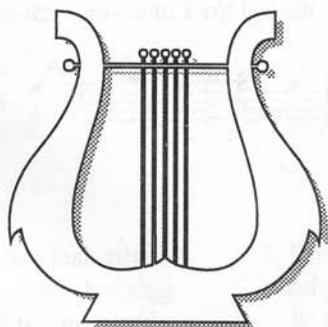

Pieśni

Brzasku Tysiąclecia

*"Pójdźcie, śpiewajcie Panu;
Wykrzykujmy radośnie
Skale zbawienia naszego"
"Usta moje śpiewającemi wargami chwalić Cię będą"*

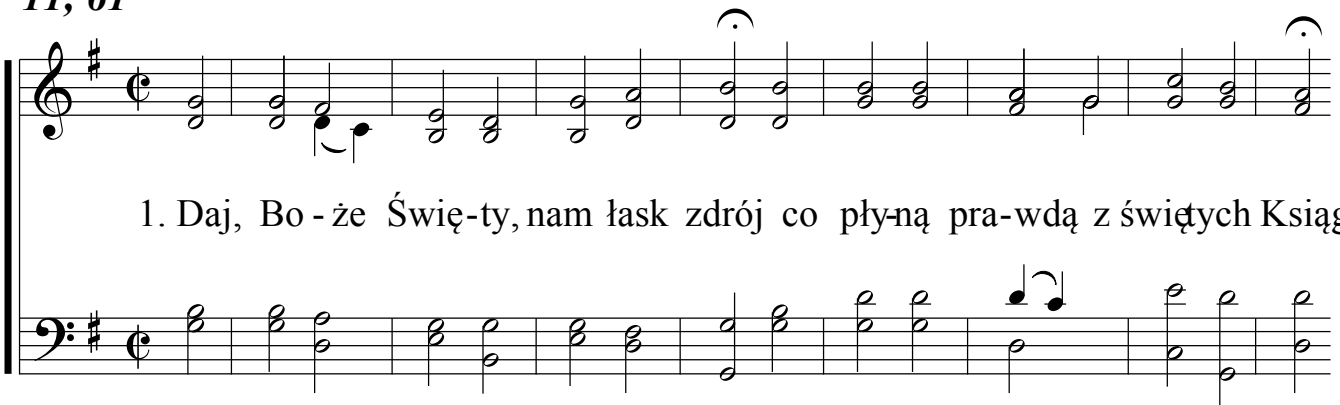
Wydawnictwo „Na Straży”
Kraków, ul. św. Filipa 13/16
1998

Opracowanie PDF-a: dak-publications

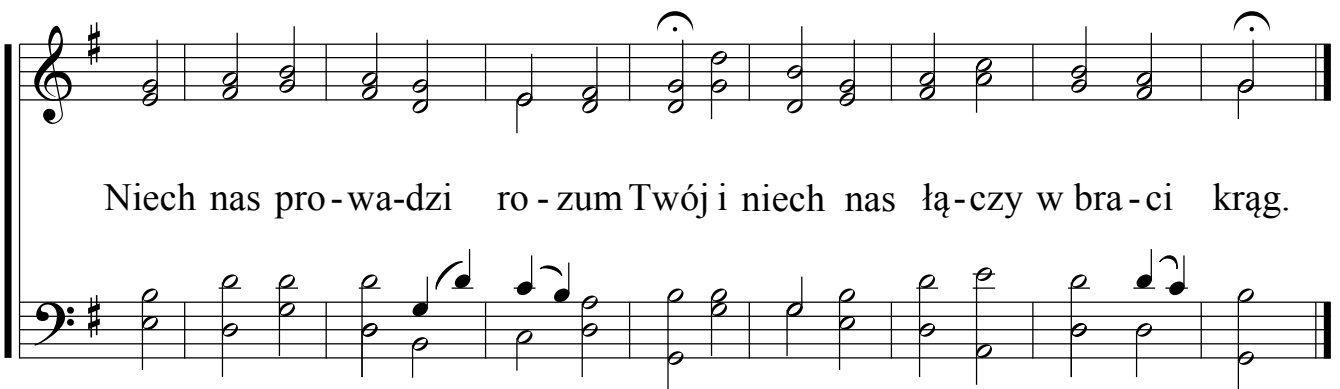
1

Daj, Boże Święty

11, 61

1. Daj, Bo - że Świę - ty, nam łask zdroj co płyną pra - wdą z świętych Ksiąg.

Niech nas pro - wa - dzi ro - zum Twój i niech nas łą - czy w bra - ci krąg.

1. Daj, Boże Święty, nam łask zdroj
co płyną prawdą z świętych Ksiąg.
Niech nas prowadzi rozum Twój
i niech nas łączy w braci krąg.

3. Broń, Boże Święty, nas od zrad,
od pokus i od grzechu strzeż.
W Chrystusa nas poprowadź ślad,
łaskawie nasze kroki mierz.

2. Spraw, niech nam światło Twoich Słów
zaświeci wśród rozstajnych dróg.
A w sercach prawda błysnie znów
i przyjmie nas za synów Bóg.

4. Modlitwą kieruj naszych warg,
nie opuść nas w okropną noc.
Wysłuchaj kornych naszych skarg
i objaw wielką Swoją moc.

5. Cześć Bogu, źródłu wszelkich łask,
cześć Stwórcy ziemi, morza fal.
Już Tysiąclecia wschodzi brzask,
więc wdzięcznym sercem Pana chwal.

2

Tyś kazał nam, o Panie mój

1. Tyś ka-zał nam, o Pa-nie mój, w po-ko-rze zaw - sze żyć,
 cier - pli - wie zno-sić trud i znój i zaw - sze wier-nym być.
 Twe Cia-ło, któ - reś za mnie dał, po - kar-mem mo - im jest.
 Tyś na nas Du - cha swe-go złał, Tyś nam dał Du - cha chrzest.

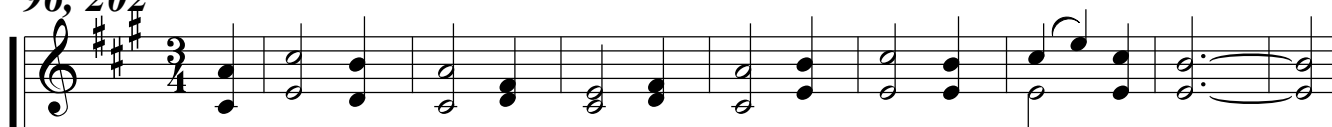
1. Tyś kazał nam, o Panie mój, w pokorze zawsze żyć,
 cierpliwie znosić trud i znój i zawsze wiernym być.
 Twe Ciało, któreś za mnie dał, pokarmem moim jest.
 Tyś na nas Ducha swego złał, Tyś nam dał Ducha chrzest.

2. Zapomnieć Cię nie mogę, nie, boś Ty nadzieją mą,
 a choć świat ze mnie śmieje się, ja wierzę w Prawdę Twą.
 Za przykład biorąc słowa Twe, w pokorze serce drga,
 Twą wolę, Panie, pełnić chce oddana dusza ma.

3. Gdy na Cię zwracam oczy swe, to przypomina mi
 największe dobrodziejstwo Twe, co płynie z Twojej krwi.
 Zapomnieć o tym chce dziś świat, coś zań przelewał krew,
 lecz dla mnie Tyś jak wonny kwiat, więc staję na Twój zew.

2a
 96, 202

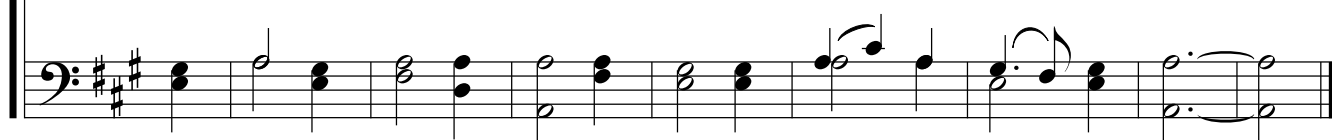
Za przykład biorąc słowa Twe

1. Za przy - kład bio - rąc sło - wa Twe, w po - ko - rze ser - ce drga,

Twą wo - lę, Pa - nie, peł - nić chce od - da - na du - sza ma.

1. Za przykład biorąc słowa Twe, w pokorze serce drga, Twą wolę, Panie, pełnić chce oddana dusza ma.	3. Zapomnieć o tym chce dziś świat, coś zań przelewał krew, lecz dla mnie Tyś jak wonny kwiat, więc staję na Twój zew.
2. Tyś Ciało dał za świata grzech, poniosłeś krzyża ból, Bóg Cię ożywił po dniach trzech, byś rządził jako Król.	4. Gdy na Cię zwracam źrenic wzrok, miłością serce tchnie. Pan niesie światło w nocy mrok. Ach wybaw Panie mnie!
5. A Twojej łaski złoty źródło już s pływa w serca s ług. Królestwa wschodzi już dzień Twój, bo wspomni ął na nas Bóg.	

3

Serce moje wciąż się smuci

1. Ser - ce mo - je wciąż się smu - ci, bo je drę - czy znój,
 lecz wnet smu - tek ten u - kró - ci Zba - wca mój.

1. Serce moje wciąż się smuci,
 bo je dręczy znój,
 lecz wnet smutek ten ukróci
 Zbawca mój.

3. Pan mię wiedzie poprzez życie,
 dając pokarm słów,
 abym żył tam w lepszym bycie
 z Panem znów.

2. Pod opieką mego Pana
 łatwiej mi jest żyć,
 bo to rozkosz niesłychana
 z Panem być.

4. A więc dążę w Pańskie ślady
 poprzez znój i trud;
 a bezpieczny jest od zdrady
 Pański lud.

5. I trwać będę z Panem stale,
 cierpiąc marny stan,
 aż mnie przyjmie w wielkiej chwale
 Zbawca Pan.

4

Nie dla mnie skarby świata

1. Nie dla mnie skar - by świa - ta te - go ni piękność sła - wa wszystkich

ziem. Mym ha - i - mię Pa - na me - go, co bro - ni

Refren

mnie przed wszelkim złem. Broń, Chryste, mnie i prowadź sam, w miło - ści

wieź do nie - ba bram. w mi - ło - ści wieź do nie - ba bram.

1. Nie dla mnie skarby świata tego
ni piękność, sława wszystkich ziem.
Mym hasłem imię Pana mego,
co broni mnie przed wszelkim złem.

2. Świat, skarby, sława, piękność minie
i zwiędnie jak podcięty kwiat.
Co człowiek stworzył, wszystko zginie,
rozwieje się z upływem lat.

Refren:

Broń, Chryste, mnie i prowadź sam,
[:w miłości wieź do nieba bram.:]

3. Lecz imię Pana jak opoka,
trwa wiecznie wśród anielskich pień;
choć skryte dla ludzkiego oka,
błyśnie, bo przyszedł Pański dzień.

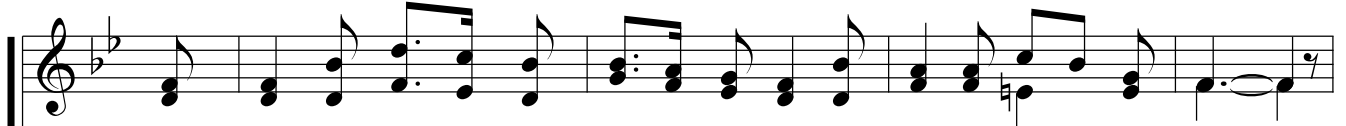
4. A chociaż ciężki los pielgrzyma
na ziemi, kiedy wieździe bój,
zwycięży on, gdy trud przetrzyma,
nagrodę weźmie za swój znój.

5

Za taki słaby jak ja twór

1. Za ta - ki sła - by jak ja twór Pan życie swo - je dał.

By dać nam swej mi - ło - ści wzór, by człowiek Praw-dę znał.

Refren

U-marł Zbaw - ca Pan i prze - lał swo - ją krew.

U - marł Pan!

swo - ją krew.

By z śmierci wyr - wać ludz - ki stan, by dać nam Praw - dy siew.

1. Za taki słaby jak ja twór
Pan życie swoje dał,
by dać nam swej miłości wzór,
by człowiek Prawdę znał.

2. Krew, co spłynęła z Jego ran,
zmazała grzechu ślad.
Przez krzyż swój kupił Chrystus Pan
na własność cały świat.

Refren:

Umarł Zbawca Pan
i przelał swoją krew,
by z śmierci wyrwać ludzki stan,
by dać nam Prawdy siew.

3. Więc teraz bracie, w Prawdzie stój,
w ofierze swojej trwaj,
czyń, jak ci kazał Zbawca twój
i Jego tylko znaj.

4. Zabiegi świata dzisiaj rzuć
i tylko Prawdę ceń;
do nieba oczy swoje zwróć,
skąd przyjdzie Pański dzień.

5. Bo niedaleki już jest czas,
gdy Pan swój zajmie tron
i do swej chwały weźmie nas,
do jasnych nieba stron.

6

Maluczkiem stadkiem

1. Ma - lucz-kim stad-kiem Pan nas zwie, nas, któ - rzy wie - rzym Mu.

The first system of musical notation consists of a treble clef staff and a bass clef staff. The treble staff begins with a treble clef, a key signature of three flats (B-flat, E-flat, A-flat), and a 3/2 time signature. The music is written in a simple, homophonic style with chords and single notes. The bass staff provides harmonic support with chords and single notes.

Nas, z któ-rych świat dziś śmie - je się, nas, któ - rzy cier - pim tu.

The second system of musical notation continues the piece with the same treble and bass clef staves. The treble staff continues the melody with chords and single notes. The bass staff continues the harmonic support with chords and single notes.

1. Maluczkiem stadkiem Pan nas zwie,
nas, którzy wierzym Mu.
Nas, z których świat dziś śmieje się,
nas, którzy cierpim tu.

3. Maluczkie stadko, mało nas,
cierpimy trud i ból.
Lecz wierzym, że już bliski czas,
gdy nas nagrodzi Król.

2. Maluczkiem stadkiem Kościół jest,
lecz z nami zawsze Pan.
Z nas każdy dostał Ducha chrzest
i wierzy w Boski plan.

4. Maluczkie stadko wiernie trwa
w głoszeniu Prawdy słów.
A za to Bóg nagrodę da,
gdy słońce wstanie znów.

5. Gdy Tysiąclecia błysnie dzień,
Pan nas nagrodzić chce.
I weźmie w niebo pośród pień
maluczkie stadko swe.

7

Maluczko, a ujrzycie

1. Ma - lu - czko, a uj - rzy - cie mnie! Tak sam po - wie - dział Pan.

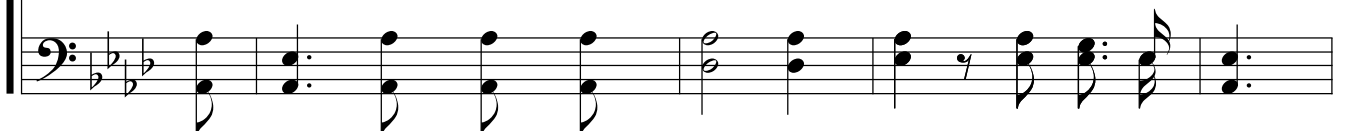
Dziś chwi - la ta zbli - ży - ła się, już się wy - peł - nia plan.

O - be - cny już na zie - mi Król, Kró - le - stwa wscho - dzi czaśWnet znik -

nie śmierć, wnet znik - nie ból. Pan w nie - bo przyj - mie nas.

Maluczko, a ujrzycie

The image shows a musical score for the hymn 'Maluczko, a ujrzycie'. It consists of two systems of music. Each system has a vocal line on a treble clef staff and a piano accompaniment on a bass clef staff. The key signature has three flats (B-flat, E-flat, A-flat), and the time signature is 4/4. The lyrics are written below the vocal line.

Kró - les - twa dziś na - sta - je czas, już wi - dać ja - sny blask.

Wnet u-jrzym Zbawcę wszy - scy wraz, do - zna - my wiecznych łask.

1. Maluczko, a ujrzycie mnie!

Tak sam powiedział Pan.
Dziś chwila ta zbliżyła się,
już się wypełnia plan.
Obecny już na ziemi Król,
Królestwa wschodzi czas.
Wnet zniknie śmierć, wnet zniknie ból.
Pan w niebo przyjmie nas.

2. Nadeszła chwila Pańskich dni,
wnet się podźwignie świat
i pozna, że w Jezusie tkwi
zbawienie przyszłych lat.
I cały świat Mu odda cześć,
do Jego przyjdzie nóg,
bo w Panu znajdzie życia treść
i pozna, że jest Bóg.

Refren:

Królestwa dziś nastaje czas,
już widać jasny blask.
Wnet ujrzym Zbawcę wszyscy wraz,
doznamy wiecznych łask.

8

Dla Jezusa, Zbawiciela

1. Dla Je - zu - sa, Zba - wi - cie - la, ca - ła ży - cie chę - nie dam.

Nie chcę sła - wy ni we - se - la, tyl - ko Je - mu słu - żyć sam.

Je - zu, Słoń - ce mo - ich dni, daj na - gro - dę zdo - być mi.

1. Dla Jezusa, Zbawiciela,
całe życie chętnie dam.
Nie chcę sławy ni wesela,
tylko Jemu służyć sam.
Jezu, Słońce moich dni,
daj nagrodę zdobyć mi.

2. Lata me, dni i godziny
spędzić chcę dla sprawy Twej.
A dla Prawdy Twej przyczyny
łaskę na mą duszę zlej.
Jezu, wzorem dla mnie bądź!
Jezu, sercem moim rządz!

3. Chwała Tobie, Jezu, chwała!
Krzyż Twój Prawdą wieczną lśni;
Tobie winna ziemia cała
życie po wieczyste dni.
Dla Jezusa umrę rad,
aby wstąpić w Jego ślad.

9

Niech wieczna chwała

1. Niech wie - czna chwa - ła Pa - nu brzmi, bo przez o - fia - rę Je - go Krwi.

za - błę - sną świa - tu le - psze dni i minie słuszny Bo - ga gniew.

Refren

tę - żny Zba - wi - ciel jest nasz, Zba - wi - ciel nasz On

ku - pił nas wszystkich swą krwią. Panie, łaskę nam dasz, dasz nam

u - jrzyć swą twarz, przyj - miesz za O - blu - bie - ni - cę swą.

1. Niech wieczna chwała Panu brzmi,
bo przez ofiarę Jego Krwi
zabłyszczą światu lepsze dni
i minie słuszny Boga gniew.

2. Pan wywiódł z ciemności swój lud
i Prawdy nam jasny dał blask,
obiecał nagrodzić nasz trud
i zesłać swym wiernym zdroj łask.

3. Ach, wielka miłości Twojej toń,
ucieczką jedyną Twój krzyż.
Bezpiecznie nas wiedzie Twa dłoń.
Ach, chwilę Twojej chwały nam zbliż.

4. A gdy Królestwa przyjdzie czas,
racz chwałę swoim sługom dać.
Do nieba, Panie, przyjmij nas,
gdzie żywot wiecznie będzie trwać.

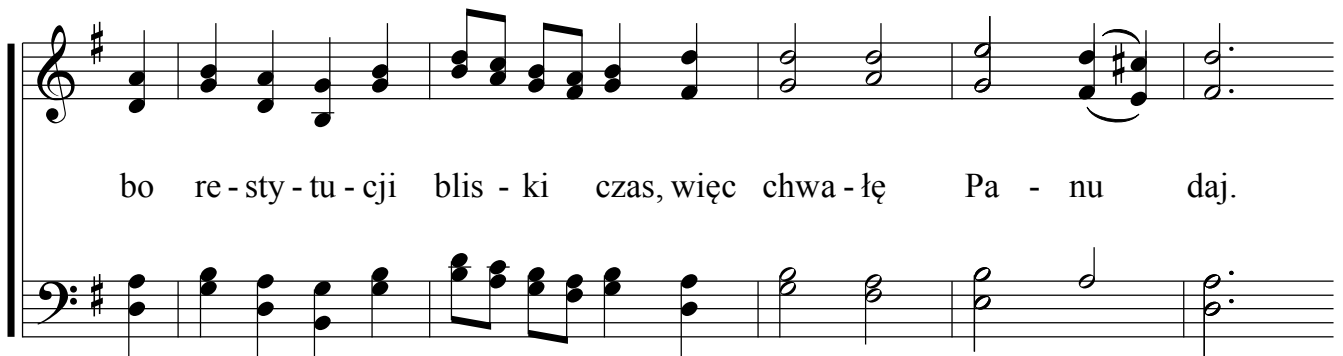
Refren:

Potężny Zbawiciel jest nasz,
On kupił nas wszystkich swą krwią.
Panie, łaskę nam dasz,
dasz nam ujrzyć swą twarz,
przyjmiesz za Oblubienicę swą.

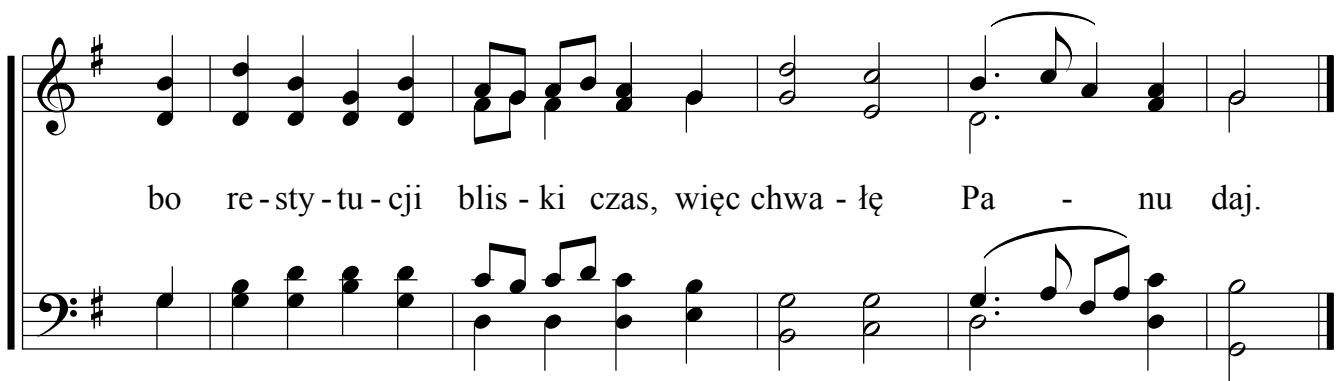
10

Już Zbawca świata pośród nas

1. Już Zbaw - ca świa - ta po - śród nas, na ziem - ski zstą - pił kraj,

bo re - sty - tu - cji blis - ki czas, więc chwa - łę Pa - nu daj.

bo re - sty - tu - cji blis - ki czas, więc chwa - łę Pa - nu daj.

1. Już Zbawca świata pośród nas,
na ziemski zstąpił kraj,
[:bo restytucji bliski czas,
więc chwałę Panu daj.:]

2. Nasienie obietnicy cnej
z upadku dźwignął Pan;
[:Oblubienicy wiernej swej
przeznacza Boski stan.:]

3. A my, co tworzymy święty zbór,
radosną nieśmy wieść.
[:Połączmy głosy w jeden chór,
oddając Zbawcy cześć.:]

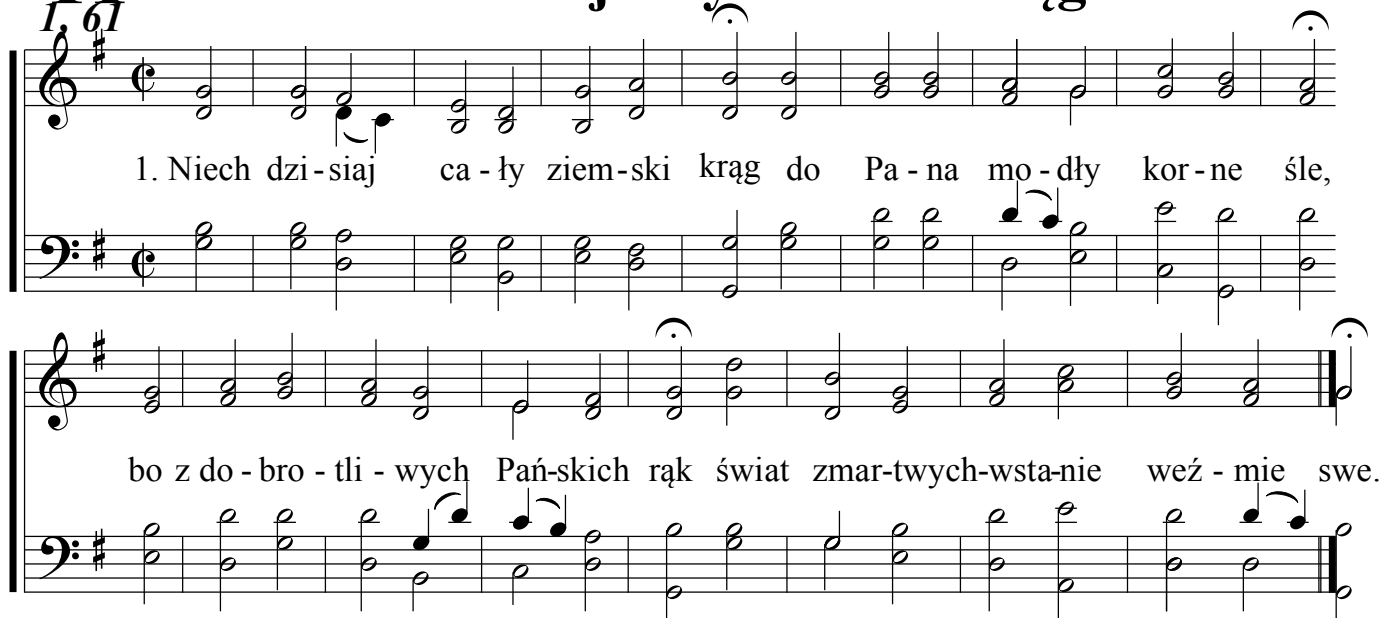
4. Niech każdy stan i każdy lud
przed Królem chyli skroń,
[:bo skończy się nasz ziemski trud,
przed nami łaski toń.:]

5. I wnet przeminie Boży gniew,
więc Pan nas weźmie stąd.
[:Dziękczynny Zbawcy wnieśmy śpiew,
już skończy się nasz sąd.:]

11

Niech dzisiaj cały ziemski krąg

1. 61

1. Niech dzi-siaj ca-ły ziem-ski krąg do Pa-na mo-dły kor-ne śle,
bo z do-bro-tli-wych Pań-skich rąk świat zmar-twych-wsta-nie weź-mie swe.

1. Niech dzisiaj cały ziemski krąg do Pana modły korne śle,
bo z dobrotliwych Pańskich rąk świat zmartwychwstanie weźmie swe.
2. Już zstąpił Król z niebiańskich stron,
na ziemski dzisiaj zstąpił łan
i w chwale swój zajmuje Tron
nasz Zbawca, wielki Król i Pan.
3. O, co za radość przyszła nam,
Bóg wejrzał na ten biedny świat
i świat naprawiać będzie sam
w Królestwie swoim tysiąc lat.
4. Uśmiecha się nam lepszy los,
nastaje koniec naszych prób,
bo gdy zawoła Pański głos,
umarli swój opuszczą grób.
5. I sprawiedliwy będzie rząd,
nie będzie grzechu ani zła.
Pan uszczęśliwi ziemski łąd
i doskonały żywot da.

druga melodia

1. Niech dzisiaj ca-ły ziemski krąg do Pa-na mo-dły korne śle,
bo z dobro-tli-wych Pań-skich rąk świat zmartwychwstanie weźmie swe.

12 Poprzez życia ciemne burze

1. Poprzez ży - cia cie - mne bu - rze, wąską ścieżką poprzez trud, i - dziem

wzrok utkwwszy w gó - rze, gdzie Pan wzywa wierny lud. I cel co - raz się przy -

bli - ża, u - pra - gnio - ny, święty tak. I - dziem za sztandarem krzyża, bo to

Chry - stu - so - wy znak. Idziem za sztandarem krzyża, bo to Chrystuso - wy znak.

1. Poprzez życia ciemne burze,
wąską ścieżką poprzez trud,
idziem wzrok utkwwszy w górze,
gdzie Pan wzywa wierny lud.
I cel coraz się przybliża,
upragniony, święty tak.
[:Idziem za sztandarem krzyża,
bo to Chrystusowy znak.:]

2. Krzyż do Zbawcy nas prowadzi,
nas, szafarzy Jego łask,
pokarm dając dla czeladzi,
słuszny w Tysiąclecia brzask.
Sztandar ten utwierdza w mocy,
bo choć ścieżka krótka już,
[:Zapadają cienie nocy,
ucisk jest przed nami tuż.:]

3. Jednak Pan zostawił słowa,
 że kto wierzy w Jego krew,
 tego w łasce Pan zachowa
 gdy się srożyć będzie gniew.
 Choć śmierć weźmie nasze ciała,
 tę powłokę, ziemski pył,
 [:wejdziem tam, gdzie wieczna chwała;
 Kościół w Panu będzie żył.:]

13 Żołnierzem Pana jestem ja

63, 92, 122

1. Żoł-nie-rzem Pa - na je - stem ja i dzie-r-żę Du - cha miecz,
 i wal - czę, a - by si - ła zła przed Pa - nem pierz - chła precz.

1. Żołnierzem Pana jestem ja i dzierzę Ducha miecz, i walczę, aby siła zła przed Panem pierzchła precz.	3. A moim wodzem jest Pan mój, On wie dzie zawsze mnie, więc z Nim zwycięski stoczę bój, pokusom oprę się.
2. Na sobie Bożą zbroję mam i tarczę wiary tę, co dał swym wiernym Chrystus sam, więc jak On walczyć chcę.	4. A choć w tej walce cierpię trud i ciężko walczyć mi, wiem, że tak czynił Pański lud po wszystkie życia dni.
5. Lecz kiedy trud mój skończy się, gdy już nadejdzie zgon, Pan wynagrodzi chwałą mię, bo miłosiwny On.	

14

Czyż jeszcze zwlekać mam

1. Czyż jeszcze zwle-kać mam, by Pa-nu od - dać się?

Ca - ła - go sie - bie Pa - nu dam, a Zbaw - ca przyj - mie mię.

1. Czyż jeszcze zwlekać mam,
by Panu oddać się?
Całego siebie Panu dam,
a Zbawca przyjmie mię.

3. Ty wolą moją rządź,
Twa wola moją jest.
Mym opiekunem Panie bądź
i daj mi Ducha chrzest.

2. Już nie chcę świata znać,
nie dla mnie ziemski stan.
Chcę zawsze w Pańskiej służbie trwać,
niech mną kieruje Pan.

4. Do Twoich dążę stóp,
Twą wolę pełnić chcę.
I wytrwam wśród najcięższych prób,
gdy Ty zlitujesz się.

5. O, Panie, wierzę Ci,
że przez Twój trudny Krzyż.
Koronę dasz w Królestwa dni
i przyjmiesz w nieba wyż.

druga melodia

1. Czyż jesz - cze zwle - kać mam, by Pa - nu od - dać się?

Ca - ła - go sie - bie Pa - nu dam, a Zbaw - ca przyj - mie mię.

15

Kto krwią świętą kupił mnie

200

1. Kto krwią świę - tą ku - pił mnie? Kto po - jed - nał

z Bo - giem świat? Kto mi - łość - cią ku nam tchnie? Kto ma

rzą - dzić ty - siąc lat? Mój u - krzy - żo - wa - ny Pan.

Mój u - krzy - żo - wa - ny Pan.

1. Kto krwią świętą kupił mnie?
Kto pojednał z Bogiem świat?
Kto miłością ku nam tchnie?
Kto ma rządzić tysiąc lat?
Mój ukrzyżowany Pan.

3. W kim nadzieja życia tkwi?
Kto do Ojca wiedzie nas?
Kto naturą Boską łni?
Kto ucieczką w każdy czas?
Mój Ukrzyżowany Pan.

2. Kto zwyciężył śmierć i grzech?
Ewangelię głosił kto?
Kto zmartwychwstał po dniach trzech?
Kto wygładzi z ziemi zło?
Mój Ukrzyżowany Pan.

4. Kto założył Kościół Swój?
Za kim dążyć mamy w ślad?
Kto zwycięski stoczył bój?
Kto wprowadzi nowy ład?
Mój ukrzyżowany Pan!

5. Oto prawda wiary mej,
oto światłość oczu mych!
Przyszły Władca ziemi tej,
Głowa świętych członków swych!
Mój ukrzyżowany Pan!

16

Pragnę dążyć w Pański ślad

1. Pra - gnę dą - żyć w Pań - ski ślad, cier - pieć z Pa - nem je - stem rad,

ży - wot Pa - nu od - dać chcę, bo Pan za to ła - skę da, ży -

wot, któ - ry wie - cznie trwa, więc po - świę - cam Pa - nu się.

1. Pragnę dążyć w Pański ślad,
cierpieć z Panem jestem rad,
życie Panu oddać chcę,
bo Pan za to łaskę da,
życie, które wiecznie trwa,
więc poświęcam Panu się.

2. U Jezusa Świętych Stóp
pragnę klęczeć aż po grób,
zawsze jemu wiernym być,
bo On jest ucieczką mą,
On obroni w chwilę złą,
bo w Nim tylko mogę żyć.

3. I nie skarzę się na trud;
dążę tam, gdzie Pański lud,
tam, gdzie Zbawcy widzę Krzyż.
Przyjm więc dziś ofiarę mą
i zasługą okryj swą,
Jezu, przed tron Ojca zbliż!

17

Baranku Boży nasz

332

1. Ba - ran - ku Bo - ży nasz, tyś u - mi - ło - wał świat,

Ty nam Kró - le - stwo Two - je dasz i szczę - ście przy - szłych lat.

1. Baranku Boży nasz,
tyś umiłował świat,
Ty nam Królestwo Twoje dasz
i szczęście przyszłych lat.

3. Baranku Boży Ty!
Ślubuję dzisiaj Ci;
Tyś, Panie, w nas a w Tobie my
aż po wieczyste dni.

2. Dziś Ci zanosim śpiew,
śpiewamy na Twą cześć.
Boś Ty nas kupił przez swą krew,
bo w Tobie życia treść.

4. Baranku Boży daj,
niech przyjdzie chwila ta,
gdy uzna Prawdę cały świat
i błysnie chwała Twa.

5. Baranku Boży mój!
Obecnyś pośród nas.
Wnet weźmiesz w niebo Kościół Twój,
połączysz się z nim wraz.

18 Syonie, powstań, zbudź się już

1. Sy - o - nie, po - wstań, zbudź się już i po - rzuć

smu - tki, tro - ski twe! Zba - wie - nia sza - ty

na się włoż i przy - jąc Kró - la go - tuj się.

1. Syonie, powstań, zbudź się już i porzuć smutki, troski twe! Zbawienia szaty na się włoż i przyjąć Króla gotuj się.
2. Otrząśnij z siebie proch i pył, co dziś zasłania tobie wzrok i na świat wołaj z całych sił: Królestwa nastał Pański Rok.
3. Dziś najpiękniejsza z wszystkich chwil na ziemski wreszcie przyszła kraj, więc przed twym Królem czoło schyl i chwałę twemu Zbawcy daj.
4. Syonie, śpiewaj Panu cześć! Królestwa Jego nadszedł czas. Radosną światu ogłoś wieść, że Mesjasz przyszedł zbawić nas.

19

Radości wielkiej nastał czas

1. Ra - do - ści wiel - kiej na - stał czas, do chwa - ły już wzy - wa - ją nas,

bo Chrystus Pan na zie - mi tej już rzą - dzi w wiel - kiej mo - cy swej.

Zbaw - ca świa - ta rzą - dzi na - mi, bo przyszedł w wiel - kiej mo - cy swej.

1. Radości wielkiej nastał czas, do chwały już wzywają nas, bo Chrystus Pan na ziemi tej już rządzi w wielkiej mocy swej. Zbawca świata rządzi nami, bo przyszedł w wielkiej mocy swej.	3. I pośród cierpień, poprzez trud do Ojca przywiódł Pan swój lud. Zasługę swoją przydał nam, by Kościół Jego był bez plam. Zbawca świata rządzi nami, bo przyszedł w wielkiej mocy swej.
2. I aby zgładzić świata grzech, śmierć poniósł, aby po dniach trzech nagrodę z ręki Ojca miał i odkupienie świata dał. Chrystus w chwale z aniołami już przyszedł w wielkiej mocy swej.	4. A kiedy wejdziem w nieba próg, nagrodę chwały da nam Bóg za wierność Słowu i za znój, zwycięzcom, co stoczyli bój. Chrystus w chwale z aniołami już przyszedł w wielkiej mocy swej.

20 Nie straszny już nam dzisiaj grób

1. Nie stra - szny już nam dzi - siaj grób, nie stra - szny śmier - ci

ból. Na - sta - nie ko - niec na - szych prób, bo

już o - be - cny Król, bo już o - be - cny Król.

1. Nie straszny już nam dzisiaj grób,
nie straszny śmierci ból.
Nastanie koniec naszych prób,
[:bo już obecny Król.:]

3. Na ziemi już obecny Pan,
wprowadza nowy rząd
i wnet powoła ziemski stan
[:na zmartwychwstania sąd.:]

2. I już na wschodzie zorzy blask
zwiastuje jasny dzień:
to Tysiąclecia świta blask,
[:złowrogi pierzcha cień.:]

4. A gdy ostatki Pańskich sług
opuszczą ziemski świat,
Pan przyjmie nas w niebiański próg,
[:do chwały wiecznych lat.:]

5. I razem z Panem w niebie tam
znajdziemy jeden tron.
Koronę Król udzieli nam,
[:bo najłaskawszy On!:]

21

Jak dobry Stwórca Bóg

186, 231, 266

1. Jak do - bry Stwór - ca Bóg! On zsy - ła ty - le łąsk

dla do - bra swo - ich wier - nych sług i da - je Praw - dy blask.

1. Jak dobry Stwórca Bóg!
On zsyła tyle łąsk
dla dobra swoich wiernych sług
i daje Prawdy blask.

3. Syn dał nam Prawdy moc,
nauczył Ojca cześć
i zmienił w jasność czarną noc,
nauczył w Prawdzie żyć.

2. Sam Syna swego dał,
by świat odkupił krwią,
by człowiek dobroć Ojca znał
i poznał marność swą.

4. Nadziei dał nam źródło,
w cierpieniu kazał trwać;
opieką darzy Kościół swój,
bo chce mu chwałę dać.

5. Więc służmy Panu wciąż
ze wszystkich naszych sił,
bo tak ma czynić święty mąż,
gdy chce, by Pan z nim był.

22 Świętą Księgę, Prawdy zdroj

1. Świę-tą Księ-gę, Praw-dy zdroj, skarb naj-więk-szy ze-słał Pan.
 O - na ko - i ziem - ski znój, u - świa - da - mia ludz - ki stan.

1. Świętą Księgę, Prawdy zdroj,
 skarb największy zesłał Pan.
 Ona koi ziemski znój,
 uświadamia ludzki stan.

3. Księga prorocत्व, Boskich praw,
 swą historię ma w niej świat.
 Za tę Księgę Pana sław
 aż do końca ziemskich lat.

2. Z Księgi bije światła blask,
 co rozprasza nocy mrok;
 obiecuje pełnię łask
 tym, co wejdą w Boży Rok.

4. Księgę Świętą Boska dłoń
 dała w hojnej łasce swej.
 Niezglębioną Prawdy toń
 znajdujemy w Księdze tej.

5. Chwalmy Pana za ten dar,
 co nam wskazał Boski plan.
 Z Biblii wiary czerpiem żar,
 w Biblii się objawił Pan!

druga melodia

1. Świę-tą Księ-gę, Praw-dy zdroj, skarb naj-więk-szy ze-słał Pan.
 O - na ko - i ziem - ski znój, u - świa - da - mia ludz - ki stan.

Połączmy serca wraz

1. Po - łą - czmy ser - ca wraz i wznie - śmy
w nie - bo wzrok, bo mi - łość bra - tnia
wzma - cnia nas, pro - wa - dzi wspó - lnie krok.

1. Połączmy serca wraz
i wznieśmy w niebo wzrok,
bo miłość bratnia wzmacnia nas,
prowadzi wspólnie krok.

2. Więc chwalmy zbożny czyn,
nadzieją krzepmy zbór,
bo tak nas uczył Boży Syn,
gdy nam zostawiał wzór.

3. Przed Boski spieszmy tron
do ostatniego tchu,
aż gdy nadejdzie życia zgon
w wędrówce naszej tu.

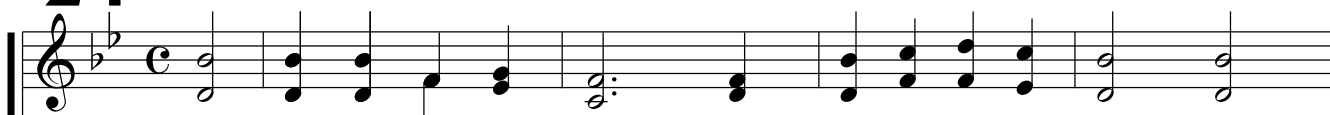
4. A w ciągu naszych dni,
choć życie pełne zrad,
niech miłość w sercach naszych lśni,
w Chrystusa dążmy ślad.

5. A gdy z nas szydzi świat,
gromadźmy wspólnie się.
Kto w Prawdę wierzy, ten nam brat,
ku temu serce Ignie.

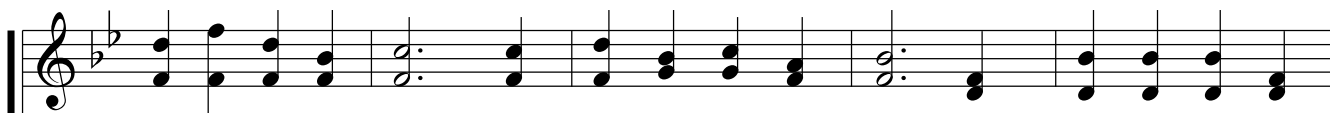
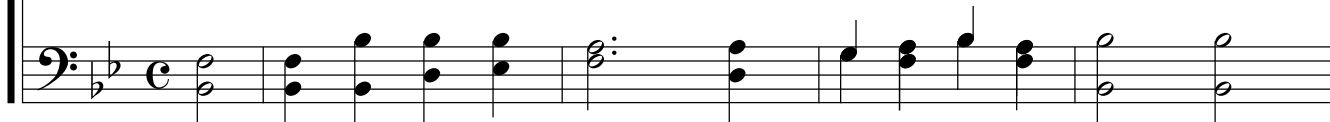
6. Nadzieję z Świętych Ksiąg
wlewajmy w serca toń,
bo ona łączy braci krąg
i łączy bratnią dłoń.

24

Już nas nie łudzi wzrok

1. Już nas nie lu - dzi wzrok. Wnet uj - rzy ca - ły świat Ju -

bi - le - u - szu rok, co po - trwa ty - siąc lat. Dzie - jo - wych mi - ja

ko - niec burz. Za - świ - tał Ju - bi - le - usz już. Zaświ - tał Ju - bi - le - usz już

1. Już nas nie łudzi wzrok.
Wnet ujrzy cały świat
Jubileuszu rok,
co potrwa tysiąc lat.
Dziejowych mija koniec burz.
[:Zaświtał Jubileusz już.:]

3. Baranku, światem rządź.
W Jubileuszu czas
na swej stolicy siądz,
powołaj przed tron nas,
boś wynagrodzić przyrzekł sam,
[:gdy przyjdzie Jubileusz nam.:]

2. Pan Jezus, Kapłan, Król
na ziemię zstąpił tą.
Krwia zwyciężył śmierć i ból,
zaczyna władzę swą,
a jako pierwszy Jego krok
[:Jubileuszu mamy rok.:]

4. Jak najwonnejszy kwiat
z niebiańskich niw i pól
zstępuje na ten świat
Pan Panów, Królów Król.
Jubileuszu mamy dni.
[:Ach! Dzięki chwała Królu Ci!:]

25

Syoński ludu, z prochu wstań

1. Sy - o - Ński lu - du, z pro - chu wstań i

o - trzyj z o - czu łzy! Przy - go - tuj twe - mu

Pa - nu dań. Dziś spe - łnią się twe sny.

1. Syoński ludu, z prochu wstań
i otrzyj z oczu łzy!
Przygotuj twemu Panu dań.
Dziś spełnią się twe sny.

3. Już pierzcha czarnej nocy cień,
już widać słońca blask:
to Tysiąclecia wschodzi dzień,
dzień to syońskich łask.

2. Bo już na ziemski zstąpił łan
Zbawiciel twój i Król.
Już czeka na cię Boski stan,
przeminie smutek, ból.

4. Więc radość bije ze wszech stron:
Królestwa nadszedł czas.
Dziś Mesjasz swój zajmuje tron
i w niebo wzywa nas.

5. W modlitwie kornie chylmy skroń
i chwalmy pieśnią Go,
bo wnet świat dźwignie Jego dłoń,
przeminie śmierć i zło.

Przez Twą krew

1. Przez Twą krew i przez Twój krzyż, Pa - nie, nas do Oj - ca zbliż!

Przez o - fia - ry Two - jej znój, racz mnie przy - jąć, Zba - wco mój.

Pa - nie, ła - skę swo - ją daj, weź mnie tam, gdzie wie - czny raj.

1. Przez Twą krew i przez Twój krzyż, Panie, nas do Ojca zbliż! Przez ofiary Twojej znój racz mnie przyjąć, Zbawco mój. Panie, łaskę swoją daj, weź mnie tam, gdzie wieczny raj.	3. Wierzę w Twoją świętą krew, niosę Twojej Prawdy siew i za wiarę życie dam, byle dojść do nieba bram. Tylko dodaj, Panie, sił, abym zawsze wiernym był.
2. Porzuciłem ziemski świat, dążę tam gdzie Twój jest ślad i cierpliwie znoszę znój, jak Tyś kazał, Panie mój. Wierzę, że mi łaskę dasz i dasz ujrzeć swoją twarz!	4. Niech się pełni wola Twa, niech Twa chwała wiecznie trwa. Chwała Ci po wieczne dni! Imię Twoje blaskiem lśni. Ciebie tylko pragnę znać. Panie, racz koronę dać!

27

Dzieci, Ojciec wzywa was

1. Dzie-ci, Oj-ciec wzy - wa was, chwa - łą was ob - da - rzyć chce,
bo już przy - szedł słu - szny czas, już Kró - le - stwo zbli - za się.

1. Dzieci, Ojciec wzywa was,
chwałą was obdarzyć chce,
bo już przyszedł słuszny czas,
już Królestwo zbliża się.

2. Obietnica, którą Pan
dał dla wiernych swoich sług,
uszczęśliwia ziemski łąn.
Już obecny Zbawca Pan.

3. Dzieci, w niebo wzniescie wzrok,
tam, skąd spływa słońca blask,
bo dziś świta Pański Rok,
czas radości i czas łask.

4. Wnet przeminie znój i trud,
skończy się cierpienia ból.
Ujrzy Zbawcę Pański lud,
przyjmie nas do nieba Król.

5. Dzieci Boże, wzniescie śpiew,
niechaj leci pieśni ton.
Przez Jezusa świętą krew
wejdziem do niebiańskich stron.

druga melodia

313 II, 359

1. Dzie - ci, Oj - ciec wzy - wa was, chwa - łą was ob - da - rzyć chce,
bo już przy - szedł słu - szny czas, już Kró - le - stwo zbli - za się.

28

Czym człowiek, marny pył

1. Czym czło-wiek, mar - ny pył, w o - bli - czu Bo - ga jest?

I gdy - by nie krwi chrzest, czy świat by kie - dys żył?

Lecz Je - zus za świat ży - cie dał, by ży - wot wie - cznie trwał.

1. Czym człowiek, marny pył,
w obliczu Boga jest?
I gdyby nie krwi chrzest,
czy świat by kiedyś żył?
Lecz Jezus za świat życie dał,
by żywot wiecznie trwał.

2. Opuścił Ojca tron
i swój duchowy stan,
i zstąpił z nieba Pan
do naszych niskich stron.
Na krzyżu świętą przelał krew
i zgasił Boski gniew.

3. I hańby gorzkie pił
z kielicha aż do dna,
ach, więcej niż człek zna,
by człowiek zbawion był.
Więc teraz na Jezusa cześć
ja krzyż swój pragnę nieść.

4. Do Pańskich stóp się zbliż
i uznaj Prawdy siew.
Przyjm Jezusową krew
i weźmij na się krzyż.
Pan ci koronę w niebie da,
gdzie żywot w chwale trwa.

Kto wiernie znosi smutek

282

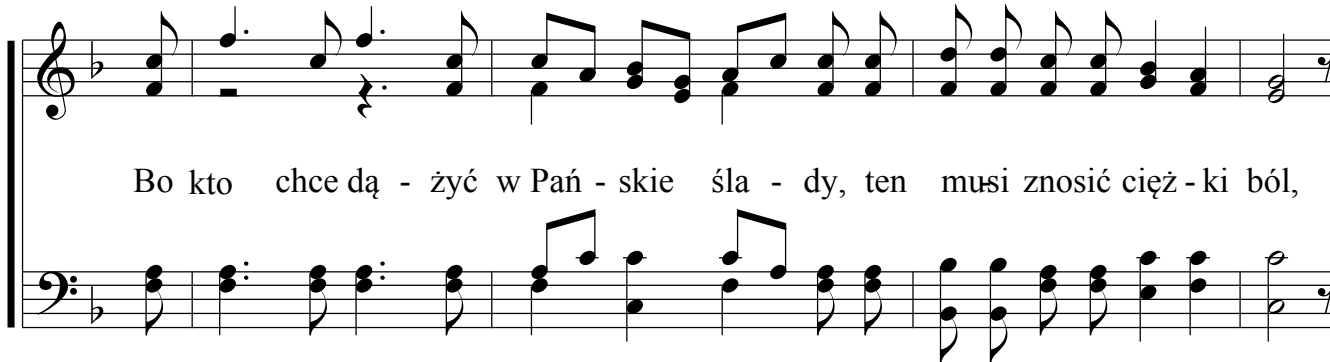
1. Kto wiernie zno - si smutek, tros - ki z poko - rą, jak przy - ka - zał Pan,

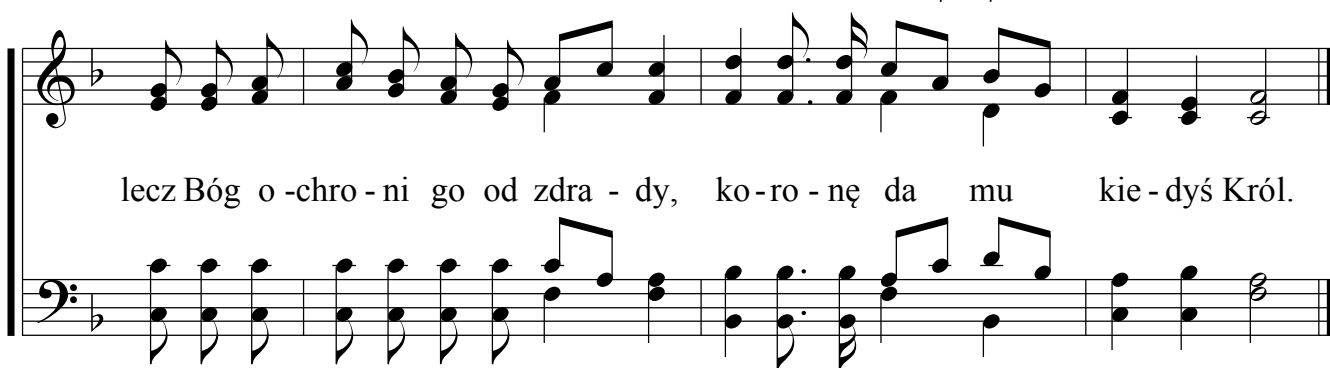
ten wie, jak słod - ki spo - kój Bos - ki, ten już o - sią - gnał święty stan.

Bo kto chce dą - żyć w Pań - skie śla - dy, ten musi znosić cięż - ki ból,

lecz Bóg o - chro - ni go od zdra - dy, ko - ro - nę da mu kie - dyś Król.

1. Kto wiernie znosi smutek, troski z pokorą, jak przykazał Pan, ten wie, jak słodki spokój Boski, ten już osiągnął święty stan. Bo kto chce dążyć w Pańskie ślady, ten musi znosić ciężki ból, lecz Bóg ochroni go od zdrady, koronę da mu kiedyś Król.	2. Lecz już niedługo cierpieć trzeba, nadzieje wszystkie spełnią się. Wnet Król zawezwie nas do nieba, bo On miłością ku nam tchnie. O, bądź pochwalon, Zbawco Panie, że nam nie szczędzisz tylu łask, żeś nam zapewnił zmartwychwstanie, niebiańskiej chwały wieczny blask.

30 Chrystus przyszedł na świat z nieba

1. Chrystus przy - szedł na świat z nie - ba, już się kończy wła - dza zła,

więc ra - do - wać się po - trze - ba, bo Pan po - kój zie - mi da.

Refren

Chwa - ła Ci! Chwa - ła Ci, boś po - ko - ju Książę Ty!

Chwa - ła Ci! Chwa - Ci, boś po - ko - ju Książę Ty!

1. Chrystus przyszedł na świat z nieba, już się kończy władza zła,
więc radować się potrzeba,
bo Pan pokój ziemi da.
2. Choć cierpienia Chrystusowe
pełnić do ostatka trza,
wkrótce będziem w ciałach nowych,
co Bóg w zmartwychwstaniu da.

Refren:

Chwała Ci! Chwała Ci,
boś pokoju Książę Ty!
Chwała Ci! Chwała Ci,
boś pokoju Książę Ty!

3. Kościół długo tu na ziemi
czekał na przemianę swą,
krzepiąc się Słowy Świętymi
i zwyciężył chwilę złą.

4. Więc gdy Chrystus między nami,
choć nie widzi Go nasz wzrok,
wkrótce razem z aniołami
ujrzym Pana w Boży Rok!

31
82, 236

Boże, Ojczy, Stwórczo nasz

1. Bo - że, Oj - cze, Stwó - co nasz, przy - mij służ - by dzie - ci Twych.

Daj nam uj - rzeć swo - twarz i od po - kus o - broń złych.

1. Boże, Ojczy, Stwórczo nasz,
przyjmij służby dzieci Twych.
Daj nam ujrzeć swoją twarz
i od pokus obroń złych.

2. Tyś nam Syna swego dał,
aby za nas przelał krew.
Tyś nam ducha łaski zlał,
a więc stajem na Twój zew.

3. Porzucamy ziemski stan,
chcemy znosić wszelki trud,
jak nam kazał Zbawca Pan,
który wie dzie Pański lud.

4. Boże, Ojczy, chwała Ci
za miłości i łask zdroj!
Niech Twa chwała wiecznie brzmi,
o, najlepszy Ojczy mój!

druga melodia

1. Bo - że, Oj - cze, Stwó - co nasz, przy - mij służ - by dzie - ci Twych.

Daj nam uj - rzeć swo - ją twarz i od po - kus o - broń złych.
swo - ją twarz

32

Wznieście się

1. Wznieście się, święci, w waszym ser-cu, gdzie w chwale błyszczą Pański tron,

gdzie na niebies-kich gwiazd ko-bier-cu na świę-tych swo-ich cze-ka On.

Ach! Tam cze-ka was wielka chwała, tam ko-ro-nę Pan wło-ży na skroń,

a gdy trzódka już bę-dzie ca-ła, świa-tu da Pańskiej łas-ki toń.

Wznieście się

Refren

Ach! Ten widok jest zachwyca - ją - cy! Blisko już, blis - ko ten szczę - ny czas.

Zbawca nasz, Zbawca nas mi - łu - ją - cy przyszedł już, aby wziąć w niebo nas.

1. Wznieście się, święci, w waszym sercu,
gdzie w chwale błyszczą Pański tron,
gdzie na niebieskich gwiazd kobiercu
na świętych swoich czeka On.
Ach! Tam czeka was wielka chwała,
tam koronę Pan włoży na skroń,
a gdy trzódka już będzie cała,
światu da Pańskiej łaski toń.
2. A źródło życia płynąć będzie
i ludzkość znowu będzie żyć.
Na tronie świata Król zasiądzie.
Kto zechce, z źródła będzie pić.
Wnet trudy i walki się skończą
i śmierć straszną odwróci Bóg,
a ręką Pan swoją obrócą
wyzwoli od krzyku i trwóg.

Refren:

Ach! Ten widok jest zachwycający!
Blisko już, blisko ten szczęśny czas.
Zbawca nasz, Zbawca nas miłujący
przyszedł już, aby wziąć w niebo nas.

3. Rzekę zbawienia widzi wiara,
spod krzyża ona płynie w świat.
Z tej rzeki czerpie ziemia stara
nadzieję przyszłych lepszych lat.
Na brzegach tej rzeki, wśród gaju,
pojednana ze Stwórcą swym,
tam ludzkość zamieszka jak w raju,
uzna Ojca i Pana w Nim.

33
70, 97, 233

Z niebiańskich wyżyn

1. Z nie - biań - skich wy - żyn przy - szedł Król, na bied - nej

zie - mi zstą - pił łan, a przy - szedł zgła - dzić

śmierć i ból Zba - wi - ciel nasz, mi - ło - ściw Pan.

1. Z niebiańskich wyżyn przyszedł Król,
na biednej ziemi zstąpił łan,
a przyszedł zgładzić śmierć i ból
Zbawiciel nasz, miłościw Pan.
2. Obecny jesteś, Zbawco nasz,
choć Cię nie widzi ziemski świat,
lecz wkrótce ujrzym Twoją twarz,
gdy rządzić będziesz tysiąc lat.
3. Twe imię dla nas święte jest,
Twa miłość nam dodaje sił.
Kto Twego ducha weźmie chrzest,
ten wiecznie z Tobą będzie żył.
4. Więc na ofiarę niesiem Ci
to wszystko, co nam Stwórca dał,
aby gdy przyjdą błogie dni,
dostąpić z Tobą Boskich chwał.
5. I tylko, Zbawco, prowadź nas,
tam przed niebiański Ojca tron,
a kiedy przyjdzie straszny czas,
wybawisz nas, gdy przyjdzie zgon.

34

W Chrystusa ślad dąż

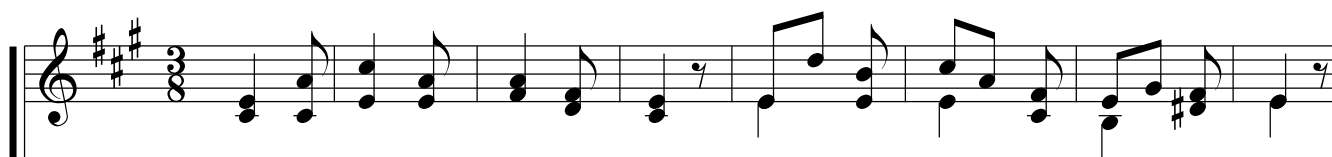
1. W Chry - tu - sa ślad dąż i z Pa - nem się zwiąż aż
po wiecz - ne dni, a nie spoczniej sam, pó - ki Mistrz ka - że
ci. U - spo - ko - i cię Pan, lep - szy za - pew - ni stan, ży - wot
wieczny ci da, w niebie przyj - mie Cię sam, bo Pan w mi - łoś - ci trwa.

1. W Chrystusa ślad dąż i z Panem się zwiąż aż po wieczne dni,
a nie spoczniej sam, póki Mistrz każe ci.
Uspokoi cię Pan, lepszy zapewni stan, żywot wieczny ci da,
w niebie przyjmie Cię sam, bo Pan w miłości trwa.
2. Kto wiernie chce trwać, ten Pana ma znać
i wierzyć wciąż w krew; a przez wiarę tę niechaj staje na zew.
Niechaj głosi, że Pan zstąpił na ziemski łan, aby zbawić ten świat,
aby w Królestwie swym rządzić przez tysiąc lat.
3. A gdy przyjdzie czas, niechaj każdy z nas dostąpi tych łask,
co płyną z tych stron, tam, gdzie słońca lśni blask.
Niechaj nam Pańska dłoń da koronę na skroń, przyjmie do chwały swej.
Jezu, przyjm w niebo nas, ducha łaski nam zlej!

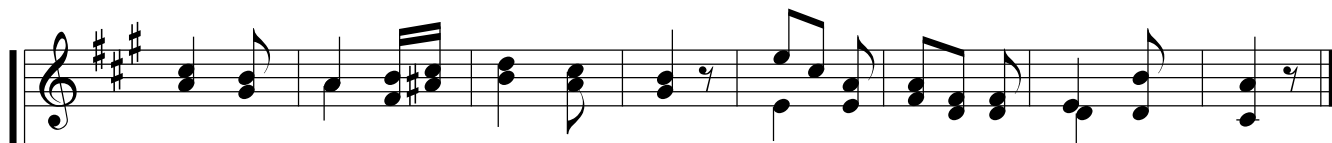
35

Przed tron Ojca modły ślę

162, 244, 277, 298

1. Przed tron Oj - ca mod - ły ślę, tęs - kny swój za - no - szę śpiew

i wiem, że wy - słu - cha mnie przez Je - zu - sa świę - tą krew.

1. Przed tron Ojca modły ślę,
tęskny swój zanoszę śpiew
i wiem, że wysłucha mnie
przez Jezusa świętą krew.

2. A pokorny modłów ton
aż pod niebo wzbija się,
gdzie gwiazdzisty Ojca tron,
gdzie Bóg widzi serce me.

3. W modłach ukojenie mam.
Gdy się modłę, pierzcha znój,
bo tak uczył Zbawca sam,
jak mam znosić smutek mój.

4. Więc gdy przyjdzie chwila zła,
do Ojcowskich biegnę stóp.
Modłę się, a Ojciec da,
że zwycięsko wyjdę z prób.

36 Śpiewajmy dzisiaj Panu cześć

1. Śpie - waj - my dzi - siaj Pa - nu cześć, bo Pan nasz zba - wił świat,

i wszy - stkim lu - dziom głoś - my wieść, na - dzie - ję lep - szych lat.

Refren

Pan dał nam zba - wie - nie za - słu - gą swo - jej krwi.

Dziś wszy - stko stwo - rze - nie za - wdzię - cza przy - szłość Ci!

1. Śpiewajmy dzisiaj Panu cześć,
bo Pan nasz zbawił świat,
i wszystkim ludziom głośmy wieść,
nadzieję lepszych lat.

2. W miłości nieprzebranej swej
Pan zbawił wszystkich nas.
Obronił nas od śmierci złej,
Królestwa zsyła czas.

Refren:

Pan dał nam zbawienie
zasługą swojej krwi.
Dziś wszystko stworzenie
zawdzięcza przyszłość Ci!

3. Dziś zstąpił już na ziemski łan,
by ludziom szczęście dał.
Ach, jakże dobrym jest nasz Pan!
Chce dać nam wieczność chwał.

37 Na wybrzeżu, gdzie szczyt skały

1. Na wy - brze - żu, gdzie szczyt skały, tam straż - ni - cy sto - i mur.
W do - le hu - czą mor - skie wa - ły, wie - ża sto - i po - śród chmur.

Lecz choć groż - ne ze - wsząd bu - rze, choć się pie - ni od - męt fal,
z wie - ży błyszczą światłość w górze i roz - sie - wa jas - ność w dal.

The musical score consists of three systems, each with a vocal line (treble clef) and a piano accompaniment line (bass clef). The key signature has three flats (B-flat, E-flat, A-flat) and the time signature is 3/4. The lyrics are written below the vocal lines.

1. Na wybrzeżu, gdzie szczyt skały,
tam strażnicy stoi mur.
W dole huczą morskie wały,
wieża stoi pośród chmur.
Lecz choć groźne zewsząd burze,
choć się pieni odmęt fal,
z wieży błyszczą światłość w górze
i rozsiewa jasność w dal.
2. Ta strażnica w sobie chowa
Prawdę, co Pan świętym dał;
a ta światłość bije z Słowa,
co mocniejsze jest od skał.
A choć morze się wyteża,
wieżę z posad ruszyć chce,
światło ciemność wciąż zwycięża,
Prawda zwalcza moce złe.
3. Wieża stoi wciąż na straży,
niesie światło między lud.
Kto się trapi, kto się skarży,
temu Prawdy głosi cud.
A więc chwalmy kornie Pana,
że nam tę strażnicę dał.
Niech nam świeci nieskalana,
silnie stojąc pośród skał.

38

Obecny już jest Pan

1. O - bec - ny już jest Pan, swój tron zaj - mu - je. Cie - szy się

każ - dy brat, bo świ - ta brzask. Na - dzie - ję lep - szych dni

brzask ten zwias - tu - je. W nie - biańskiej chwa - le łśni Król pełen łask.

1. Obecny już jest Pan, swój tron zajmuje.
Cieszy się każdy brat, bo świta brzask.
Nadzieję lepszych dni brzask ten zwiastuje.
W niebiańskiej chwale łśni Król pełen łask.
2. Wnet minie ciężki trud i zła godzina,
Pan weźmie wierny lud do chwały swej;
a kto usłyszy głos Bożego Syna,
ten zyska lepszy los od chwili tej.
3. Już przyszła chwila ta, Pan na sąd woła.
Wnet nam nagrodę da i przyjmie nas.
Na swój posadzi tron członków Kościoła,
i rządzić będzie On po wieczny czas.

39
324

Co skazitelny

1. Co ska - tel - ny mia - ło siew, nie mo - że w chwa - le być,
kto u - wie - rzy w Pańską krew, w wiecznoś - ci bę - dzie żyć.

1. Co skazitelny miało siew,
nie może w chwale być,
lecz kto uwierzy w Pańską krew,
w wieczności będzie żyć.

3. Cieleśne dziś naczynie masz,
lecz nowy umysł w nim;
w duchowym ujrzysz Pańską twarz,
gdy trwasz w przymierzu swym.

2. W niesławie byłeś, bracie, wsian,
lecz dążąc w Pański ślad,
do sławy cię powoła Pan
w Królestwie przyszłych lat.

4. Powiadam jednak, bracia, wam,
że ziemskie ciało, krew
nie wejdzie do Królestwa bram
na zmartwychwstania zew.

40

Kto wierzy w Pańską krew

1. Kto wie - rzy w Pań - ską krew, kto Zbaw - cę wiel - bić chce,

niech z na - mi wznie - sie zgod - ny śpiew, niech z na - mi mo - dli się.

1. Kto wierzy w Pańską krew,
kto Zbawcę wielbić chce,
niech z nami wzniesie zgodny śpiew,
niech z nami modli się.

3. Pobożnej pieśni dźwięk
nadzieję wzmacnia w nas,
podnosi serca, płoszy lęk
i krzepi w każdy czas.

2. Cierpliwie znośmy trud,
śpiewajmy Panu cześć,
bo gdzie się zbiera Pański lud,
tam śpiew należy wznieść.

4. Więc łączmy głosy swe,
niech leci w niebo ton
i razem, bracia, módlmy się,
gdyż nas wysłucha On.

5. Modlitwa naszych warg
w czystości niechaj brzmi.
Na ucisk nie podnośmy skarg,
bo idą lepsze dni.

druga melodia

1. Kto wie - rzy w Pań - ską krew, kto Zbaw - cę wiel - bić chce,

niech z na - mi wznie - sie zgod - ny śpiew, niech z na - mi mo - dli się.

41

Wiara w Twe Słowo

1. Wia - ra w Twe Sło - wo do nieba nas wzno-si. Wzmocnie-ni tą wia - rą
 wy - tę - za - my słuch, by po - siać Pra - wdę, któ - rą Słowo gło - si,
 tak czyniąc, jak ka - że święty Pański Duch. U - mocnij wia - rę,
 lud Cię o to pro - si, niechaj nas o - świe - ci Twej mądrości Duch.

1. Wiara w Twe Słowo do nieba nas wznosi.
 Wzmocnieni tą wiarą wytężamy słuch,
 by posiąść Prawdę, którą Słowo głosi,
 tak czyniąc, jak każe święty Pański Duch.
 Umocnij wiarę, lud Cię o to prosi,
 niechaj nas oświeci Twej mądrości Duch.
2. Wiara nam każe wytrwać w każdej mierze.
 Oczyma tej wiary widzimy Boski plan.
 Nadzieja nasza cała w świętej wierze
 i przez wiarę wejdzimy w nieśmiertelny stan.
 Panie! Daj wytrwać przy naszej ofierze,
 bo gdy w niej wytrwamy, w niebo przyjmie Pan.

3. Wiara nam daje łaskę odkupienia
i utwierdza ufność, koi wszelki ból.
Silna jest wiara Nowego Stworzenia,
wiarę tę nagrodzi wkrótce jego Król.
Dzięki Ci, Panie, za Tve objawienia,
które nam zostawił Twój Syn, a nasz Król.

druga melodia

1. Wiara w Tve Słowo do nie-ba nas wzno-si. Wzmocnie-ni tą wia-rą wy -

tę - za - my słuch, by po-siąć Pra - wdę, któ - rą Sło - wo gło - si, tak

czyniąc, jak ka - że świę - ty Pań - ski Duch. U - moc - nij wia - re, lud

Cię o to pro - si, nie - chaj nas o - świe - ci Twej mą - dro - ści Duch.

42

O, Zbawco

1. O, Zbaw - co, nie - chaj wo - la Twa po wszy - stkie
 cza - sy rzą - dzi mną. Me ser - ce tyl - ko
 Cie - bie zna, bo Tyś mnie ku - pił swo - ją krwią.

1. O, Zbawco, niechaj wola Twa
 po wszystkie czasy rządzi mną.
 Me serce tylko Ciebie zna,
 bo Tyś mnie kupił swoją krwią.
2. Ta przenajświętsza Twoja krew
 naturę nową dała mi,
 rzuciła w serce Prawdy siew,
 tej Prawdy, która w Tobie tkwi.
3. A gdyby nie Twój cierpień krzyż,
 ach, czym bym dzisiaj, Zbawco, był?
 Do tronu Ojca Ty mnie zbliż,
 a będę wiecznie w chwale żył.
4. O, Zbawco świata, błagam Cię,
 nie odrzuć dziś ofiary mej,
 a gdy Królestwo zbliża się,
 w opiekę swoją przyjąć chciej.

43

Choć nieraz płacze dusza twa

1. Choć nie - raz pła - cze du - sza twa, choć

ły do o - czu cis - ną się, Bóg ci po - cie - chę wkrót - ce

da i w chwi - li złej o - bro - - - ni cię.

1. Choć nieraz płacze dusza twa,
choć ły do oczu cisną się,
Bóg ci pociechę wkrótce da
i w chwili złej obroni cię.

2. A wówczas radość przyjdzie ci,
przemienie smutek, minie żal;
więc kiedy przyjdą smutne dni,
w pokorze serca Pana chwal.

3. Spoczynku szukaj tam, gdzie wyż,
i modły ślij do Pańskich nóg.
Do nieba serce swoje zbliż,
a zawsze cię wysłucha Bóg.

4. Więc zawsze wiernie ufaj Mu,
bo Pan policzy próby twe,
pokonać ciebie nie da złu,
gdyż twego dobra zawsze chce.

5. Sam Bóg naznaczył każdy dzień,
On zsyła radość, zsyła ból;
a kto pokornie ufa Weń,
tego do nieba weźmie Król.

44

Do walki uzbrój mię

1. Do wal - ki u - zbrój mię, jak wal - czyć, po - wiedz mi,

bo w i - mię Two - je wal - czyć chcę i słu - żyć wier - nie Ci.

1. Do walki uzbrój mię,
jak walczyć, powiedz mi,
bo w imię Twoje walczyć chcę
i służyć wiernie Ci.

3. Chcę dążyć śladem Twym
i jak Ty cierpieć chcę,
boś Ty przykładem wiernym mým,
do Ciebie zwracam się.

2. Boś Ty mój Wódz i Pan,
więc moim sercem rządz.
Chcę światu głosić Boski plan,
więc przewodnikiem bądź.

4. Twa Prawda światłem łśni,
radosną niesie wieść,
nadzieję daje lepszych dni
i głosi Boską cześć.

5. Więc pozwól w walce trwać,
zwyciężyć trud i znój.
Zwycięzcy racz koronę dać,
najlepszy Zbawco mój.

45
55, 138

O, wieczny Boże, Ojciec nasz

1. O, wiecz - ny Bo - że, Oj - cze nasz, niech i - mię

Two - je świę - ci się. Ty dla nas po - karm

du - cha masz, więc na - karm dzi - siaj Sło - wem mię.

1. O, wieczny Boże, Ojciec nasz,
niech imię Twoje święci się.
Ty dla nas pokarm ducha masz,
więc nakarm dzisiaj Słowem mię.

3. Bądź wola Twoja, Ojciec mój,
jako na niebie, tak i tu,
gdzie lud Twój cierpi ziemski znój,
do ostatniego wierny tchu.

2. Królestwa Twego bliski czas,
już świta Tysiąclecia brzask.
Wnet przed Twój tron powołasz nas
i przyjmiesz do niebiańskich łask.

4. I nie pamiętaj naszych win,
i oddal od nas słuszny gniew,
bo nas pojednał z Tobą Syn
przez swej ofiary drogą krew.

5. Od złego, Ojciec, lud swój zbaw,
w opiece swojej zawsze miej.
Słuchamy wiernie Twoich praw,
więc przyjmij nas do chwały swej.

46

Sprawiedliwości przyjdzie czas

228

1. Spra - wie - dli - wo - ści przyjdzie czas, sło - necz - ny błý - śnie dzień,
a wó - czas wzniesiem wszyscy wraz hymn wśród a - niel - skich pień.

1. Sprawiedliwości przyjdzie czas, słoneczny błýśnie dzień, a wówczas wzniesiem wszyscy wraz hymn wśród anielskich pień.	3. Dziś świta nam nad ziemią blask, co zdrowie niesie nam, nadchodzi czas Królewskich łask, panuje Chrystus sam.
2. Oblubieńcowi wzniesiem śpiew, radosny zabrzmí ton, bo przez Baranka drogą krew Bóg da nam chwały tron.	4. Nastaną wnet pokoju dni, świat pozna własny błąd, uwierzy Chrystusowej krwi, Chrystusa uzna rząd.
5. Szczęśliwy będzie ziemski kraj,
uleci śmierć i ból,
nastanie znów na ziemi raj,
panować będzie Król.

druga melodia

1. Spra - wie - dli - wo - ści przyj - dzie czas, sło - necz - ny błý - śnie dzień,
a wó - czas wznie - siem wszyscy wraz hymn wśród a - niel - skich pień.

47

Nie dla mnie ziemski stan

1. Nie dla mnie ziem - ski stan, nie dla mnie świat,
 bo ka - zał mi nasz Pan iść w Je - go ślad.
 Na - dzie - ję w ser - ce wlał i o - bie - tni - cę dał,
 u - ko - ił smu - tek, znój; Je - zus jest mój!

1. Nie dla mnie ziemski stan, nie dla mnie świat,
 bo kazał mi nasz Pan iść w Jego ślad.
 Nadzieję w serce wlał i obietnicę dał,
 ukoił smutek, znój; Jezus jest mój!
2. Więc w Prawdzie Pańskiej trwam w wędrówce tej.
 Do nieba dążę bram w nadziei mej,
 że u Jezusa nóg przebaczy grzechy Bóg,
 zwycięski uzna bój; Jezus jest mój!
3. A gdy się zbliży grób i przyjdzie zgon,
 to wiem, że koniec prób przeznaczył On,
 że Pan nagrodę da, co wieczne czasy trwa,
 gdzie gwiazd niebiańskich rój; Jezus jest mój!

48

Daleki dla mnie dzisiaj świat

89, 177, 275, 323

1. Da - le - ki dla mnie dzi - siaj świat, sa - mot - ny i - dę w nie - ba wyż

i tyl - ko ta - ki jest mi brat, kto wie - rzy ze mną w Pańsk~~im~~ krzyż.

1. Daleki dla mnie dzisiaj świat,
samotny idę w nieba wyż
i tylko taki jest mi brat,
kto wierzy ze mną w Pański krzyż.

3. A gdy przychodzą chwile złe,
gdy mnie pognębić pragnie wróg,
modlitwą krzepię serce swe
i zawsze mnie pociesza Bóg.

2. Wytrwale dążę w Pański ślad,
cierpliwie znosząc trud i znój,
i zawsze cierpieć jestem rad,
gdyż tak przykazał Zbawca mój.

4. Lecz już niedługa droga ma,
wędrowce kres położy zgon,
a Pan nagrodę w niebie da
i przyjmie na swój Boski tron.

druga melodia

1. Da - le - ki dla mnie dzi - siaj świat, sa - mot - ny i - dę w nieba wyż

I tyl - ko ta - ki jest mi brat, kto wie - rzy ze mną w Pań - ski krzyż.

49 Z Bożego Słowa Prawdy źród

1. Z Bo - że - go Sło - wa Praw - dy źród na ziem - ski sły - wa krąg,

więc dzięki Ci, o Oj - cze mój, za dar Twych Świę - tych Ksiąg.

1. Z Bożego Słowa Prawdy źród
na ziemski sływa krąg,
więc dzięki Ci, o Ojczy mój,
za dar Twych Świętych Ksiąg.

3. Dziś Prawda Twoja jasnością łśni,
rozprasza nocy cień.
Ach, dzięki, Ojczy, chwala Ci!
Już zbliża się Twój dzień.

2. A Słowa Twego czystą treść
objaśnił Zbawca nasz
i kazał głosić światu wieść,
że nam Królestwo dasz.

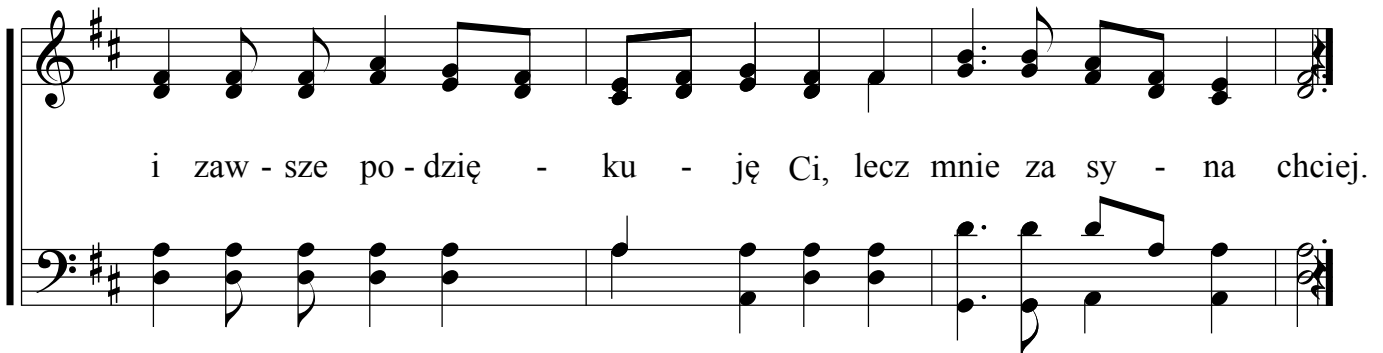
4. Już obietnica spełnia się,
przemienie śmierć i ból.
Nadzieją cała ludzkość tchnie,
bo już na ziemi Król.

5. A gdy zabłyśnie słońca blask,
Królestwa przyjdzie czas,
Król nam udzieli tysiąc łask
i w niebo weźmie nas.

50
49

Cokolwiek, Ojcie ześlesz mi

1. Cokolwiek, Oj - cze, ze - ślesz mi, ja w służ - bie wy - trwam swej

i zaw - sze po - dzię - ku - ję Ci, lecz mnie za sy - na chciej.

1. Cokolwiek, Ojcie, ześlesz mi,
ja w służbie wytrwam swej
i zawsze podziękuję Ci,
lecz mnie za syna chciej.

3. Gdy na mą duszę zsyłasz znój,
ja nie podnoszę skarg,
boś Ty najlepszy Ojciec mój.
Przyjm dzięki z moich warg.

2. Dziś modły do stóp Twoich ślę,
racz mi cierpliwość dać,
mądrością Twoją oświeć mnie,
bym mógł w ofierze trwać.

4. Nadzieją zawsze krzepię się,
że Ty mnie, Ojcie, znasz,
że kiedyś w niebo przyjmiesz mnie,
dasz ujrzeć swoją Twarz.

5. Więc niech Ci będzie, Ojcie, cześć
po nieskończone dni,
bo Tyś jest wszystkich rzeczy treść.
Ach, chwała, Ojcie, Ci

51

Niech się dzieje wola Twoja

1. Niech się dzie - je wo - la Two - ja, Prze - naj - święt - szy Ojcie nasz!

Wia - ry na - szej Tyś o - sto - ja! Ty nam od - ku - pie - nie dasz.

1. Niech się dzieje wola Twoja,
Przenajświętszy Ojczy nasz!
Wiary naszej Tyś ostoja!
Ty nam odkupienie dasz.

3. Oddajemy nasze życie
na ofiarę u Twych stóp.
I pragniemy należycie
służyć Tobie aż po grób.

2. Tyś nas przyjął za swe dzieci
przez Chrystusa śmierć i krew.
Niech więc dzisiaj w niebo leci
przed Twój tron nasz wdzięczny śpiew.

4. Niech nas karmią Twoje Słowa,
niech kierują każdy czyn.
Niech nas w swej opiece chowa
nasz Zbawiciel, a Twój Syn.

5. A gdy przyjdzie chwila zgonu,
gdy już przyjdzie słuszny czas,
stanem u stóp Twego tronu,
gdzie nagrodzisz, Ojczy, nas.

druga melodia

1. Niech się dzie - je wo - la Two - ja, Przenajświętszy Oj - cze nasz!

Wia - ry na - szej Tyś o - sto - ja! Ty nam od - ku - pie - nie dasz.

52

Przy boku Pana pragnę stać

1. Przy bo - ku Pa - na pra - gnę stać, bo On jest Zbaw - cą mym.
In - ne - go pa - na nie chcę znać, na - dzie - ja ca - ła w Nim.

1. Przy boku Pana pragnę stać,
bo On jest Zbawcą mym.
Innego pana nie chcę znać,
nadzieja cała w Nim.

3. Ach, oczyść mnie, o Panie mój,
z win moich i mych wad,
a wtedy, Panie, będę Twój
i w Twój podążę ślad.

2. Bo źródłem łaski jest nasz Pan,
miłością do nas tchnie.
Krwią swą oczyścił grzechu stan.
Ach, oczyść także mnie!

4. I przed Niebiańskim Ojcem mym
zasługę przydaj mi
i ochroń mnie w ucisku złym
przez ufność w Twojej krwi.

53

Na zawsze z Panem być

106, 190

^{verse(4)}1. Na - w - sze z Pa - nem być, to jest pra - g - nie - nie me;
i jak Pan ka - zał, wier - nie żyć po wiecz - ne cza - sy chęć.

1. Na zawsze z Panem być,
to jest pragnienie me;
i jak Pan kazał, wiernie żyć
po wieczne czasy chcę.

2. W wędrówce ziemskiej mej
racz mi opiekę dać
i swoją dłońią wesprzeć chciej,
bym mógł w Twej wierze trwać.

3. Wraz z Panem ścierpię znój
i zniosę trudów sto,
bo wierzę, że Zbawiciel mój
obdarzy mocą swą.

4. A gdy już przyjdzie zgon,
śmierć zamknie oczy me,
Pan weźmie mnie przed Boski tron
i da mi łaski swe.

5. Ozdobi moją skroń
koroną Boskich chwał,
bo przez miłości Jego toń
Bóg na mnie ducha złał.

Refren: (dotyczy 53a)
W utrapienia czas,
Panie, wzmacniaj nas.
Wskazuj wąską ścieżkę nam
i bądź nam wodzem sam.

53a

Na zawsze z Panem być

1. Na zaw-sze z Panem być, to jest prag-nie-nie me; i jak Pan ka-zał,

Refren

wiernie żyć po wiecz-ne cza-sy chcę. W u-tra-pie-nia czas, Pa-nie, wzmacniaj

nas. Wska-zuj wąs-ką ścież-kę nam i bądź nam wo-dzem sam.

The musical score is written for voice and piano. It features a treble and bass clef, a key signature of two flats (B-flat and E-flat), and a 3/4 time signature. The melody is simple and hymn-like, with a clear refrain section. The lyrics are in Polish and are printed below the corresponding musical lines.

54 Wolności, Panie, dałeś blask wielki

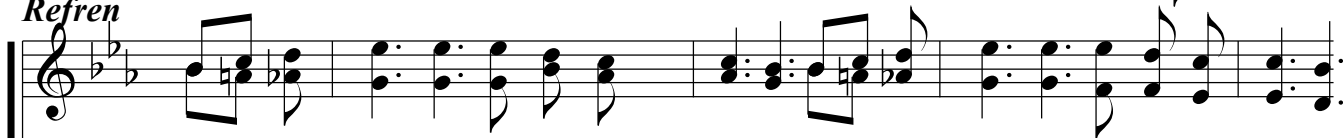
1. Wolności, Panie, da-łeś blask wielki, ku - pięś krwią swą twórz Boży wszelki.

Dziś z śmierci grze - chu Pan podniósł nas, więc wy - zwo - le - nia na - stał czas.

Refren

Raz za wszystkich, Sło - wo nam gło - si, raz za wszystkich Pan klątwy znosi.

Pan na Kal - wa - rii wy - ba - wił nas, przeławszy krew za wszy - stkich raz.

1. Wolności, Panie, dałeś blask wielki, kupieś krwią swą twórz Boży wszelki. Dziś z śmierci grzechu Pan podniósł nas, więc wyzwolenia nastał czas.	2. Dziś wolny człowiek od potępienia. Jezus dokończy wkrótce zbawienia. Królestwo Jego ogarnie świat i grzechu zniknie wszelki ślad.

Refren:

Raz za wszystkich, Słowo nam głosi, raz za wszystkich Pan klątwy znosi. Pan na Kalwarii wybawił nas, przeławszy krew za wszystkich raz.	3. O, dzieci Boże, czeka was chwala. Łaska Jezusa was powołała. Z śmierci do życia prowadzi was. Pan życie dał za wszystkich raz.

55
45, 138

Gdy Pan już swój obejmie rząd

1. Gdy Pan już swój o - bej - mie rząd, gdy już kró -

le - wski zaj - mie tron, nad świa - tem swój roz -

po - cznie sąd i wsta - ną zmar - li ze wszech stron.

1. Gdy Pan już swój obejmie rząd,
gdy już królewski zajmie tron,
nad światem swój rozpocznie sąd
i wstaną zmarli ze wszech stron.

3. Gdy przyjdzie na mnie śmierci czas,
Ty, Zbawco, zmienisz w ducha mnie
i dzielić będę z Tobą wraz
naturę Boską, chwając Cię.

2. O, Zbawco, w łasce swojej daj,
bym zmartwychwstanie pierwsze miał,
bo niczym dla mnie ziemski raj,
gdyś przyrzekł wziąć mnie do swych chwał.

4. Więc dziś na Twoją śpiewam cześć.
O, bądź pochwalon, Zbawco nasz,
żeś nam pozwolił krzyż swój nieść,
że nam koronę w niebie dasz.

56

Choć życie ziemskie pełne burz

111, 193

1. Choć ży - cie ziem - skie peł - ne burz, na

każ - dym kro - ku czy - ha wróg, ty jed - nak wier - nie

Pa - nu służ, a zaw - sze Cię o - bro - ni Bóg.

1. Choć życie ziemskie pełne burz,
na każdym kroku czyha wróg,
ty jednak wiernie Panu służ,
a zawsze Cię obroni Bóg.

3. Więc jeśli tylko smucisz się,
gdy przyjdą chwile ciężkich prób,
do Pana śpiesz, a wzmocni cię
i łaskę da u swoich stóp.

2. Bo dla swych sług Pan miłość ma,
niewyczerpane źródło łask,
a wiernym swym nagrodę da
i przyjmie tam, gdzie nieba blask.

4. Z pokorą śpiesz do Pana w wyż
i wierząc święcie w Jego krew,
do nieba serce swoje zbliż
i szczerze zanuć wdzięczny śpiew.

5. Z nadzieją u stóp Pana stań,
ofiaruj Panu smutek, ból,
a miłą będzie serca dań
i przyjmie twą ofiarę Król.

57

Nadzieję w sercu miej

68, 183, 304

The musical score is written in common time (C) and consists of two systems. Each system has a vocal line on a treble clef staff and a piano accompaniment on a bass clef staff. The lyrics are written below the vocal line.

1. Na - dzie - ję w ser - cu miej i w wie - rze moc - no trwaj,
 zwy - cię - żysz w każ - dej chwi - li złej, nie - biań - ski uj - rzysz raj.

1. Nadzieję w sercu miej
 i w wierze mocno trwaj,
 zwyciężysz w każdej chwili złej,
 niebiański ujrzysz raj.

2. Niech miłość w sercu twym
 roztacza jasny krąg
 i kieruj się w dążeniu swym
 nauką Świętych Ksiąg.

3. Gdy przyjdzie chwila prób
 i ciężko cierpieć ci,
 modlitwę ślij do Pańskich stóp,
 bo tam nadzieja tkwi.

4. Nie podnoś żadnych skarg,
 gdy Pan ci ześle ból,
 bo modły tylko kornych warg
 wysłucha Zbawca Król.

5. Do światła zawsze dąż,
 niech cię nie straszy noc.
 Pamiętaj tylko o tym wciąż,
 że wielka Pańska moc.

58

Podnieś sztandar swój, Syonie

1. Pod-nieś sztan-dar swój, Sy - o - nie, do stóp Pa - na krok swój zbliż.

Ser-ce two - je wia - rą pło - nie, a sztan - da - rem Two - im krzyż.

Już zbli - ży - ła się go - dzi - na, trze - ba Praw - dę świa - tu nieść;
świa tu nieść;

już Kró - le - stwo się za - czy - na, głos - my tę ra - do - sną wieść.

1. Podnieś sztandar swój, Syonie,
 do stóp Pana krok swój zbliż.
 Serce twoje wiarą płonie,
 a sztandarem Twoim krzyż.
 Już zbliżyła się godzina,
 trzeba Prawdę światu nieść;
 już Królestwo się zaczyna,
 głosmy tę radosną wieść.

2. Tysiąclecia wschodzą blaski,
 te zwiastuny przyszłych chwał,
 i przynosi światu łaski
 Ten, co za nas życie dał.
 Rzeki życia czyste wody
 spłyną falą na ten świat,
 błogosławiąc wsze narody
 Ciałem Pańskim tysiąc lat.

3. I zakwitnie wieczna wiosna,
 znikną troski, zniknie ból,
 gdy się zjawi wieść radosna,
 że już rządzi Zbawca Król.
 I świat wieści tej wysłucha,
 jako łaskę przyjmie ją,
 a wraz z Królem Syon ducha
 będzie spełniał władzę swą.

4. Chwała Zbawcy, Barankowi,
 za zasługę Jego ran!
 Chwała Panu i Królowi,
 że wypełnił Boski plan.
 Chwała Ojcu, cześć Jehowo,
 żeś nas umiłował tak,
 żeś dał Zbawcę, swoje Słowo
 i krzyż, odkupienia znak.

59
174

Przez Ciebie żywot mam

1. Przez Cie - bie żywot mam, przez Cie-bie O-jca znam. Ach, dzie - ki Ci! Tyś za nas

dał swą krew, Tyś zga - sił Boski gniew, za - cza - leś Praw - dy siew po - sie - wem krwi.

1. Przez Ciebie żywot mam,
 przez Ciebie Ojca znam.
 Ach, dzięki Ci!
 Tyś za nas dał swą krew,
 Tyś zgasił Boski gniew,
 zacząłeś Prawdy siew
 posiewem krwi.

2. Dziś w Tobie cały świat
 nadziei widzi kwiat,
 zbawienie swe.
 Radością serce drga,
 bo wkrótce władza Twa,
 nad ziemią rządzić ma
 Królestwo Twe.

3. I wkrótce, Zbawco, dasz,
 że ujrzym Twoją twarz
 w jasności cnej.
 I skończy się nasz znój,
 zwycięsko przejdziem bój
 i przyjmiesz Kościół Twój
 do chwały swej.

4. Koronę dla Twych sług
 udzieli Ojciec Bóg
 i przyjmie sam,
 bo już Twój świta dzień,
 już pierzcha nocy cień
 i wśród anielskich pień
 królujesz nam.

druga melodia

1. Przez Cie-bie ży - wot mam, przez Cie-bie Oj - ca znam. Ach, dzie - ki Ci!

Tyś za nas dał swą krew, Tyś zgasił Bo - ski gniew, za - czą - leś Prawdy siew po - sie - wem krwi.

The musical score consists of two systems. Each system has a vocal line in treble clef and a piano accompaniment in bass clef. The key signature is one sharp (F#) and the time signature is 3/4. The first system contains the first two lines of lyrics. The second system contains the next two lines of lyrics. The piano accompaniment features chords and moving lines in both hands.

60 Zapomnij o smutku, bo każdy go ma

1. Za - po-mnij o smu-tku, bo każ-dy go ma. Płacz, lecz po ci-chu -tku
niech pły - nie twa łza. Nie żal się przed światem, zły świa-ta dziś stan.
Idź, po - módl się z bra - tem, po - cie - szy cię Pan.

The musical score consists of three systems. Each system has a vocal line in treble clef and a piano accompaniment in bass clef. The key signature is two flats (Bb, Eb) and the time signature is 12/8. The first system contains the first two lines of lyrics. The second system contains the next two lines of lyrics. The third system contains the final line of lyrics. The piano accompaniment features chords and moving lines in both hands.

1. Zapomnij o smutku, bo każdy go ma.
Płacz, lecz po cichutku niech płynie twa łza.
Nie żal się przed światem, zły świata dziś stan.
Idź, pomódl się z bratem, pociesz cię Pan.
2. Wnet smutek przeminie i zniknie żal twój,
bo w Panu jedynie nadziei jest źródło.
Przed tron Jego mocy nieś troski i ból;
udzieli pomocy nasz Zbawca i Król.

3. I nie znaj, co trwoga wśród wichru i chmur,
 bo wiedz, że od Boga w Jezusie masz wzór.
 Zapomnij o smutku, bo każdy go ma.
 Płacz, lecz po cichutku niech płynie twa łza.

61

Ucieczką świętych jest Bóg Pan

1. U - cie czką świętych jest Bóg Pan, On nas o - bro - ni w chwi-li złej,
 On nam za - pe - wni lep - szy stan i nie po - ską - pi ła - ski swej.

1. Ucieczką świętych jest Bóg Pan,
 On nas obroni w chwili złej,
 On nam zapewni lepszy stan
 i nie poskąpi łaski swej.
3. A tu, na ziemi, mamy znów
 najczystsza wodę Prawdy tej,
 co płynie wdzięcznie z Bożych Słów
 i wzmacnia wiarę trzódki Twej.
2. Tam, w niebie, kędy gwiazd lśni rój,
 gdzie Stwórca swój roztacza blask,
 żywota rzeki płynie źródło,
 co zlewa na nas pełno łask.
4. O, dzięki Ci za Prawdę tę,
 najmiłościwszy Panie nasz!
 My wierzymy, że czas zbliża się,
 gdy nam nagrodę w niebie dasz.

druga melodia

292 II

1. U - cie - czką świętych jest Bóg Pan, On nas o - bro - ni w chwi-li złej,
 On nam za - pe - wni lep - szy stan i nie po - ską - pi ła - ski swej.

62

Bóg umiłował ludzki stan

1. Bóg u - mi - ło - wał ludz - ki stan, choć grzesz - ny jest ten świat,

i po - sta - no - wił wiel - ki plan wy - peł - nić w ty - siąc lat.

Refren

Swe - go Sy - na świa - tu dał, by przez swą świę - tą krew

na ludzkość łas - kę Praw - dy złał, prze - bła - gał Bo - ski gniew.

1. Bóg umiłował ludzki stan,
choć grzeszny jest ten świat,
i postanowił wielki plan
wypełnić w tysiąc lat.

2. I przyszedł na świat Boży Syn
od śmierci zbawić nas,
odkupić wszystkich z grzesznych win,
zwiastować lepszy czas.

Refren:

Swego Syna światu dał,
by przez swą świętą krew
na ludzkość łaskę Prawdy złał,
przebłagał Boski gniew.

3. Syn kupił wszystkich swoją krwią,
założył Kościół swój
i nazwie go Małżonką swą,
gdy skończy się już znój.

4. Dziś już nadchodzi chwila ta,
już jest obecny Pan.
Wnet Król nam swą koronę da,
wprowadzi w Boski stan

63 W cudowny sposób Stwórcy Pan

13, 92, 122

1. W cu - do - wny spo - sób Stwór - ca Pan wy - peł - nia pla - ny swe

i żą - da, a - by ludz - ki stan sto - so - wał do nich się.

1. W cudowny sposób Stwórcy Pan wypełnia plany swe i żąda, aby ludzki stan stosował do nich się.	3. Cudowny każdy Jego czyn napełnia wiarą nas, a razem z Ojcem Boży Syn nad nami czuwa wraz.
2. Choć niezbadane drogi są, którymi kroczy Bóg, miłością jednak wszystkie tchną do wiernych Jego sług.	4. Bo w Synu wszelka życia treść, zbawienie przyszłych dni, więc wzniesmy Zbawcy godną cześć. O, Stwórcy, chwała Ci!
5. Już tajemnica dawnych lat odkrywa oczom się, bo Zbawca przyszedł zbawić świat i ludzkość dźwignąć chce.	

64

Do Ciebie wołam

104, 341, 450

1. Do Cie-bie wo - łam, Bo - że mój, w cier-pie-niu i u - drę-ce swej,
 lecz się nie skar - żę na ten znój, pa - mię - tać tyl - ko o mnie chciej.

1. Do Ciebie wołam, Boże mój,
 w cierpieniu i udręce swej,
 lecz się nie skarżę na ten znój,
 pamiętać tylko o mnie chciej.

3. „Weźmij swój krzyż i za mną dąż”,
 tak do swych wiernych rzekł raz Pan,
 więc krzyż ten dźwigać trzeba wciąż,
 gdy kto chce zyskać nieba stan.

2. Cierpienie wzmacnia serca nam,
 dodaje naszej wierze sił,
 a przecież cierpiał Chrystus sam,
 gdy pośród nas jak człowiek żył.

4. O, Panie, życie ziemskie bierz,
 bo wiem, że lepsze w niebie dasz.
 I ja chcę dźwigać krzyż swój też,
 bo pragnę ujrzeć Twoją twarz.

65

O Dawco życia

1. O, Daw - co życia, chwa - ła Ci za wszystko, coś u - czy - nił nam!
 Niech Two - je i - mię w chwa - le lśni, niech wiedzie nas do nie - ba bram.

1. O, Dawco życia, chwala Ci
za wszystko, coś uczynił nam!
Niech Twoje imię w chwale lśni,
niech wiedzie nas do nieba bram.

3. Przyjm, Ojczy, dzisiaj służbę mą.
Niech mnie posila wciąż duch Twój.
Chcę wiernie spełniać wolę Twą,
boś Ty najlepszy Ojciec mój.

2. Choć przeciw Tobie zgrzeszył świat,
Tyś na ofiarę Syna dał.
Królestwo dałeś przyszłych lat,
by człowiek Twoją dobroć znał.

4. Bądź wola Twoja w każdy czas,
czy zło, czy dobro zsyłasz mi,
a tylko pozwól z Panem wraz
oglądać Cię w Królestwa dni.

druga melodia

1. O, Dawco ży - cia, chwa - ła Ci za wszystko, coś u - czy - nił nam!
Niech Twoje i - mię w chwa - le lśni, niech wiedzie nas do nie - ba bram.

trzecia melodia

69, 163, 267

1. O, Daw - co ży - cia, chwa - ła Ci za wszys - tko, coś u - czy - nił nam!
Niech Two - je i - mię w chwa - le lśni, niech wie - dzie nas do nie - ba - bram.

66 Bóg obiecał pełen chwały dzień

1. Bóg o - bie-cał pełen chwały dzień, wia - rą wi - dzim, że zbli - za się on.

W blasku Prawdy zni-ka no-cy cień, Król przy-by-wa od niebiańskich stron.

Refren

Przy - szły czas, mi - ły czas, kiedy będziem z Panem wszyscy wraz.

Przy - szły czas, słod - ki czas, kiedy w nie - bo przyjmie Zbawca nas.

1. Bóg obiecał pełen chwały dzień,
 wiarą widzimy, że zbliża się on.
 W blasku Prawdy znika nocy cień,
 Król przybywa od niebiańskich stron.

2. W dniu tym czarny otworzy się grób,
 ludzkość dziwny uzyska swój stan,
 a gdy przyjdzie czas sądu i prób,
 żywot wieczny w nagrodę da Pan.

Refren:

Przyszły czas, miły czas,
 kiedy będziem z Panem wszyscy wraz.
 Przyszły czas, słodki czas,
 kiedy w niebo przyjmie Zbawca nas.

3. Kościołowi Pan inny da dział,
 więcej znaczy dla niego ten dzień.
 Pan go weźmie do niebiańskich chwał
 i uwielbi wśród anielskich pień.

4. Gdy Królestwa nastanie już czas,
z ziemi tej zniknie śmierć, zniknie ból.
Sprawiedliwie wynagrodzi nas
ten największy, sprawiedliwy Król.

67 Choć czasem Boska ciąży dłoń

181, 199, 288

1. Choć cza - sem Bo - ska cią - ży dłoń, choć cięż - ki pró - by trud,

w po - ko-rze chyl - my na - szą skroń, jak Pań - ski czy - ni lud.

1. Choć czasem Boska ciąży dłoń, choć ciężki próby trud, w pokorze chylmy naszą skroń, jak Pański czyni lud.	3. Lecz ręka Pańska dobra jest, bo ćwiczy wiarę w nas; a choć nam zsyła srogi chrzest, wnet ześle lepszy czas.
2. Bo doskonałość Bożych sług ta dłoń wyrobić ma, więc choć przykrości zsyła Bóg, niech wiara nasza trwa.	4. Z pokorą znośmy każdy cios i każdy nowy ból. Nie skarżmy się na ciężki los, bo tak nasz cierpieł Król.
5. Wszak hart zyskuje w ogniu stal,
a złoto świetny blask.
Za każdą próbę Pana chwal:
to dowód Jego łask.

68
57, 183, 304

Twym Słowem poję słuch

The musical score is written in common time (C) and consists of two systems. Each system has a vocal line in the treble clef and a bass line in the bass clef. The first system contains the first verse of the hymn, and the second system contains the second verse. The lyrics are written below the vocal lines.

1. Twym Sło - wem po - ję słuch i wzmac - niam ser - ce me.

Gdy mnie o - świe - cił Pań - ski Duch, ja tyl - ko Praw - dy chcę.

1. Twym Słowem poję słuch
i wzmacniam serce me.
Gdy mnie oświecił Pański Duch,
ja tylko Prawdy chcę.

2. Tyś, Ojczy, łaskę dał,
nie dałeś zginąć nam.
Wskazałeś drogę pełną chwał
i nas prowadzisz sam.

3. Twa łaska wiedzie nas
tam, gdzie Jezusa ślad.
Twa łaska zbliża błogi czas
w Królestwie przyszłych lat.

4. Gdyby nie łaska Twa,
czym świat by dzisiaj był?
Twa łaska nam zbawienie da,
by człowiek wiecznie żył.

69
163, 267

Spoczynku pragnie dusza ma

The image shows a musical score for a hymn. It consists of three systems of music, each with a vocal line (treble clef) and a piano accompaniment (bass clef). The key signature has two flats (B-flat and E-flat), and the time signature is 3/2. The lyrics are written below the vocal line.

1. Spo - czyn - ku prag - nie du - sza ma, lecz
tyl - ko u Twych świę - tych stóp; a gdy mnie wzmac - nia
mi - łość Twa, nie strasz - ny mi jest na - wet grób.

1. Spoczynku pragnie dusza ma,
lecz tylko u Twych świętych stóp;
a gdy mnie wzmacnia miłość Twa,
nie straszny mi jest nawet grób.

2. Bo Wszechpotężny Ojciec Bóg,
w dobroci nieprzebranej swej,
pozwala szukać u swych nóg
ucieczki podczas chwili złej.

3. I serce się do Ciebie rwie.
Za Tobą tęsknię, Ojczy mój.
Spokojem racz obdarzyć mnie,
o spokój błagam ja, syn Twój.

4. Bez Ciebie życia nie chcę znać,
bo w Tobie źródło życia jest.
I mądrość swoją racz mi dać,
gdy udzieliłeś ducha chrzest.

5. Przed Tobą chylę kornie skroń
i błagam, Ojczy, przyjmij mię.
Niech rządzi mną Twa Boska dłoń,
niech Twoja wola spełni się.

70

O, Panie nasz, na rozkaz Twój

33, 97, 233

1. O, Pa - nie nasz, na roz - kaz Twój do pra - cy

sta - jem na ten zew, a choć nas cze - ka

cięż - ki znój, zbie - raj - my dzi - siaj Praw - dy siew.

1. O Panie nasz, na rozkaz Twój
do pracy stajem na ten zew,
a choć nas czeka ciężki znój,
zbierajmy dzisiaj Prawdy siew.

3. I już się zbliżył świata kres
i żęty już pszenicy łan.
Wnet koniec trudów, koniec łez.
Na ziemi już obecny Pan.

2. Przez cały Ewangelii ciąg
zastępy Twoich świętych sług
głosiły Prawdę z Świętych Ksiąg,
że ześle nam Królestwo Bóg.

4. Pszenica w Pańskim gumnieniu już,
kąkol w ucisku ginie złym
i jeszcze tylko kilka burz,
a błysnie słońce w blasku swym.

5. I już Królestwa wschodzi czas.
Niech trud nasz do ostatka trwa,
bo wkrótce Król zawoła nas
i odpoczynek w niebie da.

71

Chwała Tobie, Wielki Boże

225, 302, 333

1. Chwała To-bie, Wiel-ki Bo-że, żeś mnie przyjął w łasce swej. U stóp
 Twoi-ch wszystko zło - żę, Du - cha Twego na mnie zlej. Oj - cze z nieba! To - bie
 o - fia - ru - ję się. Przyjm za sy - na, Du - chem swo - im o - świeć mnie.

1. Chwała Tobie, Wielki Boże,
 żeś mnie przyjął w łasce swej.
 U stóp Twoich wszystko złożę,
 Ducha Twego na mnie zlej.
 Ojcze z nieba! Tobie ofiaruję się.
 Przyjm za syna,
 Duchem swoim oświeć mnie.

2. W krew Jezusa święcie wierzę,
 W krew, co odkupiła świat,
 i zawieram dziś przymierze,
 że podążę w Jego ślad.
 Ojcze z nieba! Tobie ofiaruję się.
 Przyjm za syna,
 Duchem swoim oświeć mnie.

3. Więc ślubuję w swej ofierze
 nawet życie oddać swe.
 Wiernie wytrwać w świętej wierze
 i z Chrystusem cierpieć chcę.
 Ojcze z nieba! Tobie ofiaruję się.
 Przyjm za syna,
 Duchem swoim oświeć mnie.

4. Dziś oddaję moją wolę
 pod rozkazy woli Twej.
 Zniosę troski i niedole,
 tylko mnie za syna chciej.
 Ojcze z nieba! Tobie ofiaruję się.
 Przyjm za syna,
 Duchem swoim oświeć mnie.

Co to za jasność

1. Co to za jas - ność, co od wscho - du bi - je i wień - czy
 blas - kiem swym wierz - choł - ki gór? Świa - tło roz - pra - sza ciem -
 ność, co świat kry - je, i zdro - wie nie - sie wśród sre - brzystych piór!

1. Co to za jasność, co od wschodu bije
i wieńczy blaskiem swym wierzchołki gór?
Światło rozprasza ciemność, co świat kryje,
i zdrowie niesie wśród srebrzystych piór!
2. Sprawiedliwości wschodzi Słońce z nieba,
już je zwiastuje Tysiąclecia brzask;
więc przyjąć Króla godnie nam potrzeba,
gdyż przyszedł wylać na świat zdroje łask.
3. Witaj, Jasności! Ty nam niesiesz życie!
Przychodzisz z ziemi zrobić nowy raj.
Dla swojej trzódki dasz nowe okrycie,
obdarzysz szczęściem biedny ziemski kraj.
4. Wkrótce Syn Boży w słonecznej jasności
zawoła na świat wielkim głosem: Wstań!
Na głos ten wstaną miliony ludzkości
i u stóp Króla złożą hołdu dań.

73

Już Zbawca obiecany

1. Już Zbawca o-bie-ca-ny na ziemski zstąpił krąg, bo czas już do-ko-

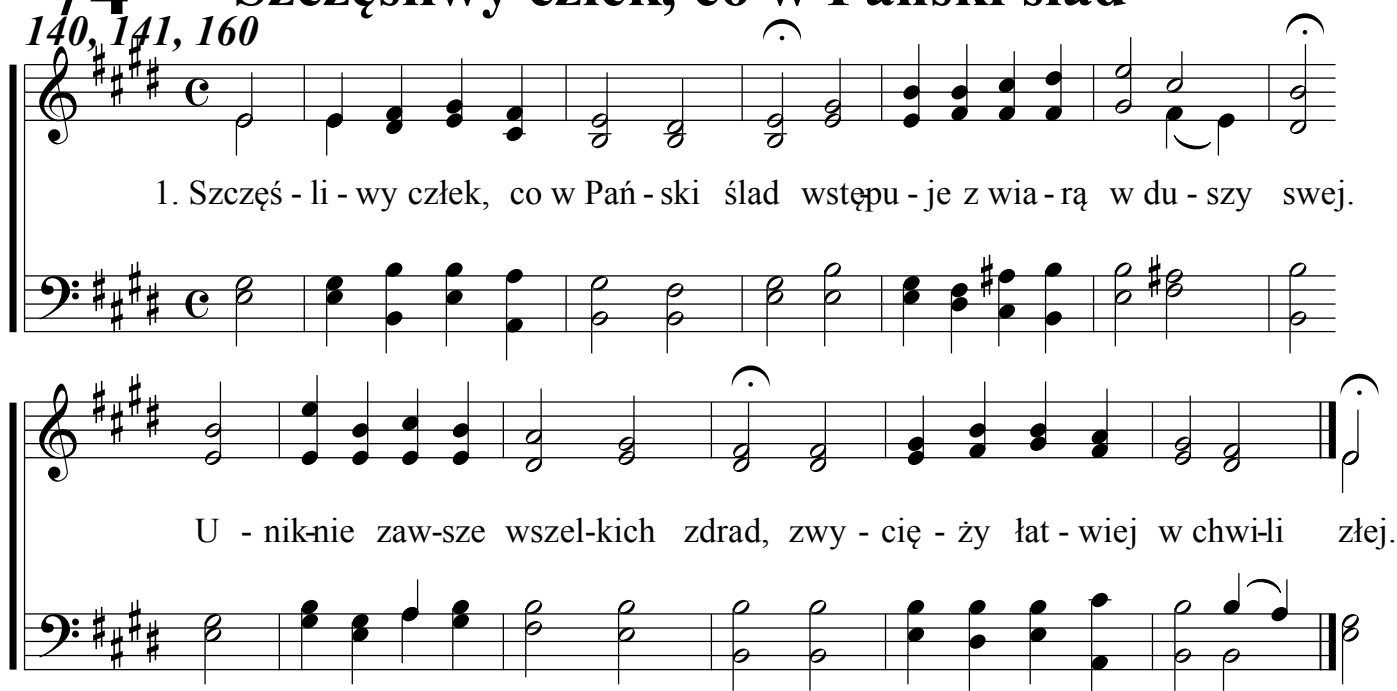
na - ny, jak wie - my z Świętych Ksiąg. Przy - cho-dzi skró - cić złoś-ci, na -

prawie wszel - ki stan i rząd spra-wiedli - woś-ci wnet zaprowa - dzi Pan.

1. Już Zbawca obiecany na ziemski zstąpił krąg,
bo czas już dokonany, jak wiemy z Świętych Ksiąg.
Przychodzi skrócić złości, naprawić wszelki stan
i rząd sprawiedliwości wnet zaprowadzi Pan.
2. Radosna ta nowina wnet rozweseli świat:
Królestwo się zaczyna i potrwa tysiąc lat.
Już widać blask świtania, wnet ujrzymy słońca blask
w poranku zmartwychwstania, gdy Król udzieli łask.
3. A świat się upokorzy i Pański uzna rząd,
a wówczas Kościół Boży zacznie nad ziemią sąd.
Lud Pański, pełen chwały, panować będzie z Nim,
aż człowiek doskonały stanie przed Stwórcą swym.

74 Szczęśliwy człek, co w Pański ślad

140, 141, 160

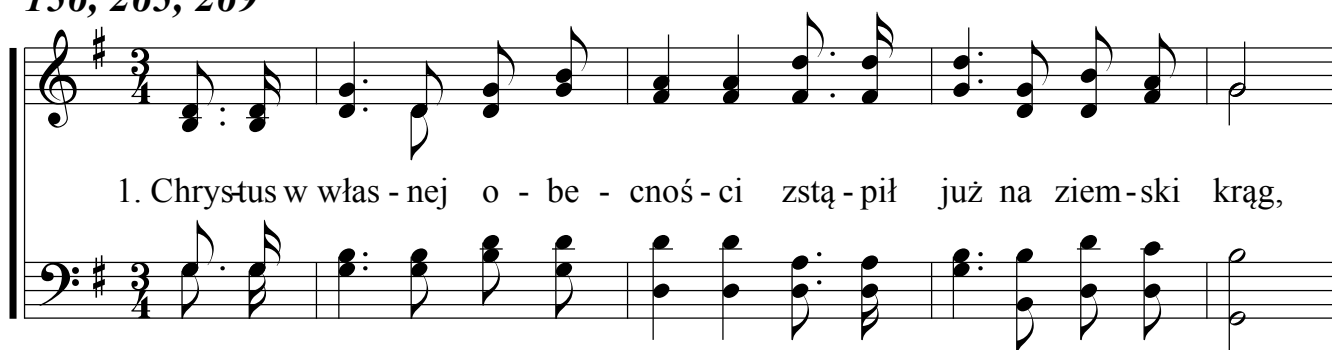

1. Szczęś - li - wy człek, co w Pań - ski ślad wstępu - je z wia - rą w du - szy swej.
U - nik - nie zaw - sze wszel - kich zdra - d, zwy - cię - ży łat - wiej w chwi - li zlej.

1. Szczęśliwy człek, co w Pański ślad wstępuje z wiarą w duszy swej.
Uniknie zawsze wszelkich zdra, zwycięży łatwiej w chwili zlej.
2. Bo mądrość Boża z górnych stron kieruje każdy jego krok;
w mądrości Pańskiej ufa on,
do nieba swój podnosi wzrok.
3. A choć doświadcza ciągłych prób na wąskiej ścieżce dążąc w wyż,
zostaje wiernym aż po grób,
bo wierzy święcie w Pański krzyż.
4. Szczęśliwy ten, co wierzy w krew,
bo przez tę wiarę żywot ma,
a w sercu jego Prawdy siew obfite plony łaski da.
5. A kto miłością rządzi się i wiarę czerpie z Świętych Ksiąg,
ten się Stworzeniem Nowym zwie,
nagrodę weźmie z Pańskich rąk.

75 Chrystus w własnej obecności

156, 265, 269

1. Chrystus w włas - nej o - be - cnoś - ci zstą - pił już na ziem - ski krąg,

a - by speł - nić dla ludz - ko - ści od - ku - pie - nia dal - szy ciąg. Na świa -

Na świa - to - wy wchodzi tron i wnet za - pa - nu - je On.
to - wy wcho - dzi tron. I wnet za

Al - le - lu - ja! Al - le - lu - ja! Al - le - lu - ja! A - men.

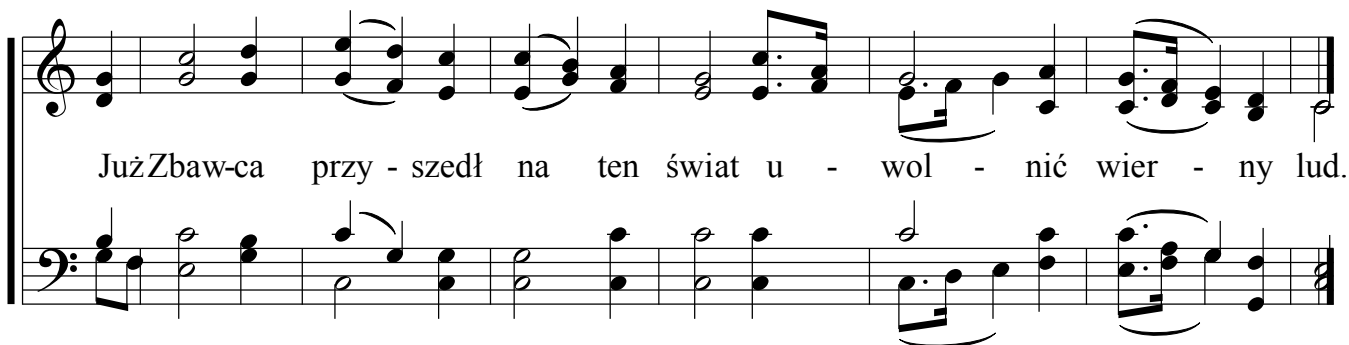
1. Chrystus w własnej obecności zstąpił już na ziemski krąg,
aby spełnić dla ludzkości odkupienia dalszy ciąg.
Na światowy wchodzi tron i wnet zapanuje On.
Alleluja! Alleluja! Alleluja! Amen.
2. Lecz gdy przyszedł po raz wtóry, inną postać ma nasz Pan:
jako duch zstępuje z góry, przyodziany w Boski stan.
Schodzi jako wielki Król koić ziemski znój i ból.
Alleluja! Alleluja! Alleluja! Amen.
3. A gdy wszystkie członki Ciała przejdą za zasłony cień,
zacznie się Kościoła chwała, Tysiąclecia błysnie dzień.
Zacznie się Królestwa rząd, świat powstanie na swój sąd.
Alleluja! Alleluja! Alleluja! Amen.
4. Cześć Ci, Królu nad królami! Kiedyś zstąpił na ten świat,
będziesz rządził z wybrańcami w swym Królestwie tysiąc lat.
Przez Królestwo Pańskie to zniknie z ziemi śmierć i zło.
Alleluja! Alleluja! Alleluja! Amen.

76 Już wschodzi Słońce przyszłych lat

118, 148, 198

1. Już wscho - dzi Słoń - ce przysz - łych lat i roz - pro - mie - nia wschód.

Już Zbaw - ca przy - szedł na ten świat u - wol - nić wier - ny lud.

1. Już wschodzi Słońce przyszłych lat i rozpromienia wschód.
Już Zbawca przyszedł na ten świat
uwolnić wierny lud.

3. Przez Jego krzyż i świętą krew
Pan nasze grzechy zmył,
przebłagał słuszny Boży gniew,
słabości nasze skrył.

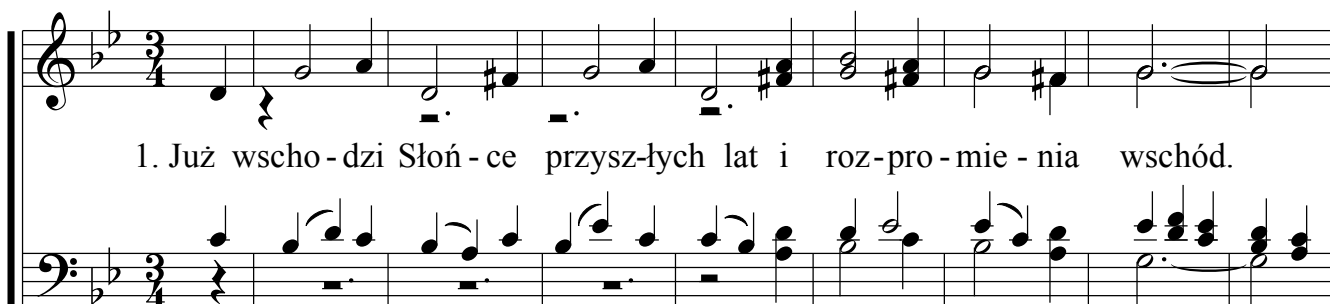
2. I jeszcze tylko chwila prób,
ucisku krótki czas,
bo choć nas czeka czarny grób,
Pan z grobu wzbudzi nas.

4. Na ziemi już obecny Pan,
wnet rządy zacznie swe
i uszlachetni każdy stan,
bo wszystkich zbawić chce.

5. Hosanna Tobie, Zbawco nasz!
W miłości nami rządź.
Ty sprawiedliwość światu dasz,
więc pochwalony bądź!

druga melodia

198 II

1. Już wscho - dzi Słoń - ce przysz - łych lat i roz - pro - mie - nia wschód.

Już Zbaw-ca przy - szedł na ten świat u - wol - nić wier - ny lud.

77
90,123 II

Gwiazdo jasna i poranna

1. Gwiaz-do jas - na i po - ran - na, w To - bie ży - cie, Praw - dy blask.

Z Cie-bie bi - je cnót fon - tan-na, w To - bie źród - ło wszel-kich łask.

1. Gwiazdo jasna i poranna,
w Tobie życie, Prawdy blask.
Z Ciebie bije cnót fontanna,
w Tobie źródło wszelkich łask.

3. Tyś nie wzgardził mą ofiarą
i do Ojca wiesziesz mnie.
W Tobie żyję świętą wiarą,
serce me miłością wre.

2. O, Baranku Boży Święty!
Nie ma granic łaska Twa.
Tyś w miłości niepojęty,
serce me wdzięcznością drga.

4. Chcę dla Ciebie oddać życie,
bo cóż w zamian ja Ci dam?
Tyś jak słońce na błękiecie,
blaskiem Prawdy świecisz nam.

5. A więc chwalmy dzisiaj Pana,
spieszmy chwałę Jemu wznieść.
Upadajmy na kolana!
Chwała Barankowi, cześć!

druga melodia

1. Gwiazdo jas - na i po - ran - na, w To - bie
ży - cie, Praw - dy blask. Z Cie - bie bi - je cnót fon -
tan - na, w To - bie źród - ło wszel kich łask.

1. Gwiazdo jasna i poranna,
w Tobie życie, Prawdy blask.
Z Ciebie bije cnót fontanna,
w Tobie źródło wszelkich łask.

3. Tyś nie wzgardził mą ofiarą
i do Ojca wiesziesz mnie.
W Tobie żyję świętą wiarą,
serce me miłością wre.

2. O, Baranku Boży Święty!
Nie ma granic łaska Twa.
Tyś w miłości niepojęty,
serce me wdzięcznością drga.

4. Chcę dla Ciebie oddać życie,
bo cóż w zamian ja Ci dam?
Tyś jak słońce na błękiecie,
blaskiem Prawdy świecisz nam.

5. A więc chwalmy dzisiaj Pana,
spieszmy chwałę Jemu wznieść.
Upadajmy na kolana!
Chwała Barankowi, cześć!

78

O, Panie, przez Twój krzyż

1. O, Pa - nie, przez Twój krzyż, w mi - ło - ści Twej Ty nas do

Oj - ca zbliz i Du - cha zlej, bo wie - rzym w Two - ją krew

i stajem na Twój zew, w świat niosąc Prawdy siew, o, Zbawco nasz!

1. O, Panie, przez Twój krzyż, w miłości Twej
Ty nas do Ojca zbliz i Ducha zlej,
bo wierzym w Twoją krew i stajem na Twój zew,
w świat niosąc Prawdy siew, o, Zbawco nasz!
2. Dziś bliski już jest czas, przed nami tuż,
gdy Pan wybawi nas, bo przyszedł już.
Na ziemski zstąpił łan, naprawić ziemski stan,
miłości pełen Pan, nasz Zbawca, Król!
3. Na tron wstępuje Król! O, chwała Ci!
Ukoi trud i ból w Królestwa dni
i wnet powoła nas, aby po wieczny czas
królować z Panem wraz, wśród Boskich chwał.

Czy słyszałeś ten śpiew

1. Czy sły - sza - łeś ten śpiew, co ra - do - śnie tak brzmi, co

ście - wa go dziś świętych chór? Śpie - wał go Moj - żesz sam jesz - cze

za daw - nych dni, gdy lu - do - wi dał praw Boskich wzór; gdy lu -

do - wi dał praw Bo - skich wzór. Śpiewał go Moj - żesz sam jesz - cze

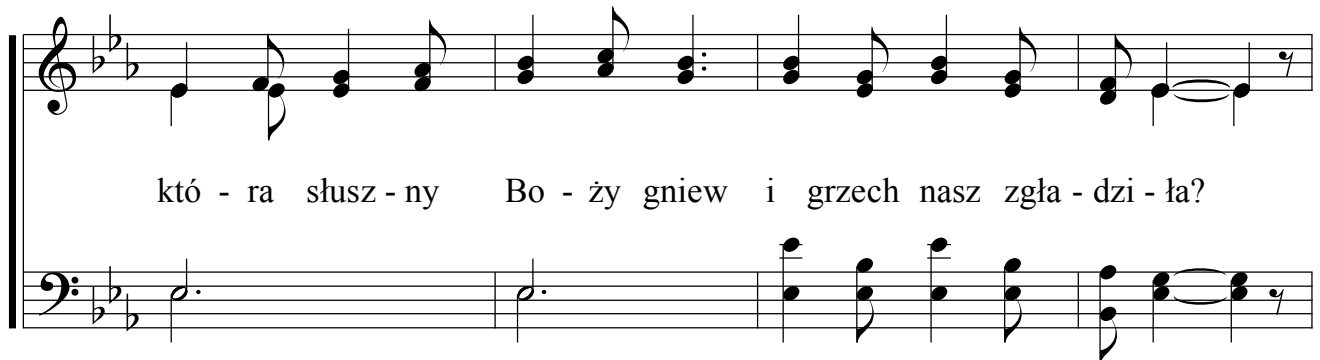
za daw - nych dni, gdy lu - do - wi dał praw Bo - skich wzór.

1. Czy słyszałeś ten śpiew, co radośnie tak brzmi,
co śpiewa go dziś świętych chór?
Śpiewał go Mojżesz sam jeszcze za dawnych dni,
[:gdy ludowi dał praw Boskich wzór.:]
Śpiewał go Mojżesz sam jeszcze za dawnych dni,
gdy ludowi dał praw Boskich wzór.
2. Barankowy to śpiew, zwiastowany od lat,
w symbolach Pan kazał go wznieść,
aby gdy błysnie dzień, który zbawi ten świat,
[:człowiek mógł pojąć tej pieśni treść.:]
Aby gdy błysnie dzień, który zbawi ten świat,
człowiek mógł pojąć tej pieśni treść.
3. Śpiew ten odkrywa nam głębię niebiańskich chwał,
chwał, które wnet ujrzy nasz wzrok,
bo przemija już świat, nowy rząd Chrystus da,
[:rozpoczyna się już Pański Rok.:]
Bo przemija już świat, nowy rząd Chrystus da,
rozpoczyna się już Pański Rok.
4. Wielkie i cudne są sprawy Twych Boskich rąk.
Dziś wielkość Twą głosi nasz śpiew.
Sprawiedliwy jest Bóg, bo oszczędził nam mąk
[:przez Chrystusa i przez Jego krew.:]
Sprawiedliwy jest Bóg, bo oszczędził nam mąk
przez Chrystusa i przez Jego krew.
5. Święci wznieście swój głos, Panu śpiewajcie cześć.
Niech leci głos wśród ziemskich pól.
Niech pocieszy ten świat wielka, radosna wieść,
[:że panuje już nasz Zbawca Król.:]
Niech pocieszy ten świat wielka, radosna wieść,
że panuje już nasz Zbawca Król.
6. Słowo Boże to klucz, który stroi ten dźwięk
i czyni tak pięknym nasz głos,
bo pieśń ta wzmacnia nas, koi ból, płoszy lęk,
[:gdyż zwiastuje nam dziś lepszy los.:]
Bo pieśń ta wzmacnia nas, koi ból, płoszy lęk,
gdyż zwiastuje nam dziś lepszy los.

Czy w Jezusa wierzysz krew?

1. Czy w Je - zu - sa wie - rzysz krew, któ - ra nas zba - wi - ła,

któ - ra słu - sz - ny Bo - ży gniew i grzech nasz zgła - dzi - ła?

Przez za - słu - gę o - wej krwi Oj - ciec nas przyj - mu - je,

a w Kró - le - stwa jas - ne dni chwa - lę nam zgo - tu - je.

Refren

Wie - le łask, cud - nych łask krew ta zgo - to - wa - ła.

Przez nią uj - rzym nie - ba blask, gdzie nas cze - ka chwa - ła.

1. Czy w Jezusa wierzysz krew,
która nas zbawiła,
która słuszny Boży gniew
i grzech nasz zgładziła?
Przez zasługę owej krwi
Ojciec nas przyjmuje,
a w Królestwa jasne dni
chwałę nam zgotuje.

Refren:

Wiele łask, cudnych łask
krew ta zgotowała.
Przez nią ujrzym nieba blask,
gdzie nas czeka chwała.

2. Przez krew Chrystus kupił cię,
do Niego należysz
i wśród świętych znajdziesz się,
gdy w tę krew uwierzysz.
Bo w miłości wielkiej Pan
dał nam zapewnienie,
że podźwignie ziemski stan
i da nam zbawienie.

81 Obietnicę nam wymowną Ojciec dał

102 II, 142, 241

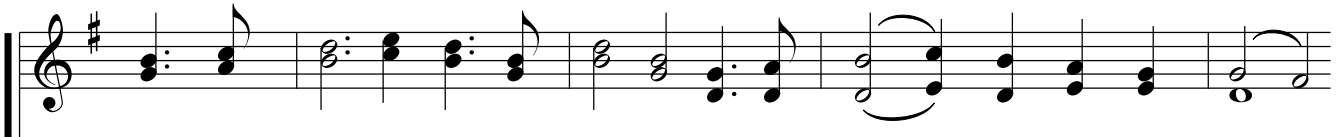
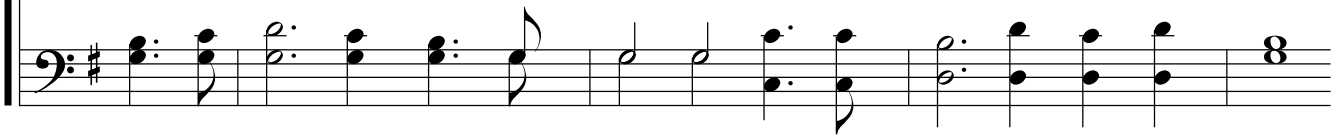
można śpiewać na mel. 242

1. Obiet - ni - cę nam wy - mo - wną Oj-ciec w łas-ce swo - jej dał,

że kto wie - rzy w krew kosz-tow - ną, ten na wie - ki bę - dzie trwał.

Nad-to Oj-ciec o - bie - cu - je, kto się ziem - skich zrzek - nie praw

i Chry - stu - sa na - śla - du - je, ten do - stą - pi Bo - skich sław.

1. Obietnicę nam wymowną Ojciec w łasce swojej dał,
że kto wierzy w krew kosztowną, ten na wieki będzie trwał.
Nadto Ojciec obiecuje, kto się ziemskich zrzeknie praw
i Chrystusa naśladuje, ten dostąpi Boskich sław.
2. Kogo Ojciec z ducha spłodzi, ten dla świata zmarłym jest,
lecz w Chrystusie się odrodzi, kiedy przyjmie Pański chrzest.
Życie trzeba złożyć w darze i u Pańskich złożyć stóp,
czynić zawsze, co Bóg każe, wiernym będąc aż po grób.

3. Lecz gdy przejdziem za zasłonę i zwycięsko zniesiem trud,
 Pan niebiańską da koronę, wynagrodzi wierny lud.
 Chwalmy, bracia, Stworzyciela za tę głębię Jego łask,
 za zesłanie Zbawiciela, za obietnic przyszłych blask.

82
 31, 236

Ojcze z nieba, racz mi dać

1. Oj - cze z nie - ba, racz mi dać śnież - no - bia - łą sza - tę Twą,

gdy Ba - ra - nek bę - brać Koś - ciół za Mał - żon - kę swą.

1. Ojcze z nieba, racz mi dać
 śnieżnobiałą szatę Twą,
 gdy Baranek będzie brać
 Kościół za Małżonkę swą.

2. Szata ta przepuści mnie
 przez weselnej uczty drzwi,
 bo ten tylko ujrzy Cię,
 czyja szata biało lśni.

3. I już nie chcę innych szat,
 tylko ten weselny strój;
 a gdy brudny cały świat,
 Ty mnie oczyść, Panie mój.

4. Białą szatę nosić chcę,
 bo ją Zbawca kupił krwią;
 a gdy Pan zawezwie mnie,
 stanę przed Nim z szatą tą.

83

Razem wzniesmy jeden ton

27

1. Ra - zem wznies-my je - den ton, złącz-my gło-sy w je - den chór.

Niech śpiew le - ci aż przed tron, bo dziś śpie - wa ca-łyzbór.

1. Razem wzniesmy jeden ton,
złączmy głosy w jeden chór.
Niech śpiew leci aż przed tron,
bo dziś śpiewa cały zbór.

3. Bo nakazał Zbawca sam,
by wzajemnie kochać się
i zostawił przykład nam,
gdyż Pan sam miłością tchnie.

2. W zgodzie i w miłości wciąż
razem dążym w Pański ślad,
a gdy cierpi święty mąż,
wnet z pomocą śpieszy brat.

4. Niech się schodzi razem brać,
bo gdzie tylko dwóch lub trzech
w imię Pańskie będzie stać,
tam przystępu nie ma grzech.

5. A więc wspólnie wzniesmy śpiew,
głosząc Pana chwałę chwał.
Nieśmy światu Prawdy siew,
Prawdy, którą Zbawca dał.

84

Wiekuisty Ojciec, Panie

155 II

1. Wie-ku - is - ty Oj-cze, Pa - nie, po - bło - go - sław dziś nasz trud.

Niech się na Twą chwa-łę sta - nie, co u - chwa - li dziś Twój lud.

Refren

Po - bło - go - sław na - sze mo - wy i wy - słu - chaj mod - łów tych.

Łas - kę zlej na na - sze gło - wy, kie - ruj kro - kiem dzie - ci Twych.

1. Wiekuisty Ojczy, Panie,
pobłogosław dziś nasz trud.
Niech się na Twą chwałę stanie,
co uchwali dziś Twój lud.

2. Daj nam, Ojczy, Twego Ducha,
miłość w serca nasze wlej.
Niech z nas każdy słów Twych słucha,
przysparzając chwały Twej.

Refren:

Pobłogosław nasze mowy
i wysłuchaj modłów tych.
Łaskę zlej na nasze głowy,
kieruj krokiem dzieci Twych.

3. Wiekuisty Ojczy z nieba,
pobłogosław zbożny czyn
i każ czynić tak jak trzeba,
jak nauczył nas Twój Syn.

4. Niech wśród braci będzie zgoda,
bo zapada nocy cień
i niech Boska Twa nagroda
spłynie na nas w Pański dzień.

druga melodia

1. Wie - ku - is - ty Oj - cze, Pa - nie, po - bło - gó - sław dziś nasz trud.
Niech się na Twą chwa - łę sta - nie, co u - chwa - li dziś Twój lud.

Refren
Po - bło - gó - sław na - sze mo - wy i wy - słu - chaj mod - łów tych.
Łas - kę zlej na na - sze gło - wy, kie - ruj kro - kiem dzie - ci Twych.

1. Wiekuisty Ojczy, Panie,
pobłogosław dziś nasz trud.
Niech się na Twą chwałę stanie,
co uchwali dziś Twój lud.

2. Daj nam, Ojczy, Twego Ducha,
miłość w serca nasze wlej.
Niech z nas każdy słów Twych słuha,
przysparzając chwały Twej.

Refren:

Pobłogosław nasze mowy
i wysłuchaj modłów tych.
Łaskę zlej na nasze głowy,
kieruj krokiem dzieci Twych.

3. Wiekuisty Ojczy z nieba,
pobłogosław zbożny czyn
i kaź czynić tak jak trzeba,
jak nauczył nas Twój Syn.

4. Niech wśród braci będzie zgoda,
bo zapada nocy cień
i niech Boska Twa nagroda
spłynie na nas w Pański dzień.

85

Ojcze z nieba

1. Oj - cze z nie - ba, dziś Twe dzie - ci kor - ne mod - ły w nie - bo ślą.

Niech nam Two - ja Praw - da świe - ci, wspie - raj nas o - pie - ką swą.

Refren

Daj nam, Oj - cze, o - rzeź - wie - nie, bo już Syn o - bec - ny jest,

i daj dzieciom swym zbawie - nie, jak nam da - łeś du - cha chrzest.

1. Ojcze z nieba, dziś Twe dzieci
korne modły w niebo ślą.
Niech nam Twoja Prawda świeci,
wspieraj nas opieką swą.

2. Dziś się modlą dzieci Twoje,
bo ufają w Boski plan.
Wiedzą, że wnet łaski zdroje
zleje na świat Chrystus Pan.

Refren:

Daj nam, Ojcze, orzeźwienie,
bo już Syn obecny jest,
i daj dzieciom swym zbawienie,
jak nam dałeś ducha chrzest.

3. Choć ciężkie są cierpienia,
które znosi dziś Twój lud,
lecz dostąpić wnet zbawienia
w zmartwychwstania wielki cud.

4. A więc udziel, Ojcze, siły,
aby wytrwać w chwili złej.
Pozwól, aby w chwale lśniły
wierne sługi sprawy Twej.

86 Krew, co spłynęła z Pańskich ran

26 II, 299

1. Krew, co spły - nę - ła z Pań - skich ran, o - bmy - ła
 lu - dzkość z wszys - tkich win i z śmie - rci dźwig - nie
 ludz - ki stan, gdy rzą - dy zac - nie Bo - ży Syn.

1. Krew, co spłynęła z Pańskich ran, obmyła ludzkość z wszystkich win i z śmierci dźwignie ludzki stan, gdy rządy zacznie Boży Syn.	3. Wnet Pański głos otworzy grób i wezwie zmarłych na swój sąd. Wśród tysiącletnich wzniosłych prób udoskonali ziemski ład.
2. Bo w Panu jest miłości toń, On umiłował cały świat. Ludzkości podał zbawczą dłoń, nadziei zesłał cudny kwiat.	4. A kto wraz z Panem cierpiał tu i w Jego służbie żywot dał, Pan wieczne życie da tam mu, gdzie czeka nań niebiański dział.
5. Nagrodzi troski, znój i ból,
do wiecznej chwały weźmie nas
miłości pełen, Zbawca, Król,
bo świta Tysiąclecia czas.

87 Kto za swój cel jedyny ma

1. Kto za swój cel je - dy - ny ma, by Pa - nu słu - żyć z wszystkich sił,

Pan mu o - pie - kę swo - ją da, po - zwo - li, a - by sil - nym był.

Refren

Pan swo - ich świętych wie dzie sam, mi - łość - ci Je - go wiel - ka toń,

i w każdej chwi - li śpieszy nam z po - mo - cą Je - go świę - ta dłoń.

1. Kto za swój cel jedyny ma,
by Panu służyć z wszystkich sił,
Pan mu opiekę swoją da,
pozwoli, aby silnym był.

2. Więc chociaż przyjdą chwile złe,
z pokusą gdy się toczy bój,
Pan naszą wiarę stwierdzić chce
i wypróbować Kościół swój.

Refren:

Pan swoich świętych wie dzie sam,
miłości Jego wielka toń,
i w każdej chwili śpieszy nam
z pomocą Jego święta dłoń.

3. Dlatego trzeba wiernie trwać
i wierzyć, że w najgorszy czas
Pan nie omieszka sił nam dać,
opieką swoją wesprzeć nas.

4. A gdy nadejdzie życia zgon,
zwycięskich świętych przyjmie Pan,
wprowadzi do niebiańskich stron
i da w nagrodę Boski stan.

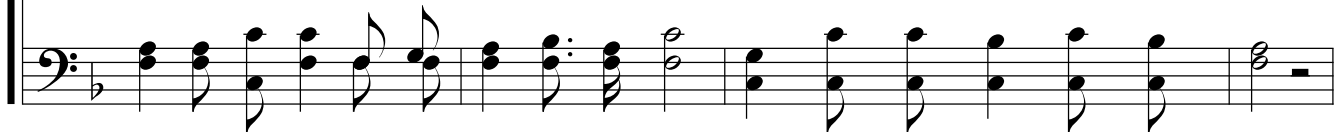
88 Na ziemi tu w wędrówce jestem wciąż

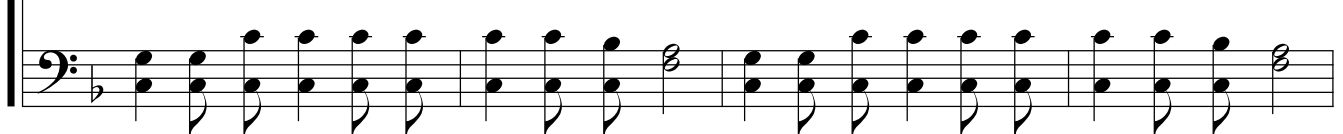
1. Na zie - mi tu w wędrów - ce jes - tem wciąż, spo - czyn - ku tu nie za - znam ja,

i czy - nię tak, jak czy - ni świę - ty mąż, gdy ser - cem swym Pa - na zna.

O - czy - ma wia - ry wi - dzie Pań - ski dzień, cho - ciał na - de mną jesz - cze no - cy cień.

Sprawied - li - wość - ci słoń - ca wi - dzie blask. Nad - cho - dzą już cza - sy łask.

1. Na ziemi tu w wędrówce jestem wciąż, spoczynku tu nie zaznam ja,
i czynię tak, jak czyni święty mąż, gdy sercem swym Pana zna.
Oczyma wiary widzę Pański dzień, chociaż nade mną jeszcze nocy cień.
Sprawiedliwości słońca widzę blask. Nadchodzą już czasy łask.
2. Ze wszystkich stron czyha wciąż na mnie wróg. Spoczynku tu nie zaznam, nie.
Nadzieją mą zawsze jest Stwórca Bóg, On kocha mnie, broni mnie.
Choć gardzi mną wielki i dumny świat, nie lękam się świata i jego zrad,
bo mocą swą obroni Zbawca nas, gdyż nastał już Pański czas.

3. O, Panie nasz, dodaj nam dzisiaj sił. Spoczynku nam, ach, w niebie daj
i pozwól nam, by tam z nas każdy był, gdzie czeka nas szczęścia raj.
Wnet skończy się ziemski trud, śmierć i ból, a rządy swe obejmie Zbawca Król.
Do nieba bram weźmie Pan Kościół swój, gdzie jasných gwiazd błyszczą rój.

89

Przez świętą krew

48, 177, 275, 323

1. Przez świętą krew i przez swój krzyż do Oj - ca, Ty nas, Zbawco, zbliż.

W o - pie - ce swo - jej zaw - sze miej i du - cha ła - ski na nas zlej.

1. Przez świętą krew i przez swój krzyż do Ojca, Ty nas, Zbawco, zbliż. W opiece swojej zawsze miej i ducha łaski na nas zlej.	3. My dążym wiernie w ślad Twych stóp, cierpliwie, wiernie, aż po grób. I wierzym, że nas zbawi krew, że nas oszczędzi Boży gniew.
2. Niech Prawda Twoja świeci nam, niech wiedzie nas do nieba bram. W wędrówce przewodnikiem bądź i naszą wolą zawsze rządz.	4. I jeszcze tylko kilka lat, a wnet opuścim ziemski świat. Koronę nam żywota dasz, pozwolisz ujrzeć Twoją twarz.

90

Wierzę w Ojca, wierzę w Syna

77, 123 II

1. Wierzę w Oj-ca, wie - rzę w Sy - na, wie - rzę w Je - go świę - tą krew.
W Ojcu wszel - ka jest przy - czy - na, a Syn dał nam Prawdy siew.

1. Wierzę w Ojca, wierzę w Syna,
wierzę w Jego świętą krew.
W Ojcu wszelka jest przyczyna,
a Syn dał nam Prawdy siew.

3. Wierzę, bo mnie wiara zbawi,
bo tak mnie nauczył Pan.
Wierzę, że Król świat naprawi,
dźwignie z śmierci ludzki stan.

2. Wierzę w Pańskie obietnice,
które Bóg prorokom dał.
Wierzę w Bożych słów skarbnicę,
z której Pan nam Prawdę zlał.

4. Wierzę, że za wszystkie znoje,
które chętnie znoszę sam,
czeka mnie dziedzictwo moje,
gdy mnie Chrystus weźmie tam.

5. W każde słowo Pańskie wierzę,
bo Pan to miłości źródło,
więc się modłę kornie, szczerze:
Bądź pochwalon, Zbawco mój!

91

Duch on święty, Pański wpływ

1. Duch, on świę - ty Pań - ski wpływ jest sku - tecz - ny w mo - cy swej,

w kim za - miesz - ka, ten już żyw, więc go na nas, Oj - cze, zlej.

Nad piel - grzy - mem zli - tuj się, któ - ry dą - ży w ciem - ną noc.

Du - chem świę - tym o - świeć mnie. On przed - sta - wia Two - ją moc.

1. Duch, on święty Pański wpływ
 jest skuteczny w mocy swej,
 w kim zamieszka, ten już żyw,
 więc go na nas, Ojcze, zlej.
 Nad pielgrzymem zlituj się,
 który dąży w ciemną noc.
 Duchem świętym oświeć mnie.
 On przedstawia Twoją moc.

2. Ta moc Ducha, Pański Duch
 jak pochodnia wiedzie nas.
 On wyrabia wiary słuch,
 każe wytrwać w każdy czas.
 Kiedy duszę rozpacz gniew,
 gdy już serce upaść ma,
 święty Duch wnet zjawia się,
 ten wpływ Pański, łaska Twa.

3. Duch ten od Zielonych Świąt
 poprzez Ewangelię wiek
 krzewił Prawdę, zwalczał błąd,
 z niego siłę czerpał człek.
 A kto Ducha tego ma,
 ten rozumie Boski plan,
 wiernie w swej ofierze trwa,
 czyniąc tak, jak każe Pan.

92
13, 63, 122

Nadziejo wiary, Zbawco nasz

1. Na - dzie - jo wia - ry, Zbaw - co nasz! Tyś dla nas ży - cia zdroj.

Ty nam ko - ro - nę w nie - bie dasz, Naj - świę - szy Pa - nie mój!

The musical score is written for voice and piano. It consists of two systems. The first system has a vocal line and a piano accompaniment. The second system also has a vocal line and a piano accompaniment. The key signature is one sharp (F#) and the time signature is 3/4. The piano accompaniment features chords and moving lines in both hands.

1. Nadziejo wiary, Zbawco nasz!
Tyś dla nas życia zdroj.
Ty nam koronę w niebie dasz,
Najświętszy Panie mój!

3. Tyś nam obiecał wspólny dział
u Ojca z Tobą wraz,
że przyjmiesz nas do swoich chwał,
gdy przyjdzie błogi czas.

2. Przed Tobą chylę kornie skroń
i czekam łaski Twej.
Niech broni mnie Twa święta dłoń,
gdy zwątpię w chwili złej.

4. Dziś czas ten błogi przyszedł już,
na ziemski spłynął kraj
i wśród słonecznych jasných zórz
Królestwa wschodzi raj.

5. Więc kiedy bliska chwila ta,
gdy lud swój weźmiesz stąd,
niech na nas spłynie łaska Twa,
na sługi Twe miej wzgląd.

93

Już świta przed nami

1. Już świ - ta przed na - mi ra - do - sny ten czas,

The musical score is written for voice and piano. It consists of two systems. The first system has a vocal line and a piano accompaniment. The key signature is two flats (Bb, Eb) and the time signature is 2/4. The piano accompaniment features chords and moving lines in both hands.

gdy Zbaw - ca po - wo - ła przed tron Bo - ski nas i

swo - ją za - słu - gą o - kry - je nasz stan,

na - gro - dę u - dzie - li Bóg Oj - ciec i Pan.

1. Już świta przed nami radosny ten czas,
gdy Zbawca powoła przed tron Boski nas
i swoją zasługą okryje nasz stan,
[:nagrodę udzieli Bóg Ojciec i Pan.:]
2. Lecz zanim zabłyśnie radosny ten dzień,
nad światem zawiśnie ponury zły cień,
lecz blaski słoneczne rozproszą wnet noc,
[:bo szczęście nam wieczne Chrystusa da moc.:]
3. Więc dążmy wytrwale, bo bliski już kres.
Odpocznem wnet w chwale, pozbędziem się łez.
Przed Królem usiądziem, gdzie Jego jest tron
[:i śpiewać Mu będziem, bo wielki jest On.:]
4. A w blasku, wśród chwały Król zacznie swój rząd
i wezwie świat cały na próbę, na sąd.
Nie będzie już zgonu, odrodzi się świat,
[:a chwała Syonu zabłyśnie jak kwiat.:]

druga melodia

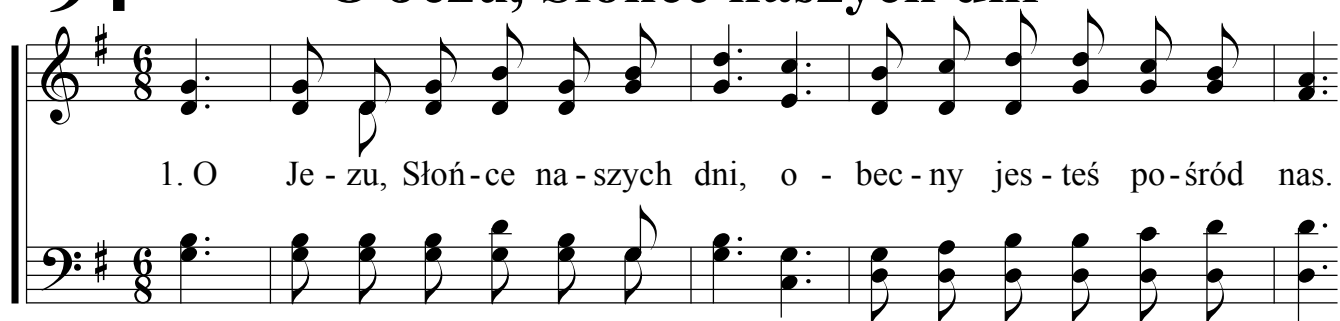
1. Już świta przed nami radosny ten czas, gdy Zbawca powoła przed tron Boski nas i swoją zasługą okryje nasz stan, nagrodę udzieli, nagrodę udzieli, nagrodę udzieli Bóg Ojciec i Pan.

1. Już świta przed nami radosny ten czas,
gdy Zbawca powoła przed tron Boski nas
i swoją zasługą okryje nasz stan,
[:nagrodę udzieli:] Bóg Ojciec i Pan.
2. Lecz zanim zabłyśnie radosny ten dzień,
nad światem zawiśnie ponury zły cień,
lecz blaski słoneczne rozproszą wnet noc,
[:bo szczęście nam wieczne:] Chrystusa da moc.
3. Więc dążmy wytrwale, bo bliski już kres.
Odpocznem wnet w chwale, pozbędziem się łez.
Przed Królem usiądziem, gdzie Jego jest tron
[:i śpiewać Mu będziem:] bo wielki jest On.
4. A w blasku, wśród chwały Król zacznie swój rząd
i wezwie świat cały na próbę, na sąd.
Nie będzie już zgonu, odrodzi się świat,
[:a chwała Syonu:] zabłyśnie jak kwiat.

94

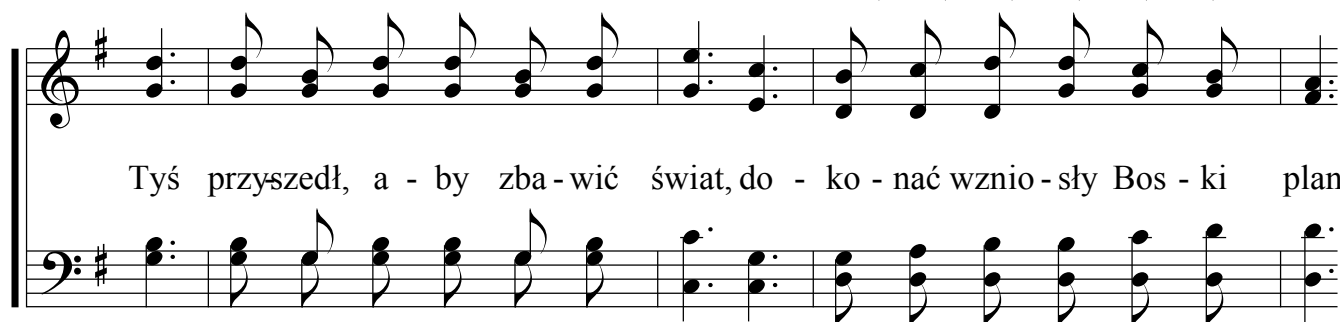
O Jezu, Słońce naszych dni

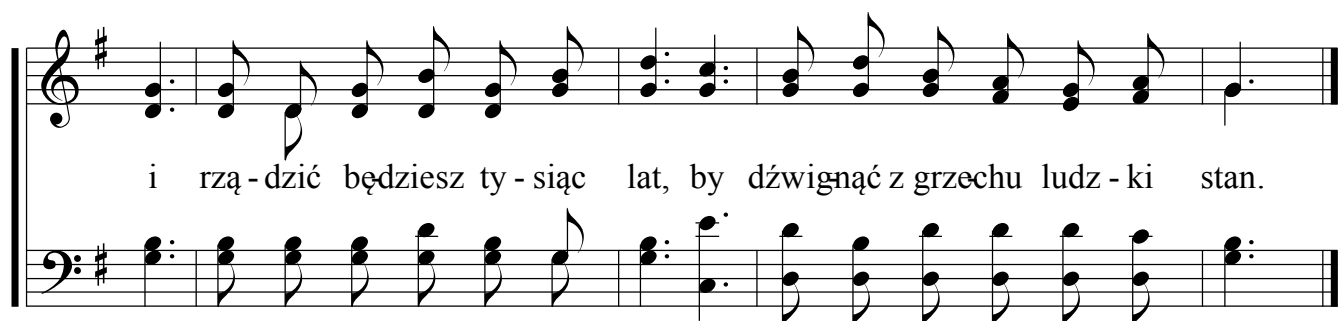
1. O Je - zu, Słoń - ce na - szych dni, o - bec - ny jes - teś po - śród nas.

Niech chwa - ła Two - ja wiecz - nie brzmi po wszystkie dni, po wszystek czas.

Tyś przyszedł, a - by zba - wić świat, do - ko - nać wznio - sły Bos - ki plan

i rzą - dzić będziesz ty - siąc lat, by dźwignąć z grzechu ludz - ki stan.

1. O Jezu, Słońce naszych dni, obecny jesteś pośród nas.
Niech chwała Twoja wiecznie brzmi po wszystkie dni, po wszystek czas.
Tyś przyszedł, aby zbawić świat, dokonać wzniosły Boski plan
i rządzić będziesz tysiąc lat, by dźwignąć z grzechu ludzki stan.
2. O Zbawco! Sercem moim rządz i wierze mojej dodaj sił.
Ucieczką moją zawsze bądź, bym zawsze Tobie wierny był.
Tam dążę, gdzie Twój wskaże ślad, z wdzięcznością ścierpię trud i znój.
Jam z Tobą zawsze cierpieć rad, o, miłościwy Zbawco mój.
3. Miłością swoją otocz mnie i prowadź do Ojcowskich nóg;
a gdy już śmierć przybliży się, racz przyjąć mnie w niebiański próg.
Tam wreszcie ujrzę Twoją twarz, osiągnę z Tobą Boski stan.
Koronę mi żywota dasz, boś Ty miłości pełen Pan.

95 Jak piękną, chwalebnią, radosną jest wieść

1. Jak piękną, chwalebnią, radosną jest wieść, że Chrystus na

ziemi Królestwo ma wzniesić, że miłość Chrystusa odrodzić ma

świat, gdy rządzić nam będzie przez ciąg tysiąć lat. Chcę

cierpieć z Chrystusem i życie swe dać za Prawdę i

wierną w Chrystusie naszą brać. Chcę w Pańskiej iść ślad i

cierpieć wraz z Nim, by Pan we mnie mieszkał, a ja w Panu moim.

- 1.* 1. Jak piękną, chwalebnią, radosną jest wieść,
 że Chrystus na ziemi Królestwo ma wznieść,
 że miłość Chrystusa odrodzić ma świat,
 gdy rządzić nam będzie przez ciąg tysiąc lat.
2. Chcę cierpieć z Chrystusem i życie swe dać
 za Prawdę i wierną w Chrystusie mą brać.
 Chcę w Pańskie iść ślady i cierpieć wraz z Nim,
 by Pan we mnie mieszkał, a ja w Panu mym.
3. 2. Chcę czystej mądrości, co z górnych jest stron,
 bym zawsze tak czynił, jak każe nam On.
 Chcę ducha Chrystusa, bym wiernie mógł żyć,
 w harmonii z Jehową i z Słowem wciąż być.
4. Chcę wyzbyć się świata i ziemskich mych praw,
 a za to Ty, Panie, w wieczności mnie zbaw.
 Od grzechów mnie zwolnij i daj Boski stan,
 boś Ty jest nasz Zbawca i Król nasz, i Pan.

druga melodia

1. Jak pięk - ną, chwa - le - bną, ra - do - sną jest wieść, że Chry - stus na
 zie - mi Kró - le - stwo ma wznieść, że mi - łość Chry - stu - sa o -
 dro - dzić ma świat, gdy rzą - dzić nam bę - dzie przez ciąg ty - siąc lat.

* numeracja dla drugiej melodii

96
2a, 202

Jezusa imię mile brzmi

1. Je - zu - sa i - mię mi - le brzmi, bo

dro - gi Je - zus sam; w Nim o - wa

wiel - ka do - broć tkwi, co da - je u - fność nam.

1. Jezusa imię mile brzmi,
bo drogi Jezus sam;
w Nim owa wielka dobroć tkwi,
co daje ufność nam.

2. Jezusa imię cieszy słuch,
dodaje sercu sił.
Imieniem tym się krzepi duch,
aby na wieki żył.

3. To imię źródłem wszelkich łask,
nadziei naszej zdroj;
bo imię to jak słońca blask,
łagodzi smutek, znój.

4. Przez imię Jezus zwalczysz zło,
do nieba dojdiesz bram.
To imię jest ucieczką twą,
bo tak rzekł Jezus sam.

5. Więc chwała Jemu, chwała, cześć
aż po wieczyste dni.
Śpiew Panu dzisiaj trzeba wznieść.
Niech hymn dziękczynny brzmi!

97

Gdy smutek dręczy duszę twą

33, 70, 233

1. Gdy smu - tek drę - czy du - szę twą, przed Pa - nem

stań na kil - ka chwil. W mo - dlit - wach kor - nie

gło - wę schyl, a łat - wiej znie - siesz chwi - lę złą.

1. Gdy smutek dręczy duszę twą,
przed Panem stań na kilka chwil.
W modlitwach kornie głowę schyl,
a łatwiej zniesiesz chwilę złą.

3. Omijaj więc z daleka świat
i wszystko, co masz, Panu daj.
Jednego tylko Pana znaj,
a Jezus będzie ci jak brat.

2. Pan Jezus ci pociechę da
i ześle błogi spokój ci,
bo w Nim głęboka miłość tkwi,
On dla nas wszystkich dobroć ma.

4. A kiedy skończysz życie już,
Pan Jezus weźmie w niebo cię,
gdzie chwałą będziesz cieszył się,
więc w Panu całą ufność złoś.

98

Złoto i blask dziś ceni świat

1. Zło - to i blask dziś ce - ni świat, zni - ko - me skar - by ziem - skich dni,

lecz skar - by znik - ną z bie - giem lat, a tyl - ko Praw - da wiecz - nie lśni.

1. Złoto i blask dziś ceni świat,
znikome skarby ziemskich dni,
lecz skarby znikną z biegiem lat,
a tylko Prawda wiecznie lśni.

2. Bo niczym piękność niw i pól
bez wiary w sercu i bez łask.
Udziałem świata płacz i ból,
choć teraz nad nim Prawdy blask.

3. Zabłyśnie chwilę szczęścia los
i ziemską sławą radość da.
Wnet przyjdzie burzy straszny głos
i znowu w sercu rozpacz trwa.

4. Bo szczęście ziemskie próżny cień
i próżna wszelka ludzka moc,
a chociaż błysnie jasny dzień,
wnet straszy ziemię czarna noc.

5. Lecz kto nadzieję w sercu ma
i ceni z nieba łaski dar,
tego nie straszy nocy ćma,
bo go umacnia wiary żar.

6. Nadzieja w Panu trzyma nas
obietnic danych z Bożych Słów.
Wnet dla nas minie próby czas
i ujrzym w chwale Króla znów.

99

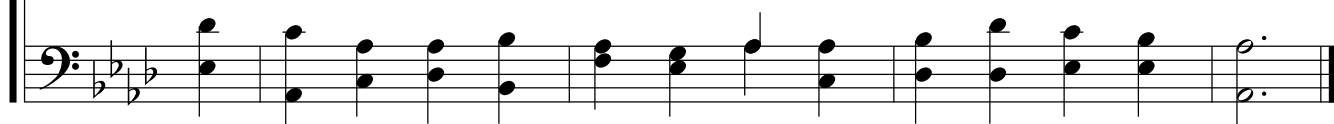
Gdzie tylko zwrócisz krok

1. Gdzie tyl - ko zwró - cisz krok, tam jest o - bec - ny Pan.

Nad na - mi Pań - ski czu - wa wzrok i strze - że każ - dy stan.

1. Gdzie tylko zwrócisz krok,
tam jest obecny Pan.
Nad nami Pański czuwa wzrok
i strzeże każdy stan.
2. Pod strażą Pańskich ocz
lud święty pewny jest,
bo dał nam Pan do nieba klucz
przez święty Ducha chrzest.
3. Na Pański stajem zew
i dążym w Pański ślad,
bo wierzym święcie w Pańską krew,
co wybawiła świat.
4. Wnet skończy się nasz ból,
bo bliski jest już czas,
gdy rządy swe obejmie Król
i w niebo weźmie nas.

Panie, gdyś wejrzał

1. Pa-nie, gdyś wejrzał na ten ziem-ski krąg, gdzie ludz-kość cier-pi za to zamiast zgu-by z Two-ich Bo-skich rąk, ze-sła-łeś Zbaw-cę, co

Refren

bez-boż-ność swą, nas ku-pił krwią. Ja się ra-du-ję, że Oj-ciec mój, mój Oj-ciec mi-łu-je i mnie. Ja się ra-du-ję, że Oj-ciec mój mi-łu-je na-wet mnie.

1. Panie, gdyś wejrzał na ten ziemski krąg,
gdzie ludzkość cierpi za bezbożność swą,
to zamiast zguby z Twoich Boskich rąk,
zesłałeś Zbawcę, co nas kupił krwią.

Refren:

Ja się raduję, że Ojciec mój,
mój Ojciec miłuje i mnie.
Ja się raduję, że Ojciec mój
miłuje nawet mnie.

2. Więc za tę dobroć, za Twej łaski zdroj,
coś tak obficie w Synu swoim złał,
dzięki Ci składa wierny ludek Twój,
coś mu Królestwa obietnicę dał.

3. Lecz do Królestwa aby dotrzeć bram
i chwałę zyskać, trzeba wierzyć w krew,
co nas zbawiła na Kalwarii tam,
gdzie Jezus śmiercią zgasił Boży gniew.

4. Ta krew kosztowna, co zbawiła świat,
w Jehowy oczach przyda zasług mi.
Przez krew tę zyskam białość moich szat
i chwałę zyskam w Tysiąclecia dni.

101 Jam ci jest drzwiami

1. „Jam ci jest drzwiami“, przez te drzwi niech wej-dzie ten, co
słu - cha mnie; a dam mu ży - wot w o - we dni, gdy już Kró - le - stwo
speł - ni się, gdy już Kró - le - stwo speł - ni się.

1. „Jam ci jest drzwiami“, przez te drzwi niech wejdzie ten, co słucha mnie;
a dam mu żywot w owe dni,
[:gdy już Królestwo spełni się:]

2. „Jam ci jest drzwiami“, a drzwi te otwarte dla każdego są,
kto razem ze mną cierpieć chce,
[:kto moją wolę wziął za swą:]

3. „Jam ci jest drzwiami“, wejdźcie w nie,
zostawcie smutek swój i ból,
bo Ojciec na świat przysłał mnie,
[:bym rządził wami jako Król:]

4. „Jam ci jest drzwiami“, Sam Bóg chciał,
by człowiek przeszedł przez te drzwi;
i razem ze mną wziął swój dział,
[:gdy przyjdą już Królestwa dni:]

druga melodia

310

1. „Jam ci jest drzwiami“, przez te drzwi niech wej-dzie ten, co słu - cha
mnie; a dam mu ży - wot w o - we dni, gdy już Kró -
le - stwo speł - ni się, gdy już Kró - le - stwo speł - ni się.

The musical score consists of three systems of staves. Each system has a treble clef staff on top and a bass clef staff on the bottom. The key signature is three sharps (F#, C#, G#) and the time signature is 3/4. The lyrics are written below the treble clef staves.

102 Czekam wiernie dnia Pańskiego

1. Cze - kam wier - nie dnia Pań - skie - go, cze - kam na ten wiel - ki dzień,
Cze - kam, kie - dy słoń - ce wsta - nie, nio - sąc świa - tu jas - ny blask,
gdy głos chó - ru a - niel - skie - go zabrzmie wśród ra - dos - nych pień.
kie - dy przyjdzie zmartwychwsta - nie, a z nim mno - gość Pań - skich łask

The musical score consists of two systems of staves. Each system has a treble clef staff on top and a bass clef staff on the bottom. The key signature is two flats (Bb, Eb) and the time signature is 3/4. The lyrics are written below the treble clef staves.

1. Czekam wiernie dnia Pańskiego, czekam na ten wielki dzień,
gdy głos chóru anielskiego zabrzmie wśród radosnych pień.
Czekam, kiedy słońce wstanie, niosąc światu jasny blask,
kiedy przyjdzie zmartwychwstanie, a z nim mnogość Pańskich łask.

2. Czekam na godzinę cudu,
 gdy Pan zajmie wzniosły Tron,
 gdy w pośrodku Swego ludu
 będzie nam panować On.
 Czekam na spełnienie planu,
 jaki Bóg nakreślił Sam,
 cała ma nadzieja w Panu,
 że koronę wnet da nam.

3. Na Królestwo Boże czekam,
 które się przybliży już,
 i do Pana się uciekam
 wśród okrutnych życia burz.
 Ale wiem, że świat ten stary
 wnet zakończy swoje dni,
 a oczyma mojej wiary
 widzę, jak Król w blasku lśni.

druga melodia

81, 142, 241

1. Czekam wier-nie dnia Pań-skie-go, cze-kam na ten wiel-ki dzień,

gdy głos chó-ru a-niel-skie-go za-brzmi wśród ra-dos-nych pień.

Cze-kam, kie-dy słoń-ce wsta-nie, nio-sąc świa-tu jas-ny blask,

kie-dy przyj-dzie zmar-twych-wsta-nie, a z nim mno-gość Pań-skich łask

103

Do Ciebie dziś przynoszę

1. Do Cie - bie dziś przy - no - szę mo - je - go ży - cia trud i tyl - ko kor - nie
 pro - szę: racz przy - jąć mnie w swój dom. Na służ - bę ży - cie po - święcam swe, na
 zaw - sze wier - nie słu - żyć Ci chcę. Na zaw - sze wier - nie słu żyć chcę.

1. Do Ciebie dziś przynoszę
 mojego życia trud
 i tylko kornie proszę:
 racz przyjąć mnie w swój dom.
 Na służbę życie poświęcam swe,
 na zawsze wiernie służyć Ci chcę.
 Na zawsze wiernie służyć chcę.

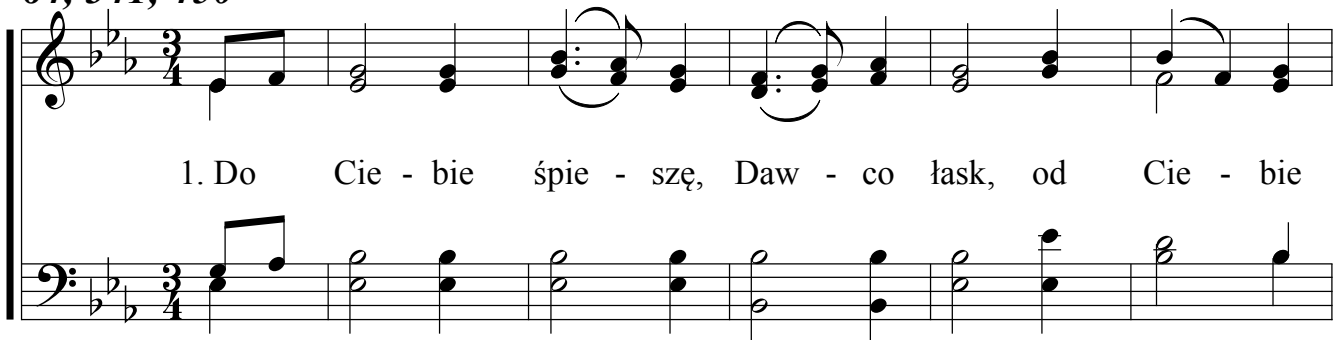
3. I chwałę Twoją głoszę,
 boś ty mój Zbawca, Król,
 więc przed tron Twój przynoszę
 w ofierze smutek, ból.
 Ty przyjmiesz w łasce cierpienia me,
 dla Ciebie zawsze ja cierpieć chcę.
 Dla Ciebie zawsze cierpieć chcę.

2. Do Ciebie dziś przynoszę
 wszystko, co w świecie mam;
 do Ciebie wzrok podnoszę,
 bo Twoją dobroć znam.
 Przyjm, Panie, dzisiaj ofiarę mą
 i otocz sługę opieką swą.
 Ach! otocz mnie opieką swą.

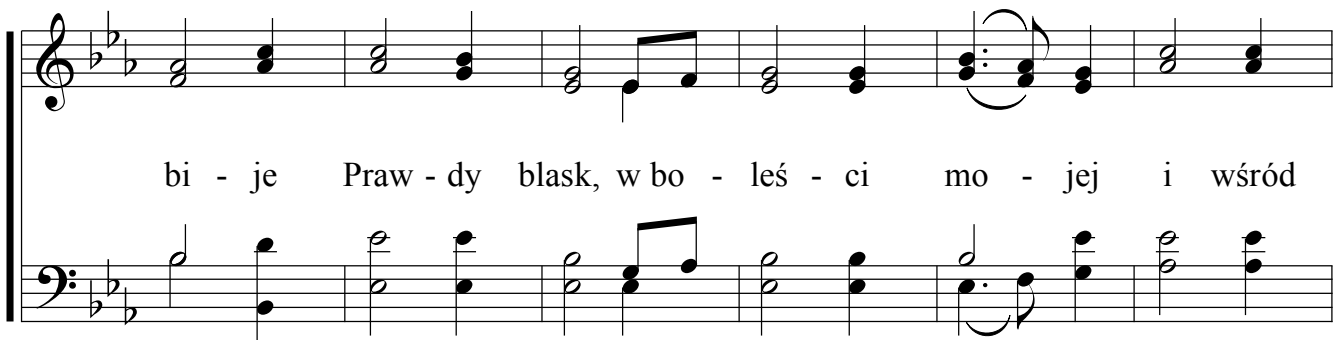
4. Do Ciebie dziś przynoszę
 wiernego serca żar;
 bo w Tobie są rozkosze
 niebiańskiej Prawdy dar.
 Boś Ty, o Zbawco, przykładem cnót,
 ty wiesz lud swój do nieba wrót.
 Wprowadzisz nas do nieba wrót.

104 Do Ciebie śpieszę, Dawco łask

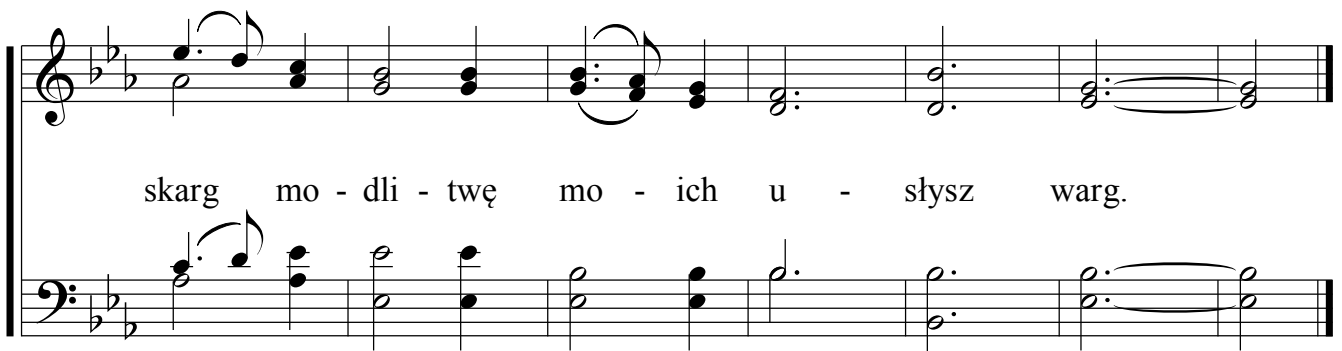
64, 341, 450

1. Do Ciebie śpieszę, Dawco łask, od Ciebie

bi - je Prawdy blask, w boleści mojej i wśród

skarg modlitwę moich usłysz warg.

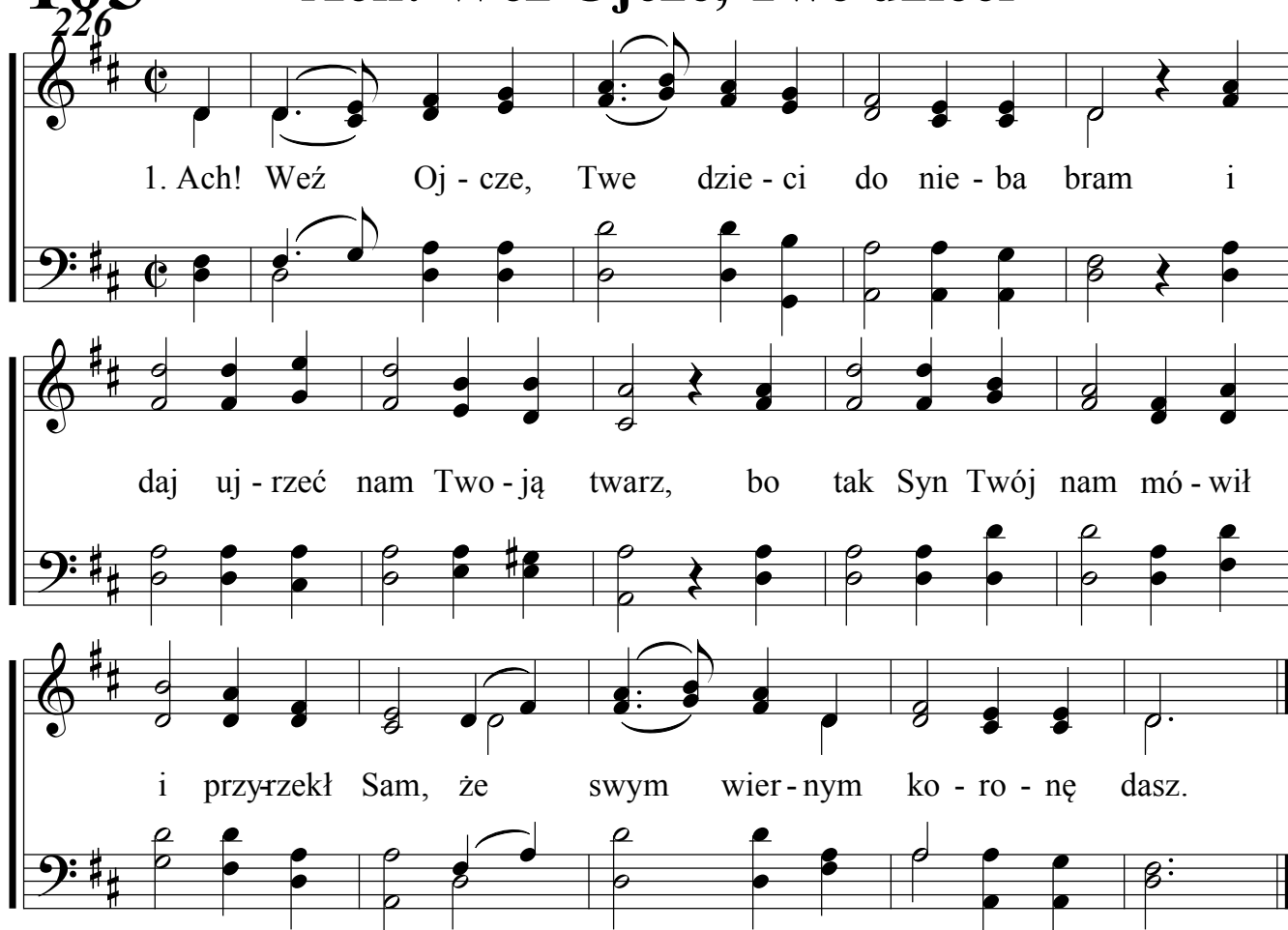
1. Do Ciebie śpieszę, Dawco łask,
od Ciebie bije Prawdy blask,
w boleści mojej i wśród skarg
modlitwę moich usłysz warg.

3. I wolę swoją poddać chcę
pod Twoją wolę, Zbawco nasz,
i odtąd jedną wiarą tchnę,
że żywot mi w nagrodę dasz.

2. Do Ciebie idę z smutkiem mym,
boś Ty miłości, łaski zdroj,
więc składam na ołtarzu Twym
cierpienia moje, ból i znój.

4. Nadzieja moja cała tkwi
w tym, coś powiedział do swych sług,
że kto uwierzy Twojej krwi,
tego za syna przyjmie Bóg.

226

1. Ach! Weź Oj - cze, Tve dzie - ci do nie - ba bram i
daj uj - rzeć nam Two - ją twarz, bo tak Syn Twój nam mó - wił
i przyrzekł Sam, że swym wier - nym ko - ro - nę dasz.

1. Ach! Weź Ojczy, Tve dzieci do nieba bram
i daj ujrzyć nam Twoją twarz,
bo tak Syn Twój nam mówił i przyrzekł Sam,
że swym wiernym koronę dasz.

2. Lecz w pierw trzeba, by czystym był Pański lud
by słów zawsze on słucał Twych,
by zniósł wiernie cierpienia i próby trud,
by czerpał naukę wciąż z nich.

3. Ach! Już świta nad nami ten błogi czas,
na ziemi obecny już Pan;
do nieba dziś Zbawca przychodzi wziąć nas,
tam, gdzie czeka nas Boski stan

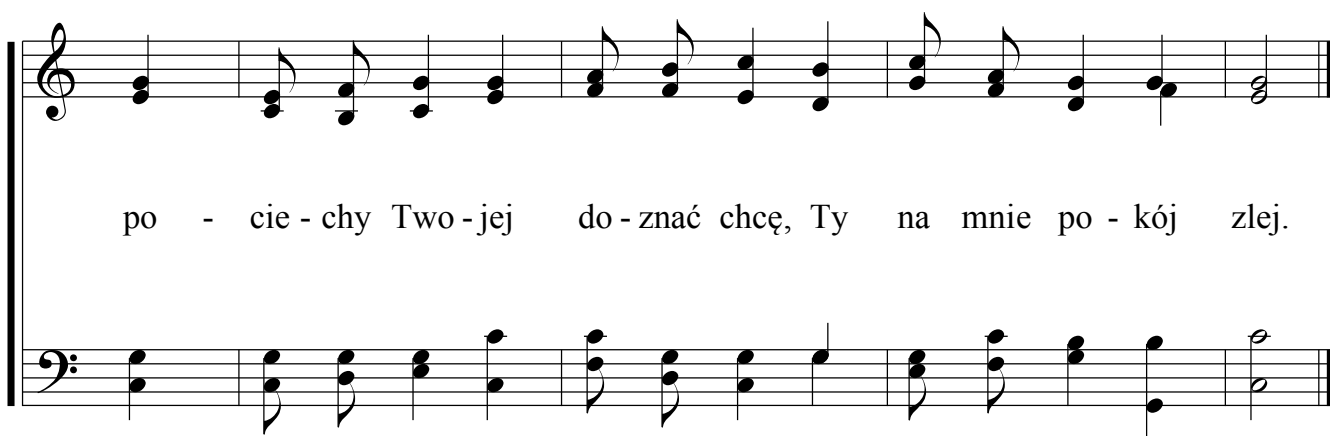
4. W nagrodę za trudy, za smutek i ból
koronę nam włoży na skroń.
Na tronie posadzi nas Zbawca i Król;
ach, podaj nam, Zbawco Swą dłoń.

106 Do Ciebie, Zbawco, ślę modlitwę

53, 190

1. Do Cie - bie, Zbaw - co, ślę mo - dli - twę du - szy mej

po - cie - chy Two - jej do - znać chcę, Ty na mnie po - kój zlej.

1. Do Ciebie, Zbawco, ślę
modlitwę duszy mej;
pociechy Twojej doznać chcę,
Ty na mnie pokój zlej.

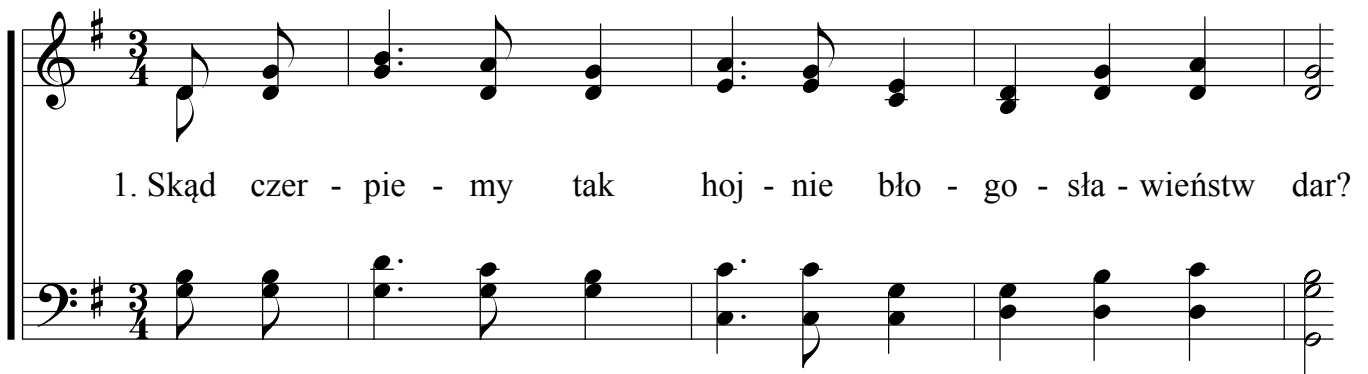
3. Ach, błagam, Zbawco mój!
Racz podać Swoją dłoń,
a gdy zwycięski stoczę bój,
koronę włóż na skroń.

2. U Twoich Boskich stóp
ja pragnę zawsze stać,
i zniosę trud najcięższych prób,
lecz racz cierpliwość dać.

4. Pokory Ty mnie ucz,
do Ojca swego zbliż;
nie spuszczaaj mnie z Twych świętych ocz,
lecz zbaw mnie przez Twój krzyż.

5. Dziś wznoszę Tobie śpiew
i głoszę chwałę Ci,
bo wierzę w Twą najświętszą krew
i w chwałę lepszych dni.

107 Skąd czerpiemy błogosławieństw dar?

1. Skąd czer - pie - my tak hoj - nie bło - go - sła - wieństw dar?

Skąd pły - nie ten zdroj na - szych łask? Skąd ta mi - łość serc

na - szych roz - pło - mie - nia żar? Skąd bi - je świę - tej Praw - dy

Refren

blask? Ach! Źród - łem tym jest Je - zus, Mi - łoś - ci

Król! U - dzie - la nam na - dzie - i blask,

po - cie - sza w smut - ku, ko - i wszel - ki ból,

On daw - cą ży - cia, daw - cą - - łask.

1. Skąd czerpiemy tak hojnie błogosławieństw dar?
Skąd płynie ten źródł naszyc łask?
Skąd ta miłość serc naszyc rozpłomienia żar?
Skąd bije świętej Prawdy blask?

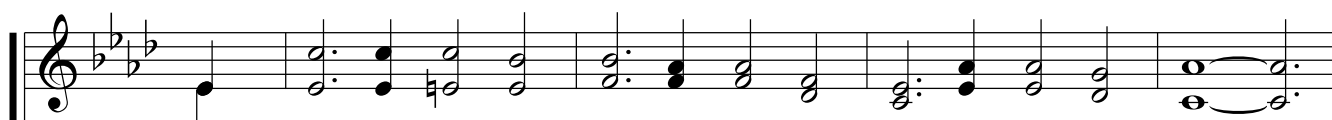
Refren:

Ach! Źródłem tym jest Jezus, Miłości Król
 Udziela nam nadziei blask,
 pociesza w smutku, koi wszelki ból,
 On dawcą życia, dawcą łask.

2. Przez Jezusa za dzieci nas uznaje Bóg,
 opieką nas otacza swą;
 przez Jezusa też nieba przestąpimy próg,
 bo obmył nas swą świętą krwią.
3. I w Jezusie świat cały życie zyska swe,
 gdy przyjdzie Tysiąclecia sąd;
 przez Jezusa lud Pański silną wiarą tchnie,
 nadzieje swoje czerpie stąd.
4. A więc wnieśmy śpiew, hymn na Jego wnieśmy cześć,
 za Jego krzyż, za Prawdy wzór;
 aż przed Boski tron serca nasze trzeba wnieść;
 połączmy głosy w jeden chór.

1. Gdy smu - tek drę - czył ser - ce me, Pan sił u - dzie - lił mi,

więc od - łąd Pa - nu słu - żyć chcę po wszy - stkie ży - cia dni.

I wier - nie wy - trwam w służ - bie tej, a choć do - świad - czę łez,

na krok nie zbo - czę z ścież - ki swej, bo bło - gi jest jej kres.

1. Gdy smutek dręczył serce me,
Pan sił udzielił mi,
więc odtąd Panu służyć chcę
po wszystkie życia dni.
I wiernie wytrwam w służbie tej,
a choć doświadczę łez,
na krok nie zboczę z ścieżki swej,
bo błogi jest jej kres.

2. A gdy przestanie serce bić
i ciało przyjmie grób,
żywota wodę będę pić,
co płynie spod Twoich stóp.
Ta woda nowy żywot da,
co wśród niebiańskich stron
w chwalebnym stanie wiecznie trwa,
tam, gdzie Chrystusa tron.

3. Ach, takiej służby wyrzec się nie mogę nigdy, nie!
 O szczęściu, które czeka mię, na jawie nawet śnię.
 Z wdzięcznością znoszę wielki znój, co zsyła na mnie Pan.
 Ach, chwała Ci! o Panie mój, za Boski wieków plan.

109

Na służbie u Jezusa

1. Na służ - bie u Je - zu - sa na zaw - sze prag - nę trwać.
 Nie weź - mie mnie po - ku - są, gdy bę - dę Pa - na znać.
 Bo kto zna Zbawcę me-go i służyć Je-mu chce; ten zba-wion o - de
 złe - go, ten mo - że cie - szyć się. mo - że cie - szyć się.

1. Na służbie u Jezusa
 na zawsze pragnę trwać.
 Nie weźmie mnie pokusa,
 gdy będę Pana znać.
 Bo kto zna Zbawcę mego
 i służyć Jemu chce,
 ten zbawion ode złego,
 ten może cieszyć się.

2. I wrogów się nie boję,
 bo mnie obroni Bóg,
 więc u stóp Krzyża stoję,
 do Jego dążę nóg.
 On moją jest osłoda
 po wszystkie życia dni,
 obdarzy mnie nagrodą,
 udzieli nieba mi.

3. Więc w Pańskie ślady dążę
 i cierpieć chcę wraz z Nim,
 bo On Pokoju Książę,
 On Zbawicielem mym.
 I czerpię z Jego słowa
 najczystszej Prawdy treść,
 w nim życia jest osnowa,
 przyszłości jasnej wieść.

110

Ja nie wiem, co mnie czeka

1. Ja nie wiem, co mnie czeka, Pan przyszość o - czom skrył,

by każdy czyn i każdy krok tu dla mnie próbą był.

Więc każdą chwilę życia tu Ja pragnę słuchać Mu.

Refren

Więc gdzie Pan chce, tam śpiewam, w Nim ufność złożę swą;

w trudnościach różnych cieszę się bo On zna drogę mą,

w trud noś-ciach róż-nych cie - szę się bo On zna dro - gę ma,

Po ostatniej zwrotce

On zna, On zna, On zna.
dro gę zna

1. Ja nie wiem, co mnie czeka,
Pan przyszłość oczom skrył,
by każdy czyn i każdy krok
tu dla mnie próbą był.
Więc każdą chwilę życia tu
ja pragnę służyć Mu.

2. Nie dla mnie ziemskie cele
ni ziemskiej sławy czyn,
bo chwały wyżej wiele nam
obiecał Boży Syn.
Więc aby wstąpić w nieba próg,
mym celem zawsze Bóg.

Refren:

Więc gdzie Pan chce. tam śpieszę,
w Nim ufność złożę swą;
[:w trudnościach różnych cieszę się
bo On zna drogę ma.:]

po ostatniej strofie

On zna, On zna, On zna.

3. W pokorze w Pańskie ślady
wstępować zawszem rad,
bo w Nim nadzieja cała ma,
On broni mnie od zrad.
Więc choć na drodze ciemna noc,
ja wierzę w Pańską moc.

4. Więc chociaż nie wiem wcale,
co w drodze czeka mię.
Z ufnością Pańską chwaleń moc,
z Nim zawsze zostać chcę,
nie traćmy więc na próżno łąz,
bo próby bliski kres.

111 Ja wiem, że Zbawca kupił mnie

56, 193

1. Ja wiem, że Zbaw - ca ku - pił mnie, że wszystkich ku - pił swoją krwią,
więc cho - ciał świat mnie głupim zwie, ja w Nim nadzie - ję wi - dzę swą.

1. Ja wiem, że Zbawca kupił mnie,
że wszystkich kupił swoją krwią,
więc chociaż świat mnie głupim zwie,
ja w Nim nadzieję widzę swą.
2. Ja wiem, że Pan nie szczędzi łask,
lecz też nie szczędzi nam swych prób,
ale gdy przyjdzie błogi czas.
Zgromadzi nas do Swoich stóp.
3. Pan żyje, aby żywot dać
dla wszystkich, którzy wierzą Mu,
a więc musimy w wierze trwać
do ostatniego życia tchu.
4. Ja wiem, że Pan nam doda sił,
pomocy nie odmówi nam,
bo kto się w cieniu Jego skrył,
to nad nim czuwa Jezus sam.

112 Zasyłam dziś do Pana modły me

1. Za - sy - łam dziś do Pa - na mod - ły me, klę - ka - jąc na ko - la - na,

bla-gam Cię: racz przyjąć mą o - fia - rę w łas-ce swej! U - moc - nić mo - ją
 wia - rę, Pa - nie chciej! W zwąt - pie - niu do - daj sił, bym w To - bie
 Pa - nie żył. W zwąt - pie - niu do - daj sił, bym w To - bie Pa - nie żył.

1. Zasyłam dziś do Pana modły me,
 klękając na kolana, błagam Cię:
 racz przyjąć mą ofiarę w łasce swej!
 Umocnić moją wiarę, Panie chciej!
 [:W zwątpieniu dodaj sił, bym w Tobie Panie żył:]

2. Ja spieszę do Jezusa w myśli mej,
 gdy bierze mnie pokusa w chwili złej;
 Pan zawsze mnie wysłucha, łaskę da,
 gdy tylko w sercu skrucha i żal trwa,
 [:Bo On Miłości Pan! Z dobroci zawsze znan!:]

3. Czy wieczór, czy o świcie, spieszę doń,
 bo dała mi znów życie Jego dłoń,
 I w Nim nadzieja moja przyszłych chwał,
 najlepsza ma ostoja, Bóg ją dał.
 [:Więc przez Twój trudny krzyż do Ojca Ty mnie zbliż:].

113

Cześć Panu, cześć Zbawcy

13a

1. Cześć Pa - nu, cześć Zbaw - cy, chwa - ła Je - mu cześć! Śpie -
waj - my Mu chwa - łę, bo wiel - ki jest Pan; Kró - lo - wi na - sze - mu mu -
siny pieśń wznieść, bo On nas o - bie - cał w nie - biań - ski wziąć stan.

1. Cześć Panu, cześć Zbawcy, chwała Jemu cześć!
Śpiewajmy Mu chwałę, bo wielki jest Pan;
Królowi naszemu musimy pieśń wznieść,
bo On nas obiecał w niebiański wziąć stan.
2. O, Jezu, mój Zbawco, przez Twą świętą krew
jam dzisiaj zbawiony, Tyś żywot mi dał.
Tyś krzyżem śmierć zwalczył, zgasił Boży gniew
i teraz nas wiedziesz do niebiańskich chwał.
3. O, śpiewaj, ma duszo, tę radosną pieśń,
że Zbawca na ziemi znowu pośród nas,
że zmyje ze świata starą grzechu pleśń,
Królestwa na ziemi zaprowadzi czas.
4. Więc cieszy się w Panu Jego wierny lud
co pracę zniwiarzy pełni pośród prób,
że ujrzy na ziemi ten największy cud,
gdy ludzkość wzbudzoną odda czarny grób.

113a

Dziś jestem szczęśliwy

1. Dziś jestem szczę - śli - wy, bo przy - szedł już Pan, Król przy - szedł praw -

dzi - wy wy - peł - nić swój plan. I zbór się ra - du - je, bo

na - stał już czas. Król rzą - dy spra - wu - je, wy - ba - wi wnet nas.

1. Dziś jestem szczęśliwy, bo przyszedł już Pan,
Król przyszedł prawdziwy wypełnić swój plan.
I zbór się raduje, bo nastał już czas.
Król rządy sprawuje, wybawi wnet nas.
2. O, Jezu, mój Zbawco, miłościw bądź mi!
Żywota Ty dawco! Niech chwała Ci brzmi!
Tyś przyszedł na ziemię dźwignąć nas ze zła,
a ludzkie to plemię wybawi moc Twa.
3. O, Panie, nad Pany, do Ojca nas zbliż,
przez krwawe Twe rany, przez trudny Twój krzyż.
Dziś nasze skryj grzechy i policz nasz ból
i udziel pociechy, boś Ty jest nasz Król.
4. O, ciesz się, Syonie! Już idzie czas twój,
już Zbawca na Tronie roztacza łask zdroj.
Wnet koniec cierpienia, nagrodzi nas Bóg,
dostąpić zbawienia u Jezusa nóg.

114

W Chrystusa dążę ślad

161, 184, 285

1. W Chry - tu - sa dą - żę ślad, bo

w Nim na - dzie - ja ma; z Nim cier - pieć zaw - sze

je - stem rad, On mi na - gro - dę da.

1. W Chrystusa dążę ślad,
bo w Nim nadzieja ma;
z Nim cierpieć zawsze jestem rad,
On mi nagrodę da.

3. Lecz wierzę z całych sił,
że kto zaufa Ci,
ten szczęśliw będzie w Tobie żył
aż po wieczyste dni.

2. Udzielić, Panie, chciej
pomocy w czarną noc;
odwagę w serce moje wlej,
wybawi mię Twa moc.

4. Miłości Twojej blask
ogarnia cały świat;
przez Ciebie spłynie tysiąc łask
w Królestwie przyszłych lat.

5. Więc dzięki, Panie, Ci!
za dobrodziejstwa zdroj,
Twa łaska jako słońce lśni
nade mną, Panie mój!

115

Gdy błoga cisza skrywa świat

150

1. Gdy bło - ga ci - sza skry - wa świat, do Bo - ga mod - ły
 ślę, a du - sza ma jak ro - są kwiat, a du - sza ma jak
 ro - są kwiat, na - pa - wa łąs - ką się.

1. Gdy błoga cisza skrywa świat,
 do Boga modły ślę,
 [:a dusza ma jak rosą kwiat,:]
 napawa łaską się.

3. Modlitwę szczerą słyszy Bóg
 i prośby spełniać chce;
 [:bo miłą Mu jest prośba sług,:]
 gdy wiernie modlą się.

2. Bo Bóg nie szczędzi swoich łask
 dla wiernych dzieci swych
 [:i daje dzieciom Prawdy blask,:]
 co chroni w chwilach złych.

4. Lecz kto chce wysłuchanym być,
 ten w łasce musi trwać
 [:i według Bożej woli żyć,:]
 Jezusa musi znać.

5. Bo przez Jezusa świętą krew
 do Ojca dostęp jest;
 [:a przez najświętszy krwi tej siew:]
 Bóg daje Ducha chrzest.

116 Ach, lubię opowiadać Boski Plan

1. Ach, lu-bię o-po-wia-dać chwa-le-bny Bo-ski Plan i Pi-smo Świę-te
ba-dać, jak nam na-ka-zał Pan. Kró-le-stwo Bo-że gło-szę,
bo wiernie słu-żyć chcę, i ciągle Bo-ga pro-szę, by czas przybli-żył
się. *Refren* Radosna to no-wi-na, Kró-le-stwo się za-czy-na;
wnet ujrzym w chwale Sy-na; bo tak nam przyrzekł Pan. Pan.

The musical score is written in 6/8 time with a key signature of two flats (B-flat and E-flat). It consists of five systems of music, each with a vocal line on a treble clef and a bass line on a bass clef. The lyrics are written below the vocal line. The first system includes the title and the beginning of the first verse. The second system continues the first verse. The third system continues the first verse. The fourth system begins the chorus, marked 'Refren'. The fifth system concludes the chorus with two endings, labeled '1' and '2'.

1. Ach, lubię opowiadać chwalebny Boski Plan
i Pismo Święte badać, jak nam nakazał Pan.
Królestwo Boże głoszę, bo wiernie służyć chcę,
i ciągle Boga proszę, by czas przybliżył się.

Refren:

Radosna to nowina, Królestwo się zaczyna;
wnet ujrzym w chwale Syna, bo tak nam przyrzekł Pan.

2. Ach, pragnę cierpieć z Panem i z Nim ponosić znój;
 więc gardzę ziemskim stanem, bo inny jest cel mój.
 Ja dążę tam do nieba, gdzie Pański wiedzie ślad,
 a więc mi rzucić trzeba ten marny, ziemski świat.

3. Więc wciąż do Pana dążę przez trudy i przez ból,
 bo On Pokoju Książę, bo On Miłości Król.
 I niosę ludziom wieści, że idzie lepszy czas,
 że w Panu cel się mieści, cel, który zbawi nas.

druga melodia

1. Ach, lu-bię o-po-wia-dać chwalebny Bo-ski Plan i Pis-mo Święte

badać, jak nam na-ka-zał Pan. Kró-lestwo Bo-że gło-szę, bo wiernie służyć

Refren

chcę, i cią-gle Bo-ga pro-szę, by czas przybliżył się. Ra-dos-na to no-

wi-na, Królestwo się za-czy-na; wnet ujrzymw chwale Syna; bo tak nam przyrzekł Pan.

117 Jam pielgrzymem na tej tu ziemi

1. Jam piel - grzy - mem na tej tu zie - mi i tu

po - zo - stać mam tyl - ko jed - ną noc. Nie za - trzy - muj - cie, choć mię - dzy

Refren
swy - mi, bo spieszyć mu - szę tam, gdzie Praw - dy moc. Jam piel -

grzy - mem na tej tu zie - mi i tu po - zo - stać mam tyl - ko jed - ną noc.

Refren:

1. Jam pielgrzymem na tej tu ziemi
i tu pozostać mam tylko jedną noc.
Nie zatrzymujcie, choć między swymi,
bo spieszyć muszę tam, gdzie Prawdy moc.

Jam pielgrzymem
na tej tu ziemi
i tu pozostać mam
tylko jedną noc.

2. Płynie woda, co Prawdę daje,
ach, tęskniące serce moje już jest tam.
Woda ta spłynie na wszystkie kraje,
przywiedzie ludzkość aż do rajów bram.

3. Ja do miasta kroki kieruję,
tam, gdzie nie ma smutku, gdzie nie rządzi ból.
Gdzie nasz Zbawiciel wiecznie panuje,
gdzie włada Pan nasz, sprawiedliwy Król.

4. Choć życie zmienne koleje,
choć się słońce skryło za powłoką chmur.
Lecz pielgrzymowi Prawda jaśnieje
i doprowadzi go za miasta mur.

118 Nie wstydę się przed ludźmi stać

76, 148, 198

1. Nie wsty - dzę się przed ludź - mi stać, by bro - nić Pań - skich spraw,
bo tyl - ko Pa - na prag - nę znać i słu - chać Bo - skich praw.

1. Nie wstydę się przed ludźmi stać,
by bronić Pańskich spraw,
bo tylko Pana pragnę znać
i słuchać Boskich praw.

3. A w służbie Jego dobrze mi,
bo miłościwy On;
a kiedy przyjdą lepsze dni,
Pan wezwie mnie przed Tron.

2. Pan Zbawcą moim, Królem mym,
więc Jemu służyć chcę.
Nadzieję moją widzę w Nim,
do Niego sercem lgnę.

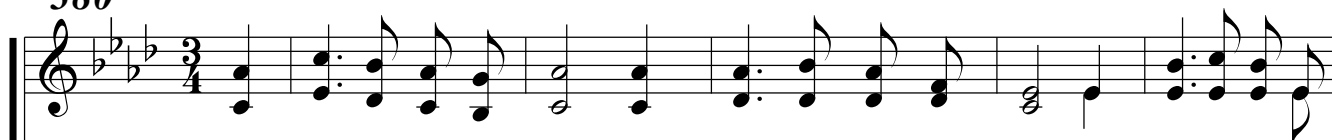
4. Koronę mi łaskawie da,
do nieba weźmie mnie
i żywot da, co wiecznie trwa,
radować będę się.

5. A razem ze mną wiarna brać
do Pańskich przyjdzie nóg
i razem w chwale będziemy trwać,
gdy nas przemieni Bóg.

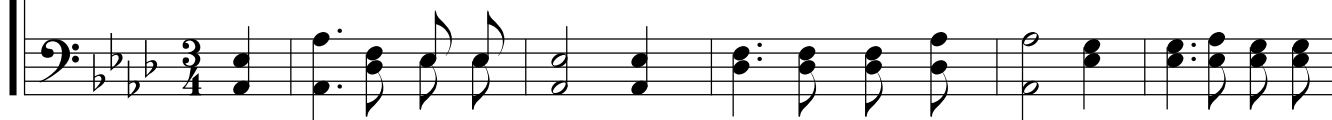
119

Patrz, jak jaśnieje wschód

380

1. Patrz, jak ja - śnie - je wschód, już pierz - cha ciem - na noc, wnet minie ból i

trud. To Pań - ska wschodzi moc. Przyj - mij - my god - nie Pa - na,

Kró - la i Ka - pła - na, bo Je - go moc świet - la - na wy - ba - wi wnet nas.

1. Patrz, jak jaśnieje wschód,
już pierzcha ciemna noc,
wnet minie ból i trud.
To Pańska wschodzi moc.

3. Ach, dzisiaj cały świat
do chwili wzdycha tej:
gdy Pan przez tysiąc lat
udzieli łaski swej.

Refren:

Przyjmijmy godnie Pana,
Króla i Kapłana,
bo Jego moc świetlana
wybawi wnet nas.

4. Bo próżny ludzki trud,
człek sam nie dźwignie się,
mijają chwile złud,
świat oczekuje Cię.

2. Wnet wstąpi Pan na tron
i zacznie złoty wiek.
W miłości pragnie On,
by poznał Boga człek.

5. Więc ludu, na krzyż patrz!
I w Nim nadzieję złóż;
wnet zniknie ból i płacz,
bo słońce wschodzi już.

120 Pan skrzydłem swoim schrania mnie

1. Pan skrzydłem swo - im schra - nia mnie i spo - kój da - je du - szy mej;

bezpiecz - ny jestem w służbie tej, szczęś - li - wy zawsze czu - ję się.

Refren

Wie - le praw - dy jest w tym, że Pan skrzyd - łem swym,

skrzyd - łem swym o - bro - ni mię i schro - ni przed złym.

1. Pan skrzydłem swoim schrania mnie i spokój daje duszy mej; bezpieczny jestem w służbie tej, szczęśliwy zawsze czuję się.
3. A choć nadchodzi nocy cień choć wciąż się sroży ludzka złość, mam w moim sercu wiary dość, by wytrwać aż po Pański dzień.

Refren:

- Wiele prawdy jest w tym, że Pan skrzydłem swym, skrzydłem swym obroni mnie i schroni przed złym.
4. I wnet się mój odmieni los, już widać Tysiąclecia brzask; wnet Król roztoczy zdroje łask, wnet świat usłyszy Syna głós.

2. I nigdy mnie nie straszy wróg, bo gdy mnie broni Zbawca mój, zwycięsko stoczę z wrogiem bój, bezpiecznie wejść w nieba próg.
5. A głos ten wzbudzi zmarły świat, i zacznie się nad światem sąd. Gdy Chrystus swój obejmie rząd, podnosząc ludzkość tysiąc lat.

121 Opatrzność Pańska nad nami trwa

1. Opatrzność Pań - ska zaw - sze nad na - mi trwa, Pan da - je łas -
ki Swej, o - pie - kę w chwi - li złej, bo Pan swe dzie - ci zna. Wo -
Refren
pie - ce je ma. A więc u - fam Pa - nu, On nas wie - dzie
Sam, a w myśl Je - go pla - nu, nie da zgi - nąć nam.

1. Opatrzność Pańska
zawsze nad nami trwa,
Pan daje łaski Swej,
opiekę w chwili złej,
bo Pan swe dzieci zna.
W opiece je ma.

Refren:

A więc ufam Panu,
On nas wie dzie Sam,
a w myśl Jego planu,
nie da zginąć nam.

2. Przyjmijmy każdą
próbę z rąk świętych tych;
Pan wzmacnia przez to nas,
lecz wkrótce przyjdzie czas,
że Pan nagrodzi swych,
gdyż miłuje ich.

3. Nie troszczmy się o jutro,
jutrzejszy czas
w swych rękach trzyma Bóg;
a dla swych wiernych sług,
co postanowił raz,
to i czeka nas.

122 W pamięci mając Zbawcy krew

13, 63, 92

The image shows a musical score for the hymn 'W pamięci mając Zbawcy krew'. It consists of three systems of music, each with a vocal line and a piano accompaniment line. The key signature is one sharp (F#) and the time signature is 3/2. The lyrics are written below the vocal lines.

1. W pa - mię - ci ma - jąc Zbaw - cy krew, co
prze - lał ją za świat, dziś Wiel - ka - no - cy
wzno - sim śpiew w bia - ło - ści na - szych szat.

1. W pamięci mając Zbawcy krew,
co przelał ją za świat,
dziś Wielkanocy wznosim śpiew
w białości naszych szat.

2. Przez wiarę bierzem życia chleb,
symbolu widzimy znak;
lecz kiedyś chleb nie z ziemskich gleb
spożywać będziem tak.

3. To wino, co czerwienią lśni,
pijemy z wiarą tą,
bo jest to symbol Pańskiej Krwi:
Pan nas odkupił nią.

4. Pamiątka przypomina nam,
żeśmy rzucili świat,
że wstąpię do niebiańskich bram,
by rządzić tysiąc lat.

5. O, co za wzniosła chwila ta,
gdy już odejdzę stąd;
gdy Jezus nam koronę da,
Królestwa przyjdzie rząd.

123

Panu składam dziś przysięgę

1. Panu składam dziś przysięgę, że chcę wy - trwać w służ - bie mej,
wie - rzyć bę - dę w Świę - tą Księ - gę, w sło - wo Bo - że, co jest w niej.

1. Panu składam dziś przysięgę,
że chcę wytrwać w służbie mej,
wierzyć będę w Świętą Księgę,
w słowo Boże, co jest w niej.

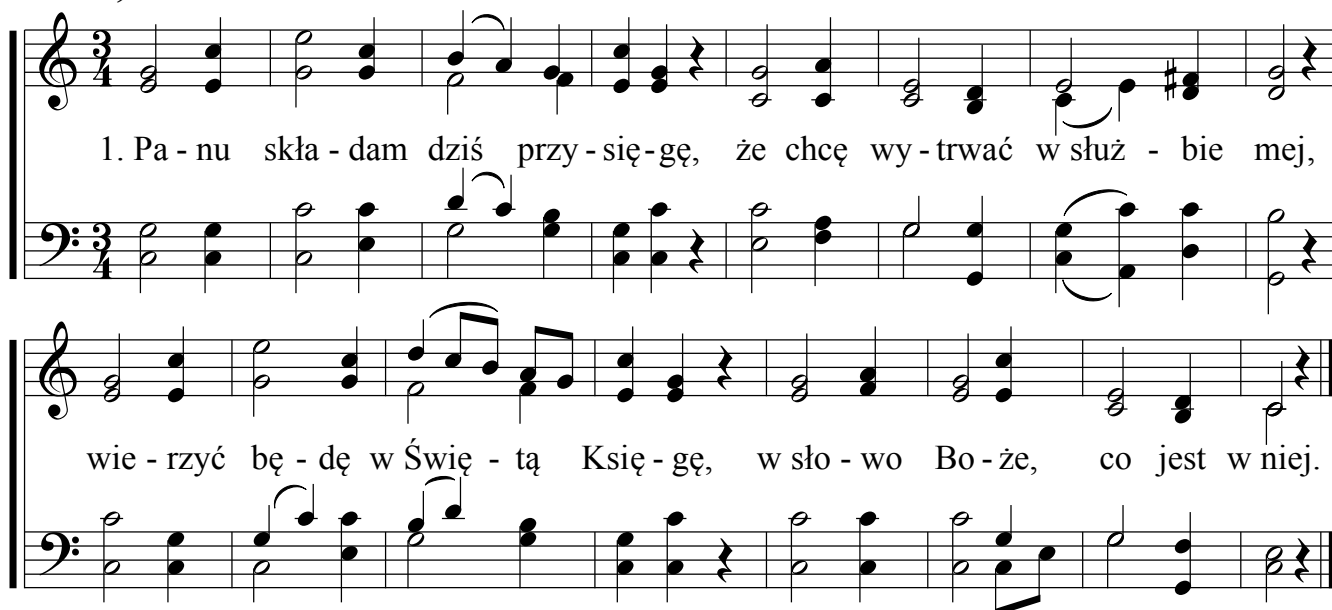
3. Zniosę wszystkie trudy, znoje
i najcięższy zniosę ból;
boś Ty, Zbawco, szczęście moje,
boś Ty miłościwy Król.

2. Przyjmij, Zbawco, mą ofiarę,
racz udzielić łaskę swą,
i umocnij moją wiarę,
moje winy oczyść krwią.

4. Daj z żywota czerpać wody,
spocząć u Twych świętych nóg
i nie odmów mi nagrody,
gdy przestąpię nieba próg.

druga melodia

77, 90

1. Pa - nu skła - dam dziś przy - się - gę, że chcę wy - trwać w służ - bie mej,
wie - rzyć bę - dę w Świę - tą Księ - gę, w sło - wo Bo - że, co jest w niej.

124

Pośród hucznej życia fali

1. Pośród hucz - nej ży - cia fa - li męd - rzec ży - cie zgłę - bić chce;

ba - da z blis - ka i z od - da - li nie - skoń - czo - ne dzie - ło Twe.

Refren

Próż - ne ludz - kie są mi - trę - gi; a - by zgłę - bić Bo - ski plan,

trze - ba wglą - dać w Świę - te Księ - gi, któ - re dał nam w łas - ce Pan.

1. Pośród hucznej życia fali
mędrzec życie zgłębić chce;
bada z bliska i z oddali
nieskończone dzieło Twe.

2. Mędrzec pragnie świat naprawić
i wysiła rozum swój,
bo nie wierzy, że świat zbawić
musiał śmiercią aż Syn Twój.

Refren:

Próżne ludzkie są mitręgi;
aby zgłębić Boski plan,
trzeba wglądać w Święte Księgi,
które dał nam w łasce Pan.

3. Przyjdzie jednak chwila błoga,
że zrozumie Zbawcę świat;
mędrzec zwróci się do Boga
i upadku znajdzie ślad.

4. Mędrzec swoją marność zmierzy,
zacznie badać Boski plan;
w Chrystusową krew uwierzy,
doskonały ujrzy stan.

125 Przez łaskę Twoją wiarę mam

The image shows a musical score for the hymn 'Przez łaskę Twoją wiarę mam'. It consists of four systems of music, each with a vocal line (treble clef) and a piano accompaniment line (bass clef). The key signature is one sharp (F#) and the time signature is common time (C). The lyrics are written below the vocal line of each system.

1. Przez łas - kę Two - ją wia - rę mam, co bro - ni mnie przed chwilą złą,
boś, Zbawco, wej - rzał na mnie Sam i o - to - czy - łeś łas - ką Twą,
już te - raz świętym prag - nę być, już u - ciech świa - ta nie chcę znać,
bo w Tobie wiecz - nie mo - gę żyć, gdy ra - czysz na mnie łas - kę złać.

1. Przez łaskę Twoją wiarę mam, co broni mnie przed chwilą złą,
boś, Zbawco, wejrzał na mnie Sam i otoczyłeś łaską Twą,
już teraz świętym pragnę być, już uciech świata nie chcę znać,
bo w Tobie wiecznie mogę żyć, gdy raczysz na mnie łaskę złać.

2. Twoja mądrość niech prowadzi mnie, bym w służbie Twojej wiernym był.
A gdy wędrówka skończy się, spraw Panie, abym w chwale żył,
spraw, abym był na duchu zdrów, niech serce moje słucha Cię,
niech Prawda Twoich świętych słów po całej ziemi szerzy się.

3. A zbroję Bożą na mnie włóż, bym mógł zwycięski stoczyć bój;
a gdy się skończy trud mój już, racz przyjąć mnie, o Zbawco mój.
Do Ojca mnie swojego zbliż, o miłosiwny Zbawco nasz;
przez Twoją krew i przez Twój krzyż Ty nam koronę w niebie dasz.

126

Do Prawdy dążę źródła

1. Do Praw - dy dą - żę źród - ła, gdy tyl - ko zwąt - pić mam,

by wia - ra nie wy - chłód - ła, tam na - pój czer - pię sam.

Refren

Tam Praw - dy jest toń, u - cie - kam się doń;

stąd czer - pię moc i w dzień i w noc; naj - lep - sza to broń.

1. Do Prawdy dążę źródła,
gdy tylko zwątpić mam,
by wiara nie wychłódła,
tam napój czerpię sam.

2. Tym źródłem Słowo Boże,
sam je udzielił Bóg;
tej twierdzy nie przemoże
i najsilniejszy wróg.

Refren:

Tam Prawdy jest toń,
uciekam się doń;
stąd czerpię moc
i w dzień i w noc;
najlepsza to broń.

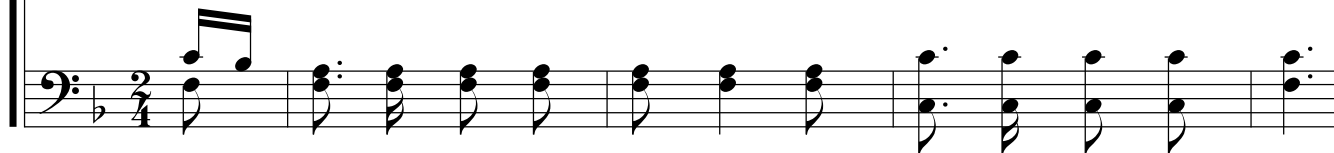
3. Kto bada Święte Księgi,
ten mądrość czerpie stąd,
ten wolny od mitręgi,
ten nie popadnie w błąd.

4. Nauki ludzkie zginą,
upadnie ludzki plan,
lecz Słowa te nie miną,
bo tak powiedział Pan.

Przez trud i życia burze

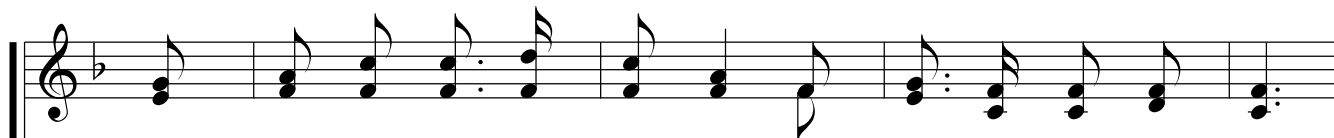
1. Przez trud i ży - cia bu - rze po - dą - żam w Pań - ski ślad

do świat - ła, co tam w gó - rze roz - ta - cza blask na świat.

A cho - ciał ra - nię no - gi, choć bied - ny dziś mój stan,

nie zba - czam z stro - mej dro - gi, bo tak na - ka - zał Pan.

Refren

Ho - san - na Pa - nu! Ho - san - na Zbaw - cy!

Nie - chaj wiecz - nie brzmi, wiecz - nie brzmi!

1. Przez trud i życia burze
podążam w Pański ślad
do światła, co tam w górze
roztacza blask na świat.
A chociaż ranię nogi,
choć biedny dziś mój stan,
nie zbaczam z stromej drogi,
bo tak nakazał Pan.

2. I naprzód wciąż pośpieszam
wśród znoju i wśród łez,
lecz wiarą się pocieszam,
że już jest bliski kres.
Wciąż idę coraz wyżej,
już widzę słońca blask,
i cel mój coraz bliżej
i bliżej czas mych łask.

3. Niedługo już, niedługo
wędrowka będzie trwać
i spotkam się z zasługą,
Pan mi ją raczy dać.
I u stóp Pańskich siądę,
skąd płynie życia treść,
i chwalić Pana będę
i śpiewać Jemu cześć.

Refren:

Hosanna Panu!
Hosanna Zbawcy!
Niechaj wiecznie brzmi,
wiecznie brzmi!

128 Już wschodzą Tysiąclecia zorze

1. Już wscho-dzą Ty-siąc-le-cia zo-rze, zwia-stu-jąc szczę-scie przyszłych chwał,

o, dzie-ki Ci, Naj-wyż-szy Bo-że! żeś chwi-li tej do-cze-kać dał.

Refren

Kró-le-stwa już przy-szedł czas, Pan wkrót-ce wy-zwo-li nas

i weź-mie nas do chwały Swej i będziem wiecz-nie trwa-li w niej.

1. Już wschodzą Tysiąclecia zorze,
zwiastując szczęście przyszłych chwał,
o, dzięki Ci, Najwyższy Boże!
żeś chwili tej doczekać dał.

2. Wnet spłynie łaska na narody
za pośrednictwem Pańskich sług,
bo wkrótce ześle czas ochłody
na biedną ludzkość Stwórcy Bóg.

Refren:

Królestwa już przyszedł czas,
Pan wkrótce wyzwoli nas
i weźmie nas do chwały Swej
i będziem wiecznie trwali w niej.

3. Obecny wśród nas już Syn Boży,
choć Go nie widzi ludzki wzrok
i wnet Królestwo swe założy,
rozpocznie miłościwy Rok.

4. I skończą się nam chwile znoju,
nastanie Tysiąclecia czas,
a w ciągu owych lat pokoju
panować będziem z Królem wraz.

129

Ja przyjaciela w Panu mam

1. Ja przy - ja - cie - la w Pa - nu mam, wier - ne - go Przy - ja - cie - la,
i od - tąd tyl - ko Je - go znam, mo - je - go Zba - wi - cie - la.
A ten Przy - ja - ciel krew swą dał, by zba - wić du - szę mo - ją
i Du - cha swe - go na mnie złał, dziś dla mnie jest o - sto - ją.

1. Ja przyjaciela w Panu mam, wiernego Przyjaciela,
i odtąd tylko Jego znam, mojego Zbawiciela.
A ten Przyjaciel krew swą dał, by zbawić duszę moją
i Ducha swego na mnie złał, dziś dla mnie jest ostoją.
2. Ach, drogi jest przyjaciel mój, On broni mnie w potrzebie;
ułatwia znosić trud i znój i wzywa mnie do siebie.
On obietnicę wzniosłą dał, co dziś nam słodzi troski,
że weźmie nas do nieba chwał i da nam tam stan Boski.
3. Więc muszę trwać w przyjaźni tej po wszystkie dni żywota,
aż weźmie mnie do chwały swej, gdzie błyszczy jasność złota.
A wówczas zbliżę się przed tron i oddam Panu chwałę;
dostanę ciało jak ma On, promienne, doskonałe.

Pan pośród nas

1. Pan po - śród nas! Treść słów tych trzech, ach, jak - że mi - le brzmi;
 bo gdzie jest Pan, tam zni - ka grzech, i tyl - ko praw - da lśni.
 Pan po - śród nas o - be - cny już, na ziem - ski zstą - pił łan
 w promiennym bla - sku ran - nych zórz, Zba - wi - ciel, Król i Pan.

1. Pan pośród nas! Treść słów tych trzech, ach, jakże mile brzmi;
 bo gdzie jest Pan, tam znika grzech, i tylko prawda lśni.
 Pan pośród nas obecny już, na ziemski zstąpił łan
 w promiennym blasku rannych zórz, Zbawiciel, Król i Pan.
2. Już nie opuści Pan swych sług, na zawsze złączy nas;
 powiedzie nas do Ojca nóg, gdy będziem z Panem wraz.
 A jak nam Pan wezwanie dał, by rzucić ziemski stan,
 tak przyjmie nas do swoich chwał Zbawiciel Król i Pan.
3. O Zbawco nasz, o Królu nasz! Odwagę w serca wlej!
 Ty dla nas miłość wielką masz, dla wiernej trzódki swej,
 Tyś dał nam poznać Prawdę Twą i wzniosły Boski Plan,
 niech wiecznie więc te słowa brzmią Zbawiciel Król i Pan.

131 Niechaj nasze głosy lecą przed tron Syna

1. Nie - chaj na - sze gło - sy le - cą przed tron Sy - na;

niech le - ci pod nie - bio - sy ra - dos - na ta no - wi - na.

Refren

Bo Chrys - tus już na zie - mi Rzą - dy Swe za - czy - na,

więc chwal - my gło - sy swy - mi I - mię Bo - że - go Sy - na.

1. Niechaj nasze głosy
leczą przed tron Syna;
niech leci pod niebiosy
radosna ta nowina.

Refren:

Bo Chrystus już na ziemi
Rządy Swe zaczyna,
więc chwalmy głosy swymi
Imię Bożego Syna.

2. Przyszedł Pan na ziemię,
aby świat naprawić
i z grzechu ludzkie plemię
przez swą ofiarę zbawić.

3. Zniknie zło ze świata,
śmierć zniknie na zawsze,
gdy Pan narody zbrata,
nastaną dni łaskawsze.

4. Chwałę wnieśmy Panu
w Królestwa zaranie,
bo w myśl Boskiego Planu
już bliskie zmartwychwstanie.

1. Ja za - śpiewam o Chrystusie, któ - ry ku - pił nas swą krwią;

o mym Zbawcy, o Je - zu - sie, w Nim na - dzie - je na - sze tkwią.

Refren

Chwa - ła Ci za od - ku - pie - nie! Tyś za -
Chwała, chwa-ła Ci za od - ku - pie-nie, od-ku-pie-nie Tyś za -

ło - - - żył Koś - ciół swój, przez krzyż
ło - żył Koś-ciół Swój, Tyś za - ło - żył Koś-ciół Swój, przez Krzyż

da - - - - łość prze - ba - cze - nie, chwa - ła
da - łość prze - ba - cze - nie, przez Krzyż da - łość prze - ba - cze - nie,

Ci, o Zbaw - co mój. o Zbaw - co mój. o Zbaw - co mój.

1. Ja zaśpiewam o Chrystusie,
 który kupił nas swą krwią;
 o mym Zbawcy, o Jezusie,
 w nim nadzieje nasze tkwią.

Refren:

Chwała Ci za odkupienie!
 Tyś założył Kościół swój,
 przez krzyż dałeś przebaczenie,
 chwała Ci, o Zbawco mój.

2. Z grzechu dźwignął świat ludzkości,
 a choć w niebie dom swój miał,
 w bezgranicznej Swej miłości
 za nas życie swoje dał.

3. Nowe świta już Zaranie;
 Zbawca przyszedł na świat znów,
 aby objąć królowanie
 zgodnie z prawdą Bożych Słów.

4. Więc śpiewajmy o Kapłanie,
 tym największym spośród nas,
 który sprawi zmartwychwstanie,
 kiedy przyjdzie słuszny czas.

5. I już wschodzą jasne zorze;
 słuszny czas nadchodzi już,
 bo jak głosi Słowo Boże,
 czas miał przyjść wśród jasnych zórz.

133

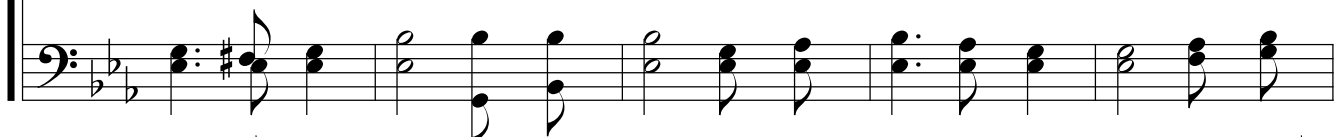
Niechaj głosi ma pieśń

1. Nie-chaj gło - si ma pieśń, jak cu - do-wny jest kraj, co

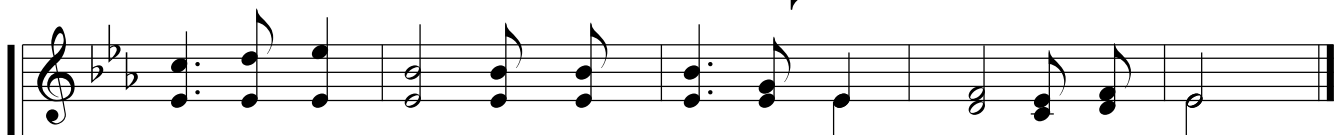
Pan dał dla świę-tych swych sług. W nie-bie mieś-ci się on, jesz - cze

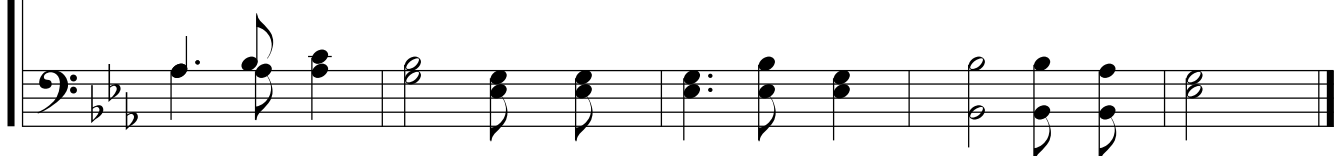
lep - szy niż raj; przy - go - to - wał go sam Stwór-ca Bóg, przy - go -

to - wał go sam Stwór-ca Bóg. W nie-bie mieś-ci się on, jesz - cze

lep - szy niż raj; przy - go - to - wał go sam Stwór - ca Bóg.

1. Niechaj głosi ma pieśń, jak cudowny jest kraj,
co Pan dał dla świętych swych sług.
W niebie mieści się on, jeszcze lepszy niż raj;
przygotował go sam Stwórca Bóg,
przygotował go sam Stwórca Bóg.
W niebie mieści się on, jeszcze lepszy niż raj;
przygotował go sam Stwórca Bóg.
2. Tam mieszkanie ma Pan i tam też przyjmie nas,
gdy przyjdzie już nasz życia kres,
zamieszkamy wraz z Nim aż po wieczysty czas;
tam nie będzie już trosk ani łez,
tam nie będzie już trosk ani łez.
Zamieszkamy wraz z Nim aż po wieczysty czas;
tam nie będzie już trosk ani łez.
3. A gdy przyjmie nas Pan i posadzi na tron,
będziemy tak jako i Pan,
bo uwielbi nas Bóg i przemieni nas On
na duchowy i Boski, ach, stan,
na duchowy i Boski, ach, stan.
Bo uwielbi nas Bóg i przemieni nas On
na duchowy i Boski, ach, stan.
4. O, jak słodki to los czeka nas w kraju tym,
gdzie błyszczą się gwiazd jasny blask.
będziem sądzić ten świat razem ze Zbawcą swym,
niosąc ziemi tej tysiące łask,
niosąc ziemi tej tysiące łask.
Będziem sądzić ten świat razem ze Zbawcą swym,
niosąc ziemi tej tysiące łask.

134

Jezu, krzyż swój na się biorę

The image shows a musical score for the hymn 'Jezu, krzyż swój na się biorę'. It consists of four systems of music, each with a vocal line (treble clef) and a piano accompaniment line (bass clef). The key signature is three flats (B-flat, E-flat, A-flat) and the time signature is common time (C). The lyrics are written below the vocal line of each system.

1. Jezu, krzyż swój na się bio - re, chcę iść tyl - ko w śla - dy Twe;
na - śla - du - jąc Twą po - ko - re z To - bą ra - zem cier - pieć chcę.
Dziś się zrzekam dą - żeń świa - ta i za - mia - rów ziemskich czczych,
bo myśl mo - ja w niebo wzła - ta, czerpiąc Praw - dę ze słów Twych.

1. Jezu, krzyż swój na się biorę, chcę iść tylko w ślady Twe;
naśladowując Twą pokorę z Tobą razem cierpieć chcę.
Dziś się zrzekam dążeń świata i zamiarów ziemskich czczych,
bo myśl moja w niebo wzlata, czerpiąc Prawdę ze słów Twych.
2. Niech mnie świat opuści, wzgardzi, niech mnie szarpia, głupcem zwa;
kocham Pana coraz bardziej, bo mnie kupił swoją krwią.
Jezu, Panie miłościwy! Ty głąb serca mego znasz;
gdy mnie chłosisz, jam szczęśliwy; krwią swą winy moje zmaż.
3. Jako nowe już Stworzenie, w Twojej woli wola ma;
tylko w Tobie me zbawienie, tylko w Tobie żywot trwa.
Na ołtarzu Twoim składam wszystko, co najdroższe mam,
Prawdę Twoją opowiadam, stojąc u Królestwa bram.

135

Jezu racz w opiekę wziąć

1. Je - zu, racz w o - pie - kę wziąć wier - ne słu - gi Bo - ga.

Poz - wól u stóp Two - ich się, gdzie nie doj - dzie trwo - ga.

Refren

Tam, gdzie krzyż, gdzie Twój krzyż, tam jest miej - sce mo - je;

chwi - lę na - szej chwa - ły zbliż, przyjdź Kró - le - stwo Two - je!

1. Jezu, racz w opiekę wziąć
wierne sługi Boga.
Pozwól u stóp Twoich się,
gdzie nie dojdzie trwoga.

2. Tyś utwierdził wiarę mą
przez Prawdy promienie;
odwróciłeś śmierci zło
przez Twe odkupienie.

Refren:

Tam, gdzie krzyż, gdzie Twój krzyż,
tam jest miejsce moje;
chwilę naszej chwały zbliż,
przyjdź Królestwo Twoje!

3. A więc służyć Tobie chcę
pokornie i wiernie,
choć w tej służbie ranią mnie
kamienie i ciernie.

4. Nie odstąpię ni na krok
z wyznaczonej drogi,
aż nie ujrzy Cię mój wzrok,
mój Ty Jezu błogi.

136

Chrystusa nastał rząd

1. Chry - tu - sa na - stał rząd, na - sta - ną lep - sze dni.

Wnet nas po - wo - ła Zbaw - ca stąd, bo w Zbaw - cy mi - łość tkwi.

Wy - tęż - my dzi - siaj słuch, kie - ruj - my w nie - bo wzrok;

niech rzą - dzi na - mi Pań - ski Duch, niech nasz pro - wa - dzi krok.

1. Chrystusa nastał rząd, nastaną lepsze dni.
Wnet nas powoła Zbawca stąd, bo w Zbawcy miłość tkwi.
Wyteżmy dzisiaj słuch, kierujmy w niebo wzrok;
niech rządzi nami Pański Duch, niech nasz prowadzi krok.
2. Dziś trzeba wiernym być do ostatniego tchu,
bo kto chce razem z Panem żyć, ten musi służyć Mu.
Wraz z Panem znosić trud, cierpliwie znosić ból,
bo my tworzymy Pański lud, a On nad nami Król.
3. Jak kazał Zbawca sam, tak dążmy w Jego ślad,
a wpuści nas do nieba bram, obroni od złych zdrad.
Tak głosi księga słów, tak nam obiecał Pan,
że kiedy przyjdzie do nas znów, da nam królewski stan.

137

Jezus jest ucieczką dusz

1. Jezus jest u - cie - czką dusz, On po - cie - chą w smutku nam;
u stóp krzy - ża żal swój złóż, Je - zus cię po - cie - szy tam.
I u - strze - że cię od burz; Skrzydłem cię o - kry - je sam,
a gdy skończysz ży - cie już, do nie - biań - skich wpu - ści bram.

1. Jezus jest ucieczką dusz, On pociechą w smutku nam;
u stóp krzyża żal swój złóż, Jezus cię pocieszy tam.
I ustrzeże cię od burz; Skrzydłem cię okryje sam,
a gdy skończysz życie już, do niebiańskich wpuści bram.
2. W służbie Jezusowej wciąż musisz dążyć w Jego ślad;
wąską ścieżką, bracie, dąż, Jezusowych słuchaj rad.
Bo w tych radach święty mąż widzi Boskiej mocy ład;
rada Pańska wzmacnia wciąż i ochrania cię od zrad.
3. W Słowie Pańskim Prawdy treść, światłość, co nad światem lśni,
a więc ludziom prawdę nieść trzeba w ostateczne dni.
Głośmy światu cudną wieść, hymn radosny niechaj brzmi,
i oddajmy Panu cześć; chwała, Zbawco, chwała Ci!

druga melodia

1. Je - zus jest u - cie - czką dusz, On po - ciechą w smutku nam;
u stóp krzy - ża żal swój złóż, Je - zus cię po - cie - szy tam.
I u - strze - że cię od burz; Skrzydłem cię o - kry - je sam,
a gdy skończysz ży - cie już, do nie - biań - skich wpu - ści bram.

1. Jezus jest ucieczką dusz, On pociechą w smutku nam;
u stóp krzyża żal swój złóż, Jezus cię pocieszy tam.
I ustrzeże Cię od burz; Skrzydłem cię okryje sam,
a gdy skończysz życie już, do niebiańskich wpuści bram.

2. W służbie Jezusowej wciąż musisz dążyć w Jego ślad;
wąską ścieżką, bracie, dąż, Jezusowych słuchaj rad.
Bo w tych radach święty mąż widzi Boskiej mocy ład;
rada Pańska wzmacnia wciąż i ochrania cię od zrad.

3. W Słowie Pańskim Prawdy treść, światłość, co nad światem lśni,
a więc ludziom prawdę nieść trzeba w ostateczne dni.
Głośmy światu cudną wieść, hymn radosny niechaj brzmi,
i oddajmy Panu cześć; chwała, Zbawco, chwała Ci!

138

Już zmartwychwstania bliski dzień

45, 55,

1. Już zmartwych - wsta - nia bli - ski dzień, wnet znik - nie
 czar - nej no - cy cień; roz - to - czy jas - ność
 Słoń - ca blask, na - sta - nie czas nie - biań - skich łask.

1. Już zmartwychwstania bliski dzień,
 wnet zniknie czarnej nocy cień;
 roztoczy jasność Słońca blask,
 nastanie czas niebiańskich łask.

3. I pozna Pana ziemski kraj,
 gdy Tysiąclecia błysnie raj,
 Król w chwale zajmie Boski tron
 i łaska spłynie ze wszech stron.

2. I jak szeroki ziemski krąg,
 świat pozna Prawdę z Świętych Ksiąg;
 tę czystą Prawdę Bożych słów,
 i ludzkość się odrodzi znów.

4. A razem z Panem Pański lud
 Boskiego Planu spełni cud;
 gdy zbawi ludzkość z śmierci złej
 I rządzić będzie w chwale swej.

5. O, miłościwy Zbawco nasz,
 oglądać będziem Twoją twarz
 i wiecznie będziem u Twych nóg,
 gdy nas uwielbi z Tobą Bóg.

139
167

O, jakie miłe imię Twe

1. O, ja - kie mi - ła i - mię Twe, naj - lep - szy Zbaw - co
nasz! Z nas każ - dy z To - bą um - rzeć chce, by
Two - ją uj - rzeć twarz, by Two - ją uj - rzeć twarz.

1. O, jakie miłe imię Twe,
najlepszy Zbawco nasz!
Z nas każdy z Tobą umrzeć chce,
[:by Twoją ujrzeć twarz.:]

2. Bo czym bez Ciebie byłby świat,
czym człek bez Ciebie był.
Zginąłby jak bez wody kwiat
[:i upadłby bez sił.:]

3. Lecz w Tobie nasze życie tkwi,
nadziei lepszy byt,
bo przez ofiarę Twojej krwi
[:Królestwa wschodzi świt.:]

4. I już się zbliża błogi czas,
gdy zaczniesz rządy swe;
do chwały swojej weźmiesz nas,
[:gdzie byt nie skończy się.:]

5. Cześć, Zbawco Ci, o Królu, cześć,
niech będzie chwała Ci!
Żeś kazał nam rozgłosić wieść:
[:Królestwa lepszych dni.:]

140

Aby wykonać Boski Plan

74, 141, 160

The musical score is written for voice and piano. It consists of three systems of music. Each system has a vocal line on a treble clef staff and a piano accompaniment on a bass clef staff. The key signature is three sharps (F#, C#, G#) and the time signature is common time (C). The lyrics are written below the vocal line.

1. A - by wy - ko - nać Bo - ski plan, na zie - mię zstą - pił
Chrys - tus Pan i rzą - dy roz - po - czy - na
swe, bo ludz - kość dziś na - pra - wić chce.

1. Aby wykonać Boski plan,
na ziemię zstąpił Chrystus Pan
i rządy rozpoczyna swe,
bo ludzkość dziś naprawić chce.

2. A choć się burzy jeszcze świat,
choć ziemię skrywa nocy cień,
już świta jasność lepszych lat,
już się objawia Pański dzień.

3. Zwiastuje Króla ptasząt śpiew,
natura cała budzi się,
i wstaną zmarli na ten zew,
by razem święcić chwilę tę.

4. Lecz większe szczęście czeka nas,
co dziś tworzymy Pański zbór;
bo gdy Królestwa przyjdzie czas,
Pan zmieni nas w niebiański twór.

5. Naturę Boską Pan nam da,
wyznaczy miejsce u swych nóg
i żywot da, co wiecznie trwa,
do chwały swojej przyjmie Bóg.

141

74, 140, 160

Pan Jezus szatę białą dał

1. Pan Je - zus sza - tę bia - łą dał, w czys - to - ści ka - zał

trzy - mać ją; a kto chce dojść do nie - ba

chwał, ten mu - si wejść tam ra - zem z nią.

1. Pan Jezus szatę białą dał,
w czystości kazał trzymać ją;
a kto chce dojść do nieba chwał,
ten musi wejść tam razem z nią.
2. Jest to najdroższa z wszystkich szat,
bo sprawiedliwość na niej lśni;
by szaty tej nie zbrukał świat,
pilnować będę wszystkie dni.
3. Baranku Boży! Zbawco nasz!
Tyś nadał białość szacie mej,
Ty mi cierpliwość w wierze dasz
i przyjmiesz do wieczności swej.
4. A gdy śmierć zamknie oczy me,
natychmiast zmieni się mój stan,
w śnieżystej szacie stawię się
przed Ojcem, gdzie mnie przyjmie Pan.

142

Jezus płakał łzy gorzkimi

81, 102 II, 241

1. Jezus płakał łzy gorz - ki - mi, lecz chcąc zgasić Bo - ski gniew,
przy - jął na się grze - chy zie - mi, za świat prze - lał swo - ją krew.
Krwią swą zmazał świata grzech, lecz zmar - twych - wstał po dniach trzech.
W nie - bie przyjął Bo - ski stan, by się speł - nił Bo - ski plan.

1. Jezus płakał łzy gorzkimi, lecz chcąc zgasić Boski gniew,
przyjął na się grzechy ziemi, za świat przelał swoją krew.
Krwią swą zmazał świata grzech, lecz zmartwychwstał po dniach trzech.
W niebie przyjął Boski stan, by się spełnił Boski plan.
2. Każda kropla tych łez Jego, każda kropla Jego Krwi
świat wybawi ode złego pośród Tysiąclecia dni.
Za świat cały Pan łzy lał. Raz za wszystkich życie dał;
a przez wielką miłość swą wszystkich kupił swoją krwią.
3. Dziś On Zbawcą wszystkich ludzi, świat nadzieję widzi w Nim
i wnet zmarłych z grobu wzbudzi, gdy zawoła głosem swym.
I uzyska lepszy los, kto usłyszy Pański głos;
bo kto Syna będzie czcić, ten na wieki będzie żyć.

143

Ach, jeszcze tylko kilka lat

451

1. Ach, jesz - cze tyl - ko kil - ka lat, wnet się za -
 koń - czy znój i trud; z ra - doś - cią rzu - ci
 ni - ski świat świę - tych wy - brań - ców Pań - ski lud.

1. Ach, jeszcze tylko kilka lat,
 wnet się zakończy znój i trud;
 z radością rzuci niski świat
 świętych wybrańców Pański lud.

2. Lecz do ostatka wytrwać trza
 i prawdę jasną światu nieść,
 ucieszy ludzkość Prawda ta,
 ta o Królestwie cudna wieść.

3. Obecny Zbawca pośród nas,
 zapowiedziany już od lat;
 Królestwa Jego wschodzi czas,
 na ziemi zaprowadzi ład.

4. W niebiańskiej chwale zstąpił Pan,
 Baranek Boży, święty Król,
 aby wykonać Boski plan,
 by zgładzić z świata śmierć i ból.

5. Więc trzeba Zbawcę witać nam;
 Oblubienicę Pan wziąć ma;
 powiedzie ją do nieba bram,
 gdzie Pan koronę chwały da.

144

Dziś się raduje każdy brat

1. Dziś się ra - du - je każ - dy brat i ser - ce szczęściem drga, O -
 blu - bie - ni - cę swo - ją Pan do boku przyjąć ma, do
 do bo - ku bo - ku przyjąć
 ma, do bo - ku, do bo - ku przy - jąć ma.
 ma do bo ku przy jąć ma - - - -

1. Dziś się raduje każdy brat
 i serce szczęściem drga,
 Oblubienicę swoją Pan
 [:do boku przyjąć ma.:]

2. I w śnieżnobiałej szacie swej
 z Barankiem złączy się,
 więc radość twa niech wiecznie trwa,
 [:Pan w niebo weźmie cię.:]

3. A na radości naszej znak,
 uderzmy w pieśni ton;
 nastrójmy harfy nasze tak,
 [:by odgłos szedł przed tron.:]

4. Baranek stoczy z bestią bój,
 co w świecie trzyma prym;
 Oblubienico, już Pan twój
 [:kres znaczy rządóm złym.:]

5. Więc na stolicy, gdzie gwiazd blask
 dwunastu błyszczy tam,
 zasiądziesz z Panem w świetle łask,
 [:gdzie Bóg cię przyjmie sam.:]

145

Gdym jeszcze w świecie był

1. Gdym jesz - cze w świe - cie był, szu - ka - łem świa - tła wciąż;

lecz mar - ność mo - ich ludz - kich sił wy - ka - zał świę - ty mąż

1. Gdym jeszcze w świecie był,
szukałem światła wciąż;
lecz marność moich ludzkich sił
wykazał święty mąż
2. Słuchając męża rad,
badałem prawdę z Ksiąg;
i wnet odkryłem światła ślad,
co sieje blaskiem wkrąg.
3. A idąc drogą tą,
już nie chcę w świecie być,
bo Panu składam służbę swą,
w Chrystusie pragnę żyć.
4. Już mnie nie nęci świat
i życie chętnie dam
dla Zbawcy, co mi wskazał ślad,
do nieba wiodąc bram.

146

Wnet zakończy się tęsknota

1. Wnet za - - - koń - czy się tęs - kno - ta,
 wnet prze - mi - nie trud i ból, ~~bo~~
 Król ży - wo - ta, mi - ło - ści - wy ~~Zbaw~~

1. Wnet zakończy się tęsknota,
 wnet przeminie trud i ból,
 bo obecny Król żywota,
 miłościwy Zbawca Król.

2. I nastanie czas ochłody;
 Chrystus nam udzieli sam
 zród obfity życia wody,
 da się napić chętnie nam.

3. Znikną czarnej nocy cienie,
 i wnet minie Boży gniew,
 a cierpiące dziś stworzenie
 wzniesie Panu wdzięczny śpiew.

4. A gdy Pański głos zawoła,
 na sąd wstanie wszystkich lud,
 aby uznać blask Kościoła
 w zmartwychwstania pierwszy cud.

5. A więc ciesz się dziś, Syonie,
 bo wnet zmieni się twój stan
 i posadzi cię na tronie,
 twój wódz wiary, Zbawca Pan.

147

Śpiewajmy Panu cześć

1. Śpiewajmy Pa - nu cześć, bo nas wy - ba - wił On;
ra - dos - ną nieś - my wieść do wszystkich ziemskich stron,

że przyszedł Ty - siąc - le - cia czas, że Zbawca przyj - mie

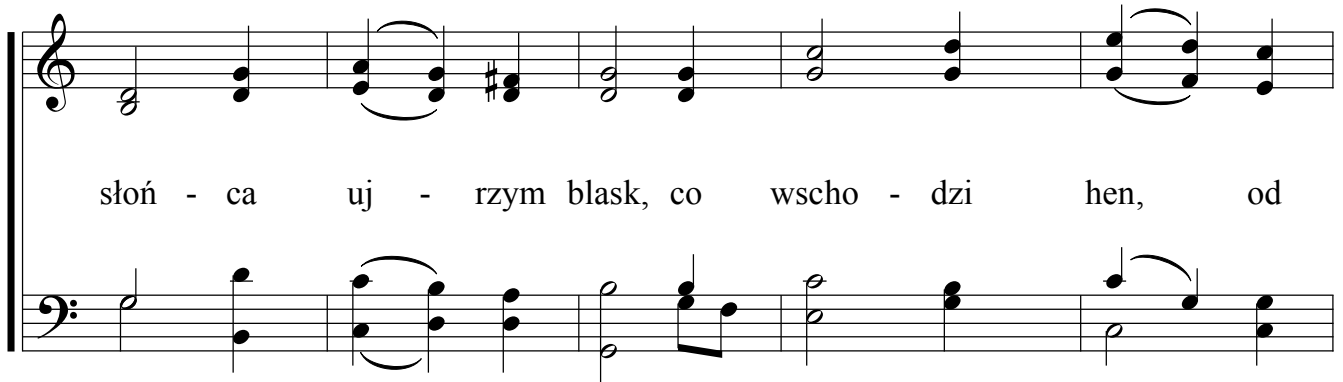
w chwa - le nas i ży - wot da, co wie - cznie trwa.
i ży - wot da

1. Śpiewajmy Panu cześć, bo nas wybawił On;
radosną nieśmy wieść do wszystkich ziemskich stron,
że przyszedł Tysiąclecia czas, że Zbawca przyjmie
w chwale nas i żywot da, co wiecznie trwa.
2. Już wschodzą jasne dni, już znika ciemna noc,
Jezusa imię lśni, objawia Boską moc.
I wkrótce ujrzym Pańską twarz, ach, dzięki Ci,
o Zbawco nasz! Koronę dasz, o Zbawco nasz!
3. Więc przyjmij sługi Twe, co w Twój wstępują ślad;
u Ojca przyczyn się i ustrzeż nas od zrad.
A przez Twą krew i przez Twój krzyż Ty nas do Ojca,
Panie, zbliż i przyjmij sam u nieba bram.

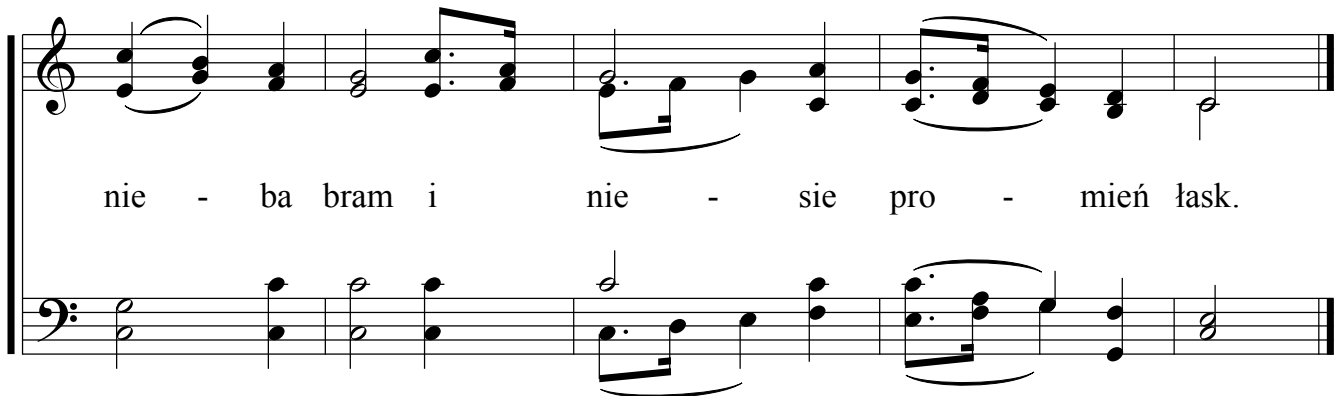

1. Po - ran - na zo - rza świa - ta nam, wnet

słoń - ca uj - rzym blask, co wscho - dzi hen, od

nie - ba bram i nie - sie pro - mień łask.

1. Poranna zorza świta nam,
wnet słońca ujrzym blask,
co wschodzi hen, od nieba bram
i niesie promień łask.

3. A z źródła Prawdy bije źródł
od ziemskich czystszy rzek,
a woda ta ukoji znój;
stąd żywot czerpie człek.

2. To słońce Bóg w mądrości swej
na biedny zsyła świat
i świecić będzie ziemi tej
łaskawie tysiąc lat.

4. A łaska płynie z Bożych Słów,
na Pański spływa lud;
stąd sprawiedliwość przyjdzie znów,
królewski zdobiąc gród.

5. A skarby obiecane Pan
rozdzieli dla swych sług,
gdy się wypełni Boży plan,
jak przepowiedział Bóg.

149

Radosny dzisiaj mamy dzień

1. Ra - dos - ny dzi - siaj ma - my dzień, bo
 już o - bec - ny Pan; bo przy - szedł wśród a -
 niel - skich pień, na ziem - ski zstą - pił łan.

1. Radosny dzisiaj mamy dzień,
 bo już obecny Pan;
 bo przyszedł wśród anielskich pień,
 na ziemski zstąpił łan.

2. A więc niech chwała Panu brzmi,
 śpiewajmy Panu w głos,
 bo wnet nastaną lepsze dni
 i zmieni się nasz los.

3. Już niedaleka chwila ta,
 gdy nas zawoła Bóg
 i za trud nasz nagrodę da,
 wprowadzi w nieba próg.

4. Ach, co za słodki będzie czas,
 gdy tam u Pańskich stóp
 zasiądem w chwale wszyscy wraz,
 od wszystkich wolni prób.

5. I przez Jezusa świętą krew
 uwieńczym chwałą skroń;
 zanucim Panu wdzięczny śpiew
 hen na niebiańską błoń.

150

Niech swoją drogą idzie świat

115

1. Niech swo - ją dro - gą i - dzie świat, nie dla mnie dro - ga

ta; ja mu - szę dą - żyć w Pań - ski ślad, ja mu - szę dą - żyć

w Pań - ski ślad, bo tam po - win - ność ma.

1. Niech swoją drogą idzie świat, nie dla mnie droga ta; [:ja muszę dążyć w Pański ślad,:] bo tam powinność ma.	3. A choć na mojej drodze znój i czyha zdradny wróg; [:obroni mnie Zbawiciel mój,:] wysłucha dobry Bóg.
2. Rozkoszy świata nie chcę znać, nie nęci złoto mnie. [:Przy Panu będę wiernie stać,:] do Pana modlić się.	4. Lecz kiedy przyjdzie drogi kres, gdy minie chwila zła, [:to Pan w nagrodę moich łez,:] koronę chwały da.
5. Bo w Panu jest miłości toń, radosny z Panem ból, [:więc wierzę, że mi poda dłoń,:] w potrzebie Zbawca Król.	

151

A gdy już przyjdzie

1. A gdy już przyjdzie zmar - twychwstanie, gdy zgi - nie śmierć i

czar - ny grób, racz dzie - ci swe u - wiel - bić, Pa - nie, i

Refren
przy - puść nas do swo - ich stóp. Dziś przez o - fia - rę

Twe - go ży - cia za Sy - nów swo - ich wziął nas Bóg. Twa

krew do Oj - ca nas przy - bli - ża, o - twie - ra dla nas nie - ba próg.

1. A gdy już przyjdzie zmartwychwstanie,
gdy zginie śmierć i czarny grób,
racz dzieci swe uwielbić, Panie,
i przypuść nas do swoich stóp.

Refren:

Dziś przez ofiarę Twego życia
za Synów swoich wziął nas Bóg.
Twa krew do Ojca nas przybliża,
otwiera dla nas nieba próg.

2. Tyś grzechy świata krwią swą zmazał,
kupiłeś cały ludzki stan,
więc czynim tak, jak Tyś nam kazał,
boś Ty miłości pełen Pan.
3. Przez Ciebie wszystko jest stworzenie,
przez Ciebie powstał cały świat,
przez Ciebie mamy odkupienie,
przez Ciebie chwałę przyszłych lat.
4. O, chwała Tobie, Boży Synu !
Za tyle wzniosłych dla nas łask,
świat czerpie życie z Twego czynu,
a Kościół weźmie Boski blask.

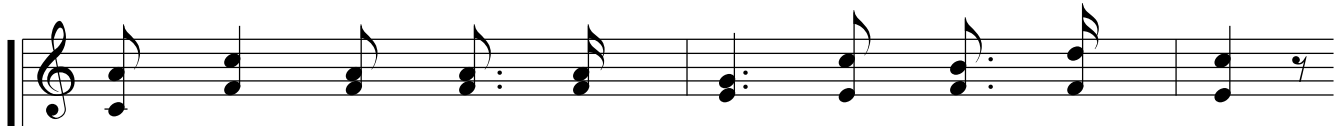
152 Śmiało przed siebie dąż, pielgrzymie

1. Śmia - ło przed sie - bie dąż, piel - grzy - mie, niech tros - ka

Two - ja le - ci w dal, dzie - ło Kal - wa - rii prze - ol -

brzy - mie dziś błysz - czy nam jak cud - ny kwiat.

Refren

Bo Ty - siąc - le - cie chwa - ły Pa - na zle - wa nam

blo - go - sła - wieństw moc; o - bec - ność Je - go już nam

da - na, roz - pro - szy wnet ciem - no - ści noc.

1. Śmiało przed siebie dąż, pielgrzymie,
niech troska Twoja leci w dal,
dzieło Kalwarii przeolbrzymie
dziś błyszczą nam jak cudny kwiat.

Refren:

- Bo Tysiąclecie chwały Pana
zlewa nam błogosławieństw moc;
obecność Jego już nam dana,
rozproszy wnet ciemności noc.
2. Izrael ducha niech Go chwali,
niech się pocieszy cały świat,
bo już się światło Prawdy pali
i błyszcząć będzie tysiąc lat.
  3. Choć teraz chmury są nad nami
i ucisk gnębi wszystkich lud,
pielgrzymi będą wybrańcami,
gdy przejdą ten najcięższy trud.
  4. Brzask Tysiąclecia już nam świta,
wszak prawdę tę nam głosi wieść,
niech każdy więc sposobność chwyta,
by Prawdę Pańską światu nieść.
  5. Gdy przejdziem próbę przesiewania,
za godnych gdy nas uzna Bóg,
zasiądziem z Nim do królowania,
które zgotował dla swych sług.

153
271, 279

Niech pochwalony będzie czyn

1. Niech po - chwa - lo - ny bę - dzie czyn, co zba - wił
z śmier - ci ludz - ki stan, dziś światem rzą - dzi Bo - ży
Syn, Naj - wyż - szy Król, mi - ło - ści Pan

1. Niech pochwalony będzie czyn,
co zbawił z śmierci ludzki stan,
dziś światem rządzi Boży Syn,
Najwyższy Król, miłości Pan

3. By święty mąż bezpieczny był,
by w grzech i błąd nie popadł znów,
Pan dał nam na wzmocnienie sił,
fundament w księdze Bożych słów.

2. Przez miłość swą Pan zwalczył zło,
przebłagał słuszny Boga gniew
i wziął w opiekę trzódkę swą,
by niosła światu Prawdy siew.

4. I nieprzebrana dobroć Twa
i pełna łaski Twoja dłoń.
Twa miłość do nas wiecznie trwa,
niewyczerpana łaski toń.

5. Tyś, Zbawco, dla nas życia treść,
nadziei naszej jesteś źródło.
Więc śpiewam dzisiaj na Twą cześć,
o, Królu nasz, o, Zbawco mój!

154

Już się rumieni zorzą wschód

The image shows a musical score for the hymn 'Już się rumieni zorzą wschód'. It consists of three systems of music, each with a vocal line (treble clef) and a piano accompaniment line (bass clef). The key signature is one sharp (F#) and the time signature is common time (C). The lyrics are written below the vocal line.

1. Już się ru - mie - ni zo - rzą wschód, wnet zni - knie
 noc - ny cień; już wi - ta Pa - na
 wier - ny lud, na - sta - je Pań - ski Dzień.

1. Już się rumieni zorzą wschód
 wnet zniknie nocny cień;
 już wita Pana wierny lud,
 nastaje Pański Dzień.

2. Już Tysiąclecia widać brzask,
 ożyje ziemski ład,
 bo Pan udzieli zdroje łask,
 gdy swój rozpocznie rząd.

3. Czekąca ludzkość chwili tej
 przez wiele, wiele lat.
 Dziś Pan obecny w chwale swej
 naprawiać będzie świat.

4. Więc radość bije ze wszech stron,
 przeminie śmierć i ból;
 wnet Zbawca wzniosły zajmie tron,
 najmiłościwszy Król.

5. A gdy nam rządzić będzie Pan,
 nastanie znowu raj,
 dokona się ów Boski plan,
 zakwitnie ziemski kraj.

155

Jako grom szumiącej fali

1. Ja - ko grom szu - mią - cej fa - li, tak niech brzmi nasz wspólny śpiew,

i niech le - ci co - raz da - lej two - ich świę - tych wie - lki zew.

Refren

Al - le - lu - ja! Al - le - lu - ja! Brzmi wśród lasów i wśród pól,

Chry - stus Pan w Królestwie chwały, przyszedł te - raz ja - ko Król.

Refren:

1. Jako grom szumiącej fali,	Alleluja! Alleluja!
tak niech brzmi nasz wspólny śpiew,	Brzmi wśród lasów i wśród pól,
i niech leci coraz dalej	Chrystus Pan w Królestwie chwały,
twoich świętych wielki zew.	przyszedł teraz jako Król.

2. Już się ptasząt chór rozlega,
na świat wschodzi Słońca blask;
bo Pan Alfa i Omega,
bo Pan dawca wszelkich łask.

3. Zbawco, przyjmij nasze dary,
jakie niesiem przed Twój tron;
dar z serc naszych czystej wiary,
Twey nauki święty plon.

druga melodia

84

1. Ja - ko grom szumią - cej fa - li, tak niech brzmi nasz wspólny śpiew,

i niech le - ci co - raz da - lej two - ich świę - tych wiel - ki zew.

Refren

Al - le - lu - ja! Al - le - lu - ja! Brzmi wśród la - sów i wśród pól,

Chrystus Pan w Kró - le - stwie chwa - ły, przy - szedł te - raz ja - ko Król.

156 Słońce Prawdy, Król Jasności

75, 265, 269

1. Słoń - ce Prawdy, Król Jas - no - ści, już na zie - mski zstą - pił łan;
 co za szczę - ście dla ludz - ko - ści, przy - szedł nas wy - ba - wić Pan.
 Ty - siąc - le - cia brzask już wscho - dzi, radość ze wszech sły - chać stron;
 wnet świat ca - ły się o - dro - dzi, gdy Król wstąpi na swój tron.

1. Słońce Prawdy, Król Jasności, już na ziemski zstąpił łan;
 co za szczęście dla ludzkości, przyszedł nas wybawić Pan.
 Tysiąclecia brzask już wschodzi, radość ze wszech słycać stron;
 wnet świat cały się odrodzi, gdy Król wstąpi na swój tron.
2. Przyszła chwila ta radosna, której czekał cały świat;
 już Królestwa wschodzi wiosna, kwitnąć będzie tysiąc lat.
 I nastanie raj na ziemi, sprawiedliwy będzie rząd;
 a Król z wybrańcami swymi wykorzeni wszelki błąd.
3. A Pan złączy się z Kościołem, na swój tron posadzi go:
 aby w chwale rządzić spolem i usunąć wszelkie zło.
 Śmierci skończy się męczarnia, żywot wieczny będzie znów;
 jeden Pasterz i Owczarnia będzie według Pańskich słów.

157 Głośmy tryumf na wsze strony

1. Gło - my tryumf na wsze stro - ny: o - to Zbawca, Pan i Król!

Dziś w tryum - fie u - wień - czo - ny, Krwią swą zgładził śmierć i ból.

Refren

Po - wi - taj - my Zbaw - cę! Kró - la wszyst - kich stron,

Świa - ta po - jed - na - wcę! Dziś nam rzą - dzi On.

1. Głośmy tryumf na wsze strony:
oto Zbawca, Pan i Król!
Dziś w tryumfie uwieńczony,
Krwią swą zgładził śmierć i ból.

2. Chwalmy Pana z aniołami,
gdyż nam żywot nowy dał,
aby z swymi wybrańcami
na świat zdroje łask swych zlał.

Refren:

Powitajmy Zbawcę!
Króla wszystkich stron,
Świata pojednawcę!
Dziś nam rządzi On.

3. A choć ucisk światem władnie,
wiara nam dodaje sił;
wkrótce grzech i błąd upadnie,
człowiek wiecznie będzie żył.

4. A więc chylmy przed nim czoła,
w świat radosną nieśmy wieść;
zanim przed tron nas powoła,
wznieśmy pieśń na Jego cześć.

druga melodia

1. Głoś-my tryumf na wsze stro - ny: o - to Zbaw-ca, Pan i Król!

Dziś w try-um - fie u - wień - czo - ny, Krwią swą zgładził śmierć i ból.

Refren

Po wi - taj - my Zbaw - cę! Króla wszystkich stron,
Po - witajmy Zbaw - cę! Po - wi - tajmy wszystkich stron,

Świa - ta po - jed - na - wcę! Dziś nam rządzi On.
Świata po - jedna - wcę! Świa - ta po - jed - na - wcę!

1. Głośmy tryumf na wsze strony:
oto Zbawca, Pan i Król!
Dziś w tryumfie uwieńczony,
Krwią swą zgładził śmierć i ból.

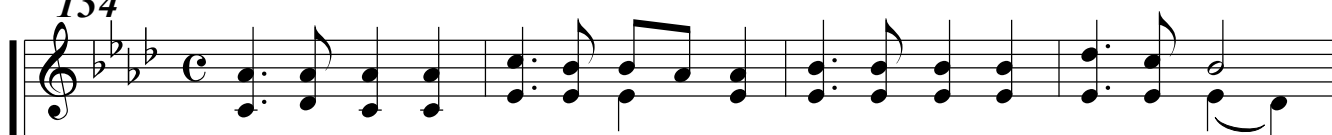
2. Chwalmy Pana z aniołami,
gdyż nam żywot nowy dał,
aby z swymi wybranymi
na świat zdroje łask swych złał.

Refren:

Powitajmy Zbawcę!
Króla wszystkich stron,
Świata pojednawcę!
Dziś nam rządzi On.

3. A choć ucisk światem władnie,
wiara nam dodaje sił;
wkrótce grzech i błąd upadnie,
człowiek wiecznie będzie żył.

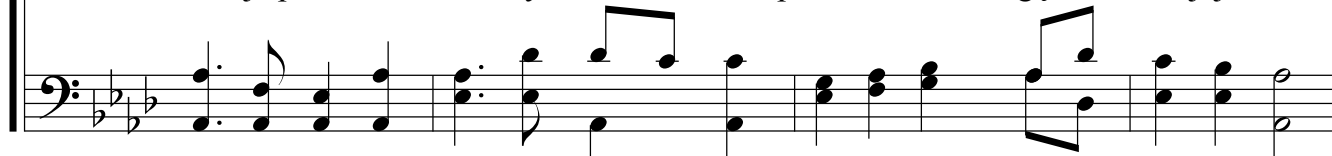
4. A więc chylmy przed nim czoła,
w świat radosną nieśmy wieść;
zanim przed tron nas powoła,
wzniesmy pieśń na Jego cześć.

1. Po - bło - go - sław dziś nas, Pa - nie, na o - stat - nie ży - cia dni

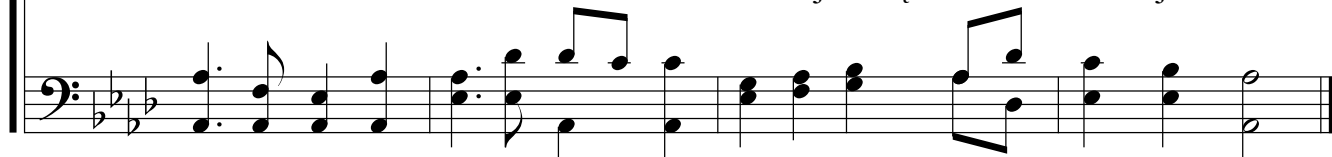
i daj pierwsze zmartwych - wsta - nie przez za - słu - gę Twojej krwi.

Nie o - puszczaj swe - go stad - ka, bo już blis - ka czar - na noc;

niech nas bro - ni do o - stat - ka Przenaj - świę - tsza Two - ja Moc.

1. Pobłogosław dziś nas, Panie,
na ostatnie życia dni
i daj pierwsze zmartwychwstanie
przez zasługę Twojej krwi.
Nie opuszczaj swego stadka,
bo już bliska czarna noc;
niech nas broni do ostatka
Przenajświętsza Twoja Moc.

2. Gdy uchyli się zasłona,
aby przyjąć w niebo mnie
i gdy liczba przeznaczona
uzupełni Ciało Twe,
Jezu, przyjm mnie do Twojej chwały,
przed tron Ojca mego zbliż,
daj stan Boski doskonały
przez krew Twoją i przez krzyż.

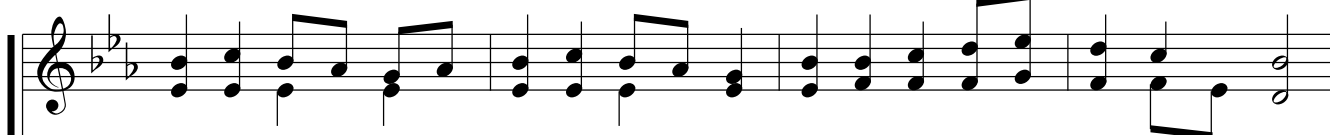
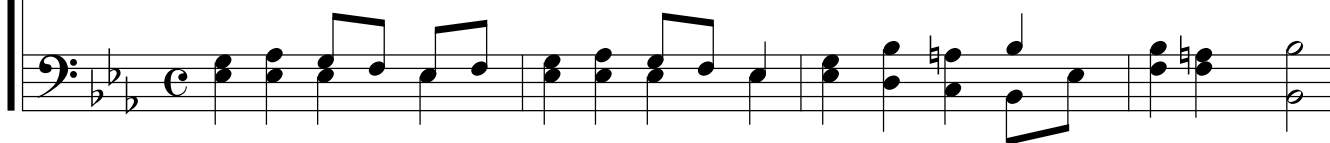
159

237, 254

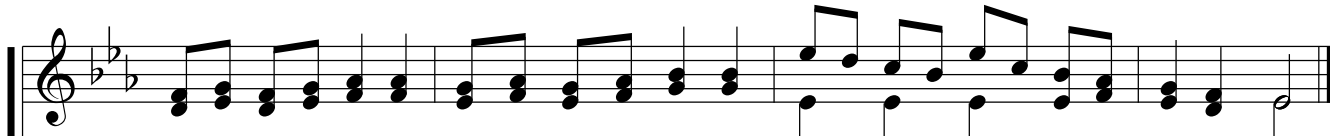
Panie, niech Twój spokój błogi

1. Pa - nie, niech Twój spokój bło - gi w ser - cach na - szych wiecznie trwa.

Niech pro - stu - je na - sze dro - gi mi - ło - sier - na rę - ka Twa.

W mi - łość - ci swej, ach, w łas - ce swej spo - kój bło - gi w serca wlej.

1. Panie, niech Twój spokój błogi
w sercach naszych wiecznie trwa.
Niech prostuje nasze drogi
miłosierna ręka Twa.
W miłości swej, ach, w łasce swej
spokój błogi w serca wlej.

2. Przez ofiarę odkupienia
Tyś na światło wywiódł nas;
chwałę pełną uwielbienia
obiecałeś w przyszły czas.
W miłości swej, ach, w łasce swej
spokój błogi w serca wlej.

3. My z otuchą wierzym Tobie,
że już bliski koniec mąk,
że choć ciało legnie w grobie,
Żywot weźmiem z Twoich rąk.
I skończy się nasz ziemski ból,
gdy nas przyjmie w niebo Król.

160 O, Panie, Tyś mnie kupił krwią

74, 140, 141

The musical score is written in G major (one sharp) and common time (C). It consists of five systems, each with a vocal line and a piano accompaniment line. The lyrics are: 1. O, Pa - nie, Tyś mnie ku - pił krwią. Włas - noś - cią dzi - siaj jes - tem Twą, więc od - tąd mo - ją wo - lą rządź i prze - wod - ni - kiem mo - im bądź.

1. O, Panie, Tyś mnie kupił krwią.
Własnością dzisiaj jestem Twą,
więc odtąd moją wolą rządź
i przewodnikiem moim bądź.

2. Dla Ciebie tylko pragnę żyć
i Tobie wiernym zawsze być,
bo wierzę w krew Twą i w twój krzyż,
do Ojca, Zbawco, dziś mnie zbliż.

3. Tyś w serce moje rzucił siew
słów, które stwierdza Twoja krew.
Tyś kazał Prawdę światu nieść,
więc spełniam rozkaz na Twą cześć.

4. I jak mi kazał Zbawca mój,
cierpliwie znoszę trud i znój;
i razem z Panem umrzeć chcę,
bym z Panem potem cieszył się.

5. I jeszcze tylko trochę łez,
a zbliży się wędrówki kres,
udzieli Pan korony mi,
co Boską chwałą wiecznie lśni.

161

114, 184, 285

O, Jezu, Zbawco mój

1. O, Je - zu, Zbaw - co mój, Tyś

jest mi - łość - ci Król; Ty skró - cisz cięż - ki

tru - du znój, na - gro - dzisz se - rca ból.

1. O, Jezu, Zbawco mój,
Tyś jest miłości Król;
Ty skrócisz ciężki trudu znój,
nagrodzisz serca ból.

2. Choć smutny ziemski los,
Pan w niebie lepszy da;
bo kto usłyszy Jego głos,
ten wieczne życie ma.

3. Żywota Boski stan
zapewnił Jezus nam;
a kiedy przyjdzie w chwale Pan,
do nieba wpuści sam.

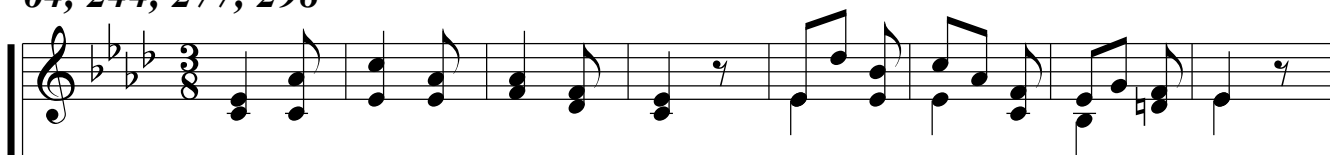
4. O chwała, Zbawco Ci!
Za przyszłej chwały blask,
bo bliskie są Królestwa dni,
już świta dzień Twych łask.

5. Do Pańskich przyjdę nóg,
tam szczęścia mego zdrój,
tam mnie do chwały przyjmie Bóg
przez Ciebie, Zbawco mój!

162

Gdy godzina przyjdzie zła

64, 244, 277, 298

1. Gdy go - dzi - na przyj - dzie zła, stań na chwi - lę, gło - wę schyl;

gdy się modlisz, chwi - la ta jest naj - słod - szą z wszystkich chwil.

1. Gdy godzina przyjdzie zła,
stań na chwilę, głowę schyl;
gdy się modlisz, chwila ta
jest najśladszą z wszystkich chwil.

3. Gdy modlitwa wiarą tchnie,
chętnie ją wysłucha Bóg
i pocieszy w smutku cię,
a więc śpiesz do Pańskich nóg.

2. Kiedy ranny świta brzask,
sercem się do Ojca zbliż,
a uzyskasz wiele łask;
źródłem łaski jest nasz Mistrz.

4. Na modlitwie chętnie trwam,
bo w modlitwie słodczy tkwi;
i nadzieję w sercu mam,
że Pan pomoc ześle mi.

5. Więc w pokorze modły ślę,
przed niebiański Ojca tron,
aby w niebo przyjął mnie,
bo miłości pełen On.

163

Do Twoich dzisiaj biegnę stóp

69, 267

1. Do Twoich dzi - siaj bieg - nę stóp, naj - lep - szy Pa - nie, Zbawco nasz!

Bo choć nie szczędzisz gorzkich prób, Ty ła - skę dla mnie zawsze masz.

1. Do Twoich dzisiaj biegnę stóp,
najlepszy Panie, Zbawco nasz!
Bo choć nie szczędzisz gorzkich prób,
Ty łaskę dla mnie zawsze masz.
2. Na próby nie uskarżam się,
bo mnie w ten sposób wzmocnić chcesz,
cierpienie uszlachetnia mnie,
a Ty najlepiej o tym wiesz.
3. Więc choć świat dzisiaj gardzi mną,
choć szydzi ze mnie podły wróg,
ja cieszę się przyjaźnią Twą,
do Twoich zawsze spieszę nóg.
4. Bo czym świat dla mnie dzisiaj jest?
Ot ziemski proch i marny pył,
Tyś dał mi Swego Ducha chrzest,
bym z Tobą w niebie wiecznie żył.

164

Chrystusowi, hej, żołnierze

1. Chry - stu - so - wi, hej, żoł - nie - rze! Czas do bo - ju sta - nąć nam;

w imię Zbaw - cy, w świę - tej wie - rze Je - zus nas pro - wa - dzi sam.

Refren

I zbro - ję weź, tę Bo - żą zbro - ję, po - tę - żny uchwyc Du - cha miecz;

przyłbi - cą schroń czoło swo - je, wróg przed ta - ką zbro - ją pierzchnie precz.

1. Chrystusowi, hej, żołnierze!
Czas do boju stanąć nam;
w imię Zbawcy, w świętej wierze
Jezus nas prowadzi sam.

2. Dziś z daleka od nas trwoga,
Pan prowadzi nas na bój;
a gdy idziem w imię Boga,
chętnie zniesiem walki znój.

Refren:

I zbroję weź, tę Bożą zbroję,
potężny uchwyc Ducha miecz;
przyłbicą schroń czoło swoje,
wróg przed taką zbroją pierzchnie precz.

3. Śmiało nieśmy sztandar wiary,
światło Prawdy nieśmy w świat;
już się kończy ten wiek stary,
wschodzi słońce lepszych lat.

4. A lud Pański śmiało kroczy
za zbawienia Wodzem swym,
i wnet ujrzą nasze oczy
chwałę Stwórcy, razem z Nim.

165

Chwała Tobie, Ojciec Święty

1. Chwała To-bie, Oj-cze Świę-ty! Chwa-ła To-bie, Pa-nie nasz!

W swej mi-ło-ści nie-po-ję-ty, u-ko-cha-ny Zbaw-co nasz!

Nie-chaj i-mię Twe się świę-ci w sercach na-szych wie-cznie już,

Ty nam przy-mnóż do-brych chę-ci, Ty nam ła-ski swo-je mnóż.

1. Chwała Tobie, Ojciec Święty!
Chwała Tobie, Panie nasz!
W swej miłości niepojęty,
ukochany Zbawco nasz!
Niechaj imię Twe się święci
w sercach naszych wiecznie już,
Ty nam przymnóż dobrych chęci,
Ty nam łaski swoje mnóż.

2. My uwielbiać Ciebie chcemy
za Twą miłość, którą miał,
lecz my słabi, cóż możemy
oddać Tobie, Panie chwał!
Tyś nam Syna zesłać raczył,
by odkupił nas swą krwią,
w nim żeś wszystko nam przebaczył,
grzechy nasze zmazał nią.

3. Śluby nasze Ci składamy,
pragnąc dla Ciebie tylko żyć.
Za Twym Synem podążamy,
chcemy naśladowcą być.
Twego Syna nam milego,
który dla nas cierpiał tak,
tego wzoru wspaniałego,
coś wystawił nam na znak.

4. Niechaj Słowo Twe się święci
w nas obficie, Panie chwał,
byśmy byli rozwinięci,
byś z nas, Panie, owoc miał.
Ku Twojej chwale, ku Twojej chlubie,
boś Ty na to wybrał nas,
nas poświęcił, stworzył sobie,
i z Chrystusem pozwał wraz.

165a Wejrzyj, Ojczy, na swe dzieci

The musical score is written for voice and piano. It consists of five systems, each with a vocal line (treble clef) and a piano accompaniment line (bass clef). The key signature has two flats (B-flat and E-flat), and the time signature is common time (C). The lyrics are written below the vocal line.

1. Wej-rzyj, Oj-cze, na swe dzie-ci, na swój wier-ny wej-rzyj lud;
niech nam Praw-da Two-ja świe-ci i ob-ja-wia wznio-sły cud.
Tyś w mi-ło-sci tak głę-bo-ki, żeś nam Sy-na swe-go dał;
Syn ob-ja-wił Twe wy-ro-ki, Du-cha Praw-dy na nas złał.

1. Wejrzyj, Ojczy, na swe dzieci,
na swój wierny wejrzyj lud;
niech nam Prawda Twoja świeci
i objawia wzniosły cud.
Tyś w miłości tak głęboki,
żeś nam Syna swego dał;
Syn objawił Tve wyroki,
Ducha Prawdy na nas złał.

2. O, Wszechmocny Ojczy, Boże!
Z serca Ci ofiarę dam,
w sercu Kościół Ci założę,
racz zamieszkać, Ojczy, tam.
A serdeczne to mieszkanie
niechaj z Tobą łączy mnie,
racz wysłuchać, Ojczy, Panie!
modłów, które przed tron ślę.

3. Dokończ Nowe Tve Stworzenie,
śnieżnobiałych udził szat,
a przez zbawcze odkupienie
zniknie naszych grzechów ślad.
A gdy przyjdzie czas ochłody,
gdy nam Boskie ciało dasz,
nie poskapisz nam nagrody,
Miłościwy Ojczy nasz.

166

Pan w miłości swojej da

1. Pan w mi - łoś - ci swo - jej da, że nie zgi - nie du - sza ma;

Krwią mnie ku - pił Zbaw - ca mój, On u - ko - i trud i znój.

Tyl - ko Zbaw - cę pra - gnę znać, w Je - go służ - bie wier - nie trwać;

Je - go zaw - sze bę - dę czić, bo w Nim tyl - ko mo - gę żyć.

1. Pan w miłości swojej da, że nie zginie dusza ma.
 Krwią mnie kupił Zbawca mój, On ukoji trud i znój.
 Tylko Zbawcę pragnę znać, w Jego służbie wiernie trwać;
 Jego zawsze będę czić, bo w Nim tylko mogę żyć.
2. Jezus jest ucieczką mą, wzmacnia mnie miłością swą,
 pragnę dążyć w Jego ślad, jam dla Niego umrzeć rad.
 Jezus wiedzie w niebo mnie i miłością ku mnie tchnie.
 Przez Jezusa Boga znam, przez Jezusa wiarę mam.
3. On mi obietnicę dał, że mnie przyjmie do swych chwał.
 A więc u Jezusa stóp klęczeć będę aż po grób.
 Będę śpiewać Jemu cześć, światło Prawdy Jego nieść;
 a gdy przyjdzie na mnie zgon, Pan mnie przyjmie na swój tron.

167
139

Przymierze nasze każe nam

1. Przy - mie - rze na - sze ka - że nam cier - pli - wie zno - sić

ból, a przy - kład Pan zo - sta - wił sam; mi -

łości pe - len Król, mi - łości pe - len Król.

1. Przymierze nasze każe nam
cierpliwie znosić ból,
a przykład Pan zostawił sam;
[:miłości pełen Król.:]

2. W ofierze naszej musimy trwać
i dążyć w Pański ślad.
Z ofiary Pańskiej przykład brać,
[:choć nami gardzi świat.:]

3. Bo w Panu naszej wiary treść
i dążeń naszych kres.
Więc światło Prawdy musimy nieść,
[:choć świat nie szczędzi łez.:]

4. Cierpliwość uszlachetnia nas,
do walki daje moc,
i da zwycięstwo w on zły czas;
[:gdy już nastanie noc.:]

5. A za cierpliwość wiernych sług,
za znojną pracę ich
koroną wynagrodzi Bóg,
[:za Synów przyjmie swych.:]

168

Jezus pośród ludzi wzrósł

1. Je - zus po - śród lu - dzi wzrósł, świa - tło Praw - dy lu - dziom niósł,
a - by grzechy świa - ta zniósł, Mi - łość - ci - wy Zbaw - ca, nasz Król.

1. Jezus pośród ludzi wzrósł,
światło Prawdy ludziom niósł,
aby grzechy świata zniósł,
Miłościwy Zbawca, nasz Król.

3. Aby zgasić Boski gniew,
światu dał Pan Prawdy siew
i na krzyżu przelał krew.
Miłościwy Zbawca, nasz Król.

2. Z nieba na nasz zstąpił łąd,
aby zgładzić śmierć i błąd,
sprawiedliwy dać nam rząd.
Miłościwy Zbawca, nasz Król.

4. W Boskiej chwale z grobu wstał,
uczniom Ducha swego dał.
Obietnicę świętym dał.
Miłościwy Zbawca, nasz Król.

5. Obiecany nadszedł czas.
Jezus przyszedł wtóry raz,
aby w niebo zabrać nas.
Miłościwy Zbawca, nasz Król.

169

Wielu śpi, lecz nie na zawsze

1. Wie - lu śpi, lecz nie na za - wsze, błysnie dla nich Słoń - ca blask, gdy na -

sta-ną dni ła-skawsze w Tysiąc-le-cia Pań-skich łask. Wówczas gro-by się o-

two-rzą, wstaną zmar-li z śmier-ci snu i hołd swemu Zbawcy zło-żą, bę-dą

wiemie słu-żyć mu. Już po-ra-nek zmartwychwsta-nia nie-da-le-ko od nas,

nie, już się koń-czy czas czu-wa-nia, Pan roz-po-czął rzą-dy swe.

1. Wielu śpi, lecz nie na zawsze,
błyśnie dla nich Słońca blask,
gdy nastaną dni łaskawsze
w Tysiąclecia Pańskich łask.
Wówczas groby się otworzą,
wstaną zmarli z śmierci snu
i hołd swemu Zbawcy złożą,
będą wiernie służyć mu.

2. I już chwila się przybliża,
gdy ujrzymy drogich swych;
przez ofiarę krwi i krzyża
Chrystus wzbudzi z grobu ich.
Ale gdy nas Król zawoła,
inne ciało Bóg nam da,
przeznaczone dla Kościoła,
takie, jak sam Chrystus ma.

Refren:

Już poranek zmartwychwstania
niedaleko od nas, nie,
już się kończy czas czuwania,
Pan rozpoczął Rządy Swe.

druga melodia

1. Wielu śpi, lecz nie na zaw - sze, bły - śnie dla nich Słoń - ca blask,
gdy na - sta - ną dni ła - skaw - sze w Ty - siąc - le - cia Pańskich łask.

Refren: Wó - wczas gro - by się o - two - rzą. Wsta - ną zmar - li z śmierci snu
Już po - ra - nek zma - rtwych - wstania nie - da - le - ko od nas, nie,

i hołd swemu Zbawcy zło - żą, bę - dą wier - nie słu - żyć mu.
już się koń - czy czas czu - wa - nia, Pan roz - po - czął Rzą - dy Swe.

1. Wielu śpi, lecz nie na zawsze,
błyśnie dla nich Słońca blask,
gdy nastaną dni łaskawsze
w Tysiąclecia Pańskich łask.
Wówczas groby się otworzą,
wstaną zmarli z śmierci snu
i hołd swemu Zbawcy złożą,
będą wiernie służyć mu.

2. I już chwila się przybliża,
gdy ujrzymy drogich swych;
przez ofiarę krwi i krzyża
Chrystus wzbudzi z grobu ich.
Ale gdy nas Król zawoła,
inne ciało Bóg nam da,
przeznaczone dla Kościoła,
takie, jak sam Chrystus ma.

Refren:

Już poranek zmartwychwstania
niedaleko od nas, nie,
już się kończy czas czuwania,
Pan rozpoczął Rządy Swe.

170 Gdy chwila ucisku nad światem trwa

1. Gdy chwi-la u-cis-ku nad świa-tem wciąż trwa, spo-łeczność z świę-
ty - mi o - tu - chę nam da; choć pro-mień sło-nczy za chmu-rą się
skrył, o - bec - ność Je - zu - sa do - da - je nam sił. Je - zu,
Zbaw - co nasz! Ty wi - dzisz głąb naj - szych serc, o - pie - kę dasz.

1. Gdy chwila ucisku nad światem wciąż trwa, *Refren:*
społeczność z świętymi otuchę nam da; Jezu, Zbawco nasz!
choć promień słoneczny za chmurą się skrył, Ty widzisz głąb naszych serc,
obecność Jezusa dodaje nam sił. opiekę dasz.

2. Bo miłość wzajemna łączy dzieci Twe,
z nas każdy Cię słuchać i miłować chce;
a chociaż cierpienia udziałem nam są,
dostąpię Zbawienia przez krew świętą Twą.

3. Choć huczą wciąż burze, rozlega się grom,
nadzieja ma w górze, gdzie Pański jest dom;
do Domu Pańskiego kieruję krok swój,
Pan zbawi od złego, bo Jezus jest mój.

171 Oczyma ducha widzimy Twą obecność

1. O - czy - ma du - cha wi - dzim Twą o - bec - ność, Pa - nie nasz,

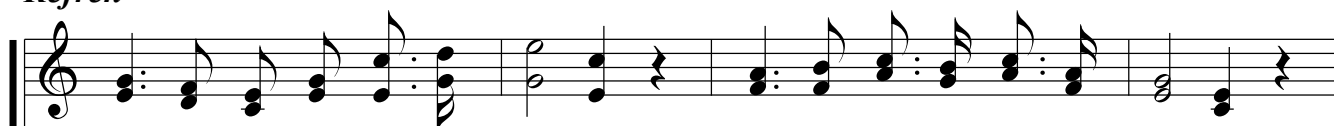
a serc na - szych skru - cha spra - wi, że nam wkró - tce chwa - łę dasz.

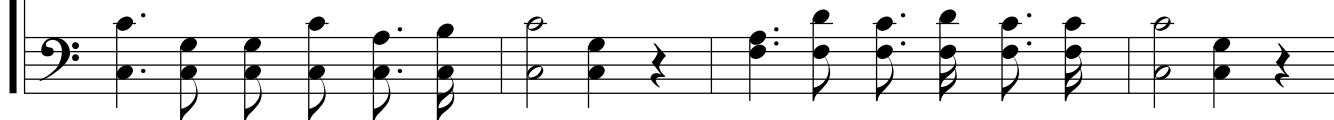
Kto Two - je i - mię bło - go - sła - wi, Ty dlań łaskę masz. Pan już jest pośród nas.

Refren

Chwa - ła Pa - nu Al - le - lu - ja! Chwa - ła Pa - nu Al - le - lu - ja!

Chwa - ła Pa - nu Al - le - lu - ja! Kró - le - stwa nad - szedł czas!

1. Oczyma ducha widzimy Twą obecność, Panie nasz,
a serc naszych skrucza sprawi,
że nam wkrótce chwałę dasz.
Kto Twoje imię błogosławi,
Ty dlań łaskę masz.
Pan już jest pośród nas.

Refren:

Chwała Panu Alleluja!
Chwała Panu Alleluja!
Chwała Panu Alleluja!
Królestwa nadszedł czas!

2. Ja w Panu swoją ufność złożę,
Jemu służyć chcę;
widzę, że z Ksiąg Świętych Słowo Boże
dziś wypełnia się.
Już Tysiąclecia wschodzą zorze
i zwiastują Cię,
Królestwa nadszedł czas!

3. Dziś jasna chwila dla ludzkości,
mija stary świat,
bo nad nami rządzi Pan w miłości,
zniknie grzechu ślad,
a w miejsce błędu, walk i złości,
zaprowadzi ład,
bo dobry jest nasz Pan.

4. A Król nam rękę swoją poda
i zawiedzie tam,
skąd żywota płynie czysta woda,
wśród niebiańskich bram;
gdzie cenna czeka nas nagroda,
gdzie Bóg mieszka sam,
tam czeka Boski stan.

172 O, Jezu, Zbawco nasz, ja wierzę Ci

The image shows a musical score for the hymn 'O, Jezu, Zbawco nasz, ja wierzę Ci'. It consists of three systems of music, each with a vocal line (treble clef) and a piano accompaniment line (bass clef). The key signature is three flats (B-flat, E-flat, A-flat) and the time signature is common time (C). The lyrics are written below the vocal line of each system.

1. O, Je - zu, Zbaw - co nasz, ja wie - rzę Ci, że mi Ko -
ro - nę dasz w Kró - le - stwa dni. I wszy - stko To - bie dam,
co tu na zie - mi mam, bo wie - rzę Ci, bo wie - rzę Ci.

1. O, Jezu, Zbawco nasz, ja wierzę Ci,
że mi Koronę dasz w Królestwa dni.
I wszystko Tobie dam, co tu na ziemi mam,
bo wierzę Ci, bo wierzę Ci.

2. Kupiłeś mnie swą krwią, o Panie mój!
Tyś jest ucieczką mą, Tyś życia źródło.
A dobroć Twoich łask rozlata wokoło blask
Po wszystkie dni; ja wierzę Ci.

3. A choć mnie dręczy ból, nie skarzę się;
boś Ty miłości Król, nagrodzisz mię.
Niech więc od ziemskich stron pieśń leci przed Twój tron,
Niech wszędzie brzmi: ja wierzę Ci.

4. A gdy w wędrowce mej już przyjdzie grób,
to w niebo przyjąć chciej w nagrodę prób.
Otrzymam Boski stan, bo tak obiecał Pan.
Ja wierzę Mu, ja wierzę Mu!

173

Kiedy serce z żalu drga

1. Kie - dy ser - ce z ża - lu drga, śpiesz do Pa - na tu,
 On ci ul - gę w smut - ku da, tyl - ko u - faj Mu.
 I przed Oj - cem gło - wę zniż, ser - cem się do Nie - go zbliż,
 a po - cie - chę da ci Krzyż, tyl - ko u - faj Mu!

1. Kiedy serce z żalu drga, śpiesz do Pana tu,
 On ci ulgę w smutku da, tylko ufaj Mu.
 I przed Ojcem głowę zniż, sercem się do Niego zbliż,
 a pociechę da ci krzyż, tylko ufaj Mu!
2. Niechaj święty Pana znak prowadzi cię wciąż.
 Jak wędrowny biały ptak ty za Panem dąż.
 On cię wiedzie w Pański ślad, On obroni cię od zrad;
 w nim nadzieja lepszych lat. Tylko ufaj Mu!
3. Za sztandarem wiary tym idąc, doznasz łask;
 światłość Prawdy znajdziesz w Nim i słoneczny blask.
 Bo przez krzyż nas kupił Pan, przez krzyż dźwignął ziemski stan,
 przez krzyż spełnił Boski plan. Przezeń niebo da!

174
59

Baranku Boży nasz

The image shows a musical score for the hymn 'Baranku Boży nasz'. It consists of three systems of music, each with a vocal line (treble clef) and a piano accompaniment line (bass clef). The key signature has one flat (B-flat) and the time signature is 2/4. The lyrics are written below the vocal lines.

1. Ba - ran - ku Bo - ży nasz! Daj uj - rzeć Two - ją twarz
w Kró - le - stwie Twym. Wy - słu - chaj mo - dłów mych i o - broń
w chwi - lach złych, do sług mię przyj - mij swych w u - bós - twie mym.

1. Baranku Boży nasz! Daj ujrzeć Twoją twarz
w Królestwie Twym.
Wysłuchaj modłów mych i obroń w chwilach złych,
do sług mię przyjmij swych w ubóstwie mym.
2. Miłosna Twoja dłoń udziela łaski toń.
Pociesza mnie.
Więc policz trud i znój, najlepszy Zbawco mój !
Boś Ty dobroci zdroj; zlitujesz się.
3. I wolą moją rządz, przykładem dla mnie bądź,
daj wytrwać mi,
Niech doznam Twoich łask, niech ujrzę słońca blask,
bo Tysiąclecia brzask na wschodzie łśni.

175 Wśród życiowych burz nadzieję swą złóż

247, 319

1. Wśród ży - cio - wych burz na - dzie - ję swą złóż w Chry - stu - sie, co

Refren
przyszedł, by zba - wić nas już. Al - le - lu - ja, chwała Pa - nu! Już Pan

przy - szedł do nas. Weźmie nas do swe - go sta - nu, na - stał bło - gi czas.

1. Wśród życiowych burz
nadzieję swą złóż
w Chrystusie, co przyszedł,
by zbawić nas już.

3. Już słońca lśni blask,
nastaje czas łask;
już świta nad nami
Tysiąclecia brzask.

Refren:

Alleluja, chwała Panu!
Już Pan przyszedł do nas.
Weźmie nas do swego stanu,
nastał błogi czas.

4. Szczęśliwy to czas,
Pan przyszedł wziąć nas,
by razem z swym Panem
i z Królem być wraz.

2. Przez krzyż i przez krew
zgasił Boski gniew
i dał nam siew Prawdy,
więc wzniesmy Mu śpiew.

5. O, dzięki niech brzmia
za łaskę tę Twą,
żeś wybrał swą trzódkę,
by zbawić dziś ją.

176 Ach, przyjm mnie, Zbawco, w progi Twe

205

1. Ach, przyjm mnie, Zbaw - co, w pro - gi Twe, ja przyj - mę
trud - ny krzyż! Me ser - ce Cie - bie
wiel - bić chce, ach, dłoń mi Swo - ją zbliz.

The image shows a musical score for a hymn. It consists of three systems of music. Each system has a vocal line in the treble clef and a piano accompaniment in the bass clef. The key signature is one sharp (F#) and the time signature is 3/4. The lyrics are written below the vocal line. The first system starts with a tempo marking '205'. The lyrics are: '1. Ach, przyjm mnie, Zbaw - co, w pro - gi Twe, ja przyj - mę'. The second system continues with 'trud - ny krzyż! Me ser - ce Cie - bie'. The third system ends with 'wiel - bić chce, ach, dłoń mi Swo - ją zbliz.'.

1. Ach, przyjm mnie, Zbawco, w progi Twe, ja przyjmę trudny krzyż!
Me serce Ciebie wielbić chce,
ach, dłoń mi swoją zbliz.
2. Gdy przyjdzie na mnie chwila zła,
ach, broń mnie, Zbawco, broń!
Ja wierzę, że mi siłę da
Twa opiekuńcza dłoń.
3. Od krzyża płynie Prawdy blask,
rozjaśnia drogę nam,
bo przez krzyż wiernym zdroje łask
udziela Zbawca sam.
4. I wąską ścieżką pośród skał
podążam w nieba próg,
bo obietnicę Zbawca dał
dla wiernych swoich sług.
5. A kto w wędrowce wytrwa tej,
zwycięsko wyjdzie z prób,
Pan przyjmie go w miłości swej,
nagrodzi u swych stóp.

177 O, Zbawco świata, błagam Cię

48, 89, 275, 323

The musical score is written for voice and piano. It consists of three systems of music. Each system has a vocal line in the treble clef and a piano accompaniment in the bass clef. The key signature is one sharp (F#) and the time signature is 3/4. The lyrics are written below the vocal line.

1. O, Zbaw - co świa - ta, bła - gam Cię! Racz
przy - jąc mnie na służ - bę swą! I tyl - ko wia - rą
wzmoc - nij mię, bym wy - trwał w każ - dą chwi - lę złą.

1. O, Zbawco świata, błagam Cię!
Racz przyjąć mnie na służbę swą!
I tylko wiarą wzmocnij mię,
bym wytrzymał w każdą chwilę złą.
2. Bo wszystko, co w moim życiu mam,
zawdzięczam, Panie, tylko Ci.
Tyś mnie wykupił z śmierci sam,
nadzieję dałeś lepszych dni.
3. Ja ziemskiej sławy nie chcę znać.
niech swoją drogą idzie świat;
bo w służbie Pańskiej pragnę trwać
aż do ostatnich życia lat.
4. Tak żyję, jak mi kazał Pan;
w pokorze znoszę trudy me;
bo chcę wysłużyć Boski stan
i z chwałą wejść w Królestwo Twe.
5. A kiedy wejdę w nieba próg,
odmieni się natura ma
i przyjmie mnie sam Ojciec Bóg,
koronę mi w nagrodę da.

178

Nadzieja moja cała tkwi

1. Na - dzie - ja mo - ja ca - ła tkwi w Chrystu - sa dro - go - cen - nej krwi, i

Refren

tyl - ko Je - go pragnę znać, przy Pa - nu mo - im wiernie stać. Bo przez tę Je - go

świętą krew przebła - gał Je - zus Bo - ski gniew i dał nam czystej Prawdy siew.

1. Nadzieja moja cała tkwi
w Chrystusa drogocennej krwi,
i tylko Jego pragnę znać,
przy Panu moim wiernie stać.

2. Gdy nas otoczy nocy cień,
Krew Pańska wnet ochroni nas,
a kiedy znów nastanie dzień,
ujrzemy Zbawcę wszyscy wraz.

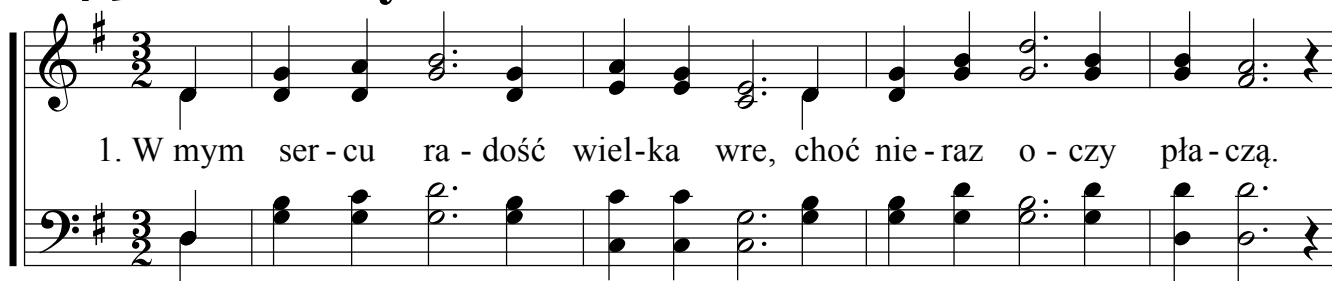
Refren:

Bo przez tę Jego świętą krew
prebłagał Jezus Boski gniew
i dał nam czystej Prawdy siew.

3. Więc wierzym w krew i w Prawdę Słów,
że się wypełni Boski plan.
A gdy głos Pański zabrzmie znów,
wnet pozna Zbawcę ziemski łąn.

4. O, Zbawco, dziś ślubuję Ci,
że się nie cofnę ni na krok.
Lecz pozwól wiernie wytrwać mi
i ujrzeć w chwale Pański Rok.

179 W mym sercu radość wielka wre

1. W mym ser - cu ra - dość wiel - ka wre, choć nie - raz o - czy pła - czą.

Gdy Bóg za sy - na u - znał mnie, cóż dla mnie łzy dziś zna - czą.

Z we - se - lem zno - szę każ - dy znój i wszy - stkie me cier - pie - nia;

bo mnie po - cie - sza Zbaw - ca mój pe - wno - ścią od - ku - pie - nia.

1. W mym sercu radość wielka wre, choć nieraz oczy płaczą.
Gdy Bóg za syna uznał mnie, cóż dla mnie łzy dziś znaczą.
Z weselem znoszę każdy znój i wszystkie me cierpienia;
bo mnie pociesza Zbawca mój pewnością odkupienia.
2. I zawsze z Panem zostać chcę po nieskończone wieki,
by słodkiej wody napić się z żywota czystej rzeki,
bo Oblubieniec przyrzekł mi, że wody tej krynicą
otworzy sam niebiańskie drzwi przed swą Oblubienicą.
3. Więc kiedy dziś już nastał czas królewskiej obecności,
Pan w niebo wnet zawezwie nas na szczęście dla ludzkości.
Bo przez Syonu wzniosły stan, przez Jego chwały blaski
popłynię wnet na ziemski łąn źródła nieprzebranej łaski.

180

Pielgrzymem jestem w życiu tym

209, 218

1. Piel - grzy - mem je - stem w ży - ciu tym, nie - biań - ski
 cel przed so - bą mam. I tyl - ko jest pra -
 gnie - niem mym bez - pie - cznie się prze - do - stać tam.

1. Pielgrzymem jestem w życiu tym,
 niebiański cel przed sobą mam.
 I tylko jest pragnieniem mym
 bezpiecznie się przedostać tam.

3. Więc śmiało kroczę drogą tą
 poprzez cierpienia i przez znój,
 a krzyż nadzieją zawsze mą,
 bo wiedzie mnie Zbawiciel mój.

2. Ma ścieżka pełna ostrych skał
 i pełno cierni u mych nóg.
 Otuchę jednak w serce wlał
 w dobroci swej najlepszy Bóg.

4. I coraz wyżej tam się pnę,
 gdzie jasnej gwiazdy świeci blask,
 bo u stóp Pańskich spocząć chcę,
 dostąpić nieba cennych łask.

5. A Pan w miłości wielkiej swej
 wyciąga do mnie zbawczą dłoń
 i po wędrowce ziemskiej tej
 koronę włoży mi na skroń.

181 Już przepowiednia Świętych Ksiąg

67, 199, 288

1. Już prze - po - wie - dnia Świę - tych Ksiąg speł -
ni - ła dzi - siaj się, bo zstą - pił Pan na
ziem - ski krąg, za - czy - na rzą - dy swe.

The musical score is written for voice and piano. It consists of three systems, each with a vocal line in the treble clef and a piano accompaniment in the bass clef. The key signature is one sharp (F#) and the time signature is 3/4. The lyrics are in Polish and describe the fulfillment of prophecies.

1. Już przepowiednia Świętych Ksiąg spełniła dzisiaj się, bo zstąpił Pan na ziemski krąg, zaczyna rządy swe.
2. I wnet nastanie lepszy los, nastaną czasy chwał, gdy wzbudzi zmarłych Pański głos z odwiecznych grobu skał.
3. Gdy zmartwychwstania błysnie świt, świat pozna, że jest Bóg, zapragnie zyskać wieczny byt u Boskich prosząc nóg.
4. Więc głośmy światu cudną wieść, Królestwa głośmy dni. Śpiewajmy dziś na Pańską cześć: ach, chwała, Zbawco Ci.

182

Zanoszę Panu dzięki za łaskę

1. Zano - szę Pa - nu dzie - ki za ła - skę, któ - rą dał,
za hojność Je - go rę - ki, za ła - skę przy-szłych chwał.
Bo krew Naj - świętsza Pa - na zba - wi - ła z śmier - ci mnie,
a ła - ska o - bie - ca - na już dziś wy - peł - nia się.

1. Zanoszę Panu dzięki
za łaskę, którą dał,
za hojność Jego ręki,
za łaskę przyszłych chwał.
Bo krew Najświętsza Pana
zbawiła z śmierci mnie,
a łaska obiecana
już dziś wypełnia się.

2. Więc chwałę Panu śpiewam,
u Jego klęcząc nóg,
i wiernie się spodziewam
wejść wkrótce w nieba próg.
Mój śpiew jest dla Jezusa,
bo On jest Zbawcą mym
i wierzę w krew Chrystusa,
chcę umrzeć razem z Nim.

3. Niech leci pod niebiosy
 dziękczynnej pieśni ton.
 Połączcie ze mną głosy,
 wy święci z wszystkich stron.
 Tam na niebiańskiej górze
 naszego życia treść.
 Więc razem w zgodnym chórze
 śpiewajmy Panu cześć!

druga melodia

1. Za - no - szę Pa - nu dzie - ki za ła - skę, któ - rą dał,
 za hoj - ność Je - go rę - ki, za ła - skę przy - szłych chwał.
 Bo krew Naj - świę - sza Pa - na zba - wi - ła z śmier - ci mnie,
 a ła - ską o - bie - ca - na już dziś wy - peł - nia się.

183

O, duszo, strzeż się, strzeż

57, 68, 304

1. O, du - szo, strzeż się, strzeż, bo ze - wsząd czy - ha wróg,

i zbro - ję Bo - żą na się bierz, od gło - wy aż do nóg.

1. O, duszo, strzeż się, strzeż,
bo zewsząd czyha wróg,
i zbroję Bożą na się bierz,
od głowy aż do nóg.

2. Zwycięsko staczaj bój,
w modlitwie szukaj sił,
i błagaj, by cię Zbawca twój,
pod skrzydła swoje skrył.

3. Lecz nie sądz, że już czas
odłożyć zbroję tą;
i walcz, dopóki Zbawca nas
powoła w chwałę swą.

4. I wiary świętej broń
do końca swoich dni,
a Pan ci poda zbawczą dłoń
i dopomoże ci.

5. A gdy już przyjdzie zgon,
Pan w niebo weźmie cię,
bo chwałę nam przeznaczył On,
co już nie skończy się.

184

Odwagi, duszo ma

114, 161, 285

1. Od - wa - gi, du - szo ma, Na -

dzie - ję zaw - sze miej, Bo Je - zus ci swą

rę - kę da w mi - ło - ści wiel - kiej swej.

1. Odwagi, duszo ma,
Nadzieję zawsze miej,
Bo Jezus ci swą rękę da
w miłości wielkiej swej.

2. Niech cię nie trwoży ból,
cierpienia dzielnie znoś,
i aby cię uwolnił Król,
w modlitwach wiernie proś.

3. Niedługo walczyć masz,
już bliska chwila ta,
że Zbawcy swego ujrzysz twarz
i blask, co w niebie trwa.

4. Więc śmiało naprzód dąż,
tam, do Jezusa nóg.
Tak winien czynić święty mąż,
gdy go powołał Bóg.

185 Dzień tryumfu, dzień Twej chwały można śpiewać na mel. 45

1. Dzień try - um - fu, dzień Twej chwa - ły! Praw - da sze - rzy się po
świe - cie: na tron wstą - pił Król wspa - nia - ły
tuż przed na - mi Ty - siąc - le - cie; Na tron wstą - pił Król wspa -
nia - ły; tuż przed na - mi Ty - siąc - le - cie.

1. Dzień tryumfu, dzień Twej chwały!
Prawda szerzy się po świecie:
[:na tron wstąpił Król wspaniały,
tuż przed nami Tysiąclecie.:]

2. I już chwila się przybliża,
pełna blasku i jasności,
[:kiedy przez Ofiarę Krzyża
zmartwychwstanie świat ludzkości.:]

3. Tysiąclecia czas ów błogi
sprawiedliwie zacznie sądzić
[:i naprawi błędne drogi,
bo w miłości będzie rządzić.:]

4. Tysiącletni sąd nad światem
przeprowadzi Kościół Boży;
[:wówczas każdy będzie bratem,
raj na ziemi się otworzy.:]

5. A Baranek w gwiazd koronie,
w otoczeniu swego Ciała,
[:gdy zasiądzie na swym tronie,
hołd Mu odda ziemia cała.:]

186

Mój los jest w rękach Twych

21, 231, 266

The musical score is written for voice and piano. It consists of three systems of music. Each system has a vocal line on a treble clef staff and a piano accompaniment on a bass clef staff. The key signature is one sharp (F#) and the time signature is common time (C). The lyrics are written below the vocal line. The first system covers the first line of lyrics, the second system covers the second line, and the third system covers the third line. The piano accompaniment provides harmonic support with chords and moving lines.

1. Mój los jest w rę - kach Twych, więc pe - wną
przy - szłość ma. Ty mnie o - bro - nisz w chwi - lach
złych, bo wiel - ka jest moc Twa.

1. Mój los jest w rękach Twych,
więc pewną przyszłość ma.
Ty mnie obronisz w chwilach złych,
bo wielka jest moc Twa.

2. Więc wolą moją rządź,
doświadczaj, Panie, mnie;
miłościw dla mnie zawsze bądź,
choć czasem potknę się.

3. Co chcesz, to ze mną rób,
ja zawsze służę Ci,
a kiedy mnie zaskoczy grób,
daj chwałę lepszych dni.

4. Zwątpienia nie chcę znać,
boś Ty nadzieją jest,
w miłości swej raczyłeś dać
potężny Ducha chrzest.

5. Więc dźwigam dziś swój krzyż,
na trud nie skarzę się,
a tylko mnie do Ojca zbliż,
do siebie przyjmij mię.

187 Wszystkie grzechy ludzkich win

1. Wszy - stkie grze - chy ludzkich win i słu - szny Bo - ga gniew

zgå - dził cał - kiem Bo - ży Syn przez krzyż swój i przez krew.

Refren

Je - zus ku - pił nas, wła - sno - ścią Je - go świat.

Ty - siąc - le - cia na - stał czas, Kró - le - stwo lep - szych lat.

1. Wszystkie grzechy ludzkich win
i słuszny Boga gniew
zgådził całkiem Boży Syn
przez krzyż swój i przez krew.

2. Jezus zstąpił z górnych stron,
na ziemski zstąpił ład.
I zajmuje już swój tron,
naprawi wszelki błąd.

Refren:

Jezus kupił nas,
własnością Jego świat.
Tysiąclecia nastał czas,
Królestwo lepszych lat.

3. Więc, Syonie, ciesz się, ciesz!
To czas jest twoich chwał,
przed tron Pański kornie śpiesz,
gdzie będziesz miejsce miał.

4. Tam otrzymasz Boski stan
i sądzić będziesz świat,
i wypełnisz Boski plan
przez błogie tysiąc lat.

188

Blżej przed Pański tron

1. Bli-żej przed Pań-ski tron, pod Pań-ski krzyż; mi - ło - ści

pe - len On, pod krzyż się zbliż; do nie-ba kie - ruj wzrok i tam swój

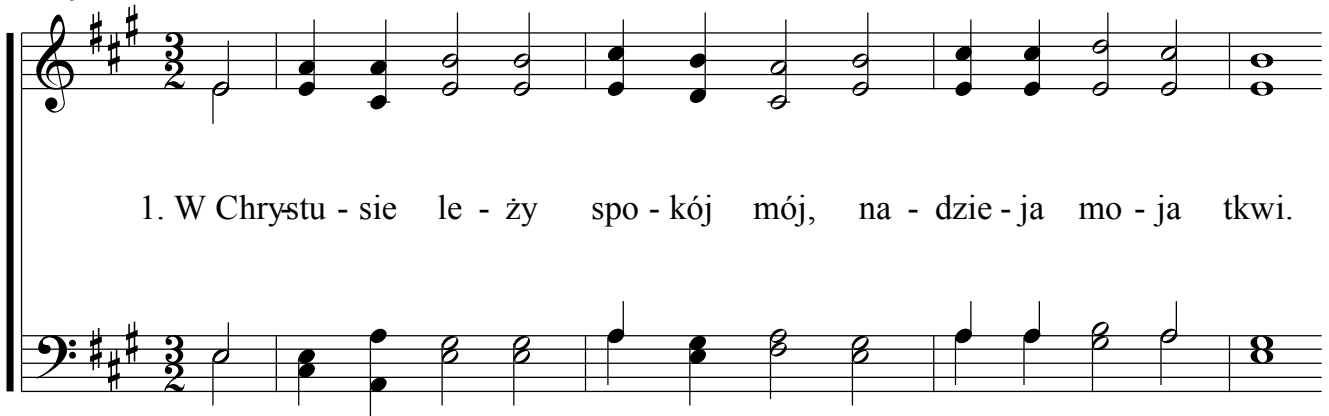
zwracaj krok, gdzie twój prze - by - wa Pan. Gdzie bli - sko Pan.

1. Blżej przed Pański tron, pod Pański krzyż;
miłości pełen On, pod krzyż się zbliż;
do nieba kieruj wzrok i tam swój zwracaj krok,
gdzie twój przebywa Pan. Gdzie blisko Pan.
2. Zapada ciemna noc, znikł słońca blask;
lecz blisko Pańska moc, już świta brzask;
wędrowki bliski kres i koniec twoich łez;
Królestwa bliski czas, Królestwa czas.
3. Już zgon przybliża się i czeka grób,
lecz śmierć przybliży mię do Twoich stóp.
Ach, chciałbym blisko tuż, przy Panu stanąć już;
na Pański stanąć zew przez świętą krew.

189

W Chrystusie leży spokój mój

294

1. W Chrystu - sie le - ży spo - kój mój, na - dzie - ja mo - ja tkwi.

Z Chry - stu - sem mi - ły trud i znój, ja - śniej - sze ży - cia dni.

1. W Chrystusie leży spokój mój,
nadzieja moja tkwi.
Z Chrystusem miły trud i znój,
jaśniejsze życia dni.

2. A Jego Słowo karmi mnie,
to pokarm świętych dusz.
Miłością Chrystus do nas tchnie,
serc naszych jest On stróż.

3. Nie liczę wcale ziemskich strat,
bo w Panu jest mój zysk;
a choć pogardza dziś mną świat,
nade mną łaski błysk.

4. Nadzieja mi dodaje sił,
że Pan nagrodę da,
że z Panem będę wiecznie żył,
że w niebie chwała ma.

5. Więc wiernie dążę w Pański ślad,
do Pańskich dążę nóg.
Nie lękam się światowych zrad,
bo mnie obroni Bóg.

190

53, 106

Przelana zwierząt krew

The musical score is written in 3/4 time. The first system consists of a vocal line and a bass line. The vocal line starts with a treble clef and a key signature of one sharp (F#). The lyrics are: "1. Prze - la - na zwie - rząt krew po wszy - stkie Ży - dów dni". The bass line starts with a bass clef and a key signature of one sharp. The second system also consists of a vocal line and a bass line. The vocal line starts with a treble clef and a key signature of one sharp. The lyrics are: "nie zrów - na kro - pli Pań - skiej krwi, co nie - sie Praw - dy siew." The bass line starts with a bass clef and a key signature of one sharp.

1. Przelana zwierząt krew
po wszystkie Żydów dni
nie równa kropli Pańskiej krwi,
co niesie Prawdy siew.

2. Baranek swoją krwią
odkupił wszystkich nas;
obecność zapowiedział swą,
gdy przyjdzie słuszny czas.

3. Dziś czas ten przyszedł nam,
obecny już jest Pan.
Wnet weźmie nas do nieba bram
i da nam Boski stan.

4. O, co za błogi los
u Pańskich siedzieć nóg.
I słyszeć Jego słodki głos;
ach, dobry jest nasz Bóg.

5. Więc wnieśmy chwałę Mu,
niech słyszy cały świat.
Do ostatniego głośmy tchu
Królestwo przyszłych lat.

191

Nie należę już do siebie

1. Nie na - le - żę już do sie - bie, Pan mnie ku - pił swo - ją krwią,

a dzie - dzic - two mo - je w nie - bie; w Pa - nu skła - dam uf - ność mą.

Refren

Przez Twą krew, ach, przez Twą krew, Je - zu, ja dziś jestem Twój.
przez krew przez krew Je - zu Je - zu ja dziś jestem twój

Sta - ję wier - nie na świę - ty zew, Tyś mym Pa - nem, Zbawco mój!

1. Nie należę już do siebie,
Pan mnie kupił swoją krwią,
a dziedzictwo moje w niebie;
w Panu składam ufność mą.

2. Wszystko składam na ofiarę,
byle z Tobą, Jezu żyć;
racz umocnić moją wiarę,
pozwól zawsze wiernym być.

Refren:

Przez Twą krew, ach, przez Twą krew,
Jezu, ja dziś jestem Twój.
Staję wiernie na święty zew,
Tyś mym Panem, Zbawco mój!

3. Nie należę już do siebie,
nie mam nic na świecie tym,
nawet życie dam dla Ciebie,
bo chcę być wybranym Twym.

4. Ja sam tutaj nic nie znacę,
tu chwilowy pobyt nasz,
i tam dążę, gdzie zobacę
w niebie Chrystusową twarz.

1. Gdzie gwia - zdek błysz - czy rój, gdzie
 nie ba łśni
 błę - kit nie - ba łśni, tam miesz - ka wiel - ki
 Stwór - ca mój, co ze - słał Zbaw - cę mi.

1. Gdzie gwiazdek błyszczą rój,
 gdzie błękit nieba łśni,
 tam mieszka wielki Stwórca mój,
 co zesłał Zbawcę mi.

2. Lecz choć daleko Bóg.
 Wysoko Jego tron,
 Bóg czyta w sercach Swoich sług,
 bo wszechmogący On.

3. Wysoko w niebie tam
 jest rzeka, z której wód
 pić Bóg pozwala hojnie nam
 przez odkupienia cud.

4. A odkupienie to
 Syn Boży światu dał;
 usunął grzech i śmierci zło
 i łaskę na nas zlał.

5. Warunkiem łaski jest,
 by wierzyć w Pańską krew.
 A kto otrzyma Ducha chrzest,
 ma szerzyć Prawdy siew.

6. Więc nieśmy Prawdę w świat,
 radosną głośmy wieść,
 że przez chwalebne tysiąc lat
 Pan wróci światu cześć.

druga melodia

23

1. Gdzie gwia - zdek błysz - czy rój, gdzie błę - kit
nie - ba lśni, tam miesz - ka wiel - ki
Stwór - ca mój, co ze - słał Zbaw - cę mi.

1. Gdzie gwiazdek błyszczy rój,
gdzie błękit nieba lśni,
tam mieszka wielki Stwórca mój,
co zesłał Zbawcę mi.

2. Lecz choć daleko Bóg.
Wysoko Jego tron,
Bóg czyta w sercach Swoich sług,
bo wszechmogący On.

3. Wysoko w niebie tam
jest rzeka, z której wód
pić Bóg pozwala hojnie nam
przez odkupienia cud.

4. A odkupienie to
Syn Boży światu dał;
usunął grzech i śmierci zło
i łaskę na nas złał.

5. Warunkiem łaski jest,
by wierzyć w Pańską krew.
A kto otrzyma Ducha chrzest,
ma szerzyć Prawdy siew.

6. Więc nieśmy Prawdę w świat,
radosną głośmy wieść,
że przez chwalebne tysiąc lat
Pan wróci światu cześć.

193

Obecny Pan na ziemi znów

56, 111

1. O - bec - ny Pan na zie - mi znów, jak da - wno prze - po -

wie - dział sam. Dziś speł - nia się treść Bo - żych Słów, bo

Chry - stus bę - dzie rzą - dzić nam.

1. Obecny Pan na ziemi znów,
jak dawno przepowiedział sam.
Dziś spełnia się treść Bożych Słów,
bo Chrystus będzie rządzić nam.

3. Natura wita powrót Twój,
w odświętne szaty stroi się.
Ja Cię też witam, Zbawco mój,
dziękczynne modły do stóp ślę.

2. Pustynia będzie pełna róż
i zmieni się w uroczy raj,
bo kiedy Chrystus przyszedł już,
dla świata błysnął wiosny maj.

4. Gdy na Twą cześć zakwita kwiat,
ja bardziej wdzięczny muszę być.
Pragnę białości moich szat,
pod Twą zasługę chcę się skryć.

5. Ach, przyjm mnie, Zbawco, w łasce swej
i udziel mi niebiańskich łask.
Żywota wodę na mnie zlej,
niech ujrzę Twojej chwały blask.

Sam Pan przyjmie sługi swe

1. Sam Pan przyj - mie słu - gi swe do nie - ba bram.

Bo nas wy - na - gro - dzić chce, jak przy - rzekł nam.

Da nam w nie - bie Bo - ski stan i chwa - ły blask,

bo On jest Mi - ło - ści Pan i pe - łąn łask.

Refren

Niech brzmi Pa - nu chwa - ła cześć, bo wiel - ki jest nasz Pan.

Dziś chwa - łę trze - ba wznieść za Bo - ski plan.

1. Sam Pan przyjmie sługi swe do nieba bram.
Bo nas wynagrodzić chce, jak przyrzekł nam.
Da nam w niebie Boski stan i chwały blask,
bo On jest Miłości Pan i pełen łask.

Refren:

Niech brzmi Panu chwała cześć,
bo wielki jest nasz Pan.
Dziś chwałę trzeba wznieść
za Boski plan.

2. Sam Pan za nas życie dał, świat kupił krwią,
bo chciał, aby człowiek miał nadzieję swą.
Sam wybawił cały świat ze śmierci złej
i da światu tysiąc lat miłości swej.
3. Sam Pan nam obiecał dać Królestwo swe,
Sam nakazał w wierze trwać i modlić się.
Dziś obecny pośród nas, usunie ból,
bo Królestwa nastał czas, już przyszedł Król.
4. Ach, weź, Jezu, w niebo mnie i chwałę daj!
Niech prorocтво spełni się, niech błysnie raj.
Niech Twój sprawiedliwy rząd podźwignie świat,
niech zakwitnie ziemski łąd jak rajski kwiat.

201

1. We - sel - my się w ten bło - gi czas, bo

Chry - stus przy - szedł dru - gi raz wy - peł - nić Bo - ski plan.

Nie ja - ko człowiek, lecz Pan, Król przy - cho - dzi le - czyć

śmierć i ból, po - dźwi - gnać ziemski stan, po - dźwi - gnać ziem - ski stan.

1. Weselmy się w ten błogi czas,
bo Chrystus przyszedł drugi raz
wypełnić Boski plan.
Nie jako człowiek, lecz Pan, Król
przychodzi leczyć śmierć i ból,
[:podźwignąć ziemski stan.:]

2. Choć teraz znosim ciężki trud,
choć ucisk gniecie ziemski lud,
weselmy, bracia, się;
bo gdy ucisku minie zło,
Pan w łasce swojej sprawi to,
[:że przyjmie w niebo mię.:]

3. Wypełnia się treść Bożych słów,
i wkrótce pozna ziemia znów,
kto Pan jej, kto jej Bóg.
Z wdzięcznością przyjmie zdroje łask,
gdy Tysiąclecia błysnie blask,
[:u Pańskich klęcząc nóg.:]

4. Lecz zanim ziemię dźwignie Pan,
wprzód zmieni Kościół w Boski stan,
w dziedzictwo przyjmie nas.
Jak Oblubieniec przyjmie On
Oblubienicę na swój tron,
[:by rządzić wieczny czas.:]

196 W wędrówce ziemskiej

1. W wę - drów - ce ziem - skiej Pań - ski lud z słów Bo - żych czerpie moc,
i wier - nie zno - si każ - dy trud, roz - ja - śnia Praw - dą noc.

1. W wędrówce ziemskiej Pański lud
z słów Bożych czerpie moc,
i wiernie znosi każdy trud,
rozjaśnia Prawdą noc.

3. Bez światła Świętej Księgi tej
otoczyłby nas mrok,
nie oparłby się w chwili złej,
pobłądziłby nasz krok.

2. Bo w Słowie Bożym światła zdroj.
Tam Prawdy leży treść.
Co nam ułatwia z światem bój,
pozwala próby znieść.

4. A pokarm ten dla swoich sług
udzielił Stwórca sam;
dla klasy Chrystusowych nóg,
by wskazać drogę nam.

5. O, dzięki Ci za słowa Twe,
najlepszy Stwórco nasz!
Z nas każdy Ciebie słuchać chce,
bo Ty nam żywot dasz.

197 **Mej wiary nie przełamie wróg**

1. Mej wia - ry nie prze - ła - mie wróg, bo z Du - cha czer - pię ją,
a Du - cha te - go dał mi Bóg; Bóg jest u - ciec - ką mą.

1. Mej wiary nie przełamie wróg,
bo z Ducha czerpię ją,
a Ducha tego dał mi Bóg;
Bóg jest ucieczką mą.

3. Oczyma wiary widzę to,
co Bóg objawił nam,
więc oprę się, gdy przyjdzie zło,
bo ze mną jest Bóg sam.

2. Zwycięski stoczę z wrogiem bój,
bo wiara daje moc.
Obroni mnie Zbawiciel mój,
gdy przyjdzie zdradna noc.

4. Ta wiara każe dążyć mi
za moim Zbawcą w ślad;
a kiedy wierzę w lepsze dni,
nie lękam się już zrad.

5. O, wzmocnij, Panie, wiarę mą
i dodaj sercu sił,
i racz udzielić łaskę Twą,
bym z Tobą wiecznie żył.

198 **Ach, chciałbym tak, jak Zbawca mój**

76, 118, 148

1. Ach, chciał - bym tak, jak Zbaw - ca mój Prze - cier - pieć ży - cie me.

Wy - trwa - le zno - sić trud i znój, Za - słu - żyć Bo - gu się.

1. Ach, chciałbym tak, jak Zbawca mój
Przecierpieć życie me.
Wytrwale znosić trud i znój,
Zasłużyć Bogu się.
2. Choć nie dorównam nigdy Mu,
lecz w służbie będę trwać;
do ostatniego życia tchu
chcę tylko Jego znać.
3. Pokornie znoszę każdy krzyż,
radując się wśród mąk
i pójdę na niebiański wyż
koronę wziąć z Twych rąk.
4. A chociaż nieraz ciężko mi,
choć świat nie szczędzi łez,
ja wierzę, że już bliskie dni,
gdy zbliży się mój kres.
5. A wówczas Pan powoła mnie
przed swój niebiański tron
i chwała dla mnie zacznie się
tam wśród gwiazdzistych stron.

druga melodia

76 II

1. Ach, chciałbym tak, jak Zbawca mój Przecier-pieć ży - cie me.

Wy - trwa - le zno - sić trud i znój, Za - słu - żyć Bo - gu się.

199 Gromadźmy, bracia, wspólnie się

67, 181, 288

The musical score is written for voice and piano. It consists of three systems of music. Each system has a vocal line on a treble clef staff and a piano accompaniment on a bass clef staff. The key signature is one sharp (F#) and the time signature is 3/4. The lyrics are written below the vocal line.

1. Gro - ma - dźmy, bra - cia, wspól - nie się, bo
tak przy - ka - zał Pan; a kie - dy wspól - nie
mo - dły śle, poj - mu - ję Bo - ski plan.

1. Gromadźmy, bracia, wspólnie się,
bo tak przykazał Pan;
a kiedy wspólnie modły śle,
pojmuję Boski plan.
2. Pan chciał, by miłość związkiem swym
złączyła wszystką brać,
aby gdy będą w dniu tym złym,
tym silniej mogli stać.
3. Gromadnie łatwiej zwalczyć grzech,
niż gdy jest człowiek sam;
bo gdzie się zbierze braci trzech,
obecny Chrystus tam.
4. Zgromadźmy wspólnie święty zbór,
niech Panu służy on;
połączmy głosy w jeden chór,
niech leci pieśń przed tron.
5. A Pan usłyszysz głos swych sług,
nadzieję wzmocni w nas;
a jako członków klasy nóg,
ocali w słuszny czas.

1. Po - nad ca - ły mar - ny świat w mo - dli - twach dziś
wzno - szę się i wciąż, do o - stat - nich lat, tyl - ko Pa - nu
słu - żyć chcę. tyl - ko Pa - nu słu - żyć chcę.

1. Ponad cały marny świat
w modlitwach dziś wznoszę się
i wciąż, do ostatnich lat,
[:tylko Panu służyć chcę.:]

2. Z Panem zniosę wszelki znój,
nawet śmierć nie straszna mi;
bo mi przyrzekł Zbawca mój
[:żywot dać w Królestwa dni:]

3. A więc śmiało dążę tam,
gdzie mi drogę wskazał Pan;
aż do nieba dążę bram,
[:gdzie mnie czeka Boski stan.:]

4. Siły czerpię z Bożych Słów,
Prawdą czystą karmię się;
a gdy błysnie słońce znów,
[:Pan do chwały przyjmie mię.:]

5. Tam u Pańskich siadę nóg,
będę śpiewać Jemu cześć;
bo mym Ojcem Stwórcą Bóg,
[:Dawca łaski, życia treść.:]

201
195

Nadzieją cieszę serce me

1. Na - dzie - ją cie - szę ser - ce me,
 że Pan o - fia - rę przy - jąc chce z tych ziem - skich moich praw.
 I od - tąd z Pa - nem pragnę być, bez Nie - go nie po - tra - fię żyć,
 świa - to - wych nie znam spraw, świa - to - wych nie znam spraw.

1. Nadzieją cieszę serce me,
 że Pan ofiarę przyjmując chce
 z tych ziemskich moich praw.
 I odtąd z Panem pragnę być,
 bez Niego nie potrafię żyć,
 [:światowych nie znam spraw.:]

2. I wiara w moim sercu wre,
 bo wiarą widzę sprawy Twe,
 cudowny wieków plan.
 Przez wiarę w obietnicę Twą
 nagrodę pragnę zyskać tą,
 [:co nam objaśnił Pan.:]

3. A miłość Twa jak cudny kwiat
rozlewa blaski na ten świat
i koi smutek, ból.
Przez miłość sprawił Boży Syn,
że Bóg zapomniał naszych win,
[:bo On miłości Król.:]

202
2a, 96

O Boże, Twej miłości toń

1. O Bo - że, Twej mi - ło - ści toń dźwi - gnę - ła z grze - chu mnie,

a Two - ja do - bro - czynna dłoń świat ca - ły zba - wić chce.

1. O Boże, Twej miłości toń
dźwignęła z grzechu mnie,
a Twoja dobroczynna dłoń
świat cały zbawić chce.

2. Tyś Ojcem miłościwym nam,
Tyś Syna swego dał.
Syn za grzech świata umarł sam,
by człowiek żywot miał.

3. I obietnicę dałeś swą,
że kto uwierzy w krzyż,
ten zbawion będzie świętą krwią
i wejdzie w nieba wyż.

4. Królestwa obiecałeś czas,
by wzbudzić zmarły świat,
koroną wynagrodzić nas
w tej chwale lepszych lat.

5. O dzięki, Ojczy, dzięki Ci
za tyle wielkich łask.
Dziś wschodzą nam już lepsze dni,
Królestwa wschodzi brzask.

203

Pamiętam dzień

1. Pa - miętam dzień, co świa - tła krąg roz - to - czył nad u - mysłem mym.
W on dzień po - zna - lem Prawdę z Książ, z Słów, które Pan dał wiernym swym.

Refren

Szczę - sny dzień, szczę - sny dzień, gdy Je - zus po - dał mi swą dłoń.

Zni - kła noc, zni - knął cień, na - dzie - i błę - sła ja - sna toń.

Szczęśny dzień, bło - gi dzień, gdym przed mym Zbaw - cą schy - lił skroń.

1. Pamiętam dzień, co światła krąg
roztoczył nad umysłem mym.
W on dzień poznałem Prawdę z Książ,
z Słów, które Pan dał wiernym swym.

Refren:

Szczęśny dzień, szczęśny dzień,
gdy Jezus podał mi swą dłoń.
Znikła noc, zniknął cień,
nadziei błęśła jasna toń.
Szczęśny dzień, błogi dzień,
gdym przed mym Zbawcą schylił skroń.

2. W dniu onym wziętem ducha chrzest,
Bóg nową wolę w serce wlał,
więc dzień ten dla mnie szczęśny jest,
bo mi nadzieję nieba dał.

3. Od tego dnia mym celem Pan
i w Pańskiej służbie wiernie trwam,
bo Pan obiecał Boski stan,
gdy w przyszłym dniu nagrodzi sam.

204 Ach, przyjdź, o błogi dniu

1. Ach, przyjdź, błogi dniu, co niesiesz pokój zie - mi. Już wstąpił Pan na

ziem - ski łąn. Ach, przyjdź, błogi dniu, wraz z łaskami promiennymi. Już

słyszać chór anielskich pień, już świta Pański dzień, ten dzień, Pański dzień.

1. Ach, przyjdź, błogi dniu,
co niesiesz pokój ziemi.
Już wstąpił Pan na ziemski łąn.
Ach, przyjdź, błogi dniu,
wraz z łaskami promiennymi.
Już słyszać chór anielskich pień,
już świta Pański dzień,
ten dzień, Pański dzień.

2. Ach, przyjdź, błogi dniu!
Ty kończysz nasze troski,
uwalniasz nas w ucisku czas.
Ach, przyjdź, błogi dniu,
bo ty dajesz spokój Boski,
zwiastujesz Tysiąclecia brzask,
Królestwa świetny blask.
Tyś dzień Pańskich łask.

205**Szczęśliwy ten, kto Pana zna**

1. Szczę - śli - wy ten, kto Pa - na zna, kto po - znał Prawdy blask,
bo te - mu Pan na - gro - dę da, nie szcze - dząc du - cha łask.

1. Szczęśliwy ten, kto Pana zna,
kto poznał Prawdy blask,
bo temu Pan nagrodę da,
nie szczędząc ducha łask.

3. Obecność Pańska słodzi nam
cierpienia, znój i trud.
Kto Pana zna, ten widzi sam,
jak szczęśliw Pański lud.

2. Kto Pana zna, ten w każdy czas
uniknie chwili złej,
bo Pan obiecał bronić nas
i mieć w opiece swej.

4. Kto Pana zna, ten chętnie chce
wraz z Panem cierpieć wciąż,
bo oddać Panu życie swe
chce sprawiedliwy mąż.

5. Kto Pana zna, ten szczęśliw jest,
bo kocha go też Pan,
a komu Pan dał ducha chrzest,
ten pozna Boski plan.

206

207

O jak błogi ten czas

1. O, jak błogi ten czas, gdy Zbawi - ciel wśród nas rządy swoje zaczy - na wśród

chwał. Za - czną się lep - sze dni, chwała niech bę - dzie Ci, żeś nam

Refren

do - żyć tej chwi - li dziś dał. Gdy już na - stał ten czas, zaśpie -

waj - my dziś wraz! Do nie - ba Pan przy - szedł wziąć nas.

1. O, jak błogi ten czas,
gdy Zbawiciel wśród nas
rządy swoje zaczyna wśród chwał.
Zaczną się lepsze dni,
chwała niech będzie Ci,
żeś nam dożyć tej chwili dziś dał.

2. Połączeni wraz z Nim
głosem chwalmy Go swym,
niech nam rządzi po wieki nasz Pan.
Pan naprawi zły świat
przez czas tysiąca lat
i przywróci doskonały stan.

Refren:

Gdy już nastał ten czas,
zaśpiewajmy dziś wraz!
Do nieba Pan przyszedł wziąć nas.

3. A gdy świat wstanie znów,
spełni się Prawda Słów,
którą ludziom dał sam Stwórca Bóg,
i nastanie znów raj,
będzie żyć ziemski kraj,
Ziemia będzie podnóżkiem Twych nóg.

Ile szczęścia

1. I-le szczęścia i chwał Jezus wiernym swym dał, ile łask Jezus dał w niebie

im. Te - go nie sły - szał słuch, uj - rzy zaś tyl - ko duch, ja - ki

Refren

stan Je - zus da wier - nym swym. Bło - gi na - stał już czas, ra - duj -

my się dziś wraz! Do sie - bie Pan przy - szedł wziąć nas!

1. Ile szczęścia i chwał
 Jezus wiernym swym dał,
 ile łask Jezus dał w niebie im.
 Tego nie sły - szał słuch,
 ujrzy zaś tylko duch,
 jaki stan Jezus da wiernym swym.

2. A nadzieję tę mam,
 odkąd Jezusa znam,
 który mnie kupił też swoją krwią.
 Odkąd Pan przyjął mię,
 Jemu wciąż służyć chcę,
 abym mógł cieszyć się chwałą tą.

Refren:

Błogi nastał już czas,
 radujmy się dziś wraz!
 Do siebie Pan przyszedł wziąć nas!

3. Więc choć dziś cierpię znój,
 choć dziś zły jest los mój,
 nie chcę znać, co to jest ziemski stan,
 lecz chcę wciąż dążyć tam,
 gdzie mi Pan wskazał sam,
 gdzie mnie do chwały swej weźmie Pan.

208
 307 II

O, Panie, wejrzyj na swój lud

The image shows a musical score for the hymn 'O, Panie, wejrzyj na swój lud'. It consists of two systems of music. Each system has a vocal line (treble clef) and a piano accompaniment line (bass clef). The key signature is one sharp (F#) and the time signature is common time (C). The lyrics are written below the vocal line.

1. O, Pa - nie, wej - rzyj na swój lud, w mi - ło - ści ze - ślij łask Twych zdroj,
 spraw, niech naj - cięż - szej pró - by trud zwy - cię - sko znie - sie Ko - ściół Twój.

1. O, Panie, wejrzyj na swój lud,
 w miłości ześlij łask Twych zdroj,
 spraw, niech najcięższej próby trud
 zwycięsko zniesie Kościół Twój.

3. Ty, Panie, czytasz w sercach sług,
 a Prawda płynie z Twoich Ksiąg,
 więc broń nas, gdy uderzy wróg,
 gdy nas otoczy złości krąg.

2. A w służbie Twojej w każdy czas
 niech nam przemija życia dzień.
 W nagrodę szczęście czeka nas,
 gdy zabrmi chór anielskich pień.

4. Więc gdy się zbliża już nasz zgon,
 a serca świętą wiarą tchną,
 ach, łaskę daj i przed swój tron
 powołaj wierną trzódkę swą.

209
180, 218

W miłości nieprzebranej

1. W miło - ści nie - prze-branej swej, o, Zbawco Ty naj - lep - szy mój,
Twą ła - ską mnie o - toczyć chciej i wy - lej na mnie Praw - dy zdroj.

1. W miłości nieprzebranej swej,
o, Zbawco Ty najlepszy mój,
Twą łaską mnie otoczyć chciej
i wylej na mnie Prawdy zdroj.

3. Ślubuję dziś przy Tobie stać
i wiernie głosić Prawdę Twą.
I tylko Ciebie pragnę znać,
boś Ty mnie kupił swoją krwią.

2. Ach, czym bez Ciebie ja bym był?
Tyś podał mi swą Boską dłoń,
bo chciałeś, abym w Prawdzie żył,
bym poznał Twej miłości toń.

4. Tyś kazał dążyć w ślady Twe,
Twój rozkaz jest wyrokiem mi,
a kiedy przyjdą chwile złe,
wywiedziesz mnie na jasne dni.

5. Więc modły dziś dziękczynne ślę
wśród cierpień i dotkliwych prób,
bo dostać się do nieba chcę
i stanąć u Twych świętych stóp.

210

Ja żyję dla Jezusa

1. Ja ży - ję dla Je - zu - sa, bo Je - zus zba - wił mnie. Czy w noc, czy

z ra - na, do me - go Pa - na ja zaw - sze mo - dły ślę. On do - bry

Refren

Pan, On da mi lep - szy stan. Pra - cuj - my dla Je - zu - sa, pra -

cuj - my dla Chry - stusa. Od - stą - pi nas po - kusa, bo Je - zus zba - wi nas.

1. Ja żyję dla Jezusa,
bo Jezus zbawił mnie.
Czy w noc, czy z rana,
do mego Pana
ja zawsze modły ślę.
On dobry Pan,
On da mi lepszy stan.

2. Ja żyję dla Jezusa,
bo On jest wielki Król.
On koi znoje
i troski moje,
On koi wszelki ból.
On zbawił mnie
i wszystkich zbawić chce.

Refren:

Pracujmy dla Jezusa,
pracujmy dla Chrystusa.
Odstąpi nas pokusa,
bo Jezus zbawi nas.

3. Ja żyję dla Jezusa,
dla Niego życie dam.
Cierpienia znoszę
i wciąż Go proszę,
by On mnie przyjął sam.
Chcę cierpieć znój,
jak Jezus cierpiał mój.

1. Świat ca - ły od - ku - pio - ny. Za wszys - tkich u - marł Pan,
by człek mógł być zba - wio - ny, od - zys - kać da - wny stan.

Refren
Przez świę - tą krew Me - sja - sza nas cze - ka Bo - ski stan.
W tym le - ży pewność na - sza, bo tak nas u - czył Pan.

1. Świat cały odkupiony.
Za wszystkich umarł Pan,
by człek mógł być zbawiony,
odzyskać dawny stan.

Refren:

Przez świętą krew Mesjasza
nas czeka Boski stan.
W tym leży pewność nasza,
bo tak nas uczył Pan.

2. A Chrystus Pan jest drzwiami,
co wiodą w nieba próg,
gdzie Pan się złączy z nami,
gdzie da koronę Bóg.

3. Kto jednak chce się dostać
przed Chrystusowy tron,
ten musi świętym zostać
i żyć tak, jak żył On.

4. Lecz kto zwycięsko stoczy
w imieniu Pańskim bój,
ten ujrzy na swe oczy
niebiańskiej chwały zdroj.

212 Po raz wtóry Syn Człowieczy przyszedł

1. Po raz wtó - ry Syn Czło - wie - czy przyszedł dziś na ziemski łan,
by na - pra - wić wszy - stkie rze - czy, z gro - bu dźwi - gnąć ludz - ki stan.

1. Po raz wtóry Syn Człowieczy
przyszedł dziś na ziemski łan,
by naprawić wszystkie rzeczy,
z grobu dźwignąć ludzki stan.

3. Gdy rozlegnie się głos Pański,
zacznie się nad światem sąd,
a królewski stan kapłański
razem z Panem zacznie rząd.

2. Świat w Nim pozna Przyjaciela,
największego, jakich miał;
swego Króla, Zbawiciela,
który za świat życie dał.

4. Na świat spłynie czas ochłody,
każdy będzie Prawdę pić.
Nieprzyjazne dziś narody
będą razem w zgodzie żyć.

5. Zniknie śmierci zła męczarnia,
zniknie trud i wszelki ból.
Jedna będzie już Owczarnia,
jeden nad nią Pasterz, Król.

druga melodia

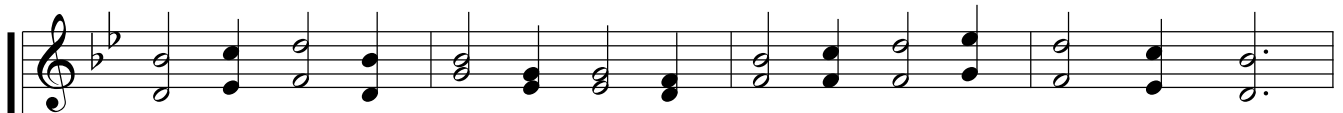
1. Po raz wtó - ry Syn Czło - wie - czy przyszedł dziś na ziem - ski łan,
by na - pra - wić wszystkie rzeczy, z gro - bu dźwi - gnąć ludz - ki stan.

213

Mym pokarmem Twoje słowa

1. Mym po - kar - mem Twoje Sło - wa, na - pój z Prawdy czer - pię wód.

Sło - wo ży - wot mi za - cho - wa. Praw - da przy - szły gło - si cud.

Refren

Tyl - ko więc Cie - bie chcę i ku To - bie ser - cem lgnę.

1. Mym pokarmem Twoje Słowa,
napój z Prawdy czerpię wód.
Słowo żywot mi zachowa.
Prawda przyszły głosi cud.

3. Każdy członek Jego Ciała
Prawdę za swój puklerz ma.
W Słowie nasza przyszła chwała,
którą Chrystus członkom da.

Refren:

Tylko więc Ciebie chcę
i ku Tobie sercem lgnę.

4. Prawda dzisiaj, jak pochodnia,
na świat blaski sieje wciąż.
W Słowie Bożym znajdzie co dnia
słuszny pokarm święty mąż.

2. Niebo Zbawcę nam zesłało,
Prawda oświeciła nas,
żeśmy Chrystusowe Ciało,
że przechodzimy próby czas.

5. A więc czerpmy Prawdę z Słowa,
w Prawdzie Pańskiej życia treść.
Słowo zesłał nam Jehowa.
Chwała Jemu! Chwała, cześć!

214 Czas się zaczął, czas szczęśliwy

The image shows a musical score for a hymn. It consists of four systems of music, each with a vocal line (treble clef) and a piano accompaniment (bass clef). The time signature is common time (C). The lyrics are written below the vocal line of each system. The key signature has one sharp (F#).

1. Czas się za - częł, czas szczę - śli - wy, bło - gi i ra - dos - ny czas,
bo dziś Wła - dca spra - wie - dli - wy przy - szedł wziąć do nie - ba nas.
Ni - kną czar - ne no - cy cie - nie, Ty - siąc - le - cia wi - dać brzask.
Cze - ka nas wnet u - wiel - bie - nie i nie - biań - skiej chwa - ły blask.

1. Czas się zaczął, czas szczęśliwy, błogi i radosny czas,
bo dziś Władca sprawiedliwy przyszedł wziąć do nieba nas.
Nikną czarne nocy cienie, Tysiąclecia widać brzask.
Czeka nas wnet uwielbienie i niebiańskiej chwały blask.
2. Co za szczęście dla ludzkości, przyszedł ją wybawić Pan,
aby w swojej obecności doskonały dać jej stan.
Wnet świat cały uzna Pana, sprawiedliwie zacznie żyć.
Tajemnica dokonana będzie odtąd światłem lśnić.
3. A czas chwały dla Kościoła w Tysiącleciu błysnie nam,
bo swych członków Pan powoła do chwalebnych nieba bram.
A tam będziemy żywot mieli u Jezusa świętych nóg.
Pan koronę nam udzieli, do swej chwały przyjmie Bóg.

215 Znam ja najczystsza z wszystkich rzek

1. Znam ja naj - czys - tszą z wszys - tkich rzek, co da - je ży - cia zdroj.

Z niej gdy za - czer - pnie wo - dy człek, za - pew - ni ży - wot swój.

Refren

Ta wo - da czy - ści grze - chu brud i świę - tym czy - ni Pań - ski lud.

Naj - czys - tsza ona z wszystkich wód; tę wo - dę dał zba - wienia cud.

1. Znam ja najczystsza z wszystkich rzek, co daje życia zdroj.
Z niej gdy zaczerpnie wody człek,
zapewni żywot swój.
2. Kto chce mieć umysł święty, zdrów,
ten ma tę wodę pić.
Ta woda płynie z Bożych Słów,
bez niej nie można żyć.

Refren:

Ta woda czyści grzechu brud
i świętym czyni Pański lud.
Najczystsza ona z wszystkich wód;
tę wodę dał zbawienia cud.

3. O, dzięki Ci za wodę tę,
Najwyższy Ojczy nasz!
Ja z Słów Twych napój czerpać chcę,
by ujrzeć Twoją twarz.

4. Skarbnicę wiary dałeś nam
w natchnionej Księdze tej.
Przez Księgę tę ja Ciebie znam,
więc przyjm do chwały swej.

216

Przyszła chwila dla Syonu

1. Przyszła chwi - la dla Sy - o - nu, przyszedł już na zie - mię Pan.

Sy - on sta - nie u stóp tro - nu, gdzie o - trzy - ma Bo - ski stan.

Przez Je - zu - sa, przez Chry - stu - sa do - ko - na - ny Bo - ski plan.

Przez Je - zu - sa, przez Chry - stu - sa do - ko - na - ny Bo - ski plan.

1. Przyszła chwila dla Syonu,
przyszedł już na ziemię Pan.
Syon stanie u stóp tronu,
gdzie otrzyma Boski stan.
[:Przez Jezusa, przez Chrystusa
dokonany Boski plan.:]

2. Już mijają trudy, znoje,
świta nam słoneczny blask.
Dziś, Syonie, święto twoje,
już nastaje czas twych łask.
[:Król świat sądzi, Chrystus rządzi,
świta Tysiąclecia brzask.:]

3. Wnet dostąpisz uwielbienia,
o Syonie, szczęście masz!
Miłościwy Król stworzenia
da ci ujrzeć swoją twarz.
[:Gdy Pan wzbudzi wszystkich ludzi,
sprawiedliwość światu dasz.:]

druga melodia

1. Przy - szła chwi - la dla Sy - o - nu, przy - szedł już na zie - mię Pan.
Sy - on sta - nie u stóp tro - nu, gdzie o - trzy - ma Bo - ski stan.
Przez Je - zu - sa, przez Chrystu - sa do - ko - na - ny Bo - ski plan.

1. Przyszła chwila dla Syonu,
przyszedł już na ziemię Pan.
Syon stanie u stóp tronu,
gdzie otrzyma Boski stan.
Przez Jezusa, przez Chrystusa
dokonany Boski plan.

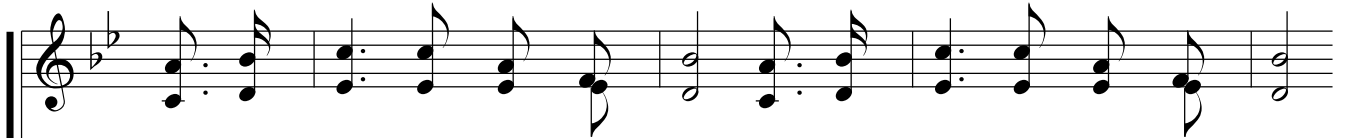
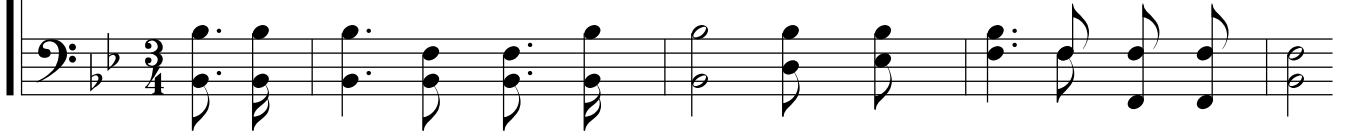
2. Już mijają trudy, znoje,
świta nam słoneczny blask.
Dziś, Syonie, święto twoje,
już nastaje czas twych łask.
Król świat sędzi, Chrystus rządzi,
świta Tysiąclecia brzask.

3. Wnet dostąpisz uwielbienia,
o Syonie, szczęście masz!
Miłościwy Król stworzenia
da ci ujrzeć swoją twarz.
Gdy Pan wzbudzi wszystkich ludzi,
sprawiedliwość światu dasz.

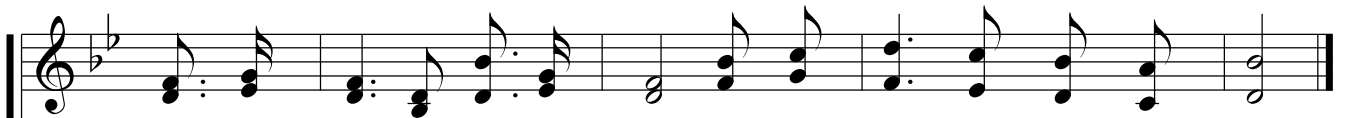

1. Kościół Pań - ski w przy - szłe dni bło - go - sła - wić bę - dzie świat,

bo tak Świę - te Sło - wo brzmi, przepo - wie - dnia z dawnych lat.

Dzier - żąc z Królem świę - ty rząd, prze - pro - wa - dzi świa - ta sąd.

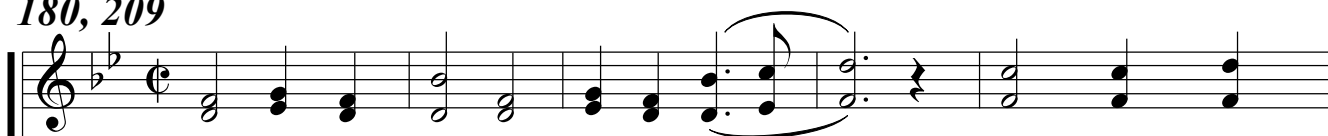
1. Kościół Pański w przyszłe dni
błogosławić będzie świat,
bo tak Święte Słowo brzmi,
przepowiednia z dawnych lat.
Dzierżąc z Królem święty rząd,
przeprowadzi świata sąd.

2. I naprawi ziemski stan,
Adamowy dźwignie ród.
Kościół w Panu, a w nim Pan
doskonalić będą lud.
I zakwitnie wiosny maj,
Kościół z ziemi zrobi raj.

3. A za wierność swoich sług,
co pojęli Boski plan,
Sprawiedliwy przyzna Bóg
Kościółowi Boski stan.
Gdy świat Prawdę będzie znać,
życie wieczne będzie trwać.

218 Przed Panem kornie głowę schyl

180, 209

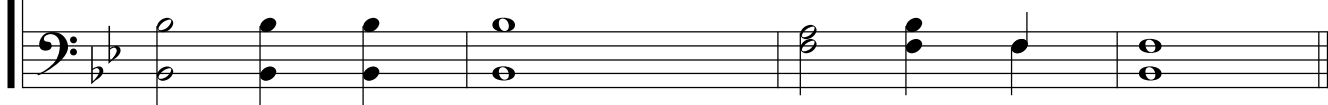
1. Przed Pa-nem kor-nie gło-wę schyl, gdy mo - dlić

się do Pa - na chcesz, i wy - trwaj wśród naj - gor-szych chwil,

lecz zaw - sze w krew naj - święt - szą wierz.

1. Przed Panem kornie głowę schyl,
gdy modlić się do Pana chcesz,
i wytrwaj wśród najgorszych chwil,
lecz zawsze w krew najświętszą wierz.
2. Bo krwią tą Zbawca kupił cię,
należysz więc do Pana już,
a kiedy zgon przybliży się,
nadzieję całą w Panu złóż.
3. Za śladem Pańskim wiernie dąż,
cierpliwie znosząc trud i znój,
a tylko miej na myśli wciąż,
by stoczyć tu zwycięski bój.
4. Zapewnij powołanie swe
i staraj się wybranym być,
lecz kto wraz z Panem rządzić chce,
ten zawsze musi Prawdą żyć.
5. W świat musisz światło Prawdy nieść,
za brać i Prawdę życie dać,
lecz za to zyskasz Boską cześć
i w chwale wiecznie będziesz trwać.

219

256, 311

Za wszystkie łaski

1. Za wszy - stkie ła - ski, ja - kie Bóg w mi - ło - ści
swo - jej ra - czył dać, do Pań - skich dziś po -
śpiesz - my nóg, śłu - bu - jąc wier - nie w Praw-dzie trwać.

1. Za wszystkie łaski, jakie Bóg w miłości swojej raczył dać, do Pańskich dziś pośpieszmy nóg, ślubując wiernie w Prawdzie trwać.	3. Na słabość naszą racz mieć wzgląd i tylko serc zamiary mierz; o, Panie, weź nas rychło stąd, od grzechu i od złego strzeż.
2. Niech śluby nasze stwierdza czyn, pokora niechaj zdoła nas, a uzna wierność Boży Syn, Królestwa kiedy przyjdzie czas.	4. Niech nas prowadzi Pan nasz w wyż, niech broni nas od chwili złej. O, Zbawco! Chwilę szczęścia zbliż i przyjmij nas do chwały swej!
5. Wysłuchaj dzisiaj naszych próśb, sił dodaj do zniesienia prób, a choć nam wróg nie szczędzi grózb, bezpieczniśmy u Twoich stóp.	

170

1. O, Pa - nie, racz przy - jąc mo - dli - twę mych warg i ze - ślij na
 słu - gę mi - ło - ści Twej zdroj. Nie skar - żę się wca - le, bo
 na cóż mi skarg, gdy czu - wasz na - de mną, o, Pa - nie, Ty mój!

Refren

Du - cha swe - go zlej! Przy - jąc w nie - bo chciej i w o - pie - ce nas miej!

1. O, Panie, racz przyjąć modlitwę mych warg
 i ześlij na sługę miłości Twej zdroj.
 Nie skarzę się wcale, bo na cóż mi skarg,
 gdy czuwasz nade mną, o, Panie, Ty mój!

Refren:
 Ducha swego zlej!
 Przyjając w niebo chciej
 i w opiece nas miej!

2. O, Panie, przez Twą krew i trudny Twój krzyż
 racz dodać mi siły, bym wytrwał wśród prób.
 Do Ojca mnie swego przez krew swoją zbliż
 i miej wzgląd na sługę, gdy zbliży się grób.

3. Ja wierzę, o Panie, że łaski mi dasz
 i chwili pozwolisz doczekać mi tej,
 gdy ujrzę nareszcie niebiańską Twą twarz
 i doznam pokoju w radości, ach, mej!

1. Wiem, że bez Two - jej ła - s - ki wy - sił - ku próż - ny trud,
 że ziem - kie wy - na - laz - ki nie zba - wią ludz - ki ród.

Refren
 Bo w To - bie Zbaw - cę wi - dzie i To - bie słu - żyć chcę,
 złym świa - tem dziś się brzy - dzie, mi - łość - cią do Cię tchnę.

1. Wiem, że bez Twojej łaski
 wysiłku próżny trud,
 że ziemskie wynalazki
 nie zbawią ludzki ród.

2. I wiem, że krew Twa święta,
 coś ją za ludzkość dał,
 zerwała śmierci pęta,
 by żywot wiecznie trwał.

Refren:

Bo w Tobie Zbawcę widzę
 i Tobie służyć chcę,
 złym światem dziś się brzydzę,
 miłością do Cię tchnę.

3. I wiem, że przez ofiarę,
 za wszystkich daną raz,
 zrównałeś Bożą karę,
 zbawiłeś wszystkich nas.

4. I wiem, że w Twojej zasłudze
 Tyś wady nasze skrył,
 by Bóg przepuścił słuźde,
 by w chwale wiecznie żył.

druga melodia

1. Wiem, że bez Two - jej łas - ki wy - sił - ku próż - ny trud,

że ziems - kie wy - na - laz - ki nie zba - wią ludz - ki ród.

Refren

Bo w To - bie Zbaw - cę wi - dzę i To - bie słu - żyć chcę,

złym światem dziś się brzy - dzę, mi - łość - cią do Cię tchnę.

1. Wiem, że bez Twojej łaski
wysiłku prózny trud,
że ziemskie wynalazki
nie zbawią ludzki ród.

2. I wiem, że krew Twa święta,
coś ją za ludzkość dał,
zerwała śmierci pęta,
by żywot wiecznie trwał.

Refren:

Bo w Tobie Zbawcę widzę
i Tobie służyć chcę,
złym światem dziś się brzydzę,
miłością do Cię tchnę.

3. I wiem, że przez ofiarę,
za wszystkich daną raz,
zrównałeś Bożą karę,
zbawiłeś wszystkich nas.

4. I wiem, że w Twej zasłudze
Tyś wady nasze skrył,
by Bóg przepuścił słudze,
by w chwale wiecznie żył.

Ma ścieżka prowadzi przez trud

1. Ma ścież - ka prowa - dzi przez trud, cier - nis - ta i przy - kra jest tak,
 lecz ścież - ka ta wol - na od złud, bo wie - dzie mnie wciąż krzy - ża znak.

Refren
 W tym znaku jest nadzie - ja ma, bo przez krzyż ten Zbawca ku - pił nas.
 nadzieja ma kupił nas

O - piekę Pan mi swoją da i u - dzie - li si - ły w każ - dy czas.
 o - piekę da

1. Ma ścieżka prowadzi przez trud,
 ciernista i przykra jest tak,
 lecz ścieżka ta wolna od złud,
 bo wiedzie mnie wciąż krzyża znak.

2. Czasami ciężki bywa dzień
 i trudno ścieżką piąć się w wyż,
 lecz wnet zwątpienia niknie cień,
 gdy wzniosę wzrok na Pański krzyż.

Refren:

W tym znaku jest nadzieja ma,
 bo przez krzyż ten Zbawca kupił nas.
 Opiekę Pan mi swoją da
 i udzieli siły w każdy czas.

3. Więc coraz bardziej zbliżam się
 do celu, który z dala lśni.
 Tam sam Zbawiciel przyjmie mię,
 gdy skończą się wędrówki dni.

4. Nie długo już, a minie ból,
 wnet skończy się mój trud i znój,
 bo już na ziemi włada Król,
 Zbawiciel nasz, Wybawca mój.

Kto wierzy w krzyż

1. Kto wie - rzy w krzyż, niech sta - nie tu, niech stwier - dzi wia - rę swą,
a Pan u - dzie - li ła - s - ki mu, bo wszystkich ku - pił krwią.
Kto szczerze wie - rzy w Pań - ską krew, po - wi - nien Praw - dę znać
i nieść powi - nien Praw - dy siew, w o - fie - rze wier - nie trwać.

1. Kto wierzy w krzyż, niech stanie tu, niech stwierdzi wiarę swą,
a Pan udzieli łaski mu, bo wszystkich kupił krwią.
Kto szczerze wierzy w Pańską krew, powinien Prawdę znać
i nieść powinien Prawdy siew, w ofierze wiernie trwać.
2. Dziś trzeba światu Prawdę nieść, Królestwa głosić czas
i wznosić Chrystusowi cześć, pracować z Panem wraz,
bo chcąc naprawić cały świat, na ziemię zstąpił Pan,
by przez ciąg błogich tysiąc lat dokonać Boski plan.
3. Radujmy dzisiaj, bracia, się, bo przyszła chwila już.
Radością niechaj serce tchnie, już widać blaski zórz.
Zaczyna się już Pański rząd, jak przepowiedział sam.
Wnet ziemski opuścimy ląd, do nieba wejdziem bram.

1. Przez bo - leś - ci, przez cier - pie - nia, przez śmierć Pan od - ku - pił świat,
a - by ja - ko Król stwo - rze - nia rzą - dził zie - mią ty - siąc lat.

Refren
Przez Twą krew i przez Twój krzyż, Pa - nie, chwi - lę szczęścia zbliż!
Tyś od śmier - ci nas wy - ba - wił przez Twą krew i przez Twój krzyż.

1. Przez boleści, przez cierpienia,
przez śmierć Pan odkupił świat,
aby jako Król stworzenia
rządził ziemią tysiąc lat.

2. Dziś składamy Ci ofiarę,
każdy z nas Ci służyć chce,
tylko wzmocnij naszą wiarę,
racz za sługi przyjąć swe.

Refren:

Przez Twą krew i przez Twój krzyż,
Panie, chwilę szczęścia zbliż!
Tyś od śmierci nas wybawił
przez Twą krew i przez Twój krzyż.

3. O, nie opuść w swej miłości
tych, co wiernie służą Ci,
od światowych obroń złości,
daj doczekać lepszych dni.

4. A gdy przejdziem za zastłonę,
wierzym, że nas przyjmiesz sam
i niebiańskich łask koronę
na skroń naszą włożysz nam.

225

Ty nam dałeś powołanie

71, 302, 333

1. Ty nam da - łeś po - wo - ła - nie, a więc sta - jem na Twój zew.
W krzyż Twój wierzym, do - bry Pa - nie, wierzym w Two - ją cen - ną krew.
Chwa - ła Pa - nu! Wznies - my Pa - nu wdzięcz - ny śpiew.
Chwa - ła Pa - nu! Wznies - my Pa - nu wdzięcz - ny śpiew.

1. Ty nam dałeś powołanie,
a więc stajem na Twój zew.
W krzyż Twój wierzym, dobry Panie,
wierzym w Twoją cenną krew.
[:Chwała Panu!
Wznieśmy Panu wdzięczny śpiew.:]
2. Jak kazałeś, tak dążymy
za Twym śladem, Panie nasz,
a gdy nieba dostąpimy,
ujrzym Twą chwalebna twarz,
[:kiedy chwałę
sługom swoim w niebie dasz.:]
3. Dziś w cierpieniu wiernie trwamy,
boś Ty cierpieć kazał nam,
i z tęsknotą wyglądamy,
kiedy nas wyzwolisz sam,
[:boś obiecał
przyjąć nas do nieba bram.:]
4. Tyś przyczyną wszechjестestwa,
Bóg przez Ciebie stworzył świat.
Dziś się zbliżył czas Królestwa,
co trwać będzie tysiąc lat.
[:Wnet zakwitnie
Twey miłości cudny kwiat.:]

226 Nie długo już przyjdzie radosny ten czas

105

The musical score is written in G major (one sharp) and common time (C). It consists of three systems, each with a vocal line (treble clef) and a piano accompaniment line (bass clef). The lyrics are: '1. Nie dłu - go już przyj - dzie ra - dos - ny ten czas, gdy wszys - cy się zej - dziem przed tron, przed Kró - lem w jas - noś - ci spot - ka - my się wraz, na - gro - dę u - dzie - li nam On.'

1. Nie długo już przyjdzie radosny ten czas,
gdy wszyscy się zejdziem przed tron,
przed Królem w jasności spotkamy się wraz,
nagrodę udzieli nam On.

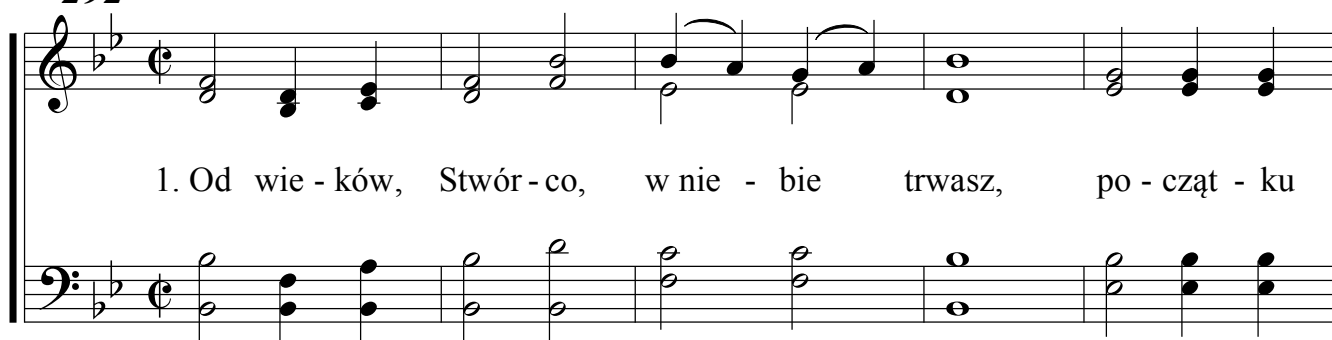
2. Niebiańską koronę nam włoży na skroń
i żywot tam wieczny nam da,
bo pełna hojności Chrystusa jest dłoń,
On dla nas otwartą ją ma.

3. A gdy już do Ojca przybliży nas Pan
i Kościół wywyższy już swój,
z nas każdy Boskości otrzyma tam stan,
zamieszka, gdzie gwiazd błyszczący rój.

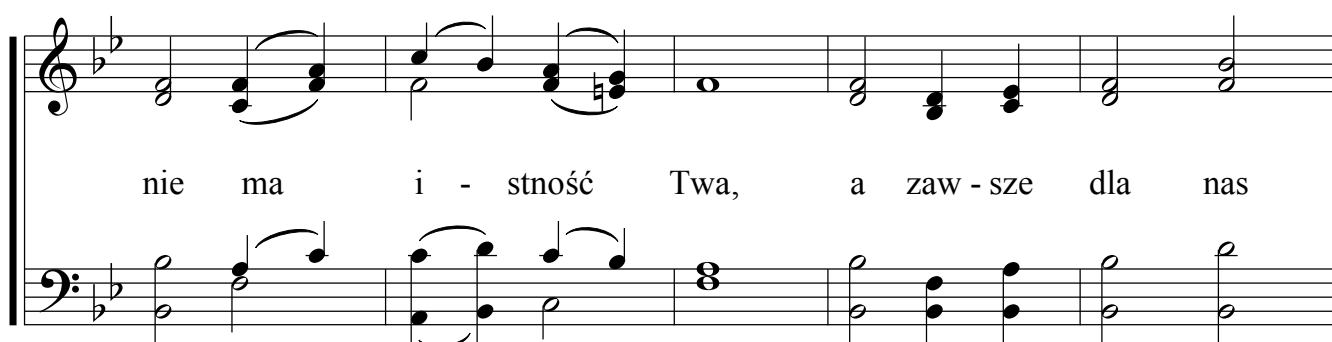
4. Szczęśliwy zaiste nas czeka tam los.
Jak wielki i dobry Pan nasz!
Tam Syna Bożego usłyszemy głos,
Chrystusa ujrzemy tam twarz.

227 Od wieków, Stwórco, w niebie trwasz

292

1. Od wie - ków, Stwór - co, w nie - bie trwasz, po - cząt - ku

nie ma i - stność Twa, a zaw - sze dla nas

mi - łość masz, więc wiel - bi Cie - bie du - sza ma.

1. Od wieków, Stwórco, w niebie trwasz,
początku nie ma istność Twa,
a zawsze dla nas miłość masz,
więc wielbi Ciebie dusza ma.
2. Choć przeciw Tobie zgrzeszył człek
i dotąd jeszcze w grzechu jest,
Tyś nam obiecał lepszy wiek
i swego ducha dałeś chrzest.
3. Przez Ciebie na ten nędzny świat
Zbawiciel przyszedł przelać krew,
by zmazać ludzkich grzechów ślad,
przebłagać słuszny Boży gniew.
4. A gdy krwią zgładził pierwszy grzech
i gdy zwycięsko wyszedł z prób,
Tyś Go obudził po dniach trzech
i Chrystus złamał śmierci grób.
5. Dziś po raz wtóry zsyłasz nam
Chrystusa, który Boski plan
wypełni wnet w Królestwie sam.
Już przyszedł jako Król i Pan.

46

1. O, Ty, co ście - rasz z o - czu łzy, gdy
 płą - cze słu - ga Twój, u - ciecz - ką na - szą
 je - steś Ty, gdy przyj - dzie cięż - ki znój.

1. O, Ty, co ścierasz z oczu łzy,
 gdy płacze sługa Twój,
 ucieczką naszą jesteś Ty,
 gdy przyjdzie ciężki znój.

2. O, jakże strasznym byłby świat,
 jeślibym nie miał Cię,
 lecz Tyś jest dla mnie Starszy Brat,
 do Ciebie zwracam się.

3. Gdy jest zraniona dusza ma,
 Ty mi pociechę dasz
 i wnet przemija chwila zła,
 boś Ty jest Zbawca nasz.

4. O, Jezu, gdyby nie Twa krew,
 czym ja bym dzisiaj był?
 Tyś zgasił słuszny Boga gniew,
 bo chciałeś, abym żył.

5. Więc chociaż ucisk sroży się,
 ja śmiało dążę w wyż,
 bo wiem, że zawsze wesprzesz mię
 przez moją wiarę w krzyż.

229

Ja chcę Ci oddać życie

1. Ja chcę Ci od - dać ży - cie, zaw - sze być u Two - ich stóp;

czy wie - czo - rem, czy o świcie, zawsze z To - bą aż po grób.

Wciąż z Tobą cier - pieć prag - nę i chę - nie zno - szyć każ - dy znój.

Swą wo - lę do Twojej nagnę, więc przyjm mnie, Pa - nie mój.

Refren

Ja chcę Ci od - dać ży - cie, zaw - sze być u Two - ich stóp;

czy wieczorem, czy o świcie, zawsze z To - bą aż po grób.

1. Ja chcę Ci oddać życie,
 zawsze być u Twoich stóp;
 czy wieczorem, czy o świcie,
 zawsze z Tobą aż po grób.
 Wciąż z Tobą cierpieć pragnę
 i chętnie znoszę każdy znój.
 Swą wolę do Twej nagnę,
 więc przyjm mnie, Panie mój.

Refren:

Ja chcę Ci oddać życie,
 zawsze być u Twoich stóp;
 czy wieczorem, czy o świcie,
 zawsze z Tobą aż po grób.

2. Ja chcę Ci służyć wiernie,
 tylko podaj mi swą dłoń,
 choć w Twej służbie ostre ciernie
 ranią mi boleśnie skroń.
 Pan jednak wynagrodzi,
 koronę chwały w niebie da,
 więc bóle moje słodzi
 nadzieja wielka ta.

3. Więc u stóp Twych dziś złożę
 wszystko, co na ziemi mam.
 Przed Ojcem się upokorzę,
 bo chcę wejść do nieba bram.
 I Prawdę głosić będę,
 tę Prawdę, coś nam w Słowie dał.
 U Twoich stóp usiądę
 i w Prawdzie będę trwał!

230

Serc naszych wierne bicie

1. Serc naszych wierne bicie, warg naszych rzewny śpiew, świt

słońca na błęki - cie zwiastuje ptasząt zew. Czuwajcie na przy-

bycie w białości waszych szat, na Pana, co swe życie po-

Refren

święcił za ten świat. Bo o - to O - blu - bie - niec na u - cztę wezwał

nas, więc czyścimy lam - py na - sze! Czuwajcie, bo już czas!

1. Serc naszych wierne bicie,
warg naszych rzewny śpiew,
świt słońca na błęki
zwiastuje ptasząt zew.
Czuwajcie na przybycie
w białości waszych szat,
na Pana, co swe życie
poświęcił za ten świat.

Refren:

Bo oto Oblubieniec
na ucztę wezwał nas,
więc czyścimy lampy nasze!
Czuwajcie, bo już czas!

2. I wkrótce stadko Pana
dokona ziemskich dróg.
Gdy praca dokonana,
nagrodę ześle Bóg.
A chwała i wesele
w Chrystusie czeka nas,
więc pokąd jeszcze w ciele,
czuwajmy, bo już czas!

3. A choć się ucisk wzмага,
sroży się Pański gniew,
niech wzmacnia nas odwaga,
z ufnością wnieśmy śpiew.
Niech chwała imieniowi
Pańskiemu zawsze brzmi,
a Zbawcy i Królowi
niech wdzięczność w sercach tkwi.

231 Choć muszę cierpieć wciąż

21, 186, 266

1. Choć mu - szę cier - pieć wciąż, po - cie - szam jed - nak się,

że cier - pieć mu - si świę - ty mąż, gdy nie - bo zy - skać chce.

1. Choć muszę cierpieć wciąż,
pocieszam jednak się,
że cierpieć musi święty mąż,
gdy niebo zyskać chce.

3. W przymierzu muszę trwać,
złożyłem Panu ślub.
Za Prawdę życie muszę dać,
więc mi niestraszny grób.

2. W pokorze cierpię znój,
bo taki przykład mam
a przykład ten dał Zbawca mój,
bo i On cierpiał sam.

4. Lecz kiedy przyjdzie dzień,
gdy Chrystus weźmie mnie,
to chociaż będzie nocy cień,
nie cofnę się, ach, nie.

5. W nagrodę za mój ból
Pan przyjmie w nieba próg,
bo Pan miłości wielkiej Król,
więc da mi chwałę Bóg.

Już Pan przyszedł dziś

1. Już Pan przyszedł dziś, a - by zbawić świat. Już dzień świta nam, ten dzień lepszych lat,

a kto Bożych Słów w sobie Prawdę ma, ten wie, że mu Pan wieczny ży - wot da.

Refren

Nastał dzień Pański, ten wielki dzień i już pierzcha noc, zgi - nie zradnych,

więc wyjdźmy, żeń - cy, na ziemski łan i głoś - my, że już jest Zbawca Pan.

1. Już Pan przyszedł dziś, aby zbawić świat.
Już dzień świta nam, ten dzień lepszych lat,
a kto Bożych Słów w sobie Prawdę ma,
ten wie, że mu Pan wieczny żywot da.

Refren:

Nastał dzień Pański, ten wielki dzień
i już pierzcha noc, zginie zradny cień,
więc wyjdźmy, żeńcy, na ziemski łan
i głośmy, że już jest Zbawca Pan.

2. Jeszcze zniwo trwa, jest zbierany plon.
Wnet Pan każe nam stanąć przed swój tron
i za pracę tę da nam chwałę swą,
bo nas kupił Pan swoją świętą krwią.

3. A gdy Boski stan zyska każdy z nas,
 na świat spłynie wnet Tysiąclecia czas.
 Świat się zmieni znów na szczęśliwy kraj
 i zakwitnie znów nowy ziemski raj.

233

W bojaźni Bożej zawsze żyj

33, 70, 97

1. W bo - jaź - ni Bo - żej zaw - sze żyj, lecz się nie

lę - kaj wro - ga zrad. Pod Pań - skie skrzyd - ło

ty się skryj i wier - nie dąż w Chrys - tu - sa ślad.

1. W bojaźni Bożej zawsze żyj,
 lecz się nie lękaj wroga zrad.
 Pod Pańskie skrzydło ty się skryj
 i wiernie dąż w Chrystusa ślad.

2. Bo kogo w służbę przyjmie Pan,
 ten już bezpieczny w służbie tej;
 nie straszny mu jest zradny plan,
 Pan go obroni w chwili złej.

3. Więc choć się zbliżą czasy burz,
 choć cię otoczy zradna noc,
 w opiece Pańskiej ufność złóż
 i wierz w potężną Boską moc.

4. Czym wobec Pana ziemski wróg?
 Bezpieczny w Panu jest twój los.
 Gdy wierzysz w Boga, z tobą Bóg,
 nie spadnie z głowy ani włos.

5. Spokojnie w wierze swojej stój,
 wnet przyjdą dla nas lepsze dni.
 Przemina trudy, minie znój,
 nagrodę Pan wyznaczy Ci.

234

Chwalże, duszo, Króla nieba

235

1. Chwal - że, du - szo, Kró - la nie - ba! Hymn dzięk -

czyn - ny śpie - waj dlań! Je - mu wszyst - ko od - dać

f

trze - ba, ży - cie nieść w o - fiar - ną dań.

Al - le - lu - ja! Al - le - lu - ja! Ży - cie

nieść w o - fiar - - - ną dań.

1. Chwalże, duszo, Króla nieba!
Hymn dziękczynny śpiewaj dlań!
Jemu wszystko oddać trzeba,
życie nieść w ofiarną dań.
Alleluja! Alleluja!
Życie nieść w ofiarną dań.

2. Ale Król w dobroci swojej
hojnie wynagrodzi hołd
i żołnierza w Bożej zbroi
na niebiański przyjmie żołd.
Alleluja! Alleluja!
Na niebiański przyjmie żołd.

3. A kto Prawdy Jego słucha,
w wierze tarczę widzi swą,
Pan mu daje ów miecz ducha,
co obroni w chwilę złą.
Alleluja! Alleluja!
Co obroni w chwilę złą.

4. Królu niebios! Królu ziemi!
Przyszłeś od niebiańskich stron,
aby z aniołami swymi
wziąć nas na Twój święty tron.
Alleluja! Alleluja!
Wziąć nas na Twój święty tron.

235

Chwalmy, bracia, Króla nieba

234

(na melodię 234)

1. Chwalmy, bracia, Króla nieba!
Niechaj leci głos przed tron.
Hymn dziękczynny wznieść Mu trzeba,
bo nas wszystkich zbawił On.
Alleluja! Alleluja!
Niechaj zabrzmie ze wszech stron.

2. Chwalmy Go za wszystkie łaski,
jakie Pan na ziemię złał;
za niebiańskiej Prawdy blaski,
jakie swym wybrańcom dał.
Alleluja! Alleluja!
Głośmy dzisiaj Króla chwał.

3. Już obecny między nami
nasz Zbawiciel i nasz Pan.
Chwalmy Pana z aniołami,
Pan nam da niebiański stan.
Alleluja! Alleluja!
Zstąpił Król na ziemski łan.

4. Chwała Panu, Zbawcy chwała
za zbawienia wielki czyn!
Będzie ludzkość przekonana,
że już przyszedł Boży Syn.
Alleluja! Alleluja!
Bo nas zbawi Boży Syn.

236

Jezu, Królu Boskich chwał

31, 82

1. Je - zu, Kró - lu Bos - kich chwał, gro - no

świę - tych chwa - li Cię. Tyś nam o - biet - ni -

dał, któ - ra dziś wy - peł - nia się.

1. Jezu, Królu Boskich chwał,
grono świętych chwali Cię.
Tyś nam obietnicę dał,
która dziś wypełnia się.

2. Dzisiaj Tysiąclecia brzask
już nad światem cudnie lśni;
zapowiada zdroje łask
i szczęśliwe rajskie dni.

3. W niebie Twój gwiazdzisty tron,
Ziemia jest podnóżkiem Twym,
przyszłość jednak z górnych stron,
aby rządzić światem tym.

4. Jezu, przez swój trudny krzyż
racz oddalić ciemność złą.
Tysiąclecia szczęście zbliż,
wprowadź w niebo trzódkę Twą.

5. Dziś Maluczkie Stadko Twe
już ostatni cierpi ból,
lecz do końca wytrwać chce,
bo wnet nas uwolni Król.

237

Chwalmy Pana pod niebiosy

159, 254

1. Chwalmy Pa - na pod nie - bio - sy i śpie - waj - my

Je - mu cześć! W je - den chór po - łącz - my gło - sy,

a - by chwa - łą Je - mu wnieść.

1. Chwalmy Pana pod niebiosy
i śpiewajmy Jemu cześć!
W jeden chór połączmy głosy,
aby chwałę Jemu wnieść.

2. Chwalmy Go za Boskie Słowa,
za kosztowną Jego krew,
bo On żywot w sobie chowa,
a więc wnieśmy zgodny śpiew.

3. Chwalmy Pana, Prawd Krynice,
On rozstrzygnie przyszły los.
On wypełni obietnicę,
a więc chwalmy Pana w głos.

4. Chwalmy Go za odkupienie,
za Kościoła święty zbór.
Niech więc Nowe dziś Stworzenie
złączy głosy w jeden chór.

238

Niech na Boskiej Prawdy Słowa

1. Niech na Boskiej Prawdy Słowa wciąż otwarty będzie słuch.

Niech nas w Twej jasności chowa ten najczystszy

Pański Duch, ten najczystszy Pański Duch.

1. Niech na Boskiej Prawdy Słowa
wciąż otwarty będzie słuch.
Niech nas w Twej jasności chowa
[:ten najczystszy Pański Duch.:]

2. Prawda jasność w sobie mieści,
jasność, co rozprasza noc.
Prawda niebo nam obwieści,
[:gdy tak zechce Boska moc.:]

3. Zawsze z Tobą, w Prawdzie zawsze
lud Twój wierny będzie stać;
a gdy przyjdą dni łaskawsze,
[:życie wieczne racz nam dać.:]

4. O, najświętszy Dusz pasterzu,
Zbawicielu dobry nasz!
Racz utwierdzić nas w przymierzu.
[:Ty dla wszystkich pomoc masz.:]

5. Chwała Zbawcy, Panu chwała
za zbawienia wzniosły czyn.
Będzie ziemia przekonana,
[:że ją wzbudził Boży Syn.:]

239 Gdy modły ślesz przed Boski Tron

1. Gdy mod - ły ślesz przed Bos - ki Tron, to w nie - bo

le - cą sło - wa twe jak sreb - rny ptak z da -

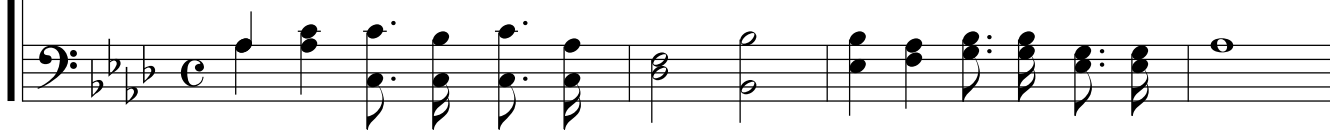
le - kich stron, gdy już bez - piecz - nie spo - czać chce.

1. Gdy modły ślesz przed Boski Tron, to w niebo lecą słowa twe jak srebrny ptak z dalekich stron, gdy już bezpiecznie spocząć chce.
2. Bo ta modlitwa naszych warg z Niebiańskim Ojcem łączy nas i nie potrzeba głośnych skarg; w cichości módl się w smutku czas.
3. Gdy w sercu szczerze modlisz się, to przez Jezusa świętą krew wysłucha w niebie Ojciec cię, bo miły Mu jest modłów śpiew.
4. Lecz niechaj słowa modłów twych z Ojcowską wolą zgodne są, a Bóg cię schroni w chwilach złych, bo On kieruje drogą twą.

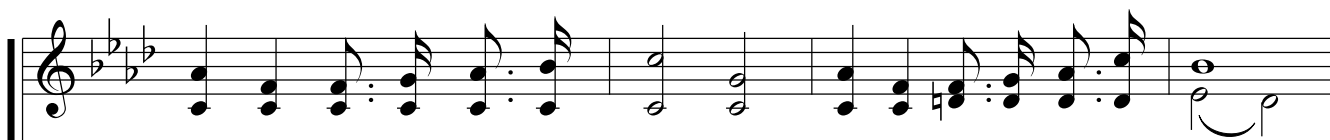
335

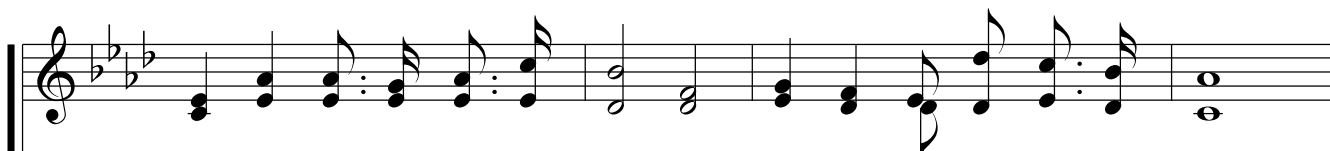
1. Je - zu, z ser - ca Cię mi - łu - ję, wiem, że i Ty kochasz mię.

Twej mi - ło - ś - ci po - trze - bu - ję, a - by wejść w Kró - l - stwo Twe.

Na oł - ta - rzu Two - im skła - dam z ży - cia me - go kor - ną dań

i Twą Prawdę o - po - wia - dam, gło - sząc Ty - siąc - le - cia rań.

Refren

Zbawco! Ty nam da - jesz ży - cie, w Tobie czystej Prawdy treść.

Tyś jak słoń - ce na błę - ki - cie. Chwa - ła To - bie, chwa - ła, cześć!

1. Jezu, z serca Cię miłuję,
 wiem, że i Ty kochasz mię.
 Twej miłości potrzebuję,
 aby wejść w Królestwo Twe.
 Na ołtarzu Twoim składam
 z życia mego korną dań
 i Twą Prawdę opowiadam,
 głosząc Tysiąclecia rań.

Refren:

Zbawco! Ty nam dajesz życie,
 w Tobie czystej Prawdy treść.
 Tyś jak słońce na błękitcie.
 Chwała Tobie, chwała, cześć!

2. Za nic mi są skarby świata,
 ziemską sławę marny pył.
 Życie oddać chcę dla brata,
 boś tak kazał sługom swym;
 ale pilnie skarbię sobie
 skarb niebiański w górze tam
 i z nadzieją ufam Tobie,
 że mnie wynagrodzisz sam.

3. Za nic złoto i szkarłaty,
 biorę rozbrat z ziemią tą,
 Chrystusowe noszę szaty,
 co białością czystą lśnią;
 a gdy przyjdzie Oblubieniec,
 aby wziąć Małżonkę swą,
 na skroń wdzieję kwiatów wieniec,
 udzielony ręką Twą.

4. I zasiądę po prawicy,
 tam, gdzie wznosi się tron Twój,
 kiedy swej Oblubienicy
 oddasz chwałę, Panie mój.
 U stóp Twoich tam usiadę,
 gdzie dwanaście gwiazd Twych lśni,
 z aniołami śpiewać będę:
 Chwała, Zbawco, chwała Ci!

druga melodia

1. Je - zu, z ser - ca Cię mi - łu - ję, wiem, że i Ty kochasz mię.

Twej mi - łość - ci po - trze - bu - ję, a - by wejść w Kró - le - stwo Twe.

Na oł - ta - rzu Two - im skła - dam z ży - cia me - go kor - ną dań

i Twą Praw - dę o - po - wiadam, gło - sząc Ty - siąc - le - cia rań.

Refren

Zbaw - co! Ty nam da - jesz ży - cie, w Tobie czys - tej Praw - dy treść.

Tyś jak słoń - ce na błę - ki - cie. Chwa - ła To - bie, chwała, cześć!

1. Jezu, z serca Cię miłuję,
 wiem, że i Ty kochasz mię.
 Twej miłości potrzebuję,
 aby wejść w Królestwo Twe.
 Na ołtarzu Twoim składam
 z życia mego korną dań
 i Twą Prawdę opowiadam,
 głosząc Tysiąclecia rań.

Refren:

Zbawco! Ty nam dajesz życie,
 w Tobie czystej Prawdy treść.
 Tyś jak słońce na błęki-cie.
 Chwała Tobie, chwała, cześć!

2. Za nic mi są skarby świata,
 ziemską sławę marny pył.
 Życie oddać chcę dla brata,
 boś tak kazał sługom swym;
 ale pilnie skarbię sobie
 skarb niebiański w górze tam
 i z nadzieją ufam Tobie,
 że mnie wynagrodzisz sam.

3. Za nic złoto i szkarłaty,
 biorę rozbrat z ziemią tą,
 Chrystusowe noszę szaty,
 co białością czystą lśnią;
 a gdy przyjdzie Oblubieniec,
 aby wziąć Małżonkę swą,
 na skroń wdzieję kwiatów wieniec,
 udzielony ręką Twą.

4. I zasiądę po prawicy,
 tam, gdzie wznosi się tron Twój,
 kiedy swej Oblubienicy
 oddasz chwałę, Panie mój.
 U stóp Twoich tam usiadę,
 gdzie dwanaście gwiazd Twych lśni,
 z aniołami śpiewać będę:
 Chwała, Zbawco, chwała Ci!

241*81, 102 II, 142*

Kto poświęci życie bratu

1. Kto po - świę - ci ży - cie bra - tu, a - by czy - nić tak jak Pan,

ten do - stą - pi ma - je - sta - tu, te - go cze - ka Bo - ski stan.

Ten, kto dą - ży w Pań - skie śla - dy i wraz z Pa - nem cier - pieć chce,

ten u - nik - nie wszelkiej zdra - dy, bo Pan za nim wsta - wi się.

1. Kto poświęci życie bratu, aby czynić tak jak Pan,
ten dostąpi majestatu, tego czeka Boski stan.
Ten, kto dąży w Pańskie ślady i wraz z Panem cierpieć chce,
ten uniknie wszelkiej zdrady, bo Pan za nim wstawi się.
2. Pan rzekł: „Chodźcie za mną, dzieci, przez ofiarę i przez znój,
a duch Boży was oświeci i stworzycie Kościół mój”.
Dziś więc trzeba dążyć wiernie tam, gdzie kazał dążyć On.
Choć na drodze naszej ciernie, jednak dojdziem aż przed tron.
3. Panie świata, Tyś nas zbawił, Tyś nas kupił przez swą krew,
Tyś nam Słowo pozostawił, zostawiłeś Prawdy siew.
Myśmy Twoi dziś żołnierze, śmiało niesiem sztandar Twój
i ślubujem dzisiaj szczerze, że zwycięski stoczym bój.

1. Pan kosz - to - wną o - biet - ni - cę wier - nym swoim słu - gom dał,
 że kto wierzy w Słów kry - ni - cę, ten Kró - les - two bę - dzie miał.

Refren
 Więc dą - ży - my w Pań - skie śla - dy, wie - rząc w świętą Je - go krew,
 a gdy przyjdzie czas na - grody, wznie - siem Baran - ko - wi śpiew.

1. Pan kosztowną obietnicę
 wiernym swoim sługom dał,
 że kto wierzy w Słów krynicę,
 ten Królestwo będzie miał.

2. Tą krynicą Boże Słowa,
 co się mieszczą w Księdze tej,
 którą ludziom dał Jehowa
 w nieprzebranej łasce swej.

Refren:

Więc dążymy w Pańskie ślady,
 wierząc w świętą Jego krew,
 a gdy przyjdzie czas nagrody,
 wzniesiem Barankowi śpiew.

3. W Słowie Bożym łaski zdroje
 płyną, wiarę dając nam,
 i Królestwo głoszą Twoje,
 coś je zapowiedział sam.

4. Cześć Ci za tę Księgę Świętą,
 za zbiór prorocत्व, Boskich praw.
 Przez Twą miłość niepojętą,
 Panie, dusze nasze zbaw.

243 Zbawco świata, Tyś mnie zbawił

1. Zbaw - co świa - ta, Tyś mnie zbawił, od - tąd Two - im je - stem ja.

Tyś na - dzie - ję mi zo - sta - wił, że Bóg lep - szy ży - wot da.

Refren

Chwała, chwa - ła Je - zu - so - wi! Chwała Pa - nu, chwała cześć!

Chwa - ła Zbawcy i Kró - lo - wi! Śpiesz - my Pa - nu chwa - łą wznieść!

The musical score is written for voice and piano. It consists of four systems of music. Each system has a vocal line on a treble clef staff and a piano accompaniment on a bass clef staff. The key signature has three flats (B-flat, E-flat, A-flat) and the time signature is 3/4. The lyrics are in Polish and are placed below the vocal line.

1. Zbawco świata, Tyś mnie zbawił,
odtąd Twoim jestem ja.
Tyś nadzieję mi zostawił,
że Bóg lepszy żywot da.

3. I już odtąd służę Tobie,
bo najlepsza służba ta;
żywot w niej zaskarbiam sobie,
żywot, który wiecznie trwa.

Refren:

Chwała, chwała Jezusowi!
Chwała Panu, chwała cześć!
Chwała Zbawcy i Królowi!
Śpieszmy Panu chwałę wznieść!

4. Wierzę w Twą ofiarę krzyża.
W Chrystusową wierzę krew,
która mnie do Ojca zbliża
i zbawienia niesie siew.

2. Długo serce me błdziło,
umysł mój błąd tylko znał,
lecz mnie Słowo oświeciło,
Duch Twój Prawdę w serce wlał.

5. I już zbliża się wiek złoty,
w którym zginie grzech i zło;
zginą troski i kłopoty
przez krew przenajświętszą Twą.

244

Zbawco, moją wolą rządz

35, 162, 277, 298

1. Zbaw - co, mo - ją wo - łą rządz! Niech ma
wo - ła bę - dzie Twą. Mi - łość - ci - wym
dla mnie bądź, wspie - raj mnie o - pie - ką swą.

1. Zbawco, moją wolą rządz!
Niech ma wola będzie Twą.
Miłościwym dla mnie bądź,
wspieraj mnie opieką swą.

2. Tyś mnie kupił przez swój krzyż
i zbawiłeś przez swą krew.
Teraz mnie do Ojca zbliż,
uchyl słuszny Jego gniew.

3. Zbawco, do Twych biegnę nóg
i upadam na swą twarz.
Chcę należeć do Twych sług.
Ty mi za to żywot dasz.

4. Dzisiaj śpiewa na Twą cześć
ziemski i duchowy stan,
że wśród nas obecny Pan
i radosną głosi wieść.

245 Pszenica zbierana z Pańskich pól

1. Psze - ni - ca zbie - ra - na z Pańskich pól, już o - stat - ni trzeba ze - brać kłos.

Pośpiesz - my się, już o - be - cny Król, wnet u - słyszam Je - go świę - ty głos.

Ach, ob - fi - te żniwo jest! Ach, ob - fi - te żni - wo jest!
żni - wo jest

Refren

Wnet ko - niec tru - dów, wnet ko - - - niec Twych
Wnet ko - niec tru - dów, wnet ko - niec Twych żniw. Wnet ko - niec tru - dów, wnet

żniw. Go - dzina cu - dów nad - cho - dzi, Król
koniec Twych Godzi - na cu - dów nad - chodzi, Król żyw; Go - dzi - na cudów nad -
żniw.

żyw;
 chodzi, Król żyw;

a ludzkość ży - wa wnet hołd od - da Ci.

Wnet ko - niec żni - wa, Kró - les - twa brzask łśni.

brzask już łśni

1. Pszenica zbierana z Pańskich pól,
 już ostatni trzeba zebrać kłos.
 Pośpieszmy się, już obecny Król,
 wnet usłyszym Jego święty głos.
 Ach, obfite żniwo jest!
 Ach, obfite żniwo jest!

Refren:

Wnet koniec trudów, wnet koniec Twych żniw.
 Godzina cudów nadchodzi, Król żyw;
 a ludzkość żywa wnet hołd odda Ci.
 Wnet koniec żniwa, Królestwa brzask łśni.

2. A po żniwie zapłatę Pan da,
 żeńców swoich powoła przed tron.
 Dla każdego koronę tam ma,
 bo wspaniały i dobry jest On.
 Ach, obfite żniwo jest,
 sprawiedliwy ognia chrzest!
3. Zbierany jest plon, Słów Pańskich siew,
 lecz trzeba nam dalej w pracy trwać;
 a gdy się już skończy Boski gniew,
 Król przyjdzie, by chwałę w niebie dać.
 Już się kończy znój i ból,
 już obecny Zbawca, Król!

Nasz Pan, nasz Król

1. Nasz Pan, nasz Król już jest o - be - cny sam.
nasz Pan nasz Król

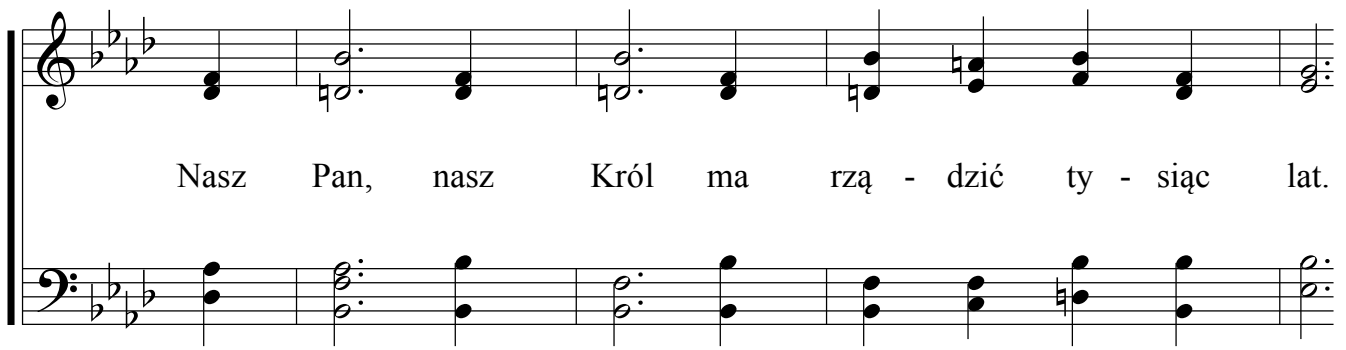
Prze - mi - nie ból, Bóg ra - dość zsy - ła nam.
prze - mi - - - nie ból

Kró - les - twa dziś na - sta - je czas, Pan przyszedł, a - by zba - wić nas

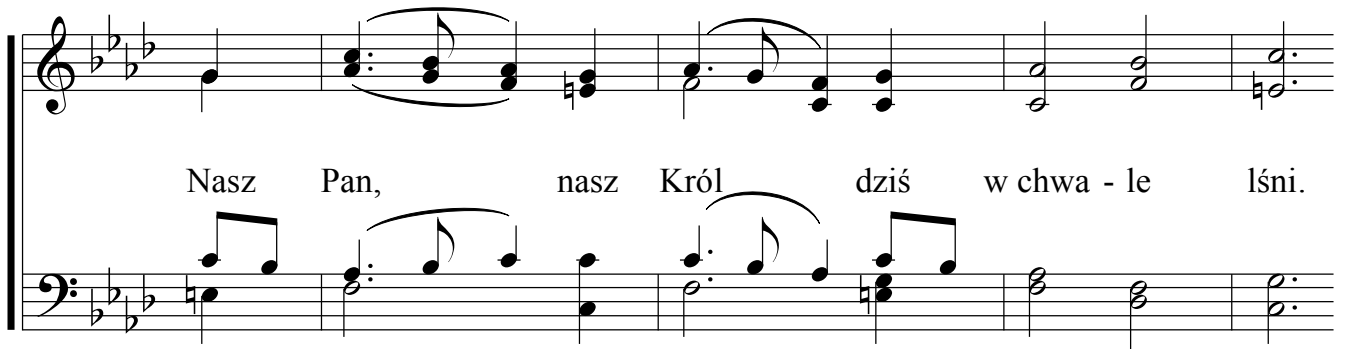
Pan przy - szedł, a - by zba - wić nas.
przy-szedł, przy-szedł a - by, a - by

Refren

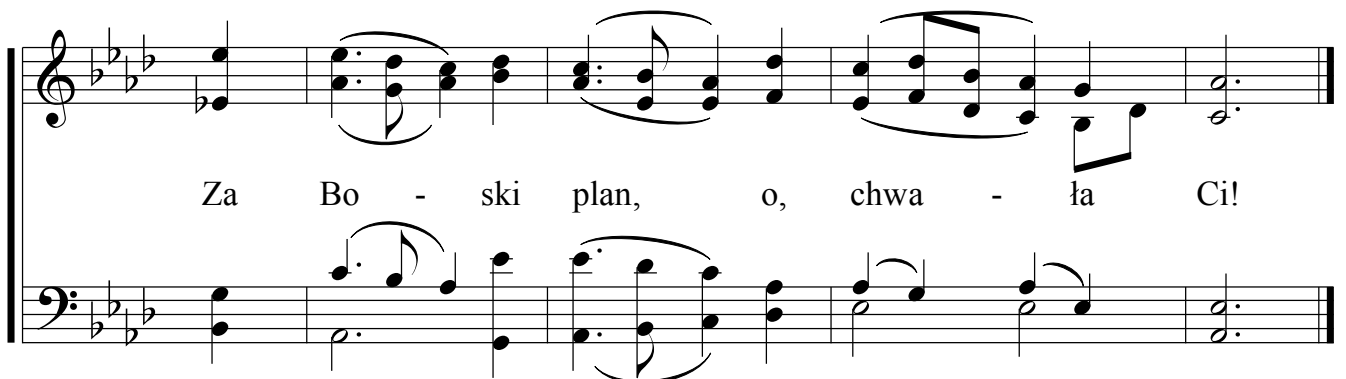
Nasz Pan, nasz Król już przy - szedł na ten świat.

Nasz Pan, nasz Król ma rzą - dzić ty - siąc lat.

Nasz Pan, nasz Król dziś w chwa - le lśni.

Za Bo - ski plan, o, chwa - ła Ci!

1. Nasz Pan, nasz Król już jest obecny sam.
Przeminie ból, Bóg radość zsyła nam.
Królestwa dziś nastaje czas,
[:Pan przyszedł, aby zbawić nas.:]

Refren:

- Nasz Pan, nasz Król już przyszedł na ten świat.
Nasz Pan, nasz Król ma rządzić tysiąc lat.
Nasz Pan, nasz Król dziś w chwale lśni.
Za Boski plan, o, chwała Ci!
2. Nasz Pan, nasz Król! Chce szczęście przynieść On.
Na ziemski łąn z niebiańskich przyszedł stron.
Świat zbawić chce w tej chwili złej,
[:i rządzić będzie w łasce swej.:]
3. Nasz Pan, nasz Król! O, chwała, Jezu, Ci,
żeś zgoił ból i niesiesz lepsze dni.
Ty dla nas jesteś życia treść,
[:więc chwała Tobie, chwała, cześć!:]

247
175, 319

Niech wie cały świat

1. Niech wie ca - ły świat, że Pan już przy - szedł sam,

że po - wie - dzie swych świę - tych do nie - ba bram.

Refren

A więc głoś - my Pa - nu chwa - łą za ten wznio - sły czyn.

Da nam ży - cie do - sko - na - łą wiel - ki Bo - ży Syn.

1. Niech wie cały świat,
że Pan już przyszedł sam,
że powiedzie swych
świętych do nieba bram.

Refren:

A więc głośmy Panu chwałę
za ten wzniosły czyn.
Da nam życie doskonałe
wielki Boży Syn.

2. Niech wie cały świat,
że dziś nastał ten czas,
gdy Pan wezwie
do siebie i zbawi nas.

3. Niech wie cały świat,
że już nastał ten dzień,
gdy blask Słońca
rozproszy złą noc cię.

4. Niech wie cały świat,
że wnet skończy się ból,
bo już przyszedł
na ziemię nasz Zbawca, Król.

5. Niech wie cały świat,
że wnet przeminie zło,
bo Pan wszystko
naprawi dobrocią swą.

247a

Niebiański nasz Ojciec

1. Nie - biań - ski nasz Oj - cie, w świa - tłoś - ci Twój gród,

Twój głos wszech - po - tę - żny, jak szum wiel - kich wód.

Twe Sło - wo roz - świe - ca wśród mgły świa - tła krąg.

Stwo - rze - nie Cię wiel - bi za dzie - ło Twych rąk.

1. Niebiański nasz Ojciec, w światłości Twój gród,
Twój głos wszechpotężny, jak szum wielkich wód.
Twe Słowo rozświeca wśród mgły światła krąg.
Stworzenie Cię wielbi za dzieło Twych rąk.
2. Mądrością Swą wieczną stworzyłeś nasz świat.
W swej sprawiedliwości świat sądzisz od lat.
W miłości cudownej Twój Syn zbawił nas,
Swą mocą zapewniasz zmartwychwstania czas.
3. Niebiański nasz Ojciec, ach, usłysz nasz głos,
w dobroci swej odwróć karania zły cios.
Twą radość i pokój Ty w serca nam wlej.
Twój lud, Twoje dzieci w opiece Swej miej.

Ach, patrz! Ach, patrz!

1. Ach, patrz! Ach, patrz! Już wschodzą słoń - ca blas - ki. Ach, patrz! Ach,

patrz! Na - sta - je już ten czas, gdy Sy-on wśród ra - dosnych pień o -

gła - szać bę - dzie Pański dzień. Ach, patrz! Ach, patrz! Już Pan roz - da - je

ła - ski. Ach, patrz i wiedz, że chwa - ła cze - ka nas. Bo

już prze - mija no - cy mrok i już na - sta - je Bo - ży rok. Jak ran - na ró - ża,

cud - ny kwiat, na - dzie - ja tak o - rzeż - wia świat. Ach, patrz! Ach, patrz! Już

wschodzą słoń - ca blas-ki. Ach, patrz! Ach, patrz! Na - sta - je już ten czas,

1. Ach, patrz! Ach, patrz! Już wschodzą słońca blaski.
 Ach, patrz! Ach, patrz! Nastaje już ten czas,
 gdy Syon wśród radosnych pień
 ogłaszać będzie Pański dzień.
 Ach, patrz! Ach, patrz! Już Pan rozdaje łaski.
 Ach, patrz i wiedz, że chwała czeka nas.
 Bo już przemija nocy mrok i już nastaje Boży rok.
 Jak ranna róża, cudny kwiat, nadzieja tak orzeźwia świat.
 Ach, patrz! Ach, patrz! Już wschodzą słońca blaski.
 Ach, patrz! Ach, patrz! Nastaje już ten czas.

2. Ach, patrz! Ach, patrz! Już nadszedł czas wskazany.
 Ach, patrz i wiedz, że już nad ziemią sąd.
 Z Syonu wyjdzie sędziów stan,
 sędziami rządzić będzie Pan.
 Ach, patrz! Ach, patrz! Już nadszedł czas wskazany.
 Ach patrz i wiedz, że skończy się już błąd.
 Królować będzie Boży lud, nagrodę weźmie za swój trud
 i łaski Pańskie na ten świat przelewać będzie tysiąc lat.
 Ach, patrz! Ach, patrz! Już nadszedł czas wskazany.
 Ach, patrz i wiedz, że już nad ziemią sąd.

3. Ach, patrz! Ach, patrz! Wnet błysnie raj na ziemi.
 Ach, patrz i wiedz, że minie śmierci stan,
 bo gdy przeminą czasy prób,
 ofiary swoje odda grób.
 Ach, patrz i głoś: Król idzie ze świętymi!
 Ach, patrz i głoś: Miłości pełen Pan!
 I świat na Jego stanie zew i wierzyć będzie w Jego krew,
 i okup przyjmie z Jego rąk, i już nie będzie śmierci mąk.
 Ach, patrz! Ach, patrz! Wnet błysnie raj na ziemi.
 Ach, patrz i wiedz, że minie śmierci stan.

1. Przez ca - ły E - wan - ge - lii czas Bóg po - wo - ła - nie słał,

bo chce za człon - ków wy - brać nas Koś - cio - ła przy - szłych chwał.

Refren

A chwa - ły przyszłej tej nie wi - dział ludzki wzrok,
A chwa - ły przy - szłej przyszłej tej nie widział ludz - ki ludzki wzrok,

co Bóg w miłoś - ci wielkiej swej zgo - to - wał w Pański Rok.
co Bóg w miłoś - ci wiel - kiej swej zgo - tował w Pań - ski Pań - ski Rok.

1. Przez cały Ewangelii czas
Bóg powołanie słał,
bo chce za członków wybrać nas
Kościoła przyszłych chwał.

2. I już się zbliża chwila ta,
gdy wśród anielskich pień
nagrodę Pan wybrańcom da,
Królestwa błysnie dzień.

Refren:

A chwały przyszłej tej
nie widział ludzki wzrok,
co Bóg w miłości wielkiej swej
zgotował w Pański Rok.

3. Więc członki Pańskich świętych nóg,
gdy już na ziemi Pan,
nie zaśniem w śmierci, bo nas Bóg
przemieni w Boski stan.

4. Z radością znosim trud i ból
i śmierć nie straszna nam,
bo wkrótce lud swój Wielki Król
do nieba wpuści bram.

250

Dla wszystkich ziemskich dusz

1. Dla wszystkich ziem - skich dusz, cier - pią - cych w chwi - li złej,

spo - czyn - ku czas nad - cho - dzi już; Pan go da w łas - ce swej.

1. Dla wszystkich ziemskich dusz,
cierpiących w chwili złej,
spoczynku czas nadchodzi już;
Pan go da w łasce swej.

3. Lecz kto spoczynku chce,
ten Prawdę musi znać,
do Pana musi modlić się
i w wierze zawsze trwać.

2. Kto dziś ponosi trud,
ten wkrótce spocznie tam,
gdzie dąży wiernie Pański lud,
gdzie Chrystus rządzi sam.

4. A Prawda spokój da,
zapewni szczęście mu,
lecz niechaj w czystej Prawdzie trwa
do ostatniego tchu.

5. Spoczynku nadszedł czas
dla utrudzonych nóg.
Spoczniemy w niebie wszyscy wraz,
gdzie nas nagrodzi Bóg.

251

Na opoce wieków

217

1. Na o - po - ce wie - ków tam Koś - ciół Chry - stu - so - wy wzrósł
i na - ka - zał Zbaw - ca sam, by ten Koś - ciół świat - ło niósł
i o - świecał ziemski krąg światłem Prawdy z Świętych Ksiąg.

1. Na opoce wieków tam Kościół Chrystusowy wzrósł i nakazał Zbawca sam, by ten Kościół światło niósł i oświecał ziemski krąg światłem Prawdy z Świętych Ksiąg.	3. A gdy umrze dusza ma, ciało w ziemski pójdzie pył, skryje mnie opoka ta, abym w Panu wiecznie żył. Przez krew świętą z swoich ran grzechy moje zmazał Pan.
2. Ta opoka wieków trwa niewzruszona w mocy swej, i nie zwalczy siła zła, śmierć i grzech opoki tej. Tą opoką Chrystus sam, łaskę swoją daje nam.	4. W tej opoce wieków trwać pragnę, póki życie me. Stwórcu, racz spoczynek dać, przyjmij wierne dziecię Twe. Przez zasługę Pańskiej krwi chwały nieba udziel mi.

252

Ja zawsze do Jezusa uciekam

1. Ja zawsze do Jezusa uciekam w chwili złej,
Bo miłość Jego wielka ogarnie cały świat,

gdy bierze mnie pokusa i grozi duszy mej.
a Jego krwi kropelka zmazuje grzechów ślad.

Do Niego zawsze śpieszę, bo On ucieczką mą.

Czy płaczę, czy się cieszę, On wzmacnia łaską swą.

1. Ja zawsze do Jezusa
uciekam w chwili złej,
gdy bierze mnie pokusa
i grozi duszy mej.
Do Niego zawsze śpieszę,
bo On ucieczką mą.
Czy płaczę, czy się cieszę,
On wzmacnia łaską swą.
Bo miłość Jego wielka
ogarnie cały świat,
a Jego krwi kropelka
zmazuje grzechów ślad.

2. W Nim łaski precudnych zdroje
fontanną biją wciąż.
O, Jezu, cnoty Twoje
podziwia święty mąż.
Przez Ciebie dusza moja
zbawiona z śmierci rąk.
Tyś wiary mej ostoja,
Tyś kwiat niebiańskich łąk.
Przez Twoją śmierć na krzyżu
podźwigniesz ludzki ród
i hen, do niebios wyżu
powiedziesz Pański lud.

Coraz bliżej drogi kres

1. Co - raz bli - żej dro - gi kres, co - raz bli - żej nie - ba próg.
Za - pom - nij - my na - szych łez, a po - li - czy te łzy Bóg.
Za łez na - szych gorz - ki zdroj da na - gro - dę Zbaw - ca mój.
Za łez naszych gorz - ki zdroj da na - gro - dę Zbawca mój.

1. Coraz bliżej drogi kres,
coraz bliżej nieba próg.
Zapomnijmy naszych łez,
a policzy te łzy Bóg.
[:Za łez naszych gorzki zdroj
da nagrodę Zbawca mój.:]

2. Coraz bliżej Słońca blask,
wnet się skończy droga ta
i nastanie okres łask,
jakie Pan ludowi da.
[:Za nasz trud i za nasz znój
da nagrodę Zbawca mój.:]

3. Już obecny Chrystus Pan,
już Królestwa przyszedł czas.
Przyszedł spełnić Boski plan
i do nieba zabrać nas.
[:Gdzie niebiańskich gwiazdek rój,
tam nas przyjmie Zbawca mój.:]

254

Święci Pańscy! Czas się zbliża

159, 237

1. Święci Pań - scy! Czas się zbli - ża, Tysiąc - le - cia cud - ny brzask.

Przez o - fia - rę krwi i krzy - ża spłyną na nas zdro - je łask.

Słoń - ce wschodzi, świat od - rodzi, na świat nie - sie chwały blask.

1. Święci Pańscy! Czas się zbliża,
Tysiąclecia cudny brzask.
Przez ofiarę krwi i krzyża
spłyną na nas zdroje łask.
Słońce wschodzi, świat odrodzi,
na świat niesie chwały blask.

2. Kto niósł światło Prawdy w znoju,
kto zwycięski stoczył bój,
ten odpocznie wnet w spokoju,
z Pańskich rąk dział weźmie swój.
I ja wierzę całkiem szczerze,
że ja też dział wezmę mój.

3. Chrystusowy ty, żołnierzu,
wnet nagrodę weźmiesz swą!
Za wytrwałość w twym przymierzu
będziesz zbawion Pańską krwią.
Daj nam, Panie, zmartwychwstanie.
Serca nasze wiarą tchną.

4. Wnet zakończy się czas żniwa,
wnet zamknięte będą drzwi.
Chwila dla nas dziś szczęśliwa,
Tysiąclecia wschodzą dni.
Wnet nam trzeba wejść do nieba.
Chwała, Zbawco, chwała Ci!

255

Radosna dziś nowina brzmi

1. Ra - dosna dziś no - wi - na brzmi, już wscho - dzi Słoń - ca blask.

Zba - wie - nia znak w pro - mie - niach łśni, zwia - stu - je Daw - cę łask.

Zba - wie - nia znak w pro - mie - niach łśni, zwiastu - je Daw - cę łask.

1. Radosna dziś nowina brzmi,
już wschodzi Słońca blask.
[:Zbawienia znak w promieniach łśni,
zwiastuje Dawcę łask.:]

2. Proroczy się wypełnia czas,
już ginie stary świat,
[:a wielki Zbawca pośród nas
ma rządzić tysiąc lat.:]

3. Ach, jak radosna chwila ta,
Król z nieba zstąpił nam!
[:Królestwo zaprowadzić ma,
jak przepowiedział sam.:]

4. Ach, co za szczęśny, błogi los,
ile nadziei stąd,
[:bo wnet zawoła Pański głos
na zmartwychwstania sąd!:]

5. A kto przy Panu wiernie stał,
ten pierwaj wzbudzon jest
[:i uczestnictwo Pańskich chwał
przez ducha weźmie chrzest.:]

6. Więc nieśmy światu cudną wieść,
że się wypełnia plan.
[:Oddajmy Zbawcy chwałę, cześć,
bo On największy Pan.:]

256
219, 311

O, Zbawco mój

1. O, Zbaw - co mój, racz z gór - nych stron kie - ro - wać

zaw - sze kro - ki me, bo kie - dy sta - nę

przed Twój tron, w Twej bia - łej sza - cie sta - nąć chcę.

1. O, Zbawco mój, racz z górnych stron kierować zawsze kroki me, bo kiedy stanę przed Twój tron, w Twej białej szacie stanąć chcę.
2. Niech Twa obecność doda sił do wypełnienia ślubów mych. I błagam, abyś skłonnym był użyć hojnie zasług swych.
3. Na wąskiej ścieżce wspieraj mnie i moją wolą zawsze rządź, a kiedy śmierć przybliży się, miłościw dla mnie, Zbawco, bądź.
4. Jak mi kazałeś, Panie mój, tak wiernie idę, gdzie Twój ślad. Cierpliwie znoszę trud i znój i gardzę tym, co daje świat.
5. Lecz przez zasługę Twojej krwi niedługo stanę u Twych nóg i oddam pokłon, Zbawco, Ci. Ty wpuścisz mnie za nieba próg.

druga melodia

1. O, Zbaw - co mój, racz z gór - nych stron kie -

ro - wać zaw - sze kro - ki me, bo kie - dy sta - nę przed Twój

tron, w Twojej bia - łej sza - cie sta - nąć chcę.

1. O, Zbawco mój, racz z górnych stron kierować zawsze kroki me, bo kiedy stanę przed Twój tron, w Twojej białej szacie stanąć chcę.
2. Niech Twoja obecność doda sił do wypełnienia ślubów mych. I błagam, abyś skłonny był użyczyć hojnie zasług swych.
3. Na wąskiej ścieżce wspieraj mnie i moją wolą zawsze rządź, a kiedy śmierć przybliży się, miłostiw dla mnie, Zbawco, bądź.
4. Jak mi kazałeś, Panie mój, tak wiernie idę, gdzie Twój ślad. Cierpliwie znoszę trud i znój i gardzę tym, co daje świat.
5. Lecz przez zasługę Twojej krwi niedługo stanę u Twoich nóg i oddam pokłon, Zbawco, Ci. Ty wpuścisz mnie za nieba próg.

257

Błogi Jezu, dusz pasterzu

1. Bło - gi Je - zu, duszpa - ste - rzu, pro - wadź ku wie - czność - ci nas

i u - twierdzaj nas w przy - mie - rzu, kie - dy przyj - dzie pró - by czas.

Bło - gi Je - zu, przez śmierć swo - ją Tyś nas ku - pił przez swą krew

i przez wiel - ką mi - łość Two - ją prze - bła - ga - łeś Bo - ży gniew.

1. Błogi Jezu, dusz pasterzu, prowadź ku wieczności nas
i utwierdzaj nas w przymierzu, kiedy przyjdzie próby czas.
Błogi Jezu, przez śmierć swoją Tyś nas kupił przez swą krew
i przez wielką miłość Twoją przebłagałeś Boży gniew.
2. Jezu, myśmy Twoje owce, Tyś Pasterzem owiec swych.
Nie daj zbłądzić na manowce i od wilków ochroń złych.
Na kwiecistych łąk kobiercu paś owieczki wierne swe.
Mając czystą wiarę w sercu, trzódka Ciebie słuchać chce.
3. A w modlitwie i w pokorze u Jezusa leżąc stóp,
stadko Pańskie ufać może, że zwycięsko wyjdzie z prób.
Pamiętajmy o przymierzu, by w ofierze życie nieść.
Błogi Jezu! dusz pasterzu! Chwała Tobie, chwała cześć!

258

Zbawco, Słońce moich dni

1. Zbawco, Słoń - ce mo - ich dni, zaw - sze wier - nie prag - nę słu - żyć Ci.

Tyś mnie ku - pił swo - ją krwią, racz więc przy - jąc dziś o - fia - rę mą.

Refren

W każdy dzień, w każ - dą noc
 każ - dy dzień każ - dą noc
 daj mi od - czuć Two - ją moc.

Przez Twą mi - łość, przez Twój krzyż, Zbawco, przyjm mnie i do Oj - ca zbliż.

1. Zbawco, Słońce moich dni,
 zawsze wiernie pragnę służyć Ci.
 Tyś mnie kupił swoją krwią,
 racz więc przyjąć dziś ofiarę mą.

Refren:

W każdy dzień, w każdą noc
 daj mi odczuć Twoją moc.
 Przez Twą miłość, przez Twój krzyż,
 Zbawco, przyjm mnie i do Ojca zbliż.

2. Przez doświadczeń ciężki trud
 Ty do Ojca wiesz wierny lud.
 Z Tobą miły trud i znój,
 boś Ty dla nas wzorem, Panie mój!

3. Coraz bardziej kocham Cię,
 w mej ofierze wiernie wytrwać chcę,
 bo mój Zbawca, bo mój Pan
 da mi wkrótce w niebie lepszy stan.

4. A więc prowadź, prowadź mnie
 tam, gdzie święci wkrótce zejdą się.
 Do niebiańskich prowadź stron,
 tam, gdzie błyszczy się gwiazdzisty tron.

1. Zbaw-co, Tyś ży - cie dał, by zbawić mnie, bym w To - bie

ży - wot miał w Kró - les - twa dni. Więc dą - żę dziś w Twój ślad,

rzu - ci - łem marny świat. Jam z To - bą cier - pieć rad. U - wielbiam Cię.

1. Zbawco, Tyś życie dał,
by zbawić mnie,
bym w Tobie żywot miał
w Królestwa dni.
Więc dążę dziś w Twój ślad,
rzuciłem marny świat.
Jam z Tobą cierpieć rad.
Uwielbiam Cię.

2. O Jezu, Mistrzu mój!
Dłoń mi swą zbliż,
bo chcę wycierpieć znój
i nieść swój krzyż;
bo z krzyża bije blask
ofiarnych Twoich łask,
Królestwa Twego brzask,
więc patrzę w krzyż.

3. A kiedy przyjdzie noc
w ucisku czas,
niech Twoja święta moc
ochrania nas,
bo w Twojej mocy tkwi
nadzieja lepszych dni,
więc wierzym Jezu, Ci,
że zbawisz nas.

4. Więc wszystko, co tu mam,
mój ziemski dział
w ofierze Panu dam,
bym żywot miał.
O Jezu, ducha zlej!
Ofiarę przyjąć chciej!
W opiece swojej miej
i przyjm do chwał.

260

O Panie, ześlij światła krąg

1. O, Pa - nie, ze - ślij świat - ła krąg i Praw - dy Two - jej zdroj,

niech Sło - wo Bo - że Świę - tych Książ u - moc - ni Kościół Twój.

Niech światło ciem - ną zniesie noc, niech się o - bja - wi Two - ja moc.

Refren

Daj świa - tła zdroj, Naj - więk - szy Zbaw - co mój!

daj zdroj   daj zdroj

1. O, Panie, ześlij światła krąg
i Prawdy Twojej zdroj,
niech Słowo Boże Świętych Książ
umocni Kościół Twój.
Niech światło ciemną zniesie noc,
niech się objawi Twoja moc.

2. My czerpiem siły z Prawdy Twej,
bo w niej jest życia treść,
a Prawda broni w chwili złej
i głosi Twoją cześć.
Przez Prawdę światło dałeś nam,
przez światło Ciebie, Panie, znam.

3. O, ześlij światła jasny dzień,
niech widzi cały świat,
jak pierzcha przed nim nocy cień,
niech Prawda lśni jak kwiat.
Królestwa dziś zaświtał czas.
Ach, oświeć, Zbawco, oświeć nas!

Refren:

Daj światła zdroj,
Największy Zbawco mój!

261

O, Ojczy, dzięki Tobie ślę

1. O, Ojczy, dzie - ki To - bie ślę za o - biet - ni - cę, któ - rąś dał,
 żeś mnie za sy - na przyjąć chciał. Czym, Oj - cze, Ci odwdzięczę się?

1. O, Ojczy, dzięki Tobie ślę
 za obietnicę, którąś dał,
 żeś mnie za syna przyjąć chciał.
 Czym, Ojczy, Ci odwdzięczę się?

3. O Ojczy, wolę nową wlej
 w me serce, które ufa Ci.
 Niech moja wola w Twojej tkwi,
 ofiarę moją przyjąć chciej.

2. Chyba, że kornie u Twych stóp
 w ofierze złożę życie swe
 i wszystkie ziemskie sprawy te,
 chcąc być Ci wiernym aż po grób.

4. Ojczy Niebieski, łaska Twa
 podźwignęła z prochu duszę mą.
 Me wargi Ciebie Ojczem zwał.
 Niech wola Twoja wiecznie trwa.

5. Za Zbawcę, Ojczy, cześć Ci, cześć!
 Za Jego świętą, drogą krew.
 Za Prawdy jasnej błogi siew
 pozwól nam dzisiaj pieśń Ci wznieść.

druga melodia

86, 299

1. O, Ojczy, dzie - ki To - bie ślę za obiet - ni - cę, któ - rąś dał,
 żeś mnie za sy - na przy - jąć chciał. Czym, Ojczy, Ci od - wdzię - czeń się?

1. Czy się zej - dziem za za - sło - ną, któ - ra koń - czy ży - cia nie?

Czy spot - ka - my się z ko - ro - ną? Czy znów ra - zem będzem żyć?

Zejdziem się wszy - scy wraz, tam my zejdzem się za rze - ką,

rze - ką śmierci, hen, da - le - ko, tam, gdzie Zbaw - ca cze - ka nas.

1. Czy się zejdzem za zasłoną,
która kończy życia nie?
Czy spotkamy się z koroną?
Czy znów razem będzem żyć?
Zejdziem się wszyscy wraz,
tam my zejdzem się za rzeką,
rzeką śmierci, hen, daleko,
tam, gdzie Zbawca czeka nas.

2. Zaraz po ucisku ludzi,
kiedy Król obejmie rząd,
kiedy nas do chwały wzbudzi,
gdy odejdziem wszyscy stąd,
zejdzem się wszyscy wraz,
zejdzem się w niebiańskiej chwale
i już odtąd wiecznie, stale
razem spędzać będzem czas.

3. Razem zejdzem się w Syonie,
współdziedzice Pańskich chwał.
Na niebiańskim Jego tronie
każdy swój dostanie dział.
Zejdziem się wspólnie tam,
gdzie stolica Barankowa.
Gdzie dwanaście gwiazd się chowa,
tam nas złączy Ojciec sam.

4. I za naszą stałość w wierze,
za tę miłość bratnią w nas
Pan nas wszystkich stąd zabierze,
gdy już przyjdzie śmierci czas.
Tak, my zejdzem się znów,
w mgnieniu oka przemienieni,
w Boskim stanie uwielbieni.
Tak wynika z Pańskich Słów.

263

W Panu tylko ufność mam

1. W Panu tyl - ko u - fność mam, tyl - ko Je - go Praw - dę znam,
 bo Pan ku - pił mnie swą krwią, a więc świę - cie wie - rzę w nią.

Refren
 U - fam, że Pan zba - wi mnie, u - fam, że czas zbli - ża się,
 u - fam tak, jak ka - zał Bóg członkom Chrys - tu - so - wych nóg.

1. W Panu tylko ufność mam,
 tylko Jego Prawdę znam,
 bo Pan kupił mnie swą krwią,
 a więc święcie wierzę w nią.

Refren:

Ufam, że Pan zbawi mnie,
 ufam, że czas zbliża się,
 ufam tak, jak kazał Bóg
 członkom Chrystusowych nóg.

2. Na głos Twój wyteżam słuch,
 bo mną rządzi Pański Duch.
 Wiarę moją wzmocnić chciej,
 zawsze mnie w opiece miej.

3. Przed tron Boski modły ślę,
 w swych cierpieniach wytrwać chcę.
 Zniosę chętnie trud i znój,
 dał mi przykład Zbawca mój.

4. Ufam wciąż i wierzę Mu
 aż do ostatniego tchu,
 bo wiem, że mój Król i Pan
 da mi w niebie Boski stan.

264 W niebiańskiej chwale zstąpił już

3/75

1. W niebiańskiej chwa - le zstą - pił już Ten, co pa - no - wać ma.

W pro - mie - niach słoń - ca, w blasku zórz wid - na o - becność Twa.

Już Praw - da nam da - na, pro - mien - na, świe - tła - na.

Rozpra - sza czar - nej nocy cień. Nasta - je Pań - ski dzień. dzień.

1. W niebiańskiej chwale zstąpił już Ten, co panować ma.
W promieniach słońca, w blasku zórz widna obecność Twa.
Już Prawda nam dana, promienna, świetlana.
[:Rozprasza czarnej nocy cień. Nastaje Pański dzień.:]
2. Chrystus błogosławiony śle wezwanie do swych sług.
Niech zadrzą ci, co czynią źle! „Mnie pomsta!” - mówi Bóg.
Kończą się już żniwa, Pan na sądy wzywa.
[:Ucisku idzie straszny czas, lecz Pan wybawi nas.:]
3. A Pan w miłości wielkiej swej nie zechce zgubić świat
i po ucisku ziemi tej da szczęście tysięcy lat,
bo Pokoju Księżę szatańską moc zwiąże,
[:by nie czyniła więcej szkód, by w łasce wzrastał lud.:]

265

Chwała Tobie, chwała Panie

75, 156, 269

1. Chwa-ła To-bie, chwa-ła, Pa - nie! Przyszedł już Kró - les - twa czas.

Już nas cze - ka zmar - twych - wsta - nie, chwa - łą przy - o - zdo - bisz nas.

Wnet już znikną groż - ne chmury, świta nam rados - ny dzień.
Wnet już znik - ną groż - ne chmury, świ - ta nam ra - dos - ny dzień.

Chwa-łą Króla wzniosłe chó - ry, sła - wiać wśród a - niel - skich pień.

1. Chwała Tobie, chwała, Panie! Przyszedł już Królestwa czas.
Już nas czeka zmartwychwstanie, chwałą przyozdobisz nas.
Wnet już znikną groźne chmury, świta nam radosny dzień.
Chwałą Króla wzniosłe chóry, sławiąc wśród anielskich pień.
2. Co za szczęście niepojęte! O, jak hojna Twoja dłoń!
Tysiąclecie rozpoczęte ześle blask na ziemską błoń.
Dziś proroctwa się spełniły, już się spełnia Boski plan.
Chwalmy Pana z całej siły, bo On miłościwy Pan.
3. Przyszła chwila nam radosna, Chrystus swój zajmuje tron.
Wnet nastanie wieczna wiosna, spłynie łaska z górnych stron,
a wraz z Panem Kościół Boży zacznie swój nad światem sąd,
sprawiedliwy rząd założy i podźwignie ziemski ład.

266

Gdy Pan wypowie: „Wstań!”

21, 186, 231

1. Gdy Pan wy - po - wie: „Wstań!”, o - puś - ci

ludz - kość grób i zło - ży z serc swych wdzięcz - ną

dań u Chrys - tu - so - wych stóp.

1. Gdy Pan wypowie: „Wstań!”,
opuści ludzkość grób
i złoży z serc swych wdzięczną dań
u Chrystusowych stóp.
2. Bo Chrystusowy głos
ma w sobie zbawczą moc.
Naprawi nędzny świata los,
odwróci śmierci noc.
3. Już przyszła chwila ta,
już jest obecny Pan.
Wnet zmartwychwstanie Pan nam da
i da nam Boski stan.
4. Więc póki jeszcze czas,
spełnijmy pracę swą,
bo wkrótce noc otoczy nas
w ostatnią chwilę złą.
5. Lecz komu droga krew,
kto w Panu ufność ma,
ten nie doświadczy, co to gniew,
bo Pan mu niebo da.
6. Do górnych weźmie stron,
obroni w chwili złej,
posadzi na niebiański tron,
uwielbi w chwale swej.

267

Niech życie nasze wiarą tchnie

65 III, 69, 163

1. Niech ży - cie na - sze wia - rą tchnie, u -

czyn - ki niech świę - to - ścią lśnią, bo tyl - ko ten się

świę - tym zwie, kto wier - nie spe - łnia słu - żbę swą.

1. Niech życie nasze wiarą tchnie,
uczynki niech świętością lśnią,
bo tylko ten się świętym zwie,
kto wiernie spełnia służbę swą.
2. Nadzieja też z miłością wraz
niech krzepi nasze ziemskie dni,
niech utrzymuje w zgodzie nas,
niech wiara nasza w krzyżu tkwi.
3. Daleki od nas będzie grzech,
gdy w imię Pańskie zejdzem się,
bo gdzie nas będzie dwóch lub trzech
tam Jezus łaskę swoją śle.
4. Więc razem, bracia, łączmy zbór
i razem nieśmy Prawdy siew.
Połączmy głosy w jeden chór
i zgodny Panu wnieśmy śpiew.
5. Niech śpiew nasz leci aż przed tron,
niech leci ponad ziemski łąn,
a gdy dosięgnie nieba stron,
śpiew nasz łaskawie przyjmie Pan.

268

Wnet pozna Pana cały świat

1. Wnet po - zna Pa - na ca - ły świat, Kró - lo - wi od - da
cześć i dążyć bę - dzie ty - siąc lat, by się po -
dźwig - nać z grze - chu i do Oj - ca wnieść.

1. Wnet pozna Pana cały świat,
Królowi odda cześć
i dążyć będzie tysiąc lat,
by się podźwignąć z grzechu
i do Ojca wnieść.

2. Gdy zmarli wstaną z grobów swych,
wnet się rozejdzie wieść,
że Pan do życia wzbudził ich
i cała ludzkość świata
Panu odda cześć.

3. I cały świat wnet pozna to,
że w Panu życia treść.
Przeminie śmierć i zniknie zło,
bo ludzkość naprawiona
Panu odda cześć.

4. A ponad światem Pańska dłoń
zdrój łaski będzie nieść,
a ludzkość kornie schyli skroni
i, modląc się z wdzięcznością,
odda Panu cześć.

269

Wkrótce głosy całej ziemi

75, 156, 265

1. Wkrótce gło - sy ca - lej zie - mi wzniosą świę - tej pie - śni ton.

Mesjasz z wybrań - ca - mi swy - mi wstą - pi na kró - lew - ski tron.

Chwała Panu, Zbawcy świa - ta, cześć i chwa - ła ze wszech stron!
Chwała Pa - nu, Zbawcy świata, cześć i chwa - ła ze wszech stron!

Refren
Al - le - lu - ja! Al - le - lu - ja! Al - le - lu - ja! A - men.

1. Wkrótce głosy całej ziemi
wzniosą świętej pieśni ton.
Mesjasz z wybrańcami swymi
wstąpi na królewski tron.
Chwała Panu, Zbawcy świata,
cześć i chwała ze wszech stron!

2. Świat się stroi w nowe szaty,
ścichnął odgłos groźnych fal.
Już na puszczy kwitną kwiaty,
echo niesie pieśń tę w dal.
Chwała Panu, co świat zbrata!
Sercem wdzięcznym Pana chwał.

Refren:

Alleluja! Alleluja!
Alleluja! Amen.

3. A przed Zbawcą Kościół Boży
czeka na królewski rząd,
aż Pan tym koronę włoży,
co zwycięsko wyszli stąd.
Chwała Panu, Barankowi,
który zmazał grzechu błąd!

4. Już nadzieje wypełnione,
Syon Boski zyska stan.
Ciało Pańskie uwielbione
do swej chwały przyjmie Pan.
Chwała Panu i Królowi,
co wykonał Boski plan!

1. Ciesz - cie się, na - ro - dy świa - ta, Ty - siąc - le - cia świ - ta brzask,
 któ - re ca - łą zie - mię zbra - ta, da ludz - ko - ści zdro - je łask.

Refren
 Po - kój jest dla znu - żo - nych, po - kój dla od - ku - pio - nych,
 po - kój jest dla wzbu - dzo - nych, więc dla wszy - stkich jest!

1. Cieszcie się, narody świata,
 Tysiąclecia świta brzask,
 które całą ziemię zbrata,
 da ludzkości zdroje łask.

Refren:

Pokój jest dla znudzonych,
 pokój dla odkupionych,
 pokój jest dla wzbudzonych,
 więc dla wszystkich jest!

2. Jeszcze ucisk ziemią władnie,
 na świat spływa nocy cień,
 lecz gdy Babilon upadnie,
 błysnie wnet słoneczny dzień.

3. A więc wyjdźże, ludu, z niego!
 Z babilońskich wychodź miast,
 a unikniesz gniewu tego,
 gdy kąkolu zginie chwast.

4. Ludu Pański, idź do Pana,
 w Nim pokoju, łaski zdroj,
 i upadnij na kolana,
 mówiąc: „Przyjm nas, Panie mój!”

5. Bo On jest Księżę Pokoju.
 Pokój wniesie na ten świat
 i nie będzie trudów, znoju
 w Jego Państwie tysiąc lat.

271

Niedługo już przeminie

153, 279

1. Nie - dłu - go już, nie - dłu - go już prze - mi - nie

ży - cie trosk i burz, i no - we ży - cie za - cznie

się dla te - go, któ - ry wia - rą tchnie.

1. Niedługo już, niedługo już
przeminie życie trosk i burz,
i nowe życie zacznie się
dla tego, który wiarą tchnie.

2. Kto ugruntował wiarę swą
na Prawdzie, że Pan zbawił krwią,
kto w służbie Pana wierny był,
ten wiecznie będzie w niebie żył.

3. Kto udręczenia przeszedł stan
i cierpi tak, jak cierpiał Pan,
ten niech nadzieję w sercu ma,
bo mu koronę Chrystus da.

4. Ludzkości! W te Królestwa dni
poprawę Pan zapewni ci,
bo kiedy poznasz Pańską moc,
do światła przyjdiesz, zniknie noc.

Do boju w imię krzyża

355

1. Do bo - ju w i - mię krzy - ża, za - stę - py Pań - skich słu - g!

Choć świat was dziś po - ni - ża, wy - wyż - szy wkró - tce Bóg.

I niech na sie - bie wło - żą, by od - pór dać w dzień zły,

zu - peł - ną zbro - ję Bo - żą; w niej uf - ność miej - cie wy.

1. Do boju w imię krzyża, zastępy Pańskich sług!
Choć świat was dziś poniża, wywyższy wkrótce Bóg.
I niech na siebie włożą, by odpór dać w dzień zły,
zupelną zbroję Bożą; w niej ufność miejcie wy.
2. Przepaszcie wasze biodra w potężnej Prawdy pas,
a Pańska ręka szczodra napelni męstwem was.
Na piersi pancerz trzeba sprawiedliwości wdziać,
bo ona płynie z nieba, pozwoli w walce stać.
3. I wzięwszy tarczę wiary, żołnierze, śpieszcie w bój!
Wnet zginie świat zły, stary, przeminie trud i znój.
Przyłbicę też zbawienia i ducha weźcie miecz,
a wrogi odkupienia przed wami pierzchną precz.

1. Ja je - dną Praw - dę tyl - ko znam, ten a - po -

stol - skiej Praw - dy siew, że Zba - wi - cie - la

Bóg dał nam, co świat od - ku - pił przez swą krew.

1. Ja jedną Prawdę tylko znam,
ten apostołskiej Prawdy siew,
że Zbawiciela Bóg dał nam,
co świat odkupił przez swą krew.

2. Ta Prawda słońcem moich dni,
nadzieją wszystkich myśli mych,
bo w niej obiecał Chrystus mi,
że przyjdzie koniec rządów złych.

3. Zakwitnie rajem ziemski łąn,
nastanie koniec kłótni, zwad,
bo rządy obejmuje Pan,
Królestwa zaprowadza ład.

4. Ta Prawda niesie pociech sto,
sprawiedliwości niesie blask.
Wytraci z ziemi śmierć i zło,
na świat wyleje zdroje łask.

5. Lecz skarb największy w Prawdzie tej
dla tych pokornych Pańskich sług,
co żywot niosą w służbie swej,
bo ich za synów przyjął Bóg.

6. Nam Prawda ta dodaje sił,
pozwala znosić wszelki trud,
bo że na ziemi w Prawdzie żył,
do nieba pójdzie Pański lud.

274

Godzina błogich modlitw mych

1. Godzi - na bło - gich modlitw mych na skrzydłach wznosi przed Twój Tron.
 W mo - dli - twie szukam pociech Twych, spoko - ju od nie - biańskich stron,
 bo przez mo - dli - twę mo - ich warg do Oj - ca tro - ski swo - je ślę,
 a Pan wy - słu - cha mo - ich skarg, w mi - ło - ści swej po - cie - sza mię.
 A Pan wy - słu - cha mo - ich skarg, w mi - ło - ści swej po - cie - sza mię.

1. Godzina błogich modlitw mych
 na skrzydłach wznosi przed Twój Tron.
 W modlitwie szukam pociech Twych,
 spokoju od niebiańskich stron,
 bo przez modlitwę moich warg
 do Ojca troski swoje ślę,
 [:a Pan wysłucha moich skarg,
 w miłości swej pociesza mię.:]

2. Wieczornych modłów cenny czas,
 gdy cisza wkoło, spokój trwa.
 Modlitwa w niebo wznosi nas
 i bliższa wówczas łaska Twa.
 A szept modlitwy chwyta słuch,
 balsamem wlewa w serca toń
 [: i sływa na nas Pański Duch,
 zesłany przez Ojcowską dłoń.:]

3. A kiedy blaski rannych zórz
 obudzą ze snu ptasząt rój,
 modlitwą chwałę Pana już:
 O, bądź pochwalon, Panie mój!
 W porannych modłach szukam sił
 na całodzienną pracę mą
 [i błagam, aby dzień ten był
 na większą cześć i chwałę Twą.:]

275

48, 89, 177, 323

O, jakże mile, Panie nasz

1. O, jak - że mi - le, Pa - nie nasz, za - no - sić śpiew na chwałę Twą.

Ty dla nas zaw - sze miłość masz, więc ser - ca na - sze wia - rą tchną.

1. O, jakże mile, Panie nasz,
 zanosić śpiew na chwałę Twą.
 Ty dla nas zawsze miłość masz,
 więc serca nasze wiarą tchną.

3. Więc niechaj leci pieśni ton
 aż tam, gdzie błyszczą gwiazd Twych rój.
 Aż do niebiańskich górnych stron
 dziś śpiewa wdzięcznie ludźmi Twój.

2. Pieśń na Twą chwałę daje nam
 otuchę na najbliższe dni,
 a Tyś powiedział, Panie, sam,
 że pieśni wiernych miłe Ci.

4. Niech chwała Panu wiecznie brzmi,
 niech wszystko śpiewa na Twą cześć,
 bo dziś Królestwa wschodzą dni,
 więc trzeba chwałę Panu wzniesć.

5. Król jest obecny pośród nas,
 naprawić przyszedł cały świat.
 Dziś Tysiąclecia nadszedł czas,
 by zmasać grzechu wszelki ślad.

Już ta chwila niedaleko

1. Już ta chwi - la nie - da - le - ko, gdy się Pański zej - dzie lud

po - za ży - cia o - wą rze - ką, gdzie Sy - o - nu sto - i gród.

The musical score consists of two systems. Each system has a vocal line (treble clef) and a piano accompaniment line (bass clef). The key signature has one flat (B-flat), and the time signature is common time (C). The first system covers the first two lines of lyrics, and the second system covers the next two lines. The piano accompaniment features a steady bass line with chords and some melodic movement in the right hand.

1. Już ta chwila niedaleko,
gdy się Pański zejdzie lud
poza życia ową rzeką,
gdzie Syonu stoi gród.

3. Tam, po drugiej rzeki stronie,
miejsce jest dla Pańskich sług,
gdzie stać będą w gwiazd koronie,
gdzie sam ich podejmie Bóg.

2. Kto zaczerpnie z rzeki wody,
ten mieć będzie lepszy stan
i otrzyma blask nagrody,
której mu udzieli Pan.

4. I nie będzie szczęściu końca,
życie będzie wiecznie trwać,
a w promieniach Jego Słońca
będzie żyła Pańska brać.

5. Tam koronę na skroń włoży
swoim wiernym Zbawca nasz.
Uwielbiony Kościół Boży
ujrzy w chwale Pańską twarz.

277**Panie, dzisiaj śpiewam Ci**

35, 162, 244, 298

1. Pa - nie, dzi - siaj śpie - wam Ci z głę - bi

ser - ca, z my - śli mej. Przed o - czy - ma

my - mi lśni wiel - ka ła - ska Praw - dy Twej!

1. Panie, dzisiaj śpiewam Ci
z głębi serca, z myśli mej.
Przed oczyma mymi lśni
wielka łaska Prawdy Twej!

2. Smutny, czarny był mój los,
gdy nie znałem Twoich Ksiąg.
Dziś, gdy Twój poznałem głos,
wszystko mi jaśniejsze w krąg.

3. Już niestraszny mi jest grób,
choć cierpienia ciało gną,
bo gdy klęczę u Twych stóp,
radość spływa w duszę mą.

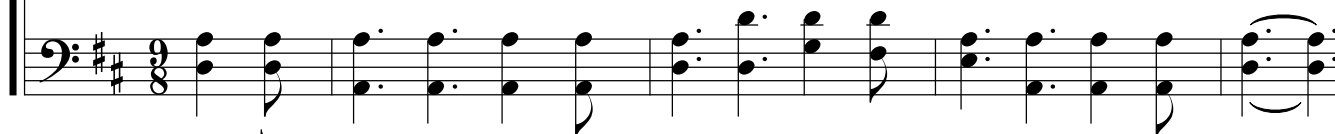
4. Porzuciłem chętnie świat,
życie chcę w ofierze nieść,
aby w chwale przyszłych lat
z Tobą dzielić Boską cześć.

5. Ewangelii słyszę zew,
serce silną wiarą tchnie.
Wierzę w Chrystusową krew,
co pojedna z Bogiem mnie.

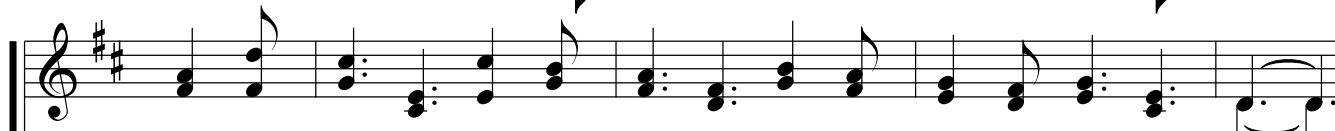
6. A więc wołam z całych sił,
z głębi serca, myśli mej.
Z Tobą, Jezu, będę żył,
boś udzielił Prawdy swej!

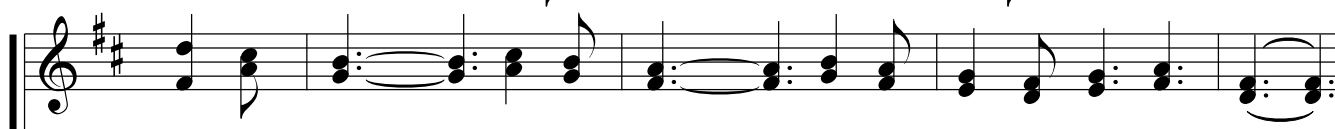
1. I - mię Je - zus w każ - dej do - bie ma u - ciec - kę, my - ślą ma.

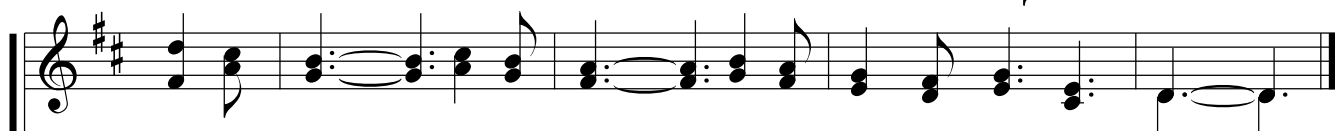
Gdym w strapie - niu lub w za - ło - bie, po - ra - tu - je w chwi - łą złą.

Dro - gie jest i - mię to i na - dzie - ja zie - mi w nim.
dro - gie jest i - mię to

Dro - gie jest i - mię to, dzie - ki za nie Pa - nu ślę.
dro - gie jest i - mię to

1. Imię Jezus w każdej dobie
ma ucieczką, myślą ma.
Gdym w strapieniu lub w żalobie,
poratuje w chwilę złą.

Refren:

Drogie jest imię to
i nadzieja ziemi w nim.
Drogie jest imię to,
dzięki za nie Panu ślę.

2. Bo przez święte Jego imię
świat zbawienie zyskał sam.
Dzieło krzyża przeobrzynie
otworzyło niebo nam.

3. Imię Jezus to skarb nieba,
to cudowny rajski kwiat.
W tym imieniu ufać trzeba,
w nim jest szczęście przyszłych lat.

4. Zbawco świata! Królu chwały!
Imię Twe jak słońce łni.
Wkrótce ziemia i świat cały
hołd wdzięczności odda Ci.

279

Weźmij swój krzyż

153, 271

1. „Weź-mij swój krzyż” - tak Zbaw - ca Pan do ucz - niów

swych po - wie - dział raz - „a po - rzuć świat, swój ziemski

stan, na - śla - do - wca - mi u - znam was.”

1. „Weźmij swój krzyż” - tak Zbawca Pan do uczniów swych powiedział raz - „a porzuć świat, swój ziemski stan, naśladowcami uznaję was.”
2. Weźmij swój krzyż i śmiało dąż, pomnąc, jak wiernym Pan nasz był. Dojdzie do celu święty mąż, chociaż mu nieraz braknie sił.
3. Weźmij swój krzyż, w nim twoja moc, nie lękaj się szatańskich zrad. Krzyż będzie światłem w ciemną noc, lecz wiernie dąż w Chrystusa ślad.
4. Weźmij swój krzyż z Chrystusa rąk, nie opuść go do końca dni, a gdy już przyjdzie kres tych mąk, koronę Pan przeznaczy ci!

Kto chce chwalić Pana

1. Kto chce chwa - lić Pa - na, kto chce ra - zem z Pa - nem być, ra - zem

z Nim, ra - zem z Nim, ten niech za - raz z ra - na zacz - nie po Bo -

że - mu żyć z bra - tem swym, z bra - tem swym. Nie - chaj

swo - je mo - dły przed tron Pań - ski w nie - bo śle i niech

na świat złu - dny wca - le nie o - głą - da się. A kto

kocha Pana, ten wraz z Panem um - rzeć chce, razem z Nim, razem z Nim!
ra zem z Nim

1. Kto chce chwalić Pana, kto chce razem z Panem być,
razem z Nim, razem z Nim,
ten niech zaraz z rana zacznie po Bożemu żyć
z bratem swym, z bratem swym.
Niechaj swoje modły przed tron Pański w niebo śle
i niech na świat złudny wcale nie ogląda się.
A kto kocha Pana, ten wraz z Panem umrzeć chce,
razem z Nim, razem z Nim!
2. A więc głoście w świecie, że Królestwa nastał czas,
wielki czas, słuszny czas;
że już Tysiąclecie świta, aby zbawić was,
wszystkich wraz, wszystkich wraz;
że Pan przyszedł z nieba, aby spełnić Boski plan;
że się cieszyć trzeba, bo nastanie lepszy stan;
bo Pan już na świecie, wielki Król i dobry Pan,
zbawi was, zbawi was!
3. Niechaj świat się dowie, że Pan weźmie Kościół swój,
Ciało swe, Ciało swe,
tam, gdzie aniołowie, tam, gdzie gwiazd przeczystych rój;
tak Bóg chce, tak Bóg chce.
Niechaj wie świat cały, jak swych świętych kocha Bóg,
że do swojej chwały weźmie grono wiernych sług,
aby chwałę miały wierne członki Pańskich nóg.
Cieszymy się! Cieszymy się!

1. Ko - scio - ła Świę - tą Gło - wą sam Je - zus Chry - stus jest,

On dał nam swo - je Sło - wo, On dał nam ducha chrzest,

i z nie - ba zszedł na zie - mię, by du - cha Praw - dy złać,

by zba - wić ludz - kie ple - mię i ży - wot wie - czny dać.

1. Kościoła Świętą Głową
sam Jezus Chrystus jest,
On dał nam swoje Słowo,
On dał nam ducha chrzest,
i z nieba zszedł na ziemię,
by ducha Prawdy złać,
by zbawić ludzkie plemię
i żywot wieczny dać.

2. On Królem nad królami,
On Władcą wszystkich ziem,
On będzie rządzić z nami
w Królestwie Bożym swym.
I już się chwila zbliża,
radosna chwila ta,
że przez zasługę krzyża
Pan nam koronę da.

3. O, cześć Ci, Zbawco świata, za Twą ofiarę, cześć!
Twa krew narody zbrata i żywot będzie nieść.
Za krwawy pot w Ogrójcu niech chwała będzie Ci,
gdy nas przedstawisz Ojcu w Królestwa jasne dni

1. Ach, jeszcze tyl - ko krótka chwil - ka, Królestwa przyjdzie bło - gi czas.

Ach, jeszcze tyl - ko cier - pień kil - ka, a Zbawca w nie - bo weźmie nas.

Refren

Już i - dzie, i - dzie Pan, Król Sy - o - nu i żywot wieczny daje nam!

Nie straszna dla nas chwila zgo - nu, bo wiedzie nas do nie - ba bram.

1. Ach, jeszcze tylko krótka chwilka,
Królestwa przyjdzie błogi czas.
Ach, jeszcze tylko cierpień kilka,
a Zbawca w niebo weźmie nas.

Refren:

Już idzie, idzie Pan, Król Syonu
i żywot wieczny daje nam!
Nie straszna dla nas chwila zgonu,
bo wiedzie nas do nieba bram.

2. I już od wschodu Słońce świta,
na skrzydłach swoich zdrowie ma.
Natura cała Króla wita,
bo On jej odrodzenie da.

3. A choć na chwilę cienie nocy
zakryją Słońca cudny blask,
wnet ciemność zginie z Pańskiej mocy
i zacznie się dzień jasných łask.

4. Na tronie chwały Król zasiądzie
i sprawiedliwy zacznie rząd,
a Kościół z Królem wzywać będzie
na zmartwychwstania wielki sąd.

283

Ten, który stworzył cały świat

1. Ten, któ - ry stwo - rzył ca - ły świat i z pro - chu
 zie - mi wy - wiódł mnie, dał o - biet - ni - cę
 lep - szych lat i z grze - chu ludz - kość dźwig - nąć chce.

1. Ten, który stworzył cały świat
 i z prochu ziemi wywiódł mnie,
 dał obietnicę lepszych lat
 i z grzechu ludzkość dźwignąć chce.

2. Miłości nieprzebraną toń
 na nędzną ziemię Stwórcą złał
 i podał ludziom zbawczą dłoń
 i na ofiarę Syna dał.

3. Ach, co za wzniosły Boski plan!
 Jak dobrotliwy Stwórca jest!
 Na ziemię przyszedł Chrystus Pan
 i dał nam ducha swego chrzest.

4. Lecz tu nie koniec Pańskich łask,
 bo Pan nam powołanie dał,
 Królestwa zapowiedział brzask,
 gdzie żywot wiecznie będzie trwał.

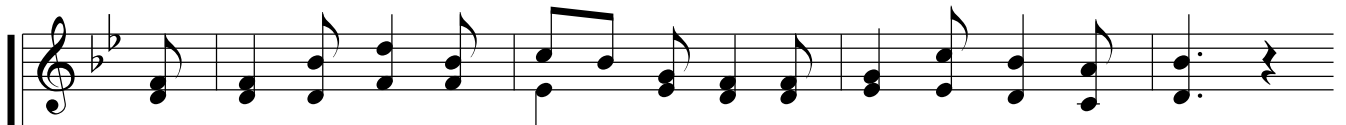
5. Dziś już Królestwa przyszedł czas,
 a kto cierpliwie znosi ból,
 ten zyska chwałę z Panem wraz,
 bo go do nieba weźmie Król.

6. Przemienie trud i zniknie znój,
 i sprawiedliwy będzie rząd.
 Pan w niebo weźmie Kościół swój,
 udoskonali ziemski ład.

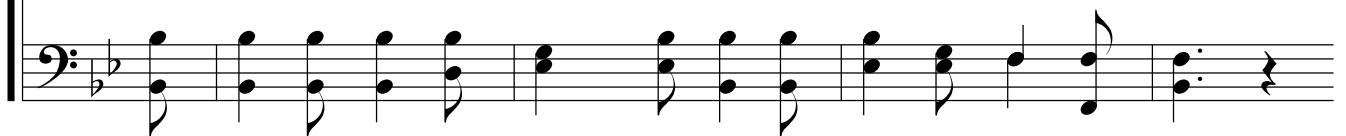
284 Pan jest mym Pasterzem i strzeże mnie

1. Pan jest mym Pasterzem i strzeże mnie, od złego mnie bro - ni sam,

więc chociaż złość dziś szerzy się, ja spokój w Pa - nu mam.

Refren

Pod Je - go opie - ką wciąż pragnę być, On strze - że wciąż i kar - mi mnie.

Pod Je - go skrzydłem mo - gę się skryć, gdy wróg przy - bli - ży się.

1. Pan jest mym Pasterzem i strzeże mnie,
od złego mnie bro ni sam,
więc chociaż złość dziś szerzy się,
ja spokój w Panu mam.

Refren:

Pod Jego opieką wciąż pragnę być,
On strzeże wciąż i karmi mnie.
Pod Jego skrzydłem mogę się skryć,
gdy wróg przybliży się.

3. A kiedy ucisku już przyjdzie noc
i gdy przyjdzie chwila zła,
obroni wnet mnie Pańska moc,
Pan łaskę swoją da.

4. Do nieba mnie weźmie, da Boski stan
w nagrodę za trudy me,
bo w swej miłości Zbawca Pan
mojego szczęścia chce.

2. Pan karmi mnie Słowem swych Świętych
Książ, do walki dodaje sił
i darzy łaską swoich rąk,
bo chce, bym wiecznie żył.

285

Pan w chwale z grobu wstał

114, 161, 184

1. Pan w chwale z gro - bu wstał, zwy - cię - żył śmier - ci stan
i przez to świa - tu ży - wot dał nasz do - brot - li - wy Pan.

The musical score consists of two systems. Each system has a vocal line (treble clef) and a piano accompaniment line (bass clef). The key signature is one sharp (F#) and the time signature is common time (C). The lyrics are written below the vocal line.

1. Pan w chwale z grobu wstał,
zwyciężył śmierci stan
i przez to świata żywot dał
nasz dobrotliwy Pan.

3. Król dał wezwanie nam,
by dążyć w Jego ślad,
bo przygotował miejsce tam,
w Królestwie przyszłych lat.

2. W niebiański wstąpił próg,
uzyskał Boski tron.
Królewską chwałę dał Mu Bóg,
bo sprawiedliwy On.

4. Więc kto chce z Panem być,
u Jego spocząć stóp,
ten Prawdę świętą musi żyć,
doświadczyć Pańskich prób.

5. A gdy zwycięski bój
odniosiem w próbach tych,
Król wynagrodzi nas za znój,
wybrańców przyjmie swych.

286

Kto mądry, ten już dobrze wie

287

1. Kto mą - dry, ten już dobrze wie, że Chrystus jest na zie - mi znów,

The musical score consists of two systems. Each system has a vocal line (treble clef) and a piano accompaniment line (bass clef). The key signature is three flats (Bb, Eb, Ab) and the time signature is 3/2. The lyrics are written below the vocal line.

ze wresz-cie już wypeł-nia się ta przepo-wiednia Bo-żych Słów.

1. Kto mądry, ten już dobrze wie,
że Chrystus jest na ziemi znów,
że wreszcie już wypełnia się
ta przepowiednia Bożych Słów.
2. Pan przyszedł, aby rządy swe
nad ziemskim ludem objąć już,
by zgładzić grzech i wszystko złe,
by już nie było zdradnych burz.
3. I zniknie z ziemi wszelka złość,
bo Pan naprawi każdą rzecz,
a gdy świat pozna Boga dość,
i śmierć uleci z ziemi precz.
4. A razem z Panem pośród chwał,
Kościoła chwała będzie lśnić,
bo obietnice Chrystus dał,
że Kościół w chwale będzie żyć.
5. Ach, szczęśliw wówczas będzie człek,
w raj się zamieni cały świat
i będzie wówczas złoty wiek
przez całe błogie tysiąc lat.

287 Pasterzem moim, Zbawco, bądź

286 (na melodię 286)

1. Pasterzem moim, Zbawco, bądź,
niech karmi mnie Twa boska dłoń
i wolą moją zawsze rządz,
od wroga i od zdrady broń.
2. A gdy zwątpienie grozi mi,
racz wzmocnić, Panie, wiarę mą,
bo w Tobie moc odwieczna tkwi
i czuwasz wciąż nad trzódką swą.
3. Nie pozwól zboczyć z ścieżki mej
i chłostą zawsze ostrzeż mnie,
a ducha łaski na mnie zlej,
gdy wiernie służyć Tobie chcę.
4. Przez ciężki trud i poprzez znój
do Twoich pragnę dążyć stóp,
więc błagam Cię, ach, Zbawco mój,
daj wytrwać wśród najcięższych prób.
5. A gdy wędrówki przyjdzie kres,
policzysz mi mój trud i ból,
policzysz każdą kroplę łez,
boś Ty miłości Pan i Król.

288

Pan wie - dzie mnie

67, 181, 199

1. Pan wie - dzie mnie! O, co za wzgląd na

słabą pos - tać mą. Z u - pad - ku dźwig - nął

ziem - ski ład i wziął w o - pie - kę swą.

1. Pan wie - dzie mnie! O, co za wzgląd na słabą postać mą. Z upadku dźwignął ziemski ład i wziął w opiekę swą.	3. Bo Słowo Pańskie to nasz dar, skąd czerpiem Prawdy treść; a Prawda wzmacnia serca żar, co wznosi Panu cześć.
2. Więc kiedy Bóg za synów swych poczytał w łasce nas, słuchajmy wiernie nauk tych, co dał nam w słuszny czas.	4. W miłości nieprzebranej Pan udzieli łaski znów. Wywyższyć chcąc nas w boski stan, dał nam skarb swoich Słów.

289

Królestwa jasny wschodzi dzień

1. Kró - lestwa jas - ny wschodzi dzień, nad - cho - dzi wśród a - nielskich pień,
 spo - czyn - ku przyj - dzie czas. Na - tu - ra gło - si Pa - nu cześć.
 Ra - dos - ną nieśmy świa - tu wieść! Pan w nie - bo weź - mie nas!

1. Królestwa jasny wschodzi dzień,
 nadchodzi wśród anielskich pień,
 spoczynku przyjdzie czas.
 Natura głosi Panu cześć.
 Radosną nieśmy światu wieść!
 Pan w niebo weźmie nas!

2. Już siódma trąba na świat brzmi,
 zbawienia zapowiada dni
 i zmartwychwstania czas,
 więc żywot wieczny da nam Pan,
 w nagrodę da nam Boski stan,
 spoczniemy z Panem wraz.

3. Jak zapowiedział Chrystus nam,
 tak przyszedł dziś na ziemię sam,
 naprawić cały świat.
 Wnet sprawiedliwy zacznie rząd
 i zmartwychwstania będzie sąd
 przez błogich tysiąc lat.

4. O, cześć Ci, Zbawco, Królu nasz!
 Ty nam koronę w niebie dasz,
 nagrodzisz trud i ból.
 Na świat wylejesz zdroje łask,
 objawisz światu Ojca blask,
 boś Ty miłości Król.

290

Kosztowna dla nas święta krew

1. Kosz - to - wna dla nas świę - ta krew, co pły - nie z Pań - skich ran,
o - czysz - cza z grze - chu, ga - si gniew, zwy - cię - za śmier - ci stan.

Refren
Ta krew o - czysz - cza nas z u - pad - ku, wad i zmaz,
a kto u - wie - rzy w tę krew raz, po wszystek zba - wion czas.

1. Kosztowna dla nas święta krew,
co płynie z Pańskich ran,
oczyszcza z grzechu, gasi gniew,
zwycięża śmierci stan.

Refren:

Ta krew oczyszcza nas
z upadku, wad i zmaz,
a kto uwierzy w tę krew raz,
po wszystek zbawion czas.

2. Kosztowna ona dla nas jest,
bo żywot płynie z niej.
Przez krew zbawienia mamy chrzest
i wszystko jest w krwi tej.

3. Fontanna łaski, którą Pan
oczyścił grzechu brud,
ta krew, wylana z Pańskich ran,
kupiła ludzki ród.

4. Więc cześć i chwała, Jezu, Ci,
boś przez zasługę swą
do Ojca wskazał drogę mi,
okryłeś słabość mą.

1. Tam bra - ma jest, zza któ - rej lśni na - dzie - ja lepszych rze - czy.

Gdy zrze - knę się mych ziem - skich dni, Pan wejść mi nie za - prze - czy.

W mi - łoś - ci swo - jej Pan mi da, że się nie zam - knie bra - ma ta.

Nie zam - nie - zam - knie się, knie się o - twa - rta bra - ma ta!

1. Tam brama jest, zza której lśni nadzieja lepszych rzeczy.
Gdy zrzeknę się mych ziemskich dni,
Pan wejść mi nie zaprzeczy.
W miłości swojej Pan mi da,
że się nie zamknie brama ta.
Nie zamknie się, otwarta brama ta!
2. Otwarta jest dla wszystkich tych,
co pragną mieć zbawienie,
co się wyrzekną grzechów swych
i wierzą w odkupienie.
W miłości swojej Pan im da,
że się nie zamknie brama ta.
Nie zamknie się otwarta brama ta!
3. Więc naprzód dążmy w Pana ślad,
by stanąć w czas u bramy,
a jak Pan za nas życie kładł,
tak my za braci damy!
W miłości swojej Pan nam da,
że się nie zamknie brama ta.
Nie zamknie się, otwarta brama ta!
4. A gdy nas wezwie Pańska moc
na łono Abrahama
i gdy nastanie ciemna noc,
wówczas się zamknie brama,
lecz Pan w miłości swojej da,
że nas przepuści brama ta.
Przepuści nas, otwarta brama ta!

227

1. Nad światem rządzi Stwórca Bóg.
 Na - tu - ra o tym ca - ła wie.
 Pod - nóż - kiem Je - go świę - tych nóg
 jest zie - mia, któ - ra wiel - bi Cię.

1. Nad światem rządzi Stwórca Bóg.
 Natura o tym cała wie.
 Podnóżkiem Jego świętych nóg
 jest ziemia, która wielbi Cię.
2. Na chwałę Stwórcy śpiewa ptak,
 dla Stwórcy słońce daje blask.
 Na każdym kroku Stwórcy znak
 i wszędzie ślady Jego łask.
3. Nad światem Bóg, wszak widzimy to.
 On stworzył świat i stworzył nas.
 Więc gdy Bóg dał nam łaskę swą,
 śpiewajmy Stwórcy wszyscy wraz.
4. Niech chwała Stwórcy wiecznie brzmi.
 Oddajmy Bogu serca swe.
 O, chwała, Ojczy! Chwała Ci!
 Z nas każdy Tobie służyć chce.
5. Tyś nam swojego Syna dał.
 Syn dla nas odkupienie ma.
 Tyś na nas swego ducha zlał,
 więc niech się spełni wola Twa.

druga melodia

1. Nad światem rządzi Stwór-ca Bóg. Na - tu-ra o tym cała wie.
Pod - nóżkiem Jego świętych nóg jest zie - mia, któ - ra wiel - bi Cię.

293

Wszehmocny Boże

1. Wszehmoc - ny Bo - że! Two - ja moc kie - ru je każ - dy krok.
Ty bro - nisz nas w o - krop - ną noc, co zsy - ła czar - ny mrok.

1. Wszehmocny Boże! Twoja moc
kieruje każdy krok.
Ty bronisz nas w okropną noc,
co zsyła czarny mrok.

2. Ramieniem swoim wesprzyj nas
i nasze serca zważ.
Gdy już ucisku przyjdzie czas,
Ty jeden siłę masz.

3. Nadzieja nasza cała tkwi
w miłości wielkiej Twojej,
a gdy nastaną próby dni,
odwagę w serca wlej.

4. Ty dierzysz w rękę przyszły los,
boś Ty odwieczny Pan.
Gdy zechcesz, na Twój święty głos
dźwignie się ziemski stan.

5. Więc do Twych stóp dziś modły ślę,
przed tron gwiazdzisty Twój.
Ach, racz za syna przyjąć mię,
Wszehmocny Boże mój!

294

Bezpieczne ciche miejsce znam

189

1. Bezpiecz - ne, ci - che mie - jsce znam pod skrzydłem Boskich łask,
gdzie Bóg u - ciec - kę da - je nam, nim przyj - dzie słoń - ca blask.

1. Bezpieczne, ciche miejsce znam
pod skrzydłem Boskich łask,
gdzie Bóg ucieczkę daje nam,
nim przyjdzie słońca blask.

3. Wśród rozgukanych życia burz
do tego miejsca dąż.
Bezpiecznie głowę do snu złoż,
bo Bóg cię widzi wciąż.

2. Ach, jak spokojne miejsce to!
Tam jest nadziei źródło.
Tam nie dosięgnie żadne zło,
bo tam jest Zbawca mój.

4. Bóg zawsze strzeże dzieci swe
jak pasterz owiec swych.
Bezpiecznie nas prowadzić chce
i broni w chwilach złych.

5. Nie lękam się światowych grózb,
bo ze mną jest mój Bóg.
Wysłucha On pokornych próśb
swych wiernych, świętych sług.

295

Kto chce żyć

1. Kto chce żyć, ten na krzyż niechaj wzrok rzuci swój, a o - żywi go Zbaw-ca

Pan. Boprzez krzyżkupił cięChry-stusPanZbawcatwój; kupił cię, by ci dać lep - szy

Refren

stan. Patrz tam, patrz na krzyż! I do

Pana swe serce w poko - rze zbliż, bo tam jest ży - cia treść, w krzyżu tym.

1. Kto chce żyć, ten na krzyż
niechaj wzrok rzuci swój,
a ożywi go Zbawca Pan.
Bo przez krzyż kupił cię
Chrystus Pan, Zbawca twój;
kupił cię, by ci dać lepszy stan.

2. Lecz kto chce chwałę mieć,
kto chce wraz z Panem żyć,
ten za Panem niech idzie w ślad;
niechaj też weźmie krzyż,
aby Mu wiernym być;
niechaj dziś rzuci ten marny świat.

Refren:

Patrz tam, patrz na krzyż!
I do Pana swe serce
w pokorze zbliż,
bo tam jest życia treść,
w krzyżu tym.

3. A gdy przez wiarę swą
stoczy zwycięski bój,
gdy już skończy się jego ból,
wówczas Pan przyjmie go,
wynagrodzi mu znój,
weźmie go w chwałę swą Zbawca Król.

4. A więc niech każdy z nas
wierzy dziś w Pańską krew,
bo przez krew swą Pan zbawił nas.
Złączmy się w zgodny chór,
wznieśmy Mu wdzięczny śpiew,
chwaląc Go pieśnią tą wszyscy wraz.

Życia tego ból i troski

1. Życia te-go ból i tros-ki na ofia-rę Pa-nu dam, a-by zyskać ten stan Boski,

ja-ki Pan o-bie-cał nam: bo tak uczy Sło-wa treść. Chwa-ła Pa-nu, chwa-łą-że-ść!

1. Życia tego ból i troski
na ofiarę Panu dam,
aby zyskać ten stan Boski,
jaki Pan obiecał nam:
bo tak uczy Słowa treść.
Chwała Panu, chwała, cześć!

3. Miłość Pańska jest głęboka,
w niej się mieści Boski plan,
a jak wiemy z ust proroka,
Jezus jest miłości Pan,
bo tak uczy Słowa treść.
Chwała Panu, chwała, cześć!

2. Ziemski smutek i ból krótki
za to radość czeka nas,
gdy przeminą życia smutki,
gdy Królestwa przyjdzie czas.
Pismo głosi taką wieść.
Chwała Panu, chwała, cześć!

4. Zbadaj treść Bożego Słowa,
poznaj Prawdę z Świętych Ksiąg,
a tam poznasz, jak Jehowa
dźwignie z śmierci ziemski krąg.
Musisz chwałę Panu wznieść.
Chwała Jemu, chwała, cześć!

Świat cały zgubiony

1. Świat ca-ły zgubio-ny przed so-bą grób miał i ży-wot swój wiecz-ny stra-cił,

lecz Stwórca w miłość - ci Zba - wi - cie - la dał, co grzech nasz swą krwią za - pła - cił.

Refren

Przez Nie - go je - steś - my zba - wie - ni, a grze - chy krew Je - go ob - my - ła

i ludz - kość przez krew tę od - ży - ła w jas - noś - ci Je - go pro - mie - ni.

Refren:

1. Świat cały zgubiony przed sobą grób miał
i żywot swój wieczny stracił,
lecz Stwórca w miłości Zbawiciela dał,
co grzech nasz swą krwią zapłacił.
- Przez Niego jesteśmy zbawieni,
a grzechy krew Jego obmyła
i ludzkość przez krew tę odżyła
w jasności Jego promieni.
2. I Jezus na ziemię światłości śle blask,
co wzmacnia umysł i ducha.
Z Jezusa ofiary źródło płynie nam łask,
gdy człek Słów Jego posłucha.
3. Gdzie Jezus śle światłość, rozprasza się noc,
Prawda jest światłem Jezusa,
a Prawda potężna nad światem ma moc
przez krew ofiary Chrystusa.
4. Już świta na wschodzie jasności tej brzask,
obecny Pan już na świecie.
Wnet ześle na ziemię promienie swych łask,
gdy błysnie nam Tysiąclecie.

298 Czy w radości, czy wśród skarg

35, 162, 244, 277

The image shows a musical score for the hymn 'Czy w radości, czy wśród skarg'. It consists of three systems of music, each with a vocal line (treble clef) and a piano accompaniment (bass clef). The key signature is three sharps (F#, C#, G#) and the time signature is 3/8. The lyrics are written below the vocal line. The first system covers the first line of lyrics, the second system covers the second line, and the third system covers the third line. The piano accompaniment provides a steady harmonic and rhythmic foundation for the vocal melody.

1. Czy w radości, czy wśród skarg,
zawsze modły naszych warg
przed Jezusa idą tron.
Zawsze nas wysłucha On.

3. A kto dąży w Pański ślad,
kto z Nim cierpieć zawsze rad,
kto w krew wierzy z Jego ran,
tego wynagrodzi Pan.

2. Pan w miłości ku nam trwa,
zawsze nam opiekę da,
a choć zsyła znój i trud,
zawsze kocha Pan swój lud.

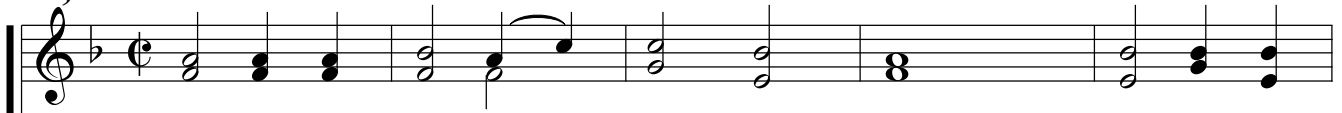
4. Zawsze trzeba wiernym być,
aby z Panem w niebie żyć.
Aby zyskać żywot znów,
trzeba wierzyć w Prawdę Słów.

5. A więc śmiało krzyż swój weź,
zawsze go cierpliwie nieś
i tam kieruj kroki swe,
gdzie na zawsze szczęście twe.

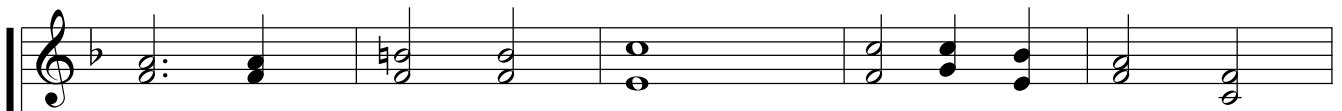
299

Choć cały świat pogardza mną

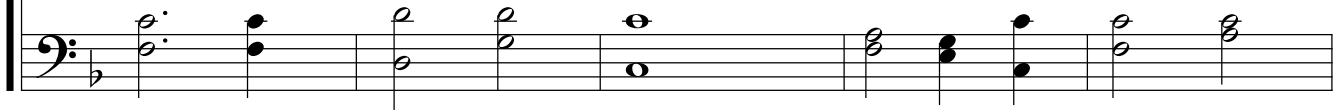
86, 261 II

1. Choć ca - ły świat po - gar - dza mną i nie chce

uz - nać wia - ry mej, me myśl - li do stóp

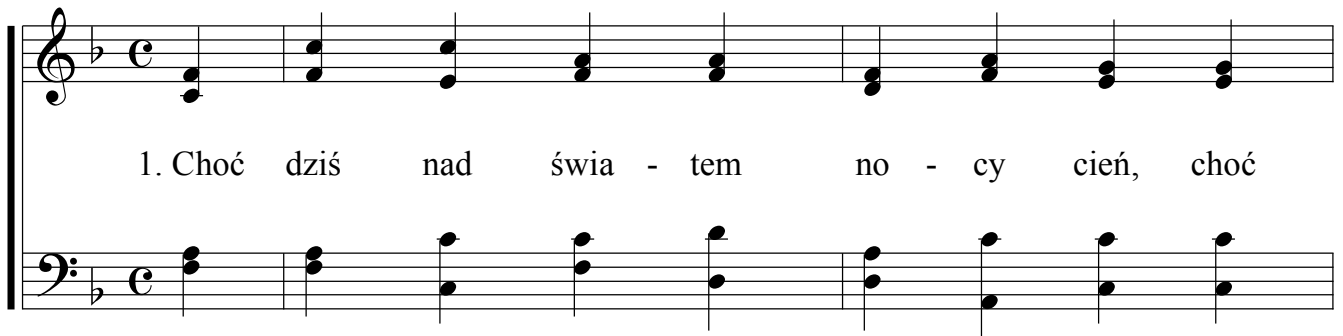

Pa - na mkną i tam się krze - pię w chwi - li złej.

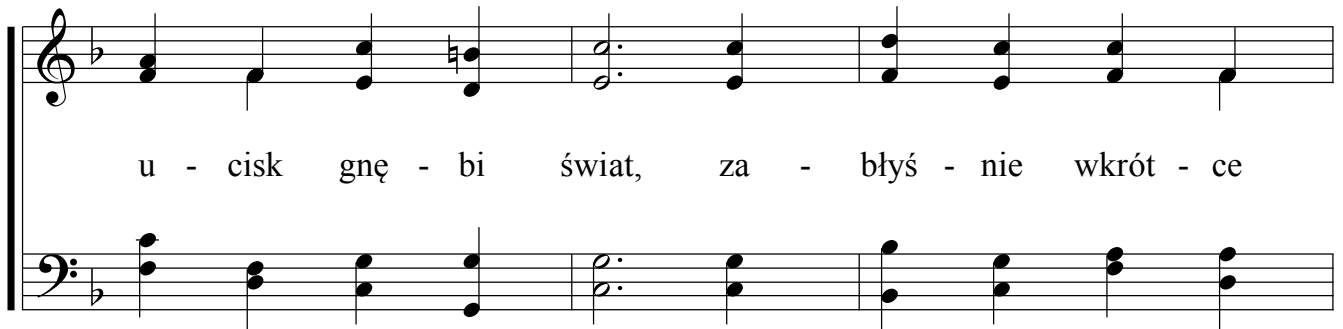

1. Choć cały świat pogardza mną
i nie chce uznać wiary mej,
me myśli do stóp Pana mkną
i tam się krzepię w chwili złej.
2. Lecz w pierwszym rzędzie, bracie, zważ,
że aby przez krzyż w niebo wejść,
Chrystusa kiedyś ujrzeć twarz,
to swój krzyż wiernie musisz nieść.
3. Bo Chrystus nam przywilej dał,
że musim cierpieć razem z Nim,
by do Królestwa przyszłych chwał
przystąpić godnie z Panem swym.
4. Więc do Jezusa spieszmy stóp,
bo w Nim nadzieja cała tkwi,
a gdy zwycięsko wyjdziem z prób,
Pan przyjmie nas w Królestwa dni.

300 Choć dziś nad światem nocy cień

1. Choć dziś nad światem nocy cień, choć

u - cisk gnę - bi świat, za - błyś - nie wkrót - ce

jas - ny dzień, w Kró - le - stwie przy - szłych lat.

1. Choć dziś nad światem nocy cień,
choć ucisk gnębi świat,
zabłyśnie wkrótce jasny dzień,
w Królestwie przyszłych lat.

3. Niedługo już, niedługo już,
a błysnie Słońce nam.
Zwiastuje go blask jasnych zórz,
gdy Pan obecny sam.

2. Kto szczerze wierzy w Pańską moc,
w miłości ufność ma,
ten przetrwa najczarniejszą noc
i Pan mu jasność da.

4. Wnet Słońce ten rozproszy mrok,
promienie rzuci swe.
Nastanie szczęsny Pański Rok,
świat z grobu dźwignie się.

5. I światłość będzie błyszczyć wciąż,
otoczy ziemski krąg.
Nagrodę wówczas święty mąż
z Chrystusa weźmie rąk.

301

Choć burze nam grożą

1. Choć bu - rze nam gro - żą, strasz - ny jest wróg, u - fa - my w moc
Bo - żą, po - moc da Bóg. Choć świat nas po - ni - ża, wy -
szy - dza nasz stan, i - dziem dro - gą krzy - ża, bo z na - mi jest Pan.

1. Choć burze nam grożą, straszny jest wróg,
ufamy w moc Bożą, pomoc da Bóg.
Choć świat nas poniża, wyszydza nasz stan,
idziem drogą krzyża, bo z nami jest Pan.
2. Nie chcemy łask świata, bo grzeszny on.
Nas czeka zapłata nie z ziemskich stron.
Za nasze cierpienia, za troski i ból
udzieli zbawienia sprawiedliwy Król.
3. I w każdej potrzebie lud modły śle
Panu, co w niebie Królestwo ma swe,
i usty wiernymi głosi każdy z nas:
Królestwa na ziemi nadchodzi już czas.
4. A gdy w śmierci tchnieniu zgon ześle Pan,
Bóg w okamgnieniu odmieni nasz stan.
W zwycięstwa koronie wejdziem w nieba próg.
Do siebie nas przyjmie dobrotliwy Bóg.

302 Tyś nam kazał śladem Twoim dążyć

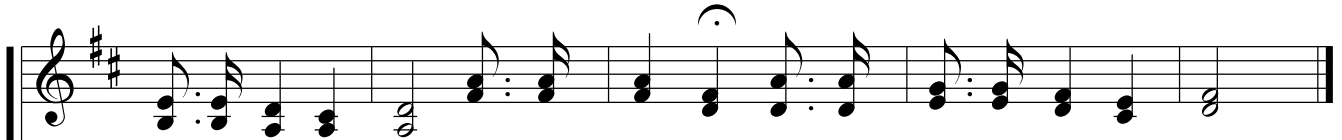
71, 225, 333

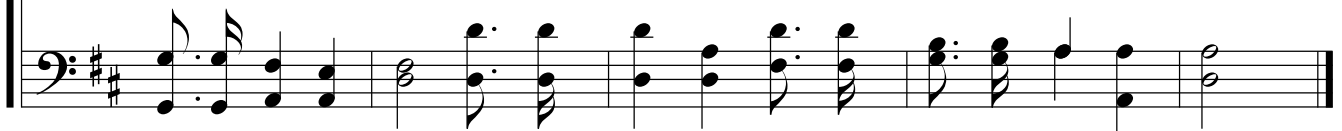
1. Tyś nam kazał śladem Two-im dążyć do nie-biań-skich bram, bądź więc

przewodni - kiem moim, prowadź mnie za rę - kę sam. Słod - ki Je - zu, w To - bie

ja nadzie - ję mam! Słod - ki Je - zu, w To - bie ja na - dzie - ję mam!

1. Tyś nam kazał śladem Twoim
dążyć do niebiańskich bram,
bądź więc przewodnikiem moim,
prowadź mnie za rękę sam.
[:Słodki Jezu,
w Tobie ja nadzieję mam!:]

2. Jezu, nie szczędź swojej łaski,
dodaj do wytrwania sił.
Chcę oglądać nieba blaski,
chcę, byś mnie pod skrzydła skrył.
[:Błogi Jezu,
pozwól, abym z Tobą żył!:]

3. Nakarm mnie dziś Twoim chlebem,
Słowem Prawdy nakarm mnie.
Pobłogosław mnie Twym niebem,
gdzie wraz z Tobą znajdę się.
[:Drogi Jezu,
modły dziś do Ciebie ślę!:]

4. Lecz miej wzgląd na me słabości,
Twą zasługą okryć chciej.
Dopuszcz do doskonałości
i do chwały przyjmij swej.
[:Słodki Jezu,
łaskę nieba na mnie zlej!:]

303 Chwała Tobie, Chryste, chwała

1. Chwa - ła To - bie, Chrys - te, chwa - ła nie - chaj brzmi po wszys - tek czas,
żeś za człon - ków swe - go Cia - ła ra - czył w łas - ce przy - jąc nas.

Refren
Chwa - ła Ci! Chwa - ła, cześć za Twą krew, za Twój krzyż!
Chwa - ła za Twe zmartwychwsta - nie. Krzyż swój, Pa - nie, prag - nę nieść.

1. Chwała Tobie, Chryste, chwała
niechaj brzmi po wszystkim czas,
żeś za członków swego Ciała
raczył w łasce przyjąć nas.

Refren:

Chwała Ci! Chwała, cześć
za Twą krew, za Twój krzyż!
Chwała za Twe zmartwychwstanie.
Krzyż swój, Panie, pragnę nieść.

2. Tyś nas zbawił od zagłady,
odkupiłeś z śmierci złej,
a więc idziem w Twoje ślady,
dążąc do nagrody Twojej.

3. Chwała Tobie, Chryste, Panie,
za obecność wtórą Twą.
Wkrótce Twoje królowanie
uraduje duszę mą.

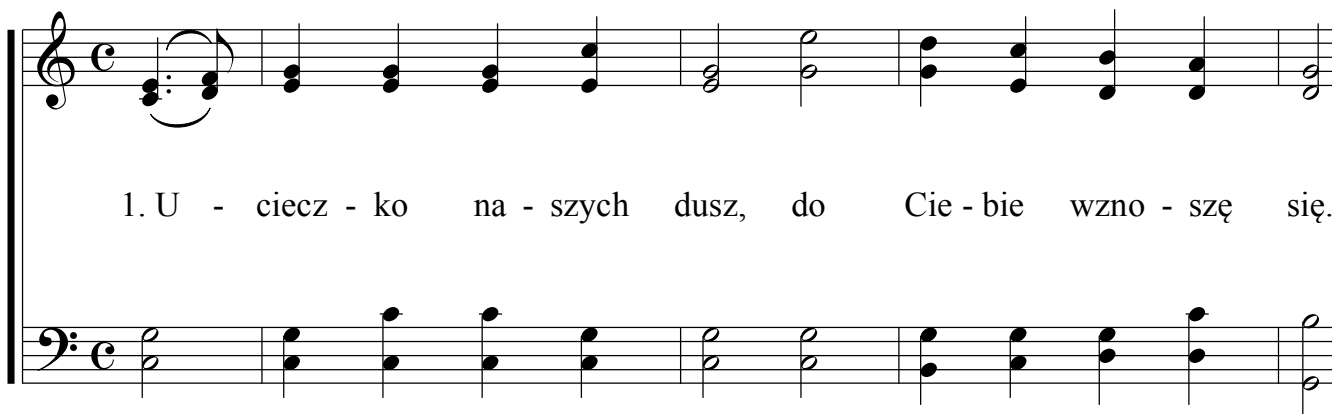
4. Tysiąclecia ranek świta,
już jasności widać brzask.
Króla swego ziemia wita,
pełna świętych Jego łask.

5. Wnet Królestwo Pan założy,
zacznie się najlepszy rząd,
a wraz z Panem Kościół Boży
wniesie zmartwychwstania sąd.

304

Ucieczko naszych dusz

57, 68, 183

1. U - ciec - z - ko na - szych dusz, do Cie - bie wzno - szę się.

Dłoń swo - ją na mą gło - wę złoż i po - bło - go - sław mię.

1. Ucieczko naszych dusz,
do Ciebie wznoszę się.
Dłoń swoją na mą głowę złoż
i pobłogosław mię.

2. Ucieczko w chwili złej,
Krynico czystych wód!
Nie odwróć się od dziatwy Twej,
dziś błaga Boży lud.

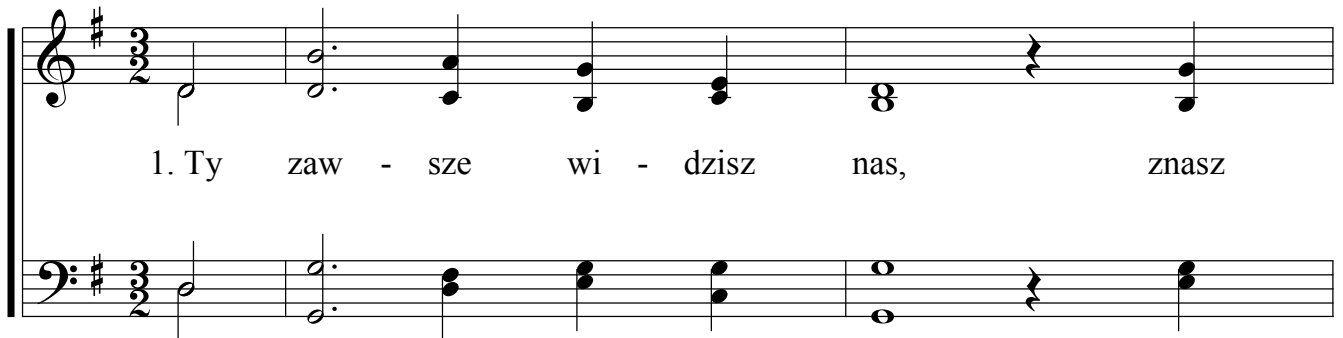
3. Racz siły dodać mi,
bym stoczył dobry bój.
Gdy przyjdą na mnie straszne dni,
racz wspierać, Zbawco mój!

4. Do kogożbiegnąć mam?
Tyś jest ucieczką mą.
Ty jeden mnie obronisz sam
przed wszelką chwilą złą.

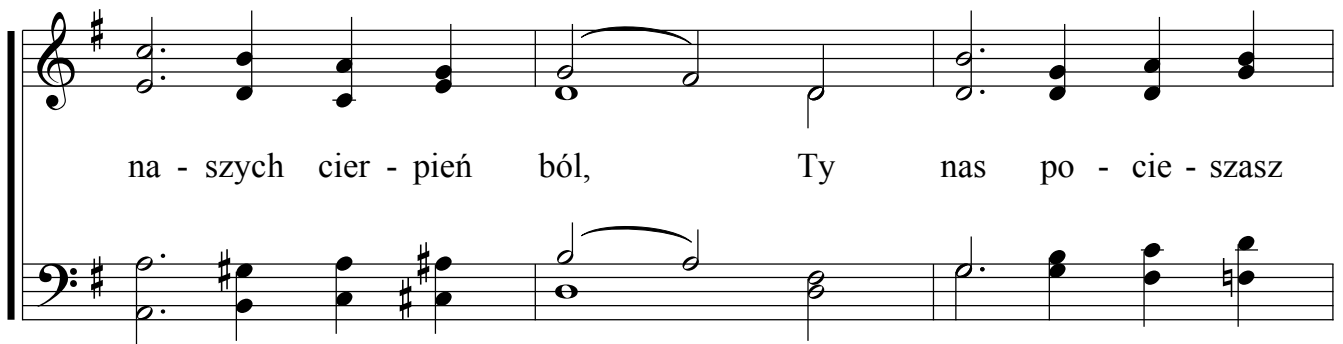
5. O, Zbawco, cześć Ci, cześć
za wszystkie łaski Twe!
Dziś trzeba Twoją chwałę wznieść,
bo już czas spełnia się.

305

Ty zawsze widzisz nas

1. Ty zaw - sze wi - dzisz nas, znasz

na - szych cier - pień ból, Ty nas po - cie - szasz

w każ - dy czas, boś Ty mi - łość - ci Król.

1. Ty zawsze widzisz nas,
znasz naszych cierpień ból,
Ty nas pocieszasz w każdy czas,
boś Ty miłości Król.

2. Gdy smutek serce gnie,
gdy ciało złamał trud,
do Ciebie serce nasze lgnie,
bo Ty swój zbawisz lud.

3. Uleci smutek hen,
gdy wzmocnisz wiarę nam.
Przemija każdy ból jak sen,
gdy tylko zechcesz sam.

4. Z radością niesiem krzyż,
boś Ty nam kazał nieść,
i dążym śmiało w nieba wyż,
śpiewając Tobie cześć.

5. Przed Tobą schylam się
i biegnę do Twych nóg,
bo Ty z ucisku zbawisz mię
i wskażesz, gdzie jest Bóg.

306

Obecność Twa

1. O - bec - ność Twa, o Pa - nie nasz, poz - wa - la

nam w o - fie rze trwać, bo kie - dy Ty nam

po - moc dasz, mo - że - my śmia - ło Praw dę siać.

1. Obecność Twa, o Panie nasz,
pozwała nam w ofierze trwać,
bo kiedy Ty nam pomoc dasz,
możemy śmiało Prawdę siać.

3. Dziś mogę śmiało Prawdę nieść
do braci, co daleko są,
bo wierzę, że radosną wieść
gotowym sercem przyjąć chcę.

2. A choć nam grozi zdradny cios,
choć czyha na nas Prawdy wróg,
my śmiało dziś podnosim głos,
bo z nami jest obecny Wódz.

4. Błogosław, Panie, zamiar ten,
pielgrzymom w drodze siły daj.
Niech śpieszą poza kraje, hen,
gdzie łąknie Prawdy biedny kraj.

5. Wszak jeszcze tylko kilka chwil,
wędrowki naszej bliski kres.
My przejdziem i tysiące mil,
by Prawdę wnieść w krainę łez.

306a O, Boże, ześlij na mnie łaski zdroj

The image shows a musical score for a hymn. It consists of three systems of music, each with a vocal line (treble clef) and a piano accompaniment (bass clef). The time signature is common time (C). The lyrics are written below the vocal line. The first system contains the first line of the hymn. The second system contains the second and third lines, with a double bar line and repeat signs. The third system contains the fourth line, also with a double bar line and repeat signs.

1. O, Bo - że, ze - ślij na mię ła - ski zdroj i
u - nieś mię pod sam tron Twój. Bo w du - szy mej tę - skno - ta
bar - dzo łka, a z o - czu pły - nie smut - ku łza.

1. O, Boże, ześlij na mnie łaski zdroj
i unieś mię pod sam tron Twój.
[:Bo w duszy mej tęsknota bardzo łka,
a z oczu płynie smutku łza.:]
2. O, Boże, wskrzeszaj mojej wiary skry,
wszak wszystkim dla mnie jesteś Ty.
[:Ty jeden możesz wieczne życie dać,
w wieczności byśmy mogli trwać.:]
3. Ja tylko Tobie służyć ciągle chcę;
bez Ciebie moje życie mdłe.
[:Tyś dla mnie Zbawcą, Tyś mój Król i Pan.
Obmyłeś grzechy krwią swych ran.:]
4. Daj, Panie, bym ja patrzył ciągle wwyż
na Ciebie, Chryste, na Twój krzyż.
[:O, odnów, Panie, odnów życie me;
ja Ciebie wielbić, Boże, chcę.:]

307**Bądź wola Twa**

1. Bądź wo-la Twa, o Pa-nie mój, czy ra-dość zsy-łasz,
czy też trud. Z po-ko-rą zno-si wszel-ki
znój od-da-ny To-bie wier-ny lud.

1. Bądź wola Twa, o Panie mój,
czy radość zsyłasz, czy też trud.
Z pokorą znosi wszelki znój
oddany Tobie wierny lud.

2. Bądź wola Twa, wołamy w głos,
a choć żyjemy w chwili złej,
nie spadnie z głowy naszej włos,
bo strzeże nas moc woli Twojej.

3. I modli się: „Bądź wola Twa”,
kto chce Stworzeniem Nowym być,
a Ojciec nowy umysł da,
pozwoli nową wolą żyć.

4. Bądź wola Twoja, Ojczy nasz,
któryś jest w niebie z Synem swym.
Ty z woli swojej świętej dasz,
że się połączym wkrótce z Nim.

5. Niech imię Twoje święci się,
na wieki niechaj w chwale trwa,
bo już Królestwa bliskie dni,
lecz w każdy czas bądź wola Twa!

druga melodia**208**

1. Bądź wo-la Twa, o Pa-nie mój, czy ra-dość zsy-łasz, czy też trud.

Z po - ko - rą zno - si wszel - ki znój od - da - ny To - bie wier - ny lud.

308

Aby wykonać Boski plan

1. A - by wy - ko - nać Bos - ki plan, sam Jezus zstą - pił na ten świat,

bo chce po - dźwignąć ludz - ki stan, gdy rządzić bę - dzie ty - siąc lat.

1. Aby wykonać Boski plan,
sam Jezus zstąpił na ten świat,
bo chce podźwignąć ludzki stan,
gdy rządzić będzie tysiąc lat.

3. Gdy skończą się już czasy złe,
sprawiedliwości przyjdzie czas.
Sam Jezus światem rządzić chce
i do tych rządów wezwie nas.

2. Zapowiedziana z dawnych lat
obecność Pańska faktem już.
Sam Jezus zstąpił na ten świat
pośród jasności rannych zór.

4. Już ucisk straszny sroży się.
Boskiego gniewu dzisiaj dzień,
lecz Jezus nie chce zguby, nie!
Wnet Jego blask rozproszy cień.

5. Zaświta słońce jasnych dni,
Królestwo Boże błysnie nam.
O chwała, Jezu, Zbawco, Ci!
Powiedzisz nas do nieba bram.

309 Śpieszmy się z pracą Pańską

1. Śpieszmy się z pra - cą Pań - ską, do - pó - ki jest dzień, głoś - my

Kró - le - stwo Pa - na, co przed na - mi tuż. Wkrótce na ziemię spad - nie ciem -

nej no - cy cień, w któ - rej pra - co - wać wię - cej nie bę - dzie - my już.

Refren

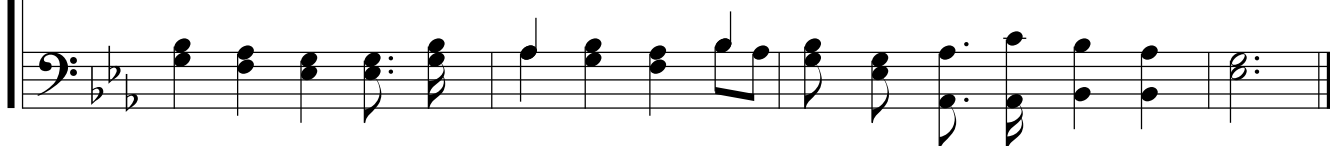

W pracy tej śpieszmy się, z pra - cy tej cies - my się. Miej - my

W pracy tej śpieszmy się, z pracy tej cies - my się.

ufność w Nim i czu - waj - my wciąż! Do koń - ca wszyscy śpieszmy się.

1. Śpieszmy się z pracą Pańską,
dopóki jest dzień,
głośmy Królestwo Pana,
co przed nami tuż.
Wkrótce na ziemię
spadnie ciemnej nocy cień,
w której pracować więcej
nie będziemy już.

Refren:

W pracy tej śpieszmy się,
z pracy tej cieszymy się.
Miejmy ufność w Nim i czuwajmy wciąż!
Do końca wszyscy śpieszmy się.

2. Póki czas, czerpmy pokarm
z skarbcza Bożych Słów.
Nieśmy chleb ten zgłodniałym,
co do Prawdy lgną.
Śpieszmy się, bo wnet błysnie
jasność Słońca znów,
a dni ziemskiej wędrówki
bardzo szybko mkną.

3. Jeszcze praca przed nami,
trzeba światłość nieść,
trzeba całemu światu
wykazywać błąd,
a więc nieśmy nowinę
i Królestwa cześć,
głosząc światu, że wkrótce
rozpocznie się sąd.

310

Kto zstąpił z nieba?

1. Kto zstąpił z nie - ba na ten świat? Kto wy - rzekł się nie - biań - skich
 chwał? Kto błysz - czy dziś jak cud - ny kwiat? Pan, któ - ry
 za nas ży - cie dał. Pan, któ - ry za nas ży - cie dał.

1. Kto zstąpił z nieba na ten świat? Kto wyrzekł się niebiańskich chwał? Kto błyszczysz dziś jak cudny kwiat? [:Pan, który za nas życie dał.:]	4. Kto zgładził grzechy przez swą krew, by człowiek wieczny żywot miał? Kto zgasił słuszny Boży gniew? [:Pan, który za nas życie dał.:]
2. Kto Ewangelię głosił nam? Kto pierwsze słowa Prawdy siał? Kto na Kalwarii cierpiał tam? [:Pan, który za nas życie dał.:]	5. Kto już obecny pośród nas? Kto na nas Ducha swego zlał? Kto sprawiedliwy niesie czas? [:Pan, który za nas życie dał.:]
3. Kto Ojcu był posłuszny wciąż? Kto wiernie aż do śmierci trwał? Kto ten największy Święty Mąż? [:Pan, który za nas życie dał.:]	6. O, dzięki, Zbawco, chwała Ci za tyle wielkich Twoich łask, że przez Twą dobroć dajesz mi [:w przyszłości ujrzeć nieba blask.:]

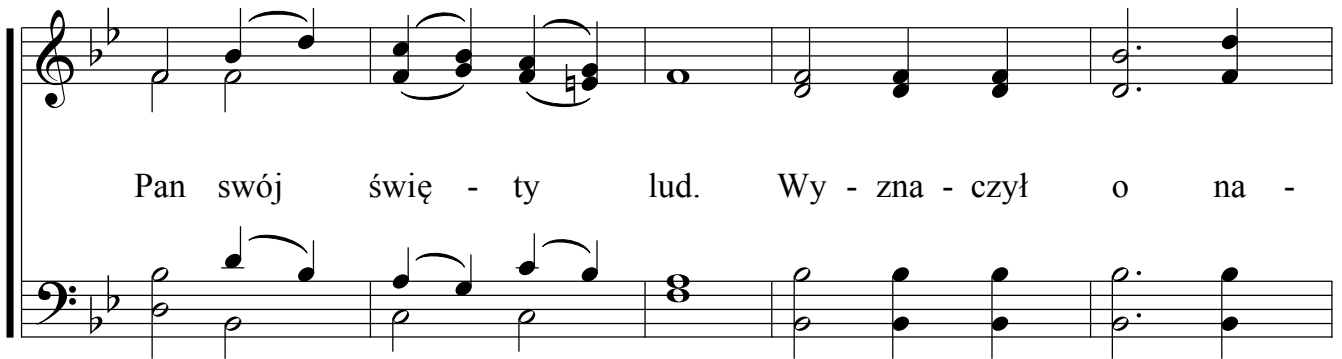
311

Przez cały Ewangelii Wiek

219, 256

1. Przez ca - ły E - wan - ge - lii Wiek wy - bie - ra

Pan swój świę - ty lud. Wy - zna - czył o na -

gro - dę bieg, lecz przez cier - pie - nia i przez trud.

1. Przez cały Ewangelii Wiek
wybiera Pan swój święty lud.
Wyznaczył o nagrodę bieg,
lecz przez cierpienia i przez trud.

2. Na skrzydłach wiary bieg ten trwa,
wskazuje drogę Pański krzyż,
a choć ciernista droga ta,
lud Pański pnie się w nieba wyż.

3. Bo w Ewangelii światłość jest
i Prawda, co rozprasza noc.
Przez Prawdę mamy ducha chrzest,
w światłości widzimy Boską moc.

4. Choć światłość niszczy fałsz i błąd,
buduje jednak serca nam.
Gdy Prawdę pozna ziemski ład,
wnet dojdzie do niebiańskich bram.

5. Nadchodzi już tryumfu czas.
Prawda zwycięży wszystko złe,
bo wówczas Chrystus przyjmie nas,
wybrany lud, w Królestwo swe.

312

Po raz wtóry przyszedł Pan

1. Po raz wtó - ry przyszedł Pan i już jest po - śród nas,
 a - by zba - wić ludz - ki stan w Kró - les - twa bło - gi czas.
 Ty - siąc - le - cia świa - ta brzask, już zni - ka czar - nej no - cy cień.
 Pan u - dzie - li zdro - je łask, bo błys - nął Je - go dzień.

1. Po raz wtóry przyszedł Pan i już jest pośród nas,
 aby zbawić ludzki stan w Królestwa błogi czas.
 Tysiąclecia świta brzask, już znika czarnej nocy cień.
 Pan udzieli zdroje łask, bo błysnął Jego dzień.
2. W Panu spokój, życia treść, miłości jasna toń,
 bo ma ludzkość z grobu wzniesić łaskawa Jego dłoń.
 I już dzisiaj czuje świat ożywczy Pańskiej Prawdy wpływ.
 Wpływ ten zgładzi grzechu ślad z swobodnych ziemskich niw.
3. Wtedy wszyscy złączą się, oddadzą Zbawcy cześć.
 Świat za Króla uzna Cię, by chwałę Tobie wzniesić.
 Ponad światem, gdzie Twój tron, Twój Kościół zawsze będzie stał,
 aby wśród niebiańskich stron dziedzicem być Twych chwał.

313 Czy w dzień jasny, czy też w mrok

1. Czy w dzień jasny, czy też w mrok, gdy w potrze - bie du - sza trwa,
czy za chwilę, czy za rok, zaw - sze Pan o - pie - kę da.

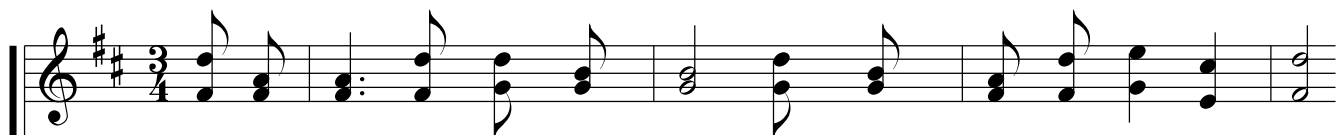
1. Czy w dzień jasny, czy też w mrok, gdy w potrzebie dusza trwa, czy za chwilę, czy za rok, zawsze Pan opiekę da.	3. Życie nasze pełne prób, doświadczenia znosić trza, lecz nim przyjdzie śmierć i grób, zawsze Pan opiekę da.
2. Gdy cię gnębi smutek, żal, niech cierpliwość długo trwa. Choć przed tobą mroczna dal, zawsze Pan opiekę da.	4. Jako członki klasy nóg, każdy z nas powinność zna. W pracy naszej Ojciec Bóg zawsze nam opiekę da.
5. A gdy słońca błysnie blask, gdy już minie chwila zła, dostąpimy Pańskich łask i koronę Pan nam da.	

druga melodia
27 II, 359

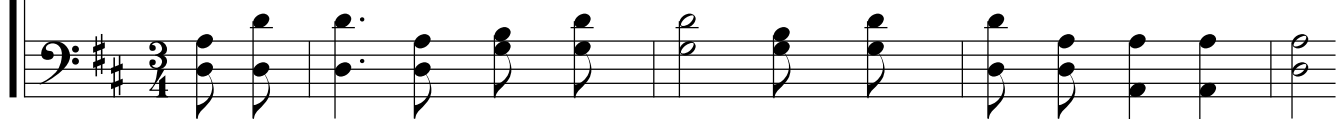
1. Czy w dzień jasny, czy też w mrok, gdy w po - trzebnie du - sza trwa,
czy za chwi - lę, czy za rok, zaw - sze Pan o - pie - kę da.

314

Ojcze, dzisiaj błagam Cię

1. Oj - cze, dzi - siał bła - gam Cię, racz za sy - na przy - jąc mnie.

Du - cha swe - go na mnie zlej, w swą o - pie - kę przyjąc chciej.

Wzmoc - nij w wie - rze, do - daj sił, a - bym zawsze wiernym był.

W To - bie ca - ła uf - ność ma. Niech się speł - ni wo - la Twa.

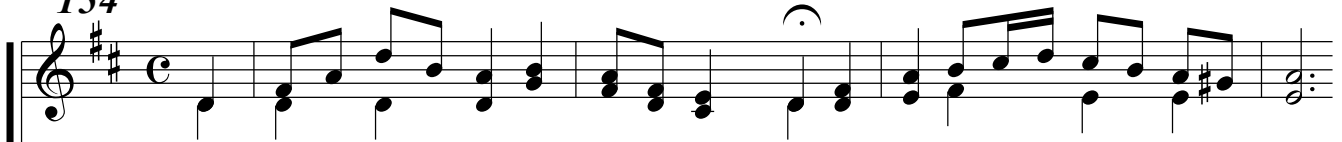
1. Ojcze, dzisiaj błagam Cię,
racz za syna przyjąć mnie.
Ducha swego na mnie zlej,
w swą opiekę przyjąć chciej.
Wzmocnij w wierze, dodaj sił,
abym zawsze wiernym był.
W Tobie cała ufność ma.
Niech się spełni wola Twa.

2. Śpiewam dziś na Stwórcy cześć,
bo w Nim mego życia treść.
Panu wiecznie służyć chcę,
modły przed tron Pański ślę.
Stwórca Zbawcę zesłał nam,
który za nas cierpiał sam,
a więc dzięki, Ojcze, Ci,
żeś udzielił Zbawcę mi.

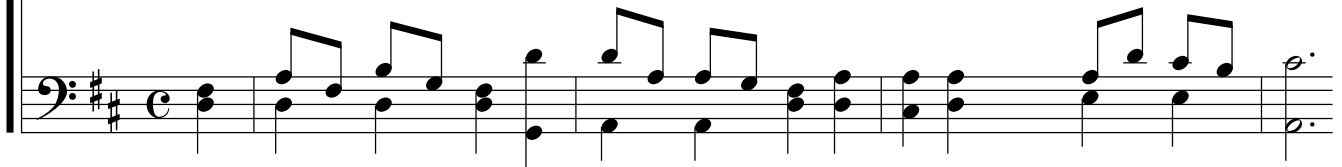
315

Do światła dąż

154

1. Do świa - tła dąż, gdzie przy - stań twa, bo już nad - cho - dzi noc,

a świa - tło Ci o - chro - nę da. W świa - tłoś - ci Pańska moc.

1. Do światła dąż, gdzie przystań twa, bo już nadchodzi noc, a światło Ci ochronę da. W światłości Pańska moc.	3. Do światła dąż, a zbędziesz się podstępnej nocy zrad, bo Zbawca wnet obroni Cię, gdy pójdziesz w Jego ślad.
2. Do światła dąż, a znajdziesz już spokojną, cichą toń, gdzie nie ma wichrów, nie ma burz, gdzie rządzi Pańska dłoń.	4. Do światła dąż, a w drodze tej, choć wąska i wśród łez, na krzyż zwrócone oczy miej, gdzie twej wędrówki kres.
5. Więc śmiało tam do światła dąż, tam kieruj kroki swe, gdzie źródło Prawdy bije wciąż, tam, gdzie zbawienie Twe.	

316

My czuwamy

1. My czu - wa - my, Kró - lu, Pa - nie, wier - nie u Twych sto - jąc stóp

i cze - ka - my na za - ra - nie, gdy głos Twój o - two - rzy grób.

I już Twe - go Słoń - ca bla - ski o - świe - ca - ją z bli - ska nas,

już się zbli - ża czas Twej ła - ski, już Kró - les - twa nad - szedł czas.

1. My czuwamy, Królu, Panie, wiernie u Twych stojąc stóp
i czekamy na zaranie, gdy głos Twój otworzy grób.
I już Twego Słońca blaski oświecają z bliska nas,
już się zbliża czas Twej łaski, już Królestwa nadszedł czas.
2. Lecz choć się już kończą Żniwa, choć już blisko chwila zła,
Stadko Tve nie odpoczywa, lecz do końca w pracy trwa.
I cierpliwie znosim znoje, jak kazałeś, Zbawco nasz,
bo wnet przyjmiesz Stadko swoje i koronę chwały dasz.
3. Więc w pokorze modły ślemy do niebiańskich Twoich stóp,
wiedząc, że już nie zaśniemy, choć nas czeka śmierci grób.
Gdy śmierć zamknie nasze oczy, momentalnie zmienim się,
bo Bóg chwałą nas otoczy; w Boskim stanie ujrzym Cię.

317

Powiedz, Księgo Bożych Słów

1. Powiedz, Księ-go Bo - zych Słów, i - le jesz - cze ma - my lat,
by Zba - wi - ciel przy - szedł znów, z nę - dzy wy - pro - wa - dzić świat.
Już o - bec - ny Zbaw - ca Pan! Już o - bec - ny po - śród nas!
Przy - szedł już na ziemski łąn. Ty - siąc - le - cia wscho - dzi czas!

1. Powiedz, Księgo Bożych Słów, ile jeszcze mamy lat,
by Zbawiciel przyszedł znów, z nędzy wyprowadzić świat.
Już obecny Zbawca Pan! Już obecny pośród nas!
Przyszedł już na ziemski łąn. Tysiąclecia wschodzi czas!
2. Powiedz, Święta Księgo nam, czemu jeszcze ucisk trwa?
Czy za chmurą Słońce tam? Czy nam Bóg zbawienie da?
Ucisk znaczy Boży gniew, co systemy zniszczy złe,
ale święta Pańska krew uratuje dzieci swe.
3. Więc jest Prawda w Księdze tej? Dzięki, dzięki, Panie, Ci,
żeś nam dał w miłości swej Słowo, w którym Prawda tkwi!
Księga świętych Bożych praw przepowiada lepszy los.
Królu, wiernych swoich zbaw, gdy świat wstanie na Twój głos.

318 My czekamy, w Prawdzie trwamy

1. My cze - ka - my, w Praw - dzie trwa - my, na pro -

ro - czy jas - ny dzień, kie - dy Kró - la

po - wi - ta - my wśród ra - dos - nych chwa - ły pień.

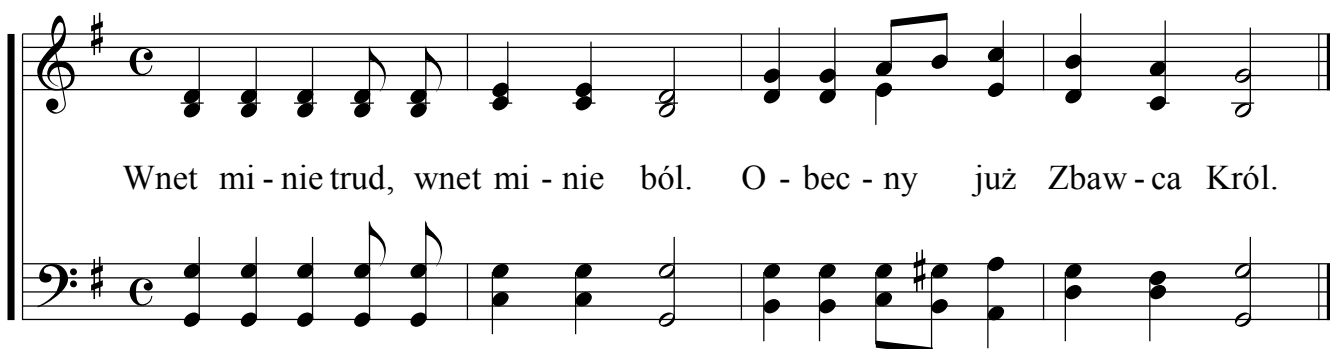
Refren

Wciąż cze - ka - my na tę chwi - łą. Prze - mi -

nę - ło cier - pień ty - le, a - le cier - pieć

by - ło mi - le, bo już świ - ta Pań - ski dzień.

Wnet mi - nie trud, wnet mi - nie ból. O - bec - ny już Zbaw - ca Król.

Refren:

1. My czekamy, w Prawdzie trwamy, na proroczy jasny dzień, kiedy Króla powitamy wśród radosnych chwały pień.	Wciąż czekamy na tę chwilę. Przeminęło cierpień tyle, ale cierpieć było mile, bo już świta Pański dzień. Wnet minie trud, wnet minie ból. Obecny już Zbawca Król.
2. Przyszła chwila ta radosna, z śmierci Pan uwolni świat i zakwitnie wieczna wiosna, rajski dzień przez tysiąc lat.	
3. Tyle przeszło już stuleci, tyle klęsk spotkało nas. Wreszcie dziś dla Pańskich dzieci Chrystusowy nadszedł czas.	
4. Opłaciło się czekanie i opłacił się nasz trud, bo dziś pierwsze zmartwychwstanie zyskał wierny Pański lud.	

319

175, 247

Chwała Tobie, Panie

1. Chwa - ła To - bie, Pa - nie, za zdroj Two - ich łask,

za Twe zmar - twych - wsta - nie, za o - biet - nic blask!

Al - le - lu - ja, chwal - my Pa - na, co nam da - je ży - cie!

U - pa - daj - my na ko - la - na, mo - dląc się o świc - cie.

1. Chwała Tobie, Panie, za zdroj Twoich łask,
za Twe zmartwychwstanie, za obietnic blask!
Alleluja, chwalmy Pana, co nam daje życie!
Upadajmy na kolana, modląc się o świcie.
2. Za zbawienie świata niech Ci będzie cześć!
Ślubujem za brata życie swoje nieść.
Alleluja, chwalmy Pana z Boskiego wyroku!
Upadajmy na kolana, modląc się o zmroku.
3. Za wszystkie przykłady, za Twą świętą krew,
dążym w Twoje ślady, niosąc Prawdy siew.
Alleluja, chwalmy Pana w Królestwa zaraniu!
Upadajmy na kolana, modląc się w konaniu.

320

Już się zbliża godzina łask

1. Już się zbli - za ta go - dzi - na, peł - na łask,   peł - na chwał.

Wkrót - ce w bla - sku uj - rzym Sy - na, któ - ry nam krzyż swój dał.

Wkrót - ce o - dej - dzie - my stąd tam, gdzie Bos - ka chwa - ła lśni.

Zacz - nie się Króles - twa rząd wkrót - ce,   za kil - ka dni.

1. Już się zbliża ta godzina, pełna łask, pełna chwał.
Wkrótce w blasku ujrzym Syna, który nam krzyż swój dał.
Wkrótce odejdziemy stąd tam, gdzie Boska chwała lśni.
Zacznie się Królestwa rząd wkrótce, za kilka dni.
2. A gdy minie chwila zgonu, zmieni nas w Boski stan,
a wybrańców u stóp tronu przyjmie sam Chrystus Pan.
I u Jego Boskich stóp Pan wyznaczy miejsce ci,
gdy się skończą chwile prób wkrótce, za kilka dni.
3. Wówczas będziem pełni chwały, pełni chwał, pełni łask,
mając żywot doskonały. Będzie w nas Stwórcy blask.
Niech więc Panu za ten plan wiekuista chwała brzmi,
bo nas czeka Boski stan wkrótce, za kilka dni.

321 Czymże, Panie, się odwdzięczę

1. Czym - że, Pa - nie, się od - wdzięczę, żeś mnie przy - jął w ła - sce swej?

Dziś przed To - bą kor - nie klęczę, ży - cie mo - je przy - jąć chciej.

Od - dam mo - je ziemskie pra - wa, przy - wi - le - jów ziemskich dar.

O - biet - ni - ca Twa ła - s - ka - wa kry - je w so - bie droż - szy czar.

1. Czymże, Panie, się odwdzięczę, żeś mnie przyjął w łasce swej?
Dziś przed Tobą kornie klęczę, życie moje przyjąć chciej.
Oddam moje ziemskie prawa, przywilejów ziemskich dar.
Obietnica Twa łaskawa kryje w sobie droższy czar.
2. Tyś mnie, Panie, z ducha spłodził, Tyś mi nowy umysł dał.
Tyś nadzieją mnie odrodził, abym lepszy żywot miał.
Niech więc ziemskie me naczynie nie przeszkadza w służbie mi!
W każdej myśli, w każdym czynie pragnę wiernie służyć Ci.
3. Wierzę w Twoją krew kosztowną. Raz za wszystkich dałeś ją.
Przez Twą miłość niewymowną odkupiłeś duszę mą.
Jakże wielka Twa ofiara, bezgraniczna dobroć Twa!
Z serca płynie moja wiara. Serce tylko Ciebie zna.

322**Ofiara Chrystusowej Krwi**

52

1. O - fia - ra Chrys - tu - so - wej krwi dla wszy - stkich

star - czy raz raz aż po o - sta - tnie

świa - ta dni, aż po Kró - les - twa czas.

1. Ofiara Chrystusowej krwi
dla wszystkich starczy raz
aż po ostatnie świata dni,
aż po Królestwa czas.

3. Kto zawsze idzie w Pański ślad,
do śmierci wiernie trwa,
dla tego Jezus jest jak brat,
koronę temu da.

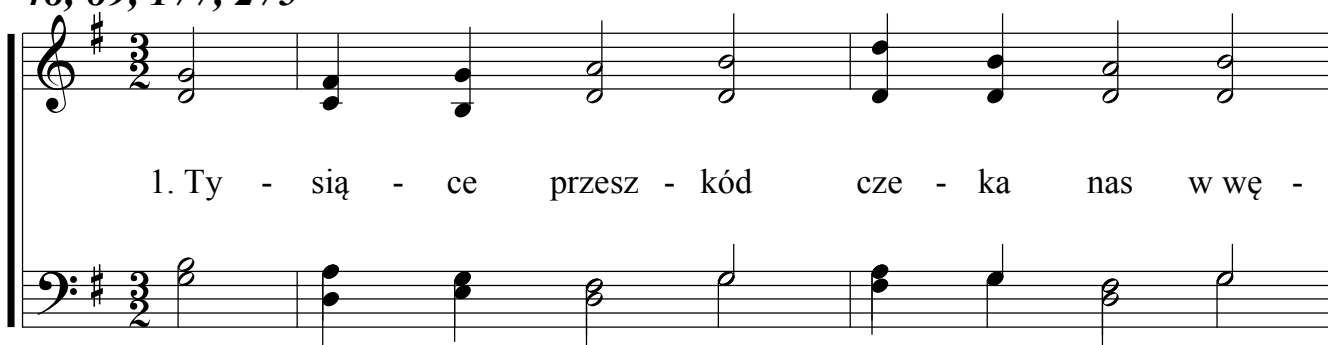
2. Za wszystkich Jezus życie dał,
bo wszystkich kocha On,
nie wszystkich jednak przyjąć miał
na swój królewski tron.

4. Lecz strzec się trza, by z drogi tej
nie zboczyć ni na krok,
a przyjmie Pan do chwały swej,
gdy błysnie Pański Rok.

323

Tysiące przeszkód czeka nas

48, 89, 177, 275

1. Ty - się - ce przes - kód cze - ka nas w wę -

drów - ce na - szej w nie - ba próg, lecz ko - mu dro - gi

przy - szły czas, przes - ko - dy zwal - cza swo - ich dróg.

1. Tysiące przeszkód czeka nas
w wędrówce naszej w nieba próg,
lecz komu drogi przyszedł czas,
przeszkody zwalcza swoich dróg.

2. Więc módlmy się! Pan doda sił
do zwyciężenia przeszkód sto,
a choćby wróg nam w drodze był,
modlitwa zwalczy wszelkie zło.

3. Modlitwa zbroją Bożą jest,
co broni nas od wszelkich zrad,
a gdy nas czeka ognia chrzest,
z modlitwą dążym w Pański ślad.

4. Więc modły swe do Pana ślę,
modlitwa słodzi moje dni,
a kiedy wzmocnić serce chcę,
modlitwa jest ucieczką mi.

324 Czym się odpłacę za Twą krew?

39

1. Czym się pła - cę za Twą krew, za ła - ski

Two - jej zdroj? przy - jąc ten dzięk - czyn - ny

śpiew, naj - droż - szy Zbaw - co mój!

1. Czym się odpłacę za Twą krew,
za łaski Twojej zdroj?
Racz przyjąć ten dziekczynny śpiew,
najdroższy Zbawco mój!
2. Bo cóż ja tu na ziemi mam?
Czym spłacę łaski Twe?
Już chyba Ci w ofierze dam
to ziemskie życie me.
3. I Twoim sługą pragnę być
do ostatniego tchu.
Pod Twoje skrzydła chcę się skryć
w wędrowce ziemskiej tu.
4. I śpiewać będę na Twą cześć,
boś Ty odkupił nas,
i światło Prawdy będę nieść,
Królestwa głosząc czas.

325 Gdy na krzyż ów podnoszę wzrok

The musical score is written in G major (one sharp) and common time (C). It consists of three systems, each with a vocal line (treble clef) and a piano accompaniment line (bass clef). The lyrics are: 1. Gdy na krzyż ów pod - no - szę wzrok, na któ - rym Zbaw - ca ży - cie dał, do krzy - ża wnet przy - bli - zam krok, bo przez krzyż bę - dę ży - wot miał.

1. Gdy na krzyż ów podnoszę wzrok,
na którym Zbawca życie dał,
do krzyża wnet przybliżam krok,
bo przez krzyż będę żywot miał.

3. Do siebie nie należę już,
bo Zbawca kupił mnie swą krwią.
O Panie, krzyż mój na mnie złoś
i pozwól cierpieć na cześć Twą.

2. I już nie szukam ziemskich sław,
z radością zniosę trud i znój.
Przez wiarę moją Ty mnie zbaw!
Daj mi mój krzyż, o, Panie mój!

4. Dziś na ołtarzu składam Twym
to wszystko, co na ziemi mam,
i pragnę tylko z krzyżem swym
podążać aż do nieba bram.

5. I wierzę, że ofiara ma
przyjemna, Panie, będzie Ci,
że Bóg koronę wkrótce da,
gdy już Królestwa błyszczą dni.

Razem z Panem cierpieć chcę

1. Razem z Panem cier - pieć chcę, ra - zem z Pa - nem zno - sić ból,
 bo Pan tak na - u - czył mię, a Pan to mi - łość - ci Król.
 Razem z Pa - nem bę - dę stać, chcąc zwycięs - ki sto - czyć bój.
 Z Panem bę - dę wiecznietrwać, gdy mnie wez - wie Zbaw - ca mój.

1. Razem z Panem cierpieć chcę, razem z Panem znosić ból,
 bo Pan tak nauczył mię, a Pan to miłości Król.
 Razem z Panem będę stać, chcąc zwycięski stoczyć bój.
 Z Panem będę wiecznie trwać, gdy mnie wezwie Zbawca mój.
2. Razem z Panem w każdy czas pragnę tu na ziemi być,
 aby potem z Panem wraz wiecznie w niebie w chwale żyć;
 a Pan nie opuści mnie, kiedy przyjdzie chwila zła,
 bo On mego dobra chce i opiekę zawsze da.
3. Razem z Panem będę znów, gdy Królestwa przyjdą dni,
 bo tak głosi Księga Słów, którą Pan wyjaśnił mi.
 I już odtąd wiecznie tam razem z Panem będę trwać,
 gdzie udzieli Zbawca sam niewymownych Boskich chwał.

Kiedy z nieba zstąpi Pan

1. Kie - dy z nie - ba zstą - pi Pan, a - by

rza - dzieć świa - tem tym, wnet od - mie - ni się nasz

stan, bę - dziem rza - dzieć ra - zem z Nim.

Refren

Bę - - - dziem rza - - dzieć wiecz - nie z Nim,
Bę - dziem rza - dzieć wiecz - nie z Nim,

wiecz - nie z Pa - - - nem po - śród chwał,
z Pa - nem swym z Pa - nem wśród chwał,

u - wiel - bie - - - ni z Pa - nem swym,
u - wiel - bie - ni z Pa - nem swym,

bo nam Pan Kró - les - two da.

1. Kiedy z nieba zstąpi Pan,
aby rządzić światem tym,
wnet odmieni się nasz stan,
będziem rządzić razem z Nim.

Refren:

Będziem rządzić wiecznie z Nim,
wiecznie z Panem pośród chwał,
uwielbieni z Panem swym,
bo nam Pan Królestwo da.

2. Kiedy Króla ujrzym twarz
w majestacie Jego łask,
w chwale będzie żywot nasz,
Boski nas otoczy blask.
3. Przez zasługę swojej krwi
doskonałość Pan nam da,
da nam szczęście wiecznych dni,
żywot, który wiecznie trwa.
4. Skarb niebiański da nam Bóg,
wynagrodzi chwile złe
i ze stanu swoich sług
przyjmie nas za syny swe.

Kiedy burza życie łamie

1. Kie - dy bu - rza ży - cie łamie, gdy ciem - noś - ci spły - wa noc,

pro - szę, a - by Pań - skie ra - mię u - dzie - li - ło mi swą moc.

Refren

Pan u - dzie - li mi swęj rę - ki i u -
Pan u - dzie - li mi swęj rę - ki

kró - - ci ser - ca mę - ki, ból u - kró - ci, nie od -
i u - kró - ci ser - ca mę - ki, ból u - kró - ci,

rzu - ci, bo Pan jest u - cież - ką mą.
nie od - rzu - ci, bo Pan jest u - cież - ką mą.

1. Kiedy burza życie łamie,
gdy ciemności splywa noc,
proszę, aby Pańskie ramię
udzieliło mi swą moc.

2. Choć smutki Pan nam zsyła
i doświadczeń ciężki trud,
przez to wzrasta wiary siła,
w łasce wzrasta Pański lud.

Refren:

Pan udzieli mi swej ręki
i ukróci serca męki,
ból ukróci, nie odrzuci,
bo Pan jest ucieczką mą.

3. Choć wróg siły swe wytęża,
aby nas wprowadzić w błąd,
wiara w Pańską krew zwycięża,
zwycięzcami wyjdziem stąd.

4. A więc idźmy w imię krzyża,
w nim ucieczka naszych dni,
bo już chwila się przybliża,
bo już siódma trąba brzmi.

328a

328

Kiedy huczą życia burze

(na melodię 328)

1. Kiedy huczą życia burze,
groźny odgłos morskich fal,
jasne światło błyszczy w górze
i w niebiańską wzywa dal.

3. Wróg nam stawia wciąż przeszkody,
z wąskiej ścieżki zepchnąć chce.
My wciąż śpieszym do nagrody,
tam kierujem kroki swe.

Refren:

Tam nadziei naszej blaski,
tam jest źródło Pańskiej łaski,
drogi naszej tam czeka kres,
tam jest koniec naszych łez.

4. A krzyż drogę nam wskazuje
przez cierpienia i przez ból,
a my dążym, gdzie panuje
Zbawca, wiekuisty Król.

2. Choć cierpienia nas tu dręczą,
jednak trwamy w drodze swej,
dążąc, gdzie Pan łaski tęczę
wiedzie do przystani tej.

5. Jeszcze tylko mała chwilka,
a wnet się znajdziemy tam.
Jeszcze tylko kroków kilka,
a wśród nieba staniam bram.

329

Gdzie dwóch lub trzech

1. Gdzie dwóch lub trzech w harmo - nii dusz z i - mieniem Twym na us - tach trwa,
tam o - bie - ca - leś sta - nać już, bo dro - gą Ci jest trzód - ka Twa.

1. Gdzie dwóch lub trzech w harmonii dusz z imieniem Twym na ustach trwa,
tam obiecałeś stanąć już,
bo drogą Ci jest trzódka Twa.
2. Gdzie usta wnoszą pieśni chór,
by chwałę Twoją w niebo wnieść,
tam jest na pewno Pański zbór,
co łączy się na Twoją cześć.
3. A imię Twoje łączy brać,
utwierdza wiarę Bożych sług,
pozwala im w pokoju trwać,
choć srogie próby zsyła Bóg.
4. Z imienia tego płynie moc,
co doda sił, gdy przyjdzie zgon.
To imię światłem w ciemną noc,
wskazuje drogę przed Twój tron.
5. Więc gdzie się zbierze dwóch lub trzech
w imieniu Pana w każdy czas,
tam już przystępu nie ma grzech,
bo Chrystus jest w pośrodku nas.

druga melodia

308

1. Gdzie dwóch lub trzech w harmo - nii dusz z i - mieniem Twym na us - tach trwa,
tam o - bie - ca - leś sta - nać już, bo dro - gą Ci jest trzód - ka Twa.

330

Kto wierzy w Pańską krew

1. Kto wie - rzy w Pań - ską krew, ten

w Pa - nu ży - wot ma, na Pań - ski zaw - sze

sta - je zew i wier - nie w Praw - dzie trwa.

1. Kto wierzy w Pańską krew,
ten w Panu żywot ma,
na Pański zawsze staje zew
i wiernie w Prawdzie trwa.

2. Kto wierzy w Pański krzyż,
nie zmoże go zły wróg,
ten śmiało dąży w nieba wyż,
aż tam, gdzie Stwórca Bóg.

3. Kto ziemski rzucił świat
i zrzekł się ziemskich chwał,
ten będzie w chwale przyszłych lat
u boku Zbawcy stał.

4. Bo Pan obiecał nam,
że kto zwycięży tu,
ten wejdzie aż do nieba bram,
gdzie Pan da chwałę mu.

331 Kto przelał swą na krzyżu krew?

1. Kto przelał swą na krzy - żu krew? Chry - stus Pan! Chry - stus Pan!

Kto zgasił słuszny Bo - ży gniew? Chry - stus Pan! Chry - stus Pan!

mf
Kto zbawił mnie, kto zba - wił świat? Chrystus Pan! Chry - stus Pan!

f

Kto będzie rzą - dzić ty - siąc lat? Chry - stus Pan! Chry - stus Pan!

1. Kto przelał swą na krzyżu krew?
Chrystus Pan! Chrystus Pan!
Kto zgasił słuszny Boży gniew?
Chrystus Pan! Chrystus Pan!
Kto zbawił mnie, kto zbawił świat?
Chrystus Pan! Chrystus Pan!
Kto będzie rządzić tysiąc lat?
Chrystus Pan! Chrystus Pan!

2. Kto nam naukę Prawdy dał?
Zbawca nasz! Zbawca nasz!
Kto na nas ducha swego zlał?
Zbawca nasz! Zbawca nasz!
Kto przyszedł spełnić Boski plan?
Zbawca nasz! Zbawca nasz!
Kto nam obiecał Boski stan?
Zbawca nasz! Zbawca nasz!

3. Kto czyta w sercach swoich sług?
 Jezus sam! Jezus sam!
 Kto nas powiedzie w nieba próg?
 Jezus sam! Jezus sam!
 Kto podał nam swą zbawczą dłoń?
 Jezus sam! Jezus sam!
 Kto nam uwieńczy chwałą skroń?
 Jezus sam! Jezus sam!

druga melodia

1. Kto prze - lał swą na krzy - żu krew? Chry - stus Pan! Chry - stus Pan!

Kto zga - sił słu - sz - ny Bo - ży gniew? Chry - stus Pan! Chrystus Pan!

Kto zba - wił mnie, kto zba - wił świat? Chrystus Pan! Chry - stus Pan!

Kto bę - dzie rzą - dzić ty - siąc lat? Chrystus Pan! Chry - stus Pan!

332**Niech nasze harfy brzmia**

1. Niech na - sze har - fy brzmia, ra - dos - na nio - sac wiec,
niech chwa - la wiel - ka do - broc Twą i dzwie - cza na Twą cześć!

1. Niech nasze harfy brzmia,
radosną niosąc wieść,
niech chwałą wielką dobroć Twą
i dźwięczą na Twą cześć!

2. Harf naszych wdzięczny ton
nastroił Pański Duch.
Pieśń leci aż przed Boski tron,
raduje Pański słuch.

3. I płynie w niebo głos,
to Syon modły śle
i leci pieśń wśród rannych ros
przed Boskie stopy Twe.

4. Syonie, z prochu wstań!
Wnet koniec Twoich łez.
Zaprzestań smutku, gorzkich łkań.
Dziś twoich cierpień kres.

5. Już Tysiąclecia brzask
różowi blaskiem wschód.
Dziś dla Syonu chwila łask,
więc śpiewa Pański lud.

6. A Kościół Pański znów
na wieki będzie stał,
bo czerpał wiarę z Bożych Słów,
nadzieję w Panu miał.

7. Niech nasze harfy brzmia,
radosną niosąc wieść,
niech chwałą wielką dobroć Twą
i dźwięczą na Twą cześć!

333**Wiara nasza z Objawienia**

71, 225, 302

1. Wia - ra na - sza z O - bja - wie - nia, a na - dzie - ją Pań - ska krew. Wie - rząc

w dzieło od - kupie - nia, niesiem światu Prawdy siew. Kto w krew wierzy, niechaj
staje na ten zew! Kto w krew wie - rzy, nie - chaj sta - je na ten zew!

1. Wiara nasza z Objawienia,
a nadzieją Pańska krew.
Wierząc w dzieło odkupienia,
niesiem światu Prawdy siew.
[:Kto w krew wierzy,
niechaj staje na ten zew!:] *

2. Na Kalwarii dzieło krzyża
ludzki odkupiło ród,
a krew święta dziś przybliży
przed tron Ojca Pański lud.
[:Na Kalwarii
stał się ten największy cud.:] *

3. Gdy przejdziemy za zasłonę,
ujrzym Pańskiej chwały blask.
Pan udzieli nam koronę,
do niebiańskich przyjmie łask.
[:Słońce wschodzi,
świta Tysiąclecia brzask!:] *

druga melodia

1. Wiara na - sza z O - bja - wie - nia, a na - dzie - ją Pań - ska krew.
Wie - rząc w dzieło od - ku - pie - nia, Nie - siem świa - tu Praw - dy siew.

* piąta i szósta linijka nie dotyczy drugiej melodii

Racz dać nam światło

1. Racz dać nam świa - tło, nie - chaj świeci nam, niech wie - dzie nas!

Niechaj pro - wadzi nas do nie - ba bram w u - cis - ku czas!

Strzeż naszych dróg i po - daj swo - ją dłoń.

Nie - chaj nas wzmoćni Twej mi - łość - ci toń.

1. Racz dać nam światło, niechaj świeci nam, niech wiedzie nas!
 Niechaj prowadzi nas do nieba bram w ucisku czas!
 Strzeż naszych dróg i podaj swoją dłoń.
 Niechaj nas wzmoćni Twej miłości toń.
2. Niech w serca nasze spływa Prawda Słów nauki Twej
 i racz nas wesprzeć, kiedy zwątpim znów wśród chwili złej.
 Nie policz nam upadków naszych ślad.
 Niech światłość Twoja strzeże nas od zrad.
3. Z Twojego Słowa płynie łaski zród, żywota treść.
 Ze Słów tych czerpie światłość Kościół Twój na Twoją cześć.
 Nie poskap więc nam Twoich świętych łask.
 Racz na nas zesłać Twej światłości blask.

335

Czy zobaczymy się przy zdroju

1. Czy zobaczymy się przy zdro - ju, tam, gdzie wiecznej chwa - ły kraj?

Czy nie pragniesz ty spo - ko - ju tam, gdzie wi - ta bło - gi raj?

O, ra - dos - ne wykrzyk - nie - nie ko - ło ży - cia zdro - ju brzmi!

Czy gdzie świętych jest ze - bra - nie, tam zo - baczmy się i my?

Refren

Owszem, przyjdę ja do zdro - ju, do ży - wo - ta czystych wód.

Pra - gnę, pra - gnę ja spo - ko - ju. Tam po - wi - tam Bo - ży lud.

druga melodia

240

1. Czy zo - baczym się przy zdro - ju, tam, gdzie wiecznej chwa - ły kraj?

Czy nie pragniesz ty spo - ko - ju tam, gdzie wi - ta bło - gi raj?

O, ra - dos - ne wy - krzyk - nie - nie ko - ło ży - cia zdro - ju brzmi!

Czy gdzie świę - tych jest ze - bra - nie, tam zo - ba - czym się i my?

Refren

Owszem, przyjdę ja do zdroju, do żywo - ta czystych wód.

Pragnę, pra - gnę ja spo - ko - ju. Tam po - wi - tam Bo - ży lud.

1. Czy zobaczymy się przy zdroju,
tam, gdzie wiecznej chwały kraj?
Czy nie pragniesz ty spokoju
tam, gdzie wita błogi raj?
O, radosne wykrzyknienie
koło życia zdroju brzmi!
Czy gdzie świętych jest zebranie,
tam zobaczymy się i my?

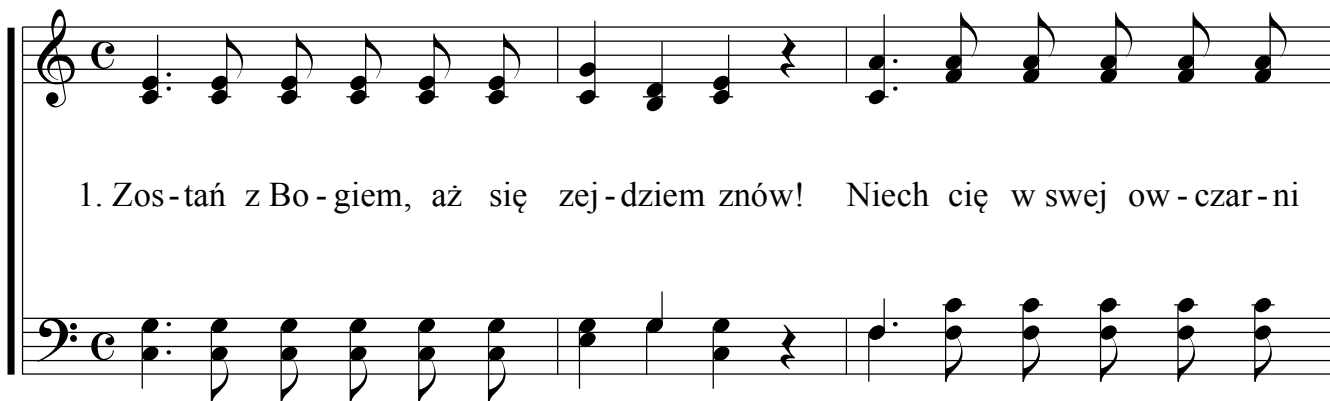
Refren:

Owszem, przyjdę ja do zdroju,
do żywota czystych wód.
Pragnę, pragnę ja spokoju.
Tam powitam Boży lud.

2. Czy zobaczymy się przy zdroju?
Wielu z naszych jest już tam.
Spoczywają po swym znoju,
w świetle się ukażą nam.
Słodkie pieśni zanucimy,
wzniesie tam się pochwał głos.
Czy i ty tam będziesz z nami?
Czy ten sam cię spotka los?
3. Czy zobaczymy się przy zdroju?
Dom ojcowski czeka cię.
Chodząc tak w niebiańskim stroju,
na cię tam obejrzą się.
Płynie z zdroju nam ubogim
wieczne życie, pokój, chłód.
O, rozkoszy, być tak błogim!
Przyjdiesz i ty do tych wód?

336 Zostań z Bogiem, aż się zejdzem znów

367

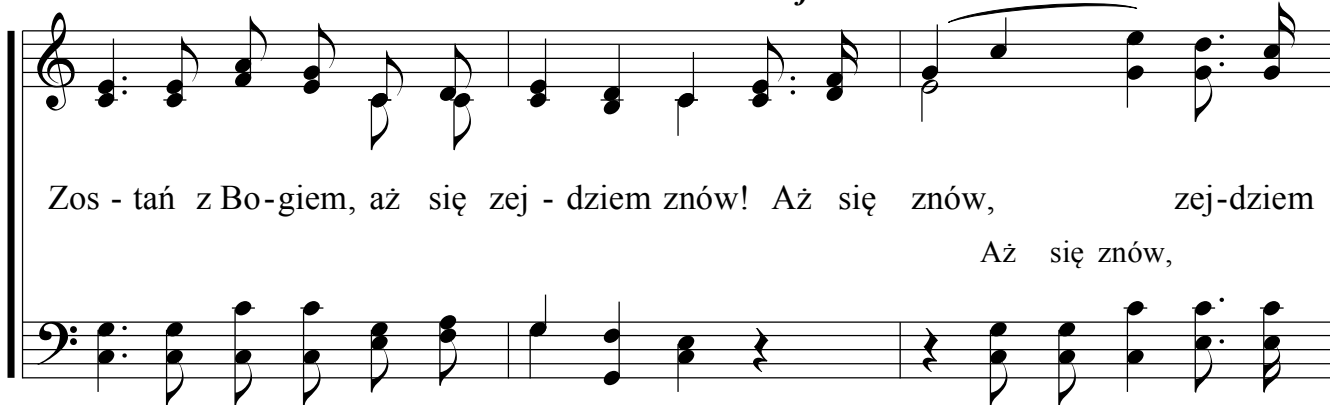

1. Zos-tań z Bo-giem, aż się zej-dziem znów! Niech cię w swej ow-czar-ni

schra - nia, cie - niem skrzy - deł cię za - sła - nia.

Refren

Zos - tań z Bo-giem, aż się zej - dziem znów! Aż się znów, zej-dziem
Aż się znów,

znów, zej - dziem się u Je - zu - so - wych nóg, aż się
zej-dziem znów Je - go zej-dziem znów

znów, zej - dziem znów, zos - tań z Bogiem, aż się zej - dziem znów!
 aż się znów, zejdzien znów,

1. Zostań z Bogiem, aż się zejdzien znów!
 Niech cię w swej owczarni schrania,
 cieniem skrzydeł cię zasłania.
 Zostań z Bogiem, aż się zejdzien znów!

Refren:

Aż się znów, zejdzien znów,
 zejdzien się u Jezusowych nóg,
 aż się znów, zejdzien znów,
 zostań z Bogiem, aż się zejdzien znów!

2. Zostań z Bogiem, aż się zejdzien znów!
 Niech cię przez swe rady wspiera,
 drzwi do manny ci otwiera.
 Zostań z Bogiem, aż się zejdzien znów!
3. Zostań z Bogiem, aż się zejdzien znów!
 Gdy pokusy w drodze stoją,
 niech cię broni ręką swoją.
 Zostań z Bogiem, aż się zejdzien znów!
4. Zostań z Bogiem, aż się zejdzien znów!
 Niech ci swej miłości daje,
 falom śmierci cios zadaje.
 Zostań z Bogiem, aż się zejdzien znów!

337 Święty, Święty, Pan Bóg Wszechmocny

1. Świę - ty, Świę - ty, Świę - ty Pan Bóg Wszech - moc - ny!
W brza - sku ran - nej zo - rzy śpiew nie - siem przed Twój tron.
Świę - ta Two - ja do - broć roz - pra - sza cień noc - ny
i zsy - ła świa - łość od niebiańskich stron. A - men.

Coda

The image shows a musical score for a hymn. It consists of four systems of music, each with a vocal line (treble clef) and a piano accompaniment line (bass clef). The key signature is two flats (B-flat and E-flat), and the time signature is 4/4. The lyrics are in Polish and are printed below the vocal line of each system. The word 'Coda' is written above the piano line of the fourth system.

1. Święty, Święty, Święty Pan Bóg Wszechmocny!
W brzasku rannej zorzy śpiew niesiem przed Twój tron.
Święta Twoja dobroć rozprasza cień nocny
i zsyła światłość od niebiańskich stron.
2. Święty, Święty, Święty Pan Bóg wszechświata!
Całe niebo chwali dziś Twej miłości toń.
Twoja wielka łaska całą ludzkość zbrata,
świat błogosławić będzie Twoja dłoń.
3. Święty, Święty, Święty! Tyś Bóg jedyny!
Ciebie tylko znamy przez Słowo, któreś dał.
Ciebie, Ojczy, chwalim, wierne Twoje syny,
z nadzieją w sercu Twych niebiańskich chwał.

4. Święty, Święty, Święty, Najwyższy Panie!
Chwała niechaj będzie po wszystkie czasy Ci!
Racz nam dać, o Ojczy, pierwsze zmartwychwstanie,
gdy już się skończą naszej próby dni.

- Amen -

338
339

Boże, Ojczy, któryś w niebie

1. Boże, Ojczy, któryś w niebie,
niech się święci imię Twe!
Dziś uciekam się do Ciebie,
Tobie składam śluby me.
Polegając w mej słabości
na tej łasce, jaką dasz,
ufam, że w Boskiej miłości
Chrystusową ujrzę twarz.

2. Przez krew, co z Chrystusa boku
płynąc, odkupiła świat,
zwoń nas od śmierci wyroku,
pozwól dążyć w Mistrza ślad.
Na ołtarzu Twym składamy
wszystkie dobra ziemskich stron
i nadzieję w sercu mamy,
że ofiarę przyjmie On.

Refren:

Panie, przyjmij moje śluby,
udziel mi opieki swej!
Aby wytrwać w czasie próby,
trzeba tylko mocy Twej!

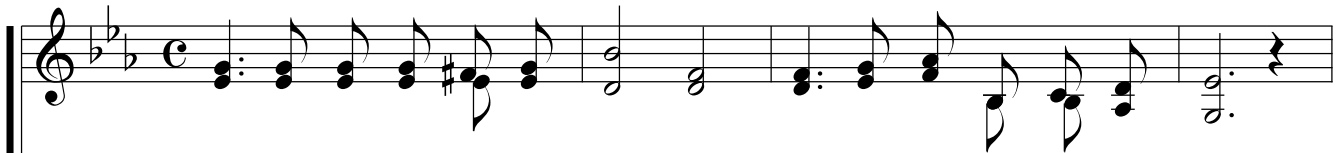
3. Odtąd żyjem dla Jezusa,
stajem, gdzie nas wiedzie zew,
i do Ojczy przez Chrystusa
dążym, wierząc w Jego krew.
A kto w krew Jezusa wierzy,
ten żywota weźmie dań,
kiedy świata wiek przebieży,
Tysiąclecia błysnie rań.

4. A choć w ciała skazitelne
Ojciec nową wolę wsiął,
wkrótce da nam nieśmiertelne,
tak jak Jezusowi dał.
Więc ślubujem dziś w pokorze,
że zniesiemy każdy trud,
tylko Ty nas przyjm, o Boże,
za swych synów, za swój lud!

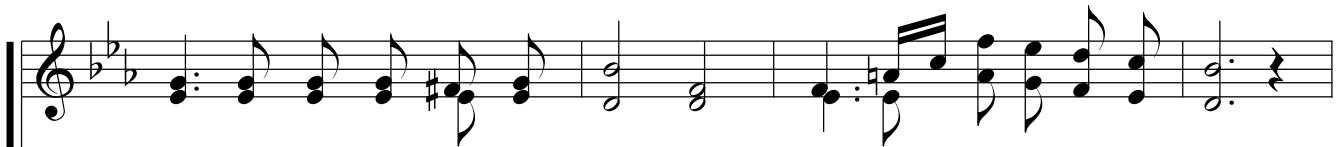
339

Ojczy mój, ja Ciebie chwale

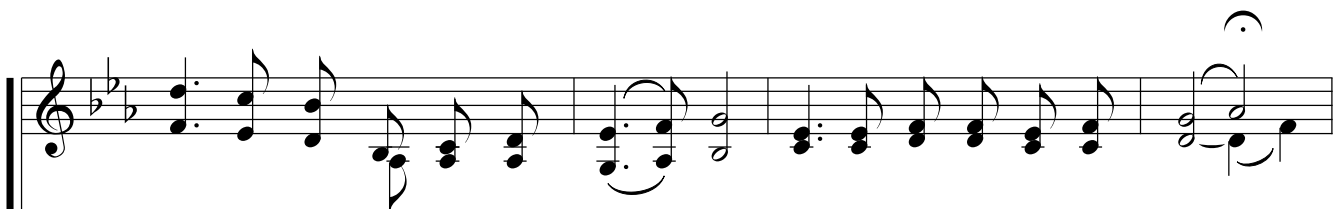
338

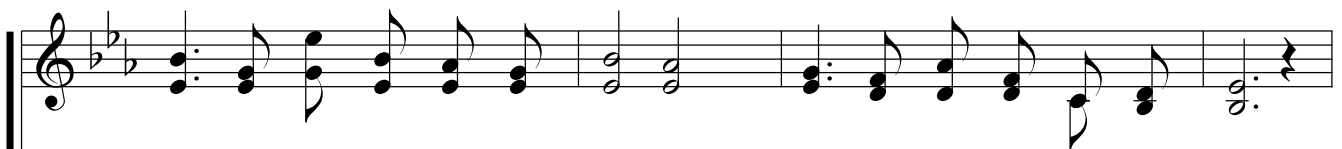
1. Oj - cze mój, ja Cie - bie chwa - lę, sła - wię świę - te i - mię Twe

i chcę To - bie słu - żyć trwa - le, w To - bie Oj - ca widzieć chcę.

Niech mną Two - ja wo - la rzą - dzi, niech kie - ru - je zaw - sze mną.

Niechaj mnie Twój Syn o - są - dzi. On mnie ku - pił swo - ją krewią.

Refren

Oj-cze, dzisiaj ślub mój skła - dam, wier-nie go wy - pełnić chcę.

Od - kąd Two-je Sło - wo ba-dam, zaw-sze nim kie - ru - ję się.

1. Ojcze mój, ja Ciebie chwale,
sławię święte imię Twe
i chcę Tobie służyć trwale,
w Tobie Ojca widzieć chcę.
Niech mną Twoja wola rządzi,
niech kieruje zawsze mną.
Niechaj mnie Twój Syn osądzi.
On mnie kupił swoją krwią.

2. I codziennie modły wnoszę,
prosząc, abyś wzmocnił mnie.
O Twą świętą łaskę proszę.
Serce moje wiarą tchnie.
Racz udzielić mi Twej łaski,
bym zwycięski stoczył bój.
Gdy Królestwa wstaną blaski,
racz mnie przyjąć, Ojcze mój!

3. Wszystkie myśli, czyny moje
niech zwiększają chwałę Ci!
Niech Królestwo przyjdzie Twoje
i niech przyjdą chwały dni.
Ześlij dla nas mądrość z góry,
niechaj nasz kieruje krok,
i do Boskiej przyjm natury,
kiedy błysnie Pański Rok.

Refren:

Ojcze, dzisiaj ślub mój składam,
wiernie go wypełnić chcę.
Odkąd Twoje Słowo badam,
zawsze nim kieruję się.

4. Droga w niebo wąska, śliska,
lecz gdy, Ojcze, podasz dłoń,
to nagroda pewna, bliska,
wejdziem na niebiańską błoń.
Strzeż więc nas od zdrady wroga,
wszak Ty nasze serca znasz.
Niech już przyjdzie chwila błoga,
kiedy ujrzym Twoją twarz.

340 Zbliźmy się do Chrystusa stołu

1. Zbliźmy się do Chrystu - sa sto - łu, do Pa - na wznosząc my - śli swe.
Wia - rą się łą - czmy z Nim po - spo - łu, On du - szę na - szą kar - mić chce.

1. Zbliźmy się do Chrystusa stołu,
do Pana wznosząc myśli swe.
Wiarą się łączmy z Nim pospołu,
On duszę naszą karmić chce.
2. On jest ten wieczny chleb żywota,
co z nieba do nas zstąpił był.
Z Niego pochodzi mądrość, cnota.
Kto zeń pożywa, będzie żył.
3. Chrystus dla grzesznych odkupienia
poniósł na krzyżu ciężki skon.
Sam wszystkich wiedzie do zbawienia.
Z Ojcem i mnie pojednał On.
4. Jakże ciernista była droga,
po której szedł Zbawiciel sam,
by doprowadzić nas do Boga
i zjednać łaskę Ojca nam.
5. Większej nie doznał świat miłości,
jak w Panu, który życie dał,
by go oczyścić z nieprawości,
by człowiek wieczne szczęście miał.
6. O, Panie, w Tobie my szukamy
pomocy dla znękaných dusz,
bo w Twojej ofierze posiadamy
w tym życiu zdroj pociechy już.
7. Przy świętej wzmocnij nas wieczerzy
w cnotie, w mądrości, Panie nasz!
Duch nasz niech Twojej łasce wierzy,
że nam szczęśliwość wieczną dasz.

341 Noc jest, w Ogrójcu

64, 104, 450

1. Noc jest. W O - grój - cu Je - zus twój smę - tny krzyk

bó - lu z du - szy śle, sro - gi ze śmier - cią sta - cza
 bój, z głę - bin ser - decz - nych mo - dli się.

1. Noc jest. W Ogrójcu Jezus twój
 smętny krzyk bólu z duszy śle,
 srogi ze śmiercią stacza bój,
 z głębin serdecznych modli się.

3. Noc jest. Za ogrom ludzkich win
 ziemię krwi potem zrasza Pan.
 Sam cierpi w prochu Boży Syn,
 jeden za wszystkich niesie plon.

2. Noc jest. Uczniowie z dala śpią,
 nawet on miły uczeń Jan.
 Snem twardym wszyscy zdjęci są.
 Kielich goryczy pije Pan.

4. Noc jest. Bój straszny, czarna noc.
 Wtem błysk: to anioł z niebios dróg.
 On Mu od Ojca niesie moc.
 Jezus nie sam jest, z Nim jest Bóg.

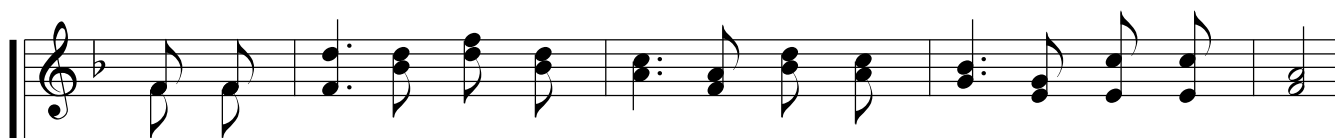
druga melodia

1. Noc jest. W O-grójcu Je - zus twój smętny krzyk bólu z duszy śle,
 sro - gi ze śmiercią sta - cza bój, z głębin serdecznych mo - dli się.

342 O, pielgrzymie, dokąd śpieszysz

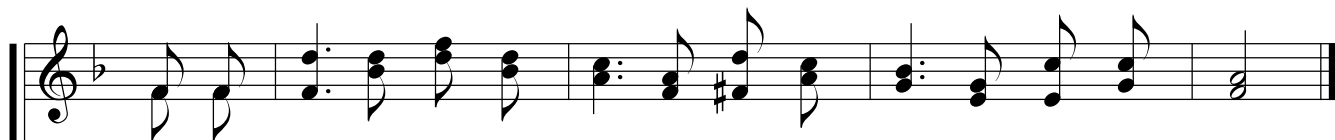
1. O, pielgrzy - mie, do - kąd śpieszysz z laską w rę - ku, do - kąd, mów!

Do lep - sze - go i - dę kra - ju, we - dług me - go Kró - la słów.

Przez do - li - ny, po - la, gó - ry, przez pu - sty - nie i przez bo - ry

przez pu - sty - nie i przez bo - ry dą - żę do oj - czys - tych stron.

1. O, pielgrzymie, dokąd śpieszysz
z laską w rękę, dokąd, mów!
Do lepszego idę kraju,
według mego Króla słów.
Przez doliny, pola, góry,
[:przez pustynie i przez bory:]
dążę do ojczystych stron.
2. Cóż ci dadzą w tej ojczyźnie,
że tak wesół śpieszysz tam?
Wielką sławę i zbawienie
tam mi poda Zbawca Pan.
Tam strumienie życia płyną,
[:róże saronowe słyną,:]
bo to wiecznej wiosny kraj.
3. Czy nie boisz się, samotny
pielgrzymując sobie tam?
Nie, bo naokoło siebie
straż anielską ciągle mam.
Jezus staje przy mym boku,
[:strzeże mię na każdym kroku:]
w drodze do ojczyzny mej.
4. O, pielgrzymie, weź mnie z sobą,
bym i ja ten ujrzał kraj!
Witaj, witaj w naszym gronie,
oto dłoń ma, swoją daj!
Razem pielgrzymujmy w wierze!
[:Nikt nam skarbu nie zabierze.:]
Blisko upragniony raj.

343 Serce smutkiem przygnębione

1. Ser - ce smut - kiem przy - gnę - bio - ne, u - faj moc - no w Panu swym!

On u - czy - ni cię od - por - nym przez cier - pie - nia w życiu twym.

Nie roz - pa - czaj w zły go - dzi - nie! Nie wąp w prawdę Bos - kich Słów!

Co On przy - rzekł, to się sta - nie. U - faj, u - faj Pa - nu znów.

1. Serce smutkiem przygnębione,
ufaj mocno w Panu swym!
On uczyni cię odpornym
przez cierpienia w życiu twym.

Refren:

Nie rozpaczaj w złej godzinie!
Nie wąp w prawdę Boskich Słów!
Co On przyrzekł, to się stanie.
Ufaj, ufaj Panu znów.

2. Nie daj się zwyciężyć złemu
przez szatana wrogą moc.
Patrzaj, drogi Pańskie wiodły
kiedyś też przez ciemną noc.

3. Chcesz żyć dzisiaj razem z Panem,
musisz zwalczać własne ja,
musisz gardzić ziemskim stanem,
by przez śmierć twa droga szła.

4. A więc porzuć twe wąpienia,
razem z Panem przetrwaj znój.
On dopuszcza ci cierpienia,
byś zwycięski stoczył bój.

344 W grobie złożony Jezus i Pan mój

1. W grobie zło - żo - ny Je - zus i Pan mój, pilnie strze - żo - ny Pan, Zbaw - ca mój.

Refren

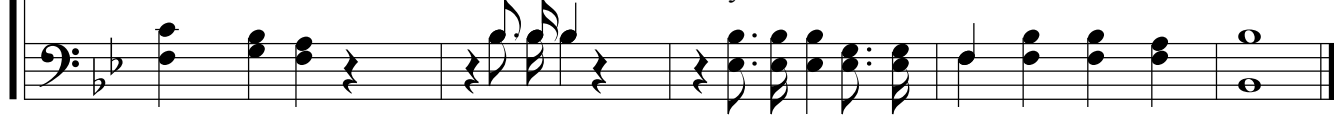
Próżno straż pil - nu - je Go, Pa - na Zbawcę mo - je - go. Z martwych
pilnuje swo - je - go

pow - stał i zwy - cię - żył wrogów swych. Dro - gę wska - zał i szczę - śli - wą

przysz - łość dał. Chrystus wstał! Chrystus wstał! Al - le - lu - ja, Chrys - tus wstał!
Chrystus wstał Chrystus wstał

Refren:

1. W grobie złożony Jezus i Pan mój,
pilnie strzeżony Pan, Zbawca mój.

2. On z swej miłości, Jezus i Pan mój,
żył dla ludzkości, Pan, Zbawca mój.

3. Życie swe złożył Jezus i Pan mój.
Śmierć On zwyciężył, Pan, Zbawca mój.

Próżno straż pilnuje Go,
Pana Zbawcę mojego.

Z martwych powstał
i zwyciężył wrogów swych.
Drogę wskazał
i szczęśliwą przyszłość dał.

Chrystus wstał! Chrystus wstał!
Alleluja, Chrystus wstał!

Mój Zbawca na Kalwarii zmarł

1. Mój Zbaw - ca na Kal - wa - rii zmarł, w bo - leś - ci
Mój Zbawca na Kal-wa - rii zmarł,

o - czy swo - je zwarł. Na krzy - żu On swą prze - lał
w boleś - ci o - - - czy swo - je zwarł. Na krzy-żu On

krew, a - by prze - bła - - - gać Bo - ski gniew.
swą prze - lał krew, a - by prze-bła-gać Bo - ski gniew.

Refren

Na Gó - rze Kal-wa - ryj - skiej krew przy - szłe - go plo - nu niesie siew.
prze-lał krew

Na Gó - rze Kal - wa - ryj - skiej krew świa - tu wol - noś - ci nie - sie siew.

1. Mój Zbawca na Kalwarii zmarł,
w boleści oczy swoje zwarł.
Na krzyżu On swą przelał krew,
aby przebłagać Boski gniew.

Refren:

Na Górze Kalwaryjskiej krew
przyszłego plonu niesie siew.
Na Górze Kalwaryjskiej krew
światu wolności niesie siew.

2. Wśród wielkiej ćmy, pękania skał
za ludzkość Mistrz swe życie dał.
Śmierć Jego zwyciężyła grzech
i powstał Chrystus po dniach trzech.

3. I za to, żem ja w grzechu wzrósł,
Pan Jezus wiele cierpień zniósł.
By ludzkość mogła wolną być,
Mistrz dobrowolnie przestał żyć.

346

Ojcze Niebiański

1. Oj-cze Nie - biań - ski, łaską Two - ją wspomóż mnie. Niech ser - ce mo - je

Twą mi - łość - cią tchnie. Uchy - bie - nia mo - je niech odpuś - ci ła - ska Twa.

Refren 3
Wdzięcznością ku To - bie ser - ce mo - je drga. Łaska - wy Oj - cze,

racz wysłuchać prośby tej i po - bło - go - sła - wić mnie w li - toś - ci swej.

1. Ojcze Niebiański, łaską Twoją wspomóż mnie. *Refren:*

Niech serce moje Twą miłością tchnie.

Uchybienia moje niech odpuści łaska Twa.

Wdzięcznością ku Tobie serce moje drga.

Łaskawy Ojcze,

racz wysłuchać prośby tej

i pobłogosławić

mnie w litości swej.

2. Udziel mi siły na godzinę ową złą,

me ziemskie serce napełń łaską Twą.

Niech mnie z drogi Twojej nie odwróci ziemaska moc.

Promień Prawdy Twojej niech rozproszy noc.

3. O, drogi Ojcze, kiedy droga ściemnia się,

niech Twoja ręka prosto wiedzie mnie.

W każdej wątpliwości Słowo Tve wystarczy mi,

a obecność Twoja niech jak słońce łśni.

347

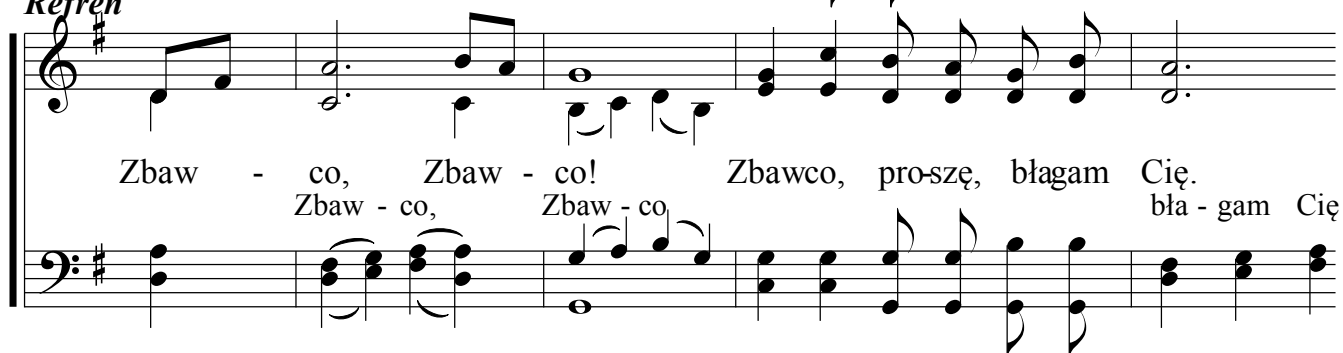
Nie omijaj, miły Zbawco

1. Nie o - mi - jaj, mi - ły Zbaw - co, z ser - ca proszę, bła - gam Cię.

Ła - ską wie - leś już ob - da - rzył, Zbawco, nie o - mi - jaj mnie.

Refren

Zbaw - co, Zbaw - co! Zbawco, proszę, błagam Cię. bła - gam Cię

Ła - ską wie - leś już ob - da - rzył, Zbawco, nie o - mi - jaj mnie.

1. Nie omijaj, miły Zbawco,
z serca proszę, błagam Cię.
Łaską wieleś już obdarzył,
Zbawco, nie omijaj mnie.

2. Tam do tronu Twej dobroci
duchem zawsze wzbijam się.
Na kolanach błagam, proszę,
Zbawco, zawsze ratuj mnie.

Refren:

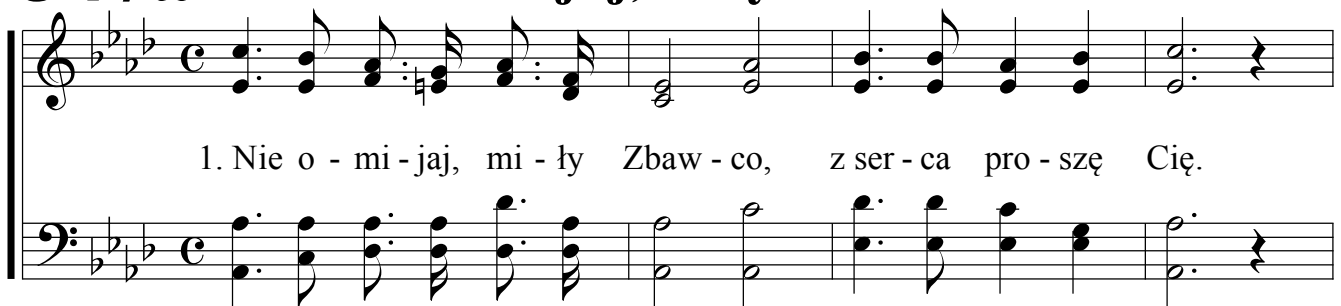
Zbawco, Zbawco!
Zbawco, proszę, błagam Cię.
Łaską wieleś już obdarzył,
Zbawco, nie omijaj mnie.

3. Ufam tylko w Twych zasługach,
szukam tylko łaski Twej.
Pociesz ducha strapionego,
w serce pokój Boży wlej.

4. Ty Krynico mej pociechy,
ukochany Panie mój!
Ja tu nie mam nic na ziemi
oprócz Ciebie, Zbawco mój.

347a Nie omijaj, miły Zbawco

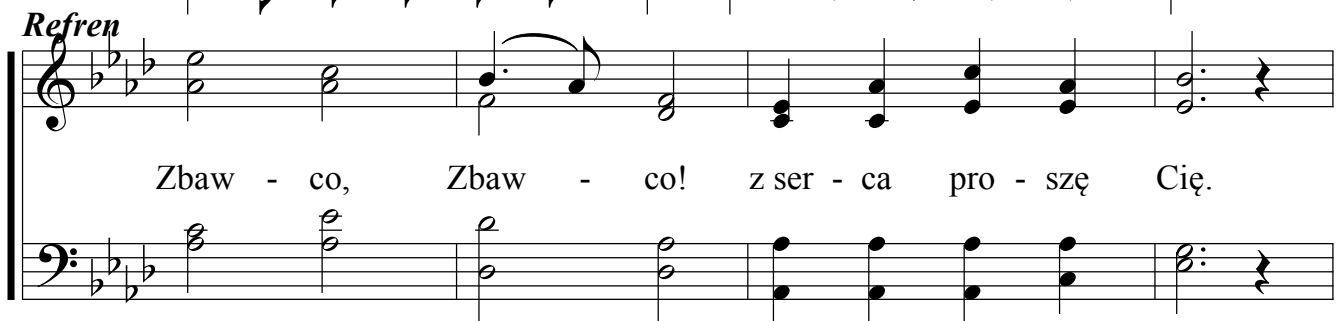

1. Nie o - mi - jaj, mi - ły Zbaw - co, z ser - ca pro - szę Cię.

Ła - ską wie - leś już ob - da - rzył, nie o - mi - jaj mnie.

Refren

Zbaw - co, Zbaw - co! z ser - ca pro - szę Cię.

Ła - ską wie - leś już ob - da - rzył; nie o - mi - jaj mnie.

1. Nie omijaj, miły Zbawco,
z serca proszę Cię.
Łaską wieleś już obdarzył,
nie omijaj mnie.

Refren:

Zbawco, Zbawco!
z serca proszę Cię.
Łaską wieleś już obdarzył,
nie omijaj mnie.

2. Tam do tronu Twojej dobroci
duchem wzbijam się.
Na kolanach błagam, proszę,
Zbawco! Ratuj mnie.

3. Ufam tylko w Twoich zasługach,
szukam łaski Twojej.
Pociesz ducha strapionego,
w serce pokój wlej.

4. Ty Krynico mej pociechy,
ponad życie me;
kogóż miałbym pragnąć tutaj,
Zbawco oprócz Cię.

348 Panie, Twój miły głos przyciąga mnie

The image shows a musical score for a hymn. It consists of three systems of music, each with a vocal line (treble clef) and a piano accompaniment line (bass clef). The key signature is one flat (B-flat) and the time signature is 3/4. The lyrics are written below the vocal line. The lyrics are: 1. Pa - nie, Twój mi - ły głos przy - cią - ga mnie do Cię, więc szu - kam w krwi Twej zba - wie - nia, co pły - nę - ła dla mnie.

1. Panie, Twój miły głos
przyciąga mnie do Ciebie,
więc szukam w krwi Twej zbawienia,
co płynęła dla mnie.

2. Do Ciebie śpieszę się,
Panie, zbliż się do mnie
i obmyjże mnie w Twojej krwi,
co płynęła dla mnie.

3. Jestem ja słaby człek,
Tyś wszystkim jest dla mnie.
Krew Twoja zmyła me winy,
za co ja wielbię Cię.

4. W Słowie Twym rzekłeś mi:
„Zbawienie jest Twoje!”
Pokój, radość i wesele
teraz skarby moje.

5. Wykonać we mnie chcesz
dzieło Twej miłości,
bym się całym sercem oddał
Twej dobrotności.

6. Twój duch poświadcza nam,
że kto z wiarą błaga,
wszystko mu się spełni wiernie
dla obietnic Boga.

7. Cześć, Synu Boży, Ci,
żeś w mąk okropny czas
przelał za nas krew zbawienną
i nią poświęcił nas.

349

Zbawienie Boże głośno brzmi

1. Zbawie - nie Bo - że głośno brzmi po ca - lej ziemi tej, iż wy - ba - wie - nie

Refren

zjednał mi Zba - wi - ciel z ła - ski swej. Zba - wie - nie wszystkim da - ne jest, Kró -

lestwo Boże tuż. We - sel się, ziemi, ra - duj się! Zba - wi - ciel przyszedł już.

1. Zbawienie Boże głośno brzmi
po całej ziemi tej,
iż wybawienie zjednał mi
Zbawiciel z łaski swej.

Refren:

Zbawienie wszystkim dane jest,
Królestwo Boże tuż.
Wesel się, ziemi, raduj się!
Zbawiciel przyszedł już.

2. Zbawienie! Radość biegnie w dal.
Uleczon będzie człek.
Pochwalne pienia wzniescie wraz,
gdzie was jest dwóch lub trzech.

3. Zbawienie pracującym wciąż
w poselstwie Bożej czci.
Do szczęśliwości, bracie, dąż,
niech miłość twoja lśni.

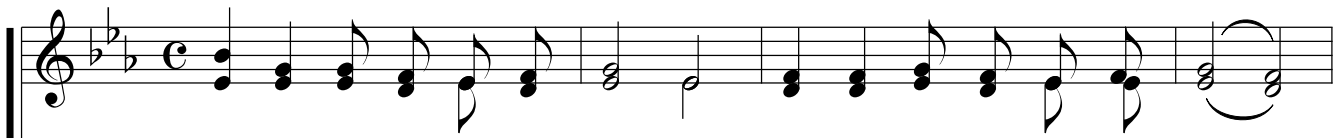
4. Zbawienie! Siło Boża ty,
na ziemi okaż się.
Niech wszystkie ludy, wspólnie my,
poznają, Panie, Cię.

5. Zbawienie! Zmartwychwstanie lud.
Już siódma trąba brzmi.
Królestwo Boże czyni cud,
proroctwa mówią mi.

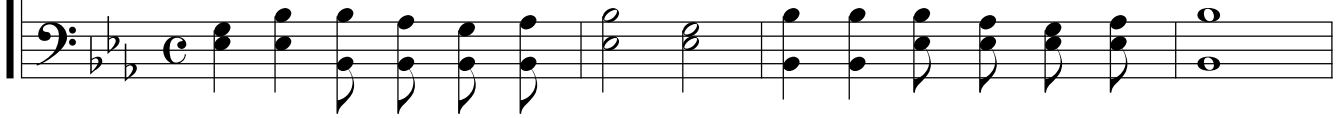
Refren:

Zbawienie wszystkim dane jest,
Królestwo Boże tuż.
Wesel się, ziemi, raduj się!
Chwalebny przyszedł Król.

Ach, nie bój się i nie lękaj

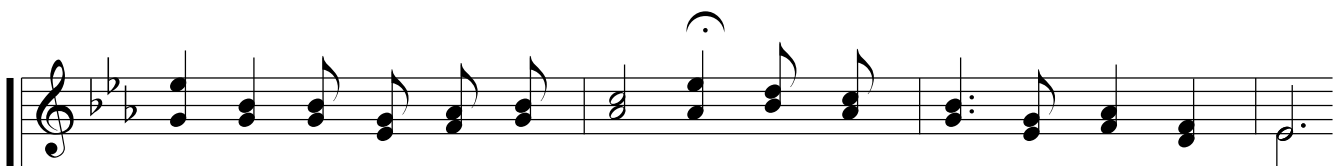
1. „Ach, nie bój się i nie lę - kaj”, mó - wi do mnie Pań - ski głos,

„Duch mój zaw - sze bę - dzie z to - bą, zły od - wró - cę od cię cios.”

Dziś już z za chmur o - biet - ni - ca wśród nas jas - no świe - ci się.

Mó - wi Pan: „Ja je - stem z to - bą, ni - gdy nie o - pus - czę cię”.

Refren

„Ja cię ni - gdy nie opusz - cze, ja cię ni - gdy nie o - puszcze,
ja cię ni - gdy nie o - puszcze ja cię ni - gdy nie o - puszcze

ja cię ni - gdy nie o - pus - cze, z tobą bę - de”, mó - wi Pan.
ja cię nigdy nie o - pus - cze

1. „Ach, nie bój się i nie lękaj”,
mówi do mnie Pański głos,
„Duch mój zawsze będzie z tobą,
zły odwrócę od cię cios.”
Dziś już zza chmur obietnica
wśród nas jasno świeci się.
Mówi Pan: „Ja jestem z tobą,
nigdy nie opuszczę cię”.

2. Niechaj wszystkie błędy wędną.
Zmartwychwstanie nowy świat.
Kłamliwa jest obietnica,
którą daje dzisiaj świat.
Prawda zawsze będzie kwitła,
ona nie uwiędnie, nie.
Mówi do nas miły Zbawca,
że nas nie opuści, nie.

3. Choć szatan swoje strzały
wciąż kieruje na mój los,
„Bogu służ ty zawsze wiernie”,
mówi do mnie Pański głos.
Wkrótce z życia ciężar zniknie,
zginą troski i zła noc.
Bądźmy Panu zawsze wierni,
On nas wyrwie przez swą moc.

Refren:

„Ja cię nigdy nie opuszczę,
ja cię nigdy nie opuszczę,
ja cię nigdy nie opuszczę,
z tobą będę”, mówi Pan.

1. Pój - dę za Je - zu - sem! Racz mnie w swej mi - łość - ci,
o mój świę - ty Bo - że, wes - przeć w mej sła - boś - ci!
Wzmocnij ser - ce chwiej - ne, roz - nieć du - cha me - go,
na - ucz pójść, o Pa - nie, śla - dem Zbaw - cy swe - go.

1. Pójdę za Jezusem! Racz mnie w swej miłości,
o mój święty Boże, wesprzeć w mej słabości!
Wzmocnij serce chwiejne, roznieć ducha mego,
naucz pójść, o Panie, śladem Zbawcy swego.
2. Pójdę za Jezusem! Wszystko mię nakłania
do zaparcia siebie, Jego łask szukania.
Głosu Jego słodczy, Ducha dar świętego,
wszystko pójść mię skłania śladem Zbawcy swego.
3. Pójdę za Jezusem, pełen świętych chęci,
Jego dobrodziejstwa mając na pamięci.
Pragnę odtąd zawsze żyć ku chwale Jego
i wytrwale chodzić śladem Zbawcy swego

4. Pójdę za Jezusem, co bez mej przyczyny
 krwią mię swą pozyskał, pokrył moje winy.
 Przezeń uzdrowiony jam od grzechu mego.
 W Nim mój pokój! Pójdę śladem Zbawcy swego.

5. Pójdę za Jezusem! Żadne mię już trwogi,
 żadne też pokusy z tej nie wrócą drogi.
 Rządź krokami mymi sam przez Ducha Twego,
 Panie, bym wciąż chodził śladem Zbawcy swego.

druga melodia

1. Pój - dę za Je - zu - sem! Racz mnie w swej mi - łoś - ci,

o mój świę - ty Bo - że, wes - przeć w mej sła - boś - ci!

Wzmocnij ser - ce chwiej - ne, roz - nieć du - cha me - go,

na - ucz pójść, o Pa - nie, śla - dem Zbaw - cy swe - go.

352 Ty, któryś Słowem z nocy światło stworzył

1. Ty, któ - ryś Sło - wem z no - cy światło stwo - rzył, coś ży - cie
w ziemię, w morza, w nie - ba wło - żył, o - to Twe dzie - ci
modlą się do Cie - bie: Oj - cze nasz wieczny, któ - ry jes - teś w nie - bie.

1. Ty, któryś Słowem z nocy światło stworzył,
coś życie w ziemię, w morza, w nieba włożył,
oto Twe dzieci modlą się do Ciebie:
Ojcze nasz wieczny, który jesteś w niebie.
2. Czołem uderzcie, stworzone natury!
Nieba i ziemię, łączcie wasze chóry!
Niech anioł, człowiek, robak, słońca zdroje
razem śpiewają: Święć się imię Twoje!
3. Owe Królestwo Prawdy, światła, cnoty,
gdzie prysną więzy błędu i ciemnoty,
w ogniu miłości spłoną niepokoje,
o to prosimy: Przyjdź Królestwo Twoje.
4. Kiedy nas ludzi zmysłów obłąkanie,
Ty kieruj sercem, rządź rozumem, Panie!
Jeżeli Ciebie mamy być godnymi,
bądź wola Twoja w niebie i na ziemi.

* Można także śpiewać na melodię 353

5. Wszystko, co żyje, Twoje żywią dłonie.
Skała kwiat karmi, pszczołkę kwiatów wonie.
I nam, Opatrzny, dajesz, co potrzeba.
Daj nam i dzisiaj powszedniego chleba.

6. Jeśli namiętność ślepa porwie wodze,
jeśli na ostrej człowiek padnie drodze,
sądź nas, jak ojciec sądzi swoje syny,
odpuść, jak bliźnim odpuszczamy winy.

7. Słabe jest ciało, a sił cnotcie trzeba.
Już i aniołów wyrzucały nieba.
I człek usterknie, ułomne stworzenie,
więc odwiedź od nas złego pokuszenie!

353

O, Ty, Przedwieczny

1. O, Ty, Przed - wieczny, któ - ry lat ty - się - ce co dzień i ga - sisz,

i za - pałasz słoń - ce, Bo - że, o To - bie jak ja myśleć

lu - bię i zaw - sze my - śle, lecz w myślach się gu - bię.

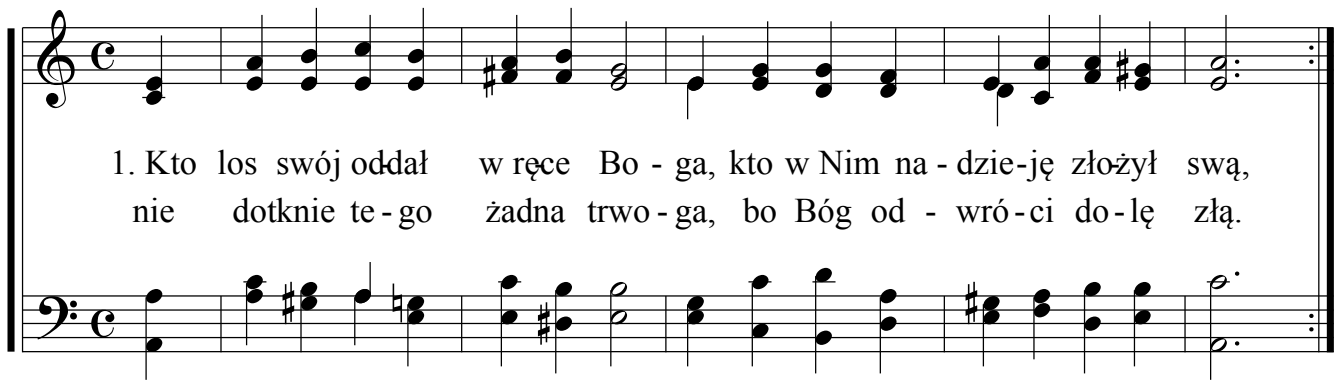
druga melodia

1. O, Ty, Przedwieczny, który lat ty - siące co dzień i ga - sisz, i zapalasz słoń-ce,

Boże, o To - bie jak ja myśleć lu - bię i zawsze my - ślę, lecz w myślach się gu - bię.

1. O, Ty, Przedwieczny, który lat tysiące
co dzień i gasisz, i zapalasz słońce,
Boże, o Tobie jak ja myśleć lubię
i zawsze myślę, lecz w myślach się gubię.
2. Czy rzucę okiem po tej nędznej ziemi,
gdzie pełza robak pod stopy moimi,
czy w Twe błękitne niebo wzrok zanurzę,
wszędzie Cię szukam po całej naturze.
3. Tyłuś naturę ubogacił wdzięki,
wszędzieś wycisnął ślady Twojej ręki.
Wciąż mi Twe dzieła zastępują drogę,
a Ciebie, Twórcu, zobaczyć nie mogę.
4. I któż Ty jesteś, Panie niezmierny?
Musisz być mocnym, kiedy ciskasz gromy.
Musisz być dobrym, kiedyś miłość stworzył
i dla śmiertelnych niebios otworzył.
5. Dziś oczy moje zakryte pomrokiem.
Czuję Cię w sercu, lecz nie widzę okiem.
Obym Cię, Panie, ujrział jakim cudem!
Jakim Ty jesteś, śpiewam dziś przed ludem.

354 Kto los swój oddał w ręce Boga

1. Kto los swój oddał w ręce Bo - ga, kto w Nim na - dzie-ję złożył swą,
nie dotknie te - go żadna trwo - ga, bo Bóg od - wró-ci do - lę złą.

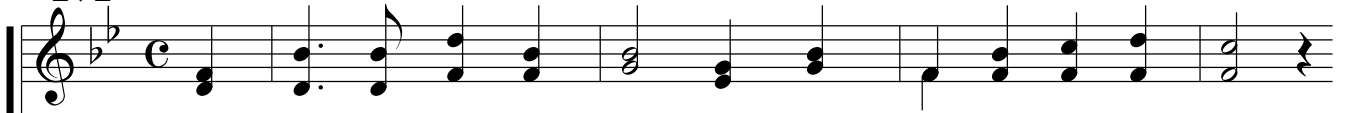

Kto z ta - ką się uf - noś - cią zrośł, ten nie na pias - ku dom swój wzniośł.

1. Kto los swój oddał w ręce Boga,
kto w Nim nadzieję złożył swą,
nie dotknie tego żadna trwoga,
bo Bóg odwróci dolę złą.
Kto z taką się ufnością zrośł,
ten nie na piasku dom swój wzniośł.
2. Niech serce twe z poddaniem słucha,
co Bóg w wyrokach swoich chce,
niech przyjmie to w pokorze ducha,
co mądrość Najwyższego śle.
On, co w Chrystusie wybrał nas,
wie, czego brak nam w każdy czas.
3. Gdy ból ci z piersi wyrwie łkanie,
nie mniemaj, że Bóg rzucił cię,
że tylko o tym ma staranie,
któremu los uśmiecha się,
bo nie zna nikt przyszłości zmian
ni celów, które przejrzał Pan.
4. Skinieniem jednym strącić z wyżyn
pysznego w przepaść mocen Bóg,
maluczkich zaś wywyższyć z nizin
i zbawić może z wszelkich trwóg.
Otacza chwałą nędzny pył,
a nędzą, kto tu w chwale żył.
5. Więc powinności pełnij swoje,
na myśli zawsze Boga miej.
On ześle tobie łaski zdroje
i mieć cię będzie w pieczy swej,
bo Bóg odwróci wszelki cios
od tych, co zdali nań swój los.

355**Uderzyła godzina**

272

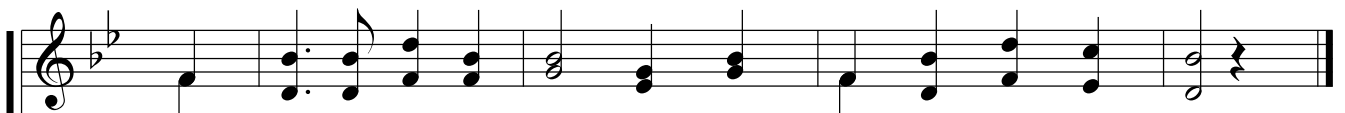
1. U - de - rzy - ła go - dzi - na, gdy po tru-dów zno - ju

roz - pusz - czas słu - żeb - ni - ków Twych, Bo - że, w po - ko - ju,

lecz nim, śpie - sząc w do - mo - we, o - puś - cim te pro - gi,

prag - nie dusza, by wyt - chnąć w To - bie, Zbaw - co dro - gi!

1. Uderzyła godzina, gdy po trudów znoju
rozpuszczasz służebników Twych, Boże, w pokoju,
lecz nim, śpiesząc w domowe, opuścim te progi,
pragnie dusza, by wytchnąć w Tobie, Zbawco drogi!
2. Nim się, Panie, rozbieżym w swe rodzinne strony,
gdzie nam każesz uprawiać winnic Twych zagony,
jeszcze ku Tobie ufne serce podnosimy.
Daj światło Ducha Twego, daj zgodę, prosimy.
3. Jedność z Tobą i w Tobie niech nas, rozpierzchnionych,
łączy, spaja i krzepi na siłach zemdlonych.
Niech każdy swoją pracę na pilnej ma pieczy,
strzegąc wiernie z miłością powierzonych mu rzeczy.
4. Odpuść nam uchybienia w radzie popełnione,
zastąp darem Twej łaski rzeczy opuszczone.
Daj na przyszłość bacniejsze oko czujnej straży.
Niech co dobre zborowi, nikt lekce nie waży.
5. Niech z nas każdy najpilniej wszystko upatruje,
co wiernych Twoich serca krzepi i buduje.
Niech Twe święte Królestwo przez nas się rozmnoży,
niech serc i myśli naszych strzeże pokój Boży.

356 Kochaj! Tak Zbawca świata nam rozkazał

The image shows a musical score for a hymn. It consists of two systems of music. Each system has a vocal line (treble clef) and a piano accompaniment line (bass clef). The key signature is one sharp (F#) and the time signature is common time (C). The lyrics are written below the vocal line. The first system covers the first two lines of lyrics, and the second system covers the next two lines.

1. Kochaj! Tak Zbawca świata nam roz - ka - zał. Je - go rozka - zom któż się oprzeć zdo - ła?

Ten, co z miłością grze - chy świata zma - zał, „Kochaj!”, tak do nas z krzyża swego wo - ła.

1. Kochaj! Tak Zbawca świata nam rozkazał.

Jego rozkazom któż się oprzeć zdoła?

Ten, co z miłością grzechy świata zmazał, „Kochaj!”,
tak do nas z krzyża swego woła.

2. Kochaj, a kogo, o to się nie pytaj.

Chrystus wyjątku nie zna tu żadnego.

Weź Ewangelię, otwórz ją i czytaj:

„Kochaj bliźniego jak siebie samego”.

3. A któż jest bliźnim? Ten, co z głębi duszy
z tobą zawoła: „Ojcze, coś jest w niebie!”,
i ten, co krwawe twoje łzy osuszy,
co ci aniołem w każdej jest potrzebie.

4. Któż jeszcze bliźnim? Każdy, który z tobą
drogą krzyżową do wrót nieba śpieszy,
dla kogo ciernie życia są ozdobą,
co z tobą płacze i z tobą się cieszy.

5. Któż bliźnim twoim? Ten też, co dla ciebie
jakby ze skały serce ma wykute,
co cię opuszcza w ciężkiej twej potrzebie,
niosąc pociski w sercu swym zatrute.

6. Gdy mu odpuścisz dla miłości Boga
i za złe dobrem hojnie się wypłacisz,
wtenczas zwyciężysz siebie oraz wroga,
miłością Zbawcy duszę swą wzbogacisz.

357 Czyś sły-szał, że Kościół jest żywy

1. Czyś sły-szał, że Koś-ciół jest ży - wy, gdzie Chrys - tus Ka-pła - nem jest sam,

gdzie ra - dość i po - kój praw - dzi - wy z mi - łoś - ci udziela Bóg nam.

Refren

O, pójdz do Ko-ścio-ła ży - we - go, po - dą-żaj przez wia-rę i żyj!
 pójdz, o pójdz, o pójdz, o pójdz, o pójdz, o pójdz, o pójdz,

Do Bo-ga z sumie - nia czys - te - go w tym do - mu mo - dli - twy twe ślij.

1. Czyś sły-szał, że Kościół jest żywy, gdzie Chrystus Kapłanem jest sam, gdzie radość i pokój prawdziwy z miłości udziela Bóg nam.
3. Czyś sły-szał, że dom jest duchowy, gdzie nie ma wyzysku ni czar, gdzie darmo i w sposób cudowny Bóg daje każdemu swój dar.

Refren:

- O, pójdz do Kościoła żywego, podążaj przez wiarę i żyj!
 Do Boga z sumienia czystego w tym domu modlitwy twe ślij.
2. Czy znany ci Kościół prawdziwy, co z Ducha i Prawdy się stał, gdzie każdy się czuje szczęśliwy, że mu Bóg zbawienie wnet dał.
4. Czyś sły-szał, że Kościół jest żywy, że Miłość zasadą jest tam, gdzie ludzie to bracia prawdziwi, a Ojcem i Głową Bóg sam.
5. Gdy teraz mój Zbawca jest żywy, On z śmierci mnie wyrwał i kar, już wiem, czym jest Kościół prawdziwy, gdy życia wiecznego mam dar.

Ojczyzna ma w niebie

1. Oj - czyz - na ma w nie - bie, gdzie świętych jest byt, oj -

czyz - na ma w nie - bie, tyś ma - rzeń mych szczyt. Mych trosk nie u -

ko - i ni zło - to, ni blask. Chcę wiecz - nie prze - by - wać, gdzie

zdrój pły - nie łask. Chcę wiecznie prze - by - wać, gdzie zdrój pły - nie łask.

1. Ojczyzna ma w niebie, gdzie świętych jest byt,
ojczyzna ma w niebie, tyś marzeń mych szczyt.
Mych trosk nie ukoi ni złoto, ni blask.
[:Chcę wiecznie przebywać, gdzie zdrój płynie łask.:]
2. Więc czemu się smucisz, ty mdłe serce me,
i szukasz spokoju, gdzie precz rządzi złe.
Bałwany ucisku zbliżają się już.
[:Me czołno się chwieje na fali wśród burz.:]

3. Tam nie ma boleści ni smutku, ni łez.
W niebiańskiej światłości ziemskiego jest kres.
A co nade wszystko raduje mój wzrok,
[:ogłądał tam Pana przez ten wieczny Rok.:]
4. Więc żegnaj, o ziemi, bom tu jeno gość.
Ja szukam spoczynku, mozołu już dość.
Choć piękne doliny i góry są twe,
[:niebiańskie wyżyny to pragnienie me.:]

359

Bacz na Pana, duszo ma

27 II, 313 II

1. Bacz na Pa - na, duszo ma, do o - biet - nic u - daj się;
chwyć się sło - wa, co ci da. "Na dzień ka - zdy wzmocnię cię"

1. Bacz na Pana, duszo ma,
do obietnic udaj się;
chwyć się słowa, co ci da.
"Na dzień każdy wzmocnię cię"

2. Jeśli skutki sprawy Twojej
dziwne dotąd zdają się,
Bóg obiecał łaski Swej:
"Na dzień każdy wzmocnię cię"

3. Gdy twa droga pełna prób,
jeśli nogi chwieją się,
nie zapomnij Pańskich słów:
"Na dzień każdy wzmocnię cię"

4. Pokój jest u Pańskich nóg;
wkrótce smutki skończą się,
dziś mi ulgą słowa Twe:
"Na dzień każdy wzmocnię cię"

360

Kiedy ranne wstają zorze

1. Kie - dy ran - na zo - rza bu - dzi, i snu ma - ra już nie łu - dzi,
 wiel - ki Bo - że, w ta - kiej do - bie pier - wsza mo - ja myśl o To - bie.

1. Gdy mnie ranna zorza budzi
 i snu mara już nie łądzi,
 wielki Boże, w takiej dobie
 pierwsza moja myśl o Tobie.

4. Nie, mój Boże, nie, mój Panie!
 Póki tylko tchu mi stanie,
 wielbić Ciebie będę szczerze,
 ufny Tobie w prawej wierze.

2. Gdy złociste słońce wschodzi,
 miłe czucia we mnie rodzi,
 pełen jestem tej ufności,
 że to znak Twojej Opatrzności.

5. Nie wiem, co mnie dzisiaj czeka,
 śmierć lub napaść złego człeka.
 Jaka bądź mnie spotka trwoga,
 ja do mego wzdycham Boga.

3. Ptasząt świergot szczebiotliwy
 nuci, Stwórco, Twoje dziwy,
 a ja mam być skamieniały
 na ten widok Twojej chwały?

6. Cele Jego woli święte,
 myśli Jego niepojęte,
 z łaski Jego świat istnieje,
 w niej pokładam mą nadzieję.

śl.: F. Karpiński

1. Kiedy ranne wstają zorze,
 Tobie ziemia, Tobie morze,
 Tobie śpiewa żywioł wszelki;
 Bądź pochwalon, Boże wielki!

3. Ledwie oczy przetrzeć zdołam,
 już do mego Pana wołam.
 Do mojego Boga w niebie:
 Szukam Go wokół siebie.

2. Człowiek zaś, który bez miary
 obsypany Twymi dary.
 Coś go stworzył i ocalił,
 czemuż by Cię on nie chwalił?

4. Wielu śmierci snem upadli,
 co się wczoraj spać pokładli.
 My się jeszcze obudzili,
 byśmy, Boże, Cię chwalili.

361

Jezu, Zbawco mojej duszy

1. Je - zu, Zbaw - co mo - jej du - szy, daj do
 sie - bie zbli - żyć się. Na - wał - ni - ca szu - mi
 blis - ko, do swej pier - si przy - tul mię.

1. Jezu, Zbawco mojej duszy,
 daj do siebie zbliżyć się.
 Nawałnica szumi blisko,
 do swej piersi przytul mię.

2. O, jak dobrze ufać Tobie,
 jak u Ciebie bezpiecznie,
 i z wszystkimi wybranymi
 w niebie Twoim być wiecznie.

3. Chroń mię od burz w moim życiu,
 aż dokończy mój bieg się,
 tedy wprowadź mię w port pewny,
 bym wiecznie oglądał Cię.

4. Innego schronienia nie mam,
 w Tobie składam nadzieję.
 Nie ostawże mnie samego,
 drogi Jezu, wzmocnij mię.

5. W Tobie ufność mą pokładam,
 nikt też nie ustraszy mię,
 bo pod cieniem Twoich skrzydeł
 znajdę pewne schronienie.

6. Boś Ty jest ten źródło żywota,
 który gasi pragnienie.
 Bądź tym źródłem w moim sercu,
 co w wieczny żywot płynie.

7. Wielkie łaski nad łaskami,
 Jezu, w Tobie moje są.
 Niech Twa świętość mię poświęci,
 weź mnie czystym w radość Twą.

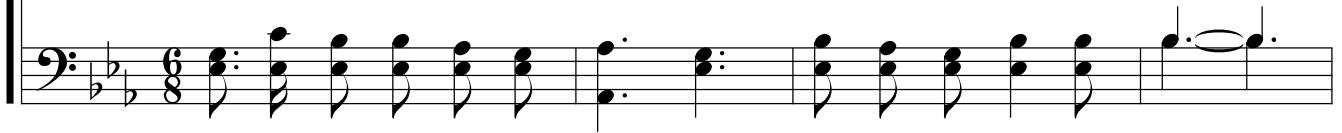
8. O, jak dobrze ufać w Tobie,
 jak u Ciebie bezpiecznie,
 i z wszystkimi wybranymi
 w niebie Twoim być wiecznie.

362

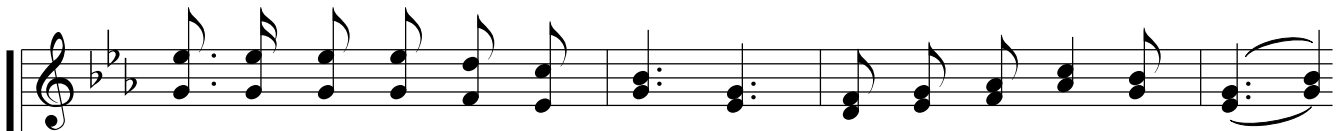
Na morzu razu jednego

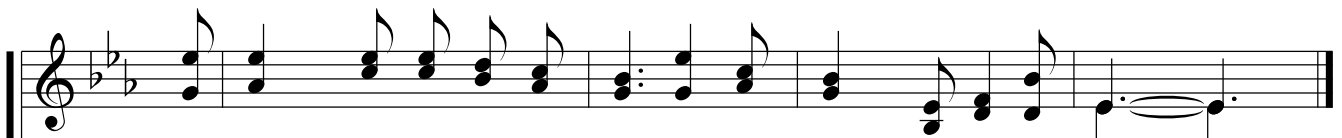
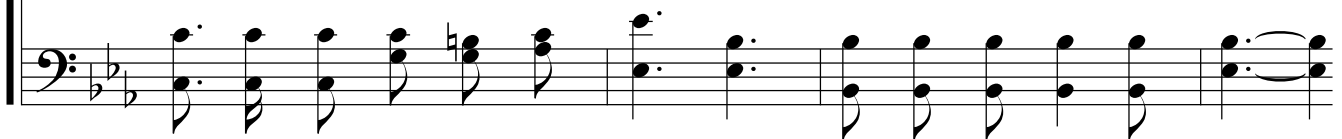
1. Na mo - rzu ra - zu jed - ne - go pły - nę - ła łódź so - bie.

Jej żagle z płó - tna bia - ła - go, lud w niej sie - dział so - bie.

Wtem bu - rza na - raz pow - sta - ła, mio - ta - jąc wa - ła - mi,

i łódź na morzu zo - sta - ła po - kry - ta fa - ła - mi.

1. Na morzu razu jednego
płynęła łódź sobie.
Jej żagle z płótna białego,
lud w niej siedział sobie.
Wtem burza naraz powstała,
miotając wałami,
i łódź na morzu została
pokryta falami.

2. Z przestraszonych będących w niej
jeden spokojnie spał.
Był to Pan i Mistrz rzeszy tej.
Wtem głos się słyszeć dał:
„Ach, ratuj, Panie, giniemy!”
On wstał i rzekł słowo.
Burza ustała. Widzimy,
że więcej nie wiało.

3. Ty, Pański zborze, tak trwały,
choć świetny bieg jest twój,
wszak grożą ci ostre skały,
niejeden czeka bój,
lecz ufaj, z tobą Bóg wszędzie,
On przeprowadzi cię.
Choć się morze burzyć będzie,
na ląd wysadzisz się.

4. O, Jezu, wysłuchaj prośby,
niech nas nie trwoży wróg.
Unicestwij jego groźby,
boś Ty jest nasz Pan, Wódz!
Prowadź nas, Panie, dzieci swe
do portu wiecznego.
Daj się nam cieszyć społecznie
u tronu Twojego.

363

O miasto, z jaspisu twój mur

1. O miasto, z jaspisu twój mur, a z pereł bramy twe, do
twoich wzgórz przez cienie chmur wygląda oko me. Ulice twe złoto
czyste, piękna zorza, słońce. Do Ciebie Pan wprowadzi mię, bym
odpocznienie miał. Tyś światła kraj, o błogi kraj,
o miasto, z jaspisu twój mur, tyś mych nadziei raj.

Refren

1. O miasto, z jaspisu twój mur,
a z pereł bramy twe,

do twoich wzgórz przez cienie chmur *Refren:*
wygląda oko me.

Ulice twe złoto czyste,
piękna zorza, słońce.

Do Ciebie Pan wprowadzi mię,
bym odpocznienie miał.

Tyś światła kraj, o błogi kraj,
o miasto, z jaspisu twój mur,
[:tyś mych nadziei raj:]*

* powtórka dotyczy jedynie drugiej melodii

2. O miasto, tam ci światła, słońce
nie trzeba, ani gwiazd.
Do ciebie mię dźwignie nasz Pan,
bym w chwale zstąpił w Nim.
Minie wątpliwość, zniknie cień
i wiara znów się skrzy.
Opuszcza marność świata mię,
serce ku tobie drży.

3. O miasto, co przez drzwi twych bram
nie wejdzie grzech, ni ból,
tęskni za tobą serce nam,
chcąc wyjść z tych ziemskich dól.
Cierpliwie znosim wszelki krzyż,
jak długo zechce Bóg.
O, Jezu, do mnie się Ty zbliż,
bym z Tobą zawsze był.

druga melodia

1. O mias - to, z jas - pi - su twój mur, a z pe - reł bra - my twe,
U - li - ce twe zło - to czys - te, pię - kna zo - rza, słoń - ce.

do two - ichwzgórz przez cienie chmur wy - głą - da o - ko me.
Do Cie - bie Pan wpro - wa - dzi mię, bym od - pocznie - nie miał.

Refren

Tyś świa - tła kraj, o bło - gi kraj, o mias - to, z jas - pi - su twój mur,

tyś mych na - dzie - i raj. tyś mych na - dzie - i raj.

364 Z więzów mych smętku, grzechu nocy

1. Z wię-zów mych smętku, grze-chu no-cy, Je-zu, i - dę, Je - zu, i - dę.

Wolność - ci pra-gnę i po - mo - cy. Do Cie - bie już i - dę.

Z mojej nie - mo - cy w u - le - cze - nie i z mojej nę - dzy w Twoje mienie,

z mo - je - go grze - chu w Twe zbawie - nie, do Cie - bie już i - dę.

1. Z więzów mych smętku, grzechu nocy,
Jezu, idę, Jezu, idę.
Wolności pragnę i pomocy.
Do Ciebie już idę.
Z mojej niemocy w uleczenie
i z mojej nędzy w Twoje mienie,
z mojego grzechu w Twe zbawienie,
do Ciebie już idę.
2. Z mego upadku, hańby, winy,
Jezu, idę, Jezu, idę.
Pod krzyż Twój złożę moje czyny.
Do Ciebie już idę.
Z ziemskich utrapień w ukojenie,
z życia burz w Twoje uciszenie,
z trwogi w radosne wykrzykanie,
do Ciebie już idę.
3. Ze zgubnej pychy, niepokoju,
Jezu, idę, Jezu, idę.
Poddam się woli Twojej wśród znoju.
Do Ciebie już idę.
Z samego siebie w Twoją miłość,
z życia rozpaczy w Twoją błogość,
z nocy obłądu w Twoją światłość,
do Ciebie już idę.
4. Z bojaźni grobu, śmierci trwogi,
Jezu, idę, Jezu, idę,
aż wejdę w domu Twego progi.
Do Ciebie już idę.
Z niszczenia ciała mej ruiny
stanę w cną szatę obleczony,
na zawsze chwałą Twą olśniony.
Jezu, ja już idę.

365

Działaj! Bo noc nadejdzie

1. Dzia - łaj! Bo noc na - dej - dzie, więc Chrys - tu - so - wa brać

z świ - tem niech za - cznie dzie - ło, do - pó - ki po - ra siać.

Wnet światłość dnia prze - mi - nie, wszak gas - ną bla - ski zórz.

Dzia - łaj! Gdy noc na - dej - dzie, za póź - no bę - dzie już.

1. Działaj! Bo noc nadejdzie, więc Chrystusowa brać
z świtem niech zacznie dzieło, dopóki pora siać.
Wnet światłość dnia przeminie, wszak gasną blaski zórz.
Działaj! Gdy noc nadejdzie, za późno będzie już.
2. Działaj, bo noc nadejdzie, nawet już zbliża się.
Poświęć swe wszystkie siły Temu, co zbawił cię.
Wierna gromadko, działaj pomimo srogich burz.
Działaj! Gdy noc zapadnie, za późno będzie już.
3. Działaj, bo noc nadejdzie, słońce bieg skończy swój.
Z dala ciemność się skrada, by z światłem stoczyć bój.
Do tchu więc ostatniego walcz tu wśród życia burz.
Działaj! Gdy noc zapadnie, za późno będzie już.

366 Nie ulegnij, duszo, kusicielowi

1. Nie u - leg - nij, du - szo, ku - si - cie - lo - wi,

u - le - głoś - cią zgrze - szysz Zba - wi - cie - lo - wi.

Zwy - cię - zysz, gdy mę - żnie duch twój bo - ju - je.

Wznoś wzrok na Je - zu - sa, On cię po - ra - tu - je.

Refren

Bła - gaj Zbaw - cę o po - moc, On cię chę - tnie chce wspo - móc.

Wszak On z to - bą współ - czu - je, On cię po - ra - tu - je.

1. Nie ulegnij, duszo, kusicielowi,
uległością zgrzeszysz Zbawicielowi.
Zwycięzisz, gdy mężnie duch twój bojuje.
Wznoś wzrok na Jezusa, On cię poratuje.

Refren:

- Błagaj Zbawcę o pomoc,
On cię chętnie chce wspomóc.
Wszak On z tobą współczuje,
On cię poratuje.
2. Strzeż się złych towarzystw, unikaj złych mów,
łatwo cię sprowadzą do bluźnierczych słów.
Dusza twa niech prawdę, czystość miłuje.
Wznoś wzrok na Jezusa, On cię poratuje.
  3. Bóg wszystkich zwycięzców ukoronuje,
przeto niech nad tobą grzech nie króluje.
Powstań, a niech duch twój się usiłuje.
Wznoś wzrok na Jezusa, On cię poratuje.

367 Daj nam, Panie, wytrwać pośród burz

1. Daj nam, Pa - nie, wy-trwać po - śród burz, po - tem przed swym zło-ty-m

Tro - nem, przed ry - cer - stwem nie - zwal - czo - nym,

wie-niec chwa - ły nam na skro - nie włoż. Trzy-maj się, trzy - maj
trzy - maj się

się, bra - cie, sios - tro, dziel - nie trzy - maj się! Trzy - maj
trzy - maj się trzy - maj się trzy - maj się

się, trzy-maj się! Pan ko - ro - nę wiecz-nej chwa - ły śle.
trzymaj się trzymaj się

1. Daj nam, Panie, wytrwać pośród burz,
potem przed swym złotym Tronem,
przed rycerstwem niezwalczonym,
wieniec chwały nam na skronie włóż.

Refren:

Trzymaj się, trzymaj się,
bracie, siostro, dzielnie trzymaj się!
Trzymaj się, trzymaj się!
Pan koronę wiecznej chwały śle.

2. Wąska wiedzie ścieżka w niebios próg,
szczęśliwy, kto z niej nie zboczy,
kto się grzechem znów nie zboczy,
kto nie padnie pod brzemieniem prób.

3. Wszystką trwogę, bojaźń świata zmóż,
bojaźliwe bowiem ramię
śmierci mocy nie przełamie.
Pan trwożliwych nie uwięczy dusz.

4. Spójrz na ten wspaniały niebios sklep.
Ojciec mieszka tam łaskawy,
On pomoże ci do sławy,
zmęczonemu poda życia chleb.

368 Podaj mi dłoń, Zbawicielu kochany

The image shows a musical score for the hymn 'Podaj mi dłoń, Zbawicielu kochany'. It consists of three systems of music, each with a vocal line (treble clef) and a piano accompaniment (bass clef). The key signature is three flats (B-flat, E-flat, A-flat) and the time signature is 2/4. The lyrics are written below the vocal line.

1. Po - daj mi dłoń, Zba - wi - cie - lu ko - cha - ny; trzymaj mię i nie
pusz - czaj ni - gdy mnie. Daj ła - skę mi, chcę wier - nym być u -
zna - ny, aż przyj - dę tam, gdzie Oj - ciec cze - ka mnie.

1. Podaj mi dłoń, Zbawicielu kochany;
trzymaj mię i nie puszczaj nigdy mnie.
Daj łaskę mi, chcę wiernym być uznany,
aż przyjdę tam, gdzie Ojciec czeka mnie.
2. Podaj mi dłoń, chociaż już nic nie widzę.
Ciemność tylko i ciemna, ciemna noc,
gdy walcząc ja Getsemane przechodzę,
tedy mnie trzymaj przez Twą wielką moc.
3. Podaj mi dłoń! Wnet koniec bliski będzie.
Ja idę z Tobą tam na Golgotę;
tam, gdzie powłoka ciała wzięta będzie;
posil mnie tam, bo chwile ciężkie te.
4. Podaj mi dłoń i prowadź do Ojczyzny,
którą mi Ojciec z łaski swojej da.
Tęsknotą moją syońskie wyżyny.
Tam ujrzę Go, którego miłuję.

1. Ja pra - gnę o - po - wia - dać, jak Pan swe ży - cie dał i
by swą miłość dowieść, jak zstąpił z do - mu chwał. Ja chcę tę powieść
gło - sić, bo praw - dą jest wieść ma, a co tak za - do - wa - la, jak

Refren

piękna powieść ta? Tę wieść chcę gło - sić wszędzie, mój temat w chwale
bę - dzie, o - głaszać po - wieść sta - rą o Pa - nu z nie - ba mym.

1. Ja pragnę opowiadać, jak Pan swe życie dał
i by swą miłość dowieść, jak zstąpił z domu chwał.
Ja chcę tę powieść głosić, bo prawdą jest wieść ma,
a co tak zadowala, jak piękna powieść ta?

2. Tę powieść pragnę głosić, bo cudną zdaje się
nad wszystkie urojenia, nad sny, nad złoto wsze.
Ja chcę tę powieść głosić, bo dała pomoc mi,
i z tego też powodu ja opowiadam ci.

Refren:

Tę wieść chcę
głosić wszędzie,
mój temat
w chwale będzie,
ogłaszać
powieść starą
o Panu z nieba mym.

370**Bierz to imię Jezus z sobą**

1. Bierz to i - mię Je - zus z so - bą, dzie - cię smutku, stra - pień, łez.

O - no spra - wi to - bie ra - dość. Wszę - dzie je ze so - bą bierz.

Refren

Dro - gie jest i - mię to i ra - dość - cią nie - ba jest!
dro - gie jest i - mię to

Dro - gie jest i - mię to, a na - dzie - ją zie - mi jest!
drogie jest i - mię, i - mię to

1. Bierz to imię Jezus z sobą,
dziecię smutku, strapienień, łez.
Ono sprawi tobie radość.
Wszędzie je ze sobą bierz.

Refren:

Drogie jest imię to
i radością nieba jest!
Drogie jest imię to,
a nadzieją ziemi jest!

2. Zawsze bierz to imię z sobą
za swą broń przed każdym złym.
Gdy pokusy cię otoczą,
wspomnij na nie w duchu swym.

3. Ach, to imię Jezus drogie!
Jak weseli ono nas,
gdy w swe ręce Pan nas bierze,
a my w ten śpiewamy czas!

4. Będą Mu się kłaniać wszyscy,
upadając Mu do nóg.
Królem Królów zwać Go będą,
gdy ustąpi wszelki wróg.

371 Moja Ojczyzna jest w niebie tam

1. Moja Ojczyzna jest w niebie tam, gdzie o smutku też nikt nie wie tam,
gdzie ten święty, niezliczony zbór chwali wiecznie Boga w jeden chór.

Refren
W niebie tam, w niebie tam, moja Ojczyzna jest w niebie tam. tam
w niebie tam w niebie tam w niebie tam w niebie tam

W niebie tam, w niebie tam, w niebie tam, moja Ojczyzna jest w niebie tam.
w niebie tam, w niebie tam, w niebie tam, moja Ojczyzna jest w niebie tam.

The musical score is written for voice and piano. It features a key signature of three sharps (F#, C#, G#) and a common time signature (C). The melody is primarily in the treble clef, with piano accompaniment in the bass clef. The lyrics are in Polish and describe the location of the homeland in heaven, where the faithful praise God. The chorus is repeated and includes a final line about the homeland being in heaven.

Refren:

1. Moja Ojczyzna jest w niebie tam, W niebie tam, w niebie tam,
gdzie o smutku też nikt nie wie tam, moja Ojczyzna jest w niebie tam.
gdzie ten święty, niezliczony zbór W niebie tam, w niebie tam, w niebie tam,
chwali wiecznie Boga w jeden chór. moja Ojczyzna jest w niebie tam.
2. Wiele wiernych już jest w niebie tam,
gdzie wkrótce wśród nich ujrę się sam,
wtenczas my wszyscy złączym się tam,
gdzie słońce wiecznie oświeca nam.
3. Wkrótce w niebie i ja znajdę się,
lecz błagam, Zbawco, o jedno Cię:
Przywiedź miłujących Boga tam,
w ten kraj, gdzie wiecznie królujesz sam.

372

Pan wyszedł z świątyni

1. Pan wyszedł z świą - ty - ni ze swy - mi ucz - nia - mi, któ -

rzy po - dzi - wia - li ów dom, lecz On ich o - strze - gał pro -

ro - czy - mi sło - wa - mi, że spadnie gniew Bo - ży ja - ko grom.

1. Pan wyszedł z świątyni ze swymi uczniami,
którzy podziwiali ów dom,
lecz On ich ostrzegął proroczymi słowami,
że spadnie gniew Boży jako grom.
2. Na Górze Oliwnej kiedy Jezus siedział,
uczniowie przystąpili doń
i proszą ciekawie, aby im powiedział,
kiedy zburzony będzie ten dom.
3. Miasto Jeruzalem od wojsk otoczone,
bo grzech jego do nieba wzrósł!
Z tego, co widzicie tak pięknie zrobione,
pozostanie ruina i gruz.
4. Po czymże poznamy, powiedzże nam, Panie,
że Ty już przychodzisz na sąd?
Jakie będą znaki, kiedy się to stanie,
gdy ujmiesz nad światem grzesznym rząd?

5. Więc Jezus ostrzegał, że będzie ich wiele,
co będą z Chrystusa się zwać.
Fałszywi prorocy i nauczyciele,
z owocu będziecie takich znać!
6. I powstanie naród przeciw narodowi,
królestwo z królestwem na bój,
a zbrojnych mas ludu, gdzie się złość ponowi,
trupy legną w polach jako gnój.
7. Ziemia się zatrząsie, będą głody, mory,
bezprawie się wzmoże i zło
i wiarę i miłość utraci lud chory.
Zbawion, kto zwycięży wszystko to.
8. I będzie kazana radosna nowina,
że Królestwo Boże jest tuż,
we wszystkich językach, że świat stary mija,
że zbliża się koniec złego już.
9. Gdy ujrzycie „obrzydliwość spustoszenia”,
co na świętym miejscu ma stać,
uciekając w góry od złego nasienia,
nie wolno wam stamtąd szaty brać.
10. Więc módlcie się, aby wasze uciekanie
nie było w zimie lub w sabbat,
bo ucisk największy w tym czasie nastanie,
w którym się zakończy stary świat.
11. Świat za dni Noego nie spodział się kary,
wtem topi się w odmętach wód.
Tak i Syn Człowieczy nie zastanie wiary,
aż ogniem wypali grzechu brud.
12. Czujcie, by was ogień nie zachwyił snadnie,
i módlcie się, strzegąc serc swych!
Dzień Sądu jak sidło na cały świat spadnie.
Czujcie, a ujdziecie tych plag złych!

373

Chwalże, ma duszo, Mocarza

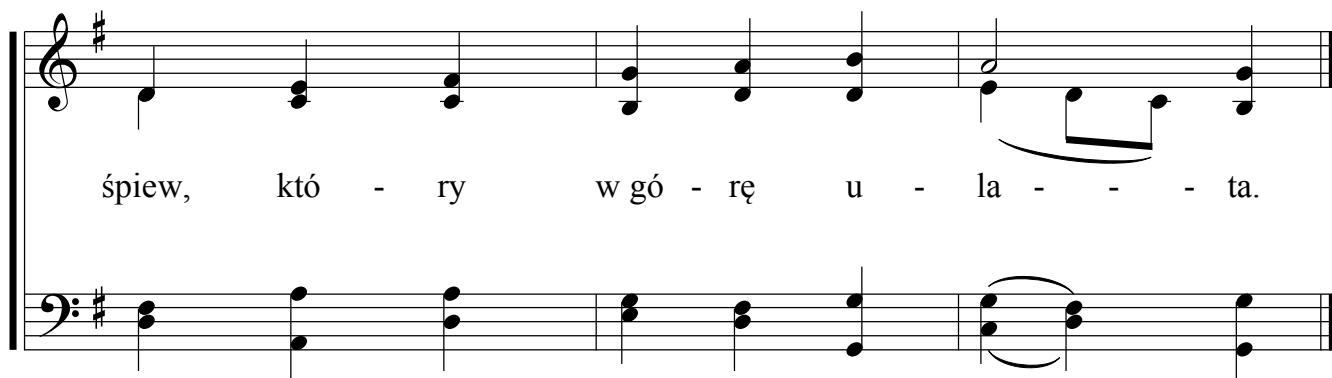
1. Chwalże, ma du - szo, Mo - ca - rza i Kró - la wszechświa - ta!

Niech się twa proś - ba go - rą - ca z dzie - ka - mi prze - pla - ta.

W gó - rę się zwróć! Har - fo i lu - tnio za - nuć

śpiew, któ - ry w gó - rę u - la - - - ta.

1. Chwalże, ma duszo,
Mocarza i Króla wszechświata!
Niech się twa prośba
gorąca z dziękami przeplata.
W górę się zwróć! Harfo i lutnio zanuć
śpiew, który w górę ulata.
2. Chwalże, ma duszo,
Mocarza, co wodzi cię wiecznie,
który cię skrzydły
orlemi podnosi bezpiecznie,
który ci dał w dobrach rozlicznych twój dział.
Dziękuj Mu za to serdecznie!
3. Chwalże Mocarza,
który cię cudnie ukształtował,
zdrowiem obdarzył
i drogi ci zawsze torował.
Z iluż to trwóg wielki, potężny cię Bóg
dziwną swą mocą ratował!
4. Duszo, chwal Pana,
który cię tak ubłogosławił,
co się w strumieniach
miłości tak dziwnie objawił.
Bracie mój, miej Boga w pamięci wciąż twej,
byś miłość Jego rad sławił.
5. Chwalże, ma duszo,
Mocarza twych modłów pragnieniem!
Chwalże Go wszystko,
co żyje, Abrama nasienie!
On łaski swe w serce nalewa ci mdłe.
Chwal Go na wieki twym śpiewem!

374

Godziny miłe przeszły nam

1. Go - dzi - ny mi - łą przeszły nam, Bra - ter - stwo, po - kój wam!

I Pan niebiań - ski zysk nam dał, Bra - ter - stwo, po - kój wam!

Choć mi - ło by - ło po - śród nas, lecz roz - stać mu - sim się te - raz.

Bra - ter - stwo, po - kój wam!

1. Godziny miłe przeszły nam, Braterstwo, pokój wam!
I Pan niebiański zysk nam dał, Braterstwo, pokój wam!
Choć miło było pośród nas, lecz rozstać musim się teraz.
Braterstwo, pokój wam!
2. Wielmożne rzeczy czynił nam, Braterstwo, pokój wam!
Na sprawiedliwych ścieżkach tych prowadzi nas tu Pan.
Zbawiciel zawsze blisko nas, niech chwała brzmi na każdy czas.
Braterstwo, pokój wam!
3. Na odjazd dajmy sobie dłoń, Braterstwo, pokój wam!
Niech miłość bratnia wzmacnia nas, Braterstwo, pokój wam!
Do Stwórcy wzniesiemy nasz wzrok i myśląc o was każdy krok.
Braterstwo, pokój wam!
4. Udzielił nam radości Pan, Braterstwo, pokój wam!
Z radosną chwałą każdy z nas do domu wraca już.
Bo w służbie Pańskiej pragnę trwać aż do ostatnich życia lat.
Braterstwo, pokój wam!
5. Daj, Stwórco, aż się zejdzien znów, Braterstwo, pokój wam!
A kto w wędrówce wytrwa tej, Braterstwo, pokój wam,
i chwałę swemu Zbawcy da ze wszystkich naszych serc i sił.
Braterstwo, pokój wam!
6. Gdy Stwórca nas odwoła stąd, Braterstwo, pokój wam,
to chwała pieśni zabrzmie w nas, Braterstwo, pokój wam!
Oddamy Bogu chwałę wraz, radosny śpiew na wieczny czas.
Braterstwo, pokój wam!

375
264

Zaśpiewajcie powtórnie mnie

1. Za - śpie - wajcie po - wtórnie mnie Sło - wa ży - wo - ta te!

Wię - cej wi - dzieć ich piękność chcę. Cud - ne są Sło - wa te.

Sło - wa, pię - kne da - ry, mnie na - ucz - cie wia - ry!

Piękne i cu - do - wne mi są Sło - wa żywota te. te.

1. Zaśpiewajcie powtórnie mnie
Słowa żywota te!
Więcej widzieć ich piękność chcę.
Cudne są Słowa te.
Słowa, piękne dary,
mnie nauczcie wiary!
[:Piękne i cudowne mi są
Słowa żywota te.:]

2. Chrystus błogosławiony śle
Słowa żywota te!
Bracie, słuchaj, On woła cię.
Cudne tak Słowa te!
Wszystkie wolno dane,
z nieba nam zesłane.
[:Piękne i cudowne mi są
Słowa żywota te.:]

3. Pozew chwały brzmi z każdym dniem,
Słowa żywota te! Niosą pokój narodom wszem
cudne tak Słowa te! Chwalcie zawsze Pana!
Biblia nam jest dana!
[:Piękne i cudowne mi są Słowa żywota te.:]

1. O, niesmuć się, lecz walcz z nie-dolą, bo słońca wschodzi jasny blask.
„O, niesmuć się, Pan zawsze z tobą”, radośnie śpiewaw górze ptak.
nie smuć się

O, nie mów, że zbawienia nie ma, gdy ser-ce twe jest pełne trwóg.
Wszak w ciemną noc jaśnieją gwiazdy. Im większy ból, tym bliżej Bóg.
nie mów, że zbawienia nie ma

1. O, nie smuć się, lecz walcz z niedolą,
bo słońca wschodzi jasny blask.
„O, nie smuć się, Pan zawsze z tobą”,
radośnie śpiewa w górze ptak.

Refren:

O, nie mów, że zbawienia nie ma,
gdy serce twe jest pełne trwóg.
Wszak w ciemną noc jaśnieją gwiazdy.
Im większy ból, tym bliżej Bóg.

2. O, nie smuć się, idź naprzód śmiało,
nadzieję zawsze w sercu miej.
Gdy w życiu twym radości mało,
w Jezusa miłość wierzyć chciej.

3. O, nie smuć się! Wiosenny ranek
zwiastuje też świeżością róż,
że Pan jest tuż, że kocha ciebie
i nie opuści nigdy już.

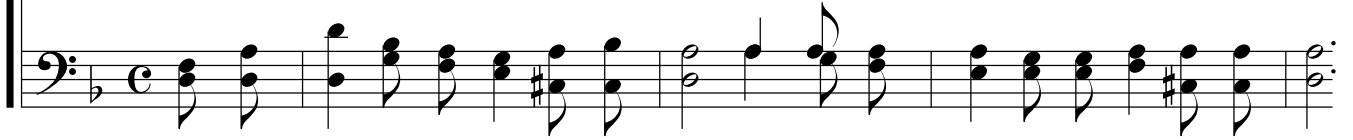
4. Słoneczny blask i kwiat chabrowy
natchnienie dają duszy mej,
a dźwięki strun i ptasząt śpiewy
wciąż mówią też: „O, nie smuć się”.

377

Naucz modlić mnie, Boże

1. Naucz mo-dlić mnie, Boże, do Cie - bie, ca - łą du - szą i sercem Cię czcić.

W poświę - ce-niu, za - par - ciu się sie-bie słu - żyć To-bie i wiernym Ci

być. słu - żyć To - bie i wier - nym Ci być.

1. Naucz modlić mnie, Boże, do Ciebie,
całą duszą i sercem Cię czcić.
W poświęceniu, zaparciu się siebie
[:służyć Tobie i wiernym Ci być:]

4. Naucz modlić mnie, Boże, do Ciebie,
gdy me życie spokojne jak toń
i gdy w burzy, w ucisku, w potrzebie
[:raczże zawsze mi podać Swą dłoń:]

2. Naucz modlić mnie, Boże, do Ciebie,
moje serce w ofierze Ci dać,
naucz szczerze miłować bliźniego
[:i na zawsze w miłości Twojej trwać:]

5. Naucz modlić mnie, Boże, do Ciebie,
w przykazaniach codziennie Twych żyć.
Daj mi spocząć po trudach mych w niebie,
[:bym na wieki szczęśliwym mógł być:]

3. Naucz modlić mnie, Boże, do Ciebie,
wszystko jawne przed Tobą ma być,
naucz zawsze i w każdej potrzebie
[:szukać Ciebie i z Tobą wciąż żyć:]

6. Naucz modlić mnie, Boże, do Ciebie,
w woli Twojej odnaleźć swój cel,
a gdy przyjmiesz mię w końcu do Siebie
[:przyobleczesz w najświętszą mię biel:]

378

Przyjaciel mój jest Chrystus

1. Przy - jaciel mój jest Chrys-tus Pan, o, jak On mi - łym mi! On du - szę mo - ją

Refren

le - czy z ran, ob - cu - je ze swy - mi. Po - chwa - lon bądź Ty, Je - zu, sam, żeś się stał

Zbawcą dro - gim nam. Cie - bie wy - sławiam z ra - doś - cią, zem Twą ku - pio - ną własność -

cią. Cie - bie wy - sła - wiam z radością, zem się stał Two - ją wła - snoś - cią.

1. Przyjaciel mój jest Chrystus Pan,
o, jak On miłym mi!
On duszę moją leczy z ran,
obcuje ze swymi.

2. Jezus jest dobry Pasterz mój,
On mię zna, o mnie dba.
Cieszy, gdy trapi ciężki znój,
wspiera, gdy siła mdła.

Refren:

Pochwalon bądź Ty, Jezu, sam,
żeś się stał Zbawcą drogim nam.
Ciebie wysławiam z radością,
zem Twą kupioną własnością.
Ciebie wysławiam z radością,
zem się stał Twoją własnością.

3. Mój Jezus jest najlepszy Pan,
pociecha w smutku moim.
On mię ratuje w trwodze sam
mocnym ramieniem swym.

4. Mój Jezus jest godłem moim,
z Nim nikt nie zrówna się.
Jakże mi bywa miło z Nim,
On w niebo wiedzie mnie.

379 *p* Pójdź do Jezusa, teraz jest czas

1. Pójdź do Je - zu - sa, te - raz jest czas, tak w Słowie mó - wi Je - zus, Pan nasz.

On go - tów jest bło - go - sła - wić nas i mi - le wo - ła: „Pójdź!”

Refren *f*

Ra - dość, ra - dość w niebie bę - dzie tam, gdy Zba - wi - ciel nas wpro - wa - dzi sam,

p *mf* *f*

obmy - ci z grzechów sta - nie - my tam, gdzie wiecz - na chwa - ła jest.

1. Pójdź do Jezusa, teraz jest czas,
tak w Słowie mówi Jezus, Pan nasz.
On gotów jest błogosławić nas
i mile woła: „Pójdź!”

2. Pójdź dziecię, słuchaj, Pan wzywa cię,
do Niego śpiesz, daj Mu serce swe.
On z grzechu twego oczyści cię.
Słysz, sam cię wzywa: „Pójdź!”

Refren:

Radość, radość w niebie będzie tam,
gdy Zbawiciel nas wprowadzi sam,
obmyci z grzechów staniemy tam,
gdzie wieczna chwała jest.

3. Wierz tylko silnie, nic nie bój się,
bo wierzącego rad przyjmie cię
i otrze chętnie twej skruchy łzę.
Pójdź, grzeszne serce, pójdź!

380 Ja potrzebuję Cię, najdroższy Panie mój

119

1. Ja po - trze - bu - je Cię, naj - droż - szy Pa - nie mój.

Twój tyl - ko czu - ły głos u - śmie - rzyć mo - że znój.

Refren

Ja Cie - bie po - trze - bu - je, dro - gi Pa - nie, zaw - sze,

do Cie - bie się u - da - je, bło - go - sław więc mnie.

1. Ja potrzebuję Cię,
najdroższy Panie mój.
Twój tylko czuły głos
uśmierzyć może znój.

2. Ja potrzebuję Cię,
stój zawsze blisko mnie.
Pokusy tracą moc,
gdy do mnie zbliżasz się.

Refren:

Ja Ciebie potrzebuję,
drogi Panie, zawsze,
do Ciebie się udaję,
błogosław więc mnie.

3. Ja potrzebuję Cię
w radości lub we łzach.
Przy boku zostań mój,
inaczej żyć jest strach.

4. Ja potrzebuję Cię,
Twojej woli naucz mnie.
Wypełnić we mnie racz
i obietnice Twoje.

381

Chrystus cię woła do źródła

1. Chrystus cię wo - ła do zdroju, do zdro - ju ży - wo - ta idź,
a nie trać cza - su w zas - to - ju, z źró - dła bierz, je - śli chcesz żyć.

Refren
Chrys - - - tus cię wo - ła do zdro - ju ży - cio - wych wód.
Wo - ła, wo - ła

U - słu - chaj Bo - że - go Słowa, a znajdziesz zba - wie - nia gród.

1. Chrystus cię woła do źródła,
do źródła żywota idź,
a nie trać czasu w zastoju,
z źródła bierz, jeśli chcesz żyć.

Refren:

Chrystus cię woła
do źródła życiowych wód.
Usłuchaj Bożego Słowa,
a znajdziesz zbawienia gród.

2. Chrystus cię woła do boju
z przesądem, ciemnością wraz.
Walczyć masz miłości zbroją.
Życia i męstwa źródł znasz.

3. Chrystus cię woła: „Pójdź za mną!”
Jak żyć statecznie ucz się.
Miłością natchnie twą duszę.
Nadzieją chwały wznies się.

1. Jak mi-le Je - zu - sa na - u - ka brzmi nam! Otu - cha z niej

ply - nie do serc. Że Bóg nam jest Oj - cem, On mó - wi w niej

Refren
sam. Ko - cha nas, dzie - ci swe. Je - mu cześć! Je - mu cześć! Je - mu cześć! Je - mu

cześć! Je - mu cześć! Du - szo, daj Bo - gu cześć, daj Mu cześć!

1. Jak mile Jezusa nauka brzmi nam!

Otucha z niej płynie do serc.

Że Bóg nam jest Ojcem, On mówi w niej sam.

Kocha nas, dzieci swe. Jemu cześć!

Refren:

Jemu cześć! Jemu cześć!

Duszo, daj Bogu cześć,

daj Mu cześć!

2. Bóg Ojcem stworzeniu w miłości chce być,
nam Chrystus zwiastował tę wieść,
powinien więc człowiek nadzieją w Nim żyć,
tam, gdzie Bóg, serce swe szczerze wznieść.

3. O, gdyby w tej wierze przystojnie człek żył,
to pewność zbawienia by miał.
Przyjąłby go Ojciec, szczęśliwym by był,
gdyby każdy ufać Bogu chciał.

383

Jezu, bądź nam hasłem dziś

1. Je - zu, bądź nam has - łem dziś, gdy rok no - wy
roz - po - czę - ty. I - mię Two - je i Twój krzyż
niech za sztan - dar słu - żą świę - ty tym, co chcą przy
To - bie stać i w przy - mie - rzu Two - im trwać.

1. Jezu, bądź nam hasłem dziś,
gdy rok nowy rozpoczęty.
Imię Twoje i Twój krzyż
niech za sztandar służą święty
tym, co chcą przy Tobie stać
i w przymierzu Twoim trwać.

2. Niech Twe Słowo świeci nam,
w zgromadzeniach Twych rozbrzmiewa.
Ilekroć się zejdzem tam,
niechaj wiarę w serca wlewa.
Zmień w świątynie serca te,
miejszem czci Twej czyniąc je.

3. Drogą życia aż po zgon
w imię Zbawcy idźmy wszędzie.
Gdy przewodnią gwiazdą On,
wszystko dobrem dla nas będzie.
Opromieni wciąż nas blask
przeobfitych Jego łask.

4. Wszystkie troski, wszystek ból
imię Jego nam osłodzi.
Przeciwności On, nasz Król,
w błogosławieństwach źródło przerwodzi.
Jezu, święte imię Twe
tarcza to i słońce me!

384

Niechaj serca wesołością

1. Nie - chaj ser - ca we - so - łoś - cią, niech wdzięczność - cią zaw - sze tchną,

bo ko - cha - ny Oj - ciec w nie - bie nas na - zy - wa dziatwą swą.

Refren

Wciąż we - so - ło, wciąż we - so - ło, słoń - ko się u - śmie - cha nam!

Jak - że pię - kna dro - ga jest do ży - cia! O, jak bło - go bę - dzie tam!

1. Niechaj serca wesołością,
niech wdzięcznością zawsze tchną,
bo kochany Ojciec w niebie
nas nazywa dziatwą swą.

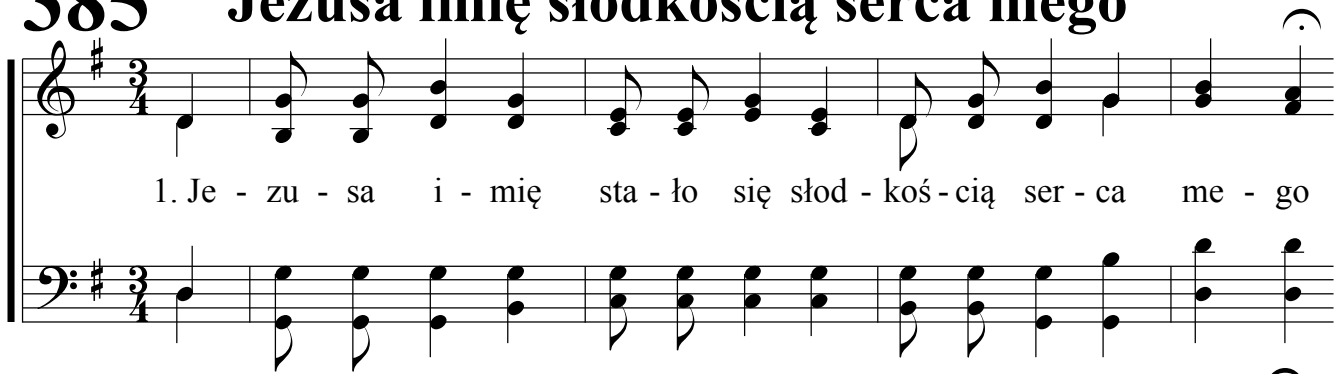
2. Bóg jak ojciec nas prowadzi,
w walce, w boju chroni nas.
Łaska Jego nas odnawia,
wzmacnia też na każdy czas.

Refren:

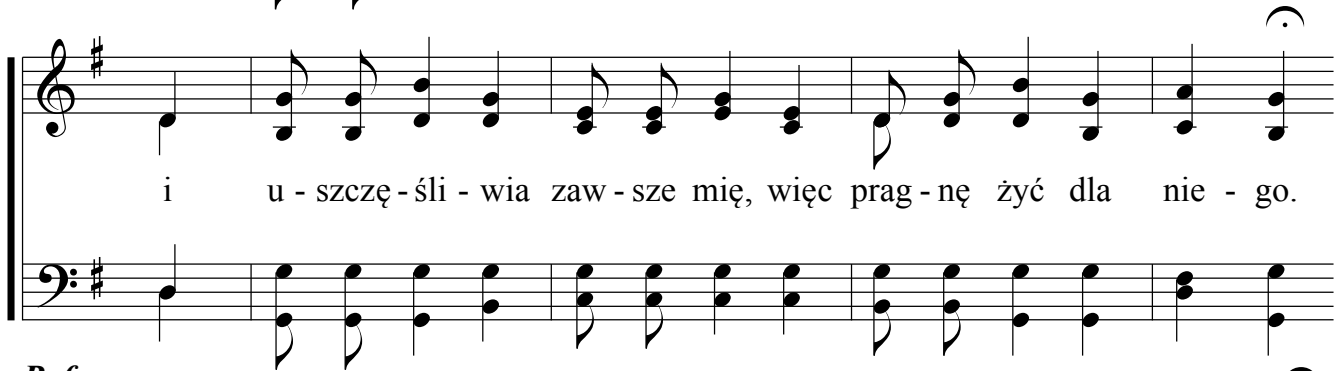
Wciąż wesoło, wciąż wesoło,
słońko się uśmiecha nam!
Jakże piękna droga jest do życia!
O, jak błogo będzie tam!

3. Kiedy Go odstępujemy,
robi się dokoła noc,
kroki nasze chwiać się muszą,
a nas smutek musi zmóc.

385 Jezusa imię słodkością serca mego

1. Je - zu - sa i - mię sta - ło się słod - kość - cią ser - ca me - go

i u - szczę - śli - wia zaw - sze mię, więc prag - nę żyć dla nie - go.

Refren

O, Bo - że, o - bjaw lu - dziom Ty, że Je - zus na - szym Pa - nem.

Niech ca - ły o - krąg zie - mi tej wciąż Go wy - chwa - la. A - men.

1. Jezusa imię stało się
słodkością serca mego
i uszczęśliwia zawsze mię,
więc pragnę żyć dla niego.

2. Przed najświętszym imieniem Tym
miliony upadają,
a wszyscy przed Nim, Królem swym,
upokorzyć się mają.

Refren:

O, Boże, objaw ludziom Ty,
że Jezus naszym Panem.
Niech cały okrąg ziemi tej
wciąż Go wychwala. Amen.

3. Bo nie jest inne imię nam
tu do zbawienia dane,
jak tylko imię Chrystus Pan.
Bezpiecznie przy nim stanę.

386

Bracia mili, w wierze trwajmy

1. Bra-cia mi - li, w wie - rze trwaj - my, bo przed na - mi wróg.

Tam, ku nie - bu spo - głą - daj - my, po - moc ze - śle Bóg.

Refren

W Pa - nu u - fność po - kła - daj - my, gdy na - cie - ra wróg.

Sło - wa Je - go się trzy - maj - my, po - moc ze - śle Bóg.

1. Bracia mili, w wierze trwajmy,
bo przed nami wróg.
Tam, ku niebu spoglądajmy,
pomoc ześle Bóg.

2. Spójrz na Pana, Zbawcę twego,
jak On znosił znój.
Uzbrójmy się w zbroję Jego,
a zwyciężym bój.

Refren:

W Panu ufność pokładajmy,
gdy naciera wróg.
Słowa Jego się trzymajmy,
pomoc ześle Bóg.

3. „Otom z wami”, rzekł Pan z nieba,
„po wsze życia dni.”
Czegóż więcej nam potrzeba,
powiedz, bracie, mi.

387

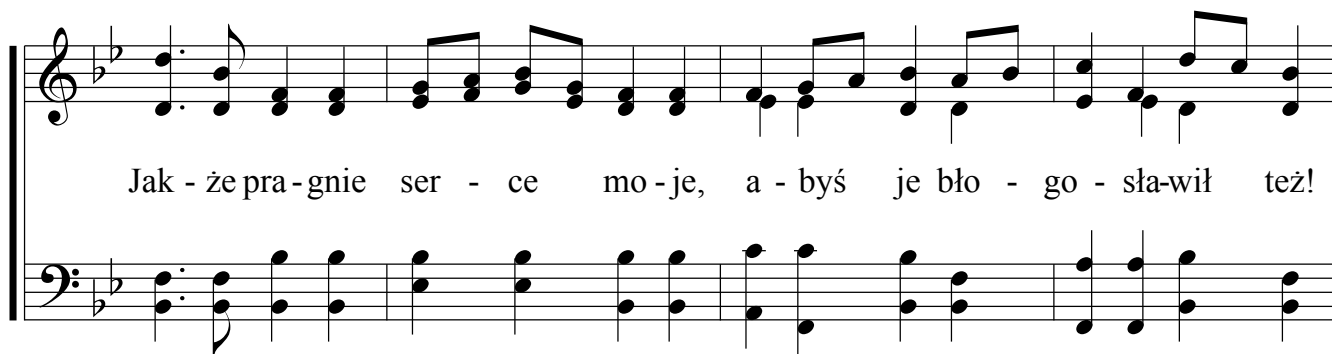
Choć burza huczy wkoło nas

1. Choć bu - rza hu - czy wko - ło nas, my nie lę - ka - my się,
 bo w swej o - pie - ce ma nas Pan, więc nie zgi - nie - my, nie.
 Gdy w modłach doń u - da - my się, On bło - gi po - kój w ser - ca śle,
 w po - ku - sach chro - ni nas, po - si - la w każ - dy czas.

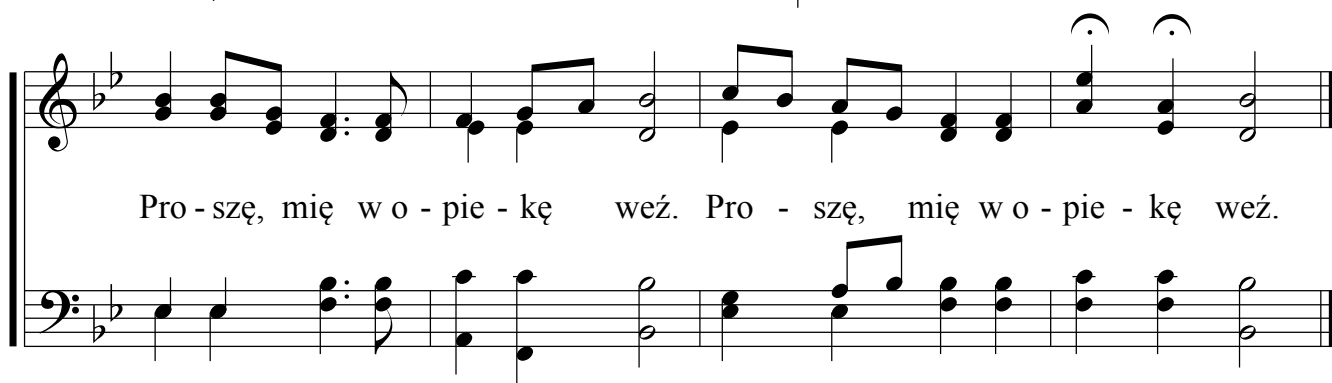
1. Choć burza huczy wkoło nas, my nie lękamy się,
 bo w swej opiece ma nas Pan, więc nie zginiemy, nie.
 Gdy w modłach doń udamy się, On błogi pokój w serca śle,
 w pokusach chroni nas, posila w każdy czas.
2. Gdy cię zaskoczy burzy moc, ty, bracie, wiernie czuj.
 Zwycięsko wejdiesz w czarną noc, we wierze tylko stój.
 Pan przyobiegał z tobą być, więc śmiało zawsze naprzód idź,
 w gorliwych modłach czuj i prowadź wiary bój.
3. Wyrzucmy smutek z naszych dusz, podnieśmy w górę skroń!
 Nasz drogi Zbawca w serce wniósł pokoju rajską błoń.
 Już nam jaśnieje spoza chmur złocisty blask syońskich gór.
 Weselmy, bracia, się, choć boleść serce rwie.

1. Wiel - kich łask Twych zdro - je Ty pra - gnącym wszę-dzie ślesz.

Jak - że pra - gnie ser - ce mo - je, a - byś je bło - go - sła - wił też!

Pro - szę, mię w o - pie - kę weź. Pro - szę, mię w o - pie - kę weź.

1. Wielkich łask Twych zdroje
Ty pragnącym wszędzie ślesz.
Jakże pragnie serce moje,
abyś je błogosławił też!
[:Proszę, mię w opiekę weź.:]

2. Choć jestem grzeszny,
nie omijaj, Ojczy, mnie.
W miłosierdziu, Boże wieczny,
i nade mną też zlituj się.
[:Racz do siebie przyjąć mię.:]

3. Wielką miłość Boga
już Chrystus objawił nam,
że chce zbawić nawet wroga
i mnie też z łaski przyjął sam.
[:Więc me serce Mu oddam.:]

4. Dzięki Ci za dary.
Nie wiem, czym odwdzięczę się.
Za miłość Twoją bez miary
przyjmij w ofierze serce me.
[:Tobie pragnę oddać je.:]

Z tej biednej ziemi

1. Z tej bie - dnej zie - mi, z tej łez do - li - ny tę - skny się

w nie - bo u - no - si dźwięk. O, Bo - że Świą - ty,

Pa - nie je - dy - ny, wy - słu - chaj kor - nych serc naszych jęk.

Nie chcej od - rzu - cać mo - dli - twy tej,

Refren

bo Twej li - toś - ci bła - ga - my w niej. O, Bo - że Świą - ty,

u - ciecz - ko na - sza, zmi - łuj się, zmi - łuj i lud swój zbaw.

1. Z tej biednej ziemi, z tej łez doliny
 tęskny się w niebo unosi dźwięk.
 O, Boże Święty, Panie jedyny,
 wysłuchaj kornych serc naszych jęk.
 Nie chcesz odrzucać modlitwy tej,
 bo Twej litości błagamy w niej.

Refren:

O, Boże Święty, ucieczko nasza,
 zmiłuj się, zmiłuj i lud swój zbaw.

2. Ku Tobie oczy zalane łzami
 z wielką ufnością zwrócone są.
 Ty się zlitujesz pewnie nad nami,
 bo Ty nie gardzisz pokuty łzą.
 Ku Tobie ślemy błagalny głos:
 Ach, odwróć od nas karania cios!
3. Od Ciebie, Boże, Pana naszego,
 świeci nam słodkich nadziei blask.
 Ty nie odrzucisz ludu Twojego.
 Tyś niezgłębionym strumieniem łask.
 A naszą nędzę tak dobrze znasz.
 My bardzo biedni, o Panie nasz!

390 Hymn wdzięczności płynie z duszy

1. Hymn wdzię - czność - ci pły - nie z du - szy, Je - zus

za mnie ży - cie dał. Sro - gie po - niósł sam ka -

tu - sze, bym ja, grzesz - ny, szczęś - cie miał.

Refren

Du - szo ma, u - wielbiaj Pa - - na! On zba -
Du - szo ma, u - wiel - biaj Pa - na!

wie - nie zesłał ci. By - łaś grze - chem poka -
On zba - wie - - nie zesłał ci. By - łaś grze -

la - na, On cię ob - mył w swojej krwi.
chem po - ka - la - na, On cię obmył w swojej krwi, obmył w swej krwi

1. Hymn wdzięczności płynie z duszy,
Jezus za mnie życie dał.
Srogie poniósł sam katusze,
bym ja, grzeszny, szczęście miał.

Refren:

- Duszo ma, uwielbiaj Pana!
On zbawienie zesłał ci.
Byłaś grzechem pokalana,
On cię obmył w swojej krwi.
2. On całego Władca świata,
On najwyższy Pan i Król!
Jakaż godna jest zapłata
za męczeństwo, krzyż i ból?
  3. On nie pragnie mieć ołtarzy
ani próżnych ludzkich chwał,
ale żąda, by Mu w darze
serce czyste każdy dał.
  4. Jezu, Królu mój wspaniały,
wiem, jak spłacić mogę dług:
Tobie sercem się oddaję,
zalicz mię do swoich sług.
  5. Przyjmij, Jezu, mą ofiarę,
przyjmij mój niegodny dar,
mą nadzieję, miłość, wiarę,
szczerych uczuć moich żar.

391 W moim sercu słyszę miły głos

1. W moim ser - cu sły - szę mi - ły głos, Je - zus mó - wi mi - le mi:

„Bez wo - li Bo - żej ni je - den włos z głowy nie u - pad - nie ci”.

Refren

Je - zus, Je - zus, Je - zus, wznios - ła i - mię to!

W ser - cu czu - ję bło - gość, kie - dy - kol - wiek wspomnę Go.

1. W moim sercu słyszę miły głos,
Jezus mówi mi:
„Bez woli Bożej ni jeden włos
z głowy nie upadnie ci”.

Refren:

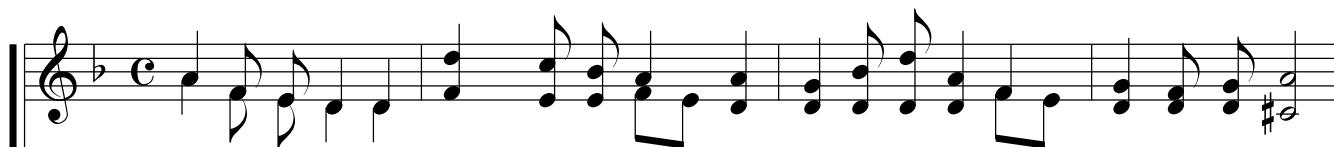
Jezus, Jezus, Jezus,
wzniosła imię to!
W sercu czuję błogość,
kiedykolwiek wspomnę Go.

2. Na Słowie Bożym tu uczując,
w łasce Jego w każdy czas,
i śladów Jego upatrując,
chęć czuję do śpiewu wraz.

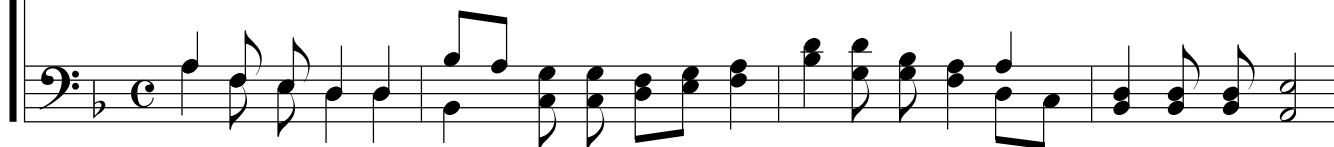
3. Choć czasem przez burze prowadzi,
próby są na drodze mej,
mnie jednak nic tu nie zawadzi,
wciąż dążę po drodze tej.

4. To widzę znów miłą twarz Jego
hen, wysoko, w górze, tam.
Gdy myślą wznoszę się do Niego,
błogi w sercu pokój mam.

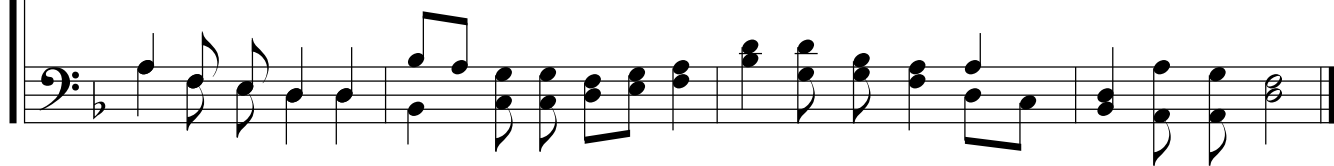
392 Ojciec Niebieski, Boże Wszechmocny

1. Ojciec Niebieski, Bo - że Wszechmocny, Tyś Pocieszyciel, Tyś prawdy Duch.

Wszystko widzą - cy, wszę - dzieś obec - ny, bądź między na - mi, otwórz nam słuch.

1. Ojciec Niebieski, Boże Wszechmocny,
Tyś Pocieszyciel, Tyś prawdy Duch.
Wszystko widzący, wszędzie obecny,
bądź między nami, otwórz nam słuch.
2. Ojciec Niebieski, Skarbie łask mnogich!
Nas, Twoje dzieci, w pamięci miej.
Zamieszkaj w sercach naszych ubogich,
Ducha Świętego obficie zlej.
3. Ojciec Niebieski, zbaw nas od złego,
szatą weselną przyzdób nas,
niech Twoja łaska z źródła wiecznego
napętnia serca po wszystkich czas!

393

Ufaj Bogu swojemu

26

I. U - faj Bo - gu swo - je - mu, Stwórcy świa - ta sa - me - mu.

On cię mo - że o - bro - nić i w nie - szczęś - ciu za - sło - nić.

U - faj - że Je - mu sil - nie, wes - prze cię nie - o - myl - nie.

1. Ufaj Bogu swojemu,
Stwórcy świata samemu.
On cię może obronić
i w nieszczęściu zasłonić.
Ufajże Jemu silnie,
wesprze cię nieomylnie.

2. Ufaj Bogu swojemu
i poddawaj się Jemu.
Gdy cię przygody trwożą
i od Boga zwieść grożą,
On sam smutek twój skróci,
a radość ci przywróci.

3. Ufaj Bogu swojemu,
On miłościw małemu!
Gdy w sercu grzechy twoje
wzruszają niepokoje,
On je uciszyć raczy,
gdy ci grzechy przebaczy.

4. Ufaj Bogu swojemu!
Kiedy szczęściu twojemu
nieprzyjaciele szkodzą,
twoi ciebie odchodzą,
wierz, że kto się nań spuści,
tego On nie opuści.

5. Ufaj Bogu swojemu!
Chociaż ciała twojemu
choroba bóle sprawia
i śmierci je nabawia,
Bóg i rani, i leczy,
i zmarłych ma w swej pieczy.

394

Prowadzimy tu życie tułacze

The image shows a musical score for the hymn 'Prowadzimy tu życie tułacze'. It consists of two systems of music. Each system has a vocal line (treble clef) and a piano accompaniment line (bass clef). The key signature is one flat (B-flat), and the time signature is common time (C). The lyrics are written below the vocal line. The first system covers the first two lines of lyrics, and the second system covers the next two lines. The score includes repeat signs at the beginning and end of the second system.

1. Prowa - dzimy tu życie tu - łacze, hen tam, w górze po - zos - tał nasz kraj;

nieraz ser - ce z goryczy za - płacze, kiedy smutkiem szeleś - ci tu gaj.

1. Prowadzimy tu życie tułacze,
hen tam, w górze pozostał nasz kraj;
[:nieraz serce z goryczy zapłacze,
kiedy smutkiem szeleści tu gaj.:]
2. Myśli dążą w kierunku Ojczyzny,
którą rządzi i włada nasz Bóg.
[:My wołamy z tej grzesznej obczyzny:
Boże przyjm nas w niebański Twój próg:]
3. Chcemy wrócić na łono Ojcowskie
poprzez gromu nawałność i burz,
[:z hartem ducha i z sercem już czystym
Pan powita z radością nas już.:]
4. Nie zapomnij, iż Jezus, twój Zbawca
z martwych powstał i w nieba próg wszedł,
[:od ucisku On ciebie zachowa
i uchroni od wszelkich twych bied.:]
5. W ciężkiej chwili, mój bracie, nie zwątpij,
na swój los nie narzekaj, lecz służ!
[:Wszystko może cię w życiu tym spotkać,
lecz na Zbawcę brzemiona swe złóż!:]
6. Krótkie życie nam dane na świecie,
a więc walczy, wszak pełno tu zła;
[:wnet już skończy się czas tej pielgrzymki,
wieniec chwały Pan wiernym Swym da.:]

395

Powiedz mi tę wieść starą

1. Po - wiedz mi tę wieść sta - rą o rzeczach w gó - rze tam,

o Je - zu - sie i chwa - le, o mi - łość - ci ku nam.

Mów tę wieść zro - zu - mia - le, jak do dzie - cię - cia mów,

bo jestem o - sła - bio - ny, a - bym się wzmoc - nił znów.

Refren

Po - wiedz mi tę wieść sta - rą, jak Pan u - mi - ło - wał mnie.

By z śmierci mnie wy - ba - wić, dał u - krzy - żo - wać się.

1. Powiedz mi tę wieść starą
o rzeczach w górze tam,
o Jezusie i chwale,
o miłości ku nam.
Mów tę wieść zrozumiałe,
jak do dziecięcia mów,
bo jestem osłabiony,
abym się wzmocnił znów.

Refren:

Powiedz mi tę wieść starą,
jak Pan umiłował mnie.
By z śmierci mnie wybawić,
dał ukrzyżować się.

2. Mów powieść tę powoli,
abym zrozumiał ją,
o wzniosłym odkupieniu,
jak Pan nas kupił krwią.
Mów mi tę powieść częściej,
bym nie zapomniał jej,
gdy znajdę się w zwątpieniu,
tedy mów mi o niej.

3. Mów mi tę powieść starą,
gdy przekonałeś się,
że próżność tego świata
do siebie ciągnie mnie.
Mów mi tę powieść starą,
gdy mnie pociąga świat.
Mów, że Pan mnie odkupił,
że mam iść w Jego ślad.

396

Weź, o Ojczy, życie me

1. Weź, o Oj - cze, ży - cie me, w rę - ce Twe od - da - ję je.

Weź mój czas i każ - dy dzień do os - tatnich ży - cia tchnień.

1. Weź, o Ojczy, życie me,
w ręce Twe oddaję je.
Weź mój czas i każdy dzień
do ostatnich życia tchnień.
2. Nogi me niech śpieszą się
w błogiej, Panie, służbie Twej.
Spraw, by głos mój chwalił Cię,
był ku chwale Twojej cnej.
3. Moją wolą, Panie, rządź,
racz w nią ducha Twego tchnąć.
Weź me serce, Panie, weź
i już tu w nim tron swój wznies.
4. Weź miłości mojej zdroj,
wszystkie rany serca zgój,
abym kiedyś wiecznie miał
niepodzielny z Panem dział.

397

Błogosław im

1. Bło - gosław im, bło - gosław im! Do Ciebie, niebios Panie, wzno -

si - my na - sze kor - ne dziś bła - ga - nie pa - rze sto - ją - cej przed o -

bliczem Twym bło - gśław im, bło - go - gśław im, bło - go - gśław im!

1. Błogosław im, błogosław im!
Do Ciebie, niebios Panie,
wznosimy nasze korne dziś błaganie -
parze stojącej przed obliczem Twym -
błogosław im, błogosław im, błogosław im!
2. Zwycięstwo daj, zwycięstwo daj!
W cierpieniu, w ciężkim boju.
I niech szukają w słowie Twym pokoju,
aż dojdą celu tam, w królestwie Twym -
błogosław im, błogosław im, błogosław im!
3. Swym Duchem rządz, Swym Duchem rządz!
Ich serca, życie całe,
by były zawsze niezachwiane, stałe
w Twej społeczności chodząc śladem Twym.
Błogosław im, błogosław im, błogosław im!

Oby już światu zajaśniały

1. O - by już świa - tu za - jaś - nia - ły

pro - mie - nie słoń - ca Praw - dy Twej,

by świat na - resz - cie po - znał ca - ły,

ze bie - rzesz rząd na zie - mi tej;

by Twe Kró - les - two już na - sta - ło,

da - ło ludz - kość - ci ul - gę tu,

bo lud ten już cier - piał nie - ma - ło.

O, u - czyn' ko - niec te - mu złu.

1. Oby już światu zajaśniały
promienie słońca Prawdy Twój,
by świat nareszcie poznał cały,
że bierzesz rząd na ziemi tej;
by Twe Królestwo już nastąpiło,
dało ludzkości ulgę tu,
bo lud ten już cierpiał niemało.
O, uczyn' koniec temu złu.

2. Ach, ożyw, oświeć i rozplómięń
już cały ten szeroki świat,
by wody żywej zbawczy strumień
i do najdalszych sięgnął chat;
a wtedy pienia milionów
w tryumfu się połączą ton
i nawet możni zstąpią z tronów,
by klęknąć przed Twój święty tron.

3. Zbudź, oświeć, złącz ze sobą silnie
Twojego ludu cały zbór.
Niech każdy pozna, że jedynie
nasz Zbawca jest miłości wzór.
By stanąć mogła z serc świątynia,
zamysły wrogów zniszcz i zgrom.
O, niech Twój duch nas opromienia
i wiedzie nas w Ojcowski dom.

399

Nic nie może szczęścia odjąć

1. Nic nie mo - że szczę - ścia od - jąć mo - jej duszy. Nic spo - ko - ju

ser - ca od - tąd nie na - ruszy. Moim przy - ja - cie - lem Sędzia spra-wied-

li - wy. Du - cha dał mi swe - go Je - zus li - toś - ci - wy.

1. Nic nie może szczęścia odjąć mojej duszy.
Nic spokoju serca odtąd nie naruszy.
Moim przyjacielem Sędzia sprawiedliwy.
Ducha dał mi swego Jezus litościwy.
2. Duch ten mnie pociesza, kiedym zatrwożony.
Daje mi tę pewność, że jest wybawiony.
Gdy cierpienia dotkną, on me łązy łagodzi,
swoją obecnością boleść moją słodzi.
3. Mimo burz i gromów Jezus, co mną włada,
owcy nie odłączy od swojego stada.
Choćbym wszystko stracić miał dla Mistrza swego,
doń ja chcę należeć, nie odstąpię Jego.
4. Gdy pokusy złudne oczom świat rozściela,
z wiarą ja na swego patrzę Zbawiciela.
Choćby anioł z nieba wiódł mnie w pokuszenie,
trwać przy Bogu moim chcę nieporuszenie.

400 Boże potężny, który mieszkaś w niebie

wolno

The image shows a musical score for a hymn. It consists of three systems of music, each with a vocal line (treble clef) and a piano accompaniment line (bass clef). The time signature is 2/4. The lyrics are written below the vocal line. The first system covers the first line of lyrics, the second system covers the second line, and the third system covers the third line. The piano accompaniment features chords and moving lines in the bass.

1. Bo - że po - tęż - ny, któ - ry mieszkaś w nie - bie, wi - dzie, jak wiel - kie

są Twe świę - te dzie - ła, a - le gdyś zwró - cił o - czy swe na

Cie - bie, trwo - ga, żem grzesz - nik, du - szę mą prze - ję - ła.

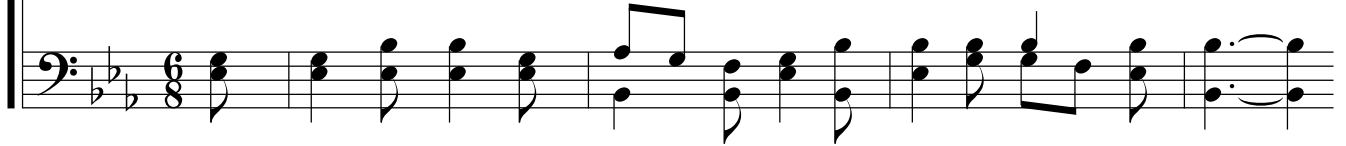
1. Boże potężny, który mieszkaś w niebie,
widzę, jak wielkie są Twe święte dzieła,
ale gdyś zwrócił oczy swe na Ciebie,
trwoga, żem grzesznik, duszę mą przejęła.
2. Serce me wszakże, żeś mym Ojcem, czuje,
boś mnie w Twym Synu wybrał sam przed wieki,
bo mnie troskliwie miłość Twa piastuje,
kryjąc pod skrzydłem czulej Twej opieki.
3. Wiem, że upadłem, wiem też, że ja grzeszę,
żem niewinności mej jest pozbawiony,
wszakże z ufnością do Twej łaski śpieszę,
bom o niej Słowem Twym jest upewniony.
4. Pójdę do Ciebie, tam mnie niebo czeka,
te ożywiają bowiem mnie nadzieje,
że Twym zbawieniem darzyć chcesz człowieka,
co szatę zasług Chrystusowych wdzieje.

401

Ja często śpiewam, Boże mój

1. Ja częs - to śpie - wam, Bo - że mój, do Cie - bie zbli - żam się.

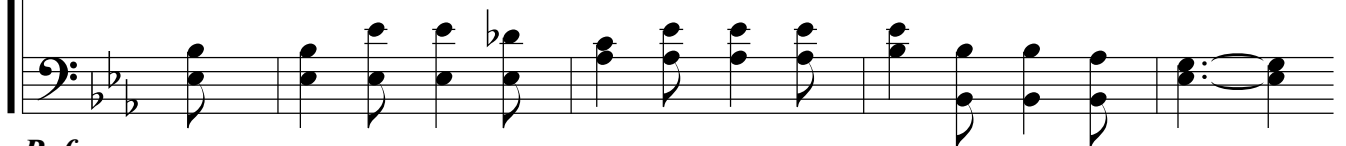
Ja pra - gnę społecz - noś - ci Twojej i twarz Twoją wi - dzieć chcę,

lecz czy ja za ten bło - gi stan za - nie - cham zys - ki swe

i dam Ci podnieść mnie jak chcesz, choć przez cier - pienia me?

Refren

Ta jest ser - decz - na żą - dza ma: do Cie - bie zbli - żać się.

Przy - cią - gaj mnie do sie - bie wciąż, choć krzyż ma wznosić mię.

1. Ja często śpiewam, Boże mój,
do Ciebie zbliżam się.
Ja pragnę społeczności Twojej
i twarz Twoją widzieć chcę,
lecz czy ja za ten błogi stan
zaniecham zyski swe
i dam Ci podnieść mnie jak chcesz,
choć przez cierpienia me?

Refren:

Ta jest serdeczna żądza ma:
do Ciebie zbliżać się.
Przyciągaj mnie do siebie wciąż,
choć krzyż ma wznosić mię.

2. Mój Boże, bliżej Ciebie być,
to pragnie serce me.
By co dzień iść przy boku Twym,
poświęcam siły swe.
By posiąść drogie miejsce to,
za nicą wszystko mam.
Przez wszelkie środki, Panie, Twe,
choć przez krzyż, wnieść się dam.

3. Ja wiem, że tylko przez mój krzyż
koronę Pan mi da,
że muszę cierpieć w świecie tu,
a potem chwała ma.
Ja ócz swych nie chcę z Ciebie zdjąć,
by snąć nie ponieść strat,
bo w drogach Twych ma dusza chce
iść z krzyżem przez ten świat.

402 Gdy na falach życia jesteś rzucony

1. Gdy na fa-lach ży-cia jes-teś rzu-ca - ny, my-ślą, że wszy-

stko stra-co-ne, nę-ka - ny, gdy-byś ła-ski o-trzyma - ne

wy - mie - nił, za - dziwisz się tym, co ci Bóg u - czy -

Refren
nił. Wy - strze - gaj się, bra - cie, zwał - pie - nia,
Wy - strzegaj się, bra - cie, strzeż się zwał - pie - nia,

Pan po - może ci do zba - wie - nia. Po - licz ła - s - ki,
Pan ci do - po - mo - że ci do zba - wie - nia. Po - licz, po - licz

rit któ - re ci Bóg dał. *a tempo* Jak wielkie sta - ra - nie On o cie - bie miał!

1. Gdy na falach życia jesteś rzucony,
myślą, że wszystko stracone, nękany,
gdybyś łaski otrzymane wymienił,
zadziwisz się tym, co ci Bóg uczynił.

2. Obciążony jesteś troską o swój stan,
krzyż zda się być za ciężki, co dał ci Pan.
Policz łaski twe, a minie zwątpienie,
z radości zaśpiewasz, nim dzień przeminie.

Refren:

Wystrzegaj się, bracie, zwątpienia,
Pan pomoże ci do zbawienia.
Policz łaski, które ci Bóg dał.
Jak wielkie staranie On o ciebie miał!

3. Gdy wspomnisz na drugich, że są bogaci,
pomyśl o bogactwie, jakie Bóg da ci.
Więcej nad wszystko, co ludzie szacują,
Bóg tym obiecał, którzy Go miłują.

4. Nie bądź zniechęcony, że jest ciężki bój,
bo nad wszystkich mocniejszy jest Zbawca twój.
On ci doda siły, łaską wesprze cię.
Z Nim wytrwasz w boju, pokusom oprzesz się.

403

W Bogu schronienie

1. W Bogu schronie - nie, w Bogu zbawie - nie, a w Je - go Sło - wie nau - ka.

Kto Ciebie, Bo - że, raz pojąć mo - że, ten nic nie pra - gnie, nie szu - ka.

The musical score is written for voice and piano. It features a treble and bass clef with a key signature of two sharps (F# and C#) and a 3/4 time signature. The melody is simple and hymn-like, with lyrics written below the notes. The piano accompaniment consists of chords and simple rhythmic patterns.

1. W Bogu schronienie, w Bogu zbawienie, 2. W Bogu osłoda, w Bogu ochłoda
a w Jego Słowie nauka. dla duszy smutkiem zmroczonej.
Kto Ciebie, Boże, raz pojąć może, Kto to odgadnie, ten nie upadnie
ten nic nie pragnie, nie szuka. w boleści sercu zadanej.

3. Kiedy cierpienie, kiedy zwątpienie
serce ci na wskroś przepali,
gdy idzie trwoga, módl się do Boga,
On ciebie wesprze, ocali.

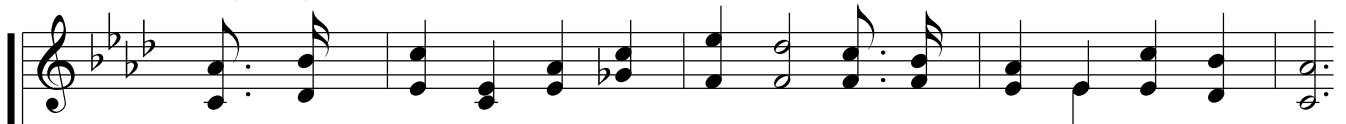
404

Najpiękniejsze dni młodości

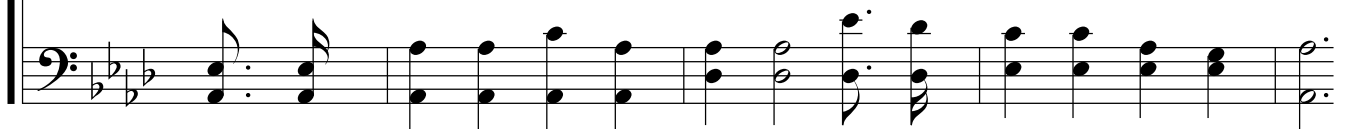
405

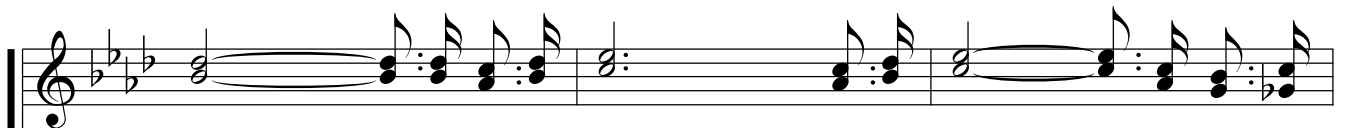
1. Najpięk - niej - sze dni mło - doś - ci Zbawcy dziś po - święcić chcę.

Ko - chać Go chcę ca - łym ser - cem, tak jak Je - zus ko - chał mnie.

Refren

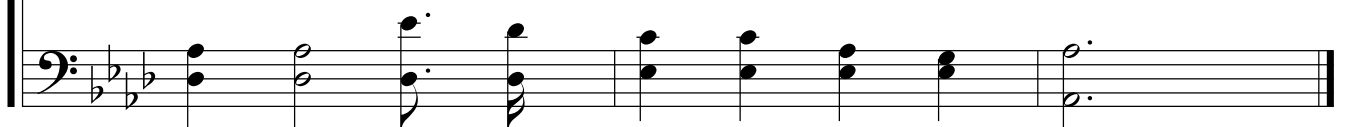
Chcę po - świę - chcę po - świę - cić Je - zu - so - wi czystych
chcę po - świę - cić

u - czuć mo - ich kwiat, nieść po - sel - stwo to a -
uczuc moich kwiat czystych uczuc moich kwiat nieść po - selstwo

niel - skie w ten sze - ro - ki, wiel - ki świat!

1. Najpiękniejsze dni młodości
Zbawcy dziś poświęcić chcę.
Kochać Go chcę całym sercem
tak jak Jezus kocha mnie.

2. Chcę miłością czystą, świętą
kochać wszystkich bliźnich mych,
pomoc nieść potrzebującym,
wspierać chorych, słabych, mdłych.

Refren:

Chcę poświęcić Jezusowi
czystych uczuć moich kwiat,
nieść poselstwo to anielskie
w ten szeroki, wielki świat!

3. Chcę, jak Jezus, w dniach młodości
drogą matkę, ojca czcić,
dni ich ziemskie opromieniać
i wraz z nimi wiecznie żyć.

4. Chcę z Jezusem, Zbawcą moim
poprzez życie moje przejść,
tak żyć, jak On żył na ziemi
i wraz z Nim w dom Ojca wejść.

405 Choć w podeszłych życia latach

404

(na melodię 404)

1. Choć w podeszłych życia latach,
gotowiśmy z Panem iść,
w białych odrodzenia szatach
Jego jarzmo chętnie nieść!

2. Miłość, którą nosisz w łonie,
uczynkami swymi zjaw,
wtedy miłosierdzia dłonie
dokonają wielkich spraw.

Refren:

O, dla sprawy swego Mistrza
ty poświęcaj się i sił!
Działaj, póki noc nadejdzie,
działaj do ostatnich chwil!

3. Ból uśmierzać, dusze koić,
Panu oddać siłę, czas,
Jego się miłością spoić,
to niech hasło żyje w nas!

406 *p* Za ojczyznę zateśkniła dusza ma

1. Za oj - czyz - ną za - tęs - kni - ła spra - co - wa - na du - sza ma.

Tam mnie cze - ka ci - sza mi - ła, ra - dość tam bez koń - ca trwa.

Refren

mf
Z obcych kra - jów do oj - czystych, do oj - czyz - ny śpieszyć chcę,

gdzie w promieniach gwiazd zło - cis - tych chwała niebios błyszczy się.

1. Za ojczyznę zateśkniła
spracowana dusza ma.
Tam mnie czeka cisza miła,
radość tam bez końca trwa.

Refren:

Z obcych krajów do ojczystych,
do ojczyzny śpieszyć chcę,
gdzie w promieniach gwiazd złocistych
chwała niebios błyszczy się.

2. W mej ojczyźnie pokój błogi,
pokój, którym gardzi świat,
lecz lud Boży, choć ubogi,
posiadać go zawsze rad.

3. W mej ojczyźnie radość płonie,
zglębić jej nie mogę sam.
Tam łza z oczu już nie płynie,
boleści też nie ma tam.

407 Jezus cię woła, więc do Zbawcy przyjdź

1. Jezus cię wo-ła, więc do Zbawcy przyjdź. Wo-ła cię dziś, wo - ła cię dziś.

Nie zwlekaj, lecz do do - mu Ojca wnijdź, On miejsce zgoto - wał ci.

Refren

Wo - ła cię dziś, wo - ła cię dziś!
wo - ła cię wo - ła dziś wo - ła cię wo - ła, wo - ła dziś

Pójdź, Jezus wo - ła cię, łaskawie wo - ła cię dziś!
pójdź, Je - zus wo - ła cię Je - zus cię wo - ła

1. Jezus cię woła, więc do Zbawcy przyjdź. Woła cię dziś, woła cię dziś.
Nie zwlekaj, lecz do domu Ojca wnijdź, On miejsce zgotował ci.
2. Jezus odpocznienie znużonym da.
Odpocznij dziś, odpocznij dziś.
Przynieś Mu swój ciężar, On ból twój zna,
On pobłogosławi cię.
3. Jezus cię czeka, więc chodź, bracie, doń. Czeka cię dziś, czeka cię dziś.
Przyjdź z swymi grzechami,
do stóp się skłoń,
On przebaczenie da ci.
- Refren:*
Woła cię dziś, woła cię dziś!
Pójdź, Jezus woła cię,
łaskawie woła cię dziś!
4. Jezus cię wybawi, postępuj zań. Postępuj dziś, postępuj dziś.
Jego Słów usłuchaj
patrzac się nań,
a wieczną radość da ci.

408

Prowadź, Ojczy, do domu

1. Pro - wadz, Oj - cze, do do - mu, zaw - sze pro - wadz mnie,

aż tru - dy się skoń - cza, aż przej - da ży - cia dnie.

Grzech niech mnie nie zwo - dzi, ja pra - gnę Cię czić,

tyl - ko zaw - sze pro - wadz, Oj - cze, pro - wadz zaw - sze mnie.

1. Prowadź, Ojczy, do domu, zawsze prowadź mnie,
aż trudy się skończą, aż przejdą życia dnie.
Grzech niech mnie nie zwodzi, ja pragnę Cię czić,
tylko zawsze prowadź, Ojczy, prowadź zawsze mnie.
2. Prowadź, Ojczy, do domu, zawsze prowadź mnie.
W mych godzinach smutku, Ty, Ojczy, posil mnie,
by wiernie me nogi szły po drodze Twej,
bym nie upadł w pośród drogi, Ojczy, prowadź mnie.
3. Prowadź, Ojczy, do domu, zawsze prowadź mnie,
bym zwyciężył w próbie i wiernym ostał się.
Racz udzielić siły, bym nie potknął się,
bym zwyciężył wszystkie próby, Ojczy, prowadź mnie.

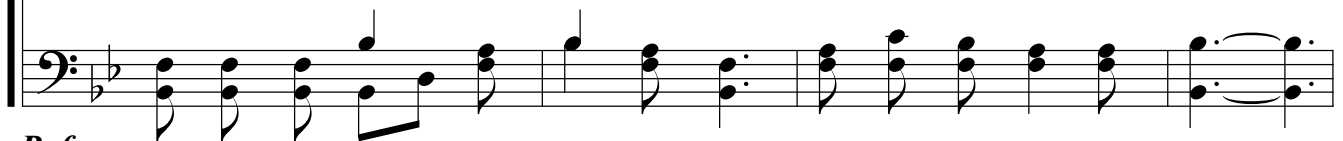
409 Nie bądź zrażony w drodze swej

1. Nie bądź zra - żo - ny w drodze twej, Bóg w pieczy swej cię ma,

więc zawsze uf - ność w Bogu miej, On po - moc swą ci da.

Refren

Bóg w pie - czy swej cię ma przez ka - żdy dzień, przez noc i cień.

On w pie - czy swej cię ma i po - moc swą ci da.
 po - moc da

1. Nie bądź zrażony w drodze twej,
Bóg w pieczy swej cię ma,
więc zawsze ufność w Bogu miej,
On pomoc swą ci da.

2. Co ci potrzeba, On to wie.
Bóg w pieczy swej cię ma.
Gdy będziesz prosił, wesprze cię
i pomoc swą ci da.

Refren:

Bóg w pieczy swej cię ma
przez każdy dzień, przez noc i cień.
On w pieczy swej cię ma
i pomoc swą ci da.

3. Pod skrzydła Jego ty skryj się.
Bóg w pieczy swej cię ma.
On pierzem swym okryje cię
i pomoc swą ci da.

4. Choć ciężkie próby zdarzą się,
Bóg w pieczy swej cię ma.
Ufaj, Bóg nie opuści cię
i pomoc swą ci da.

410

Chcę śladem Jezusa iść

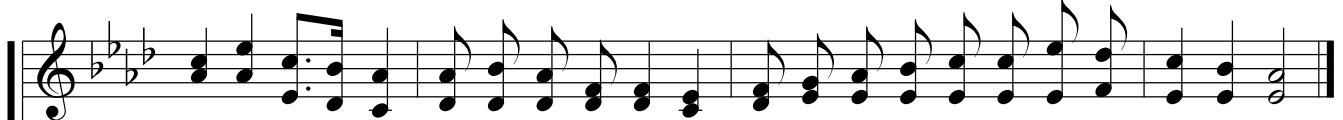
1. Chcę śladem Jezusa iść przez ogrody róż, przez doliny kwieciste i przez pola zbóż.

Zawsze świętą wolę Bo-żą tylko czynić chcę, by z pomocą Bo-żą zwycięż-cą stać się.

Refren

Śladem, śla - dem Je - zu-sa wciąż iść chcę przez wszystkie koleje, gdzie prowadzi mnie.

Śladem, śla - dem Je - zu-sa wciąż chcę iść, by przez Je-go ła-s-kę za - sło - nę wejść.

1. Chcę śladem Jezusa iść przez ogrody róż,
przez doliny kwieciste i przez pola zbóż.
Zawsze świętą wolę Bożą tylko czynić chcę,
by z pomocą Bożą zwyciężcą stać się.

Refren:

- Śladem, śladem Jezusa wciąż iść chcę
przez wszystkie koleje, gdzie prowadzi mnie.
Śladem, śladem Jezusa wciąż chcę iść,
by przez Jego łaskę za zasłonę wejść.
2. Chcę śladem Jezusa iść przez trudy i znój,
gdzie mnie poprowadzi drogi Zbawiciel mój.
Choćby przez cierpienia, trudne, kręte drogi tu,
wciąż będę się starał, by być wiernym Mu.
3. Chcę śladem Jezusa iść wśród najcięższych burz,
przez doliny, góry i głębokości mórz.
Choćby nawet w cieniu śmierci, nie będę się bał,
gdy przy moim boku będę Pana miał.

411

Czegóż troski i zmartwienia

1. Czegóż tros - ki i zmar - twie - nia czę - sto nosisz w duszy swej?

Je - zus da ci u - ko - je - nie, tyl - ko przyjdź do Nie - go chciej.

Refren

Ach, od - łóż je, te cięża - ry, te, któ - re z daw - na dźwigasz ty.

Je - zus ci da po - ko - ju wie - le. On swoją krew za cie - bie dał.

1. Czegóż troski i zmartwienia
często nosisz w duszy swej?
Jezus da ci ukojenie,
tylko przyjdź do Niego chciej.

2. Może to i twoje grzechy,
które tak cię mordują.
Nigdzie spokoju nie znajdziesz.
Powiedz, bracie, brak ci co?

Refren:

Ach, odłóż je, te ciężary,
te, które z dawna dźwigasz ty.
Jezus ci da pokoju wiele.
On swoją krew za ciebie dał.

3. Wczoraj byłeś tak wesoły,
a dziś tyle zmartwień masz.
Drogi bracie, ja cię proszę,
przyjdź do Zbawcy, bo już czas.

412

Mam pokój w sercu moim

1. Mam po - kój w ser - cu mo - im dziś, dał mi go Pan Bóg

sam. Jak bło - go w Bo - żej łas - ce żyć! Tu

Refren
ra - dość wiel - ką mam. Je - zu, Słoń - ce, Twej świa -

słoń - ce du - szy mej, Je - zu
tłoś - ci pra - gnę zawsze wię - ciej w sercu mym. Gdy
słoń - ce du - szy mej, więcej w sercu mym

Cie - bie w ser - cu
doń się zbli - żysz tak jak gość, światłem się promie - ni Twym.

1. Mam pokój w sercu moim dziś,
dał mi go Pan Bóg sam.
Jak błogo w Bożej łasce żyć!
Tu radość wielką mam.

Refren:

Jezu, Słońce, Twej światłości
pragnę zawsze więcej w sercu mym.
Gdy doń się zbliżysz tak jak gość,
światłem się promieni Twym.

2. Pieśń chwały słyszę w sercu dziś,
zdrój pociech płynie doń.
Unosi mnie aż w niebios wyż
tej świętej pieśni ton.

3. Pragnienie w sercu moim mam
łask Bożych poznać zdroj.
Duch wznosi się ze świata tam,
gdzie znikła boleść, znój.

413

Panie, bierz mnie za rękę

1. Panie, bierz mnie za rękę, sam prowadź mnie, abym wciąż uwielbiał, Panie, Cię.

Ja bez Ciebie ni kro - ku nie mogę iść. Wesprzyj mnie, swą obiet - ni - cę ziść.

Refren

„Chwała Bogu!”, brzmi a - niel - ski chór. „Chwała Bogu!”, wtórzy wiernych zbór.

W jeden święty a - kord nie - bo, ziemia dziś się złączy - ły, chwałą Bo - ga, słysz!

1. Panie, bierz mnie za rękę, sam prowadź mnie,
abym wciąż uwielbiał, Panie, Cię.

Ja bez Ciebie ni kroku nie mogę iść.

Wesprzyj mnie, swą obietnicę ziść.

Refren:

„Chwała Bogu!”, brzmi anielski chór.

„Chwała Bogu!”, wtórzy wiernych zbór.

W jeden święty akord niebo, ziemia dziś
się złączyły, chwałą Boga, słysz!

2. Posilaj łaskawie moje serce mdłe,
abym wiernym Tobieostał się.

Daj mi tu spoczynek u Twych świętych nóg.

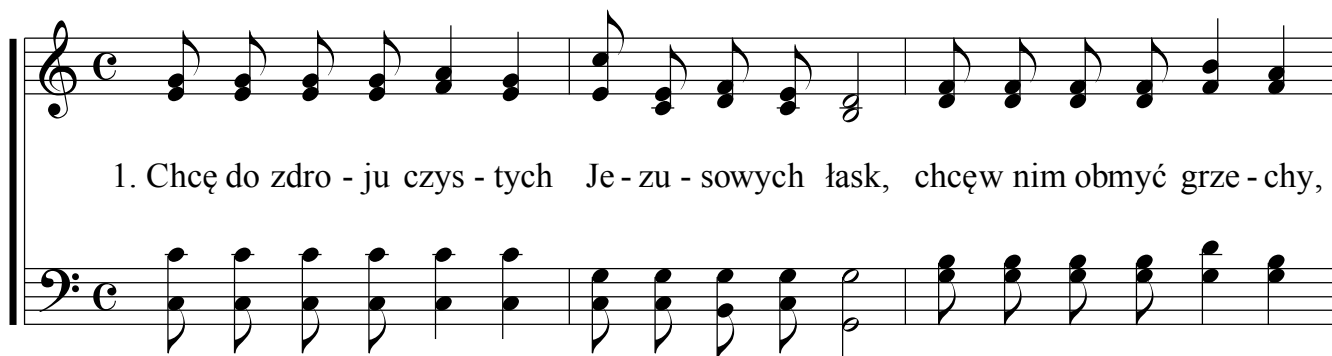
Chroń mnie zawsze, gdy naciera wróg.

3. Choćbym Twojej mocy nie odczuł tu w czas,
wiem, że i wśród cieni wiedziesz nas.

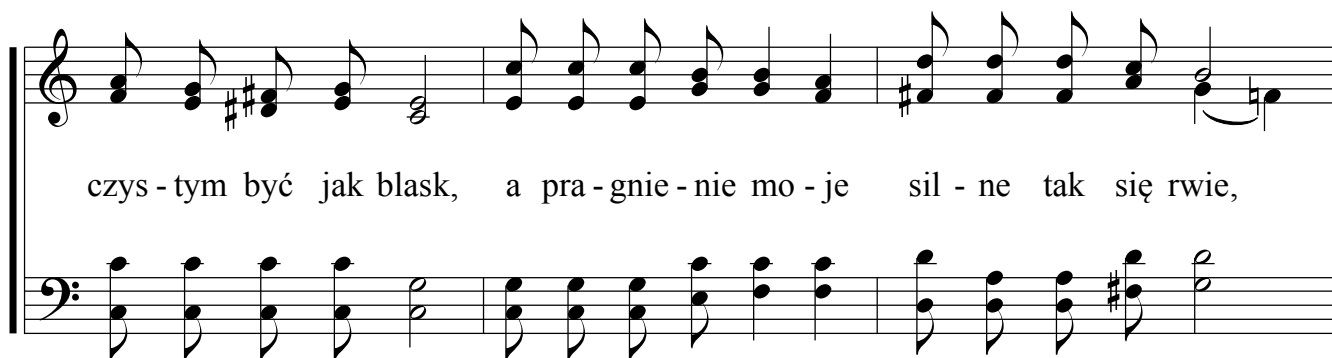
Dodaj siły mi, bym zawsze wiernym był

i wśród trudów na Twą chwałę żył.

414 Chcę do źródła czystych Jezusowych łask

1. Chcę do zdro - ju czys - tych Je - zu - sowych łask, chcęw nim obmyć grze - chy,

czys - tym być jak blask, a pra - gnie - nie mo - je sil - ne tak się rwie,

Refren

w zdroju łas - ki Bo - ga chcę o - czyś - cić się. Do Pa - na ja pój - dę,

po - kój du - szy znaj - dę. Zba - wi - ciel przez krew swo - ją od - ku -

pił mnie sam. Mo - cą tej o - fia - ry z Bogiem po - jed - na - ny,

czys - tym ży - ciem świe - cić wciąż pra - gnie - nie mam.

1. Chcę do źródła czystych Jezusowych łask,
chcę w nim obmyć grzechy, czystym być jak blask,
a pragnienie moje silne tak się rwie,
w źródła łaski Boga chcę oczyścić się.

Refren:

Do Pana ja pójdę, pokój duszy znajdę.
Zbawiciel przez krew swoją odkupił mnie sam.
Mocą tej ofiary z Bogiem pojednany,
czystym życiem świecić wciąż pragnienie mam.

2. Nad śnieg bielsza, czystsza ma być szata ma.
Złość i gniew, choć skryte, choćby i myśl zła,
grzeszne to objawy, muszą odejść precz.
Czyste, święte życie serca mego rzecz.
3. Niech od Ojca płynie czystość w duszę mą,
niech Chrystusa miłość jest ostoi źródł.
Niech ofiarne łaski we mnie mnożą się,
moc ich niechaj tworzy święte życie me.

Czy twój grzech już zmyty

1. Czy twój grzech już zmyty? Czyś ty czysty już? Czy cię Jezus już obmył swą krwią?

Masz w swym sercu pokój, czy się lękasz burz? Czy cię Jezus już obmył swą krwią?

Refren

Czyś ty już świętą krwią z wszystkich grzechów obmyty i win?
czyś ty już świętą krwią z wszystkich win?

Jest twa szata czysta, biała ja - ko śnieg? Obmył ją świętą krwią Boży Syn?

1. Czy twój grzech już zmyty? Czyś ty czysty już?
Czy cię Jezus już obmył swą krwią?
Masz w swym sercu pokój, czy się lękasz burz?
Czy cię Jezus już obmył swą krwią?

Refren:

- Czyś ty już świętą krwią
z wszystkich grzechów obmyty i win?
Jest twa szata czysta, biała jako śnieg?
Obmył ją świętą krwią Boży Syn?
2. A gdy Pan nasz przyszedł, czyś ty gotów iść?
Czy cię Jezus już obmył swą krwią?
Czyś Go przyjąć gotów i z Nim w chwałę wniść?
Czy cię Jezus już obmył swą krwią?
  3. A więc porzuć grzech swój, porzuć ziemskie zło!
Jezus ciebie obmyje swą krwią.
On ci pomoc pragnie, nie odrzucaj Go.
Jezus ciebie obmyje swą krwią.

416 O, jak pragnę słyszeć głos Boży

1. O, jak pra - gnę ja sły - szyć głos Boży, wie - dzieć to, co czy - nić mam.

To pra - gnie - nie się z ka - żdym dniem mnoży. Bóg niech mi po - mo - że sam.

Refren

Chcę być bli - żej, bli - żej, bli - żej Mistrza nóg, Słowa Je - go słu - chać chcę.

Pragnę wię - ciej wie - dzieć z tego, co chce Bóg, w Prawdzie, w cnotach ćwiczyc się.

1. O, jak pragnę ja słyszeć głos Boży,
wiedzieć to, co czynić mam.
To pragnienie się z każdym dniem mnoży.
Bóg niech mi pomoże sam.

2. Poświęć mnie, Panie, ja Ci służyć chcę
dla Twych niezliczonych łask.
Duszo moja, patrz zawsze na Zbawcę,
w Nim życia światłości blask.

Refren:

Chcę być bliżej, bliżej, bliżej Mistrza nóg, 3. Błoga chwila ta, w której zgnębiony
Słowa Jego słuchać chcę. staję, Panie, przed łask tron.
Pragnę więcej wiedzieć z tego, co chce Bóg, Szczerze modłę się jak zachwycony,
w Prawdzie, w cnotach ćwiczyc się. czuję, żeś Przyjaciel mój.

4. Zbawicielu mój, miłości zdroju,
łaski Twej poznanie mnóż!
Póki żyję tu, siłą niech Twoją
wznoszę się tam, gdzie jest Bóg.

1. Jezus przy - szedł w chwale Je - go. Czy z Nim bę - dę miał mój dział,

czy jak nie - przy - ja - ciel Je - go bę - dę po le - wi - cy stał?

Refren

W czynach swo - ich ja nie u-fam. W Twych zasłu - gach, Je - zu mój,

me zba - wie - nie wia - rą szu-kam. Krew Twa ży - cia me - go zdroj.

1. Jezus przyszedł w chwale Jego.
Czy z Nim będę miał mój dział,
czy jak nieprzyjaciel Jego
będę po lewicy stał?

Refren:

W czynach swoich ja nie ufam.
W Twych zasługach, Jezu mój,
me zbawienie wiarą szukam.
Krew Twa życia mego zdroj.

2. Jezus przyszedł, z Nim nagroda
tym, co zwyciężyli świat.
Czy ja będę z nimi część miał?
Czym jest Pańskich braci brat?

3. Wiarą będę żyć tu w świecie,
mieć nadzieję w łasce Twjej.
Ty mnie, Jezu, słabe dziecko,
sam prowadzić, wspierać chciej!

4. Gdy ze światem się rozstanę,
przyjdę przed tron święty Twój,
nie sądz mnie, o Jezu, Panie,
lecz mnie przyjmij, Zbawco mój!

418 Dlaczego w twym oku tak często jest łza?

1. Dla - cze - go w twym o - ku tak częs - to jest łza? Dla - cze - go twe
ser - ce tak rwie się i łka? Zwąt - pie - nie, tę - sknota przy -
gnia - ta cię tak, do ży - cia i wal - ki już si - ły ci brak.

The image shows a musical score for a song. It consists of three systems of music. Each system has a vocal line (treble clef) and a piano accompaniment line (bass clef). The key signature is three sharps (F#, C#, G#) and the time signature is 6/8. The lyrics are written below the vocal line. The first system contains the first line of the song. The second system contains the second and third lines, with a double bar line indicating a repeat. The third system contains the fourth line. The piano accompaniment consists of chords and single notes, providing a harmonic background for the vocal line.

1. Dlaczego w twym oku tak często jest łza?

Dlaczego twe serce tak rwie się i łka?

[Zwątpienie, tęsknota przygniata cię tak,
do życia i walki już siły ci brak.]

2. Za mało masz wiary, za dużo masz trwóg.

Za mało ty ufasz, że dobry jest Bóg.

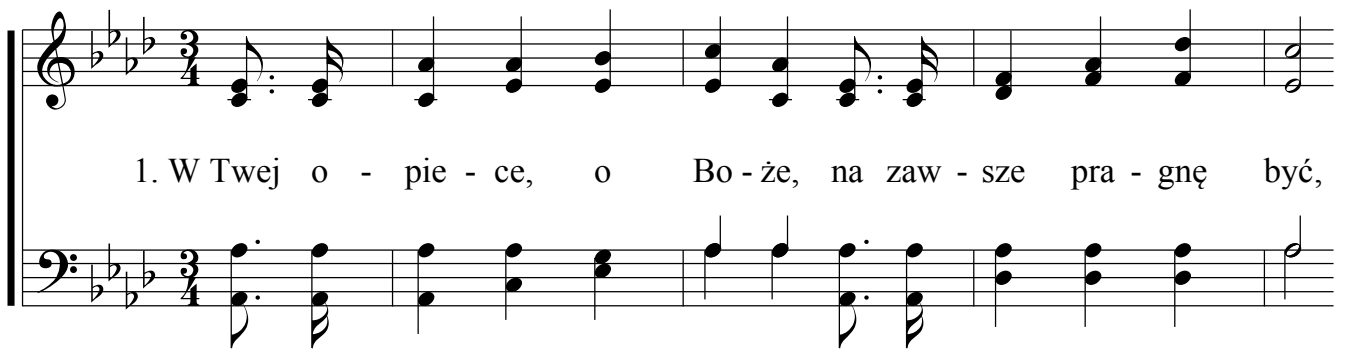
[Że Bóg nasz jest dobry, pamiętaj to wciąż
i zawsze w modlitwach do Niego ty dąż!:]

3. A z chwilą gdy przyjdiesz pod krzyż Jego ty.

Zabierze twe troski, osuszy twe łzy.

[Ukoi twe znoje, uleczy twój żal
i wszystkie tęsknoty ulecą hen w dal:]

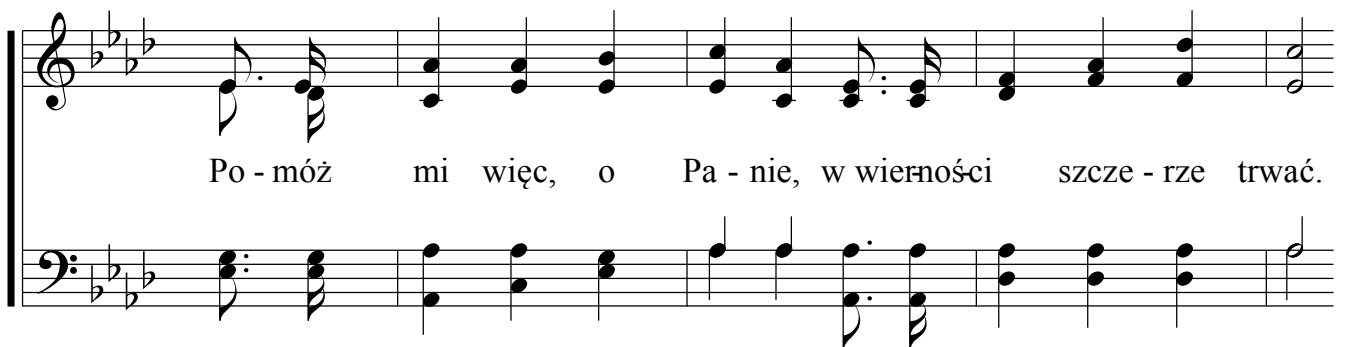
419 W Twojej opiece, o Boże, pragnę być

1. W Twojej o - pie - ce, o Bo - że, na zaw - sze pra - gnę być,

bo tu czło - wiek nie mo - że w świecie bez Cie - bie żyć.

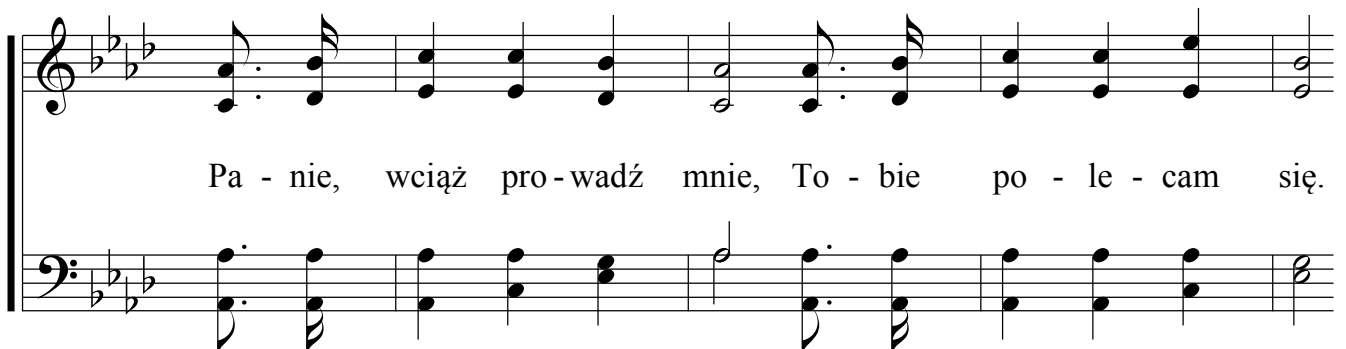

Po - móż mi więc, o Pa - nie, w wierności szcze - rze trwać.

W Twojej o - chro - nie tu racz mi zaw - sze bez - piecz - ność dać.

Refren

Pa - nie, wciąż pro - wadź mnie, To - bie po - le - cam się.

Nie-chaj czu - ła mi - łość Twa wciąż mnie w o - pie - ce ma.

1. W Twojej opiece, o Boże,
na zawsze pragnę być,
bo tu człowiek nie może
w świecie bez Ciebie żyć.
Pomóż mi więc, o Panie,
w wierności szczerze trwać.
W Twojej ochronie tu racz mi
zawsze bezpieczeństwo dać.

Refren:

Panie, wciąż prowadź mnie,
Tobie polecam się.
Niechaj czuła miłość Twoja
wciąż mnie w opiece ma.

2. Pragnę wielbić Cię, Jezu,
bo w Tobie dobry Bóg
zjawił duchowi memu
rozkosz zbawiennych dróg.
Po nich ja będę kroczyć,
póki nie przyjdę tam,
gdzie w chwale świętych nucić
będę tryumfu psalm.
3. W Twojej opiece, mój Królu,
wrogów nie boję się.
Nie doznam trwogi, bólu,
jeśli Ty strzeżesz mnie.
Dobrze jest w cieniu skrzydeł
Twoich tu wypocząć mnie.
Mocy złej, zradnych siideł
wcale nie boję się.

Gdzie Ojczyzna moja?

1. Gdzie Oj - czyz - na mo - ja, mój po - kój i raj? Gdzie

zy - czeń speł - nio - nych jest kraj? Nie mo - że przy - tuł - ku pew -

ne - go dać świat, bo peł - no tu po - kus i zrad.

Refren

Oj - czyz - na ma to nie - ba kraj. nie - ba kraj Tak,

tam jest du - szy mo - jej raj. du - szy raj Na Twym ło - nie, Zbawco, po -

cie - szysz mię sam. Jak bło - gi po - kój bę - dzie tam!

1. Gdzie Ojczyzna moja, mój pokój i raj?
 Gdzie życzeń spełnionych jest kraj?
 Nie może przytułku pewnego dać świat,
 bo pełno tu pokus i zrad.

Refren:

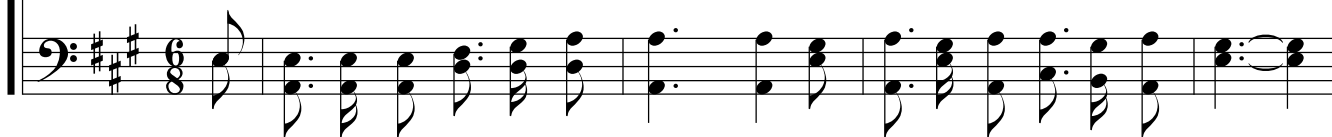
- Ojczyzna ma to nieba kraj.
 Tak, tam jest duszy mojej raj.
 Na Twym łonie, Zbawco, pocieszysz mię sam.
 Jak błogi pokój będzie tam!
2. Zapomnij ten świat, do nieba myśli ślij,
 do twej ojczyzny serce wzbij.
 Twej duszy ojczyzna tam, gdzie Boski tron,
 Nowe Jeruzalem z tych stron.
  3. Jak błogo w pokoju u Ojca tam być,
 bez cierpień, bez troski z Nim żyć!
 Dopomóż mi, Ojcze, bym się znalazł tam.
 Bez Twej łaski nie mogę sam.

421

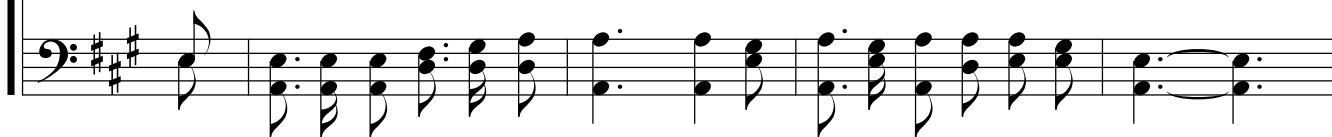
Powiedzcie mi bracia i siostry

1. Powiedzcie mi, bra - cia i sios - try, dla - czego wy tam chcecie iść.

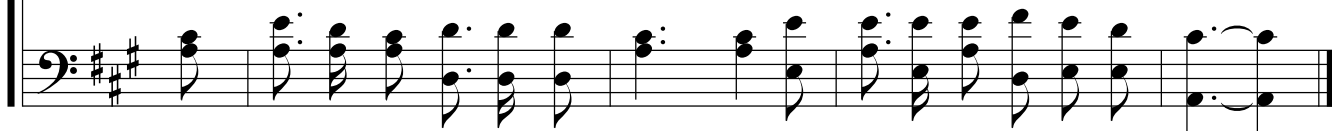
Tam cierni jest ko - lący i os - try, tam trudno i ciężko jest być.

Nie - dłu - go dro - gę skoń - czy - my i wejdziem do Kró - lestwa bram.

Tam przyjmienas Pan ze świę - ty - mi, bę - dziemy ra - dować się tam.

1. Powiedzcie mi, bracia i siostry,
dlaczego wy tam chcecie iść.
Tam cierń jest kolący i ostry,
tam trudno i ciężko jest być.

Refren:

Niedługo drogę skończymy
i wejdziem do Królestwa bram.
Tam przyjmie nas Pan ze świętymi,
będziemy radować się tam.

2. My pielgrzymi w kraj Chanaanu.
Tam szczęścia wiecznego jest kraj.
Przez burze i wiatr huraganu
my widzimy zbawienia źródła łask.

3. O, bracia, ja chciałbym iść z wami,
w tę drogę daleką chcę iść,
lecz trwożę się zbyt kłopotami
i nie wiem, gdzie sił mam nabyć.

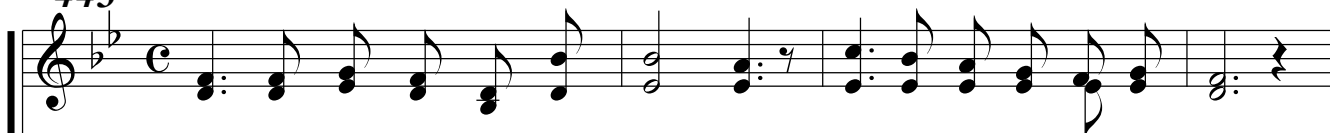
4. My słyszym Boże napomnienie
i On nam posyła swój Duch,
który nam przynosi wzmocnienie
i uczy, i leczy nasz słuch.

5. O, bracia, ja świat ten zostawię
i z wami w tę drogę chcę iść.
Ja wierzę, że Bóg mi pomoże,
jak jarzmo ja święte mam nieść.

6. My wielce cieszymy się z tego,
że z nami też, bracie, chcesz iść,
i razem pójdziemy do Niego,
by wspólnie w ten sławny kraj wejść.

422 Twarzą w twarz z mym Zbawicielem

443

1. Twarzą w twarz z mym Zbawi - cie - lem spotka - my się w pewien czas.

Ach, ta chwi - la bło - ga bę - dzie, gdy do sie - bie weź - mie nas!

Refren

Twarzą w twarz, jak bło - ga chwi - la! Twarzą w twarz widzieć Go chcę

i na zaw - sze z Pa - nem zos - tać, zaw - sze z Nim ra - do - wać się.

1. Twarzą w twarz z mym Zbawicielem
spotkamy się w pewien czas.
Ach, ta chwila błoga będzie,
gdy do siebie weźmie nas!

2. Teraz jak w zwierciadle widzę,
przez zasłonę jakby tuż.
Błogi dzień już wnet nadejdzie,
gdy Go w chwale ujrzę już.

Refren:

Twarzą w twarz, jak błoga chwila!
Twarzą w twarz widzieć Go chcę
i na zawsze z Panem zostać,
zawsze z Nim radować się.

3. Co za radość tam nas czeka!
Boleść, smutek zniknie tam,
drogi się też wyprostują,
wszystko jasne będzie nam.

423

Opowiedz mi o Jezusie

1. O-powiedz mi o Je - zu - sie, wpisz ka - żde z słów w serce me.
Ref.: Opowiedz mi o Je - zu - sie, wpisz ka - żde z słów w serce me.

Mów o tej wieś - ci kosz - tow - nej, co w lepszy świat wznosi mnie.
Mów o tej wieś - ci kosz - tow - nej, co w lepszy świat wznosi mnie.

Mów, jak a - nie - li śpie - wa - li, gdy Pa - na wi - ta - li w głos,
gdy Je - go moc wy - sła - wia - li, głosząc szczę - śli - wy nam los.

Fine

D.C.

- Opowiedz mi o Jezusie,
wpisz każde z słów w serce me.
Mów o tej wieści kosztownej,
co w lepszy świat wznosi mnie.
Mów, jak anieli śpiewali,
gdy Pana witali w głos,
gdy Jego moc wysławiali,
głosząc szczęśliwy nam los.
- Powiedz mi dziś o Jezusie,
o Jego wędrówki dniach,
o przebaczeniu w Chrystusie
i o zwycięstwie po łzach.
Mów, jak mam iść w ślady Jego
i jak zwyciężać co dnia,
aż tu zwycięstwa od Niego
dusza nauczyć się ma.

Refren:

Opowiedz mi o Jezusie,
wpisz każde z słów w serce me.
Mów o tej wieści kosztownej,
co w lepszy świat wznosi mnie.

- Mów mi, jak tam na Golgocie
skonał On wśród srogich mąk,
złożony w kamiennej grocie,
wstał, śmierci uszedłszy rąk.
Mów, opisz miłość tę wielką,
co zbawić grzeszników chce,
zgubionym nadzieją wszelką
radość i pociechę śle.

1. Już wnet wiecz - na e - wan - ge - lia za - brzmi jak sze - ro - ki świat,
Pan od - ku - pił wszys - tkich lu - dzi, wnet nad świa - tem uj - mie rząd,

któ - ra ser - ca roz - we - se - la, ka - żdy z nas ją sły - szeć rad.
te - dy wszystkich z gro - bu wzbudzi, wszystko zło u - su - nie stąd.

Refren

Mi - nie ciem - ność, mi - nie zło. Już blask te - go dnia się lśni.

Lu - du Bo - ży, go - tuj się na to, Bóg Kró - les - two wnet da ci.

1. Już wnet wieczna ewangelia
zabrzmi jak szeroki świat,
która serca rozwesela,
każdy z nas ją słyszeć rad.
Pan odkupił wszystkich ludzi,
wnet nad światem ujmie rząd,
tedy wszystkich z grobu wzbudzi,
wszystko zło usunie stąd.

2. Pod rządem Księcia Pokoju
wojen już nie będzie tam.
Wszystkie armie się rozbiorą,
Chrystus Królem będzie sam.
On tam wszystkim tak zarządzi,
że i głupi nie zbłądzi.
Wąż, co ludzi zwodzi wszędzie,
tedy związany będzie.

3. Puszcza zakwitnie jak róża,
potoki popłyną tam,
nie będzie tam złego zwierza,
zbawiony lud będzie sam.
Radość zapanuje wszędzie,
chromy jak jeleń skoczy,
niemych język śpiewać będzie,
ślepy przejrzy na oczy.

Refren:

Minie ciemność, minie zło.
Już blask tego dnia się lśni.
Ludu Boży, gotuj się na to,
Bóg Królestwo wnet da ci.

425

W ogrodzie ja byłem raz sam

1. W ogrodzie ja byłem raz sam, krople ro - sy lśniły na ró - ży.

I w ten ci - chy czas, wśród porannych kras, sły - sza - łem ja głos Bo - ży:

Refren

„Tyś własnością mą” - szepce cicho On. „Tyś na wie - ki wieczne jest mój”.

Ser - ce w piersi drży od ra - do - ści mi, gdy, Zbawco, głos sły - szę Twój.

1. W ogrodzie ja byłem raz sam,
krople rosy lśniły na róży.
I w ten cichy czas,
wśród porannych kras,
słyszałem ja głos Boży:

2. Gdy mówi On, słów Jego dźwięk
jakże słodko brzmi w niebios toni.
A melodii ton,
którą dał mi On,
wciąż w sercu moim dzwoni:

Refren:

„Tyś własnością mą” - szepce cicho On.
„Tyś na wieki wieczne jest mój”.
Serce w piersi drży od radości mi,
gdy, Zbawco, głos słyszę Twój.

3. O, Jezu, Ty pozwól mi być
wiecznie z Tobą pośród tej ciszy.
Zawsze do mnie mów,
niechaj dźwięk Twych słów
me ucho ciągle słyszy:

426 O, widzę, co na krzyżu tam stało się

1. O, widzę, co na krzy-żu tam dla grzesz-nych sta - ło się! Naj-mil - szy Boży

Refren
Syn, mój Pan, swą krew prze-lał za mnie. Bo - że, na krzyżu tam stał się

zba - wienia zdroj, tam pły - nę - ła świę-ta krew za mnie też! Jezus
za mnie też

przez śmierć swą zgładził już grzech mój. Bądź chwała Bo - gu, chwała Mu, cześć!

1. O, widzę, co na krzyżu tam
dla grzesznych stało się!
Najmilszy Boży Syn, mój Pan,
swą krew przelał za mnie.

2. Z tysięcznych źródeł płyną wciąż
od Boga łaski nam.
Ponadto Jezus własną krwią
nam leczy dusze z ran.

Refren:

Boże, na krzyżu tam stał się zbawienia zdroj, 3. Tą świętą Pana mego krwią
tam płynęła święta krew za mnie też! tu wszystkie grzechy me
Jezus przez śmierć swą zgładził już grzech mój. na wieki już zgładzone są,
Bądź chwała Bogu, chwała Mu, cześć! odjęte serce złe.

4. Już w wierze widzę, Panie mój,
krew ta oczyszcza mię.
Za ten niebieski życia zdroj,
mój Zbawco, wielbię Cię.

427 Kto ze łzami sieje Bożych słów nasienie

1. Kto ze łzami sieje Bożych Słów nasienie, temu Pan nagrodę w swym Królestwie da.

Tu mu daje siłę, by mógł znieść cierpienie. O, nie nada - remna będzie siejba ta!

Refren

Radość będzie żąć, radość będzie żąć, kto ze łza-mi sie - je, ra - dość bę - dzie żąć!

Radość bę - dzie żąć, radość bę - dzie żąć, kto ze łza - mi sie - je, ra - dość bę - dzie żąć!

1. Kto ze łzami sieje Bożych Słów nasienie,
temu Pan nagrodę w swym Królestwie da.

Tu mu daje siłę, by mógł znieść cierpienie.

O, nie nadaremna będzie siejba ta!

Refren:

[:Radość będzie żąć, radość będzie żąć,
kto ze łzami sieje, radość będzie żąć!:]

2. Z rana siej nasienie Prawdy i miłości,
a nie odpoczywaj, choć dokucza żar.

Pracuj do wieczora w smutku czy przykrości,
użyj każdej chwili, którą Bóg ci dał.

3. Z wiarą i ufnością dobre siej nasienie
w ciernie i przy drodze, i na szczytach skał.

Ono sobie znajdzie urodzajną ziemię
i korzyści wielkie będziesz z niego miał.

428 Tyś nas w swej Opatrzności miał

1. Tyś nas w swej O - patrz - noś - ci aż do - tąd, Bo - że, miał.

Tyś nam wśród prze - ciw - noś - ci sku - tecz - ną po - moc dał.

A bacz - nie gdy śle - dzi - my ko - le - je na - szych dróg,

w po - ko - rze rzecz mu - si - my: ła - s - ka - wym był nam Bóg.

1. Tyś nas w swej Opatrzności
aż dotąd, Boże, miał.
Tyś nam wśród przeciwności
skuteczną pomoc dał.
A baczenie gdy śledzimy
koleje naszych dróg,
w pokorze rzecz musimy:
łaskawym był nam Bóg.

2. Odwieczny, za te dary,
o, któż by nie chciał Ci
wdzięczności nieść ofiary
przez wszystkie życia dni?
Któż nie miałby ufności,
rzucając w przyszłość wzrok,
że nas w swej Opatrzności
chcesz mieć i przez ten rok?

3. Daj, Ojczy, Ducha swego i wspieraj mocą swą.
Chciej ustrzec nas od złego i pokrząp wolę mdłą.
Niech Twoja Prawda wszędzie rozprasa błędu mrok,
niech nam pociechą będzie przez nowy życia rok.

1. O, Je - zu, zos - tań z na - mi, bo już nad - cho - dzi zmrok.

Nad Twymi niech słu - ga - mi Twój świę - ty czu - wa wzrok.

1. O, Jezu, zostań z nami,
bo już nadchodzi zmrok.
Nad Twymi niech sługami
Twój święty czuwa wzrok.

2. Ach, zostań, bo pragnienie
zbawienia znika znów.
Wzbudź je w nas przez promienie
światłości Twoich Słów.

3. Bądź przy nas, bo ustaje
Twojej wiary święty żar.
Niech duch Twój nie przestaje
ten utrzymywać dar.

4. Już światło prawdziwego
Kościoła gasnąć chce.
Niech moc nam Słowa Twego
utrzymać raczy je.

5. O Panie, zostań z nami,
a w niepokoje te
pod swymi skryj skrzydłami
strwożone dzieci Twe.

6. Bezpiecznie nam być, Panie,
pod świętą władzą Twą,
bo nie jesteśmy w stanie
podołać siłą swą.

430 Weźmijcie wdzięczne jarzmo moje

The image shows a musical score for the hymn 'Weźmijcie wdzięczne jarzmo moje'. It consists of two systems of music. Each system has a vocal line (treble clef) and a piano accompaniment line (bass clef). The key signature is one sharp (F#) and the time signature is common time (C). The lyrics are written below the vocal line.

1. Weźmij-cie wdzięczne jarzmo mo - je, w pokorze chodząc w każdy czas,
cier - pli - wie znoście tru - dy, zno - je, Oj - ciec za synów przyjmie was.

1. Weźmijcie wdzięczne jarzmo moje, w pokorze chodząc w każdy czas, cierpliwie znoście trudy, znoje, Ojciec za synów przyjmie was.
2. I życie kładźcie swe w ofierze za braci, Jego święty lud. Wzmacniajcie stale swe przymierze, aż zmartwychwstania przyjdzie cud.
3. Jam jest Pasterzem ludu swego, owce słuchają Słowa te. Ja ich wybawię ode złego, chwałę swą z nimi dzielić chcę.
4. Stroskane, biedne owce moje przez ciernie, głogi śpieszą tam, tam, gdzie wód żywych płyną zdroje, aż do niebiańskich śpieszą bram.
5. Ty we mnie wierzysz, ludu drogi, nie bój się złudy ani zrad. Ja przez życiowe ciernie, głogi wciąż z wami kroczyć jestem rad.
6. Z ust waszych żywej wody zdroje popłyną jeszcze w życiu tym. Tak głoszą Święte Księgi moje. Napęłnić chcę was Duchem swym.
7. Bądź wierny aż do śmierci, ludu, mocno koronę trzymaj swą, dostąpisz zmartwychwstania cudu, już złote jego zdroje lśnią.
8. Ja jarzmo moje z wami noszę, przy Ojcu jestem w każdy czas. On dobry, a ja Jego proszę, by do zwycięstwa przywiódł was.

431

Niechaj piękność Jezusa

1. Nie - chaj pię - kność Je - zu - sa się we mnie lśni,
 Je - go od - blaskiem niech bę - dą mo - je dni!
 O, niech Duch mo - cą swą zaw - sze kie - ru - je mną!
 O, niech ży - cie Je - zu - sa się we mnie lśni!

1. Niechaj piękność Jezusa się we mnie lśni,
 Jego odblaskiem niech będą moje dni!
 O, niech Duch mocą swą zawsze kieruje mną!
 O, niech życie Jezusa się we mnie lśni!
2. Niechaj radość i pokój panuje tam,
 gdzie Ty, o Jezu, przebywać będziesz sam!
 O, niech moc Boża Twa w naszym życiu wciąż trwa!
 O, niech radość i pokój panuje tam!
3. Prowadź nas, Jezu, do nieba Twego bram,
 gdzie znajdziemy się wszyscy na pewno tam!
 O, daj nam rękę Twą i wiedz nas drogą swą
 do nieba Twego, gdzie na nas czekasz sam!

432 W szczerym serca poświęceniu

1. W szczerym ser - ca po - świę - ce - niu To - bie się od - da - ję, Chrys - te.

Tyś mym słońcem, Tyś mym cie - niem, a Twe ścieżki wie - ku - i - ste.

Tyś mym słońcem, Tyś mym cie - niem, a Twe ścieżki wie - ku - i - ste.

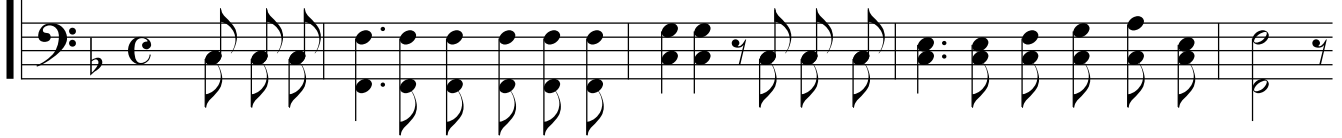
1. W szczerym serca poświęceniu
Tobie się oddaję, Chryste.
[:Tyś mym słońcem, Tyś mym cieniem,
a Twe ścieżki wiekuiste:]
2. Gdym Cię spotkał na mej drodze
jako Zbawcę mojej duszy,
[:Tobiem uległ, z Tobą chodzę
i tak iść do końca muszę:]
3. Z Tobą idąc w pełni Ducha,
coraz wnikam w siebie głębiej,
[:a gdy głosu Twego słucham,
sercem wiążę ziemię z niebem:]
4. To skruszone serce moje
w Twoje ręce składam, Panie,
[:bo Tyś moją jest ostoją
i Tyś moim miłowaniem.:]
5. Bracia, jakże wielka radość,
gdy się poświęcamy Panu!
[:Idźmy, idźmy w Jego ślady,
do wiecznego Chanaanu!:]

433

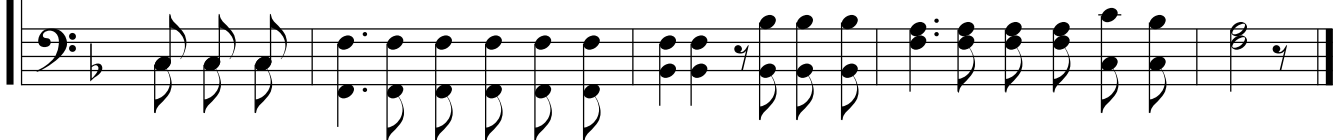
O, Boże mój

1. O, Boże mój, do Ciebie ja za - no - szę gorą - cych modłów nieprzebrany zdroj

i z głębi ser - ca o tę łas - kę proszę: Błogosław mi, najlepszy Ojczy mój!

1. O, Boże mój, do Ciebie ja zanoszę
gorących modłów nieprzebrany zdroj
i z głębi serca o tę łaskę proszę:
Błogosław mi, najlepszy Ojczy mój!
2. Niech woła Twa święci się w sercu moim
i każda myśl do Ciebie wznosi mnie!
Ja wierzę w to, że przed obliczem Twoim
nie zginie ten, kto Tobie służyć chce.
3. Ja pragnę iść w ślady Zbawcy wytrwale
i zawsze słuchać Jego cennych rad,
ciesząc się, że czuwa nade mną stale
i kocha mnie, gdy idę w Jego ślad.
4. Szczęśliwy ten, kto swoje oddał życie,
by służyć Ci po wszystkie ziemskie dni,
by miłość wciąż okazywać obficie
w uczynkach swych na chwałę, Stwórco, Ci.
5. Na Twoją cześć niech płyną wdzięczne słowa,
melodia ta niech leci w niebo tam,
a miłość Twa niech w Prawdzie mnie zachowa
i do niebiańskich kiedyś wpuści bram!
6. Więc błagam Cię, miłości pełen Panie,
gdy zbliży się wędrówki mojej kres,
racz, Ojczy, dać to pierwsze zmartwychwstanie,
uwolnij mnie z krainy prób i łez!

Jak będzie nam

1. Jak bę-dzie nam, gdy po skoń - czo - nym bo - ju, os - tat - nim

ciężkim, prze - wal - czo - nym już, z obczyz - ny się prze - niesiem do po -

ko - ju, przez bra - mę wiecz - ną do oj - czys - tych

wzgórz? Gdy resz - tę z naszych nóg strząś - nie - my py - łu, z o - bli - cza

zetrzem pot os - tat - ni raz, gdy uj - rzym to, co tu nas o - ży -

wia - ło   i no - wą   mo - cą   na - peł - nia - ło   nas?

1. Jak będzie nam, gdy po skończonym boju,
ostatnim ciężkim, przewalczonym już,
z obczyzny się przeniesiem do pokoju,
przez bramę wieczną do ojczystych wzgórz?
Gdy resztę z naszych nóg strząśniemy pyłu,
z oblicza zetrzem pot ostatni raz,
gdy ujrzym to, co tu nas ożywiało
i nową mocą napełniało nas?

2. Jak będzie nam, gdy staniam tam oblani
promieniem jasných, wiekuistych zórz,
gdzie nic rozkoszy nigdy już nie zrani,
bolesne żądło ani ciężki krzyż?
Gdy stanąć będziem mogli po prawicy,
nie ulękniemy się już ciemnych chmur,
będziemy jako Pańscy domownicy,
co tworzą razem tam wybrany Zbór.

3. Jak będzie nam, o trzódko wyzwolona?
Błogosławieni pójdziem, pójdziem tam,
gdzie miłość Boża weźmie nas w ramiona,
gdzie wieczna radość zawsze lśni się tam.
Wstępujemy w górę więc po stromej drodze,
niech nas nie zraża pot ni ciężki trud.
Daj, Panie, tam stanąć swojemu słudze,
u jasných tryumfalnych nieba wrót.

435

Z zwycięstwa do zwycięstwa

1. Z zwycięs - twa do zwy - cięs - twa ja z Pa - nem pra - gnę biec,
 bo On mi do - da męs - twa i w wal - ce bę - dzie strzec;
 a pod o - pie - ką Pa - na ja nie u - lę - knę się,
 moc Je - go nie - zrów - na - na za - cho - wa w wie - rze mnie.

1. Z zwycięstwa do zwycięstwa
 ja z Panem pragnę biec,
 bo On mi doda męstwa
 i w walce będzie strzec;
 a pod opieką Pana
 ja nie ulękę się,
 moc Jego niezrównana
 zachowa w wierze mnie.

2. Me serce się raduje,
 że Pan powołał mnie,
 że drogę mi wskazuje
 i łaski swoje śle.
 O, Panie, mocy moja,
 nadziejo lepszych dni!
 Za wielką miłość Twoją
 cóż w zamian oddam Ci?

3. Choć troski i cierpienia
 Przeciwnik często śle,
 nie boję się zwątpienia,
 bo Pan pociesza mnie.
 Przez Święte swoje Słowo,
 przez jego zbawczą treść
 Pan pragnie mnie stopniowo
 do wiecznej chwały wnieść.

436

Gdy widzę wieniec z cierni

1. Gdy widzę wie - niec z cier - ni, co ra - ni skro - nie Twe,
o, Zbawco, ból głę - bo - ki i żal prze - ni - ka mnie,
bo wie - niec Twój cier - nio - wy splecio - ny z mo - ich win,
za któ - reś cier - pieć mu - siał, Ty, Zbaw - ca, Bo - ży Syn.

1. Gdy widzę wieniec z cierni,
co rani skronie Twe,
o, Zbawco, ból głęboki
i żal przenika mnie,
bo wieniec Twój cierniowy
spieczony z moich win,
za któreś cierpieć musiał,
Ty, Zbawca, Boży Syn.

2. O, Głowo, pełna bólu,
w mych oczach żalu łzy,
lecz w sercu pokój błogi,
którym mnie darzysz Ty.
By odpuszczenie grzechów
u Ojca zjednać nam
i spełnić Jego wolę,
grzech świata niosłeś sam.

437

Jezu, Tyś zdrojem litości i łask

1. Je-zu, Tyś zdro-jem li-toś-ci i łask, w To-bie me

zy-cie od-naj-dzie swój blask, w To-bie dla grzesznych je-

dy-ny jest lek. O-czyść i u-czyń mnie biel-szym niż

Refren

śnieg. Bielszym niż śnieg, biel-szym niż śnieg,

ob-myj mnie, Je-zu, a sta-nę się bielszym niż śnieg.

1. Jezu, Tyś zdrojem litości i łask,
 w Tobie me życie odnajdzie swój blask,
 w Tobie dla grzesznych jedyny jest lek.
 Oczyszć i uczyn mnie bielszym niż śnieg.

Refren:

Bielszym niż śnieg, bielszym niż śnieg,
 obmyj mnie, Jezu, a stanę się bielszym niż śnieg.

2. Jam nie jest w stanie oczyścić się z plam.
Błagam Cię, Jezus, Ty oczyść mnie sam.
Nim mego życia dokończy się bieg,
proszę Cię, uczyn mnie bielszym niż śnieg.

3. Jezus, ja trzymam się mocno Twych słów:
„Chcę, byś był czysty, mój synu, i zdrow”.
Ty nad Jordanu przywiedziesz mnie brzeg
w szacie wspaniałej i bielszej niż śnieg.

438 W pamięci zawsze, duszo miej

The musical score is written in 6/8 time. It consists of two systems, each with a vocal line (treble clef) and a bass line (bass clef). The lyrics are written below the vocal line.

1. W pamię - ci zaw - sze, du - szo, miej, idź, gdy cię Je - zus zwie,
gdy cię wstrzymu - je, stanąć chciej, gdy wo - ła, po - śpiesz się.

1. W pamięci zawsze, duszo, miej,
idź, gdy cię Jezus zwie,
gdy cię wstrzymuje, stanąć chciej,
gdy woła, pośpiesz się.

3. Gdy Jezus zsyła łaski swe
raz tam, to znowu tu,
radosne to są wówczas dnie,
gorąco dziękuj Mu.

2. Gdy chwali, wtenczas uniż się,
gdy kocha, spocznij w Nim,
gdy smaga za przestępstwa twe,
karania Jego przyjm.

4. A gdy w potrzebie woła cię,
w szeregu mężnych stań,
lecz serce badaj, doświadcz je,
nie słuchaj ludzkich zdań.

5. Swe serce Barankowi zwierz,
bo On twój Pan i Król,
pod Jego skrzydła tylko spiesz,
gdy ci dolega ból.

439

Ojciec w niebiesiach

1. Ojciec w niebiesiach, je - śli to być mo - że, lecz gdy Twa wo - la
nie - chaj ten kie - lich minie dziecię Two - je, Niech jak mój Zbaw - ca

in - na, Mocny Bo - że, spraw, niechaj męs - twem ser - ce me u - zbro - ję.
niegdyś tam, w Ogrój - cu, Bo - gu za - u - fam, łaskawemu Oj - cu.

1. Ojciec w niebiesiach, jeśli to być może,
niechaj ten kielich minie dziecię Twoje,
lecz gdy Twa wola inna, Mocny Boże,
spraw, niechaj męstwem serce me uzbroję.
Niech jak mój Zbawca niegdyś tam, w Ogrójcu,
Bogu zaufam, łaskawemu Ojcu.
2. Dziej się Twa wola, chociaż Twoja droga
jest czasem trudna, by nią kroczyć, Panie,
lecz kiedy sercem szarpie ból i trwoga,
niech mi u boku wierny Zbawca stanie.
Jak On po walce niegdyś w Getsemane,
niech pokrzepiony od modłów powstanę.
3. Dziej się Twa wola! Wierzę niewzruszenie,
żeś Bogiem prawdy, żeś miłości Bogiem,
że nie nad siły zeslesz doświadczenie,
serce uciszysz w smutku, w bólu srogim.
Jak memu Zbawcy wśród śmiertelnej trwogi,
tak duszy mojej wrócisz pokój błogi.
4. Dziej się Twa wola! Ugnij moje serce,
niechaj radośnie Tobie się ukorzy.
O, jakże często w męce i rozterce
swojej szukało drogi zamiast Bożej!
Jak memu Zbawcy wpośród ciemnej nocy,
przybądź mi, Ojciec, przybądź ku pomocy.

440

Mej duszy słońce

1. Mej duszy słoń - ce, Oj - cze mój, ja nie znam
mgły, gdyś bli - sko mnie. Ach, nie daj ziem-skiej chmu - rze
zajść, przed na - mi by u - kry - ła Cię!

1. Mej duszy słońce, Ojczy mój,
ja nie znam mgły, gdyś blisko mnie.
Ach, nie daj ziemskiej chmurze zajść,
przed nami by ukryła Cię!
2. Choć burze tak się srożą wciąż,
a wróg mój walczy przeciw mnie,
Tyś jednak tarczą, twierdzą mą
i wróg przed Tobą ugnie się.
3. Ty dajesz łaski, chwałę tym,
co zawsze blisko Ciebie są,
i dóbr swych nie odmawiasz im,
gdy trzody Twej się trzymać chcą.
4. Najwyborniejszy Skarb ów Twój,
na jaki Ciebie było stać,
tak hojnie za mnie dałeś raz,
by za grzech mój mógł okup dać.

441 Panie, wysłuchaj głos prośby naszej

1. Pa - nie, wy - słu - chaj głos proś - by na - szej, któ - ry za -

no - sim stąd przed tron Twój! Bło - go - sław, Pa - nie,

u - słysz te gło - sy, zlej na nas łask Twych ob - fi - ty

zdrój. Niech w ser - cach na - szych po - kój Twój goś - ci,

niech strze - że my - śli na dro - dze tej. Po - móż nam wzras - tać

w Two - jej mi - łości, by - śmy cho - dzi - li w świa - tłoś - ci Twej.

1. Panie, wysłuchaj głos prośby naszej,
który zanosim stąd przed tron Twój!
Błogosław, Panie, usłysz te głosy,
zlej na nas łask Twych obfity zdroj.
Niech w sercach naszych pokój Twój gości,
niech strzeże myśli na drodze tej.
Pomóż nam wzrastać w Twojej miłości,
byśmy chodzili w światłości Twej.
2. Niech nas już świat ten więcej nie łudzi,
Ducha swojego w nas, Panie, wzbudź.
Wiara i praca niech nas nie trudzi,
swoje oblicze Ty ku nam zwróć.
Niech, Panie, w naszych domach obficie
głos słodkich Twoich rozbrzmiewa Praw,
a gdy dokończym tu nasze życie,
przez łaskę Twoją zbawienie spraw.
3. Niech w sercach Duch Twój rozpromienieje
i niech do głębi rozgrzeje nas.
Wlej w serca nasze żywe nadzieje,
że nam zwycięstwo Ty, Panie, dasz.
Pomóż nam, Panie, abyśmy żyli
zawsze na Twoją chwałę i cześć,
byśmy na łaskę Twą zasłużyli
i w końcu mogli do chwały wejść.

1. Blżej, o, bli - żej wnieś mnie i tul do sie - bie,
 Je - zu, przez ra - dość i ból. Cho - waj mnie zaw - sze
 przy ser - cu swym, Zbaw - co wszechświa - ta, i no - cą, i
 dniem. Zbaw - co wszech - świa - ta, i no - cą, i dniem.

1. Blżej, o, bliżej wnieś mnie i tul do siebie, Jezu, przez radość i ból.
 Chowaj mnie zawsze przy sercu swym,
 [:Zbawco wszechświata, i nocą, i dniem.:]
2. Blżej, o, bliżej, tu mnie nie stać na nic, co bym Ci, mój Panie, mógł dać.
 Ach, tylko serce skażone mam!
 [:Weź je, mój Królu, i oczyść je sam.:]
3. Blżej, o, bliżej, chętnie i rad rzucę precz wszystko, co daje mi świat,
 co mi odrywa łaski Twej dar,
 [:świeckie rozkosze i złudny ich czar.:]

4. Bliżej, o, bliżej, o Jezu mój,
 skrusz więzy grzechu i boleść mą zgój,
 by się Twe życie w mym mogło lśnić,
 [:bym w Tobie, Jezu, już zawsze mógł żyć.:]

443

Ty mnie prowadź, Zbawicielu

422

1. Ty mnie prowadź, Zbawi - cie - lu! Chcę je - dy - nie słu - chać Cię.

Mój naj - lep - szy Przy - ja - cie - lu, w bó - lu ży - cia wspie - raj mię.

Daj po - cie - chę Twą mej du - szy, pomóż w wierze w cnotach trwać.

Niech nadzie - ja się nie wzru - szy. W próbach przy mnie racz sam stać.

1. Ty mnie prowadź, Zbawicielu! Chcę jedynie słuchać Cię.
 Mój najlepszy Przyjacielu, w bólu życia wspieraj mnie.
 Daj pociechę Twą mej duszy, pomóż w wierze w cnotach trwać.
 Niech nadzieja się nie wzruszy. W próbach przy mnie racz sam stać.
2. Prowadź mnie, mój Ojczy drogi, prostuj kręte ścieżki me.
 Bądź mnie blisko, gdy wróg srogi pokój duszy zniszczyć chce.
 Gdy ma wiara się zachwieje, serce łaską wzmocnić chciej.
 Żywą we mnie wzbudź nadzieję, radość, pokój w serce wlej.
3. Prowadź mnie, mój drogi Zbawco. Dobroć wielką Twoją znam.
 Miłość Twą, mój życia Dawco, w głębi serca mego mam.
 Unoś ducha z doczesności w górną stronę przed tron łask.
 Pragnę chwalić Cię w wieczności, widzieć Bożej chwały blask!

444   Wieść o Jezusie opowiedz nam

1. Wieść o Je - zu - sie po - wiedz nam, wszystko o Nim o - po - wiedz,

ja - ki był Je - go ziem - ski stan, ja - ki był Je - go ko - niec.

1. Wieść o Jezusie powiedz nam,
wszystko o Nim opowiedz,
jaki był Jego ziemski stan,
jaki był Jego koniec.

2. Anielska pieśń ta cudowna
budzi pasterzy w nocy:
„Radość na niebie chwalebna,
pokój na ziemi w mocy!”

3. Powiedz nam o życiu Jego,
jak w pustyni głodnym był,
jak zwalczał pokusy złego,
jakie z nim boje toczył.

4. Jak bez spoczynku, strudzony
słabości ludzkie znosił,
przez Żydów znienawidzony
Królestwo wieczne głosił.

5. Jak Go do krzyża przybili,
jak na krzyżu umierał,
do grobu jak Go włożyli,
trzeciego dnia zmartwychwstał.

6. Radością serce przejęte
za miłość Bożą ku nam!
Jezusowe imię święte
zmieni w chwale ziemski stan.

1. O, jak błogi ten czas! O, jak mi - ło nam! Pan nasz władzę ujął, będzie rządził sam,

a więc już dla świata przyjdą lep - sze dni, Ty - siąc - le - cie już się lśni!

Refren

Więc gdy nas - tał już ten bło - gi czas, za - śpie - waj - my Pa - nu wszyscy wraz!

Gdy nam łas - ki nie - sie już nasz Pan, wkrótce weźmie nas w du - cho - wy stan.

Refren:

1. O, jak błogi ten czas! O, jak miło nam! Pan nasz władzę ujął, będzie rządził sam, a więc już dla świata przyjdą lepsze dni, Tysiąclecie już się lśni!	Więc gdy nastał już ten błogi czas, zaśpiewajmy Panu wszyscy wraz! Gdy nam łaski niesie już nasz Pan, wkrótce weźmie nas w duchowy stan.
2. Gdy świat Pan podźwignie jak za pierwszych dni, ziemski ród się zmieni i cześć odda Ci. Przyjdzie błoga chwila i znów będzie raj. Chwilę tę nam ujrzeć daj!	
3. Już niedługo ludzkość uzna Pana Chwał, który swoje życie za nas wszystkich dał. Cieszymy się więc, bracia, bo już nadszedł czas, Pan już wkrótce weźmie nas!	

446

Uwielbiam miłość niepojętą

1. U - wiel - biam mi - łość nie - po -

ję - tą, co w Zbaw - cy mym o - bja - wia

się. U - ni - żam się przed mo - cą

świę - tą, co z pro - chu wy - dźwig - nę - ła

mnie. Już nie chcę dłu - żej dbać o sie - bie.

Mi - łoś - ci, pra - gnę to - nać w To - - - bie.

1. Uwielbiam miłość niepojętą,
co w Zbawcy mym objawia się.
Uniżam się przed mocą świętą,
co z prochu wydzwignęła mnie.
Już nie chcę dłużej dbać o siebie.
Miłości, pragnę tonąć w Tobie.

2. Już mam i wiecznie mieć Cię muszę.
Wiem, żeś Ty kresem moich dróg.
Na łono Twe chcę złożyć duszę,
u Twoich błogo spocząć nóg.
Nie boję się szatańskiej zdrady,
bo idę pewnie w Twoje ślady.

3. Niech w moim sercu pozostanie
wryte, Jezu, imię Twe.
Mą duszę swą miłością, Panie,
napelnij, zniszcz w niej wszystko złe.
Niech będę w Twej miłości stały,
by bił ode mnie blask Twej chwały.

4. Niech cześć Ci odda świat szeroki,
że leczą zawsze grzechu trąd
płynące z Ciebie wód potoki.
Dla grzesznych radość płynie stąd.
Niech swe przed Tobą gną kolana,
niech wielbią wiecznie swego Pana!

447

Jest oko

293

1. Jest o - ko, co nie zdrzemnie się, choć zaj - dzie jas - ny dzień
i u - cho, co nie zamknie się, choć przyj - dzie noc - ny cień.

1. Jest oko, co nie zdrzemnie się,
choć zajdzie jasny dzień
i ucho, co nie zamknie się,
choć przyjdzie nocny cień.

2. Jest ramię, co nie zmęczy się,
gdy mi nie stanie sił
i miłość, co nie skończy się,
choć ziemską jest jak pył.

3. O, utrapiona duszo ma,
już ufaj w Tego moc,
co patrzy wciąż na drogę twą
przez całą ciemną noc!

4. Co skłania ucho na Twój głos
i daje łaski swe,
i blisko jest z pociechą swą,
gdy ciebie gnębi złe.

5. Ach, zbliż się doń w modlitwach swych
i Jemu zwierżaj się,
w swych drogach zawsze uznaj Go,
bo On miłuje cię.

448 W obecnych dniach mieć musisz Zbawcę

1. W o - bec - nych dniach mieć mu - sisz Zbaw - cę, co dzi - siał
jest kot - wi - cą twą. U - pew - nij się, u - pew - nij się

się, że no - gi twe na pew - nej ska - le są.
u - pew - nij się

Refren

Tą ska - łą Je - zus, tak, tyl - ko On! Tą ska - łą

Je - zus, je - dy - nie On! U - pew - nij się, u - pew - nij
u - pew - nij się

się, że no - gi twe na pew - nej ska - le są.
u - pewnij się

1. W obecnych dniach mieć musisz Zbawcę, co dzisiaj jest kotwicą twą.
Upewnij się, upewnij się,
że nogi twe na pewnej skale są.
2. W obecnych dniach mieć musisz Biblię, co dzisiaj jest podporą twą.
Upewnij się, upewnij się,
że nogi twe na pewnej skale są.

Refren:

Tą skałą Jezus, tak, tylko On!
Tą skałą Jezus, jedynie On!
Upewnij się, upewnij się,
że nogi twe na pewnej skale są.

3. W obecnych dniach ja mam Jezusa,
On dzisiaj jest kotwicą mą.
Jam pewny jest, jam pewny jest,
że nogi me na pewnej skale są.

449

O, Jezu, jakżeś drogi mi

1. O, Je - zu, jak - żeś dro - gi mi! U - wielbiam Cię w po - kor - nej czci.

Ty radość wiel - ką dajesz mi, o, mój Ty dro - gi Je - zu!
o, mój Ty dro - gi

Refren

Je - zu, bło - go z To - bą żyć, ra - dość, po - kój w To - bie mieć!

Dozwól zawsze z To - bą być i wiecznie Cie - bie wiel - bić.
i wiecznie Cie - bie

1. O, Jezu, jakżeś drogi mi!
Uwielbiam Cię w pokornej czci.
Ty radość wielką dajesz mi,
o, mój Ty drogi Jezu!

2. Kocham Cię, Jezu, Panie mój,
bo cieszysz mnie, osładzasz znój.
Jedynys życia mego zdroj,
o, mój Ty drogi Jezu!

Refren:

Jezu, błogo z Tobą żyć,
radość, pokój w Tobie mieć!
Dozwól zawsze z Tobą być
i wiecznie Ciebie wielbić.

3. Spragnionym, Panie, Twoich Słów.
Słucham Cię, Jezu, Panie, mów!
Twa bliskość mnie umacnia znów,
o, mój Ty drogi Jezu!

4. Uwielbiać Cię mym życiem chcę.
Tu modły me do Ciebie ślę.
Z win oczyść, Panie, serce me,
o, mój Ty drogi Jezu!

450 Do Ciebie ja się zbliżyć chcę

64, 104, 341

1. Do Cie - bie ja się zbli - żyć chcę, Ba - ran - ku,
któ - ryś zmarł za mnie. Ja Twe - mu Sło - wu zwie - rzam
się i cię - żar zrzu - cam mój na Cię.

1. Do Ciebie ja się zbliżyć chcę,
Baranku, któryś zmarł za mnie.
Ja Twemu Słowu zwierzam się
i ciężar zrzucam mój na Cię.

2. Do Ciebie idę z smutkiem mym,
byś miłą ulgę sprawił mi.
Ma prośba jest w imieniu Twym,
bo z serca mego ufam Ci.

3. Do Ciebie, który mocą swą
pocieszasz w wielkim smutku mnie,
ja idę, chociaż burze grzmia,
bo Ty mi mówisz: „Nie bój się!”

4. Ze łzami mymi zbliżam się
do Ciebie, któryś zmarł za mnie.
Przynosząc boleść, trwogi me
do Ciebie, więc ja zbliżam się.

451 Daj, Ojczy, Ducha swego nam

143

1. Daj, Oj - cze, Du - cha swe - go nam, jak o - bie - ca - łoś

z da - wna sam. Roz - pło - mień w ser - cach świę - ty żar!

Z serc ta - kich Ci naj - le - pszy dar.

1. Daj, Ojczy, Ducha swego nam,
jak obiecałeś z dawna sam.
Rozpłomień w sercach święty żar!
Z serc takich Ci najlepszy dar.

3. Niech nas oświeca Prawdy blask!
Pomnażaj wiarę w źródłach Twych łask.
Dziękczynny hołd Ci będziem nieść,
zanucim pieśń na Twoją cześć!

2. Pobożność w sercach naszych wzbudź,
ku niebu myśli nasze zwróć.
Pokorę w serca nasze wlej,
abyśmy szli po drodze Twej.

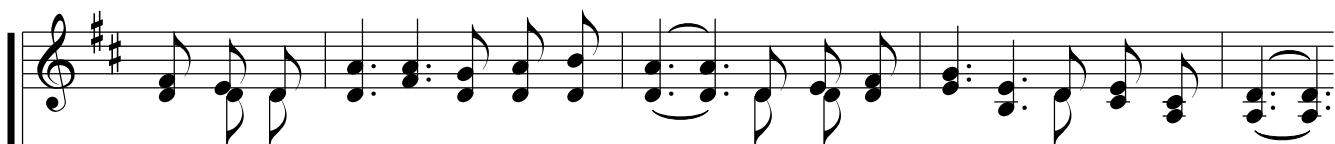
4. Wszehmocny Boże, niechaj Ci
pochwałą ziemia z niebem brzmi!
Niech i Syn Twój po wszystkim czas
sławiony będzie z Tobą wraz!

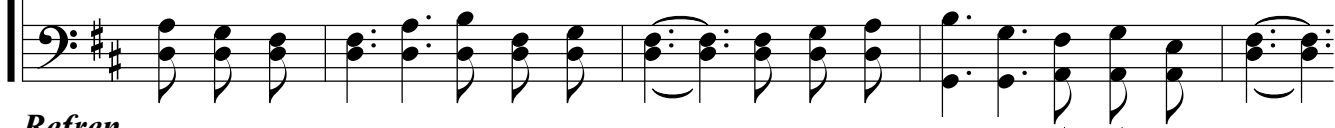
452 Jak błogo wiedzieć - Jezus jest mój

1. Jak błogo wiedzieć, Jezus jest mój! Jak - że ten po - kój sło - dzi mi znój!

On ży - cie z nieba, ży - wo - ta dział i odpusz - czenie grzechów mi dał.

Refren

Chcę sła - wić Zbawcę, chcę aż po zgon, bo gdzież Zbawi - ciel więk - szy jak On?

Kto może ty - le pociech mi nieść? Nikt, tyl - ko Je - zus, Jemu dam cześć!

1. Jak błogo wiedzieć - Jezus jest mój!

Jakże ten pokój słodzi mi znój!

On życie z nieba, żywota dział
i odpuszczenie grzechów mi dał.

Refren:

Chcę sła - wić Zbawcę, chcę aż po zgon,
bo gdzież Zbawiciel więk - szy jak On?

Kto może tyle pociech mi nieść?

Nikt, tylko Jezus, Jemu dam cześć!

2. Jemu żyć pragnę, On życia raj.

Śpiewaj Mu serce, wdzięcznie Mu graj!

On mnie prowadzi przez mgłę i cień.

Gdy grzech się wzmacza, wyrывa zeń.

3. Gdy Go posiadam, więcej już nic

szczyścia nie może spłoszyć mi z lic.

Przeto też Jemu serce swe dam,

On do niebiańskich mnie wiedzie bram.

453

Witamy serdecznie

1. Wi - ta - my ser - de - cznie w tym gro - nie Was dziś!

Nas łą - czy tu spo - łą - cznie je - dy - nie Pań - ski krzyż.

1. Witamy serdecznie
w tym gronie Was dziś!
[:Nas łączy tu społecznie
jedynie Pański krzyż:]

3. Podnieście swe dłonie,
społeczność niech trwa,
[:aż nam na rajskie błonie
stąd przejść nam Zbawca da:]

2. W Jezusie zbawienie
i życie jest zeń,
[:a łaski Jego tchnienie
rozpędza wszelki cień:]

4. Tam, gdzie dusze łączy
śmierć Jego i krew,
[:tam nic już nie zamąci
miłości bratniej wiew:]

454

Przez wiele lat

1. Przez wie - le lat szu - ka - łem szczę - ścia w ży - ciu mym, o Bo - gu

i Gol - go - cie nie wie - dzia - łem nic. Tak zmar - no - wa - łem ży - cie,

wciąż błą-ka-jąc się, aż Bóg mnie zna - lał i jak dziecę po - wiódł swe.

Refren

To był dzień naj - pię - kniej - szy, któ - ry Bóg mi dał, gdy mo - im

Zba - wi - cie - lem Chrystus Pan się stał. To był dzień naj - pię - kniej - szy,

kto - ry Bóg mi dał, gdy moim Zba - wi - cielem Chrystus Pan się stał.

1. Przez wiele lat szukałem szczęścia w życiu mym,
o Bogu i Golgocie nie wiedziałem nic.
Tak zmarnowałem życie, wciąż błakając się,
aż Bóg mnie znalazł i jak dziecę powiódł swe.

Refren:

[:To był dzień najpiękniejszy, który Bóg mi dał,
gdy moim Zbawicielem Chrystus Pan się stał.:]

2. Radości złudne i rozkosze w świecie tym!
Sława i cześć pokoju nie przyniosły mi.
Szukało szczęścia dniem i nocą serce me,
aż Pana ja znalazłem, z Nim chcę życie wieść.
3. Me życie pełne szczęścia i radości jest!
Pan Pokój swój wlał w niespokojne serce me.
Gdy spojrzę wstecz, na wszystko, co przeżyłem sam,
to wiem, że Jezus mi prawdziwe szczęście dał.

455

Tobie, najlepszy Boże nasz

1. To - bie, naj - le - pszy Bo - że nasz i Pa - nie, niechaj cześć

bę - dzie i po - dzię - ko - wa - nie, żeś mię Twojej ła - ski

u - czestni - kiem spra - wił, od grze - chów zba - wił.

1. Tobie, najlepszy Boże nasz i Panie,
niechaj cześć będzie i podziękowanie,
żeś mię Twojej łaski uczestnikiem sprawił,
od grzechów zbawił.
2. Ty nas do Syna pociągnąłeś swego,
za nasze grzechy ukrzyżowanego.
W Jegoś Kościele drogim nas postawił
i błogosławił.
3. My też za Twoją łaską w Twym Kościele
niech imię Twoje wyznawamy śmieie.
Niech poczuwamy się do powinności
i do wdzięczności.
4. A gdy bieg życia zbliży z nas każdego
do ostatniego kresu śmiertelnego,
wtenczas nam, Jezu, przez śmierć do żywota
sam otwórz wrota

456

Wiem, w kogom uwierzył

1. Nie wiem, czemu Bóg mi - łość swą ra - czył mi o - ka - zać

al - bo jak za mnie biedne - go mógł Chrystus ży - cie dać.

Refren

A - le ja wiem, w kogom u - wierzył i jestem pewien, że On jest mocen

strzec, z czymem się Je - mu zwie - rzył, aż do o - ne - go dnia.

1. Nie wiem, czemu Bóg miłość swą
raczył mi okazać
albo jak za mnie biednego
mógł Chrystus życie dać.

2. Nie wiem, jak zbawienną wiarę
raczył mi darować
ani jak moc Słowa Jego
może mi pokój dać.

Refren:

Ale ja wiem, w kogom uwierzył
i jestem pewien, że On jest mocen
strzec, z czymem się Jemu zwierzył,
aż do onego dnia.

3. Nie wiem, jak z grzechu Duch budzi
lub jak serca skruszy,
jak w Słowie Zbawcę objawi,
wiarę zrodzi w duszy.

457

O, przyjdź grzeszniku

1. O, przyjdź, błą - dzą - cy grzesz - ni - ku! O - to Je - zus wzy - wa cię

i jak wszelkich łask nasz Dawca, ra - dość w ser - ce On ci śle.

Refren

ty, co pragniesz o - czysz - cze - nia,
Ty, co pra - gniesz o - czyszcze - nia, twe - go wie - czne -

go zbawie - nia, On ko - cha cię! O, przyjdź, On cze - ka na cię!

1. O, przyjdź, błędzący grzeszniku!
Oto Jezus wzywa cię
i jak wszelkich łask nasz Dawca,
radość w serce On ci śle.

2. Porzuć grzech i złóż swe brzemie,
nie oglądaj za złym się,
bo przyjdzie ta błoga chwila,
gdy Pan wyswobodzi cię.

Refren:

Ty, co pragniesz oczyszczenia,
twego wiecznego zbawienia,
On kocha cię!
O, przyjdź, On czeka na cię!

3. Światło świeci już dla wielu
z tych, co porzucili zło.
Będzie świecić i dla ciebie,
jeśli przyjmiesz drogę tą.

458

Już przyszedł Chrystus

1. Już przyszedł Chrystus, Król nasz wielki, już przyszedł sądzić ca - ły świat.

Mu - si Mu od - dać chwałę wszelki. Du - ży i ma - ły bę - dzie rad.

Refren

Bo za - - pro - wa - dzi Pan Kró - le - stwo,
zapro - wadzi Pan, bo zapro - wadzi Pan, bo zapro - wadzi Pan

więc głoś - my, bra - cia, to przyszłe zwycię - stwo.
głośmy wszyscy bra - cia głośmy wszyscy bracia

1. Już przyszedł Chrystus, Król nasz wielki,
już przyszedł sądzić cały świat.
Musi Mu oddać chwałę wszelki.
Duży i mały będzie rad.

Refren:

Bo zaprowadzi Pan Królestwo,
więc głośmy, bracia,
to przyszłe zwycięstwo.

2. Już pierzcha przed Panem nocy grzech
i wałą się mury błędu.
Mężnie walcmy, choć nas dwóch lub trzech
i na zło nie miejmy względu.

3. Cóż lepsze jak praca dla Pana,
co miłość objawił swą nam,
wyzwolił z niewoli szatana,
udzielił pomocy nam sam?

4. Więc stójmy usilnie w tym boju
i ćwicmy silnej wiary słuch.
Będziemy spoczywać po znoju.
Niech Pański oblecze nas Duch.

1. Biały sztandar chwa - ły nie-sie każ-dy ten, którym rzą - dzi Je - zus Król.

Jak - że szczęśliw każdy, co ten spełnia czyn, choć do - le - ga trud i ból!

Refren

Da - lej wprzód, dalej wprzód! Przed nami i - dzie Je - zus nasz.

Chętnie pójdziem w bój, choć ciężki znój. Wy - so - ko nieśmy sztandar swój!

1. Biały sztandar chwały niesie każdy ten, którym rządzi Jezus Król.
Jakże szczęśliw każdy, co ten spełnia czyn, choć dolega trud i ból!
2. Kiedy swe zastępy wiedzie na nas wróg, trzymaj śmiało sztandar nasz!
Z nami Emanuel. On złońnika zmógł.
Silnie stoi Prawdy straż.

Refren:

- Dalej wprzód, dalej wprzód!
Przed nami idzie Jezus nasz.
Chętnie pójdziem w bój, choć ciężki znój.
Wysoko nieśmy sztandar swój!
3. Aż za morza, do ostatnich krańców ziem
nieście, świadcząc, sztandar ten!
Niechaj Słowo Boże idzie z blaskiem swym
i rozpędza śmierci sen.

4. Noc uchodzi, nowy już zaświtał dzień.
Biedna ziemio, zanuć śpiew.
Idzie Jezus Chrystus, znika grzechów cień.
Niesie pokój z Judy Lew.

460

Z padołu łez i udręczenia

1. Z pa - do - łu łez i u - drę - cze - nia, gdzie ciągły znój i pot, i ból,
 bła - gal - ne w niebo ślę westchnie - nia: O, Bo - że, ze - ślij po - kój swój!

Refren
 Ach, ze - ślij mi u - ko - je - nie! Ach, ze - ślij mi po - cie - sze - nie!
 Daj po - kój u - pra - gnio - ny! O, Bo - że mój, daj po - kój swój!

1. Z padołu łez i udręczenia,
 gdzie ciągły znój i pot, i ból,
 błagalne w niebo ślę westchnienia:
 O, Boże, ześlij pokój swój!

Refren:

Ach, ześlij mi ukojenie!
 Ach, ześlij mi pocieszenie!
 Daj pokój upragniony!
 O, Boże mój, daj pokój swój!

2. O, ucisz gromy, mocny Boże,
 kres połóż doli mojej złej!
 Niech się różowią znowu zorze,
 świetlane zorze łaski Twej!

3. Daj, Panie, sercu memu wiarę,
 że Twoja miłość wiecznie trwa,
 że chociaż zsyłasz na mnie kary,
 łaskawa jest mi ręka Twa!

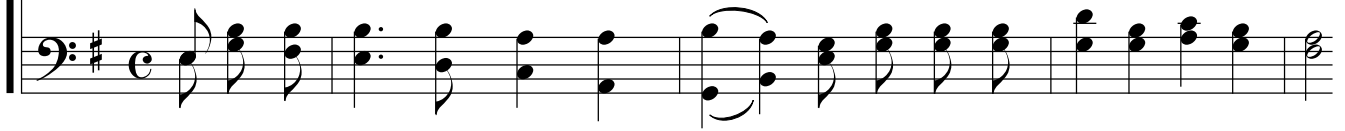
4. Ach, Boże, ratuj z udręczenia,
 powściągnij sprawiedliwy gniew,
 a wzniosę Ci dziękczynne pienia,
 wdzięczności szczerzej wzniosę śpiew!

461

Mój drogi Zbawco

1. Mój drogi Zbaw - co, nie zo - staw mnie tu - taj na dro-dze sa-me-go,

gdzie do - o - ko-ła ciem - no i strasznie i grunt już tracę pod so - bą.

O nie, Ty bę - dziesz ze mną zaw - sze, jak o-bie-ca - łeś, Panie, sam,
O nie, Ty będziesz zemną zaw - sze, jak o-bie-ca-łeś, Panie, sam,

bo Two - je ser - ce najłaskaw - sze da-jepo - ciechę, si - lę nam.

bo Two-je serce najłas - kaw - sze da - je po - ciechę, si - lę nam.

1. Mój drogi Zbawco, nie zostaw mnie tutaj na drodze samego, gdzie dookoła ciemno i strasznie i grunt już tracę pod sobą.
O nie, Ty będziesz ze mną zawsze, jak obiecałeś, Panie, sam, bo Twoje serce najłaskawsze daje pociechę, siłę nam.

2. I ja pamiętam, jak już nieraz zapominałem miłość Twą, szukałem szczęścia, lecz wiem teraz, nie ma go tam, gdzie grzech i zło.
Bez słów modlitwy, z mojej strony, Ty widzisz wielki smutek mój, moje cierpienie i trosk zmiany.
Zmiłuj się, proszę, Panie mój!

3. I nie wiadomo, może nagle upadnę, gdy pośliznę się, bo chociaż dobrze czynić pragnę, to czynię często bardzo źle;
lecz Ty mię prowadź ręką swoją, oświecaj mi mą drogę wzwyż:
mocen ja tylko siłą Twoją i mocą Twoją niosę krzyż.

4. Ale ja wiem, że dzień nastanie, szczęśliwy i radosny ten, gdy będę wolnym, dobry Panie, od mych upadków i mych win;
i ciało nowe dasz mi, Panie, które posłuszne będzie Ci, i będę żył w niebiańskim stanie na wieczną cześć i chwałę Ci.

1. Wszystko To - bie dziś od - da - ję, Twoim tyl - ko już chcę być.

To - bie grze - chy swe wy - zna - ję, z To - bą, Je - zu, pra - gnę żyć!

Refren

Przyjmij, Je - zu, mię!
Przyjmij, Je - zu, mię!
Przyjmij, Je - zu, mię!
Przyjmij, Je - zu, mię!

To - bie, Zba - wi - cie - lu dro - gi, dziś od - da - ję się!

1. Wszystko Tobie dziś oddaję,
Twoim tylko już chcę być.
Tobie grzechy swe wyznaję,
z Tobą, Jezu, pragnę żyć!

Refren:

Przyjmij, Jezu, mię!
Przyjmij, Jezu, mię!
Tobie, Zbawicielu drogi,
dziś oddaję się!

2. Wszystko Tobie dziś oddaję,
skłaniam się do Twoich nóg.
Ciebie, Jezu, czczę, wyznaję,
nie chcę zejść już z Twoich dróg.

3. Wszystko Tobie dziś oddaję,
me radości i me łzy.
Twą własnością już się staję,
rządź mną, kieruj, Jezu, Ty!

4. Wszystko Tobie dziś oddaję,
moją wolę, ciało me.
W nieba swego wprowadź kraje
wierne Tobie dziecię Twe!

463 Owiec zgubionych Pasterz szuka

The image shows a musical score for a hymn. It consists of three systems of music, each with a vocal line (treble clef) and a piano accompaniment (bass clef). The key signature is one sharp (F#) and the time signature is 3/4. The lyrics are written below the vocal line. The first system starts with the lyrics '1. Owiec zgu - bio - nych Pasterz wciąż szu - ka. Cho - dzi po'. The second system continues with 'gó - rach On w dzień i w noc. „Do mnie przy - chodź - cie,”'. The third system ends with 'wszystkich On wo - ła, „do - kąd sły - szy - cie jesz - cze mój głos!’’'. The piano accompaniment consists of simple chords and rhythmic patterns.

1. Owiec zgubionych Pasterz wciąż szuka.
Chodzi po górach On w dzień i w noc.
„Do mnie przychodźcie,” wszystkich On woła,
„dokąd słyszycie jeszcze mój głos!”
2. Grzesznych szukajcie w świata ciemnościach,
którzy w niewiarę wpadli i kłam.
Drogę zbawienia wszystkim ukażcie,
która do nieba wiedzie nas bram.
3. Tak i ja pójde drogą Jezusa,
by pomoc dawać tym, kto jej chce.
Biednych i grzesznych, kalek i chorych,
będe pocieszał serca ich mdłe.
4. Śmiało On idzie poprzez wąwozy,
owcę zgubioną niesie On już,
a aniołowie chórem śpiewają,
wielbią Jezusa z całych swych dusz.

Do pracy śpiesz!

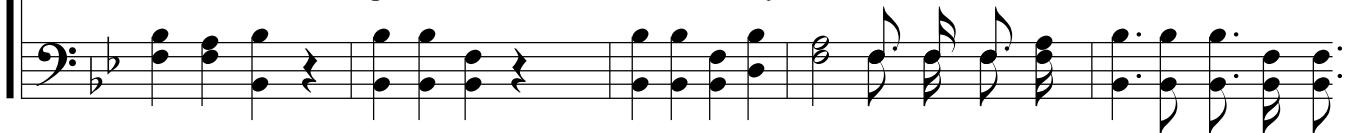
1. Do pracy śpiesz! Po-słuchaj, jak cię woła Pan, więc idź i świa-tu o Chrystusie mów!

Do pracy śpiesz, wszak Chrystus ciebie wzywa sam! Czyż nie po-słuchasz Zba-wi-cie-la

Refren

miłych słów? Spo-lem, bra-cia, sio-stry, Prawdę i świa-tło w nasz ponieś-mylud!
społem wraz bracia siostry

Więc śmia-ło, bracia, sio-stry, wciąż naprzód idźmy, to dla Bo-ga trud!
śmiało więc bra-cia sio-stry dla Boga trud

Al-le-lu-ja! Chrys-tus nas pro-wa-dzi sam! „O, ho-san-na!”, brzmi a-

nio - łów dźwię - czny psalm! Wkrót - ce już się skoń - czy trud,
 bli - żej będziem nie - bios wrót. Tam nas o - cze - ku - je z swo - ją chwa - łą Bóg!

1. Do pracy śpiesz! Posłuchaj, jak cię woła Pan,
 więc idź i światu o Chrystusie mów!
 Do pracy śpiesz, wszak Chrystus ciebie wzywa sam!
 Czyż nie posłuchasz Zbawiciela miłych słów?

Refren:

Społem, bracia, siostry,
 Prawdę i światło w nasz ponieśmy lud!
 Więc śmiało, bracia, siostry,
 wciąż naprzód idźmy, to dla Boga trud!
 Alleluja! Chrystus nas prowadzi sam!
 „O, hosanna!”, brzmi aniołów dźwięczny psalm!
 Wkrótce już się skończy trud,
 bliżej będziem niebios wrót.
 Tam nas oczekuje z swoją chwałą Bóg!

2. O bracie, idź! I ciebie Bóg do pracy zwie.
 Ratować dusze z bagna grzechu chciej!
 O bracie, idź! Bóg także potrzebuje cię,
 więc śpiesz i w serca zimne Bożą miłość wlej!
3. O, naprzód wciąż, bo wkrótce minie łaski czas,
 więc śpieszmy grzesznym duszom pomoc nieść!
 O, naprzód wciąż! My młodzi, nic nie straszy nas,
 pójdziemy rażno naprzód, nucąc chwały pieśń!

465

Ja kocham Cię, Jezu

1. Ja kocham Cię, Je - zu, Tyś ca - ły mój świat. Dla Ciebie wszystkie - go wyrze - kam się rad. Wszak w To - bie je - dy - nie ra - tu - nek mi dan. Ja ko - cham Cię, Je - zu, Tyś Wódz mój i Pan!

1. Ja kocham Cię, Jezu, Tyś cały mój świat.
Dla Ciebie wszystkiego wyrzekam się rad.
Wszak w Tobie jedynie ratunek mi dan.
Ja kocham Cię, Jezu, Tyś Wódz mój i Pan!
2. Ja kocham, boś pierwszy ukochał Ty mnie.
Twa śmierć na Golgocie ratunek mi śle.
Ja kocham Cię, Jezu, dla krwawych Twych ran.
Ja kocham Cię, Jezu, Tyś Wódz mój i Pan!
3. Ja kocham Cię teraz, gdy jasny lśni dzień,
a także, gdy śmierci przybliży się cień,
a w niebie ma dusza uwielbi Cię tam.
Ja kocham Cię, Jezu, Tyś Wódz mój i Pan!

466

Piękne dni życia naszego

1. Piękne dni ży - cia na - sze - go, si - ły młodoś - ci, wio - senny czas

my po - świę - ci - my dla Zbawcy, mło - dość swą daj - my Mu wraz!

Cóż mo - że być piękniej - sze - go, jak w służbie dla Pa - na trwać?

On ce - lem ży - cia na - sze - go, ser - ca swe chciejmy Mu dać!

1. Piękne dni życia naszego,
siły młodości, wiosenny czas
my poświęcimy dla Zbawcy,
młodość swą dajmy Mu wraz!
Cóż może być piękniejszego,
jak w służbie dla Pana trwać?
On celem życia naszego,
serca swe chciejmy Mu dać!

2. Słyszysz, jak Chrystus nas wzywa?
Służmy Mu wiernie więc wszyscy wraz!
Dłużej nam zwlekać nie wolno,
krótco wszak łaski trwa czas.
Sztandar z imieniem Chrystusa
wzniesmy odważnie więc wzwyż!
Idźmy śladami Jezusa,
patrzac na Zbawcy ten krzyż!

3. Śmiało z imieniem Chrystusa, bracia, pójdziemy z nieprawdą w bój.
W grzechach tysiące dusz ginie, nieśmy pociechy im zdrój!
Chociaż nas tu nie przyjmują, śmiercią niech grożą też nam,
z pieśnią radosną na ustach złamię złą moc piekieł bram!

467 Groźnie się burzy bezbrzeżny ocean

1. Groź - nie się bu - rzy bez - brzeż - ny o - ce - an,

fa - le ol - brzy - mie bi - ją w mo - ją łódź.

Bo - że, mój Bo - że, ku To - bie ja wo - łałam,

po - móż, ach, po - móż mi bu - rzę tę zmóc! zmóc!

1. Groźnie się burzy bezbrzeżny ocean,
fale olbrzymie biją w moją łódź.
[:Boże, mój Boże, ku Tobie ja wołam,
pomóż, ach, pomóż mi burzę tę zmóc!:]

2. Usłysz wołanie i prędeż się zmiłuj!
Z pierwszych dni życia ciężki toczę bój.
[:Dłużej już walczyć nie mam wcale siły.
Ty mię wyprowadź, dobry Boże mój!:]

3. Z burzy otchłani do cichego brzegu
łodzią pokieruj i poprowadź sam!
[:Niech odpocznienie tam sobie ja znajdę,
niech w Tobie radość już na wieki mam!:]

468

Cudnego mi Zbawcę Bóg dał

1. Cud - ne - go mi Zbawcę w Je - zu - sie Bóg dał, On dobrym Pasterzem jest mi, On

Refren

kry - je mą duszę w zaciszu wśród skał, tam słońce przez chmury mi lśni. On kryje mą duszę w za -

ciszu wśród skał, tam w u - pał cień chłodzi mą skroń. On kry - je me życie w mi -

łość - ci bez miar i chroni mię wciąż Jego dłoń. I chroni mię wciąż Jego dłoń.

1. Cudnego mi Zbawcę w Jezusie Bóg dał, 2. Cudnego mi Zbawcę w Jezusie Bóg dał,
 On dobrym Pasterzem jest mi, On nieś mi pomaga mój krzyż,
 On kryje mą duszę w zaciszu wśród skał, On radość i pokój do serca mi wlał,
 tam słońce przez chmury mi lśni. sił daje w wędrówce mej wzwyż.

Refren:

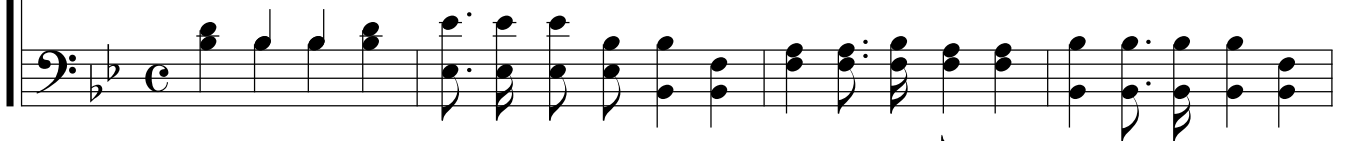
- On kryje mą duszę w zaciszu wśród skał, 3. Dzień w dzień błogosławi mię hojnie mój Pan,
 tam w upał cień chłodzi mą skroń. miłością otacza mię swą
 On kryje me życie w miłości bez miar i kiedyś do siebie zabierze, hen, tam,
 [i chroni mię wciąż Jego dłoń.] gdzie gwiazdy u stóp Jego lśnią.

469

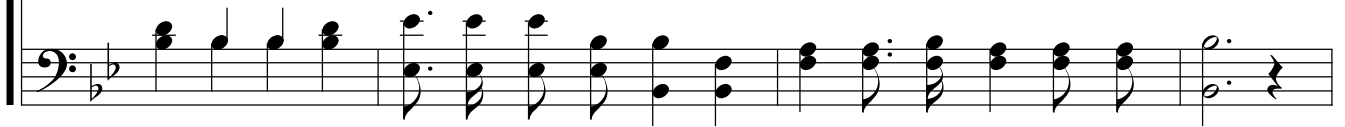
Powiedz to Zbawcy

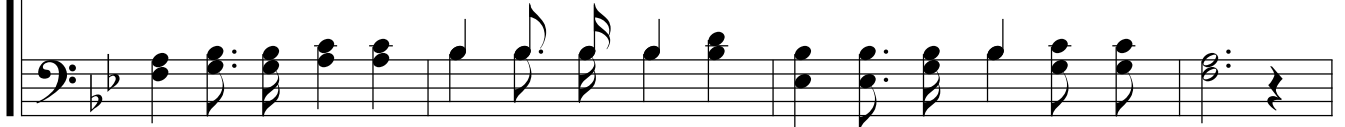
1. Kiedy chmury ciemne cię zatrwożą, powiedz to Zbawcy, powiedz to Zbawcy!

gdy za - sło-nią to - bie mi - łość Bo - żą, wszystko to Zbawcy wnet mów!

Refren

Powiedz to Zbawcy, powiedz to Zbawcy! On przy - ja - cie - lem jest twym.

Gdy twe ser - ce na - gle coś zatrwoży, wszystko to Zbaw - cy wnet mów!

1. Kiedy chmury ciemne cię zatrwożą,
powiedz to Zbawcy, powiedz to Zbawcy!
gdy zasłonią tobie miłość Bożą,
wszystko to Zbawcy wnet mów!

2. Gdy twym sercem pragnie wróg zawładnąć,
powiedz to Zbawcy, powiedz to Zbawcy!
Kiedy siły twoje zaczną słabnąć,
wszystko to Zbawcy wnet mów!

Refren:

Powiedz to Zbawcy, powiedz to Zbawcy! 3. Gdy w twym sercu czasem smutek gości,
On przyjacielem jest twym. powiedz to Zbawcy, powiedz to Zbawcy!
Gdy twe serce nagle coś zatrwoży, lub gdy znowu pełne jest radości,
wszystko to Zbawcy wnet mów! wszystko to Zbawcy wnet mów!

470 Zbawiciel w Kanie Galilejskiej

1. Zba-wiciel w Kanie Ga - li - lej - skiej na świę - to ślu - bu przyszedł sam
i pierwszy raz na zie - mi judz - kiej o - ka - zał swo - ją chwa - łę tam.

Refren
O, Pa - nie nasz, po - bło - go - sław nas i o - każ dziś chwa - łę swą!
Pa - nie nasz Pa - nie nasz

O, Pa - nie nasz, po - bło - go - sław nas i z na - mi pa - rę tę!
Pa - nie nasz Pa - nie nasz

1. Zbawiciel w Kanie Galilejskiej
na święto ślubu przyszedł sam
i pierwszy raz na ziemi judzkiej
okazał swoją chwałę tam.

Refren:

O, Panie nasz, pobłogosław nas
i okaż dziś chwałę swą!

O, Panie nasz, pobłogosław nas
i z nami parę tę!

2. Błogosław życie młodych, Panie,
bądź gościem ich po wszystkich czas!
Niech im się złego nic nie stanie!
Błogosław młodych, z nimi nas!

3. Niech kwieciami ścielą się ich drogi,
Ty sercom ich daj pokój swój!
Ty, Boże, stwórz im żywot błogi,
po wszystkie dni Ty przy nich stój!

4. Bez światła Twego, Panie Boże,
radości nie ma w świecie złym,
gdyż świat ten nic nam dać nie może,
Tyś tylko szczęściem w życiu tym.

5. O, Jezu, Królu łask i Panie,
Ty prowadź nas i nami rządź!
Przez całe życie nasze stale
Pasterzem naszym dobrym bądź!

471 Gdy spojrzę w ten błękit przeźroczy

1. Gdy spoj - rzę w ten błę - kit prze - źro - czy, by

dzie - lom na - pa - trzeć się Twym, to łza - mi za - cho - dzą mi

o - czy, żem dziec - kiem nie - wdzięcznym i złym.

1. Gdy spojrzę w ten błękit przeźroczy, by dziełom napatrzeć się Twym,
to łzami zachodzą mi oczy,
żem dzieckiem niewdzięcznym i złym.

3. Przede mną jest wieczność daleka,
pode mną otwiera się grób,
a życie tak szybko ucieka
wśród walki, szamotań i prób.

2. Nie odchódź ode mnie, mój Panie,
choć widzisz mnie grzesznym i złym!
W mym życiu są cierpień otchłanie,
Ty skrzydłem ochraniaj mnie swym!

4. Spraw, Panie, niech w Tobie ja żyję,
choć wzgardą okrywa mnie świat.
Ja łzami Twe stopy obmyję,
miłości ofiarnej dam kwiat!

5. Nad wszystko chcę kochać Cię, Panie,
lecz świętej miłości mi brak,
więc skargą to moje wyznanie
i prośbą o zdroje Twych łask.

472 Prawda o Biblii niechaj głośno zabrzmí

1. Prawda o Bi - blii niechaj głośno zabrzmí! W niej dla ludzkości jest po - cie - chyzdrój.

Świata jej za - dna bu - rza już nie za - cmi, od - kąd Pan Je - zus odniósł tryumf swój. Prawda o Bbli

Refren

niech sze - ro - ko pły - nie, nie - chaj o - bejmie ca - ły świa - ta krąg! O - na pro - wadzi

do zba - wie - nia wier - nie, niech więc do wszys - tkich lu - dów do - trze rąk!

1. Prawda o Biblii niechaj głośno zabrzmí!
W niej dla ludzkości jest pociechy zdrój.
Świata jej żadna burza już nie zaćmi,
odkąd Pan Jezus odniósł tryumf swój.
2. Wołaj o Biblię, gdy cię smutek trwoży,
gdy cię świadomość gnębi twoich win.
W niej obietnicę daje ci Syn Boży,
iż pokój, radość znajdziesz tylko w Nim.

Refren:

- Prawda o Biblii niech szeroko płynie,
niechaj obejmie cały świata krąg!
Ona prowadzi do zbawienia wiernie,
niech więc do wszystkich ludów dotrze rąk!
3. Sięgnij po Biblię, w niej zbawienie twoje,
z niej czyste światło objawienia łśni,
w niej zamknął Chrystus obietnice swoje,
z jej kart aż dotąd wciąż głos Jego brzmi.

4. Weź więc swą Biblię na drogę żywota,
niech nas prowadzi w tym padole łez,
byśmy wkroczyli jak zwycięska rota
tam, gdzie wędrowni jest zbawionych kres.

473

Nim wyszedłeś dzisiaj z domu

1. Nim wyszedłeś dzisiaj z domu, czyś pomodlił się? Czyś poprosił Zbawcę

twe-go, by cię chro-nić chciał od zło-go dzi-siaj ca-ły dzień?

Refren

Ja-każ si-ła jest w mo-dli-twie! O-na zmienia noc na dzień.

Gdy więc słabiesz w ży-cia bi-twie, klę-knij, po-módl się!

1. Nim wyszedłeś dzisiaj z domu,
czyś pomodlił się?
Czyś poprosił Zbawcę twego,
by cię chronić chciał od złego
dzisiaj cały dzień?

2. Gdy twe serce złość napełnia,
czy ty modlisz się?
Czy o łaskę prosisz z nieba,
byś przebaczyć mógł, gdy trzeba,
gdy ktoś skrzywdził cię?

Refren:

Jakaż siła jest w modlitwie!
Ona zmienia noc na dzień.
Gdy więc słabiesz w życia bitwie,
klęknij, pomódl się!

3. W doświadczenia chwilę ciężką
czy modliłeś się?
Kiedy w smutku dusza płacze,
czyś do nieba wznosił swe oczy,
skąd Bóg balsam śle?

474

Jak szybko życia mija czas

1. Jak szybko ży - cia mi - ja czas, jak dnie za dnia - mi mkną!

I nie spostrze - że za - den z nas, jak prze - żył wiosnę swą!

Refren

Rok za ro - kiem, dzień za dniem my do kre - su trosk swych mkniem,

aż o - sta - tni przyjdzie czas, gdy Zba - wi - ciel przyj - mie nas.

1. Jak szybko życia mija czas,
jak dnie za dniami mkną!
I nie spostrzeże żaden z nas,
jak przeżył wiosnę swą!

2. Kto kochał, wierzył w życiu swym,
kto w Panu zawsze trwał,
dla tego Zbawca w Słowie swym
obiecał wieniec chwał.

Refren:

Rok za rokiem, dzień za dniem
my do kresu trosk swych mkniem,
aż ostatni przyjdzie czas,
gdy Zbawiciel przyjmie nas.

3. A gdy wybije dla mnie dzwon
ostatnich życia dni,
to wtedy wspomnij duszę mą,
omytą w Twojej krwi!

475 Gdy na ten świat spoglądam wielki Boże

1. Gdy na ten świat spo - glą - dam, wiel - ki Bo - że, coś stwo - rzył

go wszechmocnym Sło - wem swym, a kie - dy znów na te na - ro - dy

Refren
spoj - rzę, któ - ry - mi Ty wciąż o - pie - kujesz się, Me ser - ce

w u - wiel - bie - niu śpie - wa Ci: Jak wiel - kimś Ty, jak wiel - kimś

Ty! Me ser - ce w u - wiel - bie - niu śpie - wa Ci:

Jak wiel - kimś Ty, jak wiel - kimś Ty!

1. Gdy na ten świat spoglądam, wielki Boże,
coś stworzył go wszechmocnym Słowem swym,
a kiedy znów na te narody spojrzę,
którymi Ty wciąż opiekujesz się,

Refren:

Me serce w uwielbieniu śpiewa Ci:
Jak wielkimś Ty, jak wielkimś Ty!
Me serce w uwielbieniu śpiewa Ci:
Jak wielkimś Ty, jak wielkimś Ty!

2. Gdy wznoszę wzrok ku jasnym światom w górze
i widzę gwiazd nieprzeliczony rój,
jak słońce tam i księżyc w swojej porze
spokojnie bieg wciąż odbywają swój,
3. Gdy z Słowem swym stanąłeś na mej drodze,
o Panie mój, gdym ujrzał łaskę Twą,
co zmyła grzech, co cieszy w życia trwodze,
co w mych słabościach pomoc daje swą.
4. Gdy widzę znów, jak grzesznych ludzi rzesza,
zamiast Cię czcić, Twe imię święte lży,
a mimo to Twa łaska się nie zmniejsza,
owszem, ich znosisz w cierpliwości swej,
5. Gdy życia mię przytłacza ciężkie brzemie,
gdy jest na śmierć zraniona dusza ma,
Ojcowska Twoja dłoń, gdy ciężar zdejmie,
pomoc nieść, co się nieznośnym zda,
6. Gdy, Panie mój, odwołasz mię ze świata,
gdy olśni mię Twej chwały wiecznej blask,
gdy dana będzie mi czystości szata
i Ciebie ujrzę, Jezu, Królu łask,

Refren:

Me serce wtedy hymn zaśpiewa Ci:
Jak wielkimś Ty, jak wielkimś Ty!
Me serce wtedy hymn zaśpiewa Ci:
Jak wielkimś Ty, jak wielkimś Ty!

476 Jak szuka jeleń źródła chłodzącego

The image shows a musical score for a song. It consists of four systems of music, each with a vocal line (treble clef) and a piano accompaniment line (bass clef). The key signature has one flat (B-flat), and the time signature is common time (C). The lyrics are written below the vocal line. The lyrics are: 1. Jak szuka jeleń źródła chłodzącego, tak dusza moja szuka, Panie, Cię. Pragnę, o Boże, deszczu wieczornego! Kiedyż, ach, kiedyż, Panie, przyjmiesz mię?

1. Jak szuka jeleń źródła chłodzącego,
tak dusza moja szuka, Panie, Cię.
Pragnę, o Boże, deszczu wieczornego!
Kiedyż, ach, kiedyż, Panie, przyjmiesz mię?

2. Prawica Twoja chroni mię łaskawie
od mocy grzechu i przygody złej.
Wspierasz mię zawsze w każdej dobrej sprawie.
O Panie, przyjmij dar wdzięczności mej!

3. Duszo, jak możesz jeszcze tkwić w rozpacz,
gdy jest tak blisko ciebie łaski Bóg?
Wysławiaj Pana, On Bogiem tułaczy!
On swą miłością cię wybawi z trwóg!

477

Do śmierci z Biblią Świętą

1. Do śmierci z Biblią Świętą ja nie rozstanę się!

Radością niepojętą napęnia ona mnie.

Refren

Nigdy ja, nigdy ja mej Biblii nie porzucę!
nigdy ja nigdy ja

Nigdy ja, nigdy ja nie porzucę Księgi tej!
ni-gdy ja ni-gdy ja

1. Do śmierci z Biblią Świętą
ja nie rozstanę się!
Radością niepojętą
napęnia ona mnie.

2. Gdy drogi cel się zatrze
wśród życia mego burz,
znów na Golgotę patrzę,
bo Biblia to mój stróż.

Refren:

Nigdy ja, nigdy ja
mej Biblii nie porzucę!
Nigdy ja, nigdy ja
nie porzucę Księgi tej!

3. Do łez mię ona wzrusza,
z niej bije Prawdy źródło,
z niej żywot czerpie dusza,
to skarb najdroższy mój.

478

Jest jedno imię drogie mi

1. Jest je - dno i - mię dro - gie mi, naj - droższe w świe - cie tym,

mu - zyką słod - ką to i - mię brzmi, wpi - sa - ne w ser - cu mym.

Refren

Ser - cem ko - cham Je - zu - sa! Ser - cem ko - cham Je - zu - sa!

Zaw - sze bę - dę Go ko - chać, bo On pier - wszy u - ko - chał mię.

1. Jest jedno imię drogie mi,
najdroższe w świecie tym,
muzyką słodką to imię brzmi,
wpisane w sercu mym.

2. Miłości dzieje głosi mi,
miłości aż na krzyż,
osładza wszystkie moje dni,
do nieba wiedzie wzwyż.

Refren:

Sercem kocham Jezusa!
Sercem kocham Jezusa!
Zawsze będę Go kochać,
bo On pierwszy ukochał mię.

3. To Jezus, mój Zbawiciel, Pan,
to o Nim śpiewać chcę,
On na zbawienie wszystkim dan,
miłuje także cię.

479

Na nowo jeden rok przeminął

1. Na nowo jeden rok prze-minął. Cel dą-żeń naszych, wieczność zbliża się.

Żem pośród nieszczęść nie za - gi - nął, że do - broć Twa wspie-ra - ła cią-gle mię,

za - wdzięczam Tobie, Panie, Boże mój, bom ja tak w życiu, jak i w śmierci Twój.

1. Na nowo jeden rok przeminął.
Cel dążeń naszych, wieczność zbliża się.
Żem pośród nieszczęść nie zaginął,
że dobroć Twa wspierała ciągle mię,
zawdzięczam Tobie, Panie, Boże mój,
bom ja tak w życiu, jak i w śmierci Twój.
2. Znikają krótkie życia chwile,
nietrwałą jest ziemskiego szczęścia moc.
Ach, nieraz słońce świeci mile,
a wnet je tłumi ciemna burzy noc.
Gdy, Boże, ręka Twa osłania mię,
nieszczęścia wtedy nie ulękne się.
3. Ty jesteś, Boże, tarczą moją,
Twa łaska nowych mi udziela sił.
Gdym błagał Cię o pomoc Twoją,
Tyś mi obroną i pociechą był.
Dlaczegoż bym się miał przyszłości bać,
gdyś raczył mi dowody łaski dać?
4. Twe imię święte będę słaawił
i w Twym przymierzu będę ciągle trwał,
boś mię od złego, Panie, zbawił
i w Słowie swym obfitość pociech dał.
Słabości moje racz przebaczyć mi
i łaskę zlej na przyszłe życia dni!
5. Sam wspieraj chwiejne kroki moje
i każdej chwili racz kierować mną!
Gdy śmierć otworzy swe podwoje,
wprowadzisz mię, gdzie wierni Twoi są.
Niebiański wówczas głosu Twego dźwięk
ostatni piersi moich słumi jęk.

1. Mi - ja - ją dni, czas szyb - ko mknie wciąż w bezpo - wrot -

ną dal i w wieczność pły - ną la - ta twe

Refren

jak z biegiem szyb - kich fal. Pójdź, nim o - sta - tnie

mi - ną dni! Przestro - gi sy - gnał słysz!

Jak ja - sny blask w ciem - noś - ciach lśni

Gol - go - ty Zbaw - czy krzyż.

Gol - go - ty Zbaw - czy krzyż.

1. Mijają dni, czas szybko mknie
 wciąż w bezpowrotną dal
 i w wieczność płyną lata twe
 jak z biegiem szybkich fal.

2. Podstępnie nami błyskiem złud
 zgubione dziecię świat.
 On je w boleści, w nędzę wwiódł
 i pokój duszy skradł.

Refren:

Pójdź, nim ostatnie miną dni!
 Przestrogi sygnał słysz!
 Jak jasny blask w ciemnościach lśni
 [:Golgoty Zbawczy krzyż.:]

3. Na ciebie wciąż z miłością swą
 cierpliwie czeka Bóg,
 chcąc cię oczyścić Zbawcy krwią,
 odpuścić wszelki dług.

4. Pan Jezus zna twój ciężar win,
 On za nie życie dał.
 Wierz tylko weń, On Boży Syn,
 a wzniesiesz pieśni chwał.

Refren:

Pójdź, nim ostatnie miną dni!
 Spójrz na ratunek wzwyż!
 Na cały świat zbawienie lśni,
 [:Golgoty Zbawczy krzyż.:]

O, Chanaanie, kraju mój

1. O, Cha - na - a - nie, kra - ju mój, bo - ga - tyś w mle - ko, miód!

Tam szczę - sia i ra - doś - ci zdroj znaj - du - je Bo - ży lud.

Błą - dzi - łem dłu - go pusz - czą złą, spra - gnio - ny, pe - łąn ran,

aż Bóg mi wska - zał czys - ty zdroj pły - ną - cy w Cha - na - an.

Refren

O, Chanaan, mój Chanaan! Mejsięni treść to Chanaan.
o Chana - an, mój Chanaan!

Mój jasny źródło, mój czysty źródło jest w ziemi Chanaan.

1. O, Chanaan, kraju mój,
bogatyś w mleko, miód!
Tam szczęścia i radości źródło
znajduje Boży lud.
Błądziłem długo puszcza złą,
spragniony, pełen ran,
aż Bóg mi wskazał czysty źródło
płynący w Chanaan.

Refren:

- O, Chanaan, mój Chanaan!
Mej pieśni treść to Chanaan.
Mój jasny źródło, mój czysty źródło
jest w ziemi Chanaan.
2. Przeszedłem przez niejeden kraj,
co znaczy nędza, wiem,
aż wreszcie odnalazłem źródło,
z którego czerpać śmiem.
Jak wielki dar jest w zdroju tym,
mnie ubogiemu dan!
Wolności siła, jasny cel:
kraina Chanaan!
  3. Na drodze grzechu czyha śmierć,
ja dziś rozumiem to.
W Sodomie chciałem życie wieść,
gromadząc zło na zło,
lecz skoro Jezus zbawił mnie
cierpieniem swoich ran,
mej drogi cel, wędrówki kres
cudowny Chanaan!

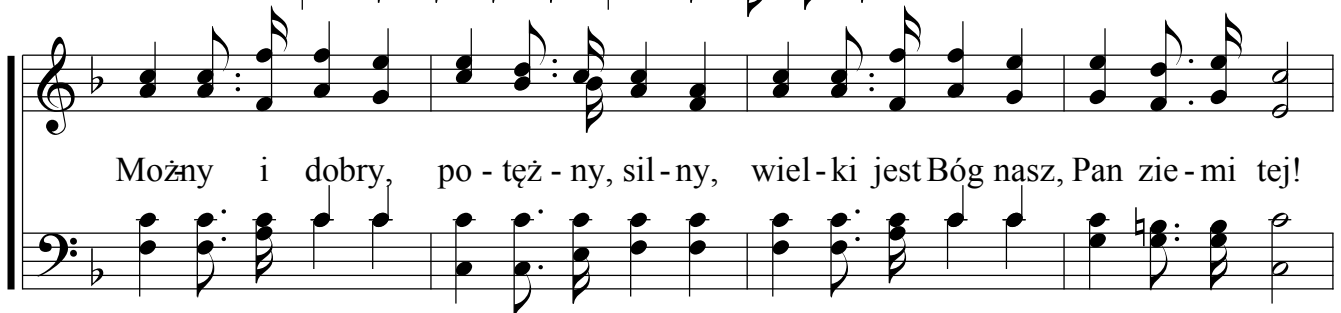
482 Święty, Święty, Święty jest nasz Bóg

1. Święty, Święty, Święty jest nasz Bóg! Głóście na-ro-dy moc swe-go Pa-na!

Chwal Go morze szumem swoich wód i ty, ziemio, powtórz swe A-men!

Możny i dobry, po-tęż-ny, sil-ny, wiel-ki jest Bóg nasz, Pan zie-mi tej!

Refren

Święty, Święty, Święty jest nasz Bóg! I ty, zie-mio, powtórz swe A-men!

1. Święty, Święty, Święty jest nasz Bóg!
Głóście narody moc swego Pana!
Chwal Go morze szumem swoich wód
i ty, ziemio, powtórz swe Amen!
Możny i dobry, potężny, silny,
wielki jest Bóg nasz, Pan ziemi tej!

Refren:

Święty, Święty, Święty jest nasz Bóg!
I ty, ziemio, powtórz swe Amen!

2. Głóście, ludy, Jego wielkość wciąż!
Jemu śpiewajcie i uwielbiajcie!
Świat ten cały dziełem Jego rąk.
Jemu cześć i pokłon oddajcie!
Niechaj anioły wielbią Jego też,
niech mu śpiewają pochwalny psalm!

3. Wielki, Święty, Wieczny jest nasz Pan!
On niezrównany, niepokonany!
On Zwycięzcą, On jest Królem nam!
W sile swej On niezwyciężony!
Służmy Mu wiernie przez całe życie,
bo On jest wielki, dobry nasz Bóg!

1. Pół - no - cą głą - bo - ką sie - dzia - łem ja raz,
 myśl mo - ja błą - dzi - ła po nie - bie bez gwiazd,
 tę - skno - ta drę - czą - ca szar - pa - ła mą pierś,
 aż mro - ki roz - jaś - nił błysk świa - tła, hen, gdzieś.

1. Północą głęboką siedziałem ja raz,
 myśl moja błędziła po niebie bez gwiazd,
 tęsknota dręcząca szarpała mą pierś,
 aż mroki rozjaśnił błysk światła, hen, gdzieś.
2. Ten świat beznadziejnie spowiała już mgła
 ciemności szatańskich, występku i zła
 i ludzkość wciąż błędzi w bezdrożach i mgłach,
 umiera i ginie w rozpaczach i łzach.
3. Aż wreszcie się zjawiał miłości sam Mistrz
 i drogę do światła nam wskazał przez krzyż.
 Miłości blaskami rozjaśnił On mrok,
 przez śmierć swą do nieba skierował nasz krok.
4. Już łaski strumienie spływają na świat,
 w swym Synu zbawienie Bóg daje nam rad.
 Choć światło to zaćmić wróg stara się zły,
 pochodnia miłości wciąż jaśniej się lśni!

Wielka jest wierność Twa

1. Wielka jest wierność Twa, Bo - że, mój Oj - cze. Nie zmieniasz

się, zaw - sze je - steś ten sam. Kto To - bie u - fa, nie

mo - ze się za - wieść. Twa mi - łość, wier - ność Twa na wie - ki trwa.

Refren

Wiel - ka jest wierność Twa, wiel - ka jest wierność Twa. Ra - nek ran -

ko - wi po - da - je tę wieść. Chle - bem po - wszednim ob -

darzasz mnie co dzień. Wielka jest wierność Twa, niezmiennie trwa.

1. Wielka jest wierność Twa, Boże, mój Ojczy.
 Nie zmieniasz się, zawsze jesteś ten sam.
 Kto Tobie ufa, nie może się zawieść.
 Twa miłość, wierność Twa na wieki trwa.

Refren:

Wielka jest wierność Twa, wielka jest wierność Twa.
 Ranek rankowi podaje tę wieść.
 Chlebem powszednim obdarzasz mnie co dzień.
 Wielka jest wierność Twa, niezmiennie trwa.

2. Cała natura wielkość Twoją głosi.
 Słońca, księżycy ten sam zawsze bieg.
 Wiosna po zimie niezmiennie nadchodzi.
 Wszystko wiernością Twą i łaską tchnie.
3. Grzechy przebaczasz nam, dajesz Twój pokój.
 Swą obecnością obdarzasz co dzień.
 Siłą na dzisiaj, nadzieją na jutro,
 Twa ręka, Panie mój, wciąż darzy mnie.

485

Kto w tym burzliwym życiu

1. Kto w tym burz - li - wym ży - ciu nam mo - że po - kój dać,

o - żyw - czą wo - dę ży - cia w spra - gnio - ne u - sta wlać?

Refren

Zba - wi - ciel, nasz Pan, Zba - wi - ciel, nasz Pan,
Zba - wiciel, nasz Pan, Zba - wiciel, nasz Pan, Zba - wiciel, nasz Pan, Zba - wi - ciel, nasz Pan,

Zba - wi - ciel, nasz Pan, wy - ba - wić tyl - ko mo - że On!
Zba - wi - ciel, nasz Pan,

1. Kto w tym burzliwym życiu
nam może pokój dać,
ożywczą wodę życia
w spragnione usta wlać?

2. Troskami jam zgnębiony,
wokoło czyha wróg.
Ach, kto mię poprowadzi
wśród krętych życia dróg?

Refren:

Zbawiciel nasz, Pan,
Zbawiciel nasz, Pan,
Zbawiciel nasz, Pan,
wybawić tylko może On!

3. Grzech dręczy moją duszę,
Szatana lękam się.
Któż zdoła mię obronić,
od zguby zbawić mię?

O - to ja - ko rzecz do - bra i ja - ko wdzięczna, gdy bracia zgo - dniemie -

szka - ją. Jest jak o - le - jek naj - wy - bor - niej - szy wy - la -

ny na gło - wę, ście - ka - ją - cy na bro - dę, na bro - dę Aa - ro - no -

wą; ście - ka - ją - cy aż i na po - do -łek szat je - go. Ja - ko ro - sa

Her - mon, któ - ra zstę - pu - je na Gó - ry Sy - oń - skie. Al - bowiem

tam daje Pan bło - go - sła - wieństwo i ży - wot aż na wie - ki.

487

Albowiem tak Bóg *Ewangelia wg. Jana 3:16*

Al - bo - wiem tak Bóg u - mi - ło - wał świat, u - mi -

ło - wał, u - mi - ło - - wał, u - mi - ło - wał

Bóg ten świat. Że Sy - na Swe - go

Sy - na - dał, że Sy - na Sw - ego dał. Dał

Sy - - - na, dał Sy - - - na, Je - dno -

ro - dzo - ne - go dał. Sy - na dał A - by każ - dy

kto weń wie - - rzy, a - by każ - dy kto weń

wie - - rzy, nie zgi - - nął, nie zgi - -

nął, a - le ży - wot wiecz - ny ży - wot miał

druga melodia

1. Albo - wiem tak Bóg świat u - mi - ło - wał, al - bowiem tak Bóg świat u - mi -
 2. Że dał nam Sy - na je - dy - ne - go, że dał nam Sy - na je - dy -
 3. A - że - by każ - dy, kto weń wierzy, a - że - by każ - dy kto weń

ło - wał, U - mi - ło - wał, u - mi - ło - wał, u - mi - ło - wał tak Bóg świat.
 ne - go, dał Sy - na, dał Sy - na, jedno - ro - dzo - ne - go dał.
 wierzy nie zgi - nął, nie zgi - nął, a - le ży - wot wie - czny miał.

Spis treści

<i>Aby dokonać Boski Plan</i>	140	<i>Choć nieraz płacze dusza twa</i>	43	<i>Daj nam, Panie, wytrwać</i>	367	<i>Godziny mile przeszły nam</i>	374
<i>Aby wykonać Boski plan</i>	308	<i>Choć w podeszłych życia latach</i>	405	<i>Daleki dla mnie dzisiaj świat</i>	48	<i>Groźnie się burzy bezbrzeżny ocean</i>	467
<i>Ach, chciałbym tak, jak Zbawca mój</i>	198	<i>Chrystusa nastał rząd</i>	136	<i>Dlaczego w Twym oku</i>	418	<i>Gromadź my, bracia, wspólnie się</i>	199
<i>Ach! Jeszcze tylko krótka chwilka</i>	282	<i>Chrystus cię woła do zdroju</i>	381	<i>Dla Jezusa Zbawiciela</i>	8	<i>Gwiazdo jasna i poranna</i>	77
<i>Ach! Lubię opowiadać Boski Plan</i>	116	<i>Chrystusowi, hej, żołnierze</i>	164	<i>Dla wszystkich ziemskich dusz</i>	250		
<i>Ach, nie bój się i nie lękaj</i>	350	<i>Chrystus przyszedł na świat z nieba</i>	30	<i>Do śmierci z Biblią Świętą</i>	477	<i>Hymn wdzięczności płynie z duszy</i>	390
<i>Ach, przyjdź, o błogi dniu</i>	204	<i>Chrystus w własnej obecności</i>	75	<i>Do światła dąż</i>	315		
<i>Ach, Przyjm mnie, Zbawco</i>	176	<i>Chwała Tobie, Chryste, chwała</i>	303	<i>Do boju w imię krzyża</i>	272	<i>Ile szczęścia i chwał</i>	207
<i>Ach! Weź Ojczy, Twe dzieci</i>	105	<i>Chwała Tobie, chwała Panie</i>	265	<i>Do Ciebie śpieszę, Dawco łask</i>	104	<i>Imię Jezus w każdej dobie</i>	278
<i>Ach jeszcze tylko kilka lat</i>	143	<i>Chwała Tobie, Ojczy Święty</i>	165	<i>Do Ciebie dziś przynoszę</i>	103		
<i>Ach patrz! Ach patrz!</i>	248	<i>Chwała Tobie, Panie</i>	319	<i>Do Ciebie ja się zbliżyć chcę</i>	450	<i>Ja chcę Ci oddać życie</i>	229
<i>A gdy już przyjdzie</i>	151	<i>Chwała Tobie, Wielki Boże</i>	71	<i>Do Ciebie wołam</i>	64	<i>Ja często śpiewam, Boże mój</i>	401
<i>Albowiem tak Bóg</i>	487	<i>Chwalże, duszo, Króla nieba</i>	234	<i>Do Ciebie Zbawco, słę modlitwę</i>	106	<i>Ja jedną Prawdę tylko znam</i>	273
		<i>Chwalże, ma duszo, Mocarza</i>	373	<i>Do pracy śpiesz!</i>	464	<i>Jak błogo wiedzieć - Jezus jest mój</i>	452
<i>Bądź wola Twa</i>	307	<i>Chwalmy bracia, Króla nieba</i>	235	<i>Do Prawdy dążę źródła</i>	126	<i>Jak będzie nam</i>	434
<i>Błogi Jezu, Dusze pasterzu</i>	257	<i>Chwalmy Pana pod niebiosa</i>	237	<i>Do Twoich dzisiaj biegnę stóp</i>	163	<i>Jak dobry Stwórca Bóg</i>	21
<i>Błogosław im</i>	397	<i>Cieszcie się, narody świata</i>	270	<i>Do walki uzbój mnie</i>	44	<i>Jak mile Jezusa nauka brzmi</i>	382
<i>Bacz na Pana, duszo ma</i>	359	<i>Cokolwiek Ojczy zesłesz mi</i>	50	<i>Duch, on święty, Pański wpływ</i>	91	<i>Ja kocham Cię, Jezu</i>	465
<i>Baranku Boży nasz</i>	17	<i>Coraz bliżej drogi kres</i>	253	<i>Działaj! Bo noc nadejdzie</i>	365	<i>Jako grom szumiącej fali</i>	155
<i>Baranku Boży nasz</i>	174	<i>Co skazitelny</i>	39	<i>Dzieci, Ojciec wzywa was</i>	27	<i>Jak piękną, chwalebna jest wieść</i>	95
<i>Bezpieczne, ciche miejsce znam</i>	294	<i>Co to za jasność</i>	72	<i>Dzień tryumfu, dzień Twej chwały</i>	185	<i>Jak szuka jeleń zdroju chłodzącego</i>	476
<i>Biały sztandar</i>	459	<i>Cudnego mi Zbawcę Bóg dał</i>	468	<i>Dziś jestem szczęśliwy</i>	113a	<i>Jak szybko mija życia czas</i>	474
<i>Bierz to imię Jezus z sobą</i>	370	<i>Czas się zaczął, czas szczęśliwy</i>	214	<i>Dziś się raduje każdy brat</i>	144	<i>Jam ci jest drzwiami</i>	101
<i>Bliżej, o bliżej</i>	442	<i>Cześć Panu, cześć Zbawcy</i>	113			<i>Jam pielgrzymem na tej ziemi</i>	117
<i>Bliżej przed Pański Tron</i>	188	<i>Czegoż troski i zmartwienia</i>	411	<i>Głośmy tryumf na wsze strony</i>	157	<i>Ja nie wiem, co mnie czeka</i>	110
<i>Boże, Ojczy, których w niebie</i>	338	<i>Czekam wiernie dnia Pańskiego</i>	102	<i>Gdy błoga cisza skrywa świat</i>	115	<i>Ja potrzebuję Cię, Panie mój</i>	380
<i>Boże, Ojczy, Stwórco nasz</i>	31	<i>Czyż jeszcze zwlekać mam</i>	14	<i>Gdy chwila ucisku nad światem trwa</i>	170	<i>Ja pragnę opowiadać</i>	369
<i>Boże potężny</i>	400	<i>Czyś słyszał, że kościół jest żywy</i>	357	<i>Gdy godzina przyjdzie zła</i>	162	<i>Ja przyjaciela w Panu mam</i>	129
<i>Bóg obiecał pełen chwały dzień</i>	66	<i>Czymże, Panie, się odwdzięczę</i>	321	<i>Gdy jeszcze w świecie był</i>	145	<i>Ja wiem, że Zbawca kupił mnie</i>	111
<i>Bóg umiłował ludzki stan</i>	62	<i>Czym się odplacę za Twą krew?</i>	324	<i>Gdy modły ślesz przed Boski Tron</i>	239	<i>Ja zaśpiewam o Chrystusie</i>	132
<i>Bracia mili, w wierze trwajmy</i>	386	<i>Czym człowiek, marny pył</i>	28	<i>Gdy na falach życia jesteś rzucany</i>	402	<i>Ja zawsze do Jezusa uciekam</i>	252
		<i>Czy słyszałeś ten śpiew</i>	79	<i>Gdy na Krzyż ów podnoszę wzrok</i>	325	<i>Ja żyję dla Jezusa</i>	210
<i>Chcę śladem Jezusa iść</i>	410	<i>Czy się zejdzem za zasłoną</i>	262	<i>Gdy na ten świat spoglądam</i>	475	<i>Jest jedno Imię drogie mi</i>	478
<i>Chcę do Zdroju Jezusowych łask</i>	414	<i>Czy twój grzech już zmyty</i>	415	<i>Gdy Pan już swój obejmie rząd</i>	55	<i>Jest Oko</i>	447
<i>Choć życie ziemskie pełne burz</i>	56	<i>Czy w dzień jasny, czy też w mrok</i>	313	<i>Gdy Pan wypowie: "Wstań"</i>	266	<i>Jezu, bądź hasłem dziś</i>	383
<i>Choć burza huczy wkóło nas</i>	387	<i>Czy w Jezusa wierzysz krew</i>	80	<i>Gdy smutek dręczył serce me</i>	108	<i>Jezu! Królu Boskich chwał</i>	236
<i>Choć burze nam grożą</i>	301	<i>Czy w radości, czy wśród skarg</i>	298	<i>Gdy smutek dręczy duszę twą</i>	97	<i>Jezu, Krzyż swój na się biorę</i>	134
<i>Choć cały świat pogardza mną</i>	299	<i>Czy zobaczymy się przy zdroju</i>	335	<i>Gdy spojrzę w ten błękit przeźroczy</i>	471	<i>Jezu, Tyś zdrojem litości i łask</i>	437
<i>Choć czasem Boska cięży dłoń</i>	67			<i>Gdy wspomnę wieniec z cierni</i>	436	<i>Jezu, z serca Cię miłuję</i>	240
<i>Choć dziś nad światem nocy cień</i>	300	<i>Daj, Ojczy, ducha swego nam</i>	451	<i>Gdzie dwóch lub trzech</i>	329	<i>Jezu, Zbawco mojej duszy</i>	361
<i>Choć muszę cierpieć wciąż</i>	231	<i>Daj Boże Święty</i>	1	<i>Gdzie gwiazdek błyszczy rój</i>	192	<i>Jezu racz w opiekę wziąć</i>	135
				<i>Gdzie Ojczyzna moja?</i>	420	<i>Jezusa imię mile brzmi</i>	96
				<i>Gdzie tylko zwrócisz krok</i>	99	<i>Jezusa imię słodkością serca mego</i>	385
				<i>Godzina błogich modlitw mych</i>	274	<i>Jezus cię woła, więc przyjdź</i>	407

<i>Jezus jest ucieczką dusz</i>	137	<i>Kto zstąpił z nieba?</i>	310
<i>Jezus płakał trzy gorzkimi</i>	142	<i>Maluczkiem stadkiem</i>	6
<i>Jezus pośród ludzi wzrósł</i>	168	<i>Maluczko, a ujrzycie mnie</i>	7
<i>Jezus przyszedł w chwale</i>	417	<i>Mam pokój w sercu moim</i>	412
<i>Już świta przed nami</i>	93	<i>Ma ścieżka prowadzi trud</i>	222
<i>Już nas nie łudzi wzrok</i>	24	<i>Mej duszy słońce</i>	440
<i>Już Pan przyszedł dziś</i>	232	<i>Mej wiary nie przelamie wróg</i>	197
<i>Już przepowiednia Świętych Ksiąg</i>	181	<i>Mijają dni, czas szybko mknie</i>	480
<i>Już przyszedł Chrystus</i>	458	<i>Moja Ojczyzna jest w niebie tam</i>	371
<i>Już się rumieni zorzą wschód</i>	154	<i>Mój drogi Zbawco</i>	461
<i>Już się zbliża godzina łask</i>	320	<i>Mój los jest w rękach Twych</i>	186
<i>Już ta chwila niedaleko</i>	276	<i>Mój Zbawca na Kalwarii zmarł</i>	345
<i>Już wnet wieczna ewangelia</i>	424	<i>My czekamy, w Prawdzie trwamy</i>	318
<i>Już wschodzą Tysiąclecia zorze</i>	128	<i>My czuwamy</i>	316
<i>Już wschodzi Słońce przyszłych lat</i>	76	<i>Mym pokarmem Twoje słowa</i>	213
<i>Już Zbawca świata pośród nas</i>	10	<i>Nad światem rządzi Stwórca Bóg</i>	292
<i>Już Zbawca obiecany</i>	73	<i>Nadzieja moja cała tkwi</i>	178
<i>Już zmartwychwstania bliski dzień</i>	138	<i>Nadzieją cieszę serce me</i>	201
<i>Kiedy burza życie łamie</i>	328	<i>Nadzieję w sercu miej</i>	57
<i>Kiedy huczą życia burze</i>	328a	<i>Nadziejo wiary, Zbawco nasz</i>	92
<i>Kiedy ranne wstają zorze</i>	360	<i>Najpiękniejsze dni młodości</i>	404
<i>Kiedy serce z żalu drga</i>	173	<i>Na morzu razu jednego</i>	362
<i>Kiedy z nieba zstąpi Pan</i>	327	<i>Na nowo jeden rok przeminął</i>	479
<i>Kościola Świętą Głową</i>	281	<i>Na opoce wieków</i>	251
<i>Kościół Pański</i>	217	<i>Na służbie u Jezusa</i>	109
<i>Kochaj! Tak Zbawca nam rozkazał</i>	356	<i>Nasz Pan, nasz Król</i>	246
<i>Kosztowna dla nas Święta Krew</i>	290	<i>Naucz modlić mnie, Boże</i>	377
<i>Krew, co spłynęła z Pańskich ran</i>	86	<i>Na wybrzeżu, gdzie szczyt skały</i>	37
<i>Królestwa jasny wschodzi dzień</i>	289	<i>Na zawsze z Panem być</i>	53
<i>Kto chce żyć</i>	295	<i>Na zawsze z Panem być</i>	53a
<i>Kto chce chwalić Pana</i>	280	<i>Na ziemi tu w wędrówce jestem więź</i>	88
<i>Kto krwią świętą kupił mnie</i>	15	<i>Nic nie może szczęścia odjąć</i>	399
<i>Kto los swój oddał w ręce Boga</i>	354	<i>Nie bądź zrażony w drodze swej</i>	409
<i>Kto mądry, ten już dobrze wie</i>	286	<i>Niebiański masz Ojciec</i>	247a
<i>Kto poświęci życie bratu</i>	241	<i>Niechaj głosi ma pieśń</i>	133
<i>Kto przelał swą na krzyży krew?</i>	331	<i>Niechaj nasze głosy</i>	131
<i>Kto wiernie znosi smutek</i>	29	<i>Niechaj piękność Jezusa</i>	431
<i>Kto wierzy w krzyż</i>	223	<i>Niechaj serca wesolością</i>	384
<i>Kto wierzy w Pańską krew</i>	330	<i>Niech dzisiaj cały ziemski krąg</i>	11
<i>Kto wierzy w Pańską krew</i>	40	<i>Niech na Boskiej Prawdy Słowa</i>	238
<i>Kto w tym burzliwym życiu</i>	485	<i>Niech nasze życie wiarą tchnie</i>	267
<i>Kto za swój cel jedyny ma</i>	87	<i>Niech nasze harfy brzmia</i>	332
<i>Kto ze łzami sieje Bożych słów nasienie</i>	427		

<i>Niech pochwalony będzie czyn</i>	153	<i>Ojczyzna ma w niebie</i>	358
<i>Niech się dzieje wola Twoja</i>	51	<i>O Jezu, jakżeś Drogi mi</i>	449
<i>Niech swoją drogą idzie świat</i>	150	<i>O Jezu, słońce naszych dni</i>	94
<i>Niech wie cały świat</i>	247	<i>O, Jezu, Zbawco mój</i>	161
<i>Niech wieczna chwala</i>	9	<i>O, Jezu, Zbawco nasz, ja wierzę Ci</i>	172
<i>Niedługo już przeminie</i>	271	<i>O, Jezu, zostań z nami</i>	429
<i>Niedługo już przyjdzie radosny czas</i>	226	<i>O miasto, z jaspisu twój mur</i>	363
<i>Nie dla mnie skarby świata</i>	4	<i>O, nie smuć się</i>	376
<i>Nie dla mnie ziemski stan</i>	47	<i>O, Ojczy, dzięki Tobie ślę</i>	261
<i>Nie należą już do siebie</i>	191	<i>O, Panie, przez Twój Krzyż</i>	78,
<i>Nie omijaj, miły Zbawco</i>	347	<i>O, Panie, racz przyjąć modlitwę</i>	220
<i>Nie straszny już nam dzisiaj grób</i>	20	<i>O, Panie, Tyś mnie kupił krwią</i>	160
<i>Nie ulegnij, duszo, kusicielowi</i>	366	<i>O Panie, zeslij światła krąg</i>	260
<i>Nie wstydzę się przed ludźmi stać</i>	118	<i>O, Panie nasz, na rozkaz Twój</i>	70
<i>Nim wyszedłeś dzisiaj z domu</i>	473	<i>O Panie wejrzyj na swój lud</i>	208
<i>Noc jest, w Ogrójcu</i>	341	<i>Opatrzność Pańska nad nami trwa</i>	121
<i>O, błogi ten czas</i>	445	<i>O pielgrzymie, dokąd śpieszysz</i>	342
<i>Obecność Twa</i>	306	<i>Opowiedz mi o Jezusie</i>	423
<i>Obecny już jest Pan</i>	38	<i>O, przyjdź grzeszniku</i>	457
<i>Obecny Pan na ziemi znów</i>	193	<i>Oto jako rzecz dobra</i>	486
<i>Obietnicę nam wymowną Ojciec dał</i>	81	<i>O Ty, co ścierasz z oczu łzy</i>	228
<i>O Boże mój</i>	433	<i>O Ty, Przedwieczny</i>	353
<i>O Boże, Twej miłości toń</i>	202	<i>O, widzę, co na Krzyżu tam stało się</i>	426
<i>O, Boże, zeslij na mię łaski zdroj</i>	306a	<i>Owiec zgubionych Pasterz szuka</i>	463
<i>Oby już światu zajaśniały</i>	398	<i>O wieczny Boże, Ojczy nasz</i>	45
<i>O Chanaanie, kraju mój</i>	481	<i>O, Zbawco, niechaj wola Twa</i>	42
<i>Oczyrna ducha widzimy Twą obecność</i>	171	<i>O, Zbawco świata, błagam Cię</i>	177
<i>Od wieków, Stwórco, w niebie trwasz</i>	227	<i>O, Zbawco mój</i>	256
<i>O Dawco życia</i>	65	<i>Pamiętam dzień</i>	203
<i>O, duszo, strzeż się, strzeż</i>	183	<i>Panie, bierz mnie za rękę</i>	413
<i>Odwagi, duszo ma</i>	184	<i>Panie, dzisiaj śpiewam Ci</i>	277
<i>Ofiara Chrystusowej Krwi</i>	322	<i>Panie, gdyś wejrzał</i>	100
<i>O, jakże mile, Panie nasz</i>	275	<i>Panie, niech Twój spokój błogi</i>	159
<i>O jak błogi ten czas</i>	206	<i>Panie, wysłuchaj głos prośby naszej</i>	441
<i>O, jak pragnę słyszeć głos Boży</i>	416	<i>Panie Twój miły głos przyciąga mnie</i>	348
<i>O, jakie mile imię Twe</i>	139	<i>Pan jest mym Pasterzem</i>	284
<i>Ojczy, dzisiaj błagam Cię</i>	314	<i>Pan Jezus szatę białą dał</i>	141
<i>Ojczy mój, ja Ciebie chwale</i>	339	<i>Pan kosztowną obietnicę dał</i>	242
<i>Ojczy Niebiański</i>	346	<i>Pan pośród nas</i>	130
<i>Ojczy Niebieski, Boże Wszechmocny</i>	392	<i>Pan skrzydłem swoim schrania mnie</i>	120
<i>Ojczy w Niebiesiech</i>	439	<i>Panu składam dziś przysięgę</i>	123
<i>Ojczy z nieba dziś Twe dzieci</i>	85	<i>Pan wchwał z grobu wstał</i>	285
<i>Ojczy z nieba, racz mi dać</i>	82	<i>Pan wiedzie mnie</i>	288

<i>Pan w miłości swojej da</i>	166	<i>Racz dać nam światło</i>	334	<i>Ty zawsze widzisz nas</i>	305	<i>W pamięci mając Zbawcy krew</i>	122
<i>Pan wyszedł z świątyni</i>	372	<i>Radości wielkiej nastal czas</i>	19	<i>Ucieczką świętych jest Bóg Pan</i>	61	<i>W pamięci zawsze, duszo miej</i>	438
<i>Pasterzem moim, Zbawco, bądź</i>	287	<i>Radosna dziś nowina brzmi</i>	255	<i>Ucieczko naszych dusz</i>	304	<i>W Panu tylko ufność mam</i>	263
<i>Patrz, jak jaśnieje wschód</i>	119	<i>Radosny dzisiaj mamy dzień</i>	149	<i>Uderzyła godzina</i>	355	<i>W szczerym serca poświęceniu</i>	432
<i>Piękne dni życia naszego</i>	466	<i>Razem wnieśmy jeden ton</i>	83	<i>Ufaj Bogu swojemu</i>	393	<i>Wszchemocny Boże!</i>	293
<i>Pielgrzymem jestem w życiu tym</i>	180	<i>Razem z Panem cierpieć chcę</i>	326	<i>Uwielbiam miłość niepojętą</i>	446	<i>Wszelkie łask zdroje</i>	388
<i>Pobłogosław dziś na, Panie</i>	158	<i>Sam Pan przyjmie sługi swe</i>	194	<i>W Bogu schronienie</i>	403	<i>Wszystkie grzechy ludzkich win</i>	187
<i>Podaj mi dłoń, Zbawicielu kochany</i>	368	<i>Serc naszych wiernie bicie</i>	230	<i>W bojaźni Bożej zawsze żyj</i>	233	<i>Wszystko Tobie dziś oddaję</i>	462
<i>Podnieś sztandar swój, Syonie</i>	58	<i>Serce moje wciąż się smuci</i>	3	<i>W Chrystusa dążę ślad</i>	114	<i>Wśród życiowych burz</i>	175
<i>Połączmy serca wraz</i>	23	<i>Serce smutkiem przygnębione</i>	343	<i>W Chrystusa ślad dąż</i>	34	<i>W Twojej opiece, o Boże, pragnę być</i>	419
<i>Ponad cały marny świat</i>	200	<i>Skąd czerpiemy błogosławieństw dar?</i>	107	<i>W Chrystusie leży spokój mój</i>	189	<i>W wędrówce ziemskiej</i>	196
<i>Poprzez życia ciemne burze</i>	12	<i>Słońce Prawdy, Król Jasności</i>	156	<i>W cudowny sposób Stwórca Pan</i>	63	<i>Wzniesicie się, święci</i>	32
<i>Poranna zorza świta nam</i>	148	<i>Spoczynku pragnie dusza ma</i>	69	<i>Wejrzyj, Ojcze, na swe dzieci</i>	165a	<i>Złoto i blask dziś ceni świat</i>	98
<i>Po raz wtóry przyszedł Pan</i>	312	<i>Sprawiedliwości przyjdzie czas</i>	46	<i>Weselmy się w ten błogi czas</i>	195	<i>Zaspiewajcie powtórnie mnie</i>	375
<i>Po raz wtóry Syn człowieczy przyszedł</i>	212	<i>Syonie powstań, zbudź się już</i>	18	<i>Weźmij swój krzyż</i>	279	<i>Zanoszę Panu dzięki za łaskę</i>	182
<i>Pośród hucznej życia fali</i>	124	<i>Syoński ludu, z prochu wstań</i>	25	<i>Weźmijcie wdzięczne jarzmo moje</i>	430	<i>Za ojczyznę zatęskniła dusza ma</i>	406
<i>Powiedz, Księgo Bożych Słów</i>	317	<i>Szczęśliwy człek co w Pański lad</i>	74	<i>Weź, Ojcze, życie me</i>	396	<i>Zapomnij o smutku, bo każdy go ma</i>	60
<i>Powiedz mi tę wieść starą</i>	395	<i>Szczęśliwy ten, kto Pana zna</i>	205	<i>W grobie złożony Jezus i Pan mój</i>	344	<i>Za przykład biorąc słowa Twe</i>	2a
<i>Powiedz to Zbawcy</i>	469	<i>Śmiało przed siebie dąż, pielgrzymie</i>	152	<i>Wiara nasza z Objawienia</i>	333	<i>Zasyłam dziś do Pana modły me</i>	112
<i>Powiedzcie mi bracia i siostry</i>	421	<i>Śpieszmy się z pracą Pańską</i>	309	<i>Wiara w Twe Słowo</i>	41	<i>Za taki słaby jak ja twórc</i>	5
<i>Pójdź do Jezusa, teraz jest czas</i>	379	<i>Śpiewajmy dzisiaj cześć</i>	36	<i>Więść o Jezusie opowiedz nam</i>	444	<i>Za wszystkie łaski</i>	219
<i>Pójdę za Jezusem</i>	351	<i>Śpiewajmy Panu cześć</i>	147	<i>Wiekuiesty Ojcze, Panie</i>	84	<i>Zbawco, moją wolą rządź</i>	244
<i>Północą głęboką</i>	483	<i>Świat cały odkupiony</i>	211	<i>Wielka jest wierność Twa</i>	484	<i>Zbawco, Słońce moich dni</i>	258
<i>Pragnę dążyć w Pański ślad</i>	16	<i>Świat cały zgubiony</i>	297	<i>Wielu śpi, lecz nie na zawsze</i>	169	<i>Zbawco świata, Tyś mnie zbawił</i>	243
<i>Prawda o Biblii</i>	472	<i>Święci Pańscy! Czas się zbliża</i>	254	<i>Wiem, że bez Twojej łaski</i>	221	<i>Zbawco, Tyś życie dał</i>	259
<i>Prowadź, Ojcze, do domu</i>	408	<i>Świętą Księgę, Prawdy zdroj</i>	22	<i>Wiem, w kogom uwierzył</i>	456	<i>Zbawiciel w Kanie Galilejskiej</i>	470
<i>Prowadzimy tu życie tułacze</i>	394	<i>Święty, Święty, Święty jest nasz Bóg</i>	482	<i>Wierzę w Ojca, wierzę w Syna</i>	90	<i>Zbawienie Boże głośno brzmi</i>	349
<i>Prowadź, Ojcze, do domu</i>	408	<i>Święty, Święty, Pan Bóg Wszchemocny</i>	337	<i>Witamy serdecznie</i>	453	<i>Zbliźmy się do Chrystusa stołu</i>	340
<i>Przed Panem kornie głowę schył</i>	218	<i>Tam brama jest</i>	291	<i>Wkrótce głosy całej ziemi</i>	269	<i>Z Bożego Słowa Prawdy zdroj</i>	49
<i>Przed tron Ojca modły ślę</i>	35	<i>Ten, który stworzył cały świat</i>	283	<i>W miłości nieprzebranej</i>	209	<i>Znam ja najczystrzą z prawd</i>	215
<i>Przelana zwierząt krew</i>	190	<i>Tobie, najlepszy Boże nasz</i>	455	<i>W moim sercu słyszę miły głos</i>	391	<i>Z niebiańskich wyżyn</i>	33
<i>Przez łaskę Twą wiarę mam</i>	125	<i>Twarzą w twarz z mym Zbawicielem</i>	422	<i>W mym sercu radość wielka wre</i>	179	<i>Zostań z Bogiem</i>	336
<i>Przez świętą krew</i>	89	<i>Twym Słowem poję słuch</i>	68	<i>Wnet pozna Pana cały świat</i>	268	<i>Z padoleu łez i udręczenia</i>	460
<i>Przez boleści, przez cierpienia</i>	224	<i>Ty, któryś Słowem światło stworzył</i>	352	<i>Wnet zakończy się tęsknota</i>	146	<i>Z tej biednej ziemi</i>	389
<i>Przez cały Ewangelii czas</i>	249	<i>Ty mnie prowadź, Zbawicielu</i>	443	<i>W niebiańskiej chwale zstąpił już</i>	264	<i>Z więzów mych smętku</i>	364
<i>Przez cały Ewangelii Wiek</i>	311	<i>Ty nam dałeś powołanie</i>	225	<i>W obecnych dniach</i>	448	<i>Z zwycięstwa do zwycięstwa</i>	435
<i>Przez Ciebie żywot mam</i>	59	<i>Ty nas w Swej Opatrzności miał</i>	428	<i>W ogrodzie ja byłem raz sam</i>	425	<i>Żołnierzem Pana jestem ja</i>	13
<i>Przez trud i życia burze</i>	127	<i>Tysiące przeszkód czeka nas</i>	323	<i>Wolności, Panie, dałeś blask wielki</i>	54	<i>Życia tego ból i troski</i>	296
<i>Przez Twą krew</i>	26	<i>Tyś kazał nam, o Panie mój</i>	2				
<i>Przez wiele lat</i>	454	<i>Tyś nam kazał śladem Twoim dążyć</i>	302				
<i>Przy boku Pana pragnę stać</i>	52						
<i>Przyjaciół mój jest Chrystus</i>	378						
<i>Przymierze nasze każe nam</i>	167						
<i>Przyszła chwila dla Syonu</i>	216						
<i>Pszenica zbierana z Pańskich pól</i>	245						

Wieczera Pańska

Baranku Boży nasz	17
Czym człowiek, marny pył	28
Dla Jezusa Zbawiciela	8
Do Ciebie spieszę Dawco łask	104
Gdy na Krzyż ów podnoszę wzrok	325
Gdy widzę wieniec z cierni	436
Ją zaśpiewam o Chrystusie	132
Jezus płakał	142
Kto chce żyć	295
Kto krwią świętą kupił mnie	15
Kto przelal swą na krzyżu krew	331
Kto zstąpił z nieba	310
Mój Zbawca na Kalwarii zmarł	345
Niech wieczna chwala	9
Noc jest w Ogrójcu	341
O, Dawco życia	65
Ofiara Chrystusowej krwi	322
Opowiedz mi o Jezusie	423
O, widzę, co na krzyżu tam	426
Przez boleści, przez cierpienia	224
Świat cały odkupiony	211
Świat cały zgubiony	297
W grobie złożony	344
Wieść o Jezusie opowiedz nam	444
W pamięci mając Zbawcy krew	122
Zbliźmy się do Chrystusa stolu	340
Za przykład biorąc słowa Twe	2a
Za taki słaby ja twór	5

Chrzest

Bliżej, o bliżej	442
Chcę śladem Jezusa Iść	410
Chwała Tobie Wielki Boże	71
Czym się odplacę za Twą krew	324
Czymże, Panie się odwdzięczę	322
Czyż jeszcze zwlekać mam	14
Dla Jezusa Zbawiciela	8
Do śmierci z Biblią Świętą	477
Jezu, krzyż swój na się biore	134
Jezus Cię wola więc do Zbawcy przyjdź	407
Na służbie u Jezusa	109

O Dawco życia	65
O jak pragnę słyszeć głos Boży	416
Pamiętam dzień	203
Panie, Twój miły głos przyciąga mnie	348
Panu składam dziś przysięgę	123
Pójdę za Jezusem	351
Pójdź do Jezusa, teraz jest czas	379
Pragnę dążyć w Pański ślad	16
Przez wiele lat	454
W Chrystusa ślad dąż	34
W szczerym serca poświęceniu	432
Wszystko Tobie dziś oddaję	462
Zbawco, Tyś życie dał	259
Z zwycięstwa do zwycięstwa	435

Pogrzeb

Bliżej, o bliżej	442
Bliżej przed Pański tron	188
Bóg obiecał pelen chwały dzień	66
Choć nieraz płacze dusza Twa	43
Czekam wiernie dnia Pańskiego	102
Czy się zejdzem za zasłoną	262
Czym człowiek, marny pył	28
Dla Jezusa Zbawiciela	8
Do Ciebie spieszę Dawco łask	104
Do Ciebie wołam Boże mój	64
Gdy smutek dręczył serce me	108
Jezu racz w opiekę wziąć	135
Jezus jest ucieczką dusz	137
I już świta przed nami radosny ten czas	93
Już wschodzi słońce przyszłych lat	76
Już zmartwychwstania bliski dzień	138
Mój los jest w rękach Twych	186
Niech dzisiaj cały ziemski krąg	11
Nie straszny już nam dzisiaj grób	20
O Panie, wejrzyj na swój lud	208
Pan w miłości swojej da	166
Pobłogosław dziś nas, Panie	158
Ty zawsze widzisz nas	305
Wielu śpi lecz nie na zawsze	169
Zapomnij o smutku	60
Za taki słaby jak ja twór	5

Nabożeństwo świadectw i modlitw

Czegóż troski i martwienia	411
Gdy błoga cisza skrywa świat	115
Gdy modły ślę przed Boski Tron	239
Gdy spojrzę w ten błękit przezroczy	471
Godzina błogich modlitw mych	274
O, Boże mój	433
Ojcze w niebiesiech	439
Panie, wysłuchaj głos prośby naszej	441
Powiedz to Zbawcy	469

Nabożeństwo noworoczne

Daj Boże Święty	1
Jak szybko życia mija czas	474
Ja nie wiem co mnie czeka	110
Mijają dni, czas szybko mknie	480
Na nowo jeden rok przeminał	479
Nich się dzieje wola Twoja	51
O Dawco życia	55
Tyś nas w Swej opatrności miał	428
Zanoszę Panu dzięki	182
Za wszystkie laski	219

ISBN 83-902820-7-0

Drukarnia Wydawnicza im. W. L. Anczyca S.A. w Krakowie.
Druk z dostarczonych diapozytywów. Zam. 5870/97